

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်

တရားစီရင်ထုံးများ

၂၀၁၅ ခုနှစ်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ ခွင့်ပြုချက်အရ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသည်။



ပထမအကြိမ်

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ

အုပ်စု - ၁၂၀၀၀

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ ခွင့်ပြုချက်အရ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသည်။

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်
ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ် နှင့်
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ် တရားသူကြီးများ

- | | | |
|---------------------|------------------------|---|
| ၁။ ဦးထွန်းထွန်းဦး | B.A.(Law),LL.B. | ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ် |
| ၂။ ဦးသာဌေး | LL.B.(Advocate) | ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး |
| ၃။ ဦးစိုးညွန့် | B.A.,R.L. | ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး |
| ၄။ ဦးမြသိမ်း | B.A. | ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး |
| ၅။ ဦးမြင့်အောင် | B.A. | ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး |
| ၆။ ဦးအောင်ဇော်သိန်း | B.A.(Law),LL.B. | ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး |
| ၇။ ဦးမြင့်ဟန် | B.A.(Law),LL.B. | ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး |

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံးပြုစုရေးအဖွဲ့

၁။	ဦးစိုးညွန့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ် တရားသူကြီး	B.A, R.L	ဥက္ကဋ္ဌ
၂။	ဦးမြသိန်း ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ် တရားသူကြီး	B.A.	အဖွဲ့ဝင်
၃။	ဦးအောင်ဇော်သိန်း ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ် တရားသူကြီး	B.A.(Law), LL.B.	အဖွဲ့ဝင်
၄။	ဦးမြင့်ဟန် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ် တရားသူကြီး	B.A.(Law), LL.B.	အဖွဲ့ဝင်
၅။	ဦးဝင်းမြင့် ဒုတိယရှေ့နေချုပ် ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး	B.A.(Law), LL.B.	အဖွဲ့ဝင်
၆။	ဒေါ်အေးအေးကြည်သက် ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ် ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေးကြီးကြပ်မှုရုံး	LL.B.	အဖွဲ့ဝင်
၇။	ဦးစိုးသိန်း တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ	B.Com, M.P.A,R.L, DML	အဖွဲ့ဝင်

- ၈။ ဒေါ်ခင်ချိုအုန်း **LL.B,M.P.A,** အဖွဲ့ဝင်
ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ် **Dip.in English, German,**
တရားစွဲနှင့်အမှုလိုက်ဦးစီးဌာန
ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး
- ၉။ ဦးစိုးလွင် **LL.B.** အဖွဲ့ဝင်
ညွှန်ကြားရေးမှူး
ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေးကြီးကြပ်မှုရုံး
- ၁၀။ ဒေါ်ခင်မေရီ **LL.B.** အဖွဲ့ဝင်
ညွှန်ကြားရေးမှူး
တရားမတရားစီရင်ရေးဌာန
ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေးကြီးကြပ်မှုရုံး
- ၁၁။ ဒေါ်စုငယ် **LL.B.** အဖွဲ့ဝင်
ညွှန်ကြားရေးမှူး
စာချွန်တော်ဌာန
ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေးကြီးကြပ်မှုရုံး
- ၁၂။ ဒေါ်အေးအေးသိန်း **LL.B.** အတွင်းရေးမှူး
ညွှန်ကြားရေးမှူး
ဥပဒေလုပ်ထုံးလုပ်နည်းဌာန
ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေးကြီးကြပ်မှုရုံး

“ တရားစီရင်ရာတွင် အမှန်ကို
ဆုံးဖြတ်ရှုယူသာမကဘဲ ထိုသို့အမှန်တရားကို
စီရင်ကြောင်း အများမြင်စေရာသည် ”

(ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် နှင့် မောင်ရွှေ (ခ) မောင်ရွှေ ပါ ၂)^(၁)

မာတိကာ

စီရင်ထုံးပြုသောပြစ်မှုများ

စာမျက်နှာ

ညွှန်းချက်

က-ဃ

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် နှင့် ဦးချစ်ဝင်း

၁

လှမြင့် (ရဲအုပ်)

နှင့် ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး၊

၁၁

ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီးဌာန ပါ ၄

ဝင်းစိုး (မောင်)

နှင့် ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်

၃၀

မာတိကာ

စီရင်ထုံးပြုသောတရားမမှုများ

စာမျက်နှာ

ညွှန်းချက်

ကက-ခခ

ကြည်ခင် (ဒေါ်)	နှင့်	ဦးမင်းငွေဝင်း ပါ ၂	၁
ခင်ဆွေမြင့် (ဒေါ်)	နှင့်	ဦးဝင်းရွှေ (ခ) ဦးဝင်းဆွေ ပါ ၃	၁၇
ချစ်ထွေး (ဦး)	နှင့်	ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး၊ ပညာရေးဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်	၃၁
စိန်ဝင်း (ဦး)	နှင့်	ခုံသမာဓိကောင်စီ၊ နေပြည်တော် ပါ ၃	၄၃
ညံ့ရွှေ (ဒေါ်)	နှင့်	ဒေါ်မြခင် ပါ ၃	၅၇
တင်ပု ပါ ၂ (ဒေါ်)	နှင့်	ဒေါ်မြင့်မြင့် ပါ ၇	၇၁
နေဝင်း ပါ ၉၁ (ဦး)	နှင့်	ဌာနမှူး၊ အင်ဂျင်နီယာဌာန၊ ရေနှင့်သန့်ရှင်းမှု၊ ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ	၈၇
မောင်မောင်ညိုမ်း ပါ ၁၂ (ဦး)	နှင့်	ဒေါ်သန်း ပါ ၁၂	၁၀၂

ညွှန်းချက်

ကက-ခခ

မျိုးညွန့် (ဦး)	နှင့်	ဖတ်(စ်)ပရော်ပါတီးဟိုးဒင်း(စ်)ပီတီအီး လီမိတက် ပါ ၂	၁၁၆
ရီပြုံး ပါ ၂ (ဒေါ်) (ကိုယ်တိုင်နှင့် အယူခံတရားလို အမှတ် ၂ ၏ အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်)	နှင့်	ဒေါ်ခင်သန်းအေး	၁၃၇
ရည်လဲ့မွန် (ဒေါ်)	နှင့်	ဦးစိန်သန်းဝေ	၁၅၇
ရမ်ကူဘေးပန်ဒစ် (ဦး)	နှင့်	ဦးရှိတုံ (ခ) ဦးလှမြင့် ပါ ၅	၁၇၄
Gold Moon Fair Family Company Ltd (ရွှေလကူမြေ မိသားစုကုမ္ပဏီလီမိတက်ကိုယ်စား မန်းနေလှင်းဒါရိုက်တာ ဒေါ်ဖြူဖြူလွင်) ပါ ၂	နှင့်	ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ် တရားသူကြီး (၃ ဦးထိုင်) ပါ ၅	၁၉၀
ဝေလင်းလျှံ ပါ ၄ (မောင်)	နှင့်	မထက်ထက်အောင်	၁၉၆
ဝင်းနိုင် (ဦး) (၎င်း၏အခွင့်ရ ကိုယ်စားလှယ် ဒေါ်ခင်ချိုဦး)	နှင့်	ဦးချစ်မောင် ပါ ၄	၂၀၉

ညွှန်းချက်

ကက-ခခ

ဝင်းဝင်းခိုင် (ဒေါ်) (ပိုင်ရှင်)
(၎င်း၏အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်
ဦးကျော်ဇေယျ)

နှင့် ခုံသမာဓိကောင်စီ ပါ ၃

၂၄၅

အောင်သိန်း ပါ ၄ (ဦး)

နှင့် ဒေါ်သီဂီထွန်း

၂၅၉

၂၀၁၅ ခုနှစ်

ဖြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုများ

ပြစ်မှုဆိုင်ရာမှုခင်းများ

စာမျက်နှာ

ဥပဒေများ-

- စာချွန်တော်ဥပဒေ
- ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ
- မူးယစ်ဆေးဝါးနှင့်စိတ်ကိုပြောင်းလဲစေသောဆေးဝါးများဆိုင်ရာဥပဒေ

ပြည်သူ့ရဲတပ်ဖွဲ့စည်းကမ်းထိန်းသိမ်းရေးဥပဒေ၊ နည်းဥပဒေများနှင့် ညီညွတ်ခြင်းမရှိဘဲ အပ်နှင်းထားသော လုပ်ပိုင်ခွင့်နှင့်အညီ ဆောင်ရွက်ရန်ပျက်ကွက်သော ရဲတရားရုံး၏အမိန့်အပေါ် အာဏာပေး စာချွန်တော်အမိန့်ထုတ်ဆင့်နိုင်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ လျှောက်ထားသူအပေါ် စစ်ဆေးရန် ဖွဲ့စည်းခဲ့သည့် ရဲတရားရုံးအမှတ်စဉ် (၆၉/၂၀၁၂) တွင် ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဆောင်ရွက်သူ ရဲမှူးနန္ဒဝင်းသည် ကိုရဲမြင့်အောင်၏ တိုင်ကြားစာအရ ရှေးဦးစစ်ဆေးခဲ့သည့် စုံစမ်းစစ်ဆေးရေးအဖွဲ့၏ ခေါင်းဆောင်အဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့၍ ရဲတရားရုံးတွင် ပါဝင်ရုံးထိုင်ရန် အရည်အချင်း ပျက်ယွင်းသူဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ပြည်သူ့ရဲတပ်ဖွဲ့စည်းကမ်းထိန်းသိမ်းရေးဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်များအပြင် နည်းဥပဒေများအရ ဖွဲ့စည်းထားသည့် တရားရုံးဖြစ်သည်ဟု မဆိုနိုင်သဖြင့် လျှောက်ထားသူက ပါဝင်

ရုံးထိုင်သူအရာရှိတစ်ဦးဦးကို ကန့်ကွက်ခဲ့ခြင်းမရှိရုံဖြင့် ဥပဒေနှင့်အညီ စာမျက်နှာ
ဖွဲ့စည်းထားသည့် ရဲတရားရုံးဖြစ်လာနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ လျှောက်ထားသူအပေါ် စစ်ဆေးရန် ဖွဲ့စည်းသည့် ရဲတရားရုံးသည် ပြည်သူ့ရဲတပ်ဖွဲ့စည်းကမ်းထိန်းသိမ်းရေးဥပဒေ၊ နည်းဥပဒေနှင့်အညီ ဖွဲ့စည်းထားခြင်း ဟုတ် မဟုတ်၊ ပါဝင်သူအရာရှိများသည် နည်းဥပဒေ ၂၉ အရ ရဲတရားရုံးတွင် ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခွင့်မရှိသည့် အရည်အချင်းပျက်ယွင်းသူများ ဟုတ် မဟုတ်ကို နည်းဥပဒေ ၃၁ အရ စိစစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းမရှိသည့် အပြင် ရဲတရားရုံးတွင် ပါဝင်ရုံးထိုင်သည့် အရာရှိတစ်ဦးဦးနှင့်စပ်လျဉ်း၍ လျှောက်ထားသူမှ ကန့်ကွက်ခဲ့ခြင်းမရှိသည်ကို အကြောင်းပြု၍ ဆက်လက်စစ်ဆေးပြီး လျှောက်ထားသူအပေါ် ရာထူးအဆင့် လျှော့ချခဲ့သည့် ရဲတရားရုံး၏အမိန့်ကို အတည်ပြုခဲ့သည့် ရဲချုပ်၏ အမိန့်သည်လည်းကောင်း၊ ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန၊ ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီးထံ လျှောက်ထားသူက အသနားခံစာတင်သွင်းမှုအပေါ် ပလပ်၍ ပြစ်ဒဏ်ကို ဆက်လက်အတည်ပြုခဲ့သည့် အမိန့်သည်လည်းကောင်း ပြည်သူ့ရဲတပ်ဖွဲ့စည်းကမ်းထိန်းသိမ်းရေးဥပဒေ၊ နည်းဥပဒေများနှင့် ညီညွတ် မှန်ကန်ခြင်းမရှိဘဲ အပ်နှင်းထားသော လုပ်ပိုင်ခွင့်နှင့်အညီ ဆောင်ရွက်ရန်ပျက်ကွက်ကြောင်း စိစစ်တွေ့ရှိရသဖြင့် အာဏာပေးစာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ဆင့်သင့်သည်။

ရဲအုပ်လှမြင့် နှင့် ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး၊

ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန ပါ ၄

ပြင်ဆင်မှုတရားရုံးက လျှောက်လဲချက်ကြားနာမည့်ရုံးချိန်းကို စာမျက်နှာ
တရားခံသို့ အသိပေးပြီးဖြစ်လျှင် တရားခံသည် ထုချေ
လျှောက်လဲရန် အခွင့်အရေးရရှိပြီး ဖြစ် မဖြစ်။
မူလရုံးအမိန့် ပြန်လည်အတည်ပြုခြင်းသည် ပြစ်ဒဏ်ကို
တိုးမြှင့်ခြင်း ဟုတ် မဟုတ်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၉ (၂) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်
တွင် Unless he has had an opportunity of being heard, ဟု
ဖော်ပြထားသဖြင့် ပြင်ဆင်မှုတရားရုံး လျှောက်လဲချက်ကြားနာမည့် ရုံးချိန်း
ကို တရားခံသို့ အသိပေးပြီးဖြစ်လျှင် တရားခံသည် ထုချေလျှောက်လဲရန်
အခွင့်အရေးရရှိပြီးဖြစ်သည်ဟု မှတ်ယူရမည်ဖြစ်သည်။ အကြောင်းကြား
စာကို လက်ခံရရှိခဲ့သူ တရားခံတစ်ဦးအနေဖြင့် မိမိရရှိသည့် ထုချေ
လျှောက်လဲခွင့်ကို အမှန်တကယ် လိုက်နာကျင့်သုံးရန်လုံလောက်မှု ရှိ မရှိ
ဟူသောအချက်မှာ အမှုတစ်မှုချင်းအလိုက် ပေါ်ပေါက်လာသည့်
ထူးခြားချက်များနှင့် နှိုင်းယှဉ်သုံးသပ်ရမည်ဖြစ်သည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်အမိန့်
သည် မူလရုံးအမိန့်ကို ပြန်လည်အတည်ပြုခြင်းသာဖြစ်သည်။ နိုင်ငံတော်
သမ္မတ၏ လွှတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်အမိန့်အရ ပြစ်ဒဏ် လျော့ပေါ့ခံစားခဲ့သူ
တစ်ဦးအပေါ် ပြစ်ဒဏ်တိုးမြှင့်စီရင်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

ထို့ကြောင့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်ရုံးက
နိုင်ငံတော်သမ္မတရုံး၏ လွှတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်ပြုသည့် အမိန့်အမှတ်
၁/၂၀၁၂ နှင့် အကျုံးဝင်သက်ဆိုင်စေရမည်ဟူသော မှတ်ချက်ဖြင့် စစ်ကိုင်း

(ဃ)

ညွှန်းချက်

တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏အမိန့်ကို အတည်ပြုခဲ့ခြင်းသည် စာမျက်နှာ
မှားယွင်းခြင်းမရှိဟု သုံးသပ်တွေ့ရှိရသည်။

မောင်ဝင်းစိုး နှင့် ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ၃၀

**မူးယစ်ဆေးဝါးရောင်းချရန် လက်ဝယ်ထားခြင်းနှင့် မူးယစ်ဆေးဝါး
ထုတ်လုပ်ရာတွင် သုံးသည့်ပစ္စည်းများ လက်ဝယ်ထားရှိခြင်းမှာ
ပြုလုပ်မှုတစ်ခုတည်းကိုသာပြုခြင်း ဟုတ် မဟုတ်။**

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ မူးယစ်ဆေးဝါးနှင့်စိတ်ကိုပြောင်းလဲစေသောဆေးဝါး
များ ဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၁၆ (ခ) နှင့် ပုဒ်မ ၁၉ (က) တို့သည် သီးခြားစီ
ပြဋ္ဌာန်းထားသော သီးခြားဖြစ်မှုများဖြစ်သည်။ မူးယစ်ဆေးဝါးရောင်းချရန်
လက်ဝယ်ထားရှိခြင်းသည် ဖြစ်မှုတစ်ရပ်တည်းဖြစ်ပြီး မူးယစ်ဆေးဝါး
ထုတ်လုပ်ရာတွင် သုံးသည့်ပစ္စည်းများ လက်ဝယ်ထားရှိခြင်းမှာ ဖြစ်မှု
တစ်ရပ်ဖြစ်သဖြင့် ဦးချစ်ဝင်းအနေနှင့် ပုဒ်မ ၁၆ (ခ) နှင့် ပုဒ်မ ၁၉ (က)
တို့တွင် ဖော်ပြထားသော တားမြစ်ချက်များကို သီးခြားစီ ကျူးလွန်ခဲ့ခြင်း
ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဦးချစ်ဝင်းသည် မူးယစ်ဆေးဝါးနှင့်စိတ်ကိုပြောင်းလဲ
စေသောဆေးဝါးများဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၁၆ (ခ) နှင့် ပုဒ်မ ၁၉ (က)
တွင် အကျိုးဝင်သော ပြုလုပ်မှုတစ်ခုတည်းကိုသာ ပြုလုပ်သည်ဟု
ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။ သီးခြားဖြစ်သော ပြုလုပ်မှုတစ်ရပ်စီအပေါ်
သီးခြားဖြစ်မှု ထင်ရှားတွေ့ရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်သဖြင့် သီးခြားစီပြစ်ဒဏ်ချမှတ်
ရန်သာ ဖြစ်ပေသည်။

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် နှင့် ဦးချစ်ဝင်း ၁

ရာဇဝတ်ပြင်ဆင်မှု

+ ၂၀၁၅ ခုနှစ်
ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၄ ရက်

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
ဦးမြင့်အောင်ရှေ့တွင်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်
နှင့်
ဦးချစ်ဝင်း*

မူးယစ်ဆေးဝါးရောင်းချရန် လက်ဝယ်ထားခြင်းနှင့် မူးယစ်ဆေးဝါး
ထုတ်လုပ်ရာတွင် သုံးသည့်ပစ္စည်းများ လက်ဝယ်ထားရှိခြင်းမှာ
ပြုလုပ်မှုတစ်ခုတည်းကိုသာပြုခြင်း ဟုတ် မဟုတ်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ မူးယစ်ဆေးဝါးနှင့်စိတ်ကိုပြောင်းလဲစေသောဆေးဝါး
များ ဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၁၆ (ခ) နှင့် ပုဒ်မ ၁၉ (က) တို့သည် သီးခြားစီ
ပြဋ္ဌာန်းထားသော သီးခြားပြစ်မှုများဖြစ်သည်။ မူးယစ်ဆေးဝါးရောင်းချရန်
လက်ဝယ်ထားရှိခြင်းသည် ပြစ်မှုတစ်ရပ်ဖြစ်ပြီး မူးယစ်ဆေးဝါးထုတ်လုပ်
ရာတွင် သုံးသည့်ပစ္စည်းများ လက်ဝယ်ထားရှိခြင်းမှာ ပြစ်မှုတစ်ရပ်
ဖြစ်သဖြင့် ဦးချစ်ဝင်းအနေနှင့် ပုဒ်မ ၁၆ (ခ) နှင့် ပုဒ်မ ၁၉ (က) တို့တွင်

* ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၅၅၆ (ခ)

* ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအယူခံမှုအမှတ် ၂၀၂ တွင်ချမှတ်သော ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊
မတ်လ ၁၂ ရက်စွဲပါ စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏အမိန့်ကို
ပြင်ဆင်မှု

၂၀၁၅
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်
နှင့်
ဦးချစ်ဝင်း

ဖော်ပြထားသော တားမြစ်ချက်များကို သီးခြားစီ ကျူးလွန်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။
ထို့ကြောင့် ဦးချစ်ဝင်းသည် မူးယစ်ဆေးဝါးနှင့်စိတ်ကိုပြောင်းလဲစေသော
ဆေးဝါးများဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၁၆ (ခ) နှင့် ပုဒ်မ ၁၉ (က) တွင် အကျုံးဝင်
သော ပြုလုပ်မှုတစ်ခုတည်းကိုသာ ပြုလုပ်သည်ဟု ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။
သီးခြားဖြစ်သော ပြုလုပ်မှုတစ်ရပ်စီအပေါ် သီးခြားပြစ်မှုထင်ရှားတွေ့ရှိ
ခဲ့ခြင်းဖြစ်သဖြင့် သီးခြားစီပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ရန်သာ ဖြစ်ပေသည်။

လျှောက်ထားသူအတွက် - ဒေါ်ချိုချိုအောင်၊
လက်ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူး
ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး
လျှောက်ထားခံရသူအတွက် - ဦးမြင့်ဦး၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

တမူးခရိုင်တရားရုံး၏ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၁၀
တွင် တရားခံဦးချစ်ဝင်းအား မူးယစ်ဆေးဝါးနှင့် စိတ်ကိုပြောင်းလဲစေသော
ဆေးဝါးများဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၁၉ (က)/၂၁ အရ အလုပ်နှင့် ထောင်ဒဏ်
၁၇ နှစ် ကျခံစေရန်နှင့် တမူးခရိုင်တရားရုံး၏ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုကြီး
အမှတ် ၂၅ မှ ပြစ်ဒဏ်နှင့် သီးခြားစီကျခံစေရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။
ထိုအမိန့်ကို တရားခံဦးချစ်ဝင်းက ကျေနပ်မှုမရှိသဖြင့် စစ်ကိုင်းတိုင်း
ဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်သို့ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအယူခံမှုအမှတ်
၂၀၂ ဖြင့် အယူခံဝင်ရာ စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်မှ တမူး
ခရိုင်တရားရုံးက ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်သည့်အမိန့်ကို အတည်ပြုပြီး ၂၀၁၃
ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၂၅ မှ ပြစ်ဒဏ်နှင့် သီးခြားကျခံစေရန်အမိန့်ကို
ပယ်ဖျက်လိုက်သဖြင့် ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံးမှ ပြင်ဆင်မှုလျှောက်
ထားသည်။

အမှတ် ၂၄-၁-၂၀၁၃ ရက်နေ့ ၁၀:၁၅ နာရီအချိန်ခန့်တွင် တမူး မူးယစ် (အထူး) အဖွဲ့မှ ရဲအုပ်အောင်မိုး ဦးဆောင်သောအဖွဲ့သည် သတင်းအရ တမူးမြို့၊ မြို့မ (၉) ရပ်ကွက်နေ ဒေါ်ခင်မြင့်မူ၏ နေအိမ်သို့ ဝင်ရောက်ရှာဖွေရာ နေအိမ်အိပ်ခန်းကုတင်အောက်မှ အဖြူရောင်ဆာလာ အိတ်အတွင်း မှိုင်းခံစက္ကူများနှင့်ထုတ်လျက် WY စာတမ်းပါ လိမ္မော်ရောင် စိတ်ကြွေးသွပ်ဆေးပြား ၂၀၀ ပြားစီပါ အထုတ် (၆၃၈) ထုတ် စုစုပေါင်း ဆေးပြား ၁၂၇၆၀၀ အား တွေ့ရှိသိမ်းဆည်းရမိပြီး ထိုဆေးပြားများကို ဦးချစ်ဝင်းမှ လာရောက်အပ်နှံထားသော ပစ္စည်းများဖြစ်ကြောင်း သိရသဖြင့် ဒေါ်ခင်မြင့်မူနှင့် ဦးချစ်ဝင်းတို့အပေါ် ဥပဒေအရ အရေးယူပေးပါရန် ရဲအုပ်အောင်မိုးက တိုင်ကြားမှုဖြစ်သည်။

၂၀၁၅
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်
နှင့်
ဦးချစ်ဝင်း

ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး၊ လက်ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူးက စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်မှ အမှုနှစ်မှုမှာ ကွင်းဆက် တစ်ဆက်တည်း အမှုများဖြစ်ကြောင်း၊ ပြစ်ဒဏ်များကို တစ်ပေါင်းတည်း ကျခံစေသင့်ကြောင်း သုံးသပ်၍ တရားခံချစ်ဝင်းအပေါ် မူးယစ်ဆေးဝါးနှင့် စိတ်ကိုပြောင်းလဲစေသောဆေးဝါးများဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၁၉ (က) / ၂၁ အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခြင်းကို အတည်ပြုပြီး ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုကြီး အမှတ် ၂၅ မှ ပြစ်ဒဏ်နှင့်သီးခြားစီကျခံစေရန် အမိန့်အား ပယ်ဖျက် ခဲ့ခြင်းမှာ မှားယွင်းကြောင်း၊ ၂၀၁၃ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၂၅ တွင် သိမ်းဆည်းရမိသောပစ္စည်းမှာ “ဆူဒိုအက်ဖီဒရင်းဆေးမှုန့်များ” ဖြစ်ပြီး ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၁၀ တွင် တွေ့ရှိသောပစ္စည်းမှာ “မက်အင် ဖက်တမင်း”ဖြစ်၍ မျိုးတူပစ္စည်းမဟုတ်သည့်အပြင် သက်သေခံစွမ်းများ တွေ့ရှိသောနေရာလည်း မတူညီကြောင်း၊ အမှုတွဲပေါ်ပေါက်ချက်အရ

၂၀၁၅
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်
နှင့်
ဦးချစ်ဝင်း

တရားခံချစ်ဝင်းသည် ယခင်က မူးယစ်ဆေးဝါးနှင့် စိတ်ကိုပြောင်းလဲ
စေသောဆေးဝါးဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၁၆ (ခ) အရ ထောင်ဒဏ် ၈ နှစ်
ကျခံခဲ့ဖူးကြောင်း၊ ပြစ်ချက်ဟောင်းရှိသဖြင့် ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ်
၂၅ တွင် တရားခံချစ်ဝင်းအပေါ် ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၁၆(ခ)/၂၃ အရ
အများဆုံးထောင်ဒဏ်ချမှတ်ခဲ့ကြောင်း၊ စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီးတရား
လွှတ်တော်က ပြစ်ဒဏ်များကို တစ်ပေါင်းတည်းကျခံစေခြင်းမှာ ထိရောက်
ဟန့်တားသည့် ပြစ်ဒဏ်ကျခံစေရန် ရည်ရွယ်ချက်ကို ဆိတ်သုဉ်းစေပြီး
ညွှန်ကြားချက်၊ လမ်းညွှန်စီရင်ထုံးများနှင့်လည်း ဆန့်ကျင်နေသဖြင့်
စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပြီး တမူး
ခရိုင်တရားရုံး၏အမိန့်ကို အတည်ပြုပေးပါရန်နှင့် ကာလစည်းကမ်းသတ်
ကျော်လွန်ခြင်းကို ခွင့်ပြုပေးပါရန် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

လျှောက်ထားခံရသူ၏ရှေ့နေက အချင်းဖြစ်နေက တမူးမြို့၊
မြို့မ (၁၂-က) ရပ်ကွက်၊ တမူးစေတီလမ်းပေါ်၌ တရားခံချစ်ဝင်း၏
ဆိုင်ကယ်တူးဘောက်အတွင်းမှ အက်ဖီဒရင်းအမှုန့် (၉) ကီလိုဂရမ် တွေ့ရှိပြီး
ချစ်ဝင်း၏ပြောပြချက်အရ တမူးမြို့ ၉ ရပ်ကွက်ရှိ ၎င်း၏ခယ်မ
ဒေါ်ခင်မြင့်မူနေအိမ်မှ စိတ်ကြွဆေးပြား (၂၆၈) ထုတ် ထပ်မံတွေ့ရှိခြင်း
ဖြစ်ကြောင်း၊ အမှုဖြစ်ပွားမှုတစ်ရက်တည်းဖြစ်ခြင်း၊ တရားခံချစ်ဝင်း၏
ပြောပြချက်အရ တစ်ဆက်တည်းဖြစ်ပေါ်လာသော နေရာနှစ်ခုမှ တွေ့ရှိ
သောပစ္စည်းများမှာ ဆေးအမျိုးအမည်ကွဲလွဲသော်လည်း စိတ်ကြွမူးယစ်ဆေး
များသာဖြစ်ခြင်းကြောင့် စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်မှ
အမှုနှစ်မှုအတွက် ပြစ်ဒဏ်နှစ်ရပ်ကို တစ်ပေါင်းတည်းကျခံစေခြင်းမှာ မျှတ
မှန်ကန်ကြောင်း၊ မူလခရိုင်တရားရုံးမှ တရားခံ ချစ်ဝင်းနှင့် ပတ်သက်၍

ယခင် ၂၀၀၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၉ တွင် မူးယစ်ဆေးဝါးနှင့် စိတ်ကို ပြောင်းလဲစေသောဆေးဝါးများဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၁၆ (ခ) အရ အလုပ်နှင့် ထောင်ဒဏ် ၈ နှစ် ကျခံဖူး၍ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၂၅ တွင် မူးယစ်ဆေးဝါးနှင့်စိတ်ကိုပြောင်းလဲစေသောဆေးဝါးများဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၆ (ခ)/၂၃ အရ အမြင့်ဆုံးပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ခဲ့ကြောင်း၊ တစ်ဆက်တည်းပြုလုပ်မှုများကို တစ်မှုတည်းတွင် စစ်ဆေးစီရင်နိုင် ကြောင်း၊ လမ်းညွှန်စီရင်ထုံးများလည်းရှိ၍ စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်မှ ပြစ်ဒဏ်နှစ်ခုကို တစ်ပေါင်းတည်းကျခံစေရန် အမိန့် ချမှတ်ခြင်းမှာ မျှတမှုရှိကြောင်း၊ ထို့အပြင် ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံးမှ ကာလစည်းကမ်းသတ် ရက်ပေါင်း ၆၀ ကျော်မှ ကျမ်းကျိန်လွှာဖြင့် တင်သွင်းလာခြင်းကို လက်ခံရန်မသင့်၍ ပြင်ဆင်မှုကို ပလပ်ပေးရန် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

ဤပြင်ဆင်မှုကို ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံးမှ ကာလ စည်းကမ်းသတ်ကျော်လွန်မှု တင်သွင်းလာပြီး ယင်းသို့ ကာလစည်းကမ်း သတ်ကျော်လွန်ခြင်းကို ခွင့်ပြုပေးရန်အတွက် ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ် ရုံးမှ ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူးက ကျမ်းကျိန်လွှာ ပူးတွဲတင်ပြလျှောက်ထားခဲ့ သည်။ တရားရုံးများလက်စွဲအပိုဒ် ၇၆၆ အရ ဤပြင်ဆင်မှုတွင် စိစစ်ရန် လိုအပ်သဖြင့် ကာလစည်းကမ်းသတ်ကျော်လွန်ခြင်းကို ခွင့်ပြုသည်။

ဤပြင်ဆင်မှုတွင် အဓိကစိစစ်ရန်အချက်မှာ စစ်ကိုင်းတိုင်း ဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်မှ တမူးခရိုင်တရားရုံး ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုကြီး

၂၀၁၅

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ

မြန်မာနိုင်ငံတော်

နှင့်

ဦးချစ်ဝင်း

၂၀၁၅
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်
နှင့်
ဦးချစ်ဝင်း

အမှတ် ၁၀ မှ ပြစ်ဒဏ်နှင့် ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၂၅ မှ ပြစ်ဒဏ် နှစ်ရပ်ကို တစ်ပေါင်းတည်းကျခံစေခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်ခြင်းရှိ မရှိ ဖြစ်သည်။

တမူးခရိုင်တရားရုံး၏ ၂၀၁၃ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၁၀ ပါ သက်သေခံချက်များအရ ၂၄-၁-၂၀၁၃ ရက်နေ့က တမူးမြို့နယ် မူးယစ် (အထူး)အဖွဲ့မှ ရဲအုပ်အောင်မိုး ဦးဆောင်သောအဖွဲ့သည် ဦးချစ်ဝင်း ပိုင်ဆိုင်ပြီး ဒေါ်ခင်မြင့်မူ (မူလရုံး- တရားခံ) မိသားစုနေထိုင်သော တမူးမြို့၊ မြို့မ(၉)ရပ်ကွက်ရှိ နေအိမ်အား ဝင်ရောက်ရှာဖွေရာ အိပ်ခန်း အတွင်း ကုတင်အောက်ရှိ မှိုင်းခံစက္ကူများဖြင့် ထုတ်ထားသော WY စာတမ်းပါဆေးပြား ၂၀၀ ပြားစီပါ (၆၃၈) ထုတ် စုစုပေါင်းဆေးပြား ၁၂၇၆၀၀ ပြားတွေ့ရှိ၍ ရှာဖွေပုံစံသက်သေခံ (က) ဖြင့်သိမ်းဆည်းခဲ့သည်။ အချင်းဖြစ်အိမ်မှ သိမ်းဆည်းရမိသော သက်သေခံပစ္စည်းများမှာ မက်အင်မ်ဖက်တမင်း (Methamphetamine) ဖြစ်ကြောင်း သက်သေခံ (ည) ဓာတုဗေဒဝန်၏ ပြန်စာအရတွေ့ရှိရသည်။

ထိုသို့ရှာဖွေတွေ့ရှိသော ဆေးပြားများမှာ အချင်းမဖြစ်မီ သုံးလေးရက်က ဦးချစ်ဝင်း နန်းဖာလုံကျောင်းသို့ လိုက်လာပြီး အိမ်သော့ တောင်းကာ ထားသွားသောပစ္စည်းများဖြစ်ကြောင်း (၁) တရားခံ ဒေါ်ခင်မြင့်မူက ထွက်ဆိုခဲ့သည်။ မူလရုံး (၂) တရားခံဦးချစ်ဝင်းမှလည်း ခယ်မဖြစ်သူ ဒေါ်ခင်မြင့်မူကို အချင်းဖြစ်သည့် မြို့မ ၉ ရပ်ကွက်ရှိ နေအိမ် တွင် လစာမယူဘဲ နေခွင့်ပြုထားကြောင်း၊ နန်းဖာလုံဈေးတွင် ကိုကျော်စွာ ဆိုသူနှင့်တွေ့ပြီး ကိုကျော်စွာက ဆေးပစ္စည်းတစ်ထုတ်ကို ခေတ္တသိမ်းထား

ပေးရန် အကူအညီတောင်း၍ မြို့မ ၉ ရပ်ကွက်နေအိမ်တွင် ဝင်ထား
ခဲ့ကြောင်း ထွက်ဆိုထားသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဒေါ်ခင်မြင့်မူလက်ရှိနေထိုင်သော
အိပ်ခန်းအတွင်းကုတင်အောက်မှ WY စာတမ်းပါ ဆေးပြား ၁၂၇၆၀၀
ပြား တွေ့ရှိကြောင်းပေါ်ပေါက်ခြင်း၊ ထိုဆေးပြားများကို ဦးချစ်ဝင်းက
ဒေါ်ခင်မြင့်မူထံမှ သေတ္တာတောင်း၍လာထားကြောင်း ပေါ်ပေါက်ခြင်း
တို့ကြောင့် မူလရုံးမှဒေါ်ခင်မြင့်မူကို မူးယစ်ဆေးဝါးနှင့်စိတ်ကိုပြောင်းလဲ
စေသောဆေးဝါးများဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၉ (က) အရ အလုပ်နှင့်
ထောင်ဒဏ် ၁၇ နှစ် ကျခံစေရန်နှင့် ဦးချစ်ဝင်းအား မူးယစ်ဆေးဝါးနှင့်
စိတ်ကိုပြောင်းလဲစေသောဆေးဝါးများဆိုင်ရာ ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၉ (က)/၂၁
အရ ထောင်ဒဏ် ၁၇ နှစ်ကျခံစေရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ပြီး ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊
ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၂၅ မှ ပြစ်ဒဏ်နှင့် သီးခြားစီကျခံစေခဲ့သည်။

အချင်းဖြစ် ၂၄-၁-၂၀၁၃ ရက်နေ့မနက်က တမူးမြို့၊ မြို့မ
၁၂ (က) ရပ်ကွက် လမ်းပေါ်တွင် ဦးချစ်ဝင်း မောင်းလာသော ဆိုင်ကယ်
တူးဘောက်အတွင်းမှ အက်ဖီဒရင်း အမှုန့်များတွေ့၍ တမူးခရိုင်တရားရုံး၏
၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုကြီးမှုအမှတ် ၂၅ ဖြင့် တရားစွဲဆိုပြီး မူးယစ်ဆေးဝါးနှင့်
စိတ်ကိုပြောင်းလဲစေသောဆေးဝါးများဆိုင်ရာဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၆ (ခ)/၂၃
ဖြင့် ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ထားကြောင်း တွေ့ရသည်။

မူးယစ်ဆေးဝါးနှင့်စိတ်ကိုပြောင်းလဲစေသောဆေးဝါးများ
ဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၁၆ (ခ) သည် သက်ဆိုင်ရာဝန်ကြီးဌာနက အမိန့်
ကြော်ငြာစာထုတ်ပြန်၍ မူးယစ်ဆေးဝါး သို့မဟုတ် စိတ်ကိုပြောင်းလဲ
စေသောဆေးဝါးကို ထုတ်လုပ်ရာ၌ အသုံးပြုသည့်ပစ္စည်းဖြစ်သည်ဟု

၂၀၁၅
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်
နှင့်
ဦးချစ်ဝင်း

၂၀၁၅
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်
နှင့်
ဦးချစ်ဝင်း

ကြေငြာထားသည့် ပစ္စည်းကိရိယာများ၊ ဓါတုဗေဒပစ္စည်းများကို ဤဥပဒေ
အရ ခွင့်ပြုချက်မရှိဘဲ လက်ဝယ်ထားရှိခြင်း၊ သယ်ယူပို့ဆောင်ခြင်း၊
ဖြန့်ဖြူးခြင်း၊ ရောင်းချခြင်းတို့အတွက် တားမြစ်ချက်ဖြစ်သည်။

မူးယစ်ဆေးဝါးနှင့်စိတ်ကိုပြောင်းလဲစေသောဆေးဝါးများ
ဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၁၉ (က) သည် မူးယစ်ဆေးဝါး သို့မဟုတ် စိတ်ကို
ပြောင်းလဲစေသောဆေးဝါးကို ရောင်းချရန်အလို့ငှာ လက်ဝယ်ထားခြင်း၊
သယ်ယူပို့ဆောင်ခြင်း၊ တစ်ဆင့်ပေးပို့ခြင်း၊ လွှဲပြောင်းပေးခြင်းတို့အတွက်
တားမြစ်ချက်ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် အချင်းဖြစ်နေ့က မြို့မ ၁၂ (က) ရပ်ကွက်
လမ်းပေါ်တွင် ဦးချစ်ဝင်းထံမှ အက်ဖီဒရင်းအမှုန့်များတွေ့ရှိ၍
မူးယစ်ဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရာ၌ အသုံးပြုသည့်ပစ္စည်းလက်ဝယ်တွေ့ရှိမှု
အတွက် သီးခြားတစ်မှု၊ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၂၅ စွဲဆိုပြီး အချင်း
ဖြစ်နေ့က မြို့မ ၉ ရပ်ကွက်ရှိ နေအိမ်တွင် WY စိတ်ကြွဆေးပြား
မက်အင်မ်ဖက်တမင်းများရောင်းချရန် လက်ဝယ်ထားရှိရာတွင် ပူးပေါင်း
ပါဝင်အားပေးကူညီမှုအတွက် သီးခြားတစ်မှု၊ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ်
၁၀ အဖြစ် စွဲဆိုထားခြင်းဖြစ်သည်။

မူးယစ်ဆေးဝါးနှင့် စိတ်ကိုပြောင်းလဲစေသောဆေးဝါးများ
ဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၁၆ (ခ) နှင့် ပုဒ်မ ၁၉ (က) တို့သည် သီးခြားစီ
ပြဋ္ဌာန်းထားသော သီးခြားပြစ်မှုများဖြစ်သည်။ မူးယစ်ဆေးဝါးရောင်းချရန်
လက်ဝယ်ထားရှိခြင်းသည် ပြစ်မှုတစ်ရပ်ဖြစ်ပြီး မူးယစ်ဆေးဝါးထုတ်လုပ်
ရာတွင် သုံးသည့်ပစ္စည်းများ လက်ဝယ်ထားရှိခြင်းမှာ ပြစ်မှုတစ်ရပ်ဖြစ်

သဖြင့် ဦးချစ်ဝင်းအနေနှင့် ပုဒ်မ ၁၆ (ခ)နှင့် ပုဒ်မ ၁၉ (က) တို့တွင် ဖော်ပြထားသော တားမြစ်ချက်များကို သီးခြားစီ ကျူးလွန်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဦးချစ်ဝင်းသည် မူးယစ်ဆေးဝါးနှင့် စိတ်ကိုပြောင်းလဲစေသော ဆေးဝါးများဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၁၆ (ခ) နှင့် ပုဒ်မ ၁၉(က) တွင် အကျုံးဝင်သော ပြုလုပ်မှုတစ်ခုတည်းကိုသာ ပြုလုပ်သည်ဟု ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။ သီးခြားဖြစ်သော ပြုလုပ်မှုတစ်ရပ်စီအပေါ် သီးခြားပြစ်မှုထင်ရှားတွေ့ရှိခြင်းဖြစ်သဖြင့် သီးခြားစီ ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ရန်သာဖြစ်ပေသည်။

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်နှင့် ဦးမုံဆာလ ပါ ၃ အမှု^(၁) အားကြည့်ပါ။

၂၀၁၅
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်
နှင့်
ဦးချစ်ဝင်း

သို့ဖြစ်ရာ စစ်ကိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်မှ ၂၀၁၃ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၁၀ သည် ဦးချစ်ဝင်းထံမှ ဆူဒိုအက်ဖီဒရင်းမှုန့်များ တွေ့ရှိရာမှ ဆက်နွယ်ပေါ်ပေါက်လာခြင်းဖြစ်သဖြင့် အမှုနှစ်မှုမှာ ကွင်းဆက်တစ်ဆက်တစ်စပ်တည်းရှိကြောင်း သုံးသပ်၍ ပြစ်ဒဏ်များကို သီးခြားစီ ကျခံစေရန်အစား တစ်ပေါင်းတည်းကျခံစေသင့်သည်ဟု ယူဆကြောင်း သုံးသပ်၍ ၂၀၁၃ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီးအမှတ် ၂၅ မှ ပြစ်ဒဏ်နှင့် သီးခြားစီကျခံစေရန်အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ခဲ့ခြင်းမှာ မှန်ကန်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

ထို့ကြောင့် ဤပြင်ဆင်မှုကို ခွင့်ပြုသည်။ စစ်ကိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်၏အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပြီး တရားခံအပေါ် မူးယစ်ဆေးဝါးနှင့်စိတ်ကိုပြောင်းလဲစေသောဆေးဝါးများဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၁၉ (က)/၂၁ အရ အလုပ်နှင့်ထောင်ဒဏ် ၁၇ နှစ် ကျခံစေရန်နှင့် ယင်းပြစ်ဒဏ်ကို

(၁) ၂၀၀၂ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈၁-၇၅။

၂၀၁၅-၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၂၅ မှ ပြစ်ဒဏ်နှင့် သီးခြားစီကျခံစေရန်
 ပြည်ထောင်စုသမ္မတ ချမှတ်သည့် တမူးခရိုင်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပြန်လည်အတည်ပြု
 မြန်မာနိုင်ငံတော်
 နှင့်
 ဦးချစ်ဝင်း

ရာဇဝတ်အထွေထွေလျှောက်ထားမှု

+ ၂၀၁၅ ခုနှစ်

မတ် ၉ ရက်

ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော
ဦးမြသိမ်း နှင့် ဦးမြင့်အောင်တို့ရှေ့တွင်

ရဲအုပ်လှမြင့်

နှင့်

ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး၊ ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန ပါ ၄*

ပြည်သူ့ရဲတပ်ဖွဲ့စည်းကမ်းထိန်းသိမ်းရေးဥပဒေ၊ နည်းဥပဒေများနှင့်
ညီညွတ်ခြင်းမရှိဘဲ အပ်နှင်းထားသော လုပ်ပိုင်ခွင့်နှင့်အညီ
ဆောင်ရွက်ရန်ပျက်ကွက်သော ရဲတရားရုံး၏အမိန့်အပေါ်
အာဏာပေး စာချွန်တော်အမိန့်ထုတ်ဆင့်နိုင်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ လျှောက်ထားသူအပေါ် စစ်ဆေးရန် ဖွဲ့စည်းခဲ့
သည့် ရဲတရားရုံးအမှတ်စဉ် (၆၉/၂၀၁၂) တွင် ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်
ဆောင်ရွက်သူ ရဲမှူးနန္ဒဝင်းသည် ကိုရဲမြင့်အောင်၏ တိုင်ကြားစာ
အရ ရှေးဦးစစ်ဆေးခဲ့သည့် စုံစမ်းစစ်ဆေးရေးအဖွဲ့၏ ခေါင်းဆောင်
အဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့၍ ရဲတရားရုံးတွင် ပါဝင်ရုံးထိုင်ရန် အရည်အချင်း
ပျက်ယွင်းသူဖြစ်သည်။

*

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထွေထွေလျှောက်ထားမှုအမှတ် ၁၅

၂၀၁၅
 ရဲအုပ်လှမြင့်
 နှင့်
 ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး၊
 ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန
 ပါ ၄

ထို့ကြောင့် ပြည်သူ့ရဲတပ်ဖွဲ့စည်းကမ်းထိန်းသိမ်းရေး ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်များအပြင် နည်းဥပဒေများအရ ဖွဲ့စည်းထားသည့် တရားရုံးဖြစ်သည်ဟု မဆိုနိုင်သဖြင့် လျှောက်ထားသူက ပါဝင် ရုံးထိုင်သူအရာရှိတစ်ဦးဦးကို ကန့်ကွက်ခဲ့ခြင်းမရှိရုံဖြင့် ဥပဒေနှင့်အညီ ဖွဲ့စည်းထားသည့် ရဲတရားရုံးဖြစ်လာနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ လျှောက်ထားသူအပေါ် စစ်ဆေးရန် ဖွဲ့စည်းသည့် ရဲတရားရုံးသည် ပြည်သူ့ရဲတပ်ဖွဲ့စည်းကမ်း ထိန်းသိမ်းရေး ဥပဒေ၊ နည်းဥပဒေနှင့်အညီ ဖွဲ့စည်းထားခြင်း ဟုတ် မဟုတ်၊ ပါဝင်သူအရာရှိများသည် နည်းဥပဒေ ၂၉ အရ ရဲတရားရုံးတွင် ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခွင့်မရှိသည့် အရည်အချင်းပျက်ယွင်းသူများ ဟုတ် မဟုတ်ကို နည်းဥပဒေ ၃၁ အရ စိစစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းမရှိ သည့်အပြင် ရဲတရားရုံးတွင် ပါဝင်ရုံးထိုင်သည့် အရာရှိတစ်ဦးဦးနှင့် စပ်လျဉ်း၍ လျှောက်ထားသူမှ ကန့်ကွက်ခဲ့ခြင်းမရှိသည်ကို အကြောင်းပြု၍ ဆက်လက်စစ်ဆေးပြီး လျှောက်ထားသူအပေါ် ရာထူးအဆင့်လျော့ချ ခဲ့သည့် ရဲတရားရုံး၏အမိန့်ကို အတည်ပြုခဲ့သည့် ရဲချုပ်၏အမိန့် သည်လည်းကောင်း၊ ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန၊ ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီးထံ လျှောက်ထားသူက အသနားခံစာတင်သွင်းမှုအပေါ် ပလပ်၍ ပြစ်ဒဏ်ကို ဆက်လက်အတည်ပြုခဲ့သည့် အမိန့်သည်လည်းကောင်း ပြည်သူ့ရဲတပ်ဖွဲ့ စည်းကမ်းထိန်းသိမ်းရေးဥပဒေ၊ နည်းဥပဒေများနှင့် ညီညွတ်မှန်ကန်ခြင်းမရှိဘဲ အပ်နှင်းထားသော လုပ်ပိုင်ခွင့်နှင့်အညီ ဆောင်ရွက်ရန်ပျက်ကွက်ကြောင်း စိစစ်တွေ့ရှိရသဖြင့် အာဏာပေး စာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ဆင့်သင့်သည်။

လျှောက်ထားသူအတွက် - ကိုယ်တိုင်

လျှောက်ထားခံရသူများအတွက် - ဦးဝင်းမြင့်၊ ညွှန်ကြားရေးမှူး

ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး

၂၀၁၅
ရဲအုပ်လှမြင့်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး၊
ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန
ပါ ၄

ရဲအုပ်လှမြင့် (ယခင်လက်ပံတန်းမြို့ရဲတပ်ဖွဲ့မှူး (ဒုရဲမှူး))

က ရဲမြင့်အောင်ဆိုသူ၏ တိုင်ကြားချက်အရ ရဲမှူးနန္ဒဝင်း ဥက္ကဋ္ဌ အဖြစ် ဆောင်ရွက်သော ရဲတရားရုံးအမှတ်စဉ် ၆၉/၂၀၁၂ ဖြင့် စစ်ဆေးခဲ့ပြီး ၎င်းအား ဒုရဲမှူးအဆင့်မှ ရဲအုပ်အဆင့်သို့ လျှော့ချသည့် အမိန့်ကို ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၁၆ (က) (၂) အရ အာဏာပေးစာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ဆင့်ပေးရန် ပြည်ထောင်စု တရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ လျှောက်ထားလာခြင်းဖြစ်သည်။

လျှောက်ထားသူ၏ လျှောက်လွှာနှင့် ကျမ်းကျိန်လွှာတို့ တွင် ဖော်ပြချက်အရ လက်ပံတန်းမြို့နေ ရဲမြင့်အောင်မှ တိုင်ကြား သဖြင့် လျှောက်ထားသူအား စစ်ဆေးရန် ဖွဲ့စည်းခဲ့သည့် ရဲတရားရုံး အမှတ်စဉ် ၆၉/၂၀၁၂ တွင် ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်ဆောင်ရွက်သူ ရဲမှူးနန္ဒဝင်း သည် နိုင်ငံတော်အစိုးရအဖွဲ့၏ ညွှန်ကြားချက်အရ စုံစမ်းစစ်ဆေးရေး ခုံရုံးအဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်လည်းကောင်း၊ ရဲမှူးညီညီသည် ပဲခူးတိုင်း ဒေသကြီးအစိုးရအဖွဲ့၏ ညွှန်ကြားချက်အရ စစ်ဆေးသည့် စုံစမ်း စစ်ဆေးရေးအဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်လည်းကောင်း ဆောင်ရွက်သည့် အရာရှိဖြစ်သည့်အပြင် သက်သေခံအကျဉ်းချုပ်ရေးမှတ်သူ အရာရှိ အဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြောင်း၊ ၎င်းတို့နှစ်ဦးသည် ရဲစည်းကမ်း ထိန်းသိမ်းရေးနည်းဥပဒေပုဒ်မ ၃၁ (က)၊ အပိုဒ်ခွဲ (ခ) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်

၂၀၁၅
 ရဲအုပ်လှမြင့်
 နှင့်
 ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး၊
 ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန
 ပါ ၄

နှင့် တိုက်ဆိုင်စစ်ဆေးရာတွင် နည်းဥပဒေ ၂၉ (ခ)၊ အပိုဒ် (၂) အရ အရည်အချင်းပျက်ယွင်းခြင်းကြောင့် ရဲတရားရုံးတွင် ပါဝင် ဆောင်ရွက်ခွင့်မရှိကြောင်း၊ နည်းဥပဒေ ၃၁ (ခ) အရ ရဲတရားရုံး အသစ် ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းရန် ရဲတရားရုံးဥက္ကဋ္ဌ ရဲမှူးနန္ဒဝင်းသည် အာဏာပိုင်ထံ အစီရင်ခံခြင်းမရှိသည့်အပြင် ရဲတရားရုံးရွှေ့ဆိုင်းခြင်း လည်း မပြုလုပ်ခဲ့ကြောင်း၊ အဆိုပါ ရဲတရားရုံးသည် နည်းဥပဒေ ၃၂ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ဆန့်ကျင်နေသဖြင့် မူလကပင် နည်းလမ်းမကျ ၍ စီရင်ခွင့်အာဏာမရှိဘဲ ပျက်ပြယ်နေပြီဖြစ်ကြောင်း၊ ရဲတရားရုံး ဥက္ကဋ္ဌ ရဲမှူးနန္ဒဝင်းနှင့် ရဲမှူးညီညီတို့သည် နည်းဥပဒေ ၂၉ (ခ)၊ အပိုဒ် (၂) အရ တားမြစ်ကန့်သတ်ထားခြင်းခံရသူများဖြစ်၍ ၎င်းတို့ ပါဝင်စစ်ဆေးခြင်းကို ကန့်ကွက်ရန် လို မလို တရားခံအား မေးမြန်း ခြင်းမပြုနိုင်ကြောင်း၊ စစ်ဆေးစီရင်ခွင့်အာဏာမရှိသဖြင့် တရားခံ အပေါ် ပြစ်ဒဏ်မချမှတ်နိုင်ကြောင်း၊ ရဲတရားရုံးဥက္ကဋ္ဌမှ စီရင်ခွင့် အာဏာမရှိဘဲ လျှောက်ထားသူအား ဒုရဲမှူးအဆင့်မှ ရဲအုပ်အဆင့်သို့ လျှော့ချစေသည့် ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ခြင်းမှာ ပျက်ပြယ်နေသောအမိန့် ဖြစ်ကြောင်း၊ ၎င်းအမိန့်အပေါ် ရဲချုပ်မှ အတည်ပြုခြင်းမှာလည်း ပျက်ပြယ်နေကြောင်း၊ ရဲစည်းကမ်းထိန်းသိမ်းရေးနည်းဥပဒေ ၂၁ အရ အဂတိလိုက်စားမှု စွပ်စွဲချက်ပေါ်လွင်ခြင်းမရှိသဖြင့် ပလပ်ရမည် ဖြစ်သော်လည်း ရဲချုပ်သည် ရဲစည်းကမ်းထိန်းသိမ်းရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃၀ အရ ရဲတရားရုံးဖွဲ့စည်းခွင့်ပြုခဲ့ခြင်းမှာ မှားယွင်းကြောင်း၊ ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီးထံ အသနားခံစာတင်သွင်းသော်လည်း ပယ်ဖျက်မပေးခြင်းမှာ ဥပဒေအရ မှားယွင်းကြောင်း၊ လျှောက်ထား

သူအား ထိခိုက်နစ်နာဆုံးရှုံးခဲ့သည့်အတွက် မူလရာထူး ဒုရဲမှူးအဆင့်
မှ ရဲမှူးအဆင့်သို့ တိုးမြှင့်ခန့်အပ်နိုင်ရေး လိုက်နာဆောင်ရွက်စေရန်
အာဏာပေးစာချွန်တော်အမိန့်ထုတ်ဆင့်ပေးရန် လျှောက်ထား
ကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။

၂၀၁၅
ရဲအုပ်လှမြင့်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး၊
ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန
ပါ ၄

ပြည်ထောင်စုရွှေ့နေချုပ်ရုံး၊ ညွှန်ကြားရေးမှူးက
လက်ပံတန်းမြို့နေ ဦးရဲမြင့်အောင်မှ ရဲအုပ်လှမြင့် (ယခင် လက်ပံတန်း
မြို့နယ်ရဲတပ်ဖွဲ့မှူး) အပေါ် ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးရဲတပ်ဖွဲ့မှူးထံ လိပ်မူ
တိုင်ကြားစာနှင့်ပတ်သက်၍ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးရဲတပ်ဖွဲ့မှူးရုံး၏
တာဝန်ပေးအပ်ချက်အရ ရဲမှူးစောမင်းမှ စစ်ဆေးခဲ့ကြောင်း၊ ပဲခူး
တိုင်းဒေသကြီးရဲတပ်ဖွဲ့မှူးထံလိပ်မူ၍ ဒုတိယအကြိမ် တိုင်ကြား
လာရာ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးရဲတပ်ဖွဲ့မှူးရုံးက ရဲမှူးညီညီ (ဥက္ကဋ္ဌ)၊ ရဲမှူး
ဝင်းအောင်နှင့် ရဲအုပ်သိန်းဟန်တို့အဖွဲ့ဝင်အဖြစ် ပါဝင်သည့်အဖွဲ့အား
ဖွဲ့စည်းပြီးစစ်ဆေးရန် တာဝန်ပေးအပ်ခဲ့ကြောင်း၊ သမ္မတထံလိပ်မူ၍
တတိယအကြိမ် တိုင်ကြားလာရာ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးရဲတပ်ဖွဲ့မှူးရုံးက
ဦးရဲမြင့်အောင်၏ တိုင်စာနှင့်ပတ်သက်၍ မှန်ကန်မှု ရှိ မရှိ
စစ်ဆေးရန် ရဲမှူးနန္ဒဝင်း (အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်)၊ ဒုရဲမှူးခင်ခင်သန်း၊
ဒုရဲမှူးဝင်းမာတို့ အဖွဲ့ဝင်အဖြစ်ပါဝင်သော အဖွဲ့အား တာဝန်ပေး
စစ်ဆေးစေခဲ့ကြောင်း၊ စုံစမ်းစစ်ဆေးပေါ်ပေါက်ချက်အရ
ရဲစည်းကမ်းထိန်းသိမ်းရေးဥပဒေဖြင့် အရေးယူဆောင်ရွက်ရန် တင်ပြချက်
အရ ရဲမှူးညီညီကိုပင် ဒုရဲမှူးလှမြင့်အပေါ် သက်သေခံချက်အကျဉ်းချုပ်
ရေးမှတ်စေပြီး ရဲတရားရုံးဖြင့်စစ်ဆေးကာ ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ခဲ့ကြောင်း၊
မြန်မာနိုင်ငံရဲတပ်ဖွဲ့စည်းကမ်းထိန်းသိမ်းရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃၀ အရ

၂၀၁၅
 ရဲအုပ်လှမြင့်
 နှင့်
 ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး၊
 ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန
 ပါ ၄

ရဲချုပ်သည် ရဲတရားရုံးအား ၅-၁၂-၂၀၁၂ ရက်စွဲပါ ရဲတရားရုံး
 အမှတ်စဉ် ၆၉/၂၀၁၂ ဖြင့် ရဲမှူးနန္ဒဝင်းအား ဥက္ကဋ္ဌ၊ ရဲမှူးဖုန်းမြင့်
 နှင့် ရဲမှူးထိန်ဝင်းတို့အား အဖွဲ့ဝင်၊ ရဲမှူးထွန်းလွင်အား (အရန်အဖွဲ့ဝင်)
 အဖြစ် ဖွဲ့စည်းတာဝန်ပေးအပ်ထားပြီး ရဲမှူးညီညီအား တရားလိုဘက်
 အမှုလိုက်အရာရှိအဖြစ် တာဝန်ပေးထားကြောင်း တွေ့ရှိရသဖြင့်
 ရဲစည်းကမ်းထိန်းသိမ်းရေးဥပဒေနှင့်အညီ ဖွဲ့စည်းထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊
 လျှောက်ထားသူအား ဦးရဲမြင့်အောင်မှ တိုင်ကြားစာဖြင့် အချင်းဖြစ်
 ကိစ္စရပ်တစ်ခုတည်းအပေါ် (၃) ကြိမ် တိုင်ကြားခဲ့သဖြင့် စုံစမ်း
 စစ်ဆေးရေးအဖွဲ့ (၃) ဖွဲ့ဖြင့် (၃) ကြိမ် စစ်ဆေးခဲ့ကြောင်းနှင့် ရဲမှူး
 ညီညီ စုံစမ်းစစ်ဆေးရေးဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ပါဝင်စစ်ဆေးပေါ်ပေါက်ချက်
 များကို အခြေပြု၍ ရဲမှူးနန္ဒဝင်း ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဆောင်ရွက်သည့်
 ရဲတရားရုံးတွင် ရဲမှူးနန္ဒဝင်းအနေဖြင့် စစ်ဆေးဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်
 ကြောင်း၊ ရဲစည်းကမ်းထိန်းသိမ်းရေးနည်းဥပဒေ ၂၉ (ခ) (၂) အရ
 အရည်အချင်းပျက်ယွင်းသူဖြစ်ကြောင်း၊ ယင်းနည်းဥပဒေ ၃၁ (ခ)
 အရ ရဲတရားရုံးအသစ်ဖွဲ့စည်းရန်လိုအပ်ကြောင်း၊ နည်းဥပဒေ ၃၂
 နှင့် ဆန့်ကျင်နေကြောင်း လျှောက်ထားသူ၏ တင်ပြချက်အား လက်ခံ
 ရန်မသင့်ကြောင်း၊ ရဲစည်းကမ်းထိန်းသိမ်းရေးဥပဒေပုဒ်မ ၄၀ (က)
 တွင် ရဲတရားရုံးဖြင့် စစ်ဆေးစီရင်သည့်အခါတိုင်း ရဲတရားရုံး
 ရုံးထိုင်လျှင်ထိုင်ချင်း ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်ဆောင်ရွက်သော အရာရှိနှင့်
 အဖွဲ့ဝင်များ၏ အမည်များကို တရားခံအားဖတ်ပြရ၍ ယင်းသို့
 ဖတ်ပြပြီးသောအခါ ထိုရဲတရားရုံးတွင် ပါဝင်ရုံးထိုင်နေသော အရာရှိ
 တစ်ဦးဦး၏ စစ်ဆေးစီရင်ခြင်းကို ကန့်ကွက် လို မလို တရားခံအား

မေးမြန်းရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ကန့်ကွက်ခြင်းမပြုသည့်အခါ ရဲတရားရုံးသည် စစ်ဆေးစီရင်ခြင်းကို ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ရမည်ဖြစ်ကြောင်းဖြင့် ပြဋ္ဌာန်းထားကြောင်း၊ တရားခံ ရဲအုပ်လှမြင့်အနေဖြင့် ရဲတရားရုံးတွင် ပါဝင်ရုံးထိုင်သော အရာရှိတစ်ဦးဦး၏ စစ်ဆေးစီရင်ခြင်းကို မကန့်ကွက်ခဲ့ကြောင်း တွေ့ရှိရ၍ ရဲတရားရုံးက အမှုအား စစ်ဆေးစီရင်ပြီး ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ခဲ့ခြင်းမှာ ရဲစည်းကမ်းထိန်းသိမ်းရေးဥပဒေနှင့်အညီ ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ဥပဒေနှင့်အညီ ဖွဲ့စည်းထားသော ရဲတရားရုံးမှ ချမှတ်ခဲ့သောပြစ်ဒဏ်နှင့် ယင်းပြစ်ဒဏ်ကို အတည်ပြုခဲ့သည့် ရဲချုပ်၏အမိန့်သည် ဥပဒေနှင့်အညီဖြစ်ကြောင်း၊ ပြည်သူ့ရဲတပ်ဖွဲ့စည်းကမ်းထိန်းသိမ်းရေးဥပဒေပုဒ်မ ၅၆ (ဃ) အရ ဝန်ကြီးသည် အတည်ပြုပြီးသော ရဲတရားရုံး၏ မှုခင်းကိစ္စဆောင်ရွက်ခြင်းအား ဥပဒေနှင့်မညီသည့် အကြောင်းအချက်များတွေ့ရှိလျှင် ဖြစ်စေ၊ တရားမျှတမှုမရှိသည့် အကြောင်းအချက်များ တွေ့ရှိလျှင် ဖြစ်စေ မှုခင်းကိစ္စဆောင်ရွက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ရဲတရားရုံး၏ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခြင်းကိုလည်းကောင်း ပယ်ဖျက်နိုင်ကြောင်း၊ အမှုတွင် လျှောက်ထားသူ ရဲအုပ်လှမြင့်သည် တိုင်ကြားသူ ဦးရဲမြင့်အောင်နှင့် ဦးမြင့်ဇော်တို့ထံမှ T-Home ၃၂ လက်မ LCD (၁) လုံးနှင့် EVD အောက်စက် (၁) လုံးတို့ကို ရယူခဲ့ကြောင်း ပေါ်ပေါက်ချက်အရ ရဲတရားရုံးဖွဲ့စည်းပြီး ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူ ရဲအုပ်လှမြင့်အပေါ် ရဲတရားရုံးက ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခြင်းကို ဝန်ကြီးအနေဖြင့် မပယ်ဖျက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်းမှာ လျှောက်ထားခံရသူများ၏ ပြန်ကြားစာများအရ

၂၀၁၅

ရဲအုပ်လှမြင့်

နှင့်

ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး၊

ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန

ပါ ၄

၂၀၁၅
ရဲအုပ်လှမြင့်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး၊
ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန
ပါ ၄

ပေါ်ပေါက်ကြောင်း လျှောက်ထားသူ၏ အပြစ်မရှိကြောင်း တင်ပြ
ချက်သည် ယုံကြည်လက်ခံနိုင်သည့် အချက်မဟုတ်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍
လျှောက်ထားသူ၏ အာဏာပေးစာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ဆင့်ပေးပါ
ရန် လျှောက်ထားမှုအား ပလပ်သင့်ကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

လျှောက်ထားသူက ရဲတရားရုံးဥက္ကဋ္ဌ ရဲမှူးနန္ဒဝင်းသည်
နိုင်ငံတော်အစိုးရအဖွဲ့၏ ညွှန်ကြားချက်အရ တိုင်စာကို ရှေးဦးစုံစမ်း
စစ်ဆေးခြင်းပြုလုပ်သည့် စုံစမ်းစစ်ဆေးရေးခုံရုံးအဖွဲ့၏ ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်
လည်းကောင်း၊ တရားလိုဘက် အမှုလိုက်အရာရှိ ရဲမှူးညီညီသည်
ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးအစိုးရအဖွဲ့၏ ညွှန်ကြားချက်အရ တိုင်စာကို
ရှေးဦးစုံစမ်းစစ်ဆေးခြင်းပြုလုပ်သည့် စုံစမ်းစစ်ဆေးရေးခုံရုံးအဖွဲ့၏
ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်လည်းကောင်း၊ တစ်ဆက်တည်း သက်သေခံအကျဉ်းချုပ်
ရေးမှတ်သူအရာရှိအဖြစ်လည်းကောင်း ဆောင်ရွက်ပြီး လျှောက်ထား
သူအပေါ် စစ်ဆေးဆောင်ရွက်ခဲ့သည့် အရာရှိများဖြစ်ကြောင်း၊
ရဲစည်းကမ်းထိန်းသိမ်းရေးနည်းဥပဒေ ၂၉ (ခ)၊ အပိုဒ် (၂) အရ
မူလကပင် ရဲတရားရုံးတွင် ပါဝင်မဆောင်ရွက်စေရန် နည်းဥပဒေဖြင့်
တားမြစ်ကန့်ကွက်ပိတ်ပင်ကန့်သတ်ထားခြင်းခံရသူများဖြစ်သည့်အပြင်
စစ်ဆေးစီရင်ပိုင်ခွင့် အာဏာမရှိသူများဖြစ်သည့် အတွက်
ကန့်ကွက်ရန် လိုမလို တရားခံအား စစ်ဆေးမေးမြန်းခြင်းမပြုနိုင်သူ
များဖြစ်ကြောင်း၊ နည်းဥပဒေ ၃၁ (က)၊ အပိုဒ်ခွဲ (၃) အရလည်းကောင်း၊
နည်းဥပဒေ ၃၁ (က)၊ အပိုဒ်ခွဲ (၁) အရလည်းကောင်း၊ ရဲစည်းကမ်း
များအရ လိုအပ်ခြင်းများကြောင့် ရဲတရားရုံး ဆက်လက်ရုံးထိုင်ရန်
မဖြစ်နိုင် သို့မဟုတ် မသင့်လျော်ဟု ထင်မြင်ယူဆချက်ကို ရဲတရားရုံး

ဥက္ကဋ္ဌ ရဲမှူးနန္ဒဝင်းသည် ရဲတရားရုံးဖွဲ့စည်း ပေးသည့် အာဏာပိုင် (ရဲချုပ်) ထံသို့ အစီရင်ခံခြင်းမပြုလုပ်ခဲ့သည့်အပြင် ရဲတရားရုံး ရွှေ့ဆင်းခြင်းလည်း မပြုလုပ်ခဲ့ကြောင်း တွေ့ရသဖြင့် ရဲစည်းကမ်း ထိန်းသိမ်းရေးနည်းဥပဒေ ၃၁ (ခ) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အား လိုက်နာ ဆောင်ရွက်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ ရဲတရားရုံးဥက္ကဋ္ဌ ရဲမှူးနန္ဒဝင်းသည် ရဲတရားရုံးဖွဲ့စည်းရာတွင် ရဲစည်းကမ်းများအရ လိုအပ်ချက်ရှိသည့် အပေါ် နည်းဥပဒေ ၃၁ (ခ) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအတိုင်း လိုက်နာ ဆောင်ရွက်ခြင်းမရှိသဖြင့် နည်းဥပဒေ ၃၁ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် အညီ လိုက်နာဆောင်ရွက်ပြီးစီးမှုမရှိခြင်းကြောင့် ရဲတရားရုံးက ကျေနပ်သော်လည်း ရဲတရားရုံးရှေ့မှောက်သို့ တရားခံကို ခေါ်ဆောင် လာစေခြင်းသည် နည်းလမ်းမကျသော ရဲတရားရုံးဖွင့်လှစ်ခြင်းဖြစ် သည့်အတွက် အဆိုပါ ရဲတရားရုံးမှာ နဂိုမူလကပင် နည်းလမ်းမကျ၍ စစ်ဆေးစီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာမရှိဘဲ ပျက်ပြယ်သွားသည်ကို တွေ့ရ ကြောင်း၊ ရဲတရားရုံးမှာ နဂိုမူလကပင် နည်းလမ်းမကျ၍ စစ်ဆေး စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာမရှိဘဲ ပျက်ပြယ်သွားရာ ၎င်းပျက်ပြယ်သွားသော ရဲတရားရုံးတွင် ပါဝင်ရုံးထိုင်နေသည့် ရဲတရားရုံးဥက္ကဋ္ဌ ရဲမှူးနန္ဒဝင်း သည် စစ်ဆေးစီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာမရှိသဖြင့် ကန့်ကွက်ရန် လို မလို တရားခံအား စစ်ဆေးမေးမြန်းခြင်းမပြုလုပ်နိုင်သည့်အပြင် တရားခံ အပေါ်တွင် ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်နိုင်ကြောင်း၊ ရဲတရားရုံးဥက္ကဋ္ဌ ရဲမှူး နန္ဒဝင်းမှ “စစ်ဆေးစီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာမရှိဘဲ” ဒုတိယရဲမှူးအဆင့်မှ ရဲအုပ်အဆင့်သို့ (၂) နှစ် လျှော့ချစေသည့် ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ချက်ပြု ခဲ့ခြင်းသည် ပျက်ပြယ်နေသော ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ချက်ဖြစ်ကြောင်း၊ ယင်း

၂၀၁၅

ရဲအုပ်လှမြင့်

နှင့်

ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး၊

ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီးဌာန

ပါ ၄

၂၀၁၅
 ရဲအုပ်လှမြင့်
 နှင့်
 ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး၊
 ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန
 ပါ ၄

ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ချက်အပေါ် ရဲချုပ်က အတည်ပြုခြင်းမှာလည်း ပျက်ပြယ်နေသည့် အမိန့်တစ်ရပ်ဖြစ်နေကြောင်း၊ ရဲစည်းကမ်း ထိန်းသိမ်းရေးဥပဒေပုဒ်မ ၅၃ (ခ) တွင် “ရဲချုပ်သည် ရဲတရားရုံး၏ ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ချက်အား လျှော့ချနိုင်သည်။ လွတ်ငြိမ်းသက်သာခွင့် ပြုနိုင်သည်။ သို့မဟုတ် ပုဒ်မ ၃၃ တွင် ဖော်ပြထားသည့် ပြစ်ဒဏ် အမျိုးအစားများမှ ပို၍နိမ့်သော ပြစ်ဒဏ်တစ်ခုခုသို့ လျှော့ပေါ့ ပြောင်းလဲနိုင်သည်” ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားကြောင်း၊ ရဲတရားရုံးဥက္ကဋ္ဌ ရဲမှူး နန္ဒဝင်းသည် အငြိမ်းစားလစာအတွက် ရဲမှုထမ်းသက် (၂) နှစ် လျှော့ချသည့်ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ချက်အား အတည်ပြုနိုင်ရေးအတွက် အမှုတွဲကို ရဲစည်းကမ်းထိန်းသိမ်းရေးနည်းဥပဒေ ၄၈ (က) အရ ချက်ချင်းပို့ခဲ့ရာတွင် ရဲတရားရုံး၏ မူလပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ချက်ထက် ပိုမို တိုးမြှင့်ပြီး ၄-၂-၂၀၁၃ ရက်နေ့မှစ၍ ဒုတိယရဲမှူးအဆင့်မှ ရဲအုပ် အဆင့်သို့ (၂) နှစ် လျှော့ချသည့် ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ချက်ကို ရဲချုပ်က ၂၈-၁-၂၀၁၃ ရက်နေ့တွင် ပြင်ဆင်အတည်ပြုသည်ကို တွေ့ရကြောင်း၊ ရဲချုပ်အား ရဲတရားရုံး၏ မူလပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ချက်ထက် ပိုမိုတိုးမြှင့်ပြီး အတည်ပြုပေးနိုင်သည့် အခွင့်အာဏာ၊ လုပ်ပိုင်ခွင့်အပ်နှင်းထားခြင်း မရှိသဖြင့် ရဲချုပ်သည် ဥပဒေနှင့်ဆန့်ကျင်သည့် ပြစ်ဒဏ်ချမှတ် ထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ရဲတရားရုံး ရုံးထိုင်သည့်အချိန်မှစ၍ ရဲတရားရုံး ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်သည့်အချိန်အထိ အထက်တွင် ဖော်ပြထားသည့် အတိုင်း နည်းဥပဒေအရ မှားယွင်းနေကြောင်း သိရှိနိုင်မည်ဖြစ်ရာ ရဲတရားရုံးအမှတ်စဉ် (၆၉/၂၀၁၂) ဖြင့် ဖွဲ့စည်းသည့် ရဲတရားရုံး၏ ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ချက်အမိန့်နှင့် ယင်းအမိန့်ကို အတည်ပြုသည့် ရဲချုပ်၏

အမိန့်သည် အပေါ်ယံကြောကြည့်ရုံဖြင့် ဥပဒေအရ မှားယွင်း
 ချွတ်ချော်ခြင်းဖြစ်နေသဖြင့် ဥပဒေနှင့်အညီ ပြင်ဆင်တည့်မတ်ပေး
 သင့်ကြောင်း၊ ယင်းအမိန့်အပေါ် ရဲချုပ်က ပြင်ဆင်အတည်ပြုသည့်
 အမိန့်မှာ နည်းဥပဒေအရ မှားယွင်းပျက်ပြယ်နေသည့် အမိန့်များဖြစ်
 နေခြင်းကြောင့် ရဲစည်းကမ်းထိန်းသိမ်းရေးဥပဒေပုဒ်မ ၅၆ (၁) အရ
 အခွင့်အာဏာများကို ကျင့်သုံးဆောင်ရွက်နိုင်ခွင့်ရှိသည့် ရက်ပေါင်း
 (၆၀) အတွင်း ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီးသည် အပ်နှင်းထားသော လုပ်ပိုင်
 ခွင့်နှင့်အညီ ရဲစည်းကမ်းထိန်းသိမ်းရေးဥပဒေပုဒ်မ ၅၆ (ဃ) အရ
 ရဲတရားရုံး၏ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခြင်းကို ဥပဒေ၏ သဘောဆန္ဒ
 အတိုင်း ပယ်ဖျက်ပေးရမည်ဖြစ်သော်လည်း ဥပဒေနည်းလမ်းတကျ
 ပယ်ဖျက်ပေးခြင်းမရှိကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ သာယာဝတီခရိုင်ရဲတပ်ဖွဲ့မှူး
 ရုံး၏ ၂၅-၂-၂၀၁၃ ရက်စွဲပါ အမိန့်စာနှင့် ယင်းအမိန့်ကို အတည်ပြု
 ခဲ့သော ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးရဲတပ်ဖွဲ့မှူးရုံး၏ အမိန့်၊ မြန်မာနိုင်ငံ
 ရဲတပ်ဖွဲ့ဌာနချုပ်၏ အမိန့်၊ ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန၊ ဝန်ကြီးရုံး၏
 အမိန့်များကို ပြင်ဆင်ပယ်ဖျက်ခွင့်ပြုသည့်အမိန့်နှင့် လျှောက်ထားသူ
 သည် ၁၈-၁-၂၀၁၃ ရက်နေ့တွင် ရဲမှူးအဆင့်တိုး လူတွေ့ဖြေဆို
 ထားသူတစ်ဦးဖြစ်ပြီး ရဲမှူးရာထူးအဆင့်တိုးခန့်အပ်ရန် လျာထား
 ခံရသူဖြစ်၍ လျှောက်ထားသူ ထိခိုက်နစ်နာဆုံးရှုံးခဲ့ရသည့် မူလရာထူး
 ဒုတိယရဲမှူးအဆင့်သို့ ၄-၆-၂၀၁၄ ရက်နေ့မှ စတင်ခန့်အပ်၍ ဒုတိယ
 ရဲမှူး၊ ရဲမှူးလုပ်သက်များနှင့်အတူ အကျိုးခံစားခွင့်၊ လစာငွေများကို
 လည်း ထည့်သွင်းခံစားခွင့်ပြုသည့်အမိန့် ချမှတ်ပေးပါရန်ဖြစ်ကြောင်း
 ကိုယ်တိုင်ရေးသားလျှောက်လဲချက်ကို တင်သွင်းသည်။

၂၀၁၅

ရဲအုပ်လှမြင့်

နှင့်

ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး၊

ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန

ပါ ၄

၂၀၁၅
 ရဲအုပ်လှမြင့်
 နှင့်
 ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး၊
 ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန
 ပါ ၄

အမှုတွင် ပေါ်ပေါက်ချက်အရ လျှောက်ထားသူသည် လက်ပံတန်းမြို့နယ်၊ ရဲတပ်ဖွဲ့၌ ဒုရဲမှူးအဆင့်ဖြင့် မြို့နယ်ရဲတပ်ဖွဲ့မှူး တာဝန်ထမ်းဆောင်စဉ် လှိုင်တည်းခိုခန်းတွင် ပြည့်တန်ဆာဖမ်းဆီးရ မိမ့်ဖြစ်စဉ်၌ တည်းခိုခန်းပိုင်ရှင် ကိုမြင့်အောင်နှင့် ကူညီလုပ်ကိုင် ပေးသူ ကိုရဲမြင့်အောင်တို့မှ တည်းခိုခန်းပိတ်သိမ်းမခံရစေရန်အတွက် လျှောက်ထားသူ၏နေအိမ်သို့ T-Home ၃၂ လက်မ LCD (၁) လုံးနှင့် EVD အောက်စက် (၁) လုံးတို့ကို ကားဖြင့် ပို့ပေးခဲ့ကြောင်း၊ ကိုရဲမြင့်အောင်၏ တိုင်ကြားစာအရ ရဲစည်းကမ်းထိန်းသိမ်းရေးဥပဒေ အရ အရေးယူဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးရဲတပ်ဖွဲ့မှူးရုံးမှ ရဲမှူးနန္ဒဝင်းဥက္ကဋ္ဌ အဖြစ် ပါဝင်ပြီး အဖွဲ့ဝင် လက်ပံတန်းမြို့နယ်ရဲတပ်ဖွဲ့မှူး ရဲမှူးဖုန်းမြင့်၊ ဇီးကုန်းမြို့နယ်၊ ရဲတပ်ဖွဲ့မှူး ရဲမှူးထိန်ဝင်းနှင့် အရန်အဖွဲ့ဝင် မင်းလှမြို့၊ ဒုမြို့နယ်ရဲတပ်ဖွဲ့မှူး၊ ဒုရဲမှူးထွန်းလွင်တို့ပါဝင်သော ရဲတရားရုံး အမှတ်စဉ် (၆၉/၂၀၁၂) ကို ရဲချုပ်က ဖွဲ့စည်းပေး၍ တရားလိုဘက် အမှုလိုက်အရာရှိအဖြစ် ရဲမှူးညီညီအား တာဝန်ပေးအပ်ခဲ့သည်။ ရဲတရားရုံးကစစ်ဆေးပြီး လျှောက်ထားသူအား အငြိမ်းစားလစာ အတွက် ရဲမှုထမ်းသက် (၂) နှစ် လျှော့ချသည့်ပြစ်ဒဏ် ချမှတ်ခဲ့ခြင်း အပေါ် အတည်ပြုနိုင်သည့် အာဏာပိုင်ဖြစ်သည့် ရဲချုပ်က ငြင်းပယ် သဖြင့် ရဲတရားရုံးက ၁၃-၁၂-၂၀၁၂ ရက်နေ့တွင် လျှောက်ထားသူ အား ဒုရဲမှူးအဆင့်မှ ရဲအုပ်အဆင့်သို့ (၂) နှစ်လျှော့ချသည့် ပြစ်ဒဏ် ချမှတ်ခဲ့ရာ ၂၈-၁-၂၀၁၃ ရက်နေ့တွင် ယင်းပြစ်ဒဏ်ကို ရဲချုပ်က အတည်ပြုခဲ့သည်။

တိုင်ကြားစာဖြင့် ကိုရဲမြင့်အောင်က လျှောက်ထားသူ အပေါ် (၃) ကြိမ် တိုင်ကြားခဲ့ခြင်းဖြစ်ရာ ပထမအကြိမ်တိုင်စာနှင့် ပတ်သက်၍ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးရဲတပ်ဖွဲ့မှူးရုံး၏ ၉-၃-၂၀၁၂ ရက်စွဲပါ စာဖြင့် တာဝန်ပေးချက်အရ ဒုရဲမှူးစောဝင်းက စစ်ဆေးခဲ့သည်။ ဒုတိယအကြိမ် ကိုရဲမြင့်အောင်က လျှောက်ထားသူအပေါ် အရေးယူပေးရန် တိုင်းဒေသကြီးအစိုးရအဖွဲ့သို့ တိုင်ကြားခဲ့ရာ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးရဲတပ်ဖွဲ့မှူးရုံး၏ ၂၆-၅-၂၀၁၂ ရက်စွဲပါစာဖြင့် တာဝန်ပေးချက်အရ ရဲမှူးညီညီ ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်လည်းကောင်း၊ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ဒုရဲမှူးဝင်းတင်နှင့် ရဲအုပ်သိန်းဟန်တို့ပါဝင်သည့် စုံစမ်းစစ်ဆေးရေးခုံရုံးအဖွဲ့ကို ဖွဲ့စည်း၍ စစ်ဆေးရာ လျှောက်ထားသူသည် တည်းခိုခန်းမပိတ်ရန်အတွက် ပိုင်ရှင် ဦးမြင့်အောင်ထံမှ T-Home ၃၂ လက်မ LCD (၁) လုံးနှင့် EVD အောက်စက် (၁) လုံးတို့ကို တံစိုးလက်ဆောင်အဖြစ် ရယူခဲ့ကြောင်း ပေါ်ပေါက်၍ ရဲစည်းကမ်းထိန်းသိမ်းရေးဥပဒေအရ အရေးယူရန် တင်ပြခဲ့သည်။ တတိယအကြိမ် ကိုရဲမြင့်အောင်၏ တိုင်ကြားစာအရ သမ္မတရုံးဝန်ကြီး (၂) ရုံးမှ ညွှန်ကြားသဖြင့် ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ ရဲတပ်ဖွဲ့မှူးရုံး၏ ၂၂-၁၀-၂၀၁၂ ရက်စွဲပါစာဖြင့် တာဝန်ပေးချက်အရ ရဲမှူးနန္ဒဝင်းအဖွဲ့ ခေါင်းဆောင်ပြီး ဒုရဲမှူးခင်ခင်သန်းနှင့် ဒုရဲမှူးဝင်းမာတို့ အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ်ပါဝင်သည့် စုံစမ်းစစ်ဆေးရေးအဖွဲ့က စစ်ဆေးခဲ့ရာ လျှောက်ထားသူသည် T-Home ၃၂ လက်မ LCD (၁) လုံးနှင့် EVD အောက်စက် (၁) လုံးတို့ကို တံစိုးလက်ဆောင်အဖြစ် တောင်းခံရယူခဲ့ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သဖြင့် ရဲစည်းကမ်းထိန်းသိမ်းရေးဥပဒေအရ ရဲတရားရုံးဖွဲ့စည်း၍ စစ်ဆေး

၂၀၁၅
ရဲအုပ်လှမြင့်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး၊
ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန
ပါ ၄

၂၀၁၅
ရဲအုပ်လှမြင့်

နှင့်

ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး၊

ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန

ပါ ၄

ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။

ပြည်သူ့ရဲတပ်ဖွဲ့စည်းကမ်းထိန်းသိမ်းရေးနည်းဥပဒေ

၂၉ (ခ) အရ ရဲအရာရှိတစ်ဦးသည်-

(၁) တရားလိုဘက် အမှုလိုက်အရာရှိသော်လည်း
ကောင်း၊ တရားလိုဘက် သက်သေသော်လည်းကောင်း
ဖြစ်နေလျှင် သို့မဟုတ်

(၂) စစ်ဆေးစီရင်ခြင်းမပြုမီ စွပ်စွဲချက်များကို စုံစမ်း
စစ်ဆေးခဲ့လျှင် သို့မဟုတ် သက်သေခံအကျဉ်းချုပ်
ကို ရေးယူခဲ့လျှင် သို့မဟုတ် တရားခံအပေါ် စွဲဆို
သည့် စွဲချက်များနှင့်စပ်လျဉ်း၍ စုံစမ်းစစ်ဆေး
သည့် ဌာနဆိုင်ရာ စုံစမ်းစစ်ဆေးရေးအဖွဲ့၏
အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်ခဲ့လျှင် သို့မဟုတ် အမှုကို ရှေးဦးစုံစမ်း
စစ်ဆေးခြင်းပြုလုပ်သည့် အရာရှိဖြစ်ခဲ့လျှင်
သို့မဟုတ် ထိုပြစ်မှုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားခံအား
စစ်ဆေးခဲ့သော ယခင်ရဲတရားရုံး၏ အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်ခဲ့
လျှင် သို့မဟုတ်

(၃) တရားခံအား တိုက်ရိုက်ကွပ်ကဲသည့် ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်
ဖြစ်လျှင် သို့မဟုတ်

(၄) အမှုတွင် ကိုယ်ရေးကိုယ်တာအတွက် အကျိုး
သက်ဆိုင်ခြင်းရှိလျှင် အရည်အချင်းပျက်ယွင်း

ခြင်းကြောင့် ရဲတရားရုံးတွင် ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခွင့်
မရှိစေရ ဟု ဖော်ပြထားသည်။

၂၀၁၅
ရဲအုပ်လှမြင့်
နှင့်

ပြည်သူ့ရဲတပ်ဖွဲ့ စည်းကမ်းထိန်းသိမ်းရေးနည်းဥပဒေ ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး၊
များ၊ နည်းဥပဒေ ၃၁ (က) အရ ရဲတရားရုံး ရုံးထိုင်သည့်အခါ ရဲတရားရုံး ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီးဌာန
ဖွဲ့စည်းသည့် အမိန့်စာ၊ စွဲချက်လွှာ၊ သက်သေခံအကျဉ်းချုပ်၊
ရဲတရားရုံးတွင် ဆောင်ရွက်ရန် တာဝန်ပေးထားသော အရာရှိများ
၏ အဆင့်များ၊ အမည်များနှင့် ရဲတပ်ဖွဲ့တို့ကို ရဲတရားရုံးရှေ့တွင်
တင်ပြထားရမည်-

ပါ ၄

- (၁) ရဲတရားရုံးက စုံစမ်း၍ သေချာစွာ သိရှိရသည်မှာ
ရဲတရားရုံးကို ဥပဒေ၏ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအပြင်
ဤနည်းဥပဒေများနှင့်အညီ ဖွဲ့စည်းထားကြောင်း၊
- (၂) ရဲတရားရုံးတွင် တရားဥပဒေနှင့်အညီ လိုအပ်သော
အဖွဲ့ဝင် အနည်းဆုံးဦးရေအောက် မလျော့သော
အရာရှိများ ပါဝင်ကြောင်း၊
- (၃) ထိုသို့ ရုံးထိုင်ရမည့် အရာရှိအသီးသီးကို ရဲတရားရုံး
တွင် ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခွင့်ရှိသည့်အပြင် အရည်အချင်း
ပျက်ယွင်းခြင်းလည်းမရှိကြောင်း၊
- (၄) ရဲတရားရုံးတွင် လိုအပ်သောအဆင့်ရှိသူ အရာရှိ
များဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း ရဲတရားရုံးက ကျေနပ်
ရမည်။

၂၀၁၅ နည်းဥပဒေ ၃၁ (ခ) အရ ရဲတရားရုံးသည် အထက်တွင်
 ရဲအုပ်လှမြင့် ဆိုခဲ့သည့် ပြဋ္ဌာန်းချက်များအတိုင်း လိုက်နာဆောင်ရွက်ခြင်းနှင့်
 နှင့် စပ်လျဉ်း၍ မကျေနပ်လျှင် မိမိ၏ထင်မြင်ယူဆချက်ကို ရဲတရားရုံး
 ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး၊ ဖွဲ့စည်းသည့် အာဏာပိုင်ထံသို့ အစီရင်ခံရမည်။ ထို့ပြင် ထိုကိစ္စ
 ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန အတွက် ရဲတရားရုံးကို ရွှေ့ဆိုင်းနိုင်သည်။
 ပါ ၄

ပြည်သူ့ရဲတပ်ဖွဲ့စည်းကမ်းထိန်းသိမ်းရေးဥပဒေပုဒ်မ
 ၄၀ (က) အရ ရဲတရားရုံးဖြင့် စစ်ဆေးစီရင်သည့်အခါတိုင်း ရဲတရားရုံး
 ရုံးထိုင်လျှင်ထိုင်ချင်း ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်ဆောင်ရွက်သော အရာရှိနှင့်
 အဖွဲ့ဝင်များ၏အမည်များကို တရားခံအား ဖတ်ပြရမည်။ ထိုသို့ ဖတ်ပြ
 ပြီးသောအခါ ထိုရဲတရားရုံးတွင် ပါဝင်ရုံးထိုင်နေသော အရာရှိ
 တစ်ဦးဦး၏ စစ်ဆေးစီရင်ခြင်းကို ကန့်ကွက် လို မလို တရားခံအား
 မေးမြန်းရမည်ဖြစ်သည်။ ကန့်ကွက်ခြင်းမပြုသည့်အခါ အဆိုပါ
 ဥပဒေပုဒ်မ ၄၀ (ဃ) အရ ရဲတရားရုံးသည် စစ်ဆေးစီရင်ခြင်းကို
 ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

ရဲတရားရုံးအမှတ်စဉ် (၆၉/၂၀၁၂) တွင် ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်
 ဆောင်ရွက်သူ ရဲမှူးနန္ဒဝင်းသည် ကိုရဲမြင့်အောင်၏ တိုင်ကြားစာ
 အပေါ် နိုင်ငံတော်သမ္မတရုံးဝန်ကြီး (၂) ရုံး၏ ညွှန်ကြားချက်အရ
 ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးရဲတပ်ဖွဲ့မှူးရုံး၏ တာဝန်ပေးချက်အရ စစ်ဆေး
 ခဲ့သည့် ဌာနဆိုင်ရာစုံစမ်းစစ်ဆေးရေးအဖွဲ့တွင်လည်း အဖွဲ့
 ခေါင်းဆောင်အဖြစ် စစ်ဆေးဆောင်ရွက်ခဲ့သူဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်
 ရဲမှူးနန္ဒဝင်းသည် မြန်မာနိုင်ငံရဲတပ်ဖွဲ့စည်းကမ်းထိန်းသိမ်းရေးနည်း

ဥပဒေ ၂၉ (ခ) (၂) အရ ရဲတရားရုံးတွင် ပါဝင်ဆောင်ရွက်ရန် အတွက် အရည်အချင်းပျက်ယွင်းသူဖြစ်ကြောင်းမှာ ထင်ရှားသည်။

သို့သော် ပြည်သူ့ရဲတပ်ဖွဲ့စည်းကမ်းထိန်းသိမ်းရေးနည်းဥပဒေ ၃၁ (က) (၃) နှင့်အညီ ရဲတရားရုံးတွင် ရုံးထိုင်ရမည့် အရာရှိသည် ရဲတရားရုံးတွင် ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခွင့်ရှိသူ ဟုတ် မဟုတ်၊ အရည်အချင်းပျက်ယွင်းခြင်း ရှိ မရှိ တို့နှင့်စပ်လျဉ်း၍ လျှောက်ထားသူအပေါ် စစ်ဆေးရန် ဖွဲ့စည်းသည့် ရဲတရားရုံးအမှတ်စဉ် (၆၉/၂၀၁၂) သည် စိစစ်ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းမရှိသည့်အပြင် နည်းဥပဒေ ၃၁ (ခ) အရ ရုံးထိုင်ရမည့် ဥက္ကဋ္ဌသည် အမှုကို ရှေးဦးစုံစမ်းစစ်ဆေးခြင်းပြုလုပ်သည့် အရာရှိဖြစ်သဖြင့် ရဲတရားရုံးတွင် ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခွင့်မရှိသည့် အရည်အချင်းပျက်ယွင်းသူဖြစ်ပြီး ရဲတရားရုံးဖွဲ့စည်းသည့် အာဏာပိုင်ရဲချုပ်ထံ အစီရင်ခံတင်ပြခဲ့ခြင်း၊ ရဲတရားရုံးကို ရွှေ့ဆိုင်းခဲ့ခြင်းတို့ ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းမရှိပေ။

ရဲတရားရုံးတွင် ပါဝင်သူများနှင့်စပ်လျဉ်း၍ နည်းဥပဒေ ၃၁ အရ စိစစ်ပြီး ဥပဒေနှင့်အညီ ဖွဲ့စည်းထားကြောင်း ကျေနပ်မှသာ နည်းဥပဒေ ၃၂ အရ ရဲတရားရုံးကို စတင်ရုံးထိုင်ပြီး ပြည်သူ့ရဲတပ်ဖွဲ့စည်းကမ်းထိန်းသိမ်းရေးဥပဒေပုဒ်မ ၄၀ နှင့်အညီ ရဲတရားရုံးတွင် ပါဝင်ရုံးထိုင်သော အရာရှိတစ်ဦးဦး၏ စစ်ဆေးစီရင်ခြင်းကို ကန့်ကွက်လိုခြင်း ရှိ မရှိ တရားခံကို မေးမြန်းရန်ဖြစ်သည်။ လျှောက်ထားသူက ၎င်းအား စစ်ဆေးရန် ဖွဲ့စည်းခဲ့သည့် ရဲတရားရုံးအမှတ်စဉ် (၆၉/၂၀၁၂) တွင် ပါဝင်ရုံးထိုင်သူ ဥက္ကဋ္ဌနှင့် အဖွဲ့ဝင်များကို

၂၀၁၅
ရဲအုပ်လှမြင့်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး၊
ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန
ပါ ၄

၂၀၁၅
ရဲအုပ်လှမြင့်
နှင့်

ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး၊
ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန
ပါ ၄

ကန့်ကွက်ခြင်း မပြုလုပ်သည့်အတွက် ရဲတရားရုံးသည် စစ်ဆေး
စီရင်ခြင်းကို ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

လျှောက်ထားသူအပေါ် စစ်ဆေးရန် ဖွဲ့စည်းခဲ့သည့်
ရဲတရားရုံးအမှတ်စဉ် (၆၉/၂၀၁၂) တွင် ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်ဆောင်ရွက်သူ
ရဲမှူးနန္ဒဝင်းသည် ကိုရဲမြင့်အောင်၏ တိုင်ကြားစာအရ ရှေးဦး
စစ်ဆေးခဲ့သည့် စုံစမ်းစစ်ဆေးရေးအဖွဲ့၏ ခေါင်းဆောင်အဖြစ်
ဆောင်ရွက်ခဲ့၍ ရဲတရားရုံးတွင် ပါဝင်ရုံးထိုင်ရန် အရည်အချင်း
ပျက်ယွင်းသူဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ပြည်သူ့ရဲတပ်ဖွဲ့စည်းကမ်းထိန်းသိမ်းရေး
ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်များအပြင် နည်းဥပဒေများအရ ဖွဲ့စည်းထားသည့်
တရားရုံးဖြစ်သည်ဟု မဆိုနိုင်သဖြင့် လျှောက်ထားသူက ပါဝင်
ရုံးထိုင်သူအရာရှိတစ်ဦးဦးကို ကန့်ကွက်ခဲ့ခြင်းမရှိရုံဖြင့် ဥပဒေနှင့်အညီ
ဖွဲ့စည်းထားသည့် ရဲတရားရုံးဖြစ်လာနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

အာဏာပေးစာချွန်တော်အမိန့်သည် တရားဝင်အခွင့်
အာဏာရှိသူတစ်ဦးဦး သို့မဟုတ် အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုခုကဖြစ်စေ၊
အစိုးရဌာနတစ်ခုခုကဖြစ်စေ အပ်နှင်းထားသော လုပ်ပိုင်ခွင့်နှင့်အညီ
လိုက်နာဆောင်ရွက်ရန် ပျက်ကွက်မှုအား ဥပဒေနှင့်အညီ လိုက်နာ
ဆောင်ရွက်စေရန် ရေးသားထုတ်ပြန်သည့် အမိန့်စာဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်ရာ လျှောက်ထားသူအပေါ် စစ်ဆေးရန်ဖွဲ့စည်း
သည့် ရဲတရားရုံးသည် ပြည်သူ့ရဲတပ်ဖွဲ့စည်းကမ်းထိန်းသိမ်းရေးဥပဒေ၊

နည်းဥပဒေနှင့်အညီ ဖွဲ့စည်းထားခြင်း ဟုတ် မဟုတ်၊ ပါဝင်သူအရာရှိများသည် နည်းဥပဒေ ၂၉ အရ ရဲတရားရုံးတွင် ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခွင့် မရှိသည့် အရည်အချင်းပျက်ယွင်းသူများ ဟုတ် မဟုတ်ကို နည်းဥပဒေ ၃၁ အရ စိစစ်ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းမရှိသည့်အပြင် ရဲတရားရုံးတွင် ပါဝင်ရုံးထိုင်သည့် အရာရှိတစ်ဦးဦးနှင့်စပ်လျဉ်း၍ လျှောက်ထားသူမှ ကန့်ကွက်ခဲ့ခြင်းမရှိသည်ကို အကြောင်းပြု၍ ဆက်လက်စစ်ဆေးပြီး လျှောက်ထားသူအပေါ် ရာထူးအဆင့်လျှော့ချခဲ့သည့် ရဲတရားရုံး၏အမိန့်ကို အတည်ပြုခဲ့သည့် ရဲချုပ်၏အမိန့်သည်လည်းကောင်း၊ ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန၊ ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီးထံ လျှောက်ထားသူက အသနားခံစာတင်သွင်းမှုအပေါ် ပလပ်၍ ပြစ်ဒဏ်ကို ဆက်လက်အတည်ပြုခဲ့သည့် အမိန့်သည်လည်းကောင်း ပြည်သူ့ရဲတပ်ဖွဲ့ စည်းကမ်းထိန်းသိမ်းရေးဥပဒေ၊ နည်းဥပဒေများနှင့် ညီညွတ်မှန်ကန်ခြင်းမရှိဘဲ အပ်နှံထားသော လုပ်ပိုင်ခွင့်နှင့်အညီ ဆောင်ရွက်ရန် ပျက်ကွက်ကြောင်း စိစစ်တွေ့ရှိရသဖြင့် အာဏာပေးစာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ဆင့်သင့်သည်ဟု သုံးသပ်ရရှိသည်။

ထို့ကြောင့် ဤဖြစ်မှုဆိုင်ရာအထွေထွေလျှောက်ထားမှုကို ခွင့်ပြု၍ ရဲတရားရုံးအမှတ်စဉ် (၆၉/၂၀၁၂) တွင် လျှောက်ထားသူအား ဒုရဲမှူးအဆင့်မှ ရဲအုပ်အဆင့်သို့ (၂) နှစ်လျှော့ချစေသည့် အမိန့်၊ မြန်မာနိုင်ငံရဲတပ်ဖွဲ့ ရဲချုပ်က ရဲတရားရုံး၏ ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ချက်ကို အတည်ပြုသည့် အမိန့်နှင့် ယင်းပြစ်ဒဏ်အား ဆက်လက်အတည်ပြုသည့် ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန၊ ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး၏ အမိန့်များကို အာဏာပေးစာချွန်တော်အမိန့်ထုတ်ဆင့်၍ ပယ်ဖျက်လိုက်သည်။

၂၀၁၅
ရဲအုပ်လှမြင့်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး၊
ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန
ပါ ၄

ရာဇဝတ်အထူးအယူခံမှု

ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး၊
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ် တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော
ဦးသာဌေး၊ ဦးစိုးညွန့်၊ ဦးမြသိမ်း၊ ဦးမြင့်အောင်၊
ဦးအောင်ဇော်သိန်း၊ ဦးမြင့်ဟန်တို့ရှေ့တွင်

မောင်ဝင်းစိုး

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်*

ပြင်ဆင်မှုတရားရုံးက လျှောက်လဲချက် ကြားနာမည့်ရုံးချိန်းကို တရားခံသို့
အသိပေးပြီးဖြစ်လျှင် တရားခံသည် ထုချေလျှောက်လဲရန် အခွင့်
အရေးရရှိပြီး ဖြစ် မဖြစ်။ မူလရုံးအမိန့် ပြန်လည်အတည်ပြုခြင်း
သည်ပြစ်ဒဏ်ကို တိုးမြှင့်ခြင်း ဟုတ် မဟုတ်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ရာဇဝတ်ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၉ (၂) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်
တွင် Unless he has had an opportunity of being heard, ဟု

* ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ရာဇဝတ်အထူးအယူခံမှုအမှတ် ၁၁

+ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ရာဇဝတ်ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃၀၁ (ခ) တွင်ချမှတ်သော ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊
စက်တင်ဘာလ ၂၅ ရက်စွဲပါ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ အမိန့်အပေါ်
အထူးအယူခံမှု

ဖော်ပြထားသဖြင့် ပြင်ဆင်မှုတရားရုံး လျှောက်လဲချက်ကြားနာမည့် ရုံးချိန်း
ကို တရားခံသို့ အသိပေးပြီးဖြစ်လျှင် တရားခံသည် ထုချေလျှောက်လဲရန်
အခွင့်အရေးရရှိပြီးဖြစ်သည်ဟု မှတ်ယူရမည်ဖြစ်သည်။ အကြောင်းကြားစာ
ကို လက်ခံရရှိခဲ့သူ တရားခံတစ်ဦးအနေဖြင့် မိမိရရှိသည့် ထုချေ
လျှောက်လဲခွင့်ကို အမှန်တကယ် လိုက်နာကျင့်သုံးရန်လုံလောက်မှု ရှိ မရှိ
ဟူသောအချက်မှာ အမှုတစ်မှုချင်းအလိုက် ပေါ်ပေါက်လာသည့်
ထူးခြားချက်များနှင့် နှိုင်းယှဉ်သုံးသပ်ရမည်ဖြစ်သည်။

၂၀၁၅
မောင်ဝင်းစိုး
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်အမိန့်
သည် မူလရုံးအမိန့်ကို ပြန်လည်အတည်ပြုခြင်းသာဖြစ်သည်။ နိုင်ငံတော်
သမ္မတ၏ လွှတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်အမိန့်အရ ပြစ်ဒဏ် လျော့ပေါ့ခံစားခဲ့သူ
တစ်ဦးအပေါ် ပြစ်ဒဏ်တိုးမြှင့်စီရင်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

ထို့ကြောင့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်ရုံးက
နိုင်ငံတော်သမ္မတရုံး၏ လွှတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်ပြုသည့် အမိန့်အမှတ်
၁/၂၀၁၂ နှင့် အကျုံးဝင်သက်ဆိုင်စေရမည်ဟူသော မှတ်ချက်ဖြင့် စစ်ကိုင်း
တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏အမိန့်ကို အတည်ပြုခဲ့ခြင်းသည်
မှားယွင်းခြင်းမရှိဟု သုံးသပ်တွေ့ရှိရသည်။

အယူခံတရားလိုအတွက် - ဦးခင်မောင်ညို၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

အယူခံတရားခံအတွက် - ဒေါ်ရင်ရင်သန်း၊ ညွှန်ကြားရေးမှူး၊

ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး

မော်လိုက်မြို့နယ်တရားရုံး၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ်
၂၄ တွင် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၇၆/၅၁၁ အရ ထောင်ဒဏ် ၅ နှစ်

၂၀၁၅
မောင်ဝင်းစိုး
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်

ကျခံစေရန် အမိန့်ချမှတ်ခံရသော မောင်ဝင်းစိုးက မော်လိုက်ခရိုင်တရားရုံးသို့ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအယူခံမှုအမှတ် ၄ ဖြင့် အယူခံတင်သွင်းရာ အယူခံမှုကို ခွင့်ပြုပြီး ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၅၄ အရ ထောင်ဒဏ် ၂ နှစ် ကျခံစေရန်ပြောင်းလဲအမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်အပေါ် စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီးဥပဒေချုပ်ရုံးက စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်သို့ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၅၂ (ခ) အဖြစ် တင်သွင်းရာ ပြင်ဆင်မှုကိုခွင့်ပြုပြီး မော်လိုက်မြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပြန်လည်အတည်ပြုခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်ကို တရားခံ မောင်ဝင်းစိုးက မကျေနပ်သဖြင့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃၀၁ (ခ) ကို တင်သွင်းခဲ့ရာ အောင်မြင်မှုမရရှိသဖြင့် ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၁၉ အရ အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုရန် ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထွေထွေလျှောက်လွှာ (အထူး) အမှတ် ၁၈၆ ကို တင်သွင်းခဲ့ရာ အောက်ပါပြဿနာများအပေါ် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုခဲ့သည်-

“ ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်၊ နိုင်ငံတော်သမ္မတရုံး၏ ၂-၁-၂၀၁၂ ရက်စွဲပါ အမိန့်အမှတ် ၁/၂၀၁၂ ဖြင့် ထုတ်ပြန်ခဲ့သည့် လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်အမိန့်၏ အကျိုးခံစားခွင့်ခံစားခဲ့ပြီးဖြစ်သည့် တရားခံမောင်ဝင်းစိုးအား ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၉ (၂)ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်အညီ ထုချေခွင့်မပေးဘဲ မော်လိုက်ခရိုင်တရားရုံး၏ အမိန့်ကိုပယ်ဖျက်ပြီး ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၇၆/၅၁၁ အရ အလုပ်နှင့်ထောင်ဒဏ် ၅ နှစ်ကျခံစေရန် ချမှတ်ခဲ့

သည့် မော်လိုက်မြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပြန်လည်
အတည်ပြုခဲ့သည့် စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်
၏အမိန့်ကို ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က အတည်
ပြုခဲ့ခြင်းသည် မှန်ကန်ခြင်း ရှိ မရှိ”

၂၀၁၅
မောင်ဝင်းစိုး
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်

အမှုမှာမော်လိုက်မြို့နယ်၊ ထန်းပင်ကုန်းရွာနေ မမေဇင်စိုး
သည် ၃၁-၃-၂၀၁၁ နေ့၊ နေ့လည် ၁၁ နာရီခန့်တွင် လယ်တောမှ ရွာသို့
ပြန်လာစဉ် ကြို့ပင်ခုံနားအရောက်တွင် တစ်ရွာတည်းနေကိုင်းစိုးနှင့်တွေ့ပြီး
ဘယ်သွားမလဲ၊ စကားပြောစရာရှိသေးတယ်ဟုဆိုကာ မေဇင်စိုး၏
လက်နှစ်ဖက်အားချုပ်ကိုင်၍ အသင့်ပါလာသော ဓားဦးချွန်ဖြင့် လည်ပင်း
ကို တွေ့ထားပြီး တောထဲသို့ဆွဲခေါ်ကြောင်း၊ ထို့နောက် မေဇင်စိုး၏
ထမီကိုဆွဲချွတ်ပြီး ဘော်လီကိုလည်းဆွဲချွတ်ကာ လုံးထွေးစဉ် မေဇင်စိုးက
အော်ဟစ်သဖြင့် ဦးအောင်မြတ်ကြည်၊ ဦးအဲပု၊ ဇော်မင်းထွန်းတို့ ရောက်လာ
သောအခါ မောင်ဝင်းစိုးမှာထွက်ပြေးသွား၍ အရေးယူပေးပါရန် မေဇင်စိုး
က တိုင်ချက်ရေးဖွင့်သောအမှု ဖြစ်သည်။

အယူခံတရားလို၏ရှေ့နေက အယူခံတရားလိုသည် ၂-၁-၂၀၁၂
ရက်စွဲပါ နိုင်ငံတော်သမ္မတရုံး၏ လွှတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်အမိန့်အရ ကလေး
အကျဉ်းထောင်မှ လွတ်မြောက်ပြီး ဟုမ္မလင်းမြို့နယ်အတွင်းရှိ ရွှေမျှော
လုပ်ငန်းတွင် သွားရောက်အလုပ်လုပ်ကိုင်နေစဉ် ပြန်လည်ဖမ်းဆီးခံရခြင်း
ဖြစ်ကြောင်း၊ ဖမ်းဆီးသည့် ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်များ ပြောပြသည့်အခါမှ စစ်ကိုင်းတိုင်း
ဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏အမိန့်အရ ထောင်ဒဏ် ၅ နှစ်သို့
ပြင်ဆင်တိုးမြှင့်ချမှတ်ခဲ့သည်ဟုသိရကြောင်း၊ အယူခံတရားခံအပေါ်

၂၀၁၅
မောင်ဝင်းစိုး
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်

ပုဒ်မပြောင်းလဲ၍ ပြစ်ဒဏ်တိုးမြှင့်ချမှတ်ရာ၌ အယူခံတရားလိုအား တရားရုံးရှေ့သို့ ခေါ်ယူခြင်းမရှိဘဲအမိန့်ချမှတ်ခဲ့ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ နိုင်ငံတော်သမ္မတ၏ လွှတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့် အမိန့်အရ ပြစ်ဒဏ်လျော့ပေါ့ ခံစားခဲ့သူတစ်ဦးအပေါ် ပြစ်ဒဏ်တိုးမြှင့်စီရင်ခဲ့ခြင်းသည် **မောင်စိုးသိန်း ပါ ၅ နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံအမှု^(၁)၊ ဒေါ်တင်တင်အောင်နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂^(၂)** စီရင်ထုံးများနှင့် ဆန့်ကျင်လျက်ရှိကြောင်း၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၉ (၂)တွင် တရားခံကိုယ်တိုင်ဖြစ်စေ၊ ရှေ့နေဖြင့်ဖြစ်စေ ထုချေခွင့်မရလျှင် ၎င်းတရားခံအား ထိခိုက်အောင် ဤပုဒ်မအရ မည်သည့်အမိန့်ကိုမျှ ချမှတ်ခြင်းမပြုရဟု အတိအလင်းပြဋ္ဌာန်းထားသော်လည်း အယူခံတရားလိုအား ကြားနာရန် အခွင့်အရေးပေးပြီးရုံမျှဖြင့် စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က ပြစ်ဒဏ်တိုးမြှင့်ချမှတ်ခဲ့သည့် အမိန့်သည်လည်းကောင်း၊ ယင်းအမိန့်ကို အတည်ပြုခဲ့သည့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏အမိန့်တို့သည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှုမရှိကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ထုတ်နုတ်ထားသည့် ဥပဒေပြဿနာကို မှန်ကန်ခြင်းမရှိဟု ဖြေကြားပြီး မော်လိုက်ခရိုင်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပြန်လည်အတည်ပြုသင့်ကြောင်း လျှောက်ထားသည်။

ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး၊ ညွှန်ကြားရေးမှူးက စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော် ၏ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၅၂ (ခ) တွင် ချမှတ်သောအမိန့်သည် ၁၁-၇-၂၀၁၁

(၁) ၁၉၇၂ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၁၅။

(၂) ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၃၉။

ရက်နေ့ တွင် မော်လိုက် မြို့နယ်တရားရုံး၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၂၄ တွင် ချမှတ်ခဲ့ သောအမိန့်ကို ပြန်လည်အတည်ပြုခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၃၀၁ (ခ) အမှုတွင် နိုင်ငံတော်သမ္မတရုံး၏ လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာ ခွင့်ပြုသည့် အမိန့် အမှတ် ၁/၂၀၁၂ နှင့် အကျိုးဝင်သက်ဆိုင်စေရမည်ဟု ဖော်ပြထားပြီးဖြစ်သဖြင့် အယူခံတရားလိုသည် လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့် အမိန့်ပါ ခံစားခွင့်ကို ဆုံးရှုံးခြင်းမရှိကြောင်း၊ စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်က အယူခံတရားလိုထံ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၉ (၂) နှင့်အညီ ထုချေလျှောက်လဲနိုင်ရန် အကြောင်းကြားခဲ့ပြီး ဖြစ်ကြောင်း၊ အဆိုပါ အကြောင်းကြားစာကို အယူခံတရားလိုကိုယ်တိုင် လက်ခံရရှိပြီး ၂ လခန့် ကြာမှ ပြစ်ဒဏ်တိုးမြှင့်သည့်အမိန့်ကို ချမှတ်ခြင်း ဖြစ်၍ အယူခံတရားလိုသည် ၎င်းကိုယ်တိုင်ဖြစ်စေ၊ ရှေ့နေဖြင့်ဖြစ်စေ ထုချေခွင့်ရရှိခဲ့သည်ဟု ပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ဤအထူးအယူခံရုံးမှ ထုတ်နုတ်ခဲ့သည့် ဥပဒေပြဿနာကို မှန်ကန်သည်ဟုဖြေကြား၍ ဤအထူး အယူခံမှုအား ပလပ်သင့်ကြောင်း လျှောက်ထားသည်။

ဤအမှုတွင် ထုတ်နုတ်ထားသည့်ပြဿနာကို စိစစ်သုံးသပ်ရ ပါက ဥပဒေအကြောင်းအရာနှစ်ရပ် ဆက်စပ်လျက်ရှိသည်ကို တွေ့ရသည်။ ၎င်းတို့မှာ

(၁) ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၉ (၂) တွင်-

“ No order under this section shall be made to the prejudice of the accused unless he has had an opportunity of being heard, either personally or

၂၀၁၅
မောင်ဝင်းစိုး
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်

၂၀၁၅

မောင်ဝင်းစိုး

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ

မြန်မာနိုင်ငံတော်

by pleader” ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသဖြင့် တရားခံ သို့မဟုတ် တရားခံရှေ့နေမှ လျှောက်လဲချက်တင်သွင်းခြင်း မပြုဘဲ တရားခံအပေါ် သက်ဆိုင်ရာတရားရုံးမှ ပြစ်ဒဏ်တိုးမြှင့်ခွင့် ရှိ မရှိ။

(၂) ၂-၁-၂၀၁၂ရက်စွဲပါ နိုင်ငံတော်သမ္မတရုံး၏ အမိန့်အမှတ် ၁/၂၀၁၂ လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်အမိန့်၏ အကျိုးခံစားခွင့်ကို မူလအမှုစစ်မြို့နယ်တရားသူကြီးရုံး၏ စီရင်ချက်အမိန့်အရ ခံစားခွင့်ရှိသည့် တရားခံတစ်ဦး အပေါ် အယူခံ၊ ပြင်ဆင်တရားရုံးများက ပြစ်ဒဏ် တိုးမြှင့်ခွင့် ရှိ မရှိ။

ဥပဒေအကြောင်းအရာ အမှတ် (၁) နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၉ (၂) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်တွင် unless he has had an opportunity of being heard ဟုဖော်ပြထားသဖြင့် ပြင်ဆင်မှုတရားရုံးက လျှောက်လဲချက်ကြားနာမည့်ရုံးချိန်းကို တရားခံသို့ အသိပေးပြီးဖြစ်လျှင် တရားခံသည်ထုချေလျှောက်လဲရန် အခွင့်အရေး ရရှိပြီးဖြစ်သည်ဟု မှတ်ယူရမည်ဖြစ်သည်။ အကြောင်းကြားစာကို လက်ခံရရှိသူ တရားခံ တစ်ဦးအနေဖြင့် မိမိရရှိသည့်ထုချေလျှောက်လဲခွင့်ကို အမှန်တကယ် လိုက်နာကျင့်သုံးရန် လုံလောက်မှု ရှိ မရှိ ဟူသောအချက်မှာ အမှု တစ်မှုချင်းအလိုက် ပေါ်ပေါက်လာသည့်ထူးခြားချက်များနှင့် နှိုင်းယှဉ် သုံးသပ်ရမည်ဖြစ်သည်။ ယခုအမှုတွင် ထူးခြားချက်တစ်စုံတစ်ရာ ပေါ်ပေါက်ခြင်းမရှိ၍ စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က

အယူခံတရားလိုအပေါ် ပြစ်ဒဏ်တိုးမြှင့်ပြင်ဆင်သတ်မှတ်ခဲ့ခြင်းသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၉ (၂) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်ကို ဆန့်ကျင်ခြင်း မရှိကြောင်း သုံးသပ်တွေ့ရှိရသည်။ သို့ဖြစ်၍ အယူခံတရားလို သို့မဟုတ် ၎င်း၏ရှေ့နေမှ လျှောက်လဲချက်တင်သွင်းခြင်းမရှိသော်လည်း ထုချေ လျှောက်လဲရန် အခွင့်အရေးရပြီးဖြစ်၍ စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်က ပြစ်ဒဏ်တိုးမြှင့်ခွင့်ရှိသည်ဟု သုံးသပ်တွေ့ရှိရသည်။

၂၀၁၅

မောင်ဝင်းစိုး

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ

မြန်မာနိုင်ငံတော်

ဥပဒေအကြောင်းအရာ အမှတ် (၂) နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ၂၁-၂၀၁၂ ရက်စွဲပါ နိုင်ငံတော်သမ္မတရုံး၏အမိန့် အမှတ် ၁/၂၀၁၂ လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့် အမိန့်တွင် “၁၃၇၃ ခုနှစ်၊ ပြာသိုလဆန်း ၉ ရက် (ခရစ်နှစ် ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၂ ရက်) မတိုင်မီ ကျူးလွန်ခဲ့သော ပြစ်မှုတစ်ခုခုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ခြင်းခံရပြီးပါက ယင်းကဲ့သို့ ကျခံနေရသော ပြစ်ဒဏ် အသီးသီးကို အောက်ပါအတိုင်း လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်ပြုလိုက်သည်” ဟု ဖော်ပြထားသည်ကို စိစစ်တွေ့ရှိရသည်။ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ် ၏အမိန့်သည် မူလရုံးအမိန့်ကို ပြန်လည်အတည်ပြုခြင်းဖြစ်သည်။ နိုင်ငံတော်သမ္မတ၏ လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်အမိန့်အရ ပြစ်ဒဏ်လျော့ပေါ့ ခံစားခဲ့သူတစ်ဦးအပေါ် ပြစ်ဒဏ်တိုးမြှင့်စီရင်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။ ထို့ကြောင့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်ရုံးက နိုင်ငံတော်သမ္မတရုံး၏ လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်ပြုသည့်အမိန့်အမှတ် ၁/၂၀၁၂ နှင့် အကျုံးဝင် သက်ဆိုင်စေရမည်ဟူသော မှတ်ချက်ဖြင့် စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်၏အမိန့်ကို အတည်ပြုခဲ့ခြင်းသည် မှားယွင်းခြင်းမရှိဟု သုံးသပ်တွေ့ရှိရသည်။

၂၀၁၅

မောင်ဝင်းစိုး

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ

မြန်မာနိုင်ငံတော်

ဗိုလ်ကြီးအောင်ဝင်း နှင့် နိုင်ငံတော်အမှု^(၃) တွင်

မှုခင်းတစ်မှုနှင့် တစ်မှု ထပ်တူမဖြစ်နိုင်ချေ။ အဖြစ်အပျက် အခြေအနေ စသည်တို့သည် အနည်းအများ ကွဲပြားကြမည်သာဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် စီရင်ထုံးများသည် မှုခင်းဆုံးဖြတ်ရာ၌ တွေးခေါ်ယူဆခြင်း၏ လမ်းညွှန်မှု သာဖြစ်သည်။ စီရင်ထုံးများက ပုံသေကားချပ် အဆုံးအဖြတ်ကို ပေးနိုင်ကြ သည်မဟုတ်ဟူ၍ လမ်းညွှန်ထားရာ ပြစ်မှုအမှုများတွင်သာမက တရားမ မှုခင်းများတွင်ပါ လိုက်နာသင့်ပေသည်ဟု ထုံးပြုလမ်းညွှန်ထားပြီးဖြစ် သည်။ ယခုအမှုတွင် အယူခံတရားလိုသည် ၎င်းအပေါ်ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၃၇၆/၅၁၁ အရ ထောင်ဒဏ် ၅ နှစ်ကျခံစေရန် ချမှတ်ခဲ့ သည့်အမိန့်ကို မော်လိုက်ခရိုင်တရားရုံးသို့ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အယူခံမှုအမှတ် ၄ ဖြင့် အယူခံတက်ရောက်ခဲ့ရာ မော်လိုက်ခရိုင်တရားရုံး က အယူခံကို ခွင့်ပြုပြီး ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၅၄ အရ ထောင်ဒဏ် ၂ နှစ်ကျခံစေရန် ပြောင်းလဲပြင်ဆင်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်ကို စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီးဥပဒေချုပ်ရုံးမှ မကျေနပ်သဖြင့် စစ်ကိုင်းတိုင်း ဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၅၂ (ခ) အရ ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်းခဲ့သဖြင့် စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်က ဆင့်ခေါ်သည့် အကြောင်းကြားစာကို အယူခံ တရားလို လက်ခံရရှိခဲ့သော်လည်း ရေးသားလျှောက်လဲချက်တင်သွင်းခြင်း သို့မဟုတ် ရှေ့နေငှားရမ်း၍ ထုချေခြင်း တစ်စုံတစ်ရာမရှိပေ။ စစ်ကိုင်းတိုင်း ဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က ပြင်ဆင်မှုကို လျှောက်ထားသူ၏ လျှောက်လဲချက်ကိုသာ ကြားနာ၍ မော်လိုက်မြို့နယ်တရားရုံး၏အမိန့်ကို

(၃) ၁၉၆၉ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး (အထူးရာဇဝတ်ရုံးအယူခံအဖွဲ့)၊ စာ-၂၅။

ပြန်လည်အတည်ပြုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည် ကို တွေ့ရ သည်။ အယူခံတရားလိုက ယခုအမှုတွင် ၎င်းကိုယ်တိုင်ဖြစ်စေ၊ ၎င်း၏ရှေ့နေဖြင့်ဖြစ်စေ လျှောက်လဲ ခဲ့ခြင်းမရှိဘဲ စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က ချမှတ်ခဲ့သည့် အမိန့်သည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၃၉ (၂) နှင့် ညီညွတ်မှု မရှိကြောင်း တင်ပြလျှောက်လဲခဲ့သော်လည်း ယခုအမှုဖြစ်စဉ်အရ အယူခံတရားလိုသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၉ (၂) ပါ ထုချေလျှောက်လဲခွင့်ကို ရရှိခဲ့ပါလျက် ကျင့်သုံးခဲ့ခြင်းမရှိဟူသာ မှတ်ယူ ရမည်။

သို့ဖြစ်၍ထုတ်နုတ်ထားသော ဥပဒေပြဿနာကို အောက်ပါ အတိုင်း ဖြေဆိုလိုက်သည်-

“ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်၊ နိုင်ငံတော်သမ္မတ ဇွဲ၏ ၂-၁-၂၀၁၂ ရက်စွဲပါ အမိန့်အမှတ် ၁/၂၀၁၂ ဖြင့် ထုတ်ပြန်ခဲ့သည့် လွှတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်အမိန့်၏ အကျိုးခံစားခွင့် ခံစားခဲ့ပြီးဖြစ်သည့် တရားခံ မောင်ဝင်းစိုးအား ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၉ (၂) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်အညီ ထုချေခွင့်မပေးဘဲ မော်လိုက်ခရိုင်တရားရုံး၏အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပြီး ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၇၆/၅၁၁ အရ အလုပ်နှင့် ထောင်ဒဏ် ၅ နှစ် ကျခံစေရန် ချမှတ်ခဲ့သည့် မော်လိုက်မြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပြန်လည်အတည်ပြုခဲ့သည့် စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီးတရား လွှတ်တော်၏အမိန့်ကို ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က အတည်ပြု ခဲ့ခြင်းသည် မှန်ကန်ကြောင်း။”

ထို့ကြောင့် ဤအထူးအယူခံမှုအား ပယ်လိုက်သည်။

၂၀၁၅

မောင်ဝင်းစိုး

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ

မြန်မာနိုင်ငံတော်

၂၀၁၅ ခုနှစ်

တရားမဆိုင်ရာအမှုများ

တရားမဆိုင်ရာမှုခင်းများ

စာမျက်နှာ

ဥပဒေများ-

- ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေ
- စာချုပ်တော်ဥပဒေ
- တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ
- ပဋိညာဉ်အက်ဥပဒေ
- ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေ
- မြန်မာလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေ
- ယုံမှတ်အပ်နှံခြင်းအက်ဥပဒေ
- လယ်ယာမြေဥပဒေ

မသမာစိတ်ဖြင့် ရာဇဝတ်ကြောင်းတရားစွဲဆိုခြင်းကြောင့်
လျော်ကြေးငွေရလိုမှုသည် ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်
ဥပဒေပထမဇယားအမှတ်စဉ် ၂၃ နှင့် သက်ဆိုင်ပြီး တစ်ဦး
တစ်ယောက်သောသူအား အခြားနစ်နာမှုဖြစ်စေသည့်အတွက်
လျော်ကြေးငွေရလိုမှုသည် ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေ
ပထမဇယား အမှတ်စဉ် ၂၂ နှင့် သက်ဆိုင်ခြင်း။

ပထမဇယားအမှတ်စဉ် ၂၂ နှင့် သက်ဆိုင်သည့် အမှုဖြစ်ပါက
စည်းကမ်းသတ်ကာလကို နစ်နာစေသည့် ရက်ကစ၍ ရေတွက်
ရခြင်း၊ တရားလိုအား အပြီးအပြတ်လွှတ်သည့်နေ့ သို့မဟုတ်
တရားရှင် လွှတ်သည့်နေ့မှစ၍ ရေတွက်ရန်မဟုတ်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေပထမဇယား

အမှတ်စဉ် ၁၇၊ ၁၈၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၃၊ ၂၄ နှင့် ၂၅ တို့တွင် စာမျက်နှာ
 လျော်ကြေးငွေရလို့မူအချို့အတွက် စည်းကမ်းသတ်ကာလများကို
 ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ အမှတ်စဉ် ၂၂ သည် အမှတ်စဉ် ၁၇၊ ၁၈၊ ၁၉၊ ၂၃၊
 ၂၄ နှင့် ၂၅ တို့တွင် အကျုံးမဝင်သည့် အခြားနစ်နာမှုဖြစ်စေသည့်အတွက်
 လျော်ကြေး ငွေရလို့မူနှင့် သက်ဆိုင်သည်။ မသမာစိတ်ဖြင့်
 ရာဇဝတ်ကြောင်းစွဲဆိုခြင်းကြောင့် လျော်ကြေးငွေရလို့မူသည် ကာလ
 စည်းကမ်းသတ်ပထမဇယား အမှတ်စဉ် ၂၃ နှင့် သက်ဆိုင်ခြင်းကြောင့်
 အမှတ်စဉ် ၂၂ နှင့် မသက်ဆိုင်ပေ။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ တရားလို၏ အဆိုလွှာတွင် အဆိုပြုချက်
 အရပင်လျှင် တရားလိုအား နစ်နာစေသည့် နေ့ရက်သည် တရားပြိုင်တို့က
 တရားလိုအပေါ် ရာဇဝတ်ကြောင်းစတင်စွဲဆိုသည့်နေ့ဖြစ်ကြောင်း
 ထင်ရှားပေါ်ပေါက်သည်။ တရားလိုအား အမှုမှ အပြီးအပြတ်လွှတ်သည့်
 နေ့၊ တရားရှင်လွှတ်သည့်နေ့များသည် တရားလိုအား နစ်နာစေသည့်
 နေ့ရက်များမဟုတ်ပေ။

ဒေါက်တာမြင့်အောင်နှင့် တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်
တရားသူကြီး၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော် ပါ ၃ အမှု^(၇)
 တွင် တရားလိုမိန်းမပျိုကျောင်းသူတစ်ဦးအား တရားခံက လူပုံအလယ်
 တွင် ရိုက်နှက်ခဲ့သဖြင့် ဂုဏ်သိက္ခာထိခိုက်သောကြောင့် နစ်နာကြေးငွေ
 ရလို့မူ စွဲဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုအမှုတွင် တရားလိုအား နစ်နာစေသည့်
 နေ့ရက်ဆိုသည်မှာ တရားခံက တရားလိုအား နစ်နာအောင် ပြုလုပ်
 သည့်နေ့ဖြစ်သလား၊ တရားခံ အပြစ်ဒဏ်စီရင်ချက်ချမှတ်သည့်နေ့

ဖြစ်သလား အငြင်းပွားကြသည်။ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က စာမျက်နှာ
 ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေပထမဇယား အမှတ်စဉ် ၂၂ အရ
 နစ်နာစေသည့်နေ့ဆိုသည်မှာ တရားခံအပေါ် ရာဇဝတ်တရားရုံးက
 စီရင်ချက်ချမှတ်သည့်နေ့မဟုတ်ဘဲ တရားလိုအပေါ် နစ်နာမှုဖြစ်ပေါ်စေ
 သည့်နေ့ရက်ဖြစ်သည်ဟု ပြဆိုထားသည်။

ဒေါက်တာမြင့်အောင် အမှုနှင့် ယခုအမှုမှာ ဖြစ်ရပ်ချင်း
 မတူသော်လည်း ယင်းအမှုတွင် ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေပထမ
 ဇယားအမှတ်စဉ် ၂၂ ပါ နစ်နာစေသည့်နေ့နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ကောက်ယူ
 သုံးသပ်ချက်မှာ လျော်ကန်သင့်မြတ်သည်ဟု ဆိုနိုင်သည်။

တရားပြိုင်က တရားလိုအပေါ် ရာဇဝတ်ကြောင်းဖြင့် တရား
 စွဲဆိုသည့်နေ့ကပင် တရားလိုအား ထိခိုက်နစ်နာစေပြီးဖြစ်၍ တရားလိုအား
 အပြီးအပြတ်လွှတ်သည့်နေ့ သို့မဟုတ် တရားရှင်လွှတ်သည့်အခါမှသာ
 ထိခိုက်နစ်နာစေသည်မဟုတ်ကြောင်း မြင်သာသည်။

ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေပထမဇယား အမှတ်စဉ်
 ၂၂ အရ နစ်နာစေသည့်နေ့ရက်ကစ၍ စည်းကမ်းသတ်ကာလ
 စတင်ရေတွက်ရန်ဖြစ်သောကြောင့် တရားလို ယခုအမှုတရားစွဲဆိုသည့်နေ့
 ၁၄-၅-၂၀၀၉ နေ့တွင် စည်းကမ်းသတ်ကာလကျော်လွန်ကြောင်း
 တွေ့ရှိရသည်။

**ဝန်ထမ်းဆိုင်ရာကျင့်ဝတ်ပျက်ယွင်းမှု၊ စည်းကမ်းဖောက်ဖျက်မှုနှင့်
တာဝန်ပျက်ကွက်မှုတို့အတွက် နည်းလမ်းတကျ စုံစမ်း
စစ်ဆေးရေးအဖွဲ့ ဖွဲ့စည်း၍ စစ်ဆေးပြီးလုပ်ပိုင်ခွင့်နှင့်အညီ
ဆုံးဖြတ်ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းအပေါ် အာဏာပေးစာချွန်တော်
အမိန့်ထုတ်ဆင့်ရန် အကြောင်းမပေါ်ပေါက်ခြင်း။**

စာမျက်နှာ

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ လျှောက်ထားသူ ဦးချစ်ထွေးအား စစ်ကိုင်းတိုင်း
ဒေသကြီး၊ ခန္တီးခရိုင်ပညာရေးမှူးရုံးသို့ ပြောင်းရွှေ့ခန့်ထားရာတွင်
အလုပ်ဝင်ရောက်မှုမရှိခြင်းသည် မိမိအားပေးအပ်ထားသည့်
တာဝန်ဝတ္တရားများကို ထမ်းဆောင်ရန် ပျက်ကွက်မှုဖြစ်သည်။
ထို့အပြင် ပညာရေးဝန်ကြီးဌာနမှ ဝန်ထမ်းများ ပြောင်းရွှေ့ရာတွင်
လိုက်နာရန်သတ်မှတ်သည့် စည်းကမ်းဖောက်ဖျက်မှု ကျူးလွန်ခြင်း
လည်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဦးချစ်ထွေးအား ပညာရေးဝန်ကြီးဌာန၊
အမှတ် (၂) အခြေခံပညာဦးစီးဌာနမှ ဌာနဆိုင်ရာစုံစမ်းစစ်ဆေးရေး
အဖွဲ့ ဖွဲ့စည်း၍ စုံစမ်းစစ်ဆေးမှုပြုလုပ်ရာ စာဖြင့် (၄) ကြိမ်တိုင်
လာရောက်စစ်ဆေးခံရန် အကြောင်းကြားခဲ့သော်လည်း ခိုင်လုံသော
အကြောင်းပြချက်မရှိဘဲ လာရောက်စစ်ဆေးခံမှုမရှိသဖြင့် ဌာန၏
အမိန့်ကို ဆန့်ကျင်ရာရောက်သည်။

စုံစမ်းစစ်ဆေးရေးအဖွဲ့၏ စစ်ဆေးတွေ့ရှိချက်၊
ထောက်ခံတင်ပြချက်တို့အရ လျှောက်ထားသူ ဦးချစ်ထွေးသည် ဌာန
ဆိုင်ရာမှ ထုတ်ပြန်သော အမိန့်၊ ညွှန်ကြားချက်များကို လိုက်နာရန်
ပျက်ကွက်ပြီး ပေးအပ်သောတာဝန်နှင့် ဝတ္တရားများကို ကျေပွန်စွာ

ထမ်းဆောင်ခြင်းမရှိသည့်အတွက် ပညာရေးဝန်ကြီးဌာန၊ စာမျက်နှာ
 ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီးက နိုင်ငံ့ဝန်ထမ်းဥပဒေပုဒ်မ ၅၃ တွင် ဖော်ပြ
 ထားသည့် ပြစ်ဒဏ်များအနက် ရာထူးမှ ထုတ်ပယ်ခြင်းပြစ်ဒဏ်ကို
 ချမှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

အာဏာပေးစာချွန်တော်အမိန့်သည် တရားဝင်အခွင့်
 အာဏာရှိသူတစ်ဦးဦး သို့မဟုတ် အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုခုကဖြစ်စေ၊
 အစိုးရဌာနတစ်ခုခုကဖြစ်စေ အပ်နှင်းထားသော လုပ်ပိုင်ခွင့်နှင့်
 အညီ လိုက်နာဆောင်ရွက်ရန် ပျက်ကွက်မှုအား ဥပဒေနှင့်အညီ
 လိုက်နာဆောင်ရွက်စေရန် ရေးသားထုတ်ပြန်သည့် အမိန့်စာ
 ဖြစ်သည်။

ယခုလျှောက်ထားမှုတွင် လျှောက်ထားခံရသူ
 ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး၊ ပညာရေးဝန်ကြီးဌာနသည် ဝန်ထမ်းဆိုင်ရာ
 ကျင့်ဝတ်ပျက်ယွင်းမှု စည်းကမ်းဖောက်ဖျက်မှုနှင့် တာဝန်ပျက်ကွက်မှု
 တို့အတွက် လျှောက်ထားသူအပေါ် နည်းလမ်းတကျ စုံစမ်းစစ်ဆေး
 ရေးအဖွဲ့ ဖွဲ့စည်း၍ စစ်ဆေးပြီးအပ်နှင်းထားသော လုပ်ပိုင်ခွင့်နှင့်
 အညီ ဆုံးဖြတ်ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည့်အတွက် အာဏာပေး
 စာချွန်တော်အမိန့်ထုတ်ဆင့်ရန် အကြောင်းပေါ်ပေါက်ခြင်းမရှိပေ။

ဦးချစ်ထွေး	နှင့်	ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး၊	၃၁
		ပညာရေးဝန်ကြီးဌာန၊	
		နေပြည်တော်	

ခုံသမာဓိအဖွဲ့၏ ဆုံးဖြတ်ချက်အပေါ် အလုပ်ရှင်က မကျေနပ်သဖြင့်

စာမျက်နှာ

**ခုံသမာဓိကောင်စီသို့ ထပ်မံလျှောက်ထားသည့် အမှုတွင်
အလုပ်သမားက လျှောက်ထားခြင်းမရှိသော သက်သာခွင့်ကို
အလုပ်ရှင်ကပေးစေရန် ခုံသမာဓိကောင်စီက ဆုံးဖြတ်ခြင်း သည်
အပ်နှင်းထားသည့် စီရင်ပိုင်ခွင့်ထက် ကျော်လွန် ဆောင်ရွက်ရာ
ရောက်ခြင်း။**

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ခုံသမာဓိကောင်စီသည် အလုပ်ရှင် ဦးစိန်ဝင်း၏
လျှောက်ထားချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ခွင့်ပြုခြင်း သို့မဟုတ် ခွင့်မပြုဘဲ
ပလပ်ခြင်းသာ ပြုလုပ်ရမည်ဖြစ်ပါလျက် လျှောက်ထားသူအား ထိခိုက်
နစ်နာစေမည့် ဆုံးဖြတ်ချက်ချမှတ်ခြင်းသည် အလုပ်ရှင်နှင့် အလုပ်သမား
အငြင်းပွားမှုအား တရားမျှတစွာ ဖြေရှင်းပေးရာမရောက်ပေ။

ခုံသမာဓိကောင်စီသည် အလုပ်သမားလျှောက်ထားခြင်း
မရှိသော သက်သာခွင့်ကို အလုပ်ရှင်က ပေးစေရန် ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည်
ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်မှုတမူရှိသည်ဟု ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ချေ။ ထို့ပြင်
အလုပ်သမားက လျှောက်ထားခြင်းမရှိဘဲ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် စီရင်ပိုင်ခွင့်
မရှိဘဲ စီရင်ဆုံးဖြတ်ရာရောက်သကဲ့သို့ အပ်နှင်းထားသည့် စီရင်ပိုင်ခွင့်
ထက် ကျော်လွန်ဆောင်ရွက်ရာလည်းရောက်သည်။

**တားမြစ်စေစာချွန်တော်အမိန့်၏အဓိပ္ပာယ်။ စီမံခန့်ခွဲမှုကိစ္စဆိုင်ရာ
အကြောင်းကြားစာသည် တားမြစ်စေ စာချွန်တော်အမိန့်
ထုတ်ဆင့်ပေးနိုင်သည့်ကိစ္စရပ်မျိုး ဟုတ် မဟုတ်။**

စာမျက်နှာ

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ လျှောက်ထားခံရသူမှ ပြည်မြန်မာကုန်တိုက်ဝင်း အတွင်း တိုက် (၁) နှင့် (၂) တို့မှ အသုံးပြုရန်အတွက် ရေသို လှောင်ကန်၊ အဝီစိတွင်းနှင့် ရေတင်စက်တည်ဆောက်ခြင်း လုပ်ငန်း များ ဆောင်ရွက်ခဲ့ရာ ရာခိုင်နှုန်းပြည့် ပြီးစီးပြီဖြစ်၍ တိုက် (၁) နှင့် (၂) တို့ အသုံးပြုလျက်ရှိသော ရေပိုက်များနှင့် သွယ်တန်း ချိတ်ဆက်ခြင်းအစီအစဉ်ကို ၁၅-၇-၂၀၁၄ နေ့တွင် ဆောင်ရွက်မည် ဖြစ်ကြောင်း ၄-၇-၂၀၁၄ ရက်စွဲပါစာဖြင့် တိုက်သာယာရေး ကော်မတီသို့ အကြောင်းကြားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

တားမြစ်စေစာချွန်တော်အမိန့်ဆိုသည်မှာ တရားရုံး တစ်ရုံးရုံး သို့မဟုတ် တရားစီရင်မှုသဘော သက်ဝင်သည့် ကိစ္စရပ် တစ်ခုခု၏ စီရင်ဆောင်ရွက်မှုတွင် စီရင်ခွင့်အာဏာ ကျော်လွန်၍ ဖြစ်စေ၊ တရားမျှတမှုကို ဆန့်ကျင်၍ဖြစ်စေ ဆောင်ရွက်ခြင်းမပြုရန် ရေးသားထုတ်ပြန်သည့် အမိန့်စာကို ဆိုသည်။

လျှောက်ထားသူများလျှောက်ထားသည့် ရန်ကုန် မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ၏ ဆောင်ရွက်ချက်သည် တရားရုံး သို့မဟုတ် တရားစီရင်ရေးသဘောဆန်သော အမိန့် ချဆောင်ရွက်သည့် ကိစ္စရပ် တစ်ခုခုမဟုတ်ဘဲ စီမံခန့်ခွဲမှုဆိုင်ရာ အကြောင်းကြားစာဖြစ်၍ တားမြစ်စေစာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ဆင့်ပေးနိုင်သည့် ကိစ္စရပ်မျိုးမဟုတ်ပေ။

(ကဇ)

ညွှန်းချက်

ဦးနေဝင်း ပါ ၉၁

နှင့်

ဌာနမှူး၊ အင်ဂျင်နီယာဌာန၊
ရေနှင့်သန့်ရှင်းမှု၊ ရန်ကုန်
မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေး
ကော်မတီ

စာမျက်နှာ

၈၇

**ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏အမိန့်အပေါ် စာချွန်တော်အမိန့်
ထုတ်ဆင့်ခွင့်မရှိသဖြင့် ကနဦး အမိန့်ချမှတ်ရန် အကြောင်း
မရှိခြင်း။**

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သည် မိမိလက်အောက်တရားရုံးတစ်ရုံးရုံးက ချမှတ်သည့် စီရင်ချက် သို့မဟုတ် အမိန့်တစ်ရပ်ရပ်သည် မိမိအားအပ်နှင်းထားခြင်းမရှိသည့် စီရင်ပိုင်ခွင့် အာဏာကို ကျင့်သုံးဆောင်ရွက်ထားကြောင်း တွေ့ရှိရလျှင်ဖြစ်စေ၊ မိမိအားအပ်နှင်းထားသည့် စီရင်ပိုင်ခွင့် အာဏာကို ကျင့်သုံးရန် ပျက်ကွက်ကြောင်း တွေ့ရှိရလျှင်ဖြစ်စေ၊ အပေါ်ယံကြောကြည့်ရုံမျှဖြင့် မှားယွင်းသည့်အမိန့်တစ်ရပ်ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှား မြင်သာလျှင်ဖြစ်စေ ယင်းအမိန့်ကို အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ဆင့်ပယ်ဖျက်ခွင့်ရှိသည်။

လက်အောက်ခံတရားရုံးများ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်အပေါ် အယူခံမှုတင်သွင်းခြင်း သို့မဟုတ် ပြင်ဆင်မှုလျှောက်ထား၍ အမြင့်ဆုံး တရားရုံးဖြစ်သော ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က ဆုံးဖြတ်ပြီး ဖြစ်ပါက အမြင့်ဆုံးတရားရုံး၏ ဆုံးဖြတ်ချက်အပေါ် အဆင့်တူအမြင့်ဆုံး တရားရုံးက ကြီးကြပ်ကွပ်ကဲမှုအာဏာ သို့မဟုတ် ကြီးကြပ်မှု အာဏာကို သုံးစွဲ၍ စာချွန်တော်အမိန့်ဖြင့် ဝင်ရောက်စွက်ဖက်နိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

လျှောက်ထားသူများမှ အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ဆင့်ပေးရန် လျှောက်ထားခြင်းသည် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ အမိန့်အပေါ် လျှောက်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ တစ်နည်းဆိုသော် လျှောက်ထားသူများမှ အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ဆင့်ပေးရန် လျှောက်ထားသောအမိန့်ကို ချမှတ်သည့် တရားရုံးသည် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်ဖြစ်၍ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က ကြီးကြပ်ကွပ်ကဲရသည့် လက်အောက် တရားရုံးမဟုတ်သဖြင့် စာချွန်တော်အမိန့်ထုတ်ဆင့်ခွင့်မရှိကြောင်းမှာ မြင်သာသည်။

သို့ဖြစ်၍ လျှောက်ထားသူများတင်သွင်းသည့် အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့်ထုတ်ဆင့်ပေးရန် လျှောက်ထားလွှာအပေါ် ကနဦးအမိန့်ချမှတ်ရန် အကြောင်းရှိမည်မဟုတ်ပေ။

Gold Moon Fair Family နှင့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ် ၁၉၀
Company Ltd (ရွှေလကူခြေ တရားသူကြီး (၃ ဦးထိုင်) ပါ ၅
မိသားစုကုမ္ပဏီလီမိတက်
ကိုယ်စား မန်နေဂျင်း
ဒါရိုက်တာဒေါ်ဖြူဖြူလွင်) ပါ ၂

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ စာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ဆင့်နိုင်ခွင့်အာဏာ၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအခန်း (၈) ပါ အခွင့်အရေးတစ်ရပ်ရပ်အတွက်သာ စာချွန်တော် အမိန့် ထုတ်ဆင့်နိုင်သည်ဟု ကန့်သတ်ထားမှုမရှိခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ အခန်း (၈)၊ အပိုဒ် ၃၇၇ နှင့် ၃၇၈ တို့တွင် ဤအခန်း

ကပေးအပ်ထားသော အခွင့်အရေးတစ်ရပ်ရပ်ကို ရယူလိုပါလျှင် စာမျက်နှာ
 သတ်မှတ်ချက်များနှင့်အညီ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့
 လျှောက်ထားနိုင်ပြီး ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က ထိုသို့
 လျှောက်ထားလာသည့် ကိစ္စရပ်များအပေါ် စာချွန်တော်အမိန့်
 တစ်ရပ်ရပ်ကို ထုတ်ဆင့်ပေးခွင့်အာဏာရှိကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

ယင်းပုဒ်မများပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များမှာ ထိုအခန်းက ပေးအပ်
 ထားသည့် အခွင့်အရေးတစ်ရပ်ရပ်ကို ရယူလိုလျှင် စာချွန်တော်အမိန့်
 လျှောက်ထားနိုင်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်းဖြစ်သည်။ ဤသို့ ပြဋ္ဌာန်း
 ထားခြင်းကြောင့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအခန်း (၈) ပါ အခွင့်အရေး
 တစ်ရပ်ရပ်ကို ရယူရန်အတွက်သာ စာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ဆင့်နိုင်
 သည်ဟု ကျဉ်းမြောင်းစွာ အဓိပ္ပာယ်ကောက်ယူရန်မဟုတ်ပေ။

ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအခန်း (၆)၊ ပုဒ်မ ၂၉၆ တွင်
 ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သည် စာချွန်တော်အမိန့် (၅) မျိုးကို
 ထုတ်ပိုင်ခွင့်အာဏာရှိကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ ထိုသို့ ပြဋ္ဌာန်းရာ၌
 အခန်း (၈) ပါ အခွင့်အရေးတစ်ရပ်ရပ်အတွက်သာ စာချွန်တော်အမိန့်
 ထုတ်ဆင့်နိုင်သည်ဟု ကန့်သတ်ထားခြင်းမရှိပေ။

ပြင်ဆင်မှုမတင်သွင်းမီကပင် ကွယ်လွန်ခဲ့ပြီးသူ၏နေရာတွင်
တရားဝင် ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ထည့်သွင်းခွင့်ပြုရန်
လျှောက်ထားခြင်းကို ခွင့်ပြုနိုင် မနိုင်၊ ကွယ်လွန်သူ
အပေါ် တရားဘက်ပြု၍ ပြင်ဆင်မှုမတင်သွင်းခဲ့ခြင်း
သည် မူလကပင် ပျက်ပြယ်နေ၍ ပြင်ဆင်မှုတစ်ခုလုံး
ပျက်ပြယ်ခြင်း ရှိ မရှိ။

စာမျက်နှာ

ဆုံးဖြတ်ချက်။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၂၊ နည်းဥပဒေ ၄ ပါ
ပြဋ္ဌာန်းချက်များသည် တရားမမှု၊ တရားမ အယူခံမှုများနှင့် သက်ဆိုင်သည်။
ပြင်ဆင်မှုနှင့် အကျိုးမဝင်ချေ။ သို့ဖြစ်၍ **ဒေါ်အေးခင် ပါ ၄ နှင့်
ဒေါ်လှခင်အမှု** ^(၃) စီရင်ထုံးသည် ဤပြင်ဆင်မှုအတွက် အဖြေမဟုတ်ပေ။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၆ ပါ
ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ တစ်ဦးတစ်ယောက်ကဖြစ်စေ၊ တစ်ဦးတစ်ယောက်
အပေါ်ဖြစ်စေ အမှုတစ်မှုစွဲဆိုနိုင်လျှင် ထိုသူကို အမှီပြု၍ တောင်းပိုင်သူ
တစ်ဦးဦးကလည်း သို့မဟုတ် ထိုသို့ တောင်းပိုင်သူတစ်ဦးဦး အပေါ်လည်း
ယင်းအမှုကို စွဲဆိုနိုင်သည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ အမှုစွဲဆိုသည့်အချိန်တွင် သေဆုံးလျက်ရှိသော
တစ်ဦးတည်းသော တရားပြိုင်အပေါ် စွဲဆိုသောအမှုသည် လုံးလုံး
လျားလျားပျက်ပြယ်သည်။ သို့ရာတွင် တရားလို သို့မဟုတ် တရားပြိုင်
အများအပြားရှိသည့်အနက် အမှုစွဲဆိုစဉ်က တစ်ဦးဦးကွယ်လွန်ပြီး
ဖြစ်ရုံမျှဖြင့် အမှုသည် ကနဦးကတည်းက ပျက်ပြယ်သည်ဟု မဆိုနိုင်။
အမှုမှာ တစ်ဦးထက်ပိုသော တရားပြိုင်များအပေါ် စွဲဆိုသောအမှုဖြစ်ပြီး

အသက်ထင်ရှားရှိသော တရားပြိုင်အပေါ် ခွဲဆိုခွင့်ရှိလျှင် တရားရုံးက စာမျက်နှာ စိစစ်ရန်မှာ ကွယ်လွန်သူသည် အမှုတွင် မပါမဖြစ်ပါဝင်ရန် လိုအပ်သော အမှုသည် ဟုတ် မဟုတ် ဖြစ်သည်။ အမှုတွင် မပါမဖြစ်ပါဝင်ရန် လိုအပ်သောအမှုသည်ဖြစ်လျှင် အမွေစားအမွေခံများကို အမှုတွင် ထည့်သွင်းနိုင်ရန် အဆိုလွှာကို ပြင်ဆင်ခွင့်ပြုနိုင် မပြုနိုင် ဆက်လက် စိစစ်ရမည်ဖြစ်သည်။ **ဦးလုံး နှင့် ပစ္စည်းထိန်းဝန်အမှု^(၁)** ကို ကြည့်ပါ။

ဒေါ်ညံရွှေ နှင့် ဒေါ်မြခင် ပါ ၃

၅၇

အမွေပုံပစ္စည်းကျန်ရစ်ကြောင်း အငြင်းပွားဘဲ အမွေပုံပစ္စည်းမှာ အထက်ပါ ပစ္စည်းဖြစ်သည်၊ လက်ထက်ပွားပစ္စည်းဖြစ်သည် စသည်ဖြင့် အငြင်းပွားနေလျှင် ပစ္စည်းအမျိုးအစားကို အခြေခံကာ တရားလိုသည် မည်သည့်ပစ္စည်းအမျိုးအစား တွင် အမွေဝေစု မည်မျှရထိုက်ကြောင်း ပဏာမဒီကရီတွင် သတ်မှတ်ပေးရန် လိုခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ နောက်ဆက်တွဲ (ဃ)၊ အမှတ်စဉ် ၁၅၊ မြန်မာနိုင်ငံဥပဒေများအတွဲ ၁၂၊ စာ ၂၉၁ တွင် အမွေ စီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှု၌ ချမှတ်ရမည့် ပဏာမဒီကရီ (၃) မျိုးအနက် ဆွေမျိုး သားချင်းကွဲဆိုသောအမှုတွင် ချမှတ်ရမည့်ပဏာမဒီကရီကို အပိုဒ် ၃ မှစ၍ ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ ထိုပြဋ္ဌာန်းချက်များတွင် အောက်ပါအတိုင်း ပါရှိသည်-

“In suits by next-of-kin-

3. That an inquiry be made and account taken of what or of what share, if any, the plaintiff is entitled to as next-of-kin [or one of the next-of-kins] of the intestate,”

စာမျက်နှာ

အဆိုပါပြဋ္ဌာန်းချက်အရဆိုလျှင် ပဏာမဒီကရီ၌ အမွေပစ္စည်းစာရင်းကောက်ယူရန်နှင့် တရားလို၏ အမွေဝေစုကို သတ်မှတ်ရန် ဖြစ်သည်။ တရားလို၏ဝေစုကို သတ်မှတ်ပေးသည်ဆိုရာ၌ အမွေပစ္စည်းအမျိုးအစားတစ်မျိုးထက်ပိုပါက အမွေပစ္စည်းအမျိုးအစားအလိုက် တရားလိုရသင့်သည့် အမွေဝေစုကို သတ်မှတ်ပေးရန်ဖြစ်သည်။ ဥပမာ တရားလိုသည် အထက်ပါပစ္စည်း၏ ဘယ်နှစ်ပုံရထိုက်သည်၊ လက်ထက်ပွားပစ္စည်း၏ ဘယ်နှစ်ပုံရထိုက်သည်ဟု ဖော်ပြသတ်မှတ်ပေးရန်လိုသည်။ သို့ရာတွင် မည်သည့်ပစ္စည်းသည် အမွေပုံပစ္စည်းဖြစ်သည်။ မည်သည့်ပစ္စည်းသည် အထက်ပါပစ္စည်းဖြစ်သည် စသည်ဖြင့် ပဏာမဒီကရီတွင် ဆုံးဖြတ်ရန် မဟုတ်ပေ။ **ဦးအရောင်နှင့် မကာကြူမွေးအမှု^(၁)၊ ဒေါ်တင်ကြည်နှင့် ဒေါ်အမာအမှု^(၃)၊ ဦးဘိုကြီးနှင့် ဦးကိုကြီးအမှု^(၄)၊ ဒေါ်ငွေလှိုင် ပါ ၈ နှင့် ဦးလှဆောင် ပါ ၃ အမှု^(၅)** များကို ကြည့်ပါ။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ မည်သည့်ပစ္စည်းသည် အမွေပုံပစ္စည်းဖြစ်သည်၊ မည်သည့်ပစ္စည်းသည် အထက်ပါပစ္စည်းဖြစ်သည်ကို ပဏာမဒီကရီတွင် ဆုံးဖြတ်ရန်မဟုတ်သော်လည်း အဆိုအချေများအရ အမွေပုံပစ္စည်းကျန်ရှိကြောင်း အငြင်းမပွားဘဲ အမွေပုံပစ္စည်းမှာ အထက်ပါပစ္စည်းဖြစ်သည်၊ လက်ထက်ပွားပစ္စည်းဖြစ်သည် စသည်ဖြင့် အငြင်းပွားနေလျှင် အငြင်းပွားသည့် ပစ္စည်းအမျိုးအစားကို အခြေခံကာ တရားလိုသည်

အထက်ပါပစ္စည်း၏ ဘယ်နှစ်ပုံ၊ လက်ထက်ပွားပစ္စည်း၏ ဘယ်နှစ်ပုံကို ရထိုက်ကြောင်း အမွေဝေစုခွဲဝေသတ်မှတ်ပေးရန် လိုမည်ဖြစ်သည်။ သို့မှသာ အပြီးသတ်ဒီကရီတွင် အမွေဆိုင်တို့၏ ရပိုင်ခွင့်တို့ကို သတ်သတ်မှတ်မှတ် ဖော်ပြနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

စာမျက်နှာ

ဒေါ်တင်ပု ပါ ၇

နှင့်

ဒေါ်မြင့်မြင့် ပါ ၇

၇၁

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၇၊ နည်းဥပဒေ ၁ (င) အရ အဆိုလွှာတွင် တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်းကို ဖြစ်မြောက်စေသော အကြောင်းခြင်းရာများကို အဆိုပြုရမည်ဖြစ်ရာ တရား စွဲဆိုရန်အကြောင်းကို မည်သို့ စိစစ်ရန်လိုခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်းဆိုသည်မှာ တရားလို အမှုနိုင်ရန်၊ သက်သေထင်ရှားပြရန် လိုအပ်သော အကြောင်းခြင်းရာစုဖြစ်သည်။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၇၊ နည်းဥပဒေ ၁ (င) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ ဆိုလျှင် အဆိုလွှာတွင် တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်းကို ဖြစ်မြောက်စေသော အကြောင်းခြင်းရာများ (facts constituting the cause of action) ကို အဆိုပြုရမည်ဖြစ်သည်။ အဆိုလွှာက တရားစွဲဆိုရန် အကြောင်းဖြစ်မြောက်စေသော အကြောင်းခြင်းရာများကို ထင်ရှားသိသာ စေခြင်းမရှိလျှင် အမိန့် ၇၊ နည်းဥပဒေ ၁၁ (က) အရ အဆိုလွှာကို ပယ်ရမည်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အဆိုလွှာ၌ အဆိုပြုသော အကြောင်း ခြင်းရာများသည် တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်း ဖြစ်မြောက်စေခြင်း ရှိ မရှိသာလျှင် စိစစ်ရမည်။ တစ်နည်းဆိုရသော် ထိုအကြောင်းခြင်းရာများ ထင်ရှားခဲ့လျှင် တရားလို သည် အမှုနိုင်ခြေ ရှိ မရှိ (to prove before

he can succeed in the suit) သာလျှင် စိစစ်ရန်ဖြစ်သည်။

စာမျက်နှာ

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၀ (ဂ) တွင် တရားစွဲဆိုရန် အကြောင်း လုံးလုံးလျားလျားဖြစ်စေ၊ တစ်စိတ်တစ်ဒေသဖြစ်စေ ပေါ်ပေါက်ရာဒေသအတွင်း၌ စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာရှိသော တရားရုံးတွင် စွဲဆိုရမည်ဟုလည်းကောင်း၊ အမိန့် ၂၊ နည်းဥပဒေ ၂(၃) တွင် တရားစွဲဆို ရန်အကြောင်း တစ်ရပ်တည်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တစ်ခုထက်ပိုသော သက်သာခွင့် များကို ရထိုက်ခွင့်ရှိသူတစ်ဦးသည် အဆိုပါသက်သာခွင့် အားလုံးအတွက် ဖြစ်စေ၊ အချို့အဝက်အတွက်ဖြစ်စေ တရားစွဲဆိုနိုင်သည်။ × × × × × × × ဟုလည်းကောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

တရားပြိုင်ဘက်မှ ချေလွှာတင်ရန်ပြဋ္ဌာန်းထားသော တရားမ ကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၈ မတိုင်မီ ပုဒ်မ ၂၀ (ဂ)၊ အမိန့် ၂၊ နည်းဥပဒေ ၂ (၃)၊ အမိန့် ၇၊ နည်းဥပဒေ ၁ (င) နှင့် နည်းဥပဒေ ၁၁ (က) တို့တွင် “တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်း” စကားရပ်အား ရည်ညွှန်းထားခြင်းကို ထောက်ချင့်ပါက တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်းဟူသော စကားရပ်သည် ချေလွှာနှင့် မသက်ဆိုင်ကြောင်း မြင်သာသည်။

ဦးဆောင်းနှင့် ဦးခင်မောင်အမှု^(၄) တွင် တရားစွဲဆိုရန် အကြောင်း (Cause of action) ဆိုသည့် စကားရပ်ကို အောက်ပါအတိုင်း ပြဆိုထားသည်-

“Cause of action ” occurring in s.20 (c) of the Civil Procedure Code means every fact which if traversed, it would be necessary for the plaintiff to prove in order to support his right to the judgment of the Court. In other words, it is a bundle

of facts which it is necessary for the plaintiff to prove before he can succeed in the suit.”

စာမျက်နှာ

တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်းဟူသည် တရားလိုအမှုတွင် အနိုင်မရမီ သက်သေထင်ရှားပြရန် လိုအပ်သော အကြောင်းခြင်းရာစုဟု အဆိုပါ စီရင်ထုံးတွင် ပြဆိုခြင်းသည် အမိန့် ၇၊ နည်းဥပဒေ ၁ (င) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အဓိပ္ပာယ်ကို ပိုမိုရှင်းလင်းရာရောက်သည်။ စီရင်ထုံးပါ “အမှုတွင်အနိုင်မရမီ” ဟူသော စကားရပ်သည် “အမှုတွင် အနိုင်ရရန်” အဓိပ္ပာယ်ရသည်ဟု တစ်နည်းဆိုနိုင်သည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ အယူခံတရားလိုသည် ပိုင်ရှင်အသွင်ဖြင့် ပိုင်ရှင်၏ အခွင့်အရေးများကို ရရှိနေထိုင်ခဲ့သူမဟုတ်ကြောင်း အဆိုလွှာ အရ ပေါ်ပေါက်သဖြင့် အယူခံတရားလိုသည် အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အဆောက် အအုံတွင် ဆိုင်ရေးဆိုင်ခွင့် (interest) မရရှိ၍ လက်ရှိထားပိုင်ခွင့် (possessory title) ရရှိသူဟုလည်း မဆိုနိုင်ချေ။ ထို့ကြောင့် အယူခံ တရားလိုအနေဖြင့် လက်ရှိထားပိုင်ခွင့် အခွင့်အရေးကို အကြောင်းပြု၍ လက်ရောက်ရလိမ့်စွဲဆိုခွင့် အခွင့်အရေးမရှိချေ။

ဦးရမ်ကူဘေးပန်ဒစ် နှင့် ဦးရှိတုံ (ခ) ဦးလှမြင့် ပါ ၅

၁၇၄

**ထိမ်းမြားမင်္ဂလာကတိသစ္စာပြုလွှာဖြင့် လက်ထပ်ထိမ်းမြား ပြီးနောက်
မင်္ဂလာပွဲအခမ်းအနားပြုလုပ်ပေးရန် ကတိပြုခဲ့ခြင်းသည်
ပဋိညာဉ်အက်ဥပဒေအရ ပဋိညာဉ် မြောက် မမြောက်။**

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာတရားဥပဒေအရ ထိမ်းမြား

စာမျက်နှာ

လက်ထပ်ခြင်း တရားဝင်စေရန်အတွက် အခမ်းအနားမလိုကြောင်း၊ ကာယကံရှင်နှစ်ဦး၏ သဘောတူညီမှုဆန္ဒသာလျှင် လိုအပ်သည့်ကိစ္စဖြစ်ကြောင်း၊ ထိမ်းမြားလက်ထပ်ခြင်းမပြုဘူးသော မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာ အပျို၊ လူပျိုများအဖို့ အိမ်နီးချင်းများတက်ရောက်သည့် အခမ်းအနားတစ်ရပ် ကျင်းပကာ ထိမ်းမြားလက်ထပ်လေ့ရှိကြောင်း၊ သို့သော် တရားဥပဒေအရ အသိအမှတ်ပြုထားသည့် အခမ်းအနားဟူ၍ မရှိကြောင်း၊ **မအေးမယ် ပါ ၂ နှင့် မကြည်ကြည် ပါ ၂ အမှု^(၇)** တွင် ထုံးပြုထားသည်။ မြန်မာ ဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေအရ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်အမျိုးသားနှင့် အမျိုးသမီးတို့ လက်ထပ်ပေါင်းသင်းရာတွင် သတ်မှတ်ထားသော အခမ်းအနားဟူ၍ မရှိကြောင်း၊ လက်ထပ်သူတို့၏ သဘောဆန္ဒအရ နှစ်ဖက်မိဘဆွေမျိုး မိတ်သင်္ဂဟများအား ဖိတ်ကြားကျွေးမွေးကာ မင်္ဂလာအခမ်းအနားပြုလုပ် ကြခြင်းသာဖြစ်သည်။ မင်္ဂလာအခမ်းအနားမပြုလုပ်သည့်အတွက် အကြင်လင်မယားအဖြစ် လက်ထပ်ပေါင်းသင်းမှု ပျက်ပြယ်ခြင်းမရှိချေ။ မထက်ထက်အောင်နှင့် မောင်ဝေလင်းလျှံတို့သည် ငွေဆောင်ကျေးရွာတွင် နှစ်ဦးသဘောတူ လင်မယားအဖြစ် ပေါင်းသင်းခဲ့ကြပြီး (၁) တရားပြိုင်၏ မိဘနေအိမ်တွင် နေထိုင်၍ အမှတ် (၆) ရပ်ကွက်၊ အုပ်ချုပ်ရေးမှူးရုံး တွင်လည်း သက်သေခံ (၁) ထိမ်းမြားမင်္ဂလာကတိသစ္စာပြုလွှာဖြင့် လက်ထပ်ထိမ်းမြားပြီးဖြစ်၍ တရားဝင်လင်မယားအရာ မြောက်ခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် တရားလိုနှင့် (၁) တရားပြိုင်တို့၏ လက်ထပ် ပေါင်းသင်းမှုသည် မြန်မာဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေအရ လင်မယားအရာ မြောက်ပြီး တည်မြဲခိုင်မာသည်ဟု မှတ်ယူရမည်ဖြစ်သည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။

။ ပဋိညာဉ်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂ (ဇ) အရ

တရားဥပဒေအရ အရေးယူဆောင်ရွက်နိုင်သည့် သဘောတူညီချက်သည် ပဋိညာဉ်ဖြစ်သည်။ ကတိတိုင်းသည် အပြန်အလှန်အဖိုးစားနားဖြစ်မှ သဘောတူညီချက်မည်၏။ ပဋိညာဉ်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂(ဃ) တွင် အဖိုးစားနားဆိုသော စကားရပ်ကို အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုထားသည်။ သဘောတူညီချက်တစ်ရပ်၌ သာမန်အားဖြင့် အဖိုးစားနားရှိမှသာ သဘောတူညီချက်ကို အကျိုးသက်ရောက်အောင် ဆောင်ရွက်နိုင်သည်။ အဖိုးစားနားမရှိသော သဘောတူညီချက်ကို အတည်မပြုနိုင်ပေ။

စာမျက်နှာ

(၂)(၃)(၄) တရားပြိုင်တို့က တရားလိုနှင့် (၁) တရားပြိုင်တို့အား မင်္ဂလာပွဲပြုလုပ်ပေးမည်ဟု ကတိပြုပြောဆိုစဉ်က တရားလိုနှင့် (၂) တရားပြိုင်တို့မှာ တရားဝင်အကြင်လင်မယားအဖြစ် ပေါင်းသင်းနေကြပြီး ဖြစ်၍ အပြန်အလှန် အဖိုးစားနားမရှိသည့် ကတိသာဖြစ်သည်။ အဖိုးစားနားမရှိသည့်ကတိဖြစ်၍ သဘောတူညီချက်အဖြစ် မရောက်ရှိနိုင်ပေ။ အပြန်အလှန် အဖိုးစားနားရှိသော သဘောတူညီချက်ကိုသာ အတည်ပြုနိုင်သည်။

မောင်ဝေလင်းလျှံ ပါ ၄ နှင့် မထက်ထက်အောင်

၁၉၆

ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂၂ အရ “ပေးကမ်းခြင်း” တွင် အပိုင်ပေးသောပစ္စည်းသည် ပေးကမ်းသူလက်ရှိ ဖြစ်ရန် လို မလို။ “ပေးကမ်းခြင်း” တွင် အပိုင်ပေးသည့်ပစ္စည်းကို အပိုင်ရသူက လက်ရောက်ရရှိရန် လို မလို။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂၂ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရဆိုလျှင် “ပေးကမ်းခြင်း” မှာ တည်ဆဲရွှေ့ပြောင်းနိုင်

သောပစ္စည်း သို့မဟုတ် မရွှေ့ပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းကို $\times \times \times$ စာမျက်နှာ
 လွှဲပြောင်းပေးခြင်းသာဖြစ်၍ အထက်ပါ စီရင်ထုံးများတွင် ထုံးဖွဲ့ထားသည့်
 မေတ္တာဖြင့်ပေးသောပစ္စည်းသည် လက်ရှိပစ္စည်းဖြစ်ရန် လိုသည်ဆိုခြင်း
 မှာ ပေးကမ်းသောပစ္စည်းသည် ပေးကမ်းသူလက်ရှိဖြစ်ရန်လိုသည်ဟု
 ဆိုလိုခြင်းမဟုတ်ဘဲ တည်ဆဲပစ္စည်းဖြစ်ရန် လိုသည်ဟု ဆိုလိုခြင်းသာ
 ဖြစ်ကြောင်း တွေ့မြင်နိုင်သည်။ ထို့ကြောင့် ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်
 ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂၂ တွင် “ပေးကမ်းခြင်း” ဆိုသည်မှာ အပိုင်ပေးသော
 ပစ္စည်းသည် တည်ဆဲပစ္စည်းဖြစ်ရန်လိုကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်းဖြစ်ပြီး
 ပေးကမ်းသူ၏ လက်ရှိပစ္စည်းဖြစ်ရမည်ဟု ဆိုလိုခြင်းမဟုတ်ပေ။ သို့ဖြစ်၍
 အယူခံတရားပြိုင်ရှေ့နေ၏ အပေးမှတ်ပုံတင်စာချုပ် ချုပ်ဆိုပေးကမ်းစဉ်
 တွင် အပေးစာချုပ်ပါ အချင်းဖြစ်ခြင်းနှင့် အိမ်မှာ ပေးကမ်းသူ ဒေါ်ကြင်နု၏
 လက်ရှိမဟုတ်သောကြောင့် ပေးကမ်းခြင်းပျက်ပြယ် ကြောင်း တင်ပြချက်ကို
 လက်ခံနိုင်မည်မဟုတ်ချေ။

အထက်ပါ ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂၂ ပါ
 ပြဋ္ဌာန်းချက်များတွင် ဝါကျနှစ်ခုပါရှိပြီး ယင်းဝါကျတို့ကို “and”
 ဖြင့်ဆက်ထားပြီး and ၏နောက်တွင် accepted ဟု သုံးထားသည်ဖြစ်ရာ
 ထိုကြိုယာ၏ကတ္တားသည် ပထမဝါကျ၏ကတ္တား “gift” ဖြစ်ကြောင်း
 ပေါ်လွင်သဖြင့် ပေးကမ်းခြင်းကို လက်ခံသည်ဟု ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။
 ပေးကမ်းသောပစ္စည်းကို လက်ခံသည်ဟု မဆိုလိုပေ။ ထို့ကြောင့် ပုဒ်မ
 ၁၂၂ ကို အဓိပ္ပာယ်ကောက်ယူရာတွင် ပေးကမ်းသောပစ္စည်းကို
 လက်ရောက်ပေးအပ်သည့်ပြဿနာ အကျုံးမဝင်ကြောင်း ထင်ရှားသည်။

“ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂၂ တွင်

“ပေးကမ်းခြင်း” ဆိုသည်မှာ တည်ဆဲရွှေ့ပြောင်းနိုင်သည်ပစ္စည်း သို့မဟုတ် စာမျက်နှာ မရွှေ့ပြောင်းနိုင်သည့်ပစ္စည်းကို ပေးကမ်းသူဟု ခေါ်တွင်သူက အပိုင်ရသူဟု ခေါ်တွင်သူသို့ အဖိုးစားနားမရှိဘဲ အလိုအလျောက် လွှဲပြောင်းပေးရာ အပိုင်ရသူကဖြစ်စေ၊ ၎င်းအတွက်ဖြစ်စေ လက်ခံယူခြင်း ဖြစ်သည်” ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားရာ “ပေးကမ်းခြင်း” တွင် တည်ဆဲပစ္စည်းကို ပေးကမ်းခြင်း၊ ပေးကမ်းခြင်းကို အပိုင်ရသူက ဖြစ်စေ၊ ၎င်းအတွက်ဖြစ်စေ လက်ခံယူခြင်း စသည့်အချက်များနှင့် ပြည့်စုံလျှင် ပေးကမ်းခြင်း အထမြောက်သည်။ ပေးကမ်းသောပစ္စည်းသည် ပေးကမ်းသူလက်ရှိ ဖြစ်ရမည်။ ပေးကမ်းသောပစ္စည်းကို အပိုင်ရယူသူက လက်ရောက်ရရှိရ မည်ဟု ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်း အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂၂ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်က မဆိုလိုကြောင်း ပေါ်လွင်သည်။

ဒေါ်ရီပြုံး ပါ ၂ (ကိုယ်တိုင်နှင့် နှင့် ဒေါ်ခင်သန်းအေး
အယူခံတရားလိုအမှတ် ၂ ၏
အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်)

၁၃၇

**အမွေရှင်မကွယ်လွန်မီ သာစဉ်နာစဉ်ပြုစုစောင့်ရှောက်သူ အမွေခံ
သားချင်းတစ်ယောက်က အမွေရှင်အား ပြုစုစောင့်ရှောက်မှု
မရှိဘဲ ဆွေမျိုးဝတ္တရားကို တမင်ပျက်ကွက်စွန့်ပစ်ထားသူ
အမွေခံသားချင်းများကို အမွေမှဖယ်ထုတ်ခြင်း ပြုနိုင် မပြုနိုင်။**

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ အယူခံတရားလိုများသည် ဦးဘခင်နှင့် သွေး
တစ်ဝက်တူ တော်စပ်သူများဖြစ်ကြ၍ ဦးဘခင်၏ ကိစ္စိမသမီးဖြစ်သူ

အမွေရှင် ဒေါ်မြရီနှင့် သွေးသားတော်စပ်မှုမရှိသော်လည်း ဥပဒေအရ စာမျက်နှာ သွေးတစ်ဝက် မောင်နှမတစ်ဝမ်းကွဲတော်စပ်သူများဖြစ်သည်။ အယူခံ တရားပြိုင် ဒေါ်သန်းသည် ဒေါ်မြရီ၏ ဖခင်ရင်းဘက်မှ ညီအစ်မ တစ်ဝမ်းကွဲတော်စပ်သူဖြစ်သည်။ အယူခံတရားလိုနှင့် အယူခံတရားပြိုင် တို့သည် နှစ်ဖက်လုံး အမွေရှင် ဒေါ်မြရီနှင့် တစ်ဝမ်းကွဲမောင်နှမ တော်စပ် သူများ ဖြစ်ကြသည်ဟုဆိုလျှင်ပင် အမွေရှင်အား ပြုစုစောင့်ရှောက်မှုမရှိ သာမန်ဆွေမျိုးဝတ်နှင့် သံယောဇဉ်ပြတ် ပျက်ကွက်ခဲ့သဖြင့် အယူခံ တရားလိုများသည် ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်မြရီ၏အမွေကို ရထိုက်ခွင့် ဆုံးရှုံး သည်ဖြစ်၍ အမွေရှင်ဒေါ်မြရီအား သာစဉ်နာစဉ် ပြုစုစောင့်ရှောက်သူ အယူခံတရားပြိုင် ဒေါ်သန်းသည်သာ ဒေါ်မြရီ၏ အမွေကို ခံစားထိုက်သူ ဖြစ်သည်။

မြန်မာဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေအရ အမွေရှင်အား ပြုစု စောင့်ရှောက်သူ ဆွေမျိုးမတော်သည့် သူတစ်ဝမ်းတစ်ယောက်သည်လည်း ကောင်း၊ သာမန်ဆွေမျိုးတစ်ယောက်သည်လည်းကောင်း မည်မျှပင် ပြုစုစောင့်ရှောက်စေကာမူ အမွေခံသားချင်းများကို အမွေမှ ဖယ်ထုတ်ခြင်းမပြုနိုင်သော်လည်း အမွေရှင်အား ပြုစုစောင့်ရှောက်သူ အမွေခံ သားချင်းတစ်ယောက်သည် အမွေရှင်အား သာစဉ်နာစဉ် ပြုစုစောင့်ရှောက်သင့်သည့် သာမန်ဆွေမျိုးဝတ်နှင့် သံယောဇဉ်ပြတ် ပျက်ကွက်သည့် အခြားအမွေခံသားချင်းများကို ဖယ်ထုတ်၍ အမွေဆက်ခံနိုင်ခွင့်ရှိသည်။

ရက်စက်မှုပြုလျှင် ကွာရှင်းခွင့်ရသည့် အခွင့်အရေးကို လင်က
သော်လည်းကောင်း၊ မယားကသော်လည်းကောင်း
တောင်းဆိုနိုင်ခြင်း၊ လင်ဖြစ်သူက ရက်စက်မှုကျူးလွန်
လျှင် မယား၌ ကွာရှင်းခွင့်ရှိသည့်နည်းတူ မယားဖြစ်သူ
က ရက်စက်မှုကျူးလွန်လျှင်လည်း လင်၌ ကွာရှင်းခွင့်
ရှိခြင်း။

စာမျက်နှာ

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ လင်ဖြစ်သူကရက်စက်၍ မယားက ကွာလိုသည့် အမှု
မျိုးမှာ သမရိုးကျဖြစ်သည်။ တရားရုံးများတွင် အစဉ်တွေ့နေရသည်။
တရားလွှတ်တော်နှင့် တရားရုံးချုပ်တို့၏ စီရင်ထုံးများလေ့လာလျှင်
လင်၏ရက်စက်မှုနှင့် ပတ်သက်သည့် အမှုများကိုသာတွေ့ရသည်။
ထို့ကြောင့် မယားက ရက်စက်မှုကျူးလွန်လျှင် လင်၌ ကွာရှင်းခွင့် ရှိ
မရှိဆိုသည့် ပြဿနာကို ဆင်ခြင်ရာတွင် စီရင်ထုံးသည် ဥပဒေမဟုတ်၊
စီရင်ထုံးအရပ်ရပ် မတင်ပြနိုင်ကာမျှဖြင့် ရှိရင်းစွဲဥပဒေအရ
ဆောင်ရွက်မှုကို မပိတ်ပင်နိုင်ဟု သဘောရရှိသည်။ ဤသို့
စွဲဆိုခွင့်မရှိဟုတားမြစ်လျှင် မယားသည် လင်ယောက်ျားကို
အလွန်အမင်းရက်စက်မှုများ ပြုလုပ်စေကာမူ လင်ယောက်ျားက မယား၏
ရက်စက်မှုကို အကြောင်းပြု၍ မယားကွာလိုမှုမစွဲရဟု ပိတ်ပင်ရာ
ရောက်သည့်အပြင် တရားမျှတမှုလည်း ရှိနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။ ယခင်
စီရင်ထုံး၊ ဓမ္မသတ်များတွင် ရက်စက်မှုတွင် မြန်မာလေ့ထုံးတမ်းအရ
လင်မယားကွာရှင်းပေးစေရန် အတွက် တောင်းဆိုနိုင်သည့်
အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှုတစ်ရပ်ဖြစ်သည်ဟု ဖော်ပြထားသည်။ အဆိုပါ
အခွင့်အရေးကို လင်ကသော်လည်းကောင်း၊ မယားကသော်လည်း
ကောင်း ရယူနိုင်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ထားချက်အရ လင်ဖြစ်သူက
ရက်စက်မှုကျူးလွန်လျှင် မယား၌ ကွာရှင်းခွင့်ရှိသည့်နည်းတူ မယား

ဖြစ်သူက ရက်စက်မှုကျူးလွန်လျှင်လည်း လင်၌ ကွာရှင်းခွင့်ရှိကြောင်း စာမျက်နှာ
ထင်ရှားသည်။

ဒေါ်ရည်လဲ့မွန် နှင့် ဦးစိန်သန်းဝေ ၁၅၇

ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုမှု၌ အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းကို တရားလိုနှင့်
တရားပြိုင်တို့သည် အကျိုးခံစားမှု သို့မဟုတ် အခွင့်
အရေးအညီအမျှရှိမှုနှင့်အညီ လက်ရှိဖြစ်မှုတို့လိုသည်
ဟု စီရင်ထုံးများတွင် ထုံးဖွဲ့ထားခဲ့ရာ အညီအမျှ ဟူသော
ဝေါဟာရသည် တိကျမှုမရှိခြင်း၊ အကျိုးခံစားခွင့် အညီ
အမျှရှိမှု (Unity of interest) ဆိုသည်မှာ ပူးတွဲပိုင်ရှင်
များ၏ အကျိုးခံစားခွင့်တို့ ပေါင်းစည်းမှုရှိခြင်းကို
ဆိုလိုပြီး အညီအမျှလက်ရှိဖြစ်မှု (Unity of possession)
ဆိုသည်မှာ နှစ်ဦး သို့မဟုတ် နှစ်ဦးထက်ပိုသူများသည်
အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းကို မခွဲဝေရသေးသောအစုများ
အလျောက် လက်ရှိဖြစ်ခြင်း ပေါင်းစည်းမှုကိုဆိုလိုခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဒေါ်ကြည်ကြည်ဇင် (ခ) ဝိုင်အိုလက်လင်းနှင့်
ဒေါ်ဝိကြိန် (၎င်း၏အထွေထွေ ကိုယ်စားလှယ်စာရသူ ဦးမျိုးခင်) အမှု၊
မောင်ဘတူနှင့် မသက်စု အမှု၊ ဦးဘန်စွမ်းနှင့် ဒေါ်သီ ပါ ၆ အမှုများတွင်
ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုမှု၌ အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းကို တရားလိုနှင့် တရားပြိုင်
များ အကျိုးခံစားမှု သို့မဟုတ် အခွင့်အရေးအညီအမျှရှိမှု ဖြစ်ရန်လိုသည်။
ထို့ပြင် အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းတွင် တရားလိုနှင့် တရားပြိုင်တို့သည် အညီအမျှ

လက်ရောက်ရန်လိုသည်ဟု ထုံးစံထားသည်။ ထိုအမှုများ၌ ရည်ညွှန်း စာမျက်နှာ
သော အကျိုးခံစားခွင့်အညီအမျှရှိမှု (Unity of interest) ဆိုသည်မှာ
ပူးတွဲပိုင်ရှင်များ၏ အကျိုးခံစားပိုင်ခွင့်များ ပေါင်းစည်းမှုရှိကြခြင်းကို ဆိုလို
သည်။ အညီအမျှ လက်ရှိဖြစ်မှု (Unity of possession) ဟူသော စကားရပ်
မှာ နှစ်ဦး သို့မဟုတ် နှစ်ဦးထက်ပိုသောသူများသည် မြေအဆောက်အအုံ
တစ်ရပ်တည်းကို မခွဲဝေရသေးသော အစုများအလျောက် လက်ရှိဖြစ်ခြင်း
ပေါင်းစည်းမှုကို ဆိုလိုသည်။ အစုအသီးသီး (အကျိုးခံစားပိုင်ခွင့်များ)
ပေါင်းစည်းထားသော၊ ဖွဲ့စည်းထားသော မြေ၊ အဆောက်အအုံ စသည်
တို့တွင် ပိုင်ဆိုင်သူများ၏ အနေအထား၊ အစုများတူညီခြင်း ရှိနိုင်သည့်
နည်းတူ မတူကွဲပြားခြင်းလည်း ရှိနိုင်သည်ဖြစ်ရာ အညီအမျှဆိုသော
ဝေါဟာရသည် တိကျမှုမရှိနိုင်ပေ။

တရားလို၏ အဆိုလွှာပါအချက်များအရ တရားလို
ဒေါ်သိင်္ဂီထွန်းသည် ၎င်း၏ခင်ပွန်း ဦးအောင်နိုင်ဦး မကွယ်လွန်မီက
အမှတ် (၁) တရားပြိုင် ဦးအောင်သိန်း၊ အဒေါ် ဒေါ်တင်အောင်တို့နှင့်
အတူ (၃) ဦး အကျိုးတူပူးပေါင်း လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည့် စိန်
ရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်းမှ ဖြစ်ထွန်းလာသည့် အကျိုးအမြတ်များအား
တစ်ဦးလျှင် ၃ ပုံ ၁ ပုံ ကျစီ ခွဲဝေခံစားရယူရန် သဘောတူညီချက်အတိုင်း
အကျိုးဖြစ်ထွန်းလာသည့် (နောက်ဆက်တွဲ-က) နှင့် (နောက်ဆက်တွဲ-
ခ) ပါ ပစ္စည်းများကို ၎င်းတို့ (၃) ဦး အညီအမျှပိုင်ဆိုင်ကြောင်း၊
ယင်းပစ္စည်းများ၏ ၃ ပုံ ၁ ပုံကို ခွဲဝေပေးရန် အဆိုပြုကာ သက်သာခွင့်
တောင်းဆိုထားခြင်းသည် တရားလိုတောင်းဆိုသည့် ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုမှု
တွင် ပြည့်စုံရန်လိုအပ်သည့် အင်္ဂါရပ်များဖြစ်သည့် ပူးတွဲပိုင်ရှင်များ၏

အကျိုးခံစားခွင့်များ ပေါင်းစည်းမှုနှင့် မခွဲဝေရသေးသော အစုများ စာမျက်နှာ
အလျောက် လက်ရှိဖြစ်ခြင်း ပေါင်းစည်းမှုတို့ ဖော်ပြပါရှိကြောင်း စိစစ်
တွေ့ရှိရသဖြင့် တရားလို၏ အဆိုလွှာတွင် အဆိုပြုထားသည့် အချက်များ
သည် တရားလိုစွဲဆိုသည့် ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုမှုအတွက် ညီညွတ်ပြည့်စုံ
ရန် လိုအပ်သည့်အင်္ဂါရပ်များနှင့် ကိုက်ညီမှုရှိကြောင်းတွေ့ရှိရသည်။
ထို့ကြောင့် တရားလိုစွဲဆိုသည့် အမှုပုံစံမှာ မှားယွင်းမှုမရှိပေ။

ဦးအောင်သိန်း ပါ ၄ နှင့် ဒေါ်သီရိထွန်း ၂၁၉

ဘီနာမီ (ခ) အမည်ငှားဖြင့် ဝယ်ယူခြင်း၏အဓိပ္ပာယ်၊ The Trusts Act
ပုဒ်မ ၈၂ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ အဓိပ္ပာယ်ကောက်ယူရခြင်း၊
အမည်ခံအမည်ငှားစနစ်ဖြင့် ဝယ်ယူရာတွင် ငွေပေးချေသူသည်
မိမိ၏အမည်ကို အရောင်းအဝယ်စာချုပ်တွင် ဖော်ပြရန်
အကြောင်းမရှိခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဤအမှုတွင် မူလရုံးတရားလို ဒေါ်ကြည်ခင်က
အချင်းဖြစ်အိမ်မြေကို ဝယ်ယူသူမှာ ၎င်းနှင့် သမီး မိခင်မာလွင်တို့ဖြစ်ပြီး
တရားပြိုင် ဦးမင်းငွေဝင်းမှာ ၎င်း၏ငွေတစ်ပြားတစ်ချပ်မျှမပါဝင်ဘဲ
အရောင်းအဝယ်စာချုပ်များတွင် ၎င်းအမည်ထည့်သွင်းထားသဖြင့်
ဦးမင်းငွေဝင်းသည် အမည်ငှားမျှသာဖြစ်ကြောင်းနှင့် အိမ်မြေမှာ ၎င်းတစ်ဦး
တည်းပိုင်ဖြစ်ကြောင်း မြွက်ဟကြေညာပေးစေလိုမှုစွဲဆိုခြင်းဖြစ်သည်။

ပစ္စည်းတစ်ခုကိုဝယ်ယူရာ၌ အမည်ခံအမည်ငှားစနစ်ဖြင့်

ဝယ်ယူခြင်းဆိုင်ရာဥပဒေနှင့်စပ်လျဉ်း၍ The Trusts Act ပုဒ်မ ၈၂ ပါ စာမျက်နှာ
ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် သက်ဆိုင်ကြောင်း **KATHLEEN MAUD
KERWICK နှင့် FREDERICK JAMES RUPERT KERWICK**
အမှု^(၇) တွင် ညွှန်ပြခဲ့သည်။

The Trusts Act ပုဒ်မ ၈၂ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရဆိုလျှင်
ငွေစိုက်ထုတ်ပေးသူက လွှဲပြောင်းရရှိသူ၏ အကျိုးငှာ ငွေပေးချေခြင်း
မဟုတ်လျှင် ပစ္စည်းကို လွှဲပြောင်းရရှိသူသည် ငွေပေးသူ၏ အမည်ငှား
အနေဖြင့် ထိုသူ၏အကျိုးငှာ လက်ရှိထားခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဆိုလိုသည်။
သို့ဖြစ်၍ ပစ္စည်းတစ်ခုကိုဝယ်ယူရာ၌ အမည်ခံအမည်ငှားစနစ်ဖြင့်
ဝယ်ယူခြင်းမှာ လွှဲပြောင်းသောပစ္စည်းကို ငွေပေးချေသူသည် မိမိအမည်ဖြင့်
လွှဲပြောင်းရယူခြင်းမဟုတ်ဘဲ မိမိအကျိုးငှာ အခြားသူတစ်ဦးဦး၏
အမည်ငှားအဖြစ် လွှဲပြောင်းရယူခြင်းဖြစ်သည်။ တစ်နည်းအားဖြင့်ဆိုလျှင်
လွှဲပြောင်း ရရှိသူသည် ငွေပေးချေသူ၏အကျိုးငှာ ငွေပေးချေသူ၏
အမည်ငှားအနေဖြင့် လက်ရှိထားခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အမည်ခံ၊
အမည်ငှားစနစ်ဖြင့် ဝယ်ယူရာတွင် ငွေပေးချေသူသည် မိမိ၏အမည်ကို
အရောင်းအဝယ်စာချုပ်တွင်ဖော်ပြရန် အကြောင်းမရှိပေ။

ယခုအမှုတွင် အချင်းဖြစ်မြေနှင့်အိမ်ကို အရောင်းအဝယ်
ပြုလုပ်ချုပ်ဆိုသော သက်သေခံအမှတ် (က) နှင့် (ခ) စာချုပ်များတွင်
ငွေပေးချေသူဟု အဆိုပြုသည့် တရားလို ဒေါ်ကြည်ခင်နှင့်သမီး
မိခင်မာလွင်တို့ကိုယ်တိုင် ဝယ်ယူများအဖြစ် ပါဝင်နေသောကြောင့်
တရားပြိုင် ဦးမင်းငွေဝင်းသည် ငွေပေးချေသူ တရားလို၏အကျိုးငှာ
တရားလို၏အမည်ငှားအနေဖြင့် အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းကို လွှဲပြောင်း

ရရှိသူဖြစ်သည်ဟု မဆိုနိုင်ချေ။ ထို့ကြောင့် ဦးမင်းငွေဝင်းသည် တရားလို စာမျက်နှာ
ဒေါ်ကြည်ခင်၏ အမည်ခံအမည်ငှားဖြစ်သည်မဆိုနိုင်။

ဒေါ်ကြည်ခင် နှင့် ဦးမင်းငွေဝင်း ပါ ၂

၁

ဘီနာမီ (ခ) အမည်ခံအမည်ငှားစနစ်ဆိုင်ရာဥပဒေသည် The Trusts
Act ပုဒ်မ ၈၂ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များ နှင့် သက်ဆိုင်ခြင်း၊
ငွေရှင်သည် ပိုင်ရှင်ဖြစ်သည်ဟု တရားသေကောက်ယူရန်
မသင့်ခြင်း၊ မိဘက သားသမီးအားလုံးအတွက် ရည်စူး
ဝယ်ယူခြင်းကို မြန်မာဓလေ့ထုံးတမ်းစဉ်လာအရ လက်ခံရန်
မသင့်ဟု မဆိုနိုင်ခြင်း။ သက်သေခံဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၅ အရ
ပိတ်ပင်မှုမြောက်ရန် လိုအပ် သည့်အင်္ဂါရပ် (၂) ချက်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်နှင့် အောက်ရုံးများ
က ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည့် ဘီနာမီ (ခ) အမည်ခံ အမည်ငှားစနစ်ဆိုင်ရာဥပဒေ
နှင့်စပ်လျဉ်း၍ **KATHLEEN MAUD KERWICK** နှင့်
FREDERICK JAMES RUPERT KERWICK အမှု^(၈) တွင်
“The Trusts Act” ပုဒ်မ ၈၂ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် သက်ဆိုင်ကြောင်း
ညွှန်ပြခဲ့သော်လည်း နောက်စီရင်ထုံးများတွင် ထိုဥပဒေကို ရည်ညွှန်း
ဆုံးဖြတ်ခြင်းမပြုသဖြင့် ယခုအခါ ဆိုင်ရာဥပဒေကိုပင် သတိမပြုမိ
ကြတော့ချေ။

ယုံမှတ်အပ်နှံခြင်းအက်ဥပဒေ“The Trusts Act” ပုဒ်မ ၈၂
၌ အောက်ပါအတိုင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်-

“ Where property is transferred to one person for a consideration paid or provided by another person, and it appears that such other person did not intend to pay or provide such consideration for the benefit of the transferee, the transferee must hold the property for the benefit of the person paying or providing the consideration.”

စာမျက်နှာ

(ပစ္စည်းကို အခြားသူတစ်ဦးကပေးချေသော သို့မဟုတ် စိုက်ထုတ်ပေးသော အဖိုးစားနားအတွက် တစ်ဦးတစ်ယောက်သောသူအား လွှဲပြောင်းသည့်ကိစ္စ၌ ယင်းအခြားသူသည် အဖိုးစားနားကို လွှဲပြောင်းရရှိသူ၏ အကျိုးငှာ ပေးချေရန် သို့မဟုတ် စိုက်ထုတ်ပေးရန် ရည်ရွယ်ခဲ့သည် မဟုတ်ဟု ယူဆရလျှင် လွှဲပြောင်းရရှိသူသည် ပစ္စည်းကို အဖိုးစားနားပေးချေသူ သို့မဟုတ် စိုက်ထုတ်ပေးသူ၏ အကျိုးငှာ လက်ရှိထားရမည်။)

ယုံမှတ်အပ်နှံခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၈၂ ပါ ယင်းအခြားသူသည် အဖိုးစားနားကို လွှဲပြောင်းရရှိသူ၏ အကျိုးငှာ ပေးချေရန် သို့မဟုတ် စိုက်ထုတ်ပေးရန် ရည်ရွယ်ခဲ့သည်မဟုတ်လျှင်ဆိုသည့် ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ညီညွတ်ပါမှ အဖိုးစားနားကို လွှဲပြောင်းရရှိသူသည် ငွေပေးချေသူ၊ ငွေစိုက်ထုတ်ပေးသူ၏အကျိုးငှာ အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းကို လက်ဝယ်ထားရမည် ဖြစ်သည်။ တစ်နည်းဆိုပါက လွှဲပြောင်းသောပစ္စည်းကို ငွေပေးချေသူ၊

ငွေစိုက်ထုတ်ပေးသူက လွှဲပြောင်းရရှိသူအား ယုံမှတ်အပ်နှံရာရောက်မည် စာမျက်နှာ ဖြစ်သည်။

ယုံမှတ်အပ်နှံခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၈၂ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်က ဆိုလိုသည်မှာ ငွေစိုက်ထုတ်ပေးသူက လွှဲပြောင်းရရှိသူ၏ အကျိုးငှာ ငွေပေးချေခြင်းမဟုတ်လျှင် ပစ္စည်းကို လွှဲပြောင်းရရှိသူသည် ငွေပေးသူ၏ အမည်ငှားအနေဖြင့် ထိုသူ၏အကျိုးငှာ လက်ရှိထားခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ငွေရှင်သည် ပိုင်ရှင်ဖြစ်သည်ဟု တရားသေ ကောက်ယူပါလျှင် ယုံမှတ်အပ်နှံခြင်းအက် ဥပဒေပုဒ်မ ၈၂ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက် နှင့် ဆန့်ကျင်မည်ဖြစ်သည်။ ငွေရှင်က စာချုပ်၌ လွှဲပြောင်းရရှိသူဟု ဖော်ပြ ထားသူအား အပိုင်ဝယ်ပေးလိုသော ရည်ရွယ်ချက် ရှိ မရှိသည် အဓိက အချက်ဖြစ်သည်။ ထိုရည်ရွယ်ချက်မရှိပါက ငွေရှင်သည် ပိုင်ရှင်ဖြစ်မည် ဖြစ်သည်။

ဒေါ်အုရုရာဘီ (ခ) ဒေါ်ချစ်တီးယား နှင့် ဒေါ်ဗာတူး (ခ)

ဒေါ်မြမြဝင်းအမှု^(၁၁) တွင် ဘီနာမီ (ခ) အမည်ငှားဖြင့် အရောင်းအဝယ် ပြုလုပ်သောကိစ္စများ၌ အောက်ပါအချက်များအပေါ် မူတည်၍ စဉ်းစား သင့်ကြောင်း သုံးသပ်ဆုံးဖြတ်ထားသည်-

“(၁) အမည်ငှားစနစ်ဖြင့် အရောင်းအဝယ်ပြုလုပ်ရန် အကြောင်း ရှိ မရှိ၊

(၂) နာမည်ငှားများနှင့် တကယ်တမ်းဝယ်ယူသူတို့ ဆက်စပ်

နေပုံအရ တကယ်တမ်းဝယ်ယူသူက ထိုနာမည်ငှား စာမျက်နှာ
များကို ရွေးချယ်ရန်အကြောင်း ရှိ မရှိ၊

(၃) ပစ္စည်းပိုင်ဆိုင်မှုနှင့်စပ်လျဉ်းသည့် စာချုပ်စာတမ်းများ
မည်သူ့ထံတွင်ရှိသနည်း၊

(၄) ပစ္စည်းသည် မည်သူ့လက်ဝယ်တွင်ရှိသနည်း၊

(၅) မည်သူ့ထံမှ အဖိုးငွေကို ရရှိသနည်း။”

အလားတူ **ဒေါ်အေးတင် ပါ ၂ နှင့် ဦးခေးဝှက် (ခ)**

ဦးစိန်တင် အမှု^(၁၁) တွင်လည်း အထက်ပါ စီရင်ထုံးကို လိုက်နာလျက်
ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။

ယုံမှတ်အပ်နှံခြင်းဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၈၂ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်
ညီညွတ်ရန်အတွက် ဘီနာမီ (ခ) အမည်ငှားဖြင့် အရောင်းအဝယ်
ပြုလုပ်သောကိစ္စများ၌ အထက်ဖော်ပြပါ စဉ်းစားရမည့် အချက် (၅) ချက်
အပြင် အောက်ပါအချက်ကိုပါ ထည့်သွင်းစဉ်းစားရမည်ဖြစ်သည်-

“ (၆) ငွေပေးသူက လွှဲပြောင်းရရှိသူဟု ဖော်ပြထားသူ၏
အကျိုးငှာ ငွေပေးချေရန် ရည်ရွယ်ခဲ့ခြင်း ရှိ မရှိ။”

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ အောက်မြန်မာပြည် မြို့နှင့်ကျေးရွာမြေများ
အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၆ (က) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ ဂရန်ပေးခြင်း၊
မြေငှားစာချုပ် ချုပ်ဆိုပေးခြင်းဟူသည် ဆိုင်ရာမြေ (ဂရန်ပေးသောမြေ၊
ငှားရမ်းသောမြေ) တွင် ဂရန်ရသူ သို့မဟုတ် မြေငှားအား အကျိုးခံစားခွင့်
ရရှိစေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ထိုမြေကို အမွေဆက်ခံခွင့်ရှိသည်။ ဂရန်ရသူက

လွှဲပြောင်းခွင့်လည်းရှိသည်။ **ဒေါ်သိန်းမေနှင့် မိုဟာမက်အီဆုတ်**
ပါ ၂ အမှု^(၃) ကို ရည်ညွှန်းသည်။ ဂရန်စာချုပ်တွင်မပါသော
 အခြားသူတစ်ဦး၏ အကျိုးငှာ အမည်ခံအမည်ငှားအား မြေဂရန်
 ထုတ်ပေးခြင်းဟူ၍မရှိကြောင်း အထက်ပါပြဋ္ဌာန်းချက်များကို သုံးသပ်
 ကြည့်ပါက ပေါ်လွင်သည်။ အမည်ခံ အမည်ငှား ဂရန်ထုတ်ပေးနိုင်ရန်
 ရည်ရွယ်ကြောင်း အောက်မြန်မာပြည် မြို့နှင့် ကျေးရွာများအက်ဥပဒေ
 ပုဒ်မ ၁၆ (က) ၌ အရိပ်အမြွက်ပင် မတွေ့ရသဖြင့် အထက်ပါ
 ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ အကြောင်းပြဆုံးဖြတ်ချက်တို့သည်
 ပုဒ်မ ၁၆ (က) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် မညီညွတ်ချေ။ ပြည်ထောင်စု
 တရားလွှတ်တော်ချုပ်က တရားမအယူခံမှုတွင် ကိုးကားသော
 စီရင်ထုံးတွင် ဂရန် သို့မဟုတ် မြေငှားစာချုပ်ကို အမည်ခံအမည်ငှားအား
 ထုတ်ပေးနိုင်ကြောင်း ပြဆိုထားခြင်းမရှိသကဲ့သို့ အခြားမည်သည့်
 ထုံးသမာဓကမျှလည်း မရှိပေ။

စာမျက်နှာ

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ယခုအမှုတွင် မိဘများဖြစ်ကြသည့်
 ဦးချစ်မောင်တို့က သားသမီး (၄) ဦးစလုံး၊ သားသမီးအားလုံး၏
 အကျိုးအတွက် ဝယ်ယူခြင်းသည် အမည်ငှားဖြင့်ဝယ်ယူသည်ဟု
 မဆိုနိုင်သည့်အပြင် အခြားအမွေဆိုင်များလည်း မကျန်ရှိသဖြင့်
 မည်သူ့ကိုမျှ နစ်နာရန် အကြောင်းမရှိသောကြောင့် မိဘက သားသမီး
 အားလုံးအတွက် ရည်စူးဝယ်ယူခြင်းကို မြန်မာဓလေ့ထုံးတမ်းစဉ်လာအရ
 လက်ခံရန်မသင့်ဟု ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

ဒေါ်မင်းမင်းဦးအမှု^(၆) တွင် ဖော်ပြသည့်

မောင်ထွန်းဖေနှင့် ဘီကေဟာ(လ်)ဒါအမှု^(၁၂) ပါ သုံးသပ်ချက်များ စာမျက်နှာ

သည် မြန်မာလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေနှင့် ဓမ္မသတ်ကျမ်းများအပေါ် အခြေမခံဘဲ အင်္ဂလန်နိုင်ငံဥပဒေကို ကိုးကားဆုံးဖြတ်ခြင်းဖြစ်၍ မြန်မာလေ့ထုံးတမ်းစဉ်လာနှင့် ညီညွတ်ခြင်း ရှိ မရှိ သံသယ ဖြစ်ဖွယ်ရာရှိပေသည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ သက်သေခံအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၅ တွင် ပိတ်ပင်ခြင်း (Estoppel) ဆိုင်ရာဥပဒေကို ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ သက်သေခံ ဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၅ အရ ပိတ်ပင်မှုမြောက်ရန် အောက်ပါအချက် (၂) ရပ်နှင့် ညီညွတ်ရန်လိုသည်-

(က) လူတစ်ဦးက အကြောင်းခြင်းရာတစ်ခုခုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အခြားသူတစ်ဦးအား မှန်ကန်သည်ဟု ယုံကြည်စေရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် အပြုအမူ၊ အပြောအဆိုတစ်ခုခု ပြုခြင်း၊

(ခ) ထိုကဲ့သို့ ပြုမူပြောဆိုချက်ကို အခြားလူကယုံကြည်ပြီး ယုံကြည်ချက်အတိုင်း ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ပြီးဖြစ်ခြင်း။

အချင်းဖြစ်ဂရန်မြေနှင့် အဆောက်အအုံကို ၃၀-၈-၁၉၇၄ ရက်စွဲပါ သက်သေခံအမှတ် (က) မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အရ သမီးဖြစ်သူ ဒေါ်ခင်မြင့်ရီအပါအဝင် မောင်နှမ (၄) ဦး အမည်များဖြင့် ဝယ်ယူပြီး နောက် ၎င်းတို့အမည်ဖြင့် ဂရန်အမည်ပြောင်းစေခဲ့ခြင်းက ဦးချစ်မောင် သည် ဒေါ်ခင်မြင့်ရီတို့အား အမည်ပြောင်းသည့်မြေကို ၎င်းတို့ပိုင်ကြောင်း

ယုံကြည်စေရန် တမင်ခွင့်ပြုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ဦးချစ်မောင်၏ စာမျက်နှာ
 ဆောင်ရွက်ချက်အရ ဒေါ်ခင်မြင့်ရီတို့သည် အချင်းဖြစ်မြေကို ၎င်းတို့
 ပိုင်သည်ဟု ယုံကြည်ပြီး ထိုဂရန်သက်တမ်းကုန်ဆုံးသောအခါ သက်သေခံ
 အမှတ် (ဃ) မြေငှားစာချုပ်ကို ဒေါ်ခင်မြင့်ရီတို့က လျှောက်ထားခြင်း
 ဖြစ်ပေသည်။ ဒေါ်ခင်မြင့်ရီတို့ ဂရန်လျှောက်ထားသည်ကို ဦးချစ်မောင်က
 ကန့်ကွက်ခြင်းမရှိ၍ ၁၉၉၂ ခုနှစ်တွင် ဒေါ်ခင်မြင့်ရီတို့မောင်နှမ (၄) ဦး
 အမည်ဖြင့် ဂရန်ရရှိခဲ့သည်။ ဦးချစ်မောင်က ဒေါ်ခင်မြင့်ရီတို့ မြေပိုင်သည်ဟု
 ယုံကြည်စေသည့်အတွက် ဒေါ်ခင်မြင့်ရီတို့ကလည်း မြေပိုင်သည်ဟု
 ယုံကြည်ပြီး မြေဂရန်၊ မြေငှားစာချုပ်ရရှိရန် လျှောက်ထား သဖြင့်
 မြေဂရန်ရရှိခဲ့သည့်အခြေအနေတွင် ဒေါ်ခင်မြင့်ရီတို့သည် အချင်းဖြစ်
 မြေကိုမပိုင်ဟု ဦးချစ်မောင်တို့က ငြင်းခွင့်မရှိတော့ပေ။ သက်သေခံ
 အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၅ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များက ပိတ်ပင်ထားသည်။

ဦးဝင်းနိုင် (၎င်း၏အခွင့်ရ နှင့် ဦးချစ်မောင် ပါ ၄ ၂၀၉
 ကိုယ်စားလှယ် ဒေါ်ခင်ချိုဦး)

၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ လယ်ယာမြေဥပဒေပုဒ်မ ၉ (ဂ) ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ အမွေ
 ဆက်ခံခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အငြင်းပွားမှုကို ဥပဒေနှင့်အညီ
 တရားရုံး၏ အဆုံးအဖြတ်ခံယူနိုင်သော အခွင့်အရေးမှာ
 လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင်ခွင့် ရရှိထားသူများသာ ရရှိသော
 အခွင့်အရေးဖြစ်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ လယ်ယာမြေဥပဒေပုဒ်မ ၉ (ဂ)

ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ အမွေဆက်ခံခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အငြင်းပွားမှုကို စာမျက်နှာ ဥပဒေနှင့်အညီ တရားရုံး၏ အဆုံးအဖြတ်ခံယူနိုင်သော အခွင့်အရေးသည် ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၉ အရ လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင်ခွင့်ရရှိထားသူများသာ ရရှိသော အခွင့်အရေးဖြစ်သည်။

အဆိုပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ တရားရုံးများသည် လယ်ယာ မြေလုပ်ပိုင်ခွင့်ကို အမွေဆက်ခံခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်းသည့် အငြင်းပွားမှုကိုသာ ဆုံးဖြတ်နိုင်ပြီး လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင်ခွင့်ကို တရားရုံးများက အဆုံးအဖြတ် မပေးနိုင်ပေ။ လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင်ခွင့်ရပြီးမှသာ အမွေဆက်ခံခွင့် အငြင်းပွားမှုကို တရားရုံးက အဆုံးအဖြတ်ပေးနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ လယ်ယာမြေဥပဒေအာဏာ တည်ပြီးနောက် လယ်ယာမြေကို လက်ဝယ်ထားရှိ စိုက်ပျိုးလုပ်ကိုင်အသုံးချ ခွင့်ရလိုသူသည် ဤဥပဒေအရထုတ်ပြန်သည့် နည်းဥပဒေ၊ စည်းမျဉ်း၊ စည်းကမ်းများနှင့်အညီ လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင်ခွင့် လျှောက်ထားရန်ဖြစ်သည်။

လယ်ယာမြေကို အသုံးပြုခွင့်ရရှိထားသူနှင့် လယ်ယာမြေ လုပ်ပိုင်ခွင့်ရသူမှာ မတူညီပေ။ လယ်ယာမြေကို အသုံးပြုခွင့်ရရှိထားသူ သည် လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင်ခွင့်ရရှိရန် သက်ဆိုင်ရာ ရပ်ကွက် သို့မဟုတ် ကျေးရွာအုပ်စု လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့မှတစ်ဆင့် မြို့နယ်ဦးစီး ဌာနမှူးရုံးသို့ သတ်မှတ်ချက်များနှင့်အညီ လျှောက်ထားရမည်ဖြစ်ကြောင်း လယ်ယာမြေဥပဒေပုဒ်မ ၄ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင်ခွင့်ပြုလက်မှတ်ကို လယ်ယာမြေဥပဒေ ပုဒ်မ ၆ အရ မြို့နယ်လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့က သက်ဆိုင်ရာ ခရိုင်

လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့၏ သဘောတူညီချက်ဖြင့် မြို့နယ်ဦးစီးဌာန စာမျက်နှာ
ရုံးတွင် သတ်မှတ်ချက်များနှင့်အညီ မှတ်ပုံတင်ကြေးပေးဆောင်စေ၍
မှတ်ပုံတင်ပြီးမှ ထုတ်ပေးရမည်ဖြစ်သည်။ လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့
ကသာ လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင်ခွင့်လက်မှတ် ထုတ်ပေးပိုင်ခွင့်ရှိမည်
ဖြစ်သည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ယခုအမှုတွင် ကွင်းအမှတ် ၄၅၀၊ မြွေ
ပြာသာကွင်း၊ ဦးပိုင်အမှတ် ၇ မြေကွက်နှင့် ဝါးခြံမြေအား တရားလို၏
အမည်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ တရားလို၏ မိဘများအမည်ဖြင့်လည်းကောင်း
သက်ဆိုင်ရာဦးစီးဌာနတွင် မှတ်ပုံတင်ထားကြောင်းနှင့် လယ်ယာမြေ
လုပ်ပိုင်ခွင့်ရရှိထားကြောင်းလည်း မပေါ်လွင်ပေ။ လယ်ယာမြေ လုပ်ပိုင်ခွင့်
ကို မည်သူရရှိထားကြောင်း မပေါ်ပေါက်သေး၍ လယ်ယာမြေဥပဒေပုဒ်မ
၉ (ဂ) အရ လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင်ခွင့် အမွေဆက်ခံခြင်းကိစ္စအပေါ်
တရားရုံးက အဆုံးအဖြတ်ပေးနိုင်ခွင့် ရှိမည်မဟုတ်ပေ။

ဒေါ်ခင်ဆွေမြင့် နှင့် ဦးဝင်းရွှေ (ခ) ဦးဝင်းဆွေ ပါ ၃

၁၇

တရားမအထူးအယူခံမှု

+ ၂၀၁၅ ခုနှစ်

မေလ ၁၈ ရက်

ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော
ဦးသာဌေး၊ ဦးစိုးညွန့်၊ ဦးမြသိမ်း၊ ဦးမြင့်အောင်၊
ဦးအောင်ဇော်သိန်းနှင့်
ဦးမြင့်ဟန်တို့ရှေ့တွင်

ဒေါ်ကြည်ခင်

နှင့်

ဦးမင်းငွေဝင်း ပါ ၂*

ဘီနာမီ (ခ) အမည်ငှားဖြင့် ဝယ်ယူခြင်း၏အဓိပ္ပာယ်၊ The Trusts Act
ပုဒ်မ ၈၂ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ အဓိပ္ပာယ် ကောက်ယူရခြင်း၊
အမည်ခံအမည်ငှားစနစ်ဖြင့် ဝယ်ယူရာတွင် ငွေပေးချေသူသည်
မိမိ၏အမည်ကို အရောင်းအဝယ်စာချုပ်တွင်ဖော်ပြရန်
အကြောင်း မရှိခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဤအမှုတွင် မူလရုံးတရားလို ဒေါ်ကြည်ခင်က
အချင်းဖြစ်အိမ်မြေကို ဝယ်ယူသူမှာ ၎င်းနှင့် သမီး မိခင်မာလွင်တို့ဖြစ်ပြီး

* ၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ တရားမအထူးအယူခံမှုအမှတ် ၂

+ ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၁၇၂ တွင် ချမှတ်သော ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊
ဧပြီလ ၁ ရက်စွဲပါ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ ဒီကရီကို အယူခံမှု။

၂၀၁၅
ဒေါ်ကြည်ခင်
နှင့်
ဦးမင်းငွေဝင်း ပါ ၂

တရားပြိုင် ဦးမင်းငွေဝင်းမှာ ၎င်း၏ငွေတစ်ပြားတစ်ချပ်မျှမပါဝင်ဘဲ အရောင်းအဝယ်စာချုပ်များတွင် ၎င်းအမည်ထည့်သွင်းထားသဖြင့် ဦးမင်းငွေဝင်းသည် အမည်ငှားမျှသာဖြစ်ကြောင်းနှင့် အိမ်မြေမှာ ၎င်းတစ်ဦးတည်းပိုင်ဖြစ်ကြောင်း မြွက်ဟကြေညာပေးစေလိုမှုစွဲဆိုခြင်း ဖြစ်သည်။

ပစ္စည်းတစ်ခုကိုဝယ်ယူရာ၌ အမည်ခံအမည်ငှားစနစ်ဖြင့် ဝယ်ယူခြင်းဆိုင်ရာဥပဒေသနှင့်စပ်လျဉ်း၍ The Trusts Act ပုဒ်မ ၈၂ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်သက်ဆိုင်ကြောင်း **KATHLEEN MAUD KERWICK နှင့် FREDERICK JAMES RUPERT KERWICK အမှု^(၇)** တွင် ညွှန်ပြခဲ့သည်။

The Trusts Act ပုဒ်မ ၈၂ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရဆိုလျှင် ငွေစိုက်ထုတ်ပေးသူက လွှဲပြောင်းရရှိသူ၏အကျိုးငှာ ငွေပေးချေခြင်း မဟုတ်လျှင် ပစ္စည်းကို လွှဲပြောင်းရရှိသူသည် ငွေပေးသူ၏ အမည်ငှား အနေဖြင့် ထိုသူ၏အကျိုးငှာ လက်ရှိထားခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဆိုလိုသည်။ သို့ဖြစ်၍ ပစ္စည်းတစ်ခုကိုဝယ်ယူရာ၌ အမည်ခံအမည်ငှားစနစ်ဖြင့် ဝယ်ယူခြင်းမှာ လွှဲပြောင်းသောပစ္စည်းကို ငွေပေးချေသူသည် မိမိ အမည်ဖြင့် လွှဲပြောင်းရယူခြင်းမဟုတ်ဘဲ မိမိအကျိုးငှာ အခြားသူ တစ်ဦးဦး၏ အမည်ငှားအဖြစ် လွှဲပြောင်းရယူခြင်းဖြစ်သည်။ တစ်နည်း အားဖြင့်ဆိုလျှင် လွှဲပြောင်းရရှိသူသည် ငွေပေးချေသူ၏အကျိုးငှာ ငွေပေးချေသူ၏ အမည်ငှားအနေဖြင့် လက်ရှိထားခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အမည်ခံ၊ အမည်ငှားစနစ်ဖြင့် ဝယ်ယူရာတွင် ငွေပေးချေသူသည် မိမိ၏

အမည်ကို အရောင်းအဝယ်စာချုပ်တွင် ဖော်ပြရန် အကြောင်းမရှိပေ။

ယခုအမှုတွင် အချင်းဖြစ်မြေနှင့်အိမ်ကို အရောင်းအဝယ် ပြုလုပ်ချုပ်ဆိုသော သက်သေခံအမှတ် (က) နှင့် (ခ) စာချုပ်များတွင် ငွေပေးချေသူဟု အဆိုပြုသည့် တရားလို ဒေါ်ကြည်ခင်နှင့်သမီး မိခင်မာလွင်တို့ကိုယ်တိုင် ဝယ်သူများအဖြစ် ပါဝင်နေသောကြောင့် တရားပြိုင် ဦးမင်းငွေဝင်းသည် ငွေပေးချေသူ တရားလို၏အကျိုးငှာ တရားလို၏အမည်ငှားအနေဖြင့် အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းကို လွှဲပြောင်းရရှိသူ ဖြစ်သည်ဟု မဆိုနိုင်ချေ။ ထို့ကြောင့် ဦးမင်းငွေဝင်းသည် တရားလို ဒေါ်ကြည်ခင်၏ အမည်ခံအမည်ငှားဖြစ်သည်မဆိုနိုင်။

အယူခံတရားလိုအတွက် - ဒေါ်ခင်လှမြင့်၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
အယူခံတရားပြိုင်အတွက် - (၁) ဦးနေဝင်း၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
(၂) ကိုယ်တိုင်

မော်လမြိုင်ခရိုင်တရားရုံး ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၄၃ တွင် ဒေါ်ကြည်ခင်က ဦးမင်းငွေဝင်းနှင့် မိခင်မာလွင်တို့အပေါ် တရားလိုတစ်ဦးတည်းပိုင် အိမ်နှင့်မြေဖြစ်ကြောင်းနှင့် (၁) တရားပြိုင်မှာ အိမ်မြေဝယ်ယူစဉ်က အမည်ငှားသာဖြစ်ကြောင်း မြွက်ဟကြေညာပေး စေလိုမှုစွဲဆိုရာ တရားလိုတစ်ဦးတည်းပိုင် အိမ်နှင့်မြေဖြစ်ကြောင်း မြွက်ဟမှု ကို ပလပ်ပြီး (၁) တရားပြိုင်သည် အိမ်နှင့်မြေဝယ်ယူစဉ်က အမည်ငှားသာ ဖြစ်ကြောင်း မြွက်ဟကြေညာဒီကရီကို ချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းဒီကရီကို တရားပြိုင် ဦးမင်းငွေဝင်းက မွန်ပြည်နယ်တရားလွှတ်တော်သို့ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ တရားမပထမအယူခံမှု အမှတ် ၄၁ တွင် အယူခံရာ အယူခံမှုကို ခွင့်ပြုပြီး

၂၀၁၅

ဒေါ်ကြည်ခင်

နှင့်

ဦးမင်းငွေဝင်း ပါ ၂

၂၀၁၅
ဒေါ်ကြည်ခင်
နှင့်
ဦးမင်းငွေဝင်း ပါ ၂

တရားလိုစွဲဆိုမှုကို ပလပ်ခဲ့သည်။ တရားလို ဒေါ်ကြည်ခင်က ပြည်ထောင်စု
တရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၁၇၂ တွင်
အယူခံရာ အကျဉ်းနည်းပလပ်လိုက်သောကြောင့် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုရန်
၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေလျှောက်လွှာ (အထူး) အမှတ် ၂၁၇
တွင် လျှောက်ထားသောအခါ အောက်ပါပြဿနာကို ပြန်လည်စိစစ်
ကြားနာနိုင်ရန် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုခဲ့သည်-

“အချင်းဖြစ်အိမ်နှင့်မြေကို တရားလိုက ဝယ်ယူရာတွင်
စာချုပ်များ၌ မိမိနှင့်အတူ မောင်ဖြစ်သူ (၁) တရားပြိုင်အား
အမည်ဌား (ဘီနာမီ) ဖြင့် ပါဝင်ချုပ်ဆိုစေခဲ့ကြောင်း
ကောက်ယူရန် သက်သေခံချက်များရှိသဖြင့် မော်လမြိုင်
ခရိုင်တရားရုံးက (၁) တရားပြိုင်သည် အိမ်နှင့်မြေကို
ဝယ်ယူစဉ်က အမည်ခံ၊ အမည်ဌားဖြစ်ကြောင်း မြွက်ဟ
သည့် ဒီကရီချမှတ်ခဲ့သော်လည်း မွန်ပြည်နယ်တရား
လွှတ်တော်က ပယ်ဖျက်၍ တရားလိုစွဲဆိုသော အမှုအား
ပလပ်ခဲ့ခြင်းကို ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က
အတည်ပြုခဲ့ခြင်း သည် မှန်ကန်ခြင်း ရှိ မရှိ။”

အယူခံတရားလို၏ရှေ့နေက ဘီနာမီ (ခ) အမည်ဌားဖြင့်
အရောင်းအဝယ်ပြုလုပ်ကြခြင်း ဟုတ် မဟုတ်ကို **ဒေါ်အစုရာဘီ (ခ)
ဒေါ်ချစ်တီးယားနှင့် ဒေါ်ဖာတူး (ခ) ဒေါ်မြမြဝင်းအမှု^(၁)** ပါ
အချက်များအပေါ် မူတည်ဆုံးဖြတ်ရကြောင်း၊ ယခုအမှုတွင် အယူခံ
တရားလိုသည် မော်လမြိုင်မြို့နှင့် အလှမ်းကွာဝေးသော ကရင်ပြည်နယ်၊

(၁) ၁၉၆၉ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈-၁၄၈။

ခရားအပြင်ကျေးရွာတွင်နေထိုင်သော မွန်လူမျိုးဖြစ်၍ မြန်မာစကားကို ရည်လည်စွာ မပြောဆိုတတ်ကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်အိမ်မြေဝယ်သည့် ကိစ္စတွင် မောင်အရင်းဖြစ်သူ အယူခံတရားပြိုင် ဦးမင်းငွေဝင်းမှာ မော်လမြိုင်မြို့တွင် နေထိုင်သူဖြစ်ပြီး စာချုပ်စာတမ်းပြုလုပ်ဖူးသည့် အတွေ့အကြုံရှိသဖြင့် ယုံကြည်ကိုးစားပြီး အရောင်းအဝယ်စာချုပ်တွင် အယူခံတရားပြိုင် ဦးမင်းငွေဝင်း၏အမည်ကို ဝယ်သူအဖြစ် ထည့်သွင်းချုပ်ဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်ရာ သဘာဝယူတ္တိရှိကြောင်း၊ အယူခံတရားလိုနှင့် သမီး မိခင်မာလွင်တို့က အချင်းဖြစ် အိမ်မြေဝယ်ယူရာတွင် မောင်ဖြစ်သူ ဦးမင်းငွေဝင်းအား တိုင်ပင်၍ ဝယ်ယူခဲ့ကြောင်း အယူခံတရားလိုနှင့် သက်သေထွက်ဆိုချက်များအရ ပေါ်လွင်သကဲ့သို့ ဦးမင်းငွေဝင်း၏ ထွက်ချက်အရလည်း အစ်မဖြစ်သူက အကူအညီတောင်းသဖြင့် အိမ်ရှာပေးခြင်း၊ စရန်ငွေပေးကိစ္စဆောင်ရွက်ရန် ရှေ့နေ ဦးညီညီအား ခေါ်ယူချုပ်ဆိုပေးခြင်းတို့ ပေါ်ပေါက်သဖြင့် အယူခံတရားလို အိမ်မြေဝယ်ယူရာတွင် ကူညီခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ပေါ်လွင်ကြောင်း၊ စာချုပ် ချုပ်ဆို ပေးသူ ရှေ့နေ ဦးညီညီ (လိုပြ-၄)၊ ဦးအောင်မြင့် (လိုပြ-၁) တို့၏ ထွက်ဆိုချက်များအရလည်း အိမ်မြေဝယ်ယူရာတွင် ဦးမင်းငွေဝင်း၏ငွေ ပါဝင်ခြင်းမရှိဘဲ စာချုပ်တွင် ဝယ်သူအမည်နေရာ၌ ဦးမင်းငွေဝင်း၏ အမည်ကို ထည့်သွင်းချုပ်ဆိုပေးခဲ့ခြင်းဟူသာ ပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ အိမ်မြေရောင်းသူ ဦးဟန်တင် (လိုပြ-၆) ၏ ထွက်ဆိုချက်တွင်လည်း ဦးမင်းငွေဝင်းထံမှ စရန်အဖြစ်လက်ခံထားသော ရွှေတစ်ဆယ်ကျပ်သားကို စရန်ငွေလက်ခံရရှိသည့်အခါ ဦးမင်းငွေဝင်းထံ ပြန်ပေးခဲ့ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သဖြင့် ဦးမင်းငွေဝင်း၏ငွေ ပါဝင်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ **ကိုသာဒင် ပါ ၄ နှင့် ကိုကျောက်ဒိုး ပါ ၅ အမှု** ^(၂) တွင် စာချုပ်၌ ဝယ်သူအမည်ကို

၂၀၁၅
ဒေါ်ကြည်ခင်
နှင့်
ဦးမင်းငွေဝင်း ပါ ၂

(၂) ၁၉၆၄ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၁၄၈။

၂၀၁၅
ဒေါ်ကြည်ခင်
နှင့်
ဦးမင်းငွေဝင်း ပါ ၂

ဖော်ပြထားသော်လည်း ဥပဒေသဘောအရဆိုလျှင် ပိုင်ဆိုင်သူမှာ ငွေရှင်ဖြစ်ကြောင်း၊ အမည်ဖော်ပြထားသူမှာ ဘီနာမီ (ခ) အမည်ငှားသာ ဖြစ်သည်ဟု ညွှန်ပြကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်အိမ်မြေနှင့် ပိုင်ဆိုင်မှု စာရွက် စာတမ်းအားလုံးမှာ အယူခံတရားလို၏ လက်ဝယ်ရှိနေပြီး အိမ်ငှားခြင်း၊ လူနေထိုင်ခွင့်ပြုခြင်းတို့ကိုလည်း အယူခံတရားလိုကသာ စီမံဆောင်ရွက်နေ ကြောင်း၊ ဦးမင်းငွေဝင်းက တစ်စုံတစ်ရာအရေးဆိုခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း ပေါ်ပေါက်နေသဖြင့် ဦးမင်းငွေဝင်း၏အမည်ငှားဖြင့် ဝယ်ယူခဲ့ခြင်းဖြစ်သည် ဟု ဆုံးဖြတ်သင့်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ မူလ မော်လမြိုင်ခရိုင်တရားရုံး၏ ဒီကရီကို ပြန်လည်အတည်ပြုသင့်ကြောင်းဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

အယူခံတရားပြိုင်အမှတ် (၁) ၏ ရှေ့နေက အယူခံတရားလို သည် မြန်မာစကားကောင်းစွာ မတတ်သဖြင့် ရုံးကိစ္စများဆောင်ရွက်ရန် ဦးမင်းငွေဝင်း၏အမည်ကို ထည့်သွင်းစေခဲ့ခြင်းဟု တင်ပြနေရာ ဦးမင်းငွေဝင်း၏ငွေ မပါဝင်ဘဲ ရုံးကိစ္စဆောင်ရွက်စေရန်ဖြစ်သည်ဆိုပါက အယူခံတရားလိုအနေဖြင့် ဦးမင်းငွေဝင်းအား ကိုယ်စားလှယ်စာ လွှဲအပ် ဆောင်ရွက်စေနိုင်ကြောင်း၊ ထိုသို့ဆောင်ရွက်စေရန် ရှေ့နေ ဦးညီညီက လုပ်ဆောင်ပေးနိုင်ကြောင်း၊ ဦးညီညီသည် ရှေ့နေတစ်ဦးဖြစ်၍ စာချုပ် စာတမ်းများချုပ်ဆိုရာတွင် နားလည်တတ်ကျွမ်းသူဖြစ်၍ ဦးမင်းငွေဝင်း ၏ငွေ ပါဝင်ဝယ်ယူခြင်းဖြစ်၍သာ ၎င်း၏အမည်ကို ဝယ်ယူအဖြစ် ထည့်သွင်းချုပ်ဆိုခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ အယူခံတရားလိုက သမီး မိခင်မာလွင် အတွက် ဝယ်ယူခြင်းသာ မှန်ကန်ပါက စာချုပ်တွင် ဝယ်ယူနေရာ၌ အယူခံ တရားလိုအမည်ပါရန် အကြောင်းမရှိကြောင်း၊ ဦးမင်းငွေဝင်းကသာ အမည်ခံဝယ်ယူခြင်းရှိမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ထို့ပြင် ဝယ်ယူရာတွင် မိခင်မာလွင်

၏ ငွေများပါသည်ဟု တင်ပြထားရာ မိခင်မာလွင်အတွက် အမည်ခံ
ဝယ်ယူသူဖြစ်မည်ဆိုပါက တရားစွဲဆိုရမည့်သူမှာ မိခင်မာလွင်သာ
ဖြစ်ကြောင်း၊ အယူခံတရားလို၏ အမည်ခံဝယ်ယူမဟုတ်ကြောင်း တင်ပြ
ထားမှုအရ အယူခံတရားလိုသည် ဤအမှုကို စွဲဆိုရမည့်သူမဟုတ် ကြောင်း၊
ဘီနာမီ (ခ) အမည်ခံအမည်ငှားစနစ်ဖြင့် အရောင်းအဝယ်ပြုလုပ်
သည်ဆိုခြင်းမှာ ငွေရှင်၏အမည်ဖြင့် ဝယ်ယူခြင်းမပြုဘဲ အမည်ငှား၏
အမည်ကို ဝယ်ယူသူအဖြစ် ဖော်ပြချုပ်ဆိုဝယ်ယူခြင်းကိုဆိုလိုကြောင်း၊
ယခုအမှုတွင် စာချုပ်၌ အယူခံတရားလို၏အမည်ပါဝင်နေရာ အမည်ငှား
အဖြစ် ဦးမင်းငွေဝင်းက ပါဝင်ဆောင်ရွက်ရန် မလိုအပ်ကြောင်းမှာ
ထင်ရှားကြောင်း၊ စရန်ပေးစာချုပ်တွင် ဦးမင်းငွေဝင်းသည် အခြားသူ
တစ်ဦးဦး၏ အမည်ငှားအဖြစ်လည်းကောင်း၊ ကိုယ်စားပြု၍လည်းကောင်း
ဝယ်ယူခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြမပါရှိကြောင်း၊ ထိုအချက်သည် ဥပဒေနှင့်
ငြိစွန်းခြင်းမရှိ၍ ဖော်ပြနိုင်ပါလျက် ဖော်ပြမှုမရှိခြင်းကပင် အမည်ငှား
ဝယ်ယူခြင်းမဟုတ်သည်ကို ညွှန်ပြနေကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ဤအထူး
အယူခံမှုကို ပလပ်သင့်ကြောင်းဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

အယူခံတရားပြိုင်အမှတ် (၂) မိခင်မာလွင်က အယူခံ
တရားလိုက သမီးဖြစ်သူ မိမိအတွက် မော်လမြိုင်မြို့တွင် နေအိမ်တစ်လုံး
ဝယ်ယူရန် ဦးလေး ဦးမင်းငွေဝင်းက ကူညီအိမ်ရှာပေးခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း၊
အယူခံတရားလိုက ဦးမင်းငွေဝင်းနှင့် စပ်တူဝယ်ယူရန် မူလကတည်းက
သဘောတူ စီစဉ်ခဲ့ဖူးခြင်းမရှိကြောင်း၊ စရန်ငွေ ကျပ် ၁၈၁ သိန်းနှင့်
ကျန်ငွေ ကျပ်သိန်း ၅၀ တို့ ပေးချေရာတွင်လည်း ဦးမင်းငွေဝင်း၏ ငွေ
တစ်ပြားတစ်ချပ်မျှ မပါဝင်ကြောင်းကို ဦးမင်းငွေဝင်းက ခေါ်ယူပေးသည့်

၂၀၁၅
ဒေါ်ကြည်ခင်
နှင့်
ဦးမင်းငွေဝင်း ပါ ၂

၂၀၁၅
ဒေါ်ကြည်ခင်
နှင့်
ဦးမင်းငွေဝင်း ပါ ၂

ရှေ့နေ ဦးညီညီကိုယ်တိုင် ထွက်ဆိုထားကြောင်း၊ အချင်းဖြစ် အိမ်မြေ
ဝယ်ယူသည့်အချိန်မှစတင်၍ အိမ်မြေနှင့်တကွ ပိုင်ဆိုင်မှုစာရွက်စာတမ်းများ
မှာ အယူခံတရားလို၏ လက်ဝယ်ရှိနေပြီး အိမ်ငှားလခများကိုလည်း
အယူခံတရားလိုတစ်ဦးတည်းကသာ ခံစားနေကြောင်း၊ ပြန်လည်ရောင်းချ
ရန် စီစဉ်သည့်အခါမှသာ ဦးမင်းငွေဝင်းက ရောင်းလို့ရလျှင်ရောင်း
၎င်းလက်မှတ်မထိုးပေးဘူးဟု ငြင်းဆိုလာခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ဦးချစ်ဆွေ
(လိုပြ-၅) ၏ ထွက်ဆိုချက်အရ ဦးမင်းငွေဝင်းသည် ယခင်ကလည်း
အလားတူစာချုပ်များတွင် ၎င်းအမည်ထည့်သွင်းချုပ်ဆိုပြီး အမှန်တကယ်
ဝယ်သူများသို့ ပြန်လည်စွန့်လွှတ်ပေးခဲ့သည့် သာဓကရှိ၍ အယူခံ
တရားလိုကယုံကြည်ပြီး စာချုပ်များ၌ ဦးမင်းငွေဝင်း၏အမည်ကို ထည့်သွင်း
ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် အချင်းဖြစ်အိမ်မြေဝယ်ယူရာတွင်
ဦးမင်းငွေဝင်း၏ငွေ တစ်ပြားတစ်ချပ်မျှမပါဘဲ စာချုပ်များတွင် ၎င်း
အမည်ကို ထည့်သွင်းချုပ်ဆိုစေခဲ့ခြင်းသာဖြစ်ကြောင်းဖြင့် ရေးသား
တင်ပြသည်။

တရားလို ဒေါ်ကြည်ခင်နှင့် တရားပြိုင်အမှတ် (၁)
ဦးမင်းငွေဝင်းမှာ မောင်နှမဖြစ်ပြီး တရားပြိုင်အမှတ် (၂) မိခင်မာလွင်မှာ
တရားလို၏သမီးဖြစ်သည်။ အဆိုလွှာအရ တရားလိုက သမီးဖြစ်သူ
မိခင်မာလွင်အတွက် တရားပြိုင် ဦးမင်းငွေဝင်း၏နေအိမ်အနီးရှိဦးဟန်တင်ပိုင်
ဝိုင်းကို ဝယ်ယူရာတွင် တရားပြိုင် ဦးမင်းငွေဝင်းအား ရုံးကိစ္စများ
ဆောင်ရွက်ရန် အကူအညီတောင်းခဲ့ကြောင်း၊ တရားပြိုင် ဦးမင်းငွေဝင်းက
တရားလိုနှင့်အတူ လိုက်လံဆောင်ရွက်ပေးနိုင်ရန်အတွက် ၎င်း၏ အမည်ကို
ဝယ်သူနေရာတွင် ဖော်ပြရန်ပြောသဖြင့် ၎င်းအမည်ကို ထည့်သွင်းချုပ်ဆို

ခဲ့ကြောင်း၊ တရားလိုနှင့် သမီး မိခင်မာလွင်တို့၏ ငွေများဖြင့်ဝယ် ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ တရားပြိုင် ဦးမင်းငွေဝင်း၏ငွေ ပါဝင်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ အိမ်မြေနှင့်တကွ ပိုင်ဆိုင်မှုစာချုပ်စာတမ်းအားလုံးမှာ တရားလို၏ လက်ဝယ်ရှိကြောင်း၊ မှတ်ပုံတင်စာချုပ်ရာတွင် သမီးဖြစ်သူ ခရီးလွန်နေ သဖြင့် တရားလိုနှင့် တရားပြိုင် ဦးမင်းငွေဝင်းတို့သာ ချုပ်ဆိုခဲ့ရကြောင်း၊ သမီးအား အိမ်မြေကို လွှဲပြောင်းပေးရန် တရားပြိုင် ဦးမင်းငွေဝင်းက ငြင်းဆိုသဖြင့် အမှုစွဲဆိုရကြောင်း ဖော်ပြစွဲဆိုသည်။

တရားပြိုင် ဦးမင်းငွေဝင်းက အိမ်မြေကို တရားလိုနှင့် ၎င်းတို့ နှစ်ဦး အိမ်မြေတန်ဖိုးငွေ ထက်ဝက်စီထည့်ဝင်၍ ဝယ်ယူခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ ဇန်နဝါရီလတွင် တရားလိုက ၎င်း၏ ဒုတိယခင်ပွန်းအား ပြသလို၍ စာချုပ်ခေတ္တယူသွားပြီး ဤအမှုကို စွဲဆိုခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလိုနှင့် ၎င်းတို့အတူဝယ်ယူခဲ့၍ ၂၀၀၇ ခုနှစ်မှ ၂၀၀၈ ခုနှစ်အထိ ဦးအောင်ဌေးတို့အား ငှားရမ်းသော အိမ်လခများကို တရားလိုနှင့် တစ်ဝက်စီ ရယူခဲ့ကြောင်း၊ ၂၀၀၉ မှ ၂၀၁၀ ထိ ၎င်း၏သား လင်မယားကို နေခွင့် ပေးခဲ့ကြောင်း၊ တရားလိုနှင့် ဖခင်တို့ လာပြောချိန်ကပင် ၎င်းထည့်ဝင်ငွေ များကို ပြန်ပေးလျှင် တရားပြိုင် မိခင်မာလွင်အမည်သို့ လွှဲပေးမည်ဟု ပြောခဲ့ကြောင်းဖြင့် ချေပသည်။

၂၃-၁၀-၂၀၀၆ ရက်စွဲပါ သက်သေခံအမှတ် (က) အိမ်မြေ အရောင်းအဝယ်စရန်ငွေပေးစာချုပ်တွင် ဝယ်ယူများအဖြစ် ဒေါ်ကြည်ခင်၊ ဦးမင်းငွေဝင်းနှင့် မိခင်မာလွင်တို့ (၃) ဦးက လက်မှတ်ရေးထိုးချုပ်ဆို ထားကြောင်း တွေ့ရသည်။

၂၀၁၅
ဒေါ်ကြည်ခင်
နှင့်
ဦးမင်းငွေဝင်း ပါ ၂

၂၀၁၅
ဒေါ်ကြည်ခင်
နှင့်
ဦးမင်းငွေဝင်း ပါ ၂

၃၀-၁၁-၂၀၀၆ ရက်စွဲပါ သက်သေခံအမှတ် (ခ) အိမ်မြေ
အရောင်းအဝယ်မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ် ၂၈၀/၂၀၀၆ တွင် ဝယ်ယူသူ
များမှာ ဒေါ်ကြည်ခင်နှင့် ဦးမင်းငွေဝင်းတို့ (၂) ဦးသာ လက်မှတ်ရေးထိုး
ချုပ်ဆိုထားကြောင်း တွေ့ရသည်။

မူလရုံးတရားလို ဒေါ်ကြည်ခင်က သမီး မိခင်မာလွင်သည်
မော်လမြိုင်တွင် အိမ်တစ်လုံးဝယ်လိုသဖြင့် မော်လမြိုင်မြို့နေ မောင်ဖြစ်သူ
ဦးမင်းငွေဝင်းအား အကူအညီတောင်းရာ ဦးဟန်တင် (လိုပြ-၆) ၏
နေအိမ်ကို ဝယ်ဖြစ်ကြောင်း၊ စရန်ငွေပေးသည့်နေ့တွင် သမီး မိခင်မာလွင်၊
ဦးမင်းငွေဝင်းနှင့် ရှေ့နေ ဦးညီညီ (လိုပြ-၄) တို့ ပါဝင်ပြီး စရန်ငွေ ကျပ်
၁၈၁ သိန်းကို မိမိကပေးချေကြောင်း၊ စရန်ပေးစာချုပ်တွင် ဦးမင်းငွေဝင်း
အမည်ကို မထည့်ရန်ပြောရာ ဦးမင်းငွေဝင်းက ၎င်းမလိမ်ကြောင်း၊
ဘာပြဿနာမှမဖြစ်ကြောင်း၊ နောင်လွှဲပြောင်းသည့်အခါ လွယ်ကူစေရန်
ဟု ပြောသဖြင့် ဦးမင်းငွေဝင်းအမည်ကို ထည့်ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ၃၀-
၁၁-၂၀၀၆ နေ့တွင် အပြီးသတ်စာချုပ်ချုပ်ရာ ကျန်ငွေ ကျပ်သိန်း ၅၀
ကို မိမိကပေးချေကြောင်း၊ အိမ်တန်ဖိုးကို မိခင်မာလွင်နှင့် မိမိ၏ငွေများ
ဖြင့်သာ ပေးချေခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ သမီး မိခင်မာလွင်မှာ ခရီးလွန်နေသဖြင့်
စာချုပ်တွင်မပါဘဲ မိမိနှင့် မောင်ဖြစ်သူ ဦးမင်းငွေဝင်းတို့ (၂) ဦးက လက်မှတ်
ရေးထိုးခဲ့ကြောင်း၊ အိမ်မြေဝယ်ယူသည့်စာချုပ်များကို မိမိက သိမ်းဆည်း
ထားကြောင်း၊ ဦးမင်းငွေဝင်း၏သား မောင်ကျော်ထွန်းဝင်းအား တစ်လခန့်
ပေးနေပြီး အိမ်ငှားထားရာ အိမ်ငှားခများကို မိမိကပင် ရယူကြောင်းဖြင့်
ထွက်ဆိုသည်။

အဆိုပါ စာချုပ်နှစ်စောင်လုံးတွင် အသိသက်သေ ဦးမြင့်စိုး

(ခ) ဦးညီညီ (လိုပြ-၄) ပါဝင်သည်။ ၎င်းသည် အထက်တန်းရှေ့နေတစ်ဦး ဖြစ်ပြီး တရားပြိုင် ဦးမင်းငွေဝင်းနှင့် ခင်မင်သိက္ခာမီးသူဖြစ်သည်။ တရားလို နှင့် ခင်မင်ရင်းနှီးမှုမရှိချေ။ ၎င်းက သက်သေခံအမှတ် (ခ) စာချုပ်တွင် ဝယ်သူမှာ တရားလိုနှင့် မင်းငွေဝင်း (၂) ဦးသာ ထည့်ထားပြီး သက်သေခံ (က) စာချုပ်တွင် (၃) ဦးပါရှိ၍ ပြဿနာရှိနိုင်ကြောင်း ပြောပြရာ ဦးမင်းငွေဝင်းက ၎င်းအနေဖြင့် အချိန်မရွေး စွန့်လွှတ်စာချုပ်ပြုလုပ်ပေးရန် အသင့်ရှိကြောင်း၊ ၎င်းငွေတစ်ပြားမှမပါဝင်သည့်အပြင် ယခင် ၎င်းတူမ များ၏ အိမ်အရောင်းအဝယ်စာချုပ်လုပ်ရာတွင်လည်း ၎င်း၏ငွေကြေး မပါဘဲ ၎င်းအမည်ပါရှိကြောင်း၊ မူလပိုင်ရှင်များသို့ ပြန်လည်စွန့်လွှတ် ပေးသည့်စာချုပ်ရှိကြောင်း၊ တစ်စုံတစ်ရာပြဿနာမဖြစ်ကြောင်း ပြောသောကြောင့် သက်သေခံ (ခ) စာချုပ်တွင် တရားပြိုင် ဦးမင်းငွေဝင်း အမည်ကို ဝယ်သူနေရာ၌ ထည့်သွင်းချုပ်ဆိုပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ မိခင်မာလွင်မှာ ယိုးဒယားသို့ ခရီးလွန်နေခြင်းဖြစ်ကြောင်း ထွက်ဆိုသည်။

ဦးချစ်ဆွေ (လိုပြ-၅) မှာ တရားလို၊ (၁) တရားပြိုင်တို့၏ ဦးလေးဖြစ်ပြီး ၎င်းက ၎င်း၏သား မင်းအောင်ဆွေဦးနှင့် ချွေးမ အိမ်ဝယ် သည့်ကိစ္စတွင် ဦးမင်းငွေဝင်း၏ငွေမပါဘဲ အမည်ပါနေ၍ စာချုပ်ပြန်လည် လုပ်ပေးရန်ပြောရာ ဦးမင်းငွေဝင်းက မိမိ၏သားနှင့် ချွေးမတို့၏ အိမ်မြေကို ပြန်လည်ပြောင်းလဲပြုလုပ်ပေးခဲ့ကြောင်း ထွက်ဆိုသည်။

ဦးဟန်တင် (လိုပြ-၆) က စရန်ငွေပေးရန် (၁) တရားပြိုင်က ၎င်းတွင် ငွေမပါသဖြင့် ပါလာသည့် ရွှေတစ်ဆယ်ကျပ်သားတစ်ပိုင်းကို

၂၀၁၅
ဒေါ်ကြည်ခင်
နှင့်
ဦးမင်းငွေဝင်း ပါ ၂

၂၀၁၅
ဒေါ်ကြည်ခင်
နှင့်
ဦးမင်းငွေဝင်း ပါ ၂

အရောင်းအဝယ်တည့်ရန်ပေးခဲ့ကြောင်း၊ မကြာမီ ငွေကျပ် ၁၈၁ သိန်း
ပေး၍ စရန်ပေးစာချုပ်ပြုလုပ်ပြီး (၁) တရားပြိုင်ပေးထားသည့်
ရွှေတစ်ပိုင်းကို ၎င်းအားပြန်ပေးခဲ့ကြောင်း၊ ကျန်ငွေ ကျပ်သိန်း ၅၀ ကို
မည်သူပေးကြောင်း မမှတ်မိတော့ကြောင်း ထွက်ဆိုသည်။

မူလရုံးတရားပြိုင် ဦးမင်းငွေဝင်းက စရန်ငွေပေးရန် ငွေမပါ
သဖြင့် ရွှေရောင်းပြီးပေးမည်ပြောပြီး ရွှေတစ်ဆယ်ကျပ်သားကို
ဦးဟန်တင်ထံရောင်းရာ ကျပ် ၄၃ သိန်းရ၍ ထိုငွေကို စရန်ငွေအဖြစ်
ဦးဟန်တင်အားပေးခဲ့ကြောင်း၊ စရန်ပေးစာချုပ် ချုပ်သည့်နေ့တွင် တရားလို
က ငွေ ၉၀၅၀၀၀၀ ကျပ် ယူလာပြီး မိမိက ကျပ် ၄၇၅၀၀၀၀ ယူလာ၍
စုစုပေါင်း ကျပ် ၁၃၈ သိန်းကို ဦးဟန်တင်အားပေးကြောင်း၊ ယခင် စရန်ငွေ
ကျပ် ၄၃ သိန်းကိုပေါင်း၍ ကျပ် ၁၈၁ သိန်းဖြင့် စာချုပ်ချုပ်ဆိုကြောင်း၊
စာချုပ်ကို ဦးမြင့်စိုးက ရေးသားပေးကြောင်း ထွက်ဆိုသည်။

တရားပြိုင်ပြသက်သေများမှာ ၎င်း၏ဆွေမျိုးသားချင်းများ
ဖြစ်ကြပြီး အချင်းဖြစ်အိမ်မြေဝယ်ယူခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ကောင်းစွာသိရှိ
ထွက်ဆိုနိုင်ခြင်းမရှိကြောင်း တွေ့ရသည်။

မူလရုံးတရားလို ဒေါ်ကြည်ခင်၏ အဆိုလွှာအရ ရုံးကိစ္စများ
ဆောင်ရွက်ရန်အတွက် မောင်အရင်းတော်စပ်သူ တရားပြိုင် ဦးမင်းငွေဝင်း
အား အကူအညီတောင်းရာ ဦးမင်းငွေဝင်းက အရောင်းအဝယ်စာချုပ်
သည့်အခါ တရားလိုနှင့်အတူ လိုက်လံဆောင်ရွက်ပေးနိုင်ရန်အတွက်
တရားပြိုင် ဦးမင်းငွေဝင်း၏အမည်ကို ဝယ်သူနေရာတွင် ဖော်ပြရန်ပြော
သဖြင့် တရားလိုက ယုံကြည်ကိုးစားစွာ ၎င်း၏အမည်ကို ထည့်သွင်းချုပ်ဆို

ခဲ့ကြောင်း၊ ဦးမင်းငွေဝင်းသည် အိမ်မြေဝယ်ယူရာတွင် ငွေတစ်ပြားတစ်ချပ်မှ ပါဝင်ခြင်းမရှိဘဲ အမည်ငှား (ဘီနာမီ) သက်သက်မျှသာဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြ ထားကြောင်းတွေ့ရသည်။

၂၀၁၅
ဒေါ်ကြည်ခင်
နှင့်
ဦးမင်းငွေဝင်း ပါ ၂

သို့သော် တရားလို ဒေါ်ကြည်ခင်က ရုံးရှေ့ထွက်ဆိုရာ၌ စာချုပ်တွင် ဦးမင်းငွေဝင်း၏အမည်ကို မထည့်ရန်ပြောရာ ဦးမင်းငွေဝင်းက ၎င်းမလိမ့်ကြောင်း၊ ပြဿနာမဖြစ်ကြောင်း၊ နောင်လွှဲပြောင်းသည့်အခါ လွယ်ကူစေရန်ပြောသဖြင့် ထည့်ခဲ့ကြောင်း ထွက်ဆိုရာ ဦးမင်းငွေဝင်းအား တရားလိုက အမည်ခံ၊ အမည်ငှားအဖြစ် စာချုပ်တွင် ချုပ်ဆိုစေခဲ့ခြင်းဖြစ် သည်ဟု ထင်ရှားထွက်ဆိုခြင်းမရှိကြောင်း တွေ့ရသည်။

ပစ္စည်းတစ်ခုကိုဝယ်ယူရာ၌ အမည်ငှားဖြင့် ဝယ်ယူခြင်း ဟုတ် မဟုတ် ဆိုသည့်အချက်မှာ အကြောင်းခြင်းရာပြဿနာဖြစ်ကြောင်း၊ ပစ္စည်းတစ်ခုကို ဝယ်ယူရာ၌ အမည်ငှားဖြင့်ဝယ်ယူခြင်း ဟုတ် မဟုတ် ဆိုသောအချက်ကို ဆုံးဖြတ်ရာတွင် အမှုဖြစ်စဉ်အပေါ်၌ အခြေခံ၍ စဉ်းစား ဆုံးဖြတ်ရမည်သာဖြစ်ကြောင်း **ဒေါ်အေးတင် ပါ ၂ နှင့် ဦးခေးဝှက် (ခ) ဦးစိန်တင်အမှု^(၃)** တွင် ထုံးပြုသည်။

ဤအမှုတွင် မူလရုံးတရားလို ဒေါ်ကြည်ခင်က အချင်းဖြစ် အိမ်မြေကို ဝယ်ယူသူမှာ ၎င်းနှင့် သမီး မိခင်မာလွင်တို့ဖြစ်ပြီး တရားပြိုင် ဦးမင်းငွေဝင်းမှာ ၎င်း၏ငွေတစ်ပြားတစ်ချပ်မျှမပါဝင်ဘဲ အရောင်းအဝယ် စာချုပ်များတွင် ၎င်းအမည်ထည့်သွင်းထားသဖြင့် ဦးမင်းငွေဝင်းသည် အမည်ငှားမျှသာဖြစ်ကြောင်းနှင့် အိမ်မြေမှာ ၎င်းတစ်ဦးတည်းပိုင်ဖြစ်ကြောင်း

(၃) ၁၉၉၃ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၈၁။

၂၀၁၅
 ဧပြီလအတွင်း
 နှင့်

ဦးမင်းဌေးဝင်း ပါ ၂

မြွက်ဟကြေညာပေးစေလိုမှုစွဲဆိုခြင်းဖြစ်သည်။

ပစ္စည်းတစ်ခုကိုဝယ်ယူရာ၌ အမည်ခံ အမည်ငှားစနစ်ဖြင့် ဝယ်ယူခြင်းဆိုင်ရာဥပဒေနှင့်စပ်လျဉ်း၍ The Trusts Act ပုဒ်မ ၈၂ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် သက်ဆိုင်ကြောင်း **KATHLEEN MAUD KERWICK နှင့် FREDERICK JAMES RUPERT KERWICK အမှု^(၄)** တွင် ညွှန်ပြခဲ့သည်။

The Trusts Act ပုဒ်မ ၈၂ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရဆိုလျှင် ငွေစိုက်ထုတ်ပေးသူက လွှဲပြောင်းရရှိသူ၏အကျိုးငှာ ငွေပေးချေခြင်း မဟုတ်လျှင် ပစ္စည်းကို လွှဲပြောင်းရရှိသူသည် ငွေပေးသူ၏ အမည်ငှား အနေဖြင့် ထိုသူ၏အကျိုးငှာ လက်ရှိထားခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဆိုလိုသည်။ သို့ဖြစ်၍ ပစ္စည်းတစ်ခုကို ဝယ်ယူရာ၌ အမည်ခံအမည်ငှားစနစ်ဖြင့် ဝယ်ယူခြင်းမှာ လွှဲပြောင်းသောပစ္စည်းကို ငွေပေးချေသူသည် မိမိ အမည်ဖြင့် လွှဲပြောင်းရယူခြင်းမဟုတ်ဘဲ မိမိအကျိုးငှာ အခြားသူတစ်ဦးဦး၏ အမည်ငှားအဖြစ် လွှဲပြောင်းရယူခြင်းဖြစ်သည်။ တစ်နည်းအားဖြင့်ဆိုလျှင် လွှဲပြောင်းရရှိသူသည် ငွေပေးချေသူ၏အကျိုးငှာ ငွေပေးချေသူ၏ အမည်ငှားအနေဖြင့် လက်ရှိထားခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အမည်ခံ အမည်ငှားစနစ်ဖြင့် ဝယ်ယူရာတွင် ငွေပေးချေသူသည် မိမိ၏အမည်ကို အရောင်းအဝယ်စာချုပ်တွင်ဖော်ပြရန် အကြောင်းမရှိပေ။

ယခုအမှုတွင် အချင်းဖြစ်မြေနှင့်အိမ်ကို အရောင်းအဝယ် ပြုလုပ်ချုပ်ဆိုသော သက်သေခံအမှတ် (က) နှင့် (ခ) စာချုပ်များတွင်

(၄) အောက်မြန်မာပြည်စီရင်ထုံး၊ အတွဲ-၉၊ စာ-၂၁၂။

ငွေပေးချေသူဟု အဆိုပြုသည့် တရားလို ဒေါ်ကြည်ခင်နှင့် သမီး မိခင်မာလွင်တို့ကိုယ်တိုင် ဝယ်ယူများအဖြစ် ပါဝင်နေသောကြောင့် တရားပိုင် ဦးမင်းငွေဝင်းသည် ငွေပေးချေသူ တရားလို၏အကျိုးငှာ တရားလို၏ အမည်ငှားအနေဖြင့် အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းကို လွှဲပြောင်းရရှိသူ ဖြစ်သည်ဟု မဆိုနိုင်ချေ။ ထို့ကြောင့် ဦးမင်းငွေဝင်းသည် တရားလို ဒေါ်ကြည်ခင်၏ အမည်ခံအမည်ငှားဖြစ်သည် မဆိုနိုင်သောကြောင့် ဦးမင်းငွေဝင်း အမည်ခံအမည်ငှားဖြင့် ဝယ်ယူခြင်းဖြစ်ကြောင်း မြွက်ဟ ဒီကရီကို လက်အောက်အယူခံရုံးများက ခွင့်မပြုခဲ့ခြင်းမှာ မှားယွင်းခြင်း မရှိချေ။

၂၀၁၅
ဒေါ်ကြည်ခင်
နှင့်
ဦးမင်းငွေဝင်း ပါ ၂

သက်သေခံအမှတ် (က) နှင့် (ခ) အချင်းဖြစ်အိမ်မြေ အရောင်းအဝယ်စာချုပ်များတွင် ဝယ်ယူနေရာ၌ တရားပိုင် ဦးမင်းငွေဝင်း အမည် ပါဝင်ချုပ်ဆိုထားခြင်းမှာ တရားလို ဒေါ်ကြည်ခင်၏ အမည်ခံ အမည်ငှားအနေဖြင့် ဖော်ပြထားခြင်းမဟုတ်ကြောင်း အထက်တွင် သုံးသပ်ခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သက်သေခံအမှတ် (ခ) အိမ်မြေ အရောင်းအဝယ်မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ် ၂၈၀/၂၀၀၆ တွင် ဝယ်ယူသူမှာ တရားလို ဒေါ်ကြည်ခင်နှင့် တရားပိုင် ဦးမင်းငွေဝင်းတို့နှစ်ဦးဖြစ်သော ကြောင့် ဥပဒေသဘောအရ အချင်းဖြစ်အိမ်မြေမှာ တရားလို ဒေါ်ကြည်ခင်တစ်ဦးတည်း ပိုင်ဆိုင်သည်ဟုဆိုရန် အကြောင်းမရှိတော့ပေ။ သို့အတွက် အယူခံတရားရုံး နှစ်ရုံးလုံးက အချင်းဖြစ်အိမ်မြေမှာ တရားလို တစ်ဦးတည်းပိုင်ဖြစ်ကြောင်း မြွက်ဟကြေညာပေးရန် သက်သာခွင့်ကို လည်း ခွင့်မပြုဘဲ မူလရုံးတရားလို ဒေါ်ကြည်ခင်စွဲဆိုသောအမှုကို ပလပ်ခဲ့ခြင်းမှာ မှန်ကန်ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

၂၀၁၅
ဒေါ်ကြည်ခင်
နှင့်

ဦးမင်းငွေဝင်း ပါ ၂

သို့ဖြစ်၍ ကြားနာခဲ့သော ပြဿနာကို အောက်ပါအတိုင်း
ဖြေဆိုကာ ဤတရားမအထူးအယူခံမှုကို စရိတ်နှင့်တကွ ပလပ်လိုက်သည်-

“အချင်းဖြစ်အိမ်နှင့်မြေကို တရားလိုက ဝယ်ယူရာတွင်
စာချုပ်များ၌ မိမိနှင့်အတူ မောင်ဖြစ်သူ (၁) တရားပြိုင်အား
အမည်ဌား (ဘီနာမီ) ဖြင့် ပါဝင်ချုပ်ဆိုစေခဲ့ကြောင်း
ကောက်ယူရန် သက်သေခံချက်များရှိသည်ဆိုကာ
မော်လမြိုင်ခရိုင်တရားရုံးက (၁) တရားပြိုင်သည် အိမ်နှင့်
မြေကို ဝယ်ယူစဉ်က အမည်ခံအမည်ဌားဖြစ်ကြောင်း
မြွက်ဟသည့် ဒီကရီချမှတ်ခဲ့သော်လည်း မွန်ပြည်နယ်
တရားလွှတ်တော်က ပယ်ဖျက်၍ တရားလိုစွဲဆိုသော
အမှုအား ပလပ်ခဲ့ခြင်းကို ပြည်ထောင်စုတရား
လွှတ်တော်ချုပ်က အတည်ပြုခဲ့ခြင်းသည် မှန်ကန်ကြောင်း။”

ရှေ့နေစရိတ် ကျပ် ၅၀၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

တရားမပြင်ဆင်မှု

+ ၂၀၁၅ ခုနှစ်
ဇူလိုင်လ ၂၉ ရက်

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး ဦးစိုးညွန့်ရှေ့တွင်

ဒေါ်ခင်ဆွေမြင့်

နှင့်

ဦးဝင်းရွှေ (ခ) ဦးဝင်းဆွေ ပါ ၃*

၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ လယ်ယာမြေဥပဒေပုဒ်မ ၉ (ဂ) ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ အမွေ
ဆက်ခံခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အငြင်းပွားမှုကို ဥပဒေနှင့်အညီ
တရားရုံး၏ အဆုံးအဖြတ်ခံယူနိုင်သော အခွင့်အရေးမှာ
လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင်ခွင့်ရရှိထားသူများသာ ရရှိသော
အခွင့်အရေးဖြစ်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ လယ်ယာမြေဥပဒေပုဒ်မ ၉ (ဂ)
ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ အမွေဆက်ခံခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အငြင်းပွားမှုကို
ဥပဒေနှင့်အညီ တရားရုံး၏ အဆုံးအဖြတ်ခံယူနိုင်သော အခွင့်အရေးသည်
ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၉ အရ လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင်ခွင့်ရရှိထားသူများသာ
ရရှိသော အခွင့်အရေးဖြစ်သည်။

* ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ တရားမအယူခံမှုအမှတ်- ၄၃၆

+ ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၆၂ တွင် ချမှတ်သော ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ
၂၅ ရက်စွဲပါ ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏အမိန့်ကိုပြင်ဆင်မှု။

၂၀၁၅
ဒေါ်ခင်ဆွေမြင့်
နှင့်
ဦးဝင်းရွှေ (ခ)
ဦးဝင်းဆွေ ပါ ၃

အဆိုပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ တရားရုံးများသည် လယ်ယာ
မြေလုပ်ပိုင်ခွင့်ကို အမွေဆက်ခံခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်းသည့် အငြင်းပွားမှုကိုသာ
ဆုံးဖြတ်နိုင်ပြီး လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင်ခွင့်ကို တရားရုံးများက အဆုံးအဖြတ်
မပေးနိုင်ပေ။ လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင်ခွင့်ရပြီးမှသာ အမွေဆက်ခံခွင့်
အငြင်းပွားမှုကို တရားရုံးက အဆုံးအဖြတ်ပေးနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ လယ်ယာမြေဥပဒေအာဏာ
တည်ပြီးနောက် လယ်ယာမြေကို လက်ဝယ်ထားရှိ စိုက်ပျိုးလုပ်ကိုင်အသုံးချ
ခွင့်ရလိုသူသည် ဤဥပဒေအရထုတ်ပြန်သည့် နည်းဥပဒေ၊ စည်းမျဉ်း၊
စည်းကမ်းများနှင့်အညီ လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင်ခွင့် လျှောက်ထားရန်ဖြစ်သည်။

လယ်ယာမြေကို အသုံးပြုခွင့်ရရှိထားသူနှင့် လယ်ယာမြေ
လုပ်ပိုင်ခွင့်ရသူမှာ မတူညီပေ။ လယ်ယာမြေကို အသုံးပြုခွင့်ရရှိထားသူ
သည် လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင်ခွင့်ရရှိရန် သက်ဆိုင်ရာ ရပ်ကွက် သို့မဟုတ်
ကျေးရွာအုပ်စု လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့မှတစ်ဆင့် မြို့နယ်ဦးစီး
ဌာနမှူးရုံးသို့ သတ်မှတ်ချက်များနှင့်အညီ လျှောက်ထားရမည်ဖြစ်ကြောင်း
လယ်ယာမြေဥပဒေပုဒ်မ ၄ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင်ခွင့်ပြုလက်မှတ်ကို လယ်ယာမြေဥပဒေ
ပုဒ်မ ၆ အရ မြို့နယ်လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့က သက်ဆိုင်ရာ ခရိုင်
လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့၏ သဘောတူညီချက်ဖြင့် မြို့နယ်ဦးစီးဌာန
ရုံးတွင် သတ်မှတ်ချက်များနှင့်အညီ မှတ်ပုံတင်ကြေးပေးဆောင်စေ၍
မှတ်ပုံတင်ပြီးမှ ထုတ်ပေးရမည်ဖြစ်သည်။ လယ်ယာမြေ စီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့
ကသာ လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင်ခွင့်လက်မှတ် ထုတ်ပေးပိုင်ခွင့်ရှိမည်ဖြစ်သည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ယခုအမှုတွင် ကွင်းအမှတ် ၄၅၀၊ မြမ္မာ
ပြာသာကွင်း၊ ဦးပိုင်အမှတ် ၇ မြေကွက်နှင့် ဝါးခြံမြေအား တရားလို၏
အမည်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ တရားလို၏ မိဘများအမည်ဖြင့်လည်းကောင်း
သက်ဆိုင်ရာဦးစီးဌာနတွင် မှတ်ပုံတင်ထားကြောင်းနှင့် လယ်ယာမြေ
လုပ်ပိုင်ခွင့်ရရှိထားကြောင်းလည်း မပေါ်လွင်ပေ။ လယ်ယာမြေ လုပ်ပိုင်ခွင့်
ကို မည်သူရရှိထားကြောင်း မပေါ်ပေါက်သေး၍ လယ်ယာမြေဥပဒေပုဒ်မ
၉ (၈) အရ လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင်ခွင့် အမွေဆက်ခံခြင်းကိစ္စအပေါ်
တရားရုံးက အဆုံးအဖြတ်ပေးနိုင်ခွင့် ရှိမည်မဟုတ်ပေ။

အယူခံတရားလိုအတွက် - ဦးစိန်ဝင်း၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
အယူခံတရားပြိုင်များအတွက် - ဦးကြင်ထူး၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

ညောင်တုန်းမြို့နယ်တရားရုံး၊ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှု
အမှတ် ၂၀ တွင် ဦးဝင်းရွှေ (ခ) ဦးဝင်းဆွေက ဦးသိန်းဇော်ပါ ၃ ဦး
တို့အပေါ် အမွေပုံစည်းစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုစွဲဆိုသည်။ နောက်တိုး
ငြင်းချက်နှစ်ရပ်ကို ဥပဒေငြင်းချက်အဖြစ်သတ်မှတ်၍ ကြားနာပြီး အမှုအား
ဆက်လက်စစ်ဆေးသွားမည်ဟု ဆုံးဖြတ်သည်။ မြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို
အမှတ် (၂) တရားပြိုင် ဒေါ်ခင်ဆွေမြင့်က မကျေနပ်၍ မအူပင်ခရိုင်
တရားရုံးသို့ ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ တရားမပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၁၅ ဖြင့်လည်းကောင်း၊
ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်သို့ ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ တရားမ
ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၆၂ ဖြင့်လည်းကောင်း ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်းရာ အောင်မြင်မှု
မရသဖြင့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ ဤပြင်ဆင်မှု
တင်သွင်းခြင်းဖြစ်သည်။

၂၀၁၅
ဒေါ်ခင်ဆွေမြင့်
နှင့်
ဦးဝင်းရွှေ (ခ)
ဦးဝင်းဆွေ ပါ ၃

၂၀၁၅
ဒေါ်ခင်ဆွေမြင့်
နှင့်
ဦးဝင်းရွှေ (ခ)
ဦးဝင်းဆွေ ပါ ၃

အဆိုလွှာတွင် ညောင်တုန်းမြို့နယ်၊ ထိပ်ဝလေးကျေးရွာနေ ဦးအေးနှင့် ဒေါ်ကြင်မြိုင်တို့ ကွယ်လွန်ပြီးနောက် ကျန်ရစ်သော အမွေပုံ ပစ္စည်း (၅) မျိုးအနက် နေအိမ်တစ်လုံး၊ ဝိုင်းမြေနှင့် ကိုင်းမြေ (၇) ကွက်အား မောင်နှမ (၄) ဦး သဘောတူခွဲဝေခဲ့ကြကြောင်း၊ ခွဲဝေရန်ကျန်ရှိသည့် ကွင်း အမှတ် (၄၅၀)၊ မြိမ္မာပြာသာကွင်း၊ ဦးပိုင်အမှတ် (၇)၊ ဧရိယာ ၃. ၈၃ ဧကရှိ သက်ကယ်ကိုင်းမြေကွက်ကို ရန်ကုန်၊ ပုသိမ်ကားလမ်းဖောက်စဉ် ဖြတ်၍ဖောက်သဖြင့် ၀. ၅၀ ဧက ရှိ ကိုင်းမြေတစ်ကွက်နှင့် ၁ ဧကရှိ ကိုင်းမြေတစ်ကွက် ကျန်ရစ်ခဲ့ကြောင်း၊ ၀. ၅၀ ဧကရှိ ကိုင်းမြေတွင် အမှတ် (၂) တရားပြိုင် ဒေါ်ခင်ဆွေမြင့် အိမ်ဆောက်နေထိုင်ခဲ့ပြီး ၁၇-၅-၂၀၁၂ နေ့တွင် ရောင်းချခဲ့ကြောင်း၊ ရောင်းချငွေ၏ ၄ ပုံ ၁ ပုံကို ခွဲဝေပေးရန် တောင်းဆိုရာ ခွဲဝေပေးခြင်းမရှိကြောင်း၊ အမွေခွဲဝေရာတွင် ကျန်ရှိသော ၃ ဧကရှိ ဝါးခြံ၊ သက်ကယ်ကိုင်းမြေ ၁ ဧက နှင့် သက်ကယ်ကိုင်းမြေ ၀. ၅၀ ဧက ရောင်းချငွေ ကျပ် (၈၅) သိန်းတို့၏ ၄ ပုံ ၁ ပုံကို ခွဲဝေ ရထိုက်ကြောင်း အဆိုပြုထားသည်။

အမှတ် (၁) တရားပြိုင် ဦးသိန်းဇော်နှင့် အမှတ် (၃) တရားပြိုင် ဒေါ်ရီရီဆွေတို့က ဆိုလွှာပါအချက်များ မှန်ကန်ကြောင်း ဝန်ခံချေလွှာတင်သွင်းသည်။

အမှတ် (၂) တရားပြိုင် ဒေါ်ခင်ဆွေမြင့်က ၃ ဧကရှိ ဝါးခြံ သည် အမွေခွဲဝေပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ ကိုင်းမြေမှာ မိဘများကပေး၍ လွန်ခဲ့သော (၂၉) နှစ်ကျော်က လုပ်ကိုင်ခဲ့ကြောင်း၊ ခင်ပွန်း ဦးရွှေလှဝင်းအမည်ဖြင့် မြေခွန်ပြေစာထွက်ပြီး မြေစာရင်းဦးစီးဌာနတွင် မြေယာမှတ်ပုံတင်

လျှောက်ထားပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ တရားစွဲဆိုသော ကိုင်းမြေနှင့် ဝါးခြံမြေကို မြေယာမှတ်ပုံတင်ထားခြင်းမရှိ၍ တရားစွဲဆိုခွင့်မရှိဘဲ မှားယွင်းစွဲဆိုခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ချေပသည်။

အဆိုအချေများအရ ငြင်းချက် (၄) ရပ် ထုတ်ခဲ့ပြီး အမှတ် (၂) တရားပြိုင်၏ လျှောက်ထားချက်အရ နောက်တိုးငြင်းချက်နှစ်ရပ် ထပ်မံ ထုတ်ပြီး ပဏာမငြင်းချက်အဖြစ် ကြားနာသည်။ အဆိုပါ နောက်တိုး ငြင်းချက်နှစ်ရပ်မှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်-

(၁) အမွေပုံပစ္စည်းစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှု စွဲဆိုထားသော ပစ္စည်း များမှာ လယ်ယာမြေများဖြစ်ပြီး ယင်း လယ်ယာမြေများကို သက်ဆိုင်ရာမြေစာရင်းဦးစီးဌာန တွင် မှတ်ပုံတင်ထားခြင်းမရှိသဖြင့် အမွေပုံပစ္စည်းစီမံ ခန့်ခွဲပေးစေလိုမှု စွဲဆို၍မရသည်မှာ မှန်သလား။

(၂) ကာလစည်းကမ်းသတ်ကျော်လွန်ခြင်းမရှိသည်မှာ မှန်သလား။

ညောင်တုန်းမြို့နယ်တရားရုံးက လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင်ခွင့် အငြင်းပွားမှုအရပ်အရင်းဖြစ်နေသည့်ကိစ္စမဟုတ်ဘဲ တရားလိုက တရားပြိုင် များအပေါ် အမွေခွဲဝေပေးရန် စွဲဆိုထားခြင်းဖြစ်၍ အမွေဆက်ခံခြင်းနှင့် အကျိုးဝင်ကြောင်း၊ အမွေပစ္စည်း လယ်မြေရောင်းချသည့် ၂၀၁၁ ခုနှစ်မှ စတင်၍ ကာလစည်းကမ်းသတ်ရေတွက်ရမည်ဖြစ်ပြီး အမှုစွဲဆိုချိန်တွင် ကာလစည်းကမ်းသတ်မကျော်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်သည်။

၂၀၁၅

ဒေါ်ခင်ဆွေမြင့်

နှင့်

ဦးဝင်းရွှေ (ခ)

ဦးဝင်းဆွေ ပါ ၃

၂၀၁၅
ဒေါ်ခင်ဆွေမြင့်
နှင့်
ဦးဝင်းရွှေ (ခ)
ဦးဝင်းဆွေ ပါ ၃

မအူပင်ခရိုင်တရားရုံးက လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင်ခွင့်ကို အမွေဆက်ခံသည့်ကိစ္စအငြင်းပွားခြင်းအား ဥပဒေနှင့်အညီ သက်ဆိုင်ရာတရားရုံး၏ အဆုံးအဖြတ်ခံယူရမည်မှာ ပေါ်လွင်ကြောင်း၊ ဥပဒေနှင့်အညီ အမွေဆက်ခံခွင့်နှင့် လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင်ခွင့်ရရှိသည့်အခါ သက်ဆိုင်ရာမြေစာရင်းဦးစီးဌာနတွင် မှတ်ပုံတင်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ သို့အတွက် လယ်ယာမြေအမွေဆက်ခံခြင်းကိစ္စကို တရားရုံး၏အဆုံးအဖြတ်ဦးစွာခံယူရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ အမှတ် (၂) တရားပြိုင်က အမွေပစ္စည်းလယ်မြေကို မိမိပိုင်အဖြစ် ရောင်းချခဲ့သည့် ၂-၁-၂၀၁၁ ရက်နေ့မှစ၍ ကာလစည်းကမ်းသတ်ရေတွက်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ တရားစွဲဆိုသောနေ့အထိ ကာလစည်းကမ်းသတ် (၁၂) နှစ်အတွင်းကျရောက်၍ ကာလစည်းကမ်းသတ်မကျော်လွန်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ပြီး မြို့နယ်တရားရုံးအမိန့်ကို အတည်ပြုခဲ့သည်။

ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က မအူပင်ခရိုင်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို အတည်ပြုခဲ့သည်။

လျှောက်ထားသူ၏ရှေ့နေက အမွေပစ္စည်းအဖြစ် ခွဲဝေပေးရန် စွဲဆိုထားသောပစ္စည်းမှာ လယ်ယာမြေများဖြစ်ပြီး လယ်ယာမြေကို မှတ်ပုံတင်ပြီးမှသာလျှင် ဥပဒေအရ တရားစွဲဆိုနိုင်မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ လယ်ယာမြေဥပဒေပုဒ်မ ၉ (ဂ) တွင် လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင်ခွင့်ကို အမွေဆက်ခံခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အငြင်းပွားမှုပေါ်ပေါက်ပါက တည်ဆဲဥပဒေနှင့်အညီ သက်ဆိုင်ရာတရားရုံး၏ အဆုံးအဖြတ်ခံယူနိုင်ခွင့်ရှိစေရမည်ဟုလည်းကောင်း၊ ပုဒ်မ ၁၃ တွင် ဤဥပဒေပြဋ္ဌာန်းပြီးနောက် လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင်ခွင့်အငြင်းပွားမှု အရှုပ်အရှင်းဖြစ်လာလျှင် ဦးစီးဌာနတွင်

မှတ်ပုံတင်ပြီးမှသာ တရားဝင်ဖြေရှင်းနိုင်ခွင့်ရှိသည်ဟုလည်းကောင်း ပြဋ္ဌာန်း ထားကြောင်း၊ စွဲဆိုထားသော လယ်ယာမြေများသည် ဖခင် ဦးအေးနှင့် တရားလို၏အမည်ဖြင့် မြေယာမှတ်ပုံတင်ထားခြင်းမရှိ၊ လက်ရှိ လက်ငုတ်လည်း လုပ်ပိုင်ခွင့်ရထားခြင်းမရှိဘဲ တရားစွဲဆိုထားကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်လယ်ယာမြေသည် အမှတ် (၂) တရားပြိုင်၏ ခင်ပွန်း အမည်ပေါက်ဖြင့် မြေခွန်ထမ်းဆောင်ကာ လက်ရှိလုပ်ကိုင်နေကြောင်း၊ အမှတ် (၂) တရားပြိုင်၏ ခင်ပွန်းက မြေယာမှတ်ပုံတင် လျှောက်ထားရာ တရားလိုက ကန့်ကွက်ခဲ့ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် လယ်ယာမြေနည်းဥပဒေ အပိုဒ် (၉) မှ (၁၃) တို့အရ လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဆင့်ဆင့်၏ အဆုံးအဖြတ်ခံယူရမည်ဖြစ်ပါလျက် တရားရုံးတွင် တရားစွဲဆိုသည်မှာ မှားယွင်းကြောင်း၊ လယ်ယာမြေလုပ်ကိုင်ခွင့်အငြင်းပွားမှု အရှုပ်အရှင်းဖြစ် နေသည့်ကိစ္စမဟုတ်ဘဲ တရားလိုမှ တရားပြိုင်များအပေါ် အမွေပုံပစ္စည်း စီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှု စွဲဆိုထားခြင်းဖြစ်၍ အမွေဆက်ခံခြင်းနှင့်သာ အကျိုးဝင်သည်ဟု သုံးသပ်ထားခြင်းမှာ မှားယွင်းကြောင်း၊ အမှတ် (၂) တရားပြိုင် ရောင်းချသောမြေမှာ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ လယ်ယာမြေဥပဒေ အာဏာမတည်မီက ရောင်းချခဲ့ခြင်းဖြစ်သောကြောင့် အမွေပစ္စည်းတွင် အကျိုးမဝင်ကြောင်း၊ အမှတ် (၂) တရားပြိုင်၏ ခင်ပွန်း ဦးရွှေလှဝင်း အမည်ဖြင့် ၂၀၀၈-၂၀၀၉ ခုနှစ်မှ ၂၀၁၂-၂၀၁၃ ခုနှစ်ထိ လက်ရှိ လက်ငုတ် လုပ်ကိုင်ပြီး ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ လယ်ယာမြေဥပဒေ အာဏာတည်သည့် အချိန်တွင် တရားလို တရားပြိုင်တို့၏ ဖခင်လက်ရှိလက်ငုတ် လုပ်ကိုင်ခြင်း မရှိတော့၍ ယင်းလယ်ယာမြေများမှာ အမွေဆိုင်ပစ္စည်းအဖြစ် ကျန်ရစ်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ မူလရုံးက အမွေပုံပစ္စည်းအဖြစ် သတ်မှတ်ပြီး

၂၀၁၅
ဒေါ်ခင်ဆွေမြင့်
နှင့်
ဦးဝင်းရွှေ (ခ)
ဦးဝင်းဆွေ ပါ ၃

၂၀၁၅
ဒေါ်ခင်ဆွေမြင့်
နှင့်
ဦးဝင်းရွှေ (ခ)
ဦးဝင်းဆွေ ပါ ၃

ရောင်းချသည့် ၂၀၁၁ ခုနှစ်မှစ၍ ကာလစည်းကမ်းသတ်ရေတွက်ရမည်ဟု သုံးသပ်ပြီး ကာလစည်းကမ်းသတ်ကျော်လွန်ခြင်းမရှိကြောင်း ဆုံးဖြတ်ခြင်း သည် မှားယွင်းကြောင်း၊ အမှုအား တရားရုံးအဆင့်ဆင့် ပလပ်ပေးရန် လျှောက်ထားသည်။

လျှောက်ထားခံရသူများ၏ရှေ့နေက ကိုင်းမြေနှစ်ကွက်အား မိဘများက အမှတ် (၂) တရားပြိုင် မိသားစုကို အမွေပေးထားကြောင်း အမှတ် (၂) တရားပြိုင်က သက်သေပြရန်တာဝန်ရှိကြောင်း၊ အမွေခွဲဝေ ပေးရန် တောင်းဆိုသောပစ္စည်းမှာ အမှတ် (၂) တရားပြိုင်က ကိုင်းမြေ ၀.၅၀ ဧကကို ရောင်းချခဲ့သော ငွေကျပ် (၈၅) သိန်းနှင့် ကွင်းအမှတ် ၄၅၀၊ ဦးပိုင်အမှတ် ၇၊ ကိုင်းမြေ ၁ ဧက ဝါးခြံတို့ဖြစ်ကြောင်း၊ လယ်ယာ မြေဥပဒေအရ လယ်ယာမြေနှင့်ပတ်သက်သော အမွေဆက်ခံခွင့် အခွင့် အရေးရှိသူသည် သက်ဆိုင်ရာတရားရုံးတွင် အမွေဝေစုတောင်းဆို၍ တရားရုံးက အမွေဝေစုသတ်မှတ်ပြီးမှသာ မိမိရရှိသော အမွေဝေစု အပိုင်း အခြားကို မြေစာရင်းဦးစီးဌာနတွင် လယ်ယာမြေဥပဒေပုဒ်မ ၁၂ (ဃ) အရလည်းကောင်း၊ နည်းဥပဒေ ၂၉ အရလည်းကောင်း အမည်ပြောင်းပေး ရန် ပုံစံ (၉) ဖြင့် မြို့နယ်ဦးစီးဌာနသို့ မှတ်ပုံတင်ပေးရန်အတွက် လျှောက်ထားရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ လယ်ယာမြေအတွက် အမွေဆက်ခံခြင်း နှင့်ပတ်သက်သော အငြင်းပွားမှုတွင် သက်ဆိုင်ရာတရားရုံးက ဥပဒေနှင့် အညီ အမွေခွဲဝေယူရန်မှာ ပထမအဆင့်ဖြစ်ကြောင်း၊ ယခုအမှုမှာ မြေ လုပ်ပိုင်ခွင့်တောင်းဆိုသော အမှုမဟုတ်ကြောင်း၊ အမှတ် (၂) တရားပြိုင်၏ လက်ဝယ်ရှိ ကိုင်းမြေ၏တန်ဖိုးမှ ၄ ပုံ ၁ ပုံ ရထိုက်သည်ဟု အမွေခွဲဝေ ပေးရန် စွဲဆိုခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ အမှတ် (၂) တရားပြိုင်သည် အမွေဆိုင်

မြေကွက်မှ ၀.၅၀ ဧကကို လယ်ယာမြေမှတ်ပုံတင်ထားခြင်းမရှိဘဲ ဦးစွာရောင်းချခဲ့ပြီးသည်ကို ငြင်းဆိုခြင်းမရှိကြောင်း၊ အမှတ် (၂) တရားပြိုင် သည် ၎င်းအမည်ပေါက် လယ်ယာမြေမှတ်ပုံတင်လက်မှတ် ရရှိသွားပါက ထပ်မံရောင်းချလျှင် အမွေဆိုင်များ ဆုံးရှုံးမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလိုသည် အမွေဝေစုရထိုက်ခွင့် ရှိ မရှိ ဆုံးဖြတ်နိုင်ရန် အမှုကို ဆက်လက်စစ်ဆေး သင့်ကြောင်း၊ အမှတ် (၂) တရားပြိုင်သည် အမွေဆိုင်မြေကွက်မှ ၀.၅၀ ဧကကို ၂-၁၂-၂၀၁၁ နေ့တွင် ငွေကျပ် (၈၅) သိန်းဖြင့် ရောင်းချခဲ့ခြင်းအား ဝန်ခံထား၍ အခြားအမွေဆိုင်၏ အကျိုးကို နစ်နာစေကြောင်း၊ တရားလိုက ၂၅-၈-၂၀၁၂ ရက်နေ့ နောက်ဆုံးထားခွဲဝေပေးရန် တောင်းသော်လည်း ခွဲဝေပေးခြင်းမရှိ ငြင်းဆိုသည့်အချိန်မှစ၍ ကာလစည်းကမ်းသတ်ရေတွက် ရမည်ဖြစ်ရာ ကာလစည်းကမ်းသတ်ကျော်လွန်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ တရားရုံး အဆင့်ဆင့်တို့၏အမိန့်မှာ ဥပဒေအရ မှန်ကန်၍ ဆက်လက်အတည်ပြုပြီး ပြင်ဆင်မှုကို ပလပ်ပေးရန် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

တရားလိုသည် တရားပြိုင်များအပေါ် ကွင်းအမှတ် ၄၅၀၊ မြေဗျာပြာသာကွင်း၊ ဦးပိုင်အမှတ် ၇ ၏ ထိပ်ဝလေးရွာဘက်အခြမ်း၊ သက်ကယ်ကျင်းမြေဧရိယာ ၀.၅၀ ၏ ရောင်းချရငွေတန်ဖိုး ကျပ် (၈၅) သိန်း၊ ထိပ်ဝလေးရွာအောက်စုဘက်ခြမ်းရှိ သက်ကယ်ကျင်းမြေ ၁ ဧက၊ ၃ ဧကကျော်ကျယ်ဝန်းသည့် ဝါးခြံမြေ၏ ၄ ပုံ ၁ ပုံကို ခွဲဝေပေးရန် အမွေစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှု စွဲဆိုသည်။

တရားလိုက အမွေပစ္စည်းဟု အဆိုပြု၍ ခွဲဝေပေးရန် စွဲဆို သော ကိုင်းမြေ၊ ဝါးခြံမြေတို့သည် ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ လယ်ယာမြေဥပဒေပုဒ်မ ၃ (က) ၏ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်အရ လယ်ယာမြေတွင် အကျုံးဝင်ကြောင်း

၂၀၁၅

ဒေါ်ခင်ဆွေမြင့်

နှင့်

ဦးဝင်းရွှေ (ခ)

ဦးဝင်းဆွေ ပါ ၃

၂၀၁၅
ဒေါ်ခင်ဆွေမြင့်
နှင့်
ဦးဝင်းရွှေ (ခ)
ဦးဝင်းဆွေ ပါ ၃

တွေ့ရသည်။ နှစ်ဖက်အဆိုအချေများတွင် ဖော်ပြချက်များအရ အဆိုပါ
မြေများသည် မူလက တရားလိုနှင့် တရားပြိုင်တို့၏ မိဘများဖြစ်သော
ဦးအေး၊ ဒေါ်ကြင်မြိုင်တို့ လုပ်ကိုင်ခဲ့ကြသော မြေများဖြစ်ကြောင်း
အငြင်းမပွား ပေါ်ပေါက်သည်။

လျှောက်ထားသူ၏ရှေ့နေက အမွေပုံပစ္စည်းလယ်ယာမြေ
များကို လယ်ယာမြေမှတ်ပုံတင်ပြီးမှသာလျှင် ဥပဒေအရ တရားစွဲဆိုနိုင်
မည်ဖြစ်ကြောင်း တင်ပြသည်။

ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊
လယ်ယာမြေဥပဒေပုဒ်မ ၉ (ဂ) တွင် “လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင်ခွင့်ကို
အမွေဆက်ခံခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အငြင်းပွားမှုပေါ်ပေါက်လာပါက တည်ဆဲ
ဥပဒေနှင့်အညီ သက်ဆိုင်ရာတရားရုံး၏ အဆုံးအဖြတ်ခံယူခွင့်ရှိစေရမည်”
ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ လယ်ယာမြေဥပဒေပုဒ်မ ၁၃ တွင် “ဤဥပဒေ
ပြဋ္ဌာန်းပြီးနောက် လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင်ခွင့် အငြင်းပွားမှုအရှုပ်အရှင်းဖြစ်လာ
လျှင် ဦးစီးဌာနတွင် မှတ်ပုံတင်ပြီးမှသာ တရားဝင်ဖြေရှင်းဆောင်ရွက်နိုင်ခွင့်
ရှိသည်” ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ ယခုအမှုမှာ လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင်ခွင့်
အတွက် အငြင်းပွားသောအမှုမဟုတ်ပေ။ လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင်ခွင့်ကို အမွေ
ဆက်ခံခြင်းအတွက် အငြင်းပွားမှုပေါ်ပေါက်နေခြင်းဖြစ်သည်။ တစ်နည်း
ဆိုရသော် လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင်ခွင့်ကို အမွေဆက်ခံရရှိရန်အတွက်
လယ်ယာမြေဥပဒေပုဒ်မ ၉ (ဂ) ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ အမွေစီမံခန့်ခွဲပေးစေ
လိုမှုကို သက်ဆိုင်ရာတရားရုံးတွင် တရားစွဲဆိုရမည်ဖြစ်သည်ဟု ဆုံးဖြတ်
ထားသည်။

၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ လယ်ယာမြေဥပဒေပုဒ်မ ၉ (ဂ) ပြဋ္ဌာန်းချက် အရ အမွေဆက်ခံခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အငြင်းပွားမှုကို ဥပဒေနှင့်အညီ တရားရုံး၏ အဆုံးအဖြတ်ခံယူနိုင်သော အခွင့်အရေးသည် ယင်းဥပဒေ ပုဒ်မ ၉ အရ လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင်ခွင့်ရရှိထားပြီးသူများသာ ရရှိသော အခွင့်အရေးဖြစ်သည်။

၂၀၁၅
ဒေါ်ခင်ဆွေမြင့်
နှင့်
ဦးဝင်းရွှေ (ခ)
ဦးဝင်းဆွေ ပါ ၃

အဆိုပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ တရားရုံးများသည် လယ်ယာမြေ လုပ်ပိုင်ခွင့်ကို အမွေဆက်ခံခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်းသည့် အငြင်းပွားမှုကိုသာ ဆုံးဖြတ်နိုင်ပြီး လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင်ခွင့်ကို တရားရုံးများက အဆုံးအဖြတ် မပေးနိုင်ပေ။ လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင်ခွင့်ရပြီးမှ အမွေဆက်ခံခွင့် အငြင်းပွားမှုကိုသာ တရားရုံးက အဆုံးအဖြတ်ပေးနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင်ခွင့်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၃ (ဃ) တွင် အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုထားရာ၌ “လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင်ခွင့်ဆိုသည်မှာ နိုင်ငံတော်သည် မြေယာအားလုံး၏ ပင်ရင်းပိုင်ရှင်ဖြစ်၍ လယ်ယာမြေကို စိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်မှု တိုးတက်မြှင့်တင်ရေးအရ လာစေရန်အလို့ငှာ ဤဥပဒေ၊ ဤဥပဒေအရထုတ်ပြန်သည့် နည်းဥပဒေ၊ စည်းမျဉ်း၊ စည်းကမ်းများနှင့်အညီ လက်ဝယ်ထားရှိ စိုက်ပျိုးလုပ်ကိုင် အသုံးချခွင့်ပြုခြင်းကို ဆိုလိုသည်” ဟု ဖော်ပြထားသည်။

၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ လယ်ယာမြေဥပဒေအာဏာတည်ပြီးနောက် လယ်ယာမြေကို လက်ဝယ်ထားရှိ စိုက်ပျိုးလုပ်ကိုင်အသုံးချခွင့်ရလိုသူသည် ဤဥပဒေအရ ထုတ်ပြန်သည့် နည်းဥပဒေ၊ စည်းမျဉ်း၊ စည်းကမ်းများ နှင့်အညီ လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင်ခွင့် လျှောက်ထားရန်ဖြစ်သည်။

၂၀၁၅

ဒေါ်ခင်ဆွေမြင့်

နှင့်

ဦးဝင်းရွှေ (ခ)

ဦးဝင်းဆွေ ပါ ၃

လယ်ယာမြေကို အသုံးပြုခွင့်ရရှိထားသူနှင့် လယ်ယာမြေ လုပ်ပိုင်ခွင့်ရသူမှာ မတူညီပေ။ လယ်ယာမြေကို အသုံးပြုခွင့်ရရှိထားသူ သည် လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင်ခွင့်ရရှိရန် သက်ဆိုင်ရာ ရပ်ကွက် သို့မဟုတ် ကျေးရွာအုပ်စု လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့မှတစ်ဆင့် မြို့နယ်ဦးစီးဌာနမှူး ရုံးသို့ သတ်မှတ်ချက်များနှင့်အညီ လျှောက်ထားရမည်ဖြစ်ကြောင်း လယ်ယာ မြေဥပဒေပုဒ်မ ၄ တွင် ပြဌာန်းထားသည်။

လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင်ခွင့်ပြုလက်မှတ်ကို လယ်ယာမြေဥပဒေ ပုဒ်မ ၆ အရ မြို့နယ်လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့က သက်ဆိုင်ရာ ခရိုင်လယ်ယာမြေစီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့၏ သဘောတူညီချက်ဖြင့် မြို့နယ်ဦးစီး ဌာနရုံးတွင် သတ်မှတ်ချက်များနှင့်အညီ မှတ်ပုံတင်ကြေးပေးဆောင်စေ၍ မှတ်ပုံတင်ပြီးမှ ထုတ်ပေးရမည်ဖြစ်သည်။ လယ်ယာမြေ စီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့ ကသာ လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင်ခွင့်လက်မှတ် ထုတ်ပေးပိုင်ခွင့်ရှိမည်ဖြစ်သည်။

အမှတ် (၂) တရားပြိုင် ဒေါ်ခင်ဆွေမြင့်က တရားလိုစွဲဆို ထားသော ကွင်းအမှတ် ၄၅၀၊ မြိမ္မာပြာသာကွင်း၊ ဦးပိုင်အမှတ် ၇ မြေကွက် များမှာ အမှတ် (၂) တရားပြိုင်၏ခင်ပွန်း ဦးရွှေလှဝင်းအမည်ဖြင့် မြေခွန် ပြေစာပေါက်ပြီး ညောင်တုန်းမြို့နယ်၊ မြေစာရင်းဦးစီးဌာနတွင် မြေယာ မှတ်ပုံတင်လျှောက်ထားပြီးဖြစ်ကြောင်း ချေလွှာအပိုဒ် ၁၁ တွင် ချေပ ထားသည်။

အမှတ် (၂) တရားပြိုင်၏ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၁၁၊ နည်းဥပဒေ ၁ အရ မေးမြန်းချက်အပေါ် တရားလိုက ကျမ်းကျိန်လွှာဖြင့် ဖြေဆိုရာတွင် “အချင်းဖြစ်အမွေဆိုင်ကိုင်ငံမြေများဖြစ်၍ မောင်နှမ

တစ်ဦးတည်း ပိုင်ဆိုင်ရပိုင်ခွင့်မရှိ၍ မြေယာမှတ်ပုံတင်မှုမလုပ်သည်ကို အမှတ် (၂) တရားပြိုင်ဘက်မှ မြေစာရင်းဦးစီးဌာနတွင် လယ်ယာ မှတ်ပုံတင်လျှောက်ထားသဖြင့် တရားလိုမှ ၁၄-၈-၂၀၁၂ နေ့တွင် မြေစာရင်းဦးစီးဌာန၌ ကန့်ကွက်လွှာတင်ပြီးဖြစ်သည်” ဟု ဖြေဆိုထား သည်။ သို့ဖြစ်၍ တရားလိုသည် တရားစွဲဆိုထားသော လယ်ယာမြေကို မှတ်ပုံတင်ထားခြင်းမရှိကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်။ တရားလိုသည် အမှတ် (၂) တရားပြိုင်၏ ခင်ပွန်းနှင့် လယ်ယာမြေမှတ်ပုံတင်အငြင်းပွားမှုအတွက် လယ်ယာမြေနည်းဥပဒေများအပိုဒ် (၉) မှ (၁၄) တို့အရ လယ်ယာမြေ စီမံခန့်ခွဲမှုအဖွဲ့အဆင့်ဆင့်၏ အဆုံးအဖြတ်ခံယူရန်ဖြစ်သည်။

ယခုအမှုတွင် ကွင်းအမှတ် ၄၅၀၊ မြိမ္မာပြာသာကွင်း၊ ဦးပိုင် အမှတ် ၇ မြေကွက်နှင့် ဝါးခြံမြေအား တရားလို၏အမည်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ တရားလို၏ မိဘများအမည်ဖြင့်လည်းကောင်း သက်ဆိုင်ရာဦးစီးဌာနတွင် မှတ်ပုံတင်ထားကြောင်းနှင့် လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင်ခွင့်ရရှိထားကြောင်း လည်း မပေါ်လွင်ပေ။ လယ်ယာမြေလုပ်ပိုင်ခွင့်ကို မည်သူရရှိထားကြောင်း မပေါ် ပေါက်သေး၍ လယ်ယာမြေဥပဒေပုဒ်မ ၉ (ဂ) အရ လယ်ယာ မြေလုပ်ပိုင်ခွင့် အမွေဆက်ခံခြင်းကိစ္စအပေါ် တရားရုံးက အဆုံးအဖြတ် ပေးနိုင်ခွင့်ရှိမည်မဟုတ်ပေ။

သို့ဖြစ်၍ အမွေပုံပစ္စည်းလယ်ယာမြေများကို လယ်ယာမြေ မှတ်ပုံတင်ပြီးမှသာလျှင် ဥပဒေအရ တရားစွဲဆိုနိုင်မည်ဖြစ်ကြောင်းကို လက်ခံနိုင်မည်မဟုတ်ဟု ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည့် ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးတရား လွှတ်တော်၏ ဆုံးဖြတ်ချက်သည် ဥပဒေအရ မှန်ကန်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

၂၀၁၅

ဒေါ်ခင်ဆွေမြင့်

နှင့်

ဦးဝင်းရွှေ (ခ)

ဦးဝင်းဆွေ ပါ ၃

၂၀၁၅
ဒေါ်ခင်ဆွေမြင့်
နှင့်
ဦးဝင်းရွှေ (ခ)
ဦးဝင်းဆွေ ပါ ၃

ထို့ကြောင့် ဤပြင်ဆင်မှုကို ခွင့်ပြုသည်။ ဧရာဝတီတိုင်း
ဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်ပြီး မူလရုံး
တရားလိုစွဲဆိုသောအမှုအား တရားရုံးအဆင့်ဆင့် စရိတ်နှင့်တကွ
ပလပ်လိုက်သည်။

ရှေ့နေစရိတ် ကျပ် ၁၀၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

တရားမအထွေထွေလျှောက်ထားမှု

+ ၂၀၁၅ ခုနှစ်
မတ်လ ၉ ရက်

ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော
ဦးမြသိမ်း နှင့် ဦးမြင့်အောင်တို့ရှေ့တွင်

ဦးချစ်ထွေး

နှင့်

ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး၊ ပညာရေးဝန်ကြီးဌာန၊ နေပြည်တော်*

ဝန်ထမ်းဆိုင်ရာကျင့်ဝတ်ပျက်ယွင်းမှု၊ စည်းကမ်းဖောက်ဖျက်မှု
နှင့် တာဝန်ပျက်ကွက်မှုတို့အတွက် နည်းလမ်းတကျ
စုံစမ်းစစ်ဆေးရေးအဖွဲ့ ဖွဲ့စည်း၍ စစ်ဆေးပြီး
လုပ်ပိုင်ခွင့်နှင့်အညီ ဆုံးဖြတ်ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းအပေါ်
အာဏာပေးစာချွန်တော်အမိန့်ထုတ်ဆင့်ရန် အကြောင်း
မပေါ်ပေါက်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ လျှောက်ထားသူ ဦးချစ်ထွေးအား စစ်ကိုင်းတိုင်း
ဒေသကြီး၊ ခန္တီးခရိုင်ပညာရေးမှူးရုံးသို့ ပြောင်းရွှေ့ခန့်ထားရာတွင်
အလုပ်ဝင်ရောက်မှုမရှိခြင်းသည် မိမိအားပေးအပ်ထားသည့်
တာဝန်ဝတ္တရားများကို ထမ်းဆောင်ရန် ပျက်ကွက်မှုဖြစ်သည်။ ထို့အပြင်

* ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေလျှောက်ထားမှုအမှတ်- ၂၆၀

၂၀၁၅
ဦးချစ်ထွေး
နှင့်
ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး၊
ပညာရေးဝန်ကြီးဌာန၊
နေပြည်တော်

ပညာရေးဝန်ကြီးဌာနမှ ဝန်ထမ်းများ ပြောင်းရွှေ့ရာတွင် လိုက်နာရန် သတ်မှတ်သည့် စည်းကမ်းဖောက်ဖျက်မှု ကျူးလွန်ခြင်းလည်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဦးချစ်ထွေးအား ပညာရေးဝန်ကြီးဌာန၊ အမှတ် (၂) အခြေခံ ပညာဦးစီးဌာနမှ ဌာနဆိုင်ရာစုံစမ်းစစ်ဆေးရေးအဖွဲ့ ဖွဲ့စည်း၍ စုံစမ်း စစ်ဆေးမှုပြုလုပ်ရာ စာဖြင့် (၄) ကြိမ်တိုင် လာရောက်စစ်ဆေးခံရန် အကြောင်းကြားခဲ့သော်လည်း ခိုင်လုံသော အကြောင်းပြချက်မရှိဘဲ လာရောက်စစ်ဆေးခံမှုမရှိသဖြင့် ဌာန၏အမိန့်ကို ဆန့်ကျင်ရာရောက် သည်။

စုံစမ်းစစ်ဆေးရေးအဖွဲ့၏ စစ်ဆေးတွေ့ရှိချက်၊ ထောက်ခံ တင်ပြချက်တို့အရ လျှောက်ထားသူ ဦးချစ်ထွေးသည် ဌာနဆိုင်ရာမှ ထုတ်ပြန်သော အမိန့်၊ ညွှန်ကြားချက်များကို လိုက်နာရန် ပျက်ကွက်ပြီး ပေးအပ်သောတာဝန်နှင့် ဝတ္တရားများကို ကျေပွန်စွာ ထမ်းဆောင်ခြင်း မရှိသည့်အတွက် ပညာရေးဝန်ကြီးဌာန၊ ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီးက နိုင်ငံ ဝန်ထမ်းဥပဒေပုဒ်မ ၅၃ တွင် ဖော်ပြထားသည့် ပြစ်ဒဏ်များအနက် ရာထူးမှ ထုတ်ပယ်ခြင်းပြစ်ဒဏ်ကို ချမှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

အာဏာပေးစာချွန်တော်အမိန့်သည် တရားဝင်အခွင့် အာဏာရှိသူတစ်ဦးဦး သို့မဟုတ် အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုခုကဖြစ်စေ၊ အစိုးရ ဌာနတစ်ခုခုကဖြစ်စေ အပ်နှင်းထားသော လုပ်ပိုင်ခွင့်နှင့်အညီ လိုက်နာ ဆောင်ရွက်ရန် ပျက်ကွက်မှုအား ဥပဒေနှင့်အညီ လိုက်နာဆောင်ရွက် စေရန် ရေးသားထုတ်ပြန်သည့် အမိန့်စာဖြစ်သည်။

ယခုလျှောက်ထားမှုတွင် လျှောက်ထားခံရသူ ပြည်ထောင်စု ဝန်ကြီး၊ ပညာရေးဝန်ကြီးဌာနသည် ဝန်ထမ်းဆိုင်ရာ ကျင့်ဝတ်ပျက်ယွင်းမှု၊

စည်းကမ်းဖောက်ဖျက်မှုနှင့် တာဝန်ပျက်ကွက်မှုတို့အတွက် လျှောက်ထား
သူအပေါ် နည်းလမ်းတကျ စုံစမ်းစစ်ဆေးရေးအဖွဲ့ ဖွဲ့စည်း၍ စစ်ဆေး
ပြီး အပ်နှံထားသော လုပ်ပိုင်ခွင့်နှင့်အညီ ဆုံးဖြတ်ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်း
ဖြစ်သည့် အတွက် အာဏာပေးစာချွန်တော်အမိန့်ထုတ်ဆင့်ရန် ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး၊
အကြောင်းပေါ်ပေါက်ခြင်းမရှိပေ။ ပညာရေးဝန်ကြီးဌာန၊
နေပြည်တော်

လျှောက်ထားသူအတွက် - ဦးမင်းအောင်၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
လျှောက်ထားခံရသူအတွက် - ဦးဝင်းမြင့်၊ ညွှန်ကြားရေးမှူး၊
ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး

လျှောက်ထားသူ ဦးချစ်ထွေးက ၎င်းသည် ချင်းပြည်နယ်
ပညာရေးညွှန်ကြားရေးမှူးရုံးတွင် ညွှန်ကြားရေးမှူးတာဝန်ကို
ကျော်ထောက်နောက်ခံပြု၍ တာဝန်ထမ်းဆောင်စဉ် ဌာနဆိုင်ရာ
အရေးယူခံရပြီး စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ခန္တီးခရိုင်ပညာရေးမှူးရုံး၊ ဒုတိယ
ညွှန်ကြားရေးမှူးရာထူးဖြင့် ရာထူးအဆင့်လျော့၍ ပြောင်းရွှေ့ခံခဲ့ရ
ကြောင်း၊ မပြောင်းရွှေ့မီ မယူမနေရပင်စင်တင်၍ ပင်စင်ကျလာမည့်
အချိန်ကို စောင့်ဆိုင်းနေစဉ် အလုပ်မှ လုံးဝထုတ်ပယ်ခံခဲ့ရကြောင်း၊ အဆိုပါ
အမိန့်သည် လျှောက်ထားသူ၏ ဝန်ထမ်းအခွင့်အရေးများ ထိခိုက်နစ်နာ
သဖြင့် ပညာရေးဝန်ကြီးဌာန၊ ဝန်ကြီးရုံး၏ ၁၄-၅-၂၀၁၄ ရက်စွဲပါ ရာထူးမှ
ထုတ်ပယ်သည့် အမိန့်ကြော်ငြာစာကို ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေး
ဥပဒေပုဒ်မ ၁၆ (က) (၂) အရ အာဏာပေးစာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ဆင့်
ပယ်ဖျက်ပေးရန် လျှောက်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

၂၀၁၅ ပြည်ထောင်စုရွှေ့နေချုပ်ရုံး၊ ညွှန်ကြားရေးမှူးက လျှောက်ထား
ဦးချစ်ထွေး သူအား စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ခန္တီးခရိုင်ပညာရေးမှူးရုံးသို့ ပြောင်းရွှေ့
နှင့် ခန့်ထားရာတွင် အလုပ်ဝင်ရောက်ခြင်းမရှိသည့်အတွက် Dr စိုးမြင့်ထွန်း
ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး၊ ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်ဆောင်ရွက်သော စစ်ဆေးရေးအဖွဲ့ဖြင့် စစ်ဆေးနိုင်ရန်
ပညာရေးဝန်ကြီးဌာန၊ အကြောင်းကြားစာထုတ်၍ (၄) ကြိမ်တိုင် ဆင့်ခေါ်သော်လည်း
နေပြည်တော် လျှောက်ထားသူမှ လာရောက်အစစ်ခံခြင်းမရှိကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူ
အား ပြစ်မှုကျူးလွန်ကြောင်း စွပ်စွဲချက်များသည် နိုင်ငံ့ဝန်ထမ်းနည်းဥပဒေ
အာဏာတည်သည့် ၂၆-၃-၂၀၁၄ ရက်နေ့မတိုင်မီက ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည့်
အပြစ်များဖြစ်နေ၍ ထိုစဉ်က အတည်ဖြစ်နေသည့် ဝန်ထမ်းစည်းမျဉ်း
စည်းကမ်းဆိုင်ရာဆိုင်ရာဥပဒေ၊ နည်းဥပဒေ စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများနှင့်
အညီသာ အရေးယူရမည်ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရသဖြင့် လျှောက်ထားသူ၏
အကြောင်းပြချက်တို့အား လက်ခံစဉ်းစားရန်မသင့်ကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူ
ဦးချစ်ထွေးသည် ချင်းပြည်နယ်အစိုးရအဖွဲ့၏ ညွှန်ကြားချက်စာအား
အထက်အဆင့်ဆင့်သို့ တင်ပြခဲ့ခြင်းမရှိခြင်း၊ ခန္တီးခရိုင်ပညာရေးမှူးရုံးသို့
ပြောင်းရွှေ့ထားရာတွင် အလုပ်ဝင်ရောက်ခြင်းမရှိဘဲ မယူမနေရပင်စင်
တင်ထားကြောင်း တင်ပြရာတွင် ပင်စင်ဥပဒေတွင် မယူမနေရပင်စင်
မရှိသဖြင့် အမြန်ဆုံးအလုပ်ဝင်ရောက်ရန် အကြိမ်ကြိမ်အကြောင်းကြားခဲ့
သော်လည်း လိုက်နာမှုမရှိခဲ့ခြင်းတို့ကြောင့် ၁၉၈၅ ခုနှစ်၊ ဝန်ထမ်း
စည်းကမ်းထိန်းသိမ်းရေးလက်စွဲအပိုဒ် ၆ (က) နှင့် (ဂ) တွင် ဖော်ပြ
ထားသော တာဝန်မကျေပွန်ခြင်း သို့မဟုတ် ပေါ့ဆစွာ တာဝန်
ထမ်းဆောင်ခြင်းနှင့် ပျက်ကွက်ခြင်းဆိုသည့် တာဝန်ထမ်းဆောင်မှုနှင့်
လုပ်ရည်ကိုင်ရည်ဆိုင်ရာ ပြစ်မှုများကို ကျူးလွန်ခဲ့ကြောင်း လျှောက်ထား
ခံရသူ၏ တင်ပြစာ အထောက်အထားများအရ ထင်ရှား ပေါ်ပေါက်သဖြင့်

လျှောက်ထားသူအား နိုင်ငံ့ဝန်ထမ်းဥပဒေပုဒ်မ ၅၃ တွင် ဖော်ပြထားသည့် ပြစ်ဒဏ်များအနက် ရာထူးမှ ထုတ်ပယ်ခြင်း (Removal) ပြစ်ဒဏ်အား ချမှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း လျှောက်ထားသူတင်ပြသည့် အကြောင်းပြချက် ကို လက်ခံစဉ်းစားရန်မသင့်ကြောင်း၊ အာဏာပေးစာချွန်တော်အမိန့် (writ of mandamus) ထုတ်ဆင့်ခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ **နမူတူအလုပ်သမား**

၂၀၁၅
ဦးချစ်ထွေး
နှင့်
ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး၊
ပညာရေးဝန်ကြီးဌာန၊
နေပြည်တော်

သမဂ္ဂနှင့် မြန်မာ့စက်မှုလုပ်ငန်းဆိုင်ရာအနုညာတခုံရုံး ပါ ၂
စီရင်ထုံး^(၁) တွင် အာဏာပေးစာချွန်တော်အမိန့်သည် အာဏာပိုင် အဖွဲ့အစည်းက ဥပဒေနှင့်အညီထမ်းဆောင်ရန် ပျက်ကွက်သည့် ၎င်း၏ ပြည်သူ့တာဝန်ဝတ္တရားဆိုင်ရာ ပျက်ကွက်မှုကို ဖြည့်ဆည်းဆောင်ရွက် ပေးစေရေးအတွက်သာလျှင် တရားလွှတ်တော်ချုပ်က တိုက်ရိုက် ညွှန်ကြားနိုင်သည့် စာချွန်တော်အမိန့်တစ်ရပ်ဖြစ်ကြောင်းဖြင့် လမ်းညွှန် ထုံးဖွဲ့ထားသည်ကို တွေ့ရှိရကြောင်း၊ ယခုအမှုတွင် လျှောက်ထားခံရသူ အနေဖြင့် ယင်း၏ ဆောင်ရွက်ပိုင်ခွင့်အတွင်းမှ ဝန်ထမ်းစည်းကမ်းဆိုင်ရာ ပြစ်မှုကျူးလွန်သူအပေါ် ဥပဒေနှင့်အညီ ချမှတ်သောပြစ်ဒဏ်ဖြစ်သည့် အတွက် အာဏာပေးစာချွန်တော်အမိန့်ထုတ်ဆင့်ပေးရန် လျှောက်ထား ချက်အား လက်ခံစဉ်းစား ရန်မသင့်ကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

လျှောက် ထားသူ၏ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေက လျှောက်ထားသူသည် ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်၏ ပြောကြားချက်အရ မယူမနေရပင်စင်တင်ခဲ့ပြီး အမိန့်ကို စောင့်ဆိုင်းနေသဖြင့် (၄) လခန့် ခွင့်မဲ့ပျက်ကွက်သကဲ့သို့ ဖြစ်နေခဲ့ရာ ထိုအချက်အပေါ် ရာထူးမှ ထုတ်ပယ်အပြစ်ပေးခဲ့ခြင်းသည် တရားမျှတမှုမရှိသဖြင့် ၁၄-၅-၂၀၁၄ နေ့စွဲပါ အမိန့်စာအား ပယ်ဖျက်ပေးသင့်ကြောင်း၊ နိုင်ငံ့ဝန်ထမ်း

(၁) ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး (တရားရုံးချုပ်) စာ-၁၇၆။

၂၀၁၅
ဦးချစ်ထွေး
နှင့်
ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး၊
ပညာရေးဝန်ကြီးဌာန၊
နေပြည်တော်

နည်းဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၆ တွင် “ဌာနဆိုင်ရာ စစ်ဆေးရေးအဖွဲ့သည် ဌာနဆိုင်ရာစစ်ဆေးမှုဖွင့်လှစ်သည့်အခါ အရေးယူခံရသည့် ဝန်ထမ်းကို နည်းဥပဒေ ၁၉၇ နှင့်အညီ ရှေးဦးစွာ စွဲချက်တင်ရမည်။ စွဲချက်မတင်ပါက ဌာနဆိုင်ရာစစ်ဆေးမှုသည် ပျက်ပြယ်သည်” ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူအား ရာထူးမှ ထုတ်ပယ်ခြင်းသည် ဥပဒေအရ မှားယွင်းနေကြောင်း၊ နိုင်ငံ့ဝန်ထမ်းနည်းဥပဒေများ ပုဒ်မ ၂၁၀ (ဇ) တွင် “ရာထူးမှထုတ်ပယ်ခြင်းဆိုသည်မှာ ဥပဒေကြောင်းအရ တရား စွဲဆိုခြင်းခံရပြီး ကြီးလေးသောပြစ်ဒဏ် စီရင်ခံရခြင်းကြောင့်ဖြစ်စေ၊ ပြစ်မှု ကျူးလွန်သည်မှာ အလေ့အကျင့်ကဲ့သို့ ဖြစ်နေခြင်းကြောင့်ဖြစ်စေ ဝန်ထမ်း အား လက်ရှိရာထူး၌ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခြင်းမှ ထုတ်ပယ်ခြင်းကို ဆိုလို သည်” ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူသည် ဝန်ထမ်းလုပ်သက် တစ်လျှောက် ဥပဒေကြောင်းအရ တရားစွဲဆိုခံရခြင်းမရှိခဲ့ကြောင်း၊ ပြစ်မှု တစ်စုံတစ်ရာ ကျူးလွန်ခဲ့ခြင်းအလျဉ်းမရှိခဲ့၍ နိုင်ငံ့ဝန်ထမ်းနည်းဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၁၀ (ဇ) အရ အကြုံးဝင်ခြင်းမရှိသဖြင့် လျှောက်ထားသူအား ရာထူးမှ ထုတ်ပယ်ခြင်းသည် မှားယွင်းနေကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူအား အလုပ်မှ ထုတ်ပယ်ခဲ့သောဖြစ်စဉ်တွင် လျှောက်ထားသူတစ်ဦးတည်း၏ တာဝန်မဲ့ ပျက်ကွက်မှုကြောင့်မဟုတ်ဘဲ လျှောက်ထားသူသာ ပြင်းထန်စွာ အပြစ်ပေး ခံရသဖြင့် လျှောက်ထားသူသည် “ကံဆိုးသူမောင်ရှင်” အဖြစ် သတ်မှတ် ခံရခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း၊ လက်အောက်ဌာနမှ အချိန်မီ မတင်ပြခဲ့ခြင်းကြောင့် လျှောက်ထားသူက အထက်သို့ အချိန်မီ ဆက်လက်မတင်ပြနိုင်ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုအချက်ကို အကြောင်းပြ၍ ခန္တီးခရိုင်ပညာရေးမှူးရုံးသို့ ရာထူးအဆင့်လျော့ကျထမ်းဆောင်ရန် အပြစ်ပေးခဲ့သော်လည်း အနစ်နာခံ၍ မယူမနေရပင်စင်ပေးပါရန် ဝန်ကြီး

ဌာနသို့ တောင်းခံခဲ့သည့်အတွက် ပညာရေးဝန်ကြီးဌာန ညွှန်ကြားချက်ကို စောင့်ဆိုင်းနေစဉ် ခွင့်မဲ့ပျက်ကွက်သည်ကို အကြောင်းပြု၍ ပြောင်းရွှေ့သည့်နေရာသို့ အလုပ်မဝင်၍ ဌာနဆိုင်ရာ စစ်ဆေးပြီး ပြစ်ဒဏ်အဖြစ် ရာထူးမှ (Removal) ခွဲခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူတစ်ဦးတည်းကိုသာ အထောက်အထားခိုင်လုံမှုမရှိဘဲ ကြီးလေးသောပြစ်ဒဏ် ချမှတ်ခဲ့ခြင်းသည် လျော်ကန်သင့်မြတ်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူသည် ၁-၉-၁၉၇၈ ခုနှစ်မှစ၍ ပညာရေးဌာန၌ လုပ်သက် (၃၆) နှစ်နီးပါးတိုင် ကျရာတာဝန်ကို ဦးလည်မသုန် ထမ်းဆောင်ခဲ့သူဖြစ်ကြောင်း၊ ပြစ်ချက်ဟောင်းမရှိသည်ကို ညာတာထောက်ထားစဉ်းစားသင့်ကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူအား ရာထူးမှ ထုတ်ပယ် (Removal) လိုက်သည့် အမိန့်ကြော်ငြာစာအား အာဏာပေး စာချွန်တော်အမိန့်ဖြင့် ပယ်ဖျက်ပေးသည့် အမိန့်တစ်ရပ်ချမှတ်ပေးပြီး မူလရာထူး ညွှန်ကြားရေးမှူးတာဝန် ပြန်လည်ပေးအပ်ရန် သို့မဟုတ် လုပ်သက်ပြည့်ပင်စင်ပေးရန် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

၂၀၁၅
ဦးချစ်ထွေး
နှင့်
ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး၊
ပညာရေးဝန်ကြီးဌာန၊
နေပြည်တော်

လျှောက်ထားသူ ဦးချစ်ထွေးသည် မင်းတပ်မြို့နယ်၊ ရို့အခြေခံပညာအလယ်တန်းကျောင်း၊ ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီးနှင့် ဝန်ထမ်းများ စည်းကမ်းဖောက်ဖျက်မှုများနှင့်ပတ်သက်၍ စုံစမ်းစစ်ဆေးချက်အရ ကျောင်းအုပ်နှင့် ဝန်ထမ်း (၃) ဦးအား ထုတ်ပစ်သည်အထိ အရေးယူရန် ချင်းပြည်နယ်အစိုးရအဖွဲ့မှ မှတ်ချက်ပြုသည့် တင်ပြစာကို ၁၁-၄-၂၀၁၃ နေ့တွင် လက်ခံရရှိသော်လည်း အမှတ် (၂) အခြေခံပညာဦးစီးဌာနရှိ တာဝန်ရှိသူများထံ ဆက်လက်တင်ပြခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း၊ အဆိုပါ ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီး ရာထူးတိုးသွားသဖြင့် ရှင်းလင်းရန် ချင်းပြည်နယ် အစိုးရအဖွဲ့မှ ရှင်းလင်းစေရာတွင်လည်း ၎င်း၏သဘောဆန္ဒအလျောက်

၂၀၁၅
ဦးချစ်ထွေး
နှင့်
ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး၊
ပညာရေးဝန်ကြီးဌာန၊
နေပြည်တော်

ဖြေရှင်းပြီး အမှတ် (၂) အခြေခံပညာဦးစီးဌာနသို့ တင်ပြခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း၊
၎င်းဖြေရှင်းချက်ကို ချင်းပြည်နယ်ဝန်ကြီးချုပ်မှ ကျေနပ်မှုမရှိ၍
ပြည်ထောင်စုအစိုးရအဖွဲ့သို့ ဆက်လက်တင်ပြခဲ့ကြောင်း၊ ယင်းကိစ္စနှင့်
ပတ်သက်၍ ဦးမျိုးသန့်၊ ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်၊ အမှတ် (၂) အခြေခံ
ပညာဦးစီးဌာနဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်ဆောင်ရွက်သော စစ်ဆေးရေးအဖွဲ့မှ စစ်ဆေး
ပြီး ၁၁-၁၁-၂၀၁၃ ရက်နေ့တွင် ကျင်းပသော စီမံခန့်ခွဲရေးကော်မတီ
အစည်းအဝေးအမှတ်စဉ် ၁၁/၂၀၁၃ သဘောတူညီချက်အရ ဦးချစ်ထွေး
သည် တာဝန်ထမ်းဆောင်ရာ၌ ပေါ့လျော့မှုရှိသဖြင့် စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊
ခန္တီးခရိုင်ပညာရေးမှူးရုံးတွင် ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူးရာထူးဖြင့် ပြောင်းရွှေ့
ခန့်ထားကြောင်း ၄-၁၂-၂၀၁၃ နေ့တွင် အမိန့်ထုတ်ပြန်ခဲ့သည်။

လျှောက်ထားသူသည် ခန္တီးခရိုင်ပညာရေးမှူးရုံးတွင် အလုပ်
ဝင်ရောက်မှုမရှိသဖြင့် အမြန်ဆုံး အလုပ်ဝင်ရောက်ရန် စစ်ကိုင်းတိုင်း
ပညာရေးညွှန်ကြားရေးမှူးရုံးက ၁၄-၁-၂၀၁၄ ရက်စွဲပါစာဖြင့် အကြောင်း
ကြားခဲ့ရာ ၁၅-၁-၂၀၁၄ နေ့တွင် ချင်းပြည်နယ်ပညာရေးမှူးရုံးမှ လုပ်ငန်း
တာဝန်များကို စွန့်လွှတ်ကြောင်း လျှောက်ထားသူမှ အစီရင်ခံတင်ပြခဲ့သည်။
ချင်းပြည်နယ်ပညာရေးမှူးရုံးမှလည်း ခန္တီးခရိုင်ပညာရေးမှူးရုံးသို့ အမြန်ဆုံး
အလုပ်ဝင်ရောက်ရန် ၁၇-၁-၂၀၁၄ ရက်စွဲပါစာဖြင့် အကြောင်းကြားခဲ့
သည်။ လျှောက်ထားသူသည် အလုပ်စွန့်လွှတ်ပြီးဖြစ်သော်လည်း လက်ရှိ
ညွှန်ကြားရေးမှူး (ကျောထောက်နောက်ခံ) ရာထူးဖြင့် မယူမနေရပင်စင်
ပေးရန် တင်ပြလာသဖြင့် ပင်စင်ဥပဒေတွင် မယူမနေရပင်စင်မရှိကြောင်း၊
အငြိမ်းစားယူလိုပါက ကာယကံရှင်၏ အစီအစဉ်ဖြင့် လုပ်ထုံးလုပ်နည်း
အတိုင်းဆောင်ရွက်ရန်၊ ခန္တီးပညာရေးမှူးရုံးသို့ အမြန်ဆုံးအလုပ်ဝင်ရန်

ချင်းပြည်နယ်ပညာရေးညွှန်ကြားရေးမှူးရုံးနှင့် အမှတ် (၂) အခြေခံပညာ
ဦးစီးဌာနတို့က ၁၈-၁-၂၀၁၄ ရက်စွဲပါစာဖြင့် အကြောင်းကြားခဲ့ပြီး
စစ်ကိုင်း တိုင်းဒေသကြီးပညာရေးညွှန်ကြားရေးမှူးရုံးကလည်း
လျှောက်ထားသူအား အမြန်ဆုံး အလုပ်ဝင်ရန် ၁၈-၁-၂၀၁၄ ရက်နှင့်
၇-၂-၂၀၁၄ ရက်စွဲပါ စာများဖြင့် အကြောင်းကြားခဲ့သည်။

၂၀၁၅
ဦးချစ်ထွေး
နှင့်
ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး၊
ပညာရေးဝန်ကြီးဌာန၊
နေပြည်တော်

သို့ရာတွင် လျှောက်ထားသူ ဦးချစ်ထွေးသည် ခန္တီးခရိုင်
ပညာရေးမှူးရုံးသို့ ပြောင်းရွှေ့ခန့်ထားရာတွင် အလုပ်ဝင်ရောက်မှုမရှိသည့်
အတွက် အမှတ် (၂) အခြေခံပညာဦးစီးဌာန၏ ၁၈-၃-၂၀၁၄ ရက်စွဲပါ
စာဖြင့် မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးပညာရေးညွှန်ကြားရေးမှူး ဦးစိုးမြင့်ထွန်း
ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်ပါဝင်ပြီး ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူး ဦးစောမောင်နှင့်
ဒေါ်ဝင်းကြည်တို့ပါဝင်သော ဌာနဆိုင်ရာစုံစမ်းစစ်ဆေးရေးအဖွဲ့ ဖွဲ့စည်း၍
စစ်ဆေးရန် တာဝန်ပေးအပ်ခဲ့သည်။ စုံစမ်းစစ်ဆေးရေးအဖွဲ့က အကြောင်း
ကြားစာ (၄) ကြိမ်ထုတ်၍ အကြောင်းကြားခဲ့သော်လည်း လျှောက်ထားသူ
က လာရောက်အစစ်ဆေးခံခြင်းမရှိသဖြင့် သက်သေ (၉) ဦးအား မျက်ကွယ်
တွင် စစ်ဆေးခဲ့သည်။ စုံစမ်းစစ်ဆေးရေးအဖွဲ့၏ စစ်ဆေးတွေ့ရှိချက်အရ
လျှောက်ထားသူ ဦးချစ်ထွေးသည် ပညာရေးဝန်ကြီးဌာန၊ ဝန်ကြီးရုံး၏
အမိန့်ကြော်ငြာစာကို လိုက်နာမှုမရှိခြင်း၊ မယူမနေရပင်စင်မရှိသည်ကို
သိပါလျက် တောင်းခံခြင်း၊ အသက် (၅၅) နှစ်ပြည့်ပြီး စုစုပေါင်းလုပ်သက်
(၃၅) နှစ် (၆) လရှိ၍ သက်ပြည့်အငြိမ်းစားယူနိုင်ကြောင်း ဆက်သွယ်ပြော
ကြားခဲ့သော်လည်း အငြိမ်းစားမယူဘဲ အလုပ်ဝင်ရောက်ရန်ပျက်ကွက်
ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သဖြင့် ရာထူးမှ ထုတ်ပယ်သင့်ကြောင်း ထောက်ခံ
တင်ပြခဲ့သည်။ ဌာနဆိုင်ရာစုံစမ်းစစ်ဆေးရေးအဖွဲ့၏ အစီရင်ခံစာ

၂၀၁၅
ဦးချစ်ထွေး
နှင့်
ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး၊
ပညာရေးဝန်ကြီးဌာန၊
နေပြည်တော်

သုံးသပ်ချက်အား ပညာရေးဝန်ကြီးဌာန၊ စီမံခန့်ခွဲရေးကော်မတီ အစည်းအဝေး ၆/၂၀၁၄ သို့ တင်ပြပြီး သဘောတူဆုံးဖြတ်ချက်အရ ဦးချစ်ထွေးအား ရာထူးမှ ထုတ်ပစ် (Removal) လိုက်ကြောင်း ၁၄-၅-၂၀၁၄ ရက်စွဲပါ အမိန့်ကြော်ငြာစာကို ထုတ်ပြန်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

နိုင်ငံ့ဝန်ထမ်းဥပဒေပုဒ်မ ၁၀ တွင် ဝန်ထမ်းများလိုက်နာရန် တာဝန်များကို ဖော်ပြထားရာ အပိုဒ် (င) ၌ “မိမိအား ပေးအပ်ထားသော တာဝန်နှင့် ဝတ္တရားများကို ကျပွန်စွာထမ်းဆောင်ရန်”၊ အပိုဒ် (စ) ၌ “ဤဥပဒေအရ ပြုလုပ်သော နည်းဥပဒေ၊ စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများ၊ အမိန့်ညွှန်ကြားချက်များ၊ ဝန်ထမ်းအဖွဲ့အစည်းအလိုက် သီးခြားသတ်မှတ်ထားသော လုပ်ငန်းခွင်စည်းကမ်းများ၊ အမိန့်နှင့် ညွှန်ကြားချက်များကို လိုက်နာရန်” သတ်မှတ်ထားသည်။

နိုင်ငံ့ဝန်ထမ်းဥပဒေပုဒ်မ ၃၈ ၌ “ဝန်ထမ်းကျင့်ဝတ်ပျက်ယွင်းမှု၊ စည်းကမ်းဖောက်ဖျက်မှုနှင့် တာဝန်ပျက်ကွက်မှုတို့အတွက် ဝန်ထမ်းစည်းကမ်းထိန်းသိမ်းရေးဆိုင်ရာဥပဒေ၊ နည်းဥပဒေ၊ စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများနှင့်အညီ ဌာနဆိုင်ရာ နည်းလမ်းအရ အရေးယူနိုင်သည်” ဟု ဖော်ပြထားသည်။

လျှောက်ထားသူ ဦးချစ်ထွေးအား စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ခန္တီးခရိုင်ပညာရေးမှူးရုံးသို့ ပြောင်းရွှေ့ခန့်ထားရာတွင် အလုပ်ဝင်ရောက်မှု မရှိခြင်းသည် မိမိအား ပေးအပ်ထားသည့် တာဝန်ဝတ္တရားများကို ထမ်းဆောင်ရန်ပျက်ကွက်မှုဖြစ်သည်။ ထို့အပြင် ပညာရေးဝန်ကြီးဌာနမှ ဝန်ထမ်းများ ပြောင်းရွှေ့ရာတွင် လိုက်နာရန် သတ်မှတ်သည့် စည်းကမ်း

ဖောက်ဖျက်မှု ကျူးလွန်ခြင်းလည်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဦးချစ်ထွေးအား ၂၀၁၅ ဦးချစ်ထွေး နှင့် ပညာရေးဝန်ကြီးဌာန၊ အမှတ် (၂) အခြေခံပညာဦးစီးဌာနမှ ဌာနဆိုင်ရာ ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး၊ စုံစမ်းစစ်ဆေးရေးအဖွဲ့ ဖွဲ့စည်း၍ စုံစမ်းစစ်ဆေးမှုပြုလုပ်ရာ စာဖြင့် (၄) ကြိမ်တိုင် လာရောက်စစ်ဆေးခံရန် အကြောင်းကြားခဲ့သော်လည်း ပညာရေးဝန်ကြီးဌာန၊ ခိုင်လုံသော အကြောင်းပြချက်မရှိဘဲ လာရောက်စစ်ဆေးမှုမရှိသဖြင့် နေပြည်တော် ဌာန၏အမိန့်ကို ဆန့်ကျင်ရာရောက်သည်။

စုံစမ်းစစ်ဆေးရေးအဖွဲ့၏ စစ်ဆေးတွေ့ရှိချက်၊ ထောက်ခံ တင်ပြချက်တို့အရ လျှောက်ထားသူ ဦးချစ်ထွေးသည် ဌာနဆိုင်ရာမှ ထုတ်ပြန်သော အမိန့်ညွှန်ကြားချက်များကို လိုက်နာရန် ပျက်ကွက်ပြီး ပေးအပ်သော တာဝန်နှင့် ဝတ္တရားများကို ကျေပွန်စွာ ထမ်းဆောင်ခြင်းမရှိ သည့်အတွက် ပညာရေးဝန်ကြီးဌာန၊ ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီးက နိုင်ငံ့ဝန်ထမ်း ဥပဒေပုဒ်မ ၅၃ တွင် ဖော်ပြထားသည့် ပြစ်ဒဏ်များအနက် ရာထူးမှ ထုတ်ပယ်ခြင်းပြစ်ဒဏ်ကို ချမှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

အာဏာပေးစာချွန်တော်အမိန့်သည် တရားဝင်အခွင့်အာဏာ ရှိသူတစ်ဦးဦး သို့မဟုတ် အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုခုကဖြစ်စေ၊ အစိုးရဌာနတစ်ခုခု ကဖြစ်စေ အပ်နှင်းထားသော လုပ်ပိုင်ခွင့်နှင့်အညီ လိုက်နာဆောင်ရွက်ရန် ပျက်ကွက်မှုအား ဥပဒေနှင့်အညီ လိုက်နာဆောင်ရွက်စေရန် ရေးသား ထုတ်ပြန်သည့် အမိန့်စာဖြစ်သည်။

ယခုလျှောက်ထားမှုတွင် လျှောက်ထားခံရသူ ပြည်ထောင်စု ဝန်ကြီး၊ ပညာရေးဝန်ကြီးဌာနသည် ဝန်ထမ်းဆိုင်ရာကျင့်ဝတ်ပျက်ယွင်းမှု၊ စည်းကမ်းဖောက်ဖျက်မှုနှင့် တာဝန်ပျက်ကွက်မှုတို့အတွက် လျှောက်ထားသူ အပေါ် နည်းလမ်းတကျစုံစမ်းစစ်ဆေးရေးအဖွဲ့ ဖွဲ့စည်း၍ စစ်ဆေးပြီး

၂၀၁၅ အပ်နှင်းထားသော လုပ်ပိုင်ခွင့်နှင့်အညီ ဆုံးဖြတ်ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်း
 ဦးချစ်ထွေး ဖြစ်သည့်အတွက် အာဏာပေးစာချွန်တော်အမိန့်ထုတ်ဆင့်ရန် အကြောင်း
 နှင့် ပေါ်ပေါက်ခြင်းမရှိပေ။
 ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး၊
 ပညာရေးဝန်ကြီးဌာန၊ ထို့ကြောင့် ဤတရားမအထွေထွေလျှောက်ထားမှုကို
 နေပြည်တော် စရိတ်နှင့် တကွ ပယ်သည်။

ရှေ့နေစရိတ် ကျပ် ၁၅၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

တရားမအထွေထွေလျှောက်ထားမှု

+ ၂၀၁၅ ခုနှစ်
အောက်တိုဘာလ ၅ ရက်

ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော
ဦးစိုးညွန့် နှင့် ဦးမြင့်အောင်တို့ရှေ့တွင်

ဦးစိန်ဝင်း

နှင့်

ခုံသမာဓိကောင်စီ၊ နေပြည်တော် ပါ ၃*

ခုံသမာဓိအဖွဲ့၏ ဆုံးဖြတ်ချက်အပေါ် အလုပ်ရှင်က မကျေနပ်သဖြင့်
ခုံသမာဓိကောင်စီသို့ ထပ်မံလျှောက်ထားသည့်အမှုတွင်
အလုပ်သမားက လျှောက်ထားခြင်းမရှိသော သက်သာခွင့်
ကို အလုပ်ရှင်က ပေးစေရန် ခုံသမာဓိကောင်စီက
ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် အပ်နှင်းထားသည့် စီရင်ပိုင်ခွင့်ထက်
ကျော်လွန်ဆောင်ရွက်ရာရောက်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ခုံသမာဓိကောင်စီသည် အလုပ်ရှင် ဦးစိန်ဝင်း၏
လျှောက်ထားချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ခွင့်ပြုခြင်း သို့မဟုတ် ခွင့်မပြုဘဲ
ပလပ်ခြင်းသာ ပြုလုပ်ရမည်ဖြစ်ပါလျက် လျှောက်ထားသူအား ထိခိုက်
နစ်နာစေမည့် ဆုံးဖြတ်ချက်ချမှတ်ခြင်းသည် အလုပ်ရှင်နှင့် အလုပ်သမား

* ၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေလျှောက်ထားမှုအမှတ်-၃၀

၂၀၁၅

ဦးစိန်ဝင်း

နှင့်

ခုံသမာဓိကောင်စီ၊

နေပြည်တော် ၂၀၁၅

အငြင်းပွားမှုအား တရားမျှတစွာ ဖြေရှင်းပေးရာမရောက်ပေ။

ခုံသမာဓိကောင်စီသည် အလုပ်သမားလျှောက်ထားခြင်း

မရှိသော သက်သာခွင့်ကို အလုပ်ရှင်က ပေးစေရန် ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည်

ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်မှုမရှိသည်ဟု ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ချေ။ ထို့ပြင်

အလုပ်သမားက လျှောက်ထားခြင်းမရှိဘဲ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် စီရင်ပိုင်ခွင့်

မရှိဘဲ စီရင်ဆုံးဖြတ်ရာရောက်သကဲ့သို့ အပ်နှံထားသည့် စီရင်ပိုင်ခွင့်

ထက် ကျော်လွန်ဆောင်ရွက်ရာလည်းရောက်သည်။

လျှောက်ထားသူအတွက်

- ဦးထွန်းအောင်ကျော်၊

တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

အမှတ် (၁) (၂) လျှောက်ထား

- ဒေါ်ဖြူမာဝေ၊ ညွှန်ကြားရေးမှူး

ခံရသူများအတွက်

ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်

အမှတ် (၃) လျှောက်ထားခံရသူ

- ကိုယ်တိုင် (မလာ)

အတွက်

လျှောက်ထားသူ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး၊ ပြည်ကြီးတံခွန်

မြို့နယ်၊ စပါးနံ့တာယာနှင့် ကျွတ်စက်ရုံပိုင်ရှင် ဦးစိန်ဝင်းနှင့် အလုပ်သမား

ဦးဝင်းဇော်ထွန်းတို့အကြား ဦးဝင်းဇော်ထွန်းအား အလုပ်ထုတ်ခဲ့ခြင်းကြောင့်

ဖြစ်ပွားသောအငြင်းပွားမှုတွင် ခုံသမာဓိကောင်စီနှင့် ခုံသမာဓိအဖွဲ့တို့၏

ဆုံးဖြတ်ချက်များအပေါ် ဦးစိန်ဝင်းက အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့်

ထုတ်ဆင့်ပေးရန် လျှောက်ထားလာခြင်းဖြစ်သည်။

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးခုံသမာဓိအဖွဲ့က အလုပ်သမား

ဦးဝင်းဇော်ထွန်းအား မူလရာထူးနေရာတွင် အလုပ်ပြန်လည်ခန့်ထားပေးရန် (ကြားကာလနစ်နာကြေးပေးရန်မလို) ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ ခုံသမာဓိကောင်စီက ဦးဝင်းဇော်ထွန်းအား မူလရာထူး၊ မူလလစာဖြင့် အလုပ်ပြန်လည်ခန့်ထားရန်နှင့် အလုပ်ထုတ်ပယ်ခံခဲ့ရသည့် ၂၆-၁၁-၂၀၁၄ ရက်နေ့မှ အလုပ်ပြန်လည်ခန့်အပ်ခြင်းခံရသည့်နေ့အထိကို ကြားကာလနစ်နာကြေးအဖြစ်သတ်မှတ်၍ ၎င်းနောက်ဆုံးထုတ်ယူခဲ့သည့် နောက်ဆုံးထုတ်လစာ (ကျပ် ၉၀၀၀၀ + ထောက်ပံ့ကြေးငွေ ကျပ် ၂၀၀၀၀) ကျပ် ၁၁၀၀၀၀ (ကျပ်တစ်သိန်းတစ်သောင်းတိတိ) ငွေအတိုင်း အပြည့်အဝပေးလျော်စေရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။

၂၀၁၅
ဦးစိန်ဝင်း
နှင့်
ခုံသမာဓိကောင်စီ၊
နေပြည်တော် ပါ ၃

ပြည်ထောင်စုရွေ့နေချုပ်ရုံး၊ ညွှန်ကြားရေးမှူးက အလုပ်သမား ကိုဝင်းဇော်ထွန်းသည် အလုပ်ခန့်ထားမှုဆိုင်ရာသဘောတူစာချုပ်ပါအချက် ၈-၁ (၁) နှင့် ၈-၁ (၄)၊ ဆ-၁ (၁၄)၊ ဆ-၁ (၂၂) ပါ စည်းကမ်းချက်များအား ဖောက်ဖျက်ကျူးလွန်သဖြင့် အလုပ်မှထုတ်ပယ်ခံခဲ့ရခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ အလုပ်သမားခန့်ထားမှုဆိုင်ရာသဘောတူညီချက် စာချုပ်အပိုဒ် ၁၁၊ ၈-၁ (၁) တွင် စီမံခန့်ခွဲသူများအား မရိုမသေမလေးမစားပြုခြင်း၊ မထိမဲ့မြင်ပြုခြင်းမပြုရဟူ၍လည်းကောင်း၊ (၄) တွင် ဝန်ထမ်းများအချင်းချင်း အရှက်ရစေရန်နှင့် သိက္ခာပျက်ယွင်းစေရန် နောက်ပြောင်ခြင်း၊ ဆဲဆိုခြင်း၊ ခိုက်ရန် ဖြစ်ပွားခြင်းမပြုရဟူ၍လည်းကောင်း ဖော်ပြထားပြီး အပိုဒ်ခွဲ (၈-၂) တွင် စည်းကမ်းချက် (၁) မှ (၁၂) အထိ ဖောက်ဖျက်ကျူးလွန်ပါက ပထမအကြိမ် နှုတ်ဖြင့်သတိပေးခြင်း၊ ဒုတိယအကြိမ် စာဖြင့်သတိပေးခြင်း၊ တတိယအကြိမ် ဝန်ခံကတိလက်မှတ်ရေးထိုးစေပြီးနောက် နောက်တစ်ကြိမ် ကျူးလွန်ပါက အလုပ်မှရပ်စဲနိုင်ကြောင်း ဖော်ပြထားကြောင်း၊ အပြစ်ပေးအရေး

၂၀၁၅
ဦးစိန်ဝင်း
နှင့်
ခုံသမာဓိကောင်စီ၊
နေပြည်တော် ပါ ၃

ယူခြင်းစာအရ အလုပ်သမားဦးဝင်းဇော်ထွန်းမှာ အပိုဒ်ခွဲ (စ-၁) (၁)နှင့် (၄) စည်းကမ်းချက်အား ဖောက်ဖျက်ကျူးလွန်ခြင်းမှာ ပထမအကြိမ်ဖြစ်ကြောင်း၊ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး ခုံသမာဓိအဖွဲ့က အလုပ်သမားဦးဝင်းဇော်ထွန်းသည် ကြီးကြပ်ရေးမှူး ဦးသန်းထိုက်စိုးက နေ့စဉ်မတ်တတ်ရပ်တန်းစီ (၁၀) မိနစ် အစည်းအဝေးပြုလုပ်မည့်ကိစ္စ ရှင်းလင်းပြောကြားရာတွင် မလုပ်နိုင်ကြောင်းနှင့် အခြားအလုပ်သမားများ၏ ဆန္ဒသဘောထားကို မေးမြန်းပြောဆိုဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းသည် စီမံခန့်ခွဲသူများအား မရှိမသေမလေးမစားပြုခြင်း၊ မထိမဲ့မြင်ပြုခြင်းဖြစ်သည်ဟု တထစ်ချမဆိုနိုင်ကြောင်း၊ ဝန်ထမ်းများအချင်းချင်း အရှက်ရစေရန်နှင့် သိက္ခာပျက်ယွင်းစေရန် နောက်ပြောင်ခြင်း၊ ဆဲဆိုခြင်း၊ ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွားခြင်း၊ စည်းကမ်းဖောက်ဖျက်ကျူးလွန်သည်ဟုလည်း မဆိုနိုင်ကြောင်းသုံးသပ်၍ အလုပ်ပြန်လည်ခန့်ထားပေးရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းမှာ အလုပ်ခန့်ထားမှုဆိုင်ရာ သဘောတူစာချုပ်ပါ စည်းကမ်းချက်နှင့်အညီဖြစ်ကြောင်း၊ ခုံသမာဓိကောင်စီက ဦးဝင်းဇော်ထွန်းသည် ၎င်း၏ ခွင့်မဲ့ပျက်ကွက်မှုအတွက် သတိပေးခံရပြီးနောက် အလုပ်ဌာနပြောင်းရွှေ့ခြင်းဖြင့် စီမံခန့်ခွဲရေးအပိုင်းမှပေးသည့် အပြစ်ကိုခံယူပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ အပြစ်တစ်ရပ်အတွက် နှစ်ကြိမ်အပြစ်ပေးအရေးယူခံရရန် မဖြစ်သင့်ကြောင်း၊ ဦးဝင်းဇော်ထွန်းအား အလုပ်မှထုတ်ပယ်ရန် အကြောင်းတစ်ရပ်မဖြစ်သင့်ကြောင်း၊ ဦးဝင်းဇော်ထွန်းသည် ခွင့်မဲ့ရက်ပျက် (၁၀) ကြိမ်ကျူးလွန်ကြောင်းနှင့် စည်းကမ်းချက်အပိုဒ် (စ-၁) (၁) ကို ကျူးလွန်ကြောင်း သုံးသပ်ပြီး ၎င်းကျူးလွန်သည့်ပြစ်မှုမှာ အလုပ်ခန့်ထားရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းသည် မှားယွင်းခြင်းမရှိကြောင်း၊ အလုပ်ခန့်ထားမှုဆိုင်ရာ သဘောတူစာချုပ်အပိုဒ်ခွဲ

(ဆ-၁) (၁၄)တွင် လုပ်ငန်းခွင်အေးချမ်းသာယာရေးကို ထိခိုက်ပျက်ပြားစေသည့် အပြုအမူများ၊ အပြောအဆိုများဖြင့် စည်းဝေးခြင်း၊ လှုံ့ဆော်စည်းရုံးခြင်း သို့မဟုတ် ထိုသို့ပြုလုပ်ရန် အားပေးကူညီခြင်းနှင့် (ဆ-၁) (၂၂) တွင် ကုမ္ပဏီ၏ဂုဏ်သိက္ခာကို ထိခိုက်စေသော အကျင့်စာရိတ္တဖောက်ဖျက်ခြင်းဟူ၍ စည်းကမ်းချက်များ ပြဋ္ဌာန်းထားကြောင်း၊ အဆိုပါစည်းကမ်းချက်များကို ကျူးလွန်ပါက အလုပ်မှရပ်စဲနိုင်ပြီး နစ်နာကြေးခံစားခွင့်မရှိကြောင်း၊ အဆိုပါစာတွင် ဖော်ပြထားသော အလုပ်သမားဦးဝင်းဇော်ထွန်း၏ ပြောဆိုပြုမူချက်များသည် အဆိုပါ စည်းကမ်းချက်များတွင် အကျုံးမဝင်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ခုံသမာဓိကောင်စီက ဦးဝင်းဇော်ထွန်းအား မူလရာထူး၊ မူလလစာဖြင့် အလုပ်ပြန်လည်ခန့်အပ်ရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းမှာ မှားယွင်းမှုမရှိကြောင်း၊ အလုပ်သမားရေးရာ အငြင်းပွားမှုဖြေရှင်းရေးနည်းဥပဒေ ၂၅ (ခ) အရ ခုံသမာဓိအဖွဲ့ သို့မဟုတ် ခုံအဖွဲ့သည် အလုပ်ပြန်လည်ခန့်အပ်ရန် ဆုံးဖြတ်သည့် ကိစ္စနှင့်စပ်လျဉ်း၍ သင့်လျော်သော ကြားကာလအတွက် နစ်နာကြေးပေးစေရန် ဆုံးဖြတ်နိုင်သဖြင့် ဦးဝင်းဇော်ထွန်းအား ကြားကာလနစ်နာကြေးပေးရန် ဖြည့်စွက်၍ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းမှာ နည်းဥပဒေနှင့်အညီဖြစ်ကြောင်း၊ ခုံသမာဓိအဖွဲ့နှင့် ခုံသမာဓိကောင်စီတို့၏ ဆုံးဖြတ်ချက်များသည် အလုပ်သမား အငြင်းပွားမှုဖြေရှင်းရေးနည်းဥပဒေ၊ နည်းဥပဒေများနှင့်အညီ သုံးသပ်ဆုံးဖြတ်ထားကြောင်း တွေ့ရှိရသဖြင့် အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ဆင့်ပေးပါရန် လျှောက်ထားချက်အား လက်ခံစဉ်းစားရန်မသင့်ပါကြောင်းနှင့် သင့်မြတ်သော အမိန့်တစ်ရပ် ချမှတ်ပေးပါရန်ဖြစ်ကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

၂၀၁၅
ဦးစိန်ဝင်း
နှင့်
ခုံသမာဓိကောင်စီ၊
နေပြည်တော် ပါ ၃

လျှောက် ထားသူ၏ တရားလွှတ်တော် ရှေ့နေက

၂၀၁၅
ဦးစိန်ဝင်း
နှင့်
ခုံသမာဓိကောင်စီ၊
နေပြည်တော် ပါ ၃

ဦးဝင်းဇော်ထွန်းသည် စပါးနှံတာယာနှင့်ကျွတ်စက်ရုံ၏ အခြေခံ အလုပ်သမားအဖွဲ့အစည်းဥက္ကဋ္ဌတစ်ဦးဖြစ်ပြီး ၎င်းသည် စက်ရုံစည်းကမ်း အရ အလုပ်ရှင်၏ ခွင့်ပြုချက်တစ်စုံတစ်ရာမရှိဘဲ စာချုပ်သက်တမ်း တစ်နှစ်အတွင်း ခွင့်မဲ့ပျက်ကွက်ခဲ့ကြောင်း၊ သို့သော် အလုပ်ရှင်က ၎င်းအား အလုပ်မှရပ်စဲခဲ့ခြင်းမရှိဘဲ ထော်လာဂျီဌာနသို့ ပြောင်းရွှေ့သည့် ပြစ်ဒဏ် ကိုသာ ပေးခဲ့ကြောင်း၊ ယခုဖြစ်စဉ်တွင် အလုပ်သမားများအား နေ့စဉ် အလုပ်ဝင်ချိန်တွင် ရပ်လျက် (၁၀) မိနစ်အစည်းအဝေးပြုလုပ်မည့်ကိစ္စကို စက်ရုံ၏ တာဝန်ပေးချက်အရ ၁၅-၁၁-၂၀၁၄ ရက်နေ့က ကြီးကြပ်ရေးမှူး ဦးသန်းထိုက်စိုးမှ ရှင်းလင်းပြောကြားရာတွင် ဦးဝင်းဇော်ထွန်းက မလုပ်နိုင် ကြောင်းနှင့် ထော်လာဂျီဌာနခွဲရှိ အခြားအလုပ်သမားများကိုလည်း မလုပ် နိုင်သူ လက်ညှိုးထောင်ရန် ပြောကြားခဲ့ကြောင်း၊ ယင်းနေ့က ဦးသန်းထိုက်စိုး နှင့် ပြောကြားရာတွင် ဦးဝင်းဇော်ထွန်းက ခင်ဗျားဟုသုံးနှုန်းခဲ့ကြောင်း၊ ဦးဝင်းဇော်ထွန်း၏ ပြောဆိုဆက်ဆံမှုသည် တာဝန်ရှိသူအား မလေးမစား မထိမဲ့မြင်ပြုရာ ရောက်စေသည့်အပြင် အထက်ဝန်ထမ်းကြီးကြပ်သူကို အလုပ်သမားအများစုရှေ့တွင် အရှက်ရစေပြီး၊ သိက္ခာပျက်ယွင်းစေရာ လည်းရောက်နိုင်ကြောင်း၊ လုပ်ငန်းခွင်အေးချမ်းသာယာရေးကို ထိခိုက် ပျက်ပြားစေနိုင်မည့် လှုံ့ဆော်မှုမျိုးကို စည်းရုံးလုပ်ဆောင်ရာလည်း ရောက်နိုင်ကြောင်း၊ ယခင်အခါကာလများက အလုပ်မှရပ်စဲနိုင်သည့် လုပ်ငန်းခွင်စည်းကမ်းကို ဖောက်ဖျက်ကျူးလွန်ခဲ့သူ ဦးဝင်းဇော်ထွန်းအား နောက်ထပ်ဖြစ်ပွားသည့် အငြင်းပွားဖြစ်စဉ်တွင် ၎င်း၏ ပြုမူချက်သည် အလုပ်မှ ချက်ချင်းထုတ်ပယ်နိုင်သည့် ပြစ်မှုမဟုတ်ဟု သုံးသပ်ပြီး ၎င်းအား မူလရာထူးတွင် မူလလစာဖြင့် အလုပ်ပြန်လည်ခန့်အပ်စေရန်နှင့်

အလုပ်ထုတ်နှစ်နာကြေးကိုပါ အပြည့်အဝပေးလျော်စေရန် ခုံသမာဓိ
 ကောင်စီက ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းသည် အလုပ်သမားအဖွဲ့အစည်းဥပဒေ၊
 အလုပ်သမားအငြင်းပွားမှုဖြေရှင်းရေးဥပဒေ၊ နည်းဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်
 များနှင့် ညီညွတ်မှန်ကန်မှုတူမရှိကြောင်း၊ အလုပ်ခန့်ထားမှုဆိုင်ရာ သဘော
 တူညီချက်အပိုဒ် ၁၂ (၁၀) အရ အလုပ်ရှင်၏ ခွင့်ပြုချက်တစ်စုံတစ်ရာ
 မရှိဘဲ စာချုပ်သက်တမ်း (၁) နှစ်အတွင်း ခွင့်မဲ့ရက်ပျက် (၁၀) ကြိမ်
 ကျူးလွန်ခဲ့လျှင် အလုပ်မှရပ်စဲသည်ဟု သတ်မှတ်ထားကြောင်း၊
 လျှောက်ထားခံရသူ ဦးဝင်းဇော်ထွန်းသည် ဧပြီလ ၂၀၁၄ မှ နိုဝင်ဘာ
 ၂၀၁၄ ထိ ခွင့်မဲ့အကြိမ်ရေ (၁၀) ကြိမ်ကျော်ပျက်ကွက်ခဲ့ကြောင်း၊ အလုပ်ရှင်
 အလုပ်သမားများ လိုက်နာရမည့်စည်းကမ်းချက်များနှင့် ရသင့်ရထိုက်သည့်
 အခွင့်အရေးများကို ဥပဒေအရ တိတိကျကျ သတ်မှတ်ထားပြီးဖြစ်ရာ
 အလုပ်ရှင်၏ အခွင့်အရေးကို လျစ်လျူရှုခဲ့သည့် မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး
 ခုံသမာဓိအဖွဲ့နှင့် ခုံသမာဓိကောင်စီ ဆုံးဖြတ်ချက်များသည်
 လျှောက်ထားသူ၏ နိုင်ငံသားအခွင့်အရေးကို ထိပါးရာရောက်ကြောင်း၊
 ခုံသမာဓိကောင်စီ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်သည် အမှုတွင် ပေါ်ပေါက်ချက်များနှင့်
 ကိုက်ညီမှန်ကန်မှုမရှိဘဲ အပ်နှင်းထားသည့် လုပ်ပိုင်ခွင့်အာဏာထက်
 ကျော်လွန်နေပါက ခုံသမာဓိကောင်စီ၏ဆုံးဖြတ်ချက်ကို အမှုခေါ်
 စာချွန်တော်အမိန့်ထုတ်ဆင့်၍ ပယ်ဖျက်ပေးရန်ဖြစ်ကြောင်းလျှောက်လဲ
 တင်ပြသည်။

စပါးနှံတာယာနှင့် ကျွတ်စက်ရုံတွင် ၁၅-၁၁-၂၀၁၄
 ရက်နေ့၌ ထော်လာဂျီတာယာဌာနခွဲရှိ ကြီးကြပ်ရေးမှူး ဦးသန်းထိုက်စိုးမှ
 နေ့စဉ်အလုပ်ဝင်ချိန်တွင် (၁၀) မိနစ်ရပ်လျက်တန်းစီ အစည်းအဝေး

၂၀၁၅
 ဦးစိန်ဝင်း
 နှင့်
 ခုံသမာဓိကောင်စီ၊
 နေပြည်တော် ပါ ၃

၂၀၁၅
ဦးစိန်ဝင်း
နှင့်
ခုံသမာဓိကောင်စီ၊
နေပြည်တော် ပါ ၃

ပြုလုပ်မည့်ကိစ္စပြောရာ အမှတ် (၃) လျှောက်ထားခံရသူ အခြေခံ အလုပ်သမားအဖွဲ့အစည်းဥက္ကဋ္ဌ ဦးဝင်းဇော်ထွန်းက ဦးသန်းထိုက်စိုး ပြောဆိုခဲ့သည့် စက်ရုံပိုင်ရှင်နှင့် ရှယ်ယာရှင်များကို တရုတ်သူဌေးဟု ရည်ညွှန်းသည့် စကားလုံးအသုံးအနှုန်းအတိုင်း ပြန်လည်ပြောကြားခဲ့ခြင်း နှင့် နေ့စဉ် မတ်တတ်ရပ်တန်းစီ အစည်းအဝေးမပြုလုပ်နိုင်ကြောင်း၊ မလုပ်နိုင်သူ အလုပ်သမားများအား လက်ညှိုးထောင်ဟု ပြောဆိုခဲ့ခြင်းမှ အစပြု၍ အငြင်းပွားမှုပေါ်ပေါက်လာခြင်းဖြစ်သည်။

စက်ရုံပိုင်ရှင်က အမှတ် (၃) လျှောက်ထားခံရသူ ဦးဝင်းဇော်ထွန်းအား ခွင့်မဲ့ပျက်ကွက်ခြင်းနှင့် စီမံခန့်ခွဲသူများအား မရိုမသေ၊ မလေးမစားပြုခြင်း၊ မထိမဲ့မြင်ပြုခြင်းတို့ကြောင့် အလုပ်မှ ထုတ်ပစ်ခဲ့သည်။

အလုပ်ခန့်ထားမှုဆိုင်ရာသဘောတူညီချက်အရ ခွင့်မဲ့ ရက်ပျက် (၁၀) ကြိမ်ကျူးလွန်ခဲ့လျှင် အလုပ်မှ ရပ်စဲသည်ဟု သတ်မှတ်ထား သည်။ အမှတ် (၃) လျှောက်ထားခံရသူ ဦးဝင်းဇော်ထွန်း သည် ၇-၅- ၂၀၁၄ ရက်နေ့ နှင့် ၁၀-၅-၂၀၁၄ ရက်နေ့များတွင် ခွင့်မဲ့ပျက်ကွက်သဖြင့် ပထမအကြိမ်နှင့် ဒုတိယအကြိမ်သတိပေးခံရပြီး ၂၀၁၄ ခုနှစ် ဧပြီလမှ နိုဝင်ဘာလ အထိ ခွင့်မဲ့ (၁၃.၅) ရက်တိတိ ပျက်ကွက်ခဲ့သဖြင့် ၁၈-၆- ၂၀၁၄ နေ့တွင် ထော်လာဂျီဌာနသို့ ပြောင်းရွှေ့သည့်ဖြစ်ရပ်ပေးခဲ့ပြီး ဖြစ်ကြောင်းတွေ့ရှိရသည်။

အလုပ်ခန့်ထားမှုဆိုင်ရာ သဘောတူညီချက်စာချုပ်ပါ အလုပ်ခွင်စည်းကမ်းများတွင် စီမံခန့်ခွဲသူများအား မရိုမသေမလေးမစား ပြုခြင်း၊ မထိမဲ့မြင်ပြုခြင်းတို့မပြုရကြောင်း၊ ဝန်ထမ်းများအချင်းချင်း

အရှက်ရစေရန်နှင့် သိက္ခာပျက်ယွင်းစေရန်၊ နောက်ပြောင်ခြင်း၊ ဆဲဆိုခြင်း၊
 ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွားခြင်းမပြုရကြောင်း၊ လုပ်ငန်းခွင်အေးချမ်းသာယာရေးကို
 ထိခိုက်ပျက်ပြားစေသည့် အပြုအမူအပြောအဆိုများဖြင့် စည်းဝေးခြင်း၊
 လှုံ့ဆော်စည်းရုံးခြင်း၊ ထိုသို့ပြုလုပ်ခြင်းကို အားပေးကူညီခြင်းများ မပြု
 လုပ်ရန်ပါရှိသည်။

၂၀၁၅
 ဦးစိန်ဝင်း
 နှင့်
 ခုံသမာဓိကောင်စီ၊
 နေပြည်တော် ပါ ၃

လျှောက်ထားခံရသူ ဦးဝင်းဇော်ထွန်းက နေ့စဉ် မတ်တတ်
 ရပ်လျက် (၁၀) မိနစ် တန်းစီအစည်းအဝေးမပြုလုပ်နိုင်ကြောင်း၊ အခြား
 အလုပ်သမားများကိုလည်း မလုပ်နိုင်လျှင် လက်ညှိုးထောင်ဟု ပြောဆိုခြင်း
 များပြုသော်လည်း ထိုသို့ပြုစဉ်တွင် အလုပ်သမားများ အော်ဟစ်ဆူပူခြင်း၊
 အုတ်အော်သောင်းတင်းဖြစ်ခဲ့ခြင်း၊ အလုပ်ခွင် တည်ငြိမ်အေးချမ်း
 သာယာရေးကို ပျက်ပြားစေခဲ့ခြင်းများ ပေါ်ပေါက်ခဲ့ခြင်းမရှိပေ။
 အလုပ်သမားအချို့ကလည်း (၁၀) မိနစ် ရပ်လျက်အစည်းအဝေးလုပ်
 လိုခြင်းမရှိကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

ဦးဝင်းဇော်ထွန်းသည် ကြီးကြပ်ရေးမှူး ဦးသန်းထိုက်ဦးအား
 ခင်ဗျားဟု သုံးနှုန်းခြင်း၊ ဦးသန်းထိုက်ဦးပြောဆိုသည့် စက်ရုံပိုင်ရှင်နှင့်
 ရှယ်ယာရှင်များကို တရုတ်သူဌေးဟုလည်းကောင်း၊ ခင်ဗျားတို့ဟုလည်း
 ကောင်း ရည်ညွှန်းသည့် စကားလုံးအသုံးအနှုန်းဖြင့် ပြန်လည်ပြောခြင်း
 ကြောင့် လုပ်ငန်းခွင်တည်ငြိမ်အေးချမ်းသာယာရေးကို ထိခိုက်ပျက်ပြား
 စေခြင်းမရှိသည့်အပြင် အလုပ်ခွင်စည်းကမ်းပါ စီမံခန့်ခွဲသူအား တမင်
 သက်သက် မရှိမသေမလေးမစားပြုခြင်း၊ မထီမဲ့မြင်ပြုခြင်းဖြစ်သည်ဟု
 ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ချေ။ ထို့ပြင် အလုပ်မှထုတ်ပယ်သည့်အထိ အရေးယူနိုင်

၂၀၁၅

ဦးစိန်ဝင်း

နှင့်

ခုံသမာဓိကောင်စီ၊

နေပြည်တော် ပါ ၃

သည်အထိ စည်းကမ်းဖောက်ဖျက်ကျူးလွန်မှုဟုလည်းမဆိုနိုင်ပေ။

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး ခုံသမာဓိအဖွဲ့သည် အမှတ် (၃)

လျှောက်ထားခံရသူ ဦးဝင်းဇော်ထွန်းအား မူလရာထူးနေရာတွင် အလုပ်ပြန်လည်ခန့်ထားပေးရန် (ကြားကာလနစ်နာကြေးပေးရန်မလို) ဟု ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။

ခုံသမာဓိအဖွဲ့၏ ပြန်ကြားအစီရင်ခံစာတွင် ဦးဝင်းဇော်ထွန်း ၏ အပြောအဆို၊ အပြုအမူသည် လုံးဝ အပြစ်ကင်းစင်သူတစ်ယောက် အနေဖြင့် ယူဆရန်မသင့်ကြောင်း၊ ထိုက်သင့်သော အပြစ်အနည်းငယ် ရှိသူဖြစ်၍ ကြားကာလနစ်နာကြေးကို ခံစားရန်မသင့်ကြောင်း ယူဆ၍ ကြားကာလနစ်နာကြေးပေးရန်မလိုဟု ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း တင်ပြ ထားသည်။

ခုံသမာဓိကောင်စီက အလုပ်သမား ဦးဝင်းဇော်ထွန်းအား မူလရာထူးနေရာတွင် မူလလစာဖြင့် အလုပ်ပြန်ခန့်ထားရန်နှင့် အလုပ်သမား ဦးဝင်းဇော်ထွန်းတောင်းဆိုခြင်းမရှိသည့် အလုပ်လက်မဲ့ဖြစ် ရသော အချိန်ကာလကို ကြားကာလနစ်နာကြေးအဖြစ် သတ်မှတ်၍ နောက်ဆုံးထုတ်လစာ ကျပ် ၉၀၀၀၀ နှင့် ထောက်ပံ့ကြေးငွေ ကျပ် ၂၀၀၀၀၊ ကျပ် ၁၁၀၀၀၀ ငွေအတိုင်း အပြည့်အဝပေးလျော်စေရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ ထိုသို့ ကြားကာလနစ်နာကြေးပေးလျော်စေရန် ထည့်သွင်းဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်း နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ခုံသမာဓိကောင်စီ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်တွင် အကျိုးအကြောင်း ရှင်းလင်းဖော်ပြထားခြင်းမရှိပေ။

ခုံသမာဓိကောင်စီ၏ ပြန်ကြားအစီရင်ခံစာတွင် နိုင်ငံတော်

မှ အသိအမှတ်ပြုထားသော အလုပ်သမားအဖွဲ့အစည်းတွင် ပါဝင်သူ ဦးဝင်းဇော်ထွန်းအား အကြောင်းပြချက်မခိုင်လုံဘဲ တမင်သက်သက် အလုပ်ထုတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၍ အလုပ်ပြန်လည်ခန့်ထားရန်နှင့် ကြားကာလ နစ်နာကြေးပေးရန် ဆုံးဖြတ်ချက်ချမှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း တင်ပြထား သည်။

၂၀၁၅
ဦးစိန်ဝင်း
နှင့်
ခုံသမာဓိကောင်စီ၊
နေပြည်တော် ပါ ၃

ခုံသမာဓိကောင်စီ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်တွင် အလုပ်သမားရေးရာ အငြင်းပွားမှုဖြေရှင်းရေးဥပဒေပုဒ်မ ၂၈ (က) တွင် ခုံသမာဓိအဖွဲ့၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို မကျေနပ်ပါက အငြင်းပွားသူနှစ်ဘက်စလုံးသည် ခုံသမာဓိ ကောင်စီ၏ အဆုံးအဖြတ်ကိုခံယူရန် လျှောက်ထားနိုင်ကြောင်း ဖော်ပြ ထားသည်။

သို့သော် ယခု အချင်းဖြစ်ကိစ္စတွင် လျှောက်ထားခံရသူ ဦးဝင်းဇော်ထွန်းအား မူလရာထူးနေရာတွင် အလုပ်ပြန်လည်ခန့်ထားပေး ရန် ခုံသမာဓိအဖွဲ့၏ ဆုံးဖြတ်ချက်အပေါ် အလုပ်ရှင် ဦးစိန်ဝင်းက မကျေနပ်သဖြင့် ခုံသမာဓိကောင်စီသို့ ထပ်မံလျှောက်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ အလုပ်သမား ဦးဝင်းဇော်ထွန်းက ကြားကာလနစ်နာကြေးပေးရန်မလိုဟု ဆုံးဖြတ်သည့် ခုံသမာဓိအဖွဲ့၏ ဆုံးဖြတ်ချက်အပေါ် ပြင်ဆင်ပေးရန် ခုံသမာဓိကောင်စီသို့ လျှောက်ထားခဲ့ခြင်းမရှိပေ။

ခုံသမာဓိကောင်စီသည် အလုပ်သမား ဦးဝင်းဇော်ထွန်းက လျှောက်ထားတောင်းဆိုခြင်းမရှိသော ကြားကာလနစ်နာကြေးကို အလုပ်ရှင်မှ ပေးလျော်စေရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြောင်း တွေ့ရသည်။

ခုံသမာဓိကောင်စီသည် အလုပ်ရှင် ဦးစိန်ဝင်း၏

၂၀၁၅
ဦးစိန်ဝင်း
နှင့်
ခုံသမာဓိကောင်စီ၊
နေပြည်တော် ပါ ၃

လျှောက်ထားချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ခွင့်ပြုခြင်း သို့မဟုတ် ခွင့်မပြုဘဲ ပလပ်
ခြင်းသာ ပြုလုပ်ရမည်ဖြစ်ပါလျက် လျှောက်ထားသူအား ထိခိုက်နစ်နာ
စေမည့် ဆုံးဖြတ်ချက်ချမှတ်ခြင်းသည် အလုပ်ရှင်နှင့် အလုပ်သမား
အငြင်းပွားမှုအား တရားမျှတစွာ ဖြေရှင်းပေးရာမရောက်ပေ။

ဤကဲ့သို့ ခုံသမာဓိကောင်စီသည် အလုပ်သမားက
လျှောက်ထားခြင်းမရှိသော သက်သာခွင့်ကို အလုပ်ရှင်ကပေးစေရန်
ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်မျှတမှုရှိသည်ဟု ဆိုနိုင်မည်
မဟုတ်ချေ။ ထို့ပြင် အလုပ်သမားက လျှောက်ထားခြင်းမရှိဘဲ ဆုံးဖြတ်ခြင်း
သည် စီရင်ပိုင်ခွင့်မရှိဘဲ စီရင်ဆုံးဖြတ်ရာရောက်သကဲ့သို့ အပ်နှင်းထား
သည့် စီရင်ပိုင်ခွင့်ထက် ကျော်လွန်ဆောင်ရွက်ရာလည်းရောက်သည်။

အမှတ် (၁) လျှောက်ထားခံရသူ၏ ပြန်ကြားအစီရင်ခံစာတွင်
ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအခန်း (၈)၊ ပုဒ်မ ၃၇၇ နှင့် ၃၇၈ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်
များအရ နိုင်ငံသားများ၏ မူလအခွင့်အရေးနှင့် တာဝန်များ နစ်နာဆုံးရှုံးမှု
အတွက် စာချွန်တော်အမိန့်လျှောက်ထားရကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူ၏
လျှောက်လွှာတွင် ထိုအချက်မပါရှိကြောင်း တင်ပြထားသည်။

ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအပိုဒ် ၃၇၇ နှင့် ၃၇၈ တို့တွင်
ဤအခန်းကပေးအပ်ထားသော အခွင့်အရေးတစ်ရပ်ရပ်ကို ရယူလိုပါလျှင်
သတ်မှတ်ချက်များနှင့်အညီ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့
လျှောက်ထားနိုင်ပြီး ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က ထိုသို့
လျှောက်ထားလာသည့် ကိစ္စရပ်များအပေါ် စာချွန်တော်အမိန့်တစ်ရပ်ရပ်
ကို ထုတ်ဆင့်ပေးခွင့်အာဏာရှိကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

ဤပုဒ်မများပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်မှာ ဤအခန်းကပေးအပ်ထားသည့် အခွင့်အရေးတစ်ရပ်ရပ်ကို ရယူလိုလျှင် စာချွန်တော်အမိန့်လျှောက်ထားနိုင်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်းဖြစ်သည်။ ဤသို့ ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်းကြောင့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ အခန်း (၈) ပါ အခွင့်အရေးတစ်ရပ်ရပ်ကို ရယူရန်အတွက်သာ စာချွန်တော်အမိန့်ထုတ်ဆင့်နိုင်သည်ဟု ကျဉ်းမြောင်းစွာ အဓိပ္ပာယ်ကောက်ယူရန်မဟုတ်ပေ။

ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ အခန်း (၆)၊ ပုဒ်မ ၂၉၆ တွင် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သည် စာချွန်တော်အမိန့် (၅) မျိုးကို ထုတ်ပိုင်ခွင့်အာဏာရှိကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ ထိုသို့ ပြဋ္ဌာန်းရာ၌ အခန်း (၈) ပါ အခွင့်အရေးတစ်ရပ်ရပ်အတွက်သာ စာချွန်တော်အမိန့်ထုတ်ဆင့်နိုင်သည်ဟု ကန့်သတ်ထားခြင်းမရှိပေ။

တရားရုံးတစ်ရုံးရုံး သို့မဟုတ် တရားစီရင်မှု သဘောသဘာဝရှိသည့် ကိစ္စရပ်တစ်ခုခု၏ ဆုံးဖြတ်ဆောင်ရွက်ချက်သည် ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်မှုတူမရှိကြောင်း စိစစ်တွေ့ရှိရပါက ထိုဆုံးဖြတ်ဆောင်ရွက်ချက်ကို ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်စေရန် အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ဆင့်နိုင်သည်။

ထို့အတူ မည်သည့်ကိစ္စများတွင် မည်သည့်စာချွန်တော်အမိန့်ထုတ်ဆင့်နိုင်ကြောင်း စာချွန်တော်လျှောက်ထားမှုဆိုင်ရာဥပဒေတွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

ထို့ကြောင့် ဤတရားမအထွေထွေလျှောက်ထားမှုကို ခွင့်ပြုပြီး ခုံသမာဓိကောင်စီ၏ ဦးဝင်းဇော်ထွန်းအား အလုပ်မှထုတ်ပယ်ခံခဲ့ရ

၂၀၁၅
ဦးစိန်ဝင်း
နှင့်
ခုံသမာဓိကောင်စီ၊
နေပြည်တော် ပါ ၃

၂၀၁၅	သည့် ၂၆-၁၁-၂၀၁၄ နေ့မှ အမှုကို ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းနေရသည့် အလုပ်
ဦးစိန်ဝင်း	လက်မဲ့ဖြစ်ရသော အချိန်ကာလ (အလုပ်ပြန်လည်ခန့်အပ်ခြင်းခံရသည့်
နှင့်	နေ့အထိ) ကို ကြားကာလနစ်နာကြေးအဖြစ် သတ်မှတ်၍ ၎င်းနောက်ဆုံး
ခုံသမာဓိကောင်စီ၊	ထုတ်ယူခဲ့သည့် နောက်ဆုံးထုတ်လစာ (ကျပ် ၉၀၀၀၀/- + ထောက်ပံ့
နေပြည်တော် ပါ ၃	ငွေ ကျပ် ၂၀၀၀၀/-) ၁၁၀၀၀၀/- (ကျပ်တစ်သိန်းတစ်သောင်းတိတိ)
	ငွေအတိုင်း အပြည့်အဝပေးလျော်စေရမည်ဖြစ်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ချက်ကို
	အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ဆင့်ပယ်ဖျက်လိုက်သည်။

ရှေ့နေစရိတ် ကျပ် ၁၅၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

တရားမပြင်ဆင်မှု

+ ၂၀၁၅ ခုနှစ်
ဩဂုတ်လ ၃၁ ရက်

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
ဦးစိုးညွန့်ရှေ့တွင်

ဒေါ်ညွှန်း

နှင့်

ဒေါ်မြခင် ပါ ၃*

ပြင်ဆင်မှုမတင်သွင်းမီကပင် ကွယ်လွန်ခဲ့ပြီးသော် နေရာတွင်
တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ထည့်သွင်းခွင့်ပြုရန်
လျှောက်ထားခြင်းကို ခွင့်ပြုနိုင် မနိုင်၊ ကွယ်လွန်သူ အပေါ်
တရားဘက်ပြု၍ ပြင်ဆင်မှုမတင်သွင်းခဲ့ခြင်းသည် မူလကပင်
ပျက်ပြယ်နေ၍ ပြင်ဆင်မှုတစ်ခုလုံး ပျက်ပြယ်ခြင်း ရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၂၊ နည်းဥပဒေ ၄ ပါ
ပြဋ္ဌာန်းချက်များသည် တရားမမှု၊ တရားမ အယူခံမှုများနှင့် သက်ဆိုင်သည်။

* ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၄၁၉

+ ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ တရားမဒုတိယအယူခံမှုအမှတ် ၃၅ တွင် ချမှတ်သော ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊
အောက်တိုဘာလ ၂၉ ရက်စွဲပါ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ စီရင်ချက်နှင့်
ဒီကရီကို ပြင်ဆင်မှု။

၂၀၁၅
ဒေါ်ညွန့်
နှင့်
ဒေါ်မြခင် ပါ ၃

ပြင်ဆင်မှုနှင့် အကျိုးမဝင်ချေ။ သို့ဖြစ်၍ **ဒေါ်အေးခင် ပါ ၄ နှင့်
ဒေါ်လှခင်အမှု** ^(၃) စီရင်ထုံးသည် ဤပြင်ဆင်မှုအတွက် အဖြေ
မဟုတ်ပေ။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၆ ပါ
ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ တစ်ဦးတစ်ယောက်ကဖြစ်စေ၊ တစ်ဦးတစ်ယောက်
အပေါ်ဖြစ်စေ အမှုတစ်မှုစွဲဆိုနိုင်လျှင် ထိုသူကို အမှီပြု၍ တောင်းပိုင်သူ
တစ်ဦးဦးကလည်း သို့မဟုတ် ထိုသို့ တောင်းပိုင်သူတစ်ဦးဦး အပေါ်လည်း
ယင်းအမှုကို စွဲဆိုနိုင်သည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ အမှုစွဲဆိုသည့်အချိန်တွင် သေဆုံးလျက်ရှိသော
တစ်ဦးတည်းသော တရားပြိုင်အပေါ် စွဲဆိုသောအမှုသည် လုံးလုံး
လျားလျားပျက်ပြယ်သည်။ သို့ရာတွင် တရားလို သို့မဟုတ် တရားပြိုင်
အများအပြားရှိသည့်အနက် အမှုစွဲဆိုစဉ်က တစ်ဦးဦးကွယ်လွန်ပြီး
ဖြစ်ရုံမျှဖြင့် အမှုသည် ကနဦးကတည်းက ပျက်ပြယ်သည်ဟု မဆိုနိုင်။
အမှုမှာ တစ်ဦးထက်ပိုသော တရားပြိုင်များအပေါ် စွဲဆိုသောအမှုဖြစ်ပြီး
အသက်ထင်ရှားရှိသော တရားပြိုင်အပေါ် စွဲဆိုခွင့်ရှိလျှင် တရားရုံးက
စိစစ်ရန်မှာ ကွယ်လွန်သူသည် အမှုတွင် မပါမဖြစ်ပါဝင်ရန် လိုအပ်သော
အမှုသည် ဟုတ် မဟုတ် ဖြစ်သည်။ အမှုတွင် မပါမဖြစ်ပါဝင်ရန်
လိုအပ်သောအမှုသည်ဖြစ်လျှင် အမွေစားအမွေခံများကို အမှုတွင်
ထည့်သွင်းနိုင်ရန် အဆိုလွှာကို ပြင်ဆင်ခွင့်ပြုနိုင် မပြုနိုင် ဆက်လက်
စိစစ်ရမည်ဖြစ်သည်။ **ဦးလုံး နှင့် ပစ္စည်းထိန်းဝန်အမှု**^(၄) ကို ကြည့်ပါ။

လျှောက်ထားသူအတွက်

- ဦးယုစိန်၊

တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

လျှောက်ထားခံရသူ (၁) (၃)အတွက် - ဦးကျော်လင်း၊

တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

၂၀၁၅

ဒေါ်ညွန့်

နှင့်

ဒေါ်မြခင် ပါ ၃

နတ်တလင်းမြို့နယ်တရားရုံး၊ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှု အမှတ် ၂၁ တွင် ဒေါ်ညွန့်က ဒေါ်မြခင်၊ ဦးညွန့်မောင်၊ ဦးတင်လှတို့ အပေါ် အမွေပုံပစ္စည်းစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုစွဲဆိုရာ တရားလို၏ အဆိုလွှာ အား စရိတ်နှင့်တကွ ပလပ်ခဲ့သည်။ ယင်းစီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ဒေါ်ညွန့်က ကျေနပ်မှုမရှိသဖြင့် သာယာဝတီခရိုင်တရားရုံးသို့ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၄၀ ဖြင့် အယူခံဝင်ရောက်ရာ မြို့နယ် တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကိုပယ်ဖျက်ပြီး အယူခံတရားလို ဒေါ်ညွန့်သည် အမွေပုံပစ္စည်းများ၏ ၃ ပုံ ၁ ပုံ ရထိုက်ကြောင်း ပဏာမ ဒီကရီချမှတ်သည်။ ဒေါ်မြခင် ပါ ၃ ဦးတို့က ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်သို့ ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ တရားမဒုတိယအယူခံမှုအမှတ် ၃၅ ဖြင့် အယူခံဝင်ရောက်ရာ သာယာဝတီခရိုင်တရားရုံး၏ ပဏာမဒီကရီ ကိုပယ်ဖျက်ပြီး နတ်တလင်းမြို့နယ်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ပြန်လည်အတည်ပြုခဲ့သဖြင့် ဤတရားမပြင်ဆင်မှုကို ဒေါ်ညွန့်က တင်သွင်းခြင်းဖြစ်သည်။

လျှောက်ထားသူ၏ရှေ့နေက လျှောက်ထားခံရသူ အမှတ် (၂) ဦးညွန့်မောင်မှာ ၅-၁၀-၂၀၁၄ ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်သွားသဖြင့် ဦးညွန့်မောင်၏ အမွေဆက်ခံသူ ၎င်း၏ဇနီး ဒေါ်ကြည်အား တရားမ ကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၆ နှင့် အမိန့် ၂၂၊ နည်းဥပဒေ ၄ (၁) အရ ကွယ်လွန်သူ ဦးညွန့်မောင်၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် အမှုတွင်

၂၀၁၅
ဒေါ်ညွန့်
နှင့်
ဒေါ်မြခင် ပါ ၃

ထည့်သွင်းပေးရန် လျှောက်ထားခဲ့သည်။ လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် (၁) နှင့် (၃) တို့၏ရှေ့နေက တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ် ထည့်သွင်းခြင်းမှာ အမှု အတောအတွင်း ကွယ်လွန်သွားသော အမှုသည်နေရာ၌ ဥပဒေနှင့်အညီ အစားထိုးခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း၊ ယခုအမှုတွင် ကွယ်လွန်သွားပြီဖြစ်သော ဦးညွန့်မောင်အား တရားဘက်ပြုထားရာရောက်သဖြင့် ကနဦးကပင် ပျက်ပြယ်နေသော ပြင်ဆင်မှုဖြစ်သောကြောင့် ပြင်ဆင်မှုအား လက်မခံဘဲ ပလပ်ပေးပါရန် ကန့်ကွက်ခဲ့သည့်အတွက် နှစ်ဖက်လျှောက်လဲချက်ကြားနာ ပြီး တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်ထည့်သွင်း သင့် မသင့် အမိန့်ချမှတ်ရန်ဖြစ် သည်။

လျှောက်ထားသူ၏ရှေ့နေက ဦးညွန့်မောင်မှာ မူလရုံးတွင် အမှုစစ်ဆေးပြီး စီရင်ချက်ချမှတ်သည့်အချိန်အထိ သက်ရှိထင်ရှား ရှိကြောင်း၊ တရားရုံးအဆင့်ဆင့်သို့ အယူခံတက်ရောက်နေစဉ် ၅-၁၀-၂၀၁၄ ရက်နေ့တွင် ဦးညွန့်မောင်ကွယ်လွန်သွားခြင်းဖြစ်သောကြောင့် ၎င်း၏တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်ထည့်သွင်းရန် လိုအပ်လာ၍ ဦးညွန့်မောင် ၏ဇနီး ဒေါ်ကြည်အား ဦးညွန့်မောင်၏နေရာတွင် တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ် အဖြစ် ထည့်သွင်းခြင်းမှာ ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်ကြောင်း၊ အမှုမှာ အမွေမှု ဖြစ်ပြီး လင်၏အမွေကို ဇနီးက မြန်မာဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေအရ ဆက်ခံ ရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဒေါ်ကြည်သည် ဦးညွန့်မောင်၏ တရားဝင်ဇနီးဖြစ် ကြောင်း လျှောက်ထားသူမှ တင်သွင်းသော စာရွက်စာတမ်း အထောက် အထားများအရ ပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ လျှောက်ထားခံရသူ အမှတ် (၁) နှင့် (၃) တို့ ရှေ့နေ၏ ကန့်ကွက်လျှောက်ထားချက်ကိုယ်၍ ဦးညွန့်မောင်၏ဇနီး ဒေါ်ကြည်အား ဦးညွန့်မောင်၏ တရားဝင် ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ထည့်သွင်းပြီး အမှုအား ဆက်လက်ကြားနာ

ပေးပါရန် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

၂၀၁၅
ဒေါ်ညွန့်
နှင့်
ဒေါ်မြခင် ပါ ၃

လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် (၁) နှင့် (၃) တို့၏ရှေ့နေက လျှောက်ထားခံရသူအမှတ် (၂) ဦးညွန့်မောင်သည် ဤပြင်ဆင်မှု မတင်သွင်းမီ ၅-၁၀-၂၀၁၄ ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်သွားပြီဖြစ်ကြောင်း လျှောက်ထားသူဘက်မှတင်ပြသည့် အသုဘဖိတ်စာ၊ ကျေးရွာအုပ်ချုပ်ရေးမှူး ၏ ထောက်ခံချက်တို့အပြင် နတ်တလင်းမြို့နယ်၊ ကျန်းမာရေးဦးစီးဌာန ၏ သေဆုံးမှုလက်မှတ်တို့အရ ပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ ဦးညွန့်မောင်သည် ၅-၁၀-၂၀၁၄ ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်သွားပြီဖြစ်၍ ဤပြင်ဆင်မှုတင်သွင်း စဉ်ကပင် ဦးညွန့်မောင်၏ အမွေဆက်ခံခွင့်ရှိသူ ဇနီး ဒေါ်ကြည်အား လျှောက်ထားခံရသူ အမှတ် (၂) အဖြစ် ထည့်သွင်းခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း၊ သေသူအပေါ် လျှောက်ထားခံရသူအဖြစ် တရားဘက်ပြုထားရာရောက် သဖြင့် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၆ အရ ဤပြင်ဆင်မှုတွင် တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ထည့်သွင်းခြင်းပြုနိုင် မည်မဟုတ်ကြောင်း၊ **ဒေါ်ရင်ရင်ဝေ နှင့် ဦးထွန်းမြင့်အမှု^(၁)** တွင် လမ်းညွှန်ထားကြောင်း၊ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၆ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်သည် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၂၂ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်ကို ပယ်ဖျက်ခြင်းမပြုနိုင်ကြောင်း၊ ရပ်စဲသွားသောအမှုကို တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၆ အရ အသက် ပြန်မသွင်းနိုင်ကြောင်း၊ **အမ်အီးအိုခန်းနှင့် အမ်အိပ်ချ်အက်စ်မေးလ် အမှု^(၂)** တွင် လမ်းညွှန်ထားကြောင်း၊ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၂၊ နည်းဥပဒေ ၄ အရ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ်ထည့်သွင်းခြင်းမှာ အမှုတစ်မှုတွင် ပါဝင်နေပြီး အမှုအတောအတွင်း ကွယ်လွန်သွားသော

(၁) ၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၉၈။

(၂) ၁၉၄၈ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၇၉၉။

၂၀၁၅
ဒေါ်ညွန့်
နှင့်
ဒေါ်မြခင် ပါ ၃

အမှုသည်၏နေရာ၌ ဥပဒေနှင့်အညီ အစားထိုးခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း၊
လျှောက်ထားခံရသူ အမှတ် (၂) ဦးညွန့်မောင်မှာ ပြင်ဆင်မှုမတင်သွင်း
မီကပင် ကွယ်လွန်ခဲ့ပြီးဖြစ်သောကြောင့် ၎င်းနေရာတွင် ဇနီးဖြစ်သူ
ဒေါ်ကြည်အား တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၂၂၊ နည်းဥပဒေ ၄ အရ
တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ထည့်သွင်းနိုင်မည်မဟုတ်ကြောင်း
ဒေါ်အေးခင် ပါ ၄ နှင့် ဒေါ်လှခင်အမှု^(၃) တွင် လမ်းညွှန်ထား
ကြောင်း၊ ကွယ်လွန်သူ ဦးညွန့်မောင်အပေါ် တရားဘက်ပြု၍ ပြင်ဆင်မှု
တင်သွင်းခဲ့ခြင်းသည် မူလကပင် ပျက်ပြယ်နေ၍ ဤပြင်ဆင်မှုမှာ
ရပ်စဲသွားပြီဖြစ်ကြောင်း၊ စွဲဆိုသည့်အမှုမှာ အမွေပုံပစ္စည်း စီမံခန့်ခွဲ
ပေးစေလိုမှုဖြစ်၍ ဦးညွန့်မောင်သည် ကွယ်လွန်သွားပြီ ဖြစ်သောကြောင့်
အမွေဆိုင်များလည်း စုံလင်တော့မည်မဟုတ်ကြောင်း၊ အမွေမှုတွင်
အမွေဆိုင်မစုံလင်က အမှုမှာ ရပ်စဲသွားပြီဖြစ်ကြောင်းနှင့် အမှုမှာ
အောင်မြင်တော့မည်မဟုတ်ကြောင်း **မောင်စောကျော်နိုင် ပါ ၅ နှင့်
ဒေါ်စောသိက္ခီ ပါ ၄ အမှု^(၄)** တွင် လမ်းညွှန်ထားကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍
ဤပြင်ဆင်မှုတွင် လျှောက်ထားခံရသူ အမှတ် (၂) ဦးညွန့်မောင်၏နေရာ၌
၎င်း၏ဇနီး ဒေါ်ကြည်အား တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ထည့်သွင်း
ပေးရန် လျှောက်ထားချက်အပေါ် လက်မခံဘဲ စရိတ်နှင့်တကွ ပလပ်
ပေးရန် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

လျှောက်ထားခံရသူ အမှတ် (၂) ဦးညွန့်မောင်၏ဇနီး
ဒေါ်ကြည်က ၎င်း၏ခင်ပွန်း ဦးညွန့်မောင်သည် ၅-၁၀-၂၀၁၄ ရက်နေ့တွင်

(၃) ၁၉၈၃ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၁၈၁။

(၄) ၁၉၈၄ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၁၃၅။

ကွယ်လွန်သွား၍ အမွေကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ ၎င်းခင်ပွန်း၏ ဥပဒေအရ ရရှိသော အခွင့်အရေးကိုရရှိရန် ၎င်းအား တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ထည့်သွင်းမှသာ မှန်ကန်မှုတသော ဆုံးဖြတ်ချက်ဖြစ်မည်ဖြစ်၍ ၎င်းအား ကွယ်လွန်သူ ဦးညွန့်မောင်၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ထည့်သွင်း သင့်ကြောင်း တင်ပြလျှောက်ထားသည်။

၂၀၁၅
ဒေါ်ညံရွှေ
နှင့်
ဒေါ်မြခင် ပါ ၃

ဤပြင်ဆင်မှုကို လျှောက်ထားသူ၏ရှေ့နေမှ တင်သွင်းသည့် နေ့မှာ ၁၁-၁၂-၂၀၁၄ ရက်နေ့ဖြစ်သည်။ လျှောက်ထားခံရသူ အမှတ် (၂) ဦးညွန့်မောင်သေဆုံးသည့်နေ့မှာ ၅-၁၀-၂၀၁၄ နေ့ ဖြစ်ကြောင်း လျှောက်ထားသူဘက်မှ တင်ပြသည့် ဆွမ်းသွတ်တရားနာဖိတ်စာနှင့် နတ်တလင်းမြို့နယ်၊ တာပွန်ကျေးရွာအုပ်စု၊ အုပ်ချုပ်ရေးမှူး၏ ထောက်ခံချက်တို့အရ တွေ့ရှိရသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ဤပြင်ဆင်မှု တင်သွင်းခြင်းမပြုမီကပင် ပြင်ဆင်မှုလျှောက်ထားခံရသူ အမှတ် (၂) ဦးညွန့်မောင်မှာ ကွယ်လွန်ပြီးဖြစ်သည်မှာ ထင်ရှားသည်။

ဒေါ်အေးခင် ပါ ၄ နှင့် ဒေါ်လှခင်အမှု^(၃) တွင် တရားမ ကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၂ နည်းဥပဒေ ၄ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်မှာ အယူခံတင်သွင်း ထားစဉ်အတွင်း အယူခံတရားပြိုင်ကွယ်လွန်သွားလျှင် စည်းကမ်းသတ် ကာလအတွင်း လျှောက်ထားပါက ကွယ်လွန်သူ၏နေရာတွင် တရားဝင် ကိုယ်စားလှယ်ထည့်သွင်းပေးနိုင်ကြောင်း၊ အယူခံမှုကိုမတင်မီ ကွယ်လွန် ခဲ့ပြီးဖြစ်သည့်ကိစ္စတွင် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၂ နည်းဥပဒေ ၄ အရ ကွယ်လွန်သူ၏နေရာတွင် တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ် ထည့်သွင်းခြင်း မပြုနိုင်ကြောင်း၊ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်ထည့်သွင်းခြင်း

၂၀၁၅
ဒေါ်ညွန့်
နှင့်
ဒေါ်မြခင် ပါ ၃

ဟူသည်မှာ အမှုတစ်မှုတွင် ပါဝင်နေပြီးဖြစ်၍ အမှုအတွင်း ကွယ်လွန်သွားသော အမှုသည်၏နေရာ၌ ဥပဒေနှင့်အညီ အစားထိုးခြင်းသာ ဖြစ်ကြောင်း ထုံးဖွဲ့ထားသည်။ စီရင်ထုံးဖွဲ့သည့်အမှုမှာ တရားမအယူခံမှု ဖြစ်သည်။ ယခုအမှုမှာ တရားမပြင်ဆင်မှုဖြစ်သည်။

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၂၊ နည်းဥပဒေ ၄ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များသည် တရားမမှု၊ တရားမအယူခံမှုများနှင့် သက်ဆိုင်သည်။ ပြင်ဆင်မှုနှင့် အကျုံးမဝင်ချေ။ သို့ဖြစ်၍ **ဒေါ်အေးခင် ပါ ၄ နှင့် ဒေါ်လှခင်အမှု^(၃)** စီရင်ထုံးသည် ဤပြင်ဆင်မှုအတွက် အဖြေမဟုတ်ပေ။

အယူခံမှုနှင့် ပြင်ဆင်မှုလျှောက်ထားမှုတို့သည် ထပ်တူထပ်မျှ မတူညီပေ။ အယူခံမှုတွင် အချင်းဖြစ်အကြောင်းခြင်းရာသည် အမှုသည် များအကြား ပေါ်ပေါက်သည့်ကိစ္စဖြစ်၍ အဆုံးအဖြတ်ခံယူရန် တရားရုံး ရှေ့တွင် လိုအပ်သည့်အချက်အလက်များ ရှိ မရှိ အမှုသည်များက စိစစ် တင်ပြရမည်ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ အယူခံမှုတွင် အမှုအတောအတွင်း ကွယ်လွန်သွားသော အမှုသည်၏နေရာတွင် တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ် ထည့်သွင်းခြင်းသည် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၂ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည့် လိုအပ်သော အချက်အလက်များနှင့် ကိုက်ညီမှသာ တရားဝင် ကိုယ်စားလှယ် ထည့်သွင်းနိုင်မည်ဖြစ်သည်။ ပြင်ဆင်မှုတွင် တရားရုံးသည် မိမိသတိပြုမိသော နစ်နာမှုကို ကုစားရန်အတွက် မိမိသဘောအလျောက် အမှုဖွင့်ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်၍ ထိုသို့ဆောင်ရွက်ရာတွင် တစ်ဦးတစ်ယောက်အား ကြားနာစစ်ဆေးခြင်းမရှိဘဲ အမိန့်ချမှတ်ခြင်းဖြင့် အမှုသည်များအား နစ်နာမှုဖြစ်ပေါ်စေမည်ဖြစ်၍ အမှုသည်အားလုံးကို

ကြားနာရန် လိုအပ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ ပြင်ဆင်မှုဖွင့်လှစ်ဆောင်ရွက်ရာတွင် သေဆုံးသောအမှုသည်များ၏ သင့်လျော်သော တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်များကို ထည့်သွင်းစေရန် လိုအပ်မည်ဖြစ်သည်။ **နန်းနာမြား နှင့် နီရင်ဒရာကူးမား ဆီးလ် (ခ) ဒါဘင်ဒရာကူးမားဆီးလ်အမှု^(၅)** ကို ရည်ညွှန်းသည်။

ဦးညွန့်မောင်သည် ပြင်ဆင်မှုမတင်သွင်းခင်ကပင် ကွယ်လွန်ခဲ့ပြီးဖြစ်၍ သေသူအပေါ် တရားဘက်ပြုလုပ်ရာရောက်သဖြင့် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၆ အရ ဤပြင်ဆင်မှုတွင် တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ထည့်သွင်းခြင်းမပြုနိုင်ကြောင်း **ဒေါ်ရင်ရင်ဝေ နှင့် ဦးထွန်းမြင့်အမှု^(၁)** တွင် လမ်းညွှန်ထားကြောင်း လျှောက်ထားခံရသူ အမှတ် (၁) နှင့် (၃) တို့ ရှေ့နေ၏ လျှောက်ထားချက်ကို ဆက်လက်စိစစ်ရန်လိုသည်။

ဒေါ်ရင်ရင်ဝေ နှင့် ဦးထွန်းမြင့်အမှု^(၁) တွင် ဥပဒေသဘောအရ အမွေစားအမွေခံ သို့မဟုတ် တစ်ဦးတစ်ယောက်၏ အကျိုးကို ဆက်ခံသူသည် ကွယ်လွန်သူစွဲဆိုထားသောအမှု (ကွယ်လွန်ခြင်းကြောင့် ရပ်စဲခြင်းမရှိလျှင်) ကို ဆက်လက်စွဲဆိုပိုင်ခွင့်ရှိမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ သို့ရာတွင် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၆ သည် အမိန့် ၂၂ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်ကို ပယ်ဖျက်ခြင်း မပြုသဖြင့် ရပ်စဲသွားသောအမှုကိုမူ ယင်းဥပဒေပုဒ်မအရ အသက်ပြန်မသွင်းနိုင်ကြောင်း ညွှန်ပြထားသည်။

ဦးညွန့်မောင်သည် ၅-၁၀-၂၀၁၄ နေ့က ကွယ်လွန်ခဲ့ရာ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၊ တရားမဒုတိယအယူခံမှုအမှတ်

(၅) ၁၉၅၂ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး (တရားလွှတ်တော်)၊ စာ-၂၈၉။

၂၀၁၅
ဒေါ်ညွန့်
နှင့်
ဒေါ်မြခင် ပါ ၃

၃၅/၂၀၁၄ အမှုအတောအတွင်း ကွယ်လွန်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ကွယ်လွန်သူ ဦးညွန့်မောင်၏နေရာတွင် တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ထည့်သွင်း ပေးရန် လျှောက်ထားခဲ့ခြင်းမရှိသဖြင့် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၂၊ နည်းဥပဒေ ၄ (၃) အရ သေသူ ဦးညွန့်မောင်အပေါ် အမှုရပ်စဲခြင်း ရှိ မရှိ သုံးသပ်ရန်လိုသည်။

ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၊ တရားမဒုတိယ အယူခံမှုအမှတ် ၃၅/၂၀၁၄ အမှု၏ နေ့စဉ် မှတ်တမ်းအရ ၁၈-၈-၂၀၁၄ နေ့က နှစ်ဖက်ကြားနာပြီးနောက် အမိန့်ချမှတ်ရန် သီးသန့်ထားစဉ် ၅-၁၀-၂၀၁၄ နေ့ တွင် ဦးညွန့်မောင်ကွယ်လွန်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ အမှုကို ၂၉-၁၀-၂၀၁၄ နေ့က အမိန့်ချမှတ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၂၊ နည်းဥပဒေ ၆ တွင် အမှု ကြားနာခြင်း အဆုံးသတ်ပြီးနောက် စီရင်ချက်မချမှတ်မီအတွင်း တစ်ဘက် ဘက်သောအမှုသည် ကွယ်လွန်ခြင်းကြောင့် အမှုရပ်စဲခြင်းမရှိစေရဟု ပြဌာန်းထားသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ဦးညွန့်မောင်သည် အမှုကြားနာခြင်းအဆုံးသတ်ပြီး နောက်မှ ကွယ်လွန်ခြင်းဖြစ်ရာ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၂၊ နည်း ဥပဒေ ၄ (၃) အရ ကွယ်လွန်သူ ဦးညွန့်မောင်အပေါ် အမှုရပ်စဲခြင်း မရှိချေ။

ထို့ကြောင့် တရားပြိုင်သည် အမှုကြားနာပြီးနောက် စီရင်ချက် မချမီ ကွယ်လွန်သွားလျှင် တရားလိုသည် ဒီကရီကို အယူခံသောအခါ တရားပြိုင်၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်ကို အယူခံတွင် အမှုသည်အဖြစ်

ထည့်သွင်းနိုင်သည်။ ထိုသို့ထည့်သွင်းရန် လျှောက်ထားဖို့မလိုပေ။

၂၀၁၅

ဒေါ်ညံ့ရွှေ

နှင့်

ဒေါ်မြခင် ပါ ၃

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၆ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ တစ်ဦးတစ်ယောက်ကဖြစ်စေ၊ တစ်ဦးတစ်ယောက်အပေါ်ဖြစ်စေ အမှုတစ်မှုစွဲဆိုနိုင်လျှင် ထိုသူကို အမှီပြု၍ တောင်းပိုင်သူတစ်ဦးဦးကလည်း သို့မဟုတ် ထိုသို့ တောင်းပိုင်သူတစ်ဦးဦးအပေါ်လည်း ယင်းအမှုကို စွဲဆိုနိုင်သည်။

ကွယ်လွန်သူ၏ အမွေစားအမွေခံ သို့မဟုတ် တစ်ဦးတစ်ယောက်၏အကျိုးကို ဆက်ခံသူ သို့မဟုတ် တစ်ဦးတစ်ယောက်ထံမှ အကျိုးခံစားခွင့်ရှိသူ (ဥပမာ တစ်ဦးတစ်ယောက်ထံမှ အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းကို လွှဲပြောင်းရရှိသူ) သည် ကွယ်လွန်သူစွဲဆိုထားသော အမှုသည် ကွယ်လွန်ခြင်းကြောင့် အမှုရပ်စဲခြင်းမရှိလျှင် အမှုကို ဆက်လက်စွဲဆိုပိုင်ခွင့်ရှိသည်။

ထိုနည်းအတူ ကွယ်လွန်ခြင်းကြောင့် အမှုရပ်စဲခြင်းမရှိလျှင် ထိုသူအပေါ် တရားစွဲဆိုခွင့်၊ လျှောက်ထားခွင့်၊ အရေးယူဆောင်ရွက်ခွင့်ကို ထိုသူ၏ အမွေစားအမွေခံ၊ ထိုသူ၏အကျိုးကိုဆက်ခံသူ၊ ထိုသူထံမှ အကျိုးခံစားခွင့်ရှိသူအပေါ်စွဲဆိုခြင်း၊ လျှောက်ထားခြင်း၊ အရေးယူဆောင်ရွက်ခြင်းပြုနိုင်သည်။

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၆ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်သည် အမိန့် ၂၂ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်ကို ပယ်ဖျက်ခြင်းမပြုသဖြင့် ရပ်စဲသွားသော အမှုကိုမူ ယင်းဥပဒေပုဒ်မအရ အသက်မသွင်းနိုင်ချေ။

အထက်တွင် သုံးသပ်ခဲ့သည့်အတိုင်း ဦးညွန့်မောင်ကွယ်လွန်ခြင်းကြောင့် အမှုရပ်စဲခြင်းမရှိသဖြင့် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၆ ပါ

၂၀၁၅
ဒေါ်ညွန့်
နှင့်
ဒေါ်မြခင် ပါ ၃

ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်အညီ ကွယ်လွန်သူ ဦးညွန့်မောင်၏ အမွေစားအမွေခံ
သို့မဟုတ် အကျိုးခံစားခွင့်ရရှိသူအပေါ် စွဲဆိုခြင်း၊ လျှောက်ထားခြင်း
ပြုနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

ဆက်လက်၍ ကွယ်လွန်သူ ဦးညွန့်မောင်အပေါ်
တရားဘက်ပြု၍ ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်းခဲ့ခြင်းသည် မူလကပင် ပျက်ပြယ်
နေ၍ ဤပြင်ဆင်မှုမှာ ရပ်စဲသွားပြီဖြစ်ကြောင်း လျှောက်ထားခံရသူ
အမှတ် (၁) နှင့် (၃) တို့၏ ရှေ့နေလျှောက်ထားချက်ကို ဆက်လက်
သုံးသပ်ရန်လိုသည်။

ဒေါ်အေးခင် ပါ ၄ နှင့် ဒေါ်လှခင်အမှု^(၇) တွင်
အောက်ပါအတိုင်း ထုံးဖွဲ့ထားသည်-

“ အယူခံတရားလိုတို့သည် ဤအယူခံကို ကွယ်လွန်သွားပြီ
ဖြစ်သော ဒေါ်လှခင်အား အယူခံတရားပြိုင်အဖြစ်ထား၍
တင်သွင်းခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ ဒေါ်အေးခင်တို့
တင်သွင်းသည့် အယူခံမှာ မရှိသည့်ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးအား
တရားဘက်ပြုထားရာရောက်သဖြင့် တရားမဝင်ချေ။
ဤကဲ့သို့ အယူခံလွှာကို တင်သွင်းစဉ်ကပင် တရားမဝင်ခဲ့
သော အယူခံမှုတွင် ဒေါ်လှခင်၏နေရာ၌ ဦးပေါ၏
အမည်ကို အစားထိုးခြင်းဖြင့် ကနဦးကပင် ပျက်ပြယ်နေ
သည့် အယူခံမှုကို တရားဝင်အောင် ပြုပြင်ကုစား၍ မရ
နိုင်ပေ။ ”

စီရင်ထုံးဖွဲ့သည့်အမှုသည် အမှုစွဲဆိုသည့်အချိန်တွင် သေဆုံး

လျက်ရှိသော တစ်ဦးတည်းသော အယူခံတရားပြိုင်အပေါ် စွဲဆိုသောအမှု ဖြစ်သည်။ အမှုစွဲဆိုသည့်အချိန်တွင် သေဆုံးလျက်ရှိသော တစ်ဦးတည်း သော တရားပြိုင်အပေါ် စွဲဆိုသောအမှုသည် လုံးလုံးလျားလျားပျက်ပြယ် သည်။ သို့ရာတွင် တရားလို သို့မဟုတ် တရားပြိုင် အများအပြားရှိသည့် အနက် အမှုစွဲဆိုစဉ်က တစ်ဦးဦးကွယ်လွန်ပြီးဖြစ်ရုံမျှဖြင့် အမှုသည် ကနဦးကတည်းက ပျက်ပြယ်သည်ဟု မဆိုနိုင်။ အမှုမှာ တစ်ဦးထက် ပိုသော တရားပြိုင်များအပေါ် စွဲဆိုသောအမှုဖြစ်ပြီး အသက်ထင်ရှား ရှိသော တရားပြိုင်အပေါ် စွဲဆိုခွင့်ရှိလျှင် တရားရုံးက စိစစ်ရန်မှာ ကွယ်လွန်သူသည် အမှုတွင် မပါမဖြစ်ပါဝင်ရန် လိုအပ်သော အမှုသည် ဟုတ် မဟုတ် ဖြစ်သည်။ အမှုတွင် မပါမဖြစ်ပါဝင်ရန် လိုအပ်သော အမှုသည်ဖြစ်လျှင် အမွေစားအမွေခံများကို အမှုတွင် ထည့်သွင်းနိုင်ရန် ပြင်ဆင်မှုလျှောက်လွှာကို ပြင်ဆင်ခွင့်ပြုနိုင် မပြုနိုင် ဆက်လက်စိစစ်ရမည် ဖြစ်သည်။ **ဦးလုံးနှင့် ပစ္စည်းထိန်းဝန် အမှု^(၆)** ကို ကြည့်ပါ။

ဒေါ်ညံရွှေစွဲဆိုသောအမှုမှာ အမွေပုံပစ္စည်းစီမံခန့်ခွဲပေးစေ လိုမှုဖြစ်သည်။ အမွေစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုတွင် အမွေဆိုင်အားလုံးပါဝင်ရန် လိုအပ်သည်။ **ဒေါ်အုန်းရင် နှင့် ဒေါ်ငွေချီအမှု^(၇)** ကို ကြည့်ပါ။ သို့ဖြစ်ရာ အမွေဆိုင်တစ်ဦးဖြစ်သူ ကွယ်လွန်သူ ဦးညွန့်မောင်သည် အမှုတွင် မပါမဖြစ် ပါဝင်ရမည့်အမှုသည်ဖြစ်သည်။

အထက်တွင် သုံးသပ်ခဲ့သည့်အတိုင်း ဦးညွန့်မောင် ကွယ်လွန် ခြင်းကြောင့် အမှုမရပ်စဲသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဤအမှုသည် ပြင်ဆင်မှုဖြစ်၍

(၆) ၁၉၄၉ ခုနှစ်၊ မတ် ၁၇ (တရားလွှတ်တော်)။

(၇) ၁၉၆၆ ခုနှစ်၊ မတ် ၈ ရက်။

၂၀၁၅
ဒေါ်ညွန့်
နှင့်
ဒေါ်မြခင် ပါ ၃

လည်းကောင်း မပါမဖြစ်ပါဝင်ရန် လိုအပ်သည့်အမှုသည်ဖြစ်သော ကွယ်လွန်သူ ဦးညွန့်မောင်၏နေရာတွင် ၎င်း၏ အမွေစားအမွေခံအား လျှောက်ထား ခံရသူအဖြစ် ထည့်သွင်းနိုင်ရန် ပြင်ဆင်မှုလျှောက်လွှာကို ပြင်ဆင်ခွင့်ပြု ရမည်ဖြစ်သည်။

ဤပြင်ဆင်မှုမှာ လျှောက်ထားသူ ဒေါ်ညွန့်က လျှောက်ထား ခံရသူ ဒေါ်မြခင် ပါ ၃ ဦး တို့အပေါ် တင်သွင်းသည့် ပြင်ဆင်မှုဖြစ်သည်။ လျှောက်ထားခံရသူတစ်ဦးဖြစ်သည့် ဦးညွန့်မောင်မှာ ပြင်ဆင်မှုမတင်သွင်းမီ ကပင် ကွယ်လွန်ပြီးဖြစ်စေကာမူ အခြားလျှောက်ထားခံရသူ (၂) ဦးမှာ အသက်ရှင်လျက်ရှိနေသဖြင့် ပြင်ဆင်မှုတစ်ခုလုံးသည် မူလကပင် ပျက်ပြယ် နေသည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။ **ဒေါ်အေးခင် ပါ ၄ နှင့် ဒေါ်လှခင်အမှု^(၇)** နှင့် ဖြစ်ရပ်ချင်းမတူပေ။

ထို့ကြောင့် ဤပြင်ဆင်မှုတွင် ကွယ်လွန်သူ ဦးညွန့်မောင်၏ ဇနီး ဒေါ်ကြည်အား စစ်ဆေးခြင်းမရှိဘဲ အမိန့်ချမှတ်ခြင်းဖြင့် နစ်နာမှု မဖြစ်စေရန် ကွယ်လွန်သူ လျှောက်ထားခံရသူ အမှတ် (၂) ဦးညွန့်မောင်၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ၎င်း၏ဇနီး ဒေါ်ကြည်အား ဤအမှုတွင် ထည့်သွင်းခွင့်ပြုသင့်ကြောင်း သဘောရရှိသည်။

သို့ဖြစ်၍ ကွယ်လွန်သူ လျှောက်ထားခံရသူ အမှတ် (၂) ဦးညွန့်မောင်၏ တရားဝင်ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ၎င်း၏ဇနီး ဒေါ်ကြည်အား တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၄၆ အရ ထည့်သွင်းခွင့်ပြုလိုက်သည်။

စရိတ်မသတ်မှတ်။

တရားမအယူခံမှု

+ ၂၀၁၅ ခုနှစ်

စက်တင်ဘာလ ၁၅ ရက်

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
ဦးစိုးညွန့်ရှေ့တွင်

ဒေါ်တင်ပု ပါ ၇

နှင့်

ဒေါ်မြင့်မြင့် ပါ ၇*

အမွေပုံပစ္စည်းကျန်ရစ်ကြောင်း အငြင်းမပွားဘဲ အမွေပုံပစ္စည်းမှာ
အထက်ပါပစ္စည်းဖြစ်သည်၊ လက်ထက်ပွားပစ္စည်းဖြစ်သည်
စသည်ဖြင့် အငြင်းပွားနေလျှင် ပစ္စည်းအမျိုးအစားကို
အခြေခံကာ တရားလိုသည် မည်သည့်ပစ္စည်းအမျိုးအစား
တွင် အမွေဝေစု မည်မျှရထိုက်ကြောင်း ပဏာမဒီကရီ
တွင် သတ်မှတ်ပေးရန်လိုခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ နောက်ဆက်တွဲ (ဃ)၊
အမှတ်စဉ် ၁၅၊ မြန်မာနိုင်ငံဥပဒေများအတွဲ ၁၂၊ စာ ၂၉၁ တွင် အမွေ

* ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၈၈၃

+ ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၁၃၈ တွင် ချမှတ်သော ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊
အောက်တိုဘာလ ၉ ရက်စွဲပါ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ စီရင်ချက်
နှင့် ဒီကရီကို အယူခံမှု။

၂၀၁၅
ဒေါ်တင်ပု ပါ ၇
နှင့်
ဒေါ်မြင့်မြင့် ပါ ၇

စီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှု၌ ချမှတ်ရမည့် ပဏာမဒီကရီ (၃) မျိုးအနက် ဆွေမျိုး
သားချင်းကစွဲဆိုသောအမှုတွင် ချမှတ်ရမည့်ပဏာမဒီကရီကို အပိုဒ် ၃
မှစ၍ ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ ထိုပြဋ္ဌာန်းချက်များတွင် အောက်ပါအတိုင်း
ပါရှိသည်-

“In suits by next-of-kin-

3. That an inquiry be made and account taken of
what or of what share, if any, the plaintiff is
entitled to as next-of-kin [or one of the next-of-
kins] of the intestate,”

အဆိုပါပြဋ္ဌာန်းချက်အရဆိုလျှင် ပဏာမဒီကရီ၌ အမွေ
ပစ္စည်းစာရင်းကောက်ယူရန်နှင့် တရားလို၏ အမွေဝေစုကို သတ်မှတ်ရန်
ဖြစ်သည်။ တရားလို၏ဝေစုကို သတ်မှတ်ပေးသည်ဆိုရာ၌ အမွေပစ္စည်း
အမျိုးအစားတစ်မျိုးထက်ပိုပါက အမွေပစ္စည်းအမျိုးအစားအလိုက်
တရားလိုရသင့်သည့် အမွေဝေစုကို သတ်မှတ်ပေးရန်ဖြစ်သည်။ ဥပမာ
တရားလိုသည် အထက်ပါပစ္စည်း၏ ဘယ်နှစ်ပုံရထိုက်သည်၊
လက်ထက်ပွားပစ္စည်း၏ ဘယ်နှစ်ပုံရထိုက်သည်ဟု ဖော်ပြသတ်မှတ်
ပေးရန်လိုသည်။ သို့ရာတွင် မည်သည့်ပစ္စည်းသည် အမွေပုံပစ္စည်းဖြစ်
သည်။ မည်သည့်ပစ္စည်းသည် အထက်ပါပစ္စည်းဖြစ်သည် စသည်ဖြင့်
ပဏာမဒီကရီတွင် ဆုံးဖြတ်ရန်မဟုတ်ပေ။ **ဦးအရောင်နှင့်
မကာကြူမွေးအမှု** ^(၂)၊ **ဒေါ်တင်ကြည်နှင့် ဒေါ်အမာအမှု** ^(၃)၊
ဦးဘိုကြီးနှင့် ဦးကိုကြီးအမှု ^(၄)၊ **ဒေါ်ငွေလှိုင် ပါ ၈** နှင့် **ဦးလှဆောင်**

ပါ ၃ အမှု^(၁) များကို ကြည့်ပါ။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ မည်သည့်ပစ္စည်းသည် အမွေပုံပစ္စည်းဖြစ်သည်၊ မည်သည့်ပစ္စည်းသည် အထက်ပါပစ္စည်းဖြစ်သည်ကို ပဏာမဒီကရီတွင် ဆုံးဖြတ်ရန်မဟုတ်သော်လည်း အဆိုအချေများအရ အမွေပုံပစ္စည်းကျန်ရှိကြောင်း အငြင်းမပွားဘဲ အမွေပုံပစ္စည်းမှာ အထက်ပါပစ္စည်းဖြစ်သည်၊ လက်ထက်ပွားပစ္စည်းဖြစ်သည် စသည်ဖြင့် အငြင်းပွားနေလျှင် အငြင်းပွားသည့် ပစ္စည်းအမျိုးအစားကို အခြေခံကာ တရားလိုသည် အထက်ပါပစ္စည်း၏ ဘယ်နှစ်ပုံ၊ လက်ထက်ပွားပစ္စည်း၏ ဘယ်နှစ်ပုံကို ရထိုက်ကြောင်း အမွေဝေစုခွဲဝေသတ်မှတ်ပေးရန် လိုမည်ဖြစ်သည်။ သို့မှသာ အပြီးသတ်ဒီကရီတွင် အမွေဆိုင်တို့၏ ရပိုင်ခွင့်တို့ကို သတ်သတ်မှတ်မှတ် ဖော်ပြနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

အယူခံတရားလိုများအတွက် - ဦးညွန့်ဝေ၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
အယူခံတရားပြိုင်(၁) မှ (၆)အတွက် - ဦးဂျွန်လျန်ဇမ်း၊

တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

အယူခံတရားပြိုင် (၇) အတွက် - ဦးအောင်ကျော်ဦး၊

တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၅၂၄ တွင် ဒေါ်အောင်ခင်က ဒေါ်တင်ပု ပါ ၈ ဦးတို့အပေါ် အမွေပုံပစ္စည်းစီမံခန့်ခွဲပေးစေလိုမှုစွဲဆိုရာ ဒေါ်အောင်ခင်သည် ဦးသီလှ၏ အထက်ပါပစ္စည်းမှ ၈ ပုံ ၃ ပုံ ရထိုက်ကြောင်း ပဏာမဒီကရီရရှိသည်။

၂၀၁၅

ဒေါ်တင်ပု ပါ ၇

နှင့်

ဒေါ်မြင့်မြင့် ပါ ၇

၂၀၁၅
ဒေါ်တင်ပု ပါ ၇
နှင့်
ဒေါ်မြင့်မြင့် ပါ ၇

ခရိုင်တရားရုံးက ကော်မရှင်နာခန့်အပ်၍ အမွေပုံပစ္စည်းစာရင်း ကောက်ယူကာ ကော်မရှင်နာ၏အစီရင်ခံစာအပေါ် အတည်ပြုမိန့်ချမှတ်ပြီးနောက် အမွေရှင် ဦးသီလှ၏ အမွေပုံပစ္စည်းဖြစ်သည့် မန္တလေးမြို့၊ အောင်မြေသာစံမြို့နယ်၊ အနှိပ်တော်ရပ်ကွက်၊ အကွက်အမှတ် ၄၉၊ ဦးပိုင်အမှတ် ၁၆ မြေကွက် နှင့် မြေပေါ်ရှိ အဆောက်အအုံကို လေလံတင်ရောင်းချပြီး ရရှိသည့်ငွေမှ ၈ ပုံ ၃ ပုံ ကို တရားလိုအား အချိုးကျပိုင်းခြား ခွဲဝေပေးစေရန်အတွက် အပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ်သည်။ ထိုဒီကရီကို ကျေနပ်မှုမရှိ၍ ဒေါ်တင်ပု ပါ ၇ ဦး တို့မှ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်သို့ အယူခံတင်သွင်းသော်လည်း အောင်မြင်မှုမရရှိသဖြင့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ ဤအယူခံမှုကို တင်သွင်းခြင်းဖြစ်သည်။

အဆိုလွှာတွင် ဦးသီလှနှင့် ဒေါ်ဖွားမှတ်တို့ အိမ်ထောင်ကျပြီး အောင်မြေသာစံမြို့နယ်၊ အနှိပ်တော်ရပ်၊ ၁၉ လမ်းတွင် အိမ်အဆောက်အအုံဆောက်လုပ်နေထိုင်ပြီး မသန်းတင်၊ ဒေါ်စိန်မေ၊ ဒေါ်အောင်ခင်၊ မောင်ချက်ကြီး၊ မခင်မအမည်ရှိ သားသမီး (၅) ဦး မွေးဖွားခဲ့ရာ မသန်းတင်သည် (၁၃) နှစ်အရွယ်၌လည်းကောင်း၊ မောင်ချက်ကြီးမှာ (၇) လသားအရွယ်၌လည်းကောင်း၊ မခင်မမှာ (၃) နှစ်အရွယ်၌လည်းကောင်း ကွယ်လွန်ခဲ့ကြောင်း၊ ဒေါ်စိန်မေသည် ဦးပိုင်နှင့် အိမ်ထောင်ကျပြီး မသန်းသန်းဌေးကို မွေးဖွားကာ ၁၉၈၃ ခုနှစ်တွင်လည်းကောင်း၊ ဦးပိုင်သည် ၁၉၈၄ ခုနှစ်တွင် လည်းကောင်း ကွယ်လွန်ခဲ့ကြောင်း၊ ဒေါ်အောင်ခင်သည် ဦးဘိုနီနှင့် အိမ်ထောင်ကျပြီး သားသမီး (၇) ဦး မွေးဖွားခဲ့ကြောင်း၊ ဒေါ်ဖွားမှတ်သည် ၁၉၃၇ ခုနှစ်တွင် ကွယ်လွန်ကာ ၁၉၃၈ ခုနှစ်တွင် ဦးသီလှသည် ဒေါ်ဒေါ်ကျော်နှင့် ထပ်မံအိမ်ထောင်ပြု၍ အချင်းဖြစ်

အိမ်တွင် လိုက်နေကြောင်း၊ ဦးသီလှနှင့် ဒေါ်ဒေါ်ကျော်တွင် မခင်ညွန့်၊ ဒေါ်တင်ပု၊ ဦးထိန်ဝင်း၊ ဦးကြာမောင်၊ ဦးအောင်စိုး၊ ဦးမျိုးမြင့်၊ ဒေါ်နုနု၊ ဒေါ်စုစုတို့ကို မွေးဖွားခဲ့ကြောင်း၊ မခင်ညွန့်မှာ မွေးဖွားပြီး မကြာမီ သေဆုံးကြောင်း၊ ဦးမျိုးမြင့်မှာ ဒေါ်တင်တင်စိန်နှင့် အိမ်ထောင်ကျပြီး ကွယ်လွန်ကြောင်း၊ ဦးသီလှနှင့် ဒေါ်ဒေါ်ကျော်တို့ ပေါင်းသင်းစဉ် မည်သည့် လက်ထက်ပွားပစ္စည်းမျှ ထွန်းကားခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း၊ ဦးသီလှသည် ၁၉၆၉ ခုနှစ်တွင်လည်းကောင်း၊ ဒေါ်ဒေါ်ကျော်သည် ၂၀၀၈ ခုနှစ်တွင်လည်းကောင်း ကွယ်လွန်ကြောင်း၊ ဦးသီလှ၏ အထက်ပါပစ္စည်းမှာ ဒေါ်နုနု၊ ဒေါ်စုစုတို့ လက်ဝယ်ကျန်ရှိကြောင်း၊ ဒေါ်အောင်ခင်သည် ဦးသီလှနှင့် ဒေါ်ဖွားမှင်တို့၏ သမီးအရင်းဖြစ်ပြီး ဒေါ်သန်းသန်းဌေးသည် အမွေမီ မြေးဖြစ်ကြောင်း၊ ဦးသီလှ၏ အထက်ပါပစ္စည်းတွင် အမွေဝေစု၏ ၈ ပုံ ၃ ပုံ ရထိုက်ခွင့်ရှိကြောင်း အဆိုပြုသည်။

တရားပြိုင်အမှတ် (၁) မှ (၇) ထိတို့က ဒေါ်ဖွားမှင်နှင့် ဦးသီလှ တို့သည် အချင်းဖြစ်မြေကွက်တွင် နေထိုင်ခဲ့ခြင်းမရှိဘဲ အချင်းဖြစ်မြေ၏ တောင်ဘက်ရှိ ရပ်ကွက်အတွင်း၌ နေထိုင်ခဲ့ကြောင်း၊ ဦးသီလှနှင့် ဒေါ်ဒေါ်ကျော်တို့သည် အချင်းဖြစ်နေရာလွတ်ကို ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်းကာ နေအိမ်ဆောက်လုပ်နေထိုင်ခဲ့ကြောင်း၊ ၆-၁၂-၁၉၆၁ နေ့နှင့် ၁၉၆၂ ခုနှစ် တို့တွင် မြေဂရန်လျှောက်ထား၍ ဦးသီလှဂရန်အမည်ပေါက်ရရှိ၍ အချင်းဖြစ် မြေနှင့် အိမ်မှာ ဦးသီလှနှင့် ဒေါ်ဒေါ်ကျော်တို့၏ လက်ထက်ပွားပစ္စည်း ဖြစ်ကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်မြေကွက်တွင် ၁၉၅၁ ခုနှစ်က နေအိမ်ဆောက်လုပ် နေထိုင်ခဲ့သော လက်ထက်ပွားပစ္စည်းဖြစ်၍

၂၀၁၅
ဒေါ်တင်ပု ပါ ၇
နှင့်
ဒေါ်မြင့်မြင့် ပါ ၇

၂၀၁၅
ဒေါ်တင်ပု ပါ ၇
နှင့်
ဒေါ်မြင့်မြင့် ပါ ၇

အမွေဝေစု ၈ ပုံ ၃ ပုံ မရ ထိုက်ကြောင်း၊ တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်း
မပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ ကာလ စည်းကမ်းသတ်ကျော်လွန်နေကြောင်း၊
ဦးသီလှနှင့် ဒေါ်ဖွားမှတ်တို့ ပေါင်းသင်းစဉ် အထက်ပါပစ္စည်းမကျန်ရှိ၍
ခွဲပေးရန် တာဝန်မရှိကြောင်း ချေပသည်။

တရားပြိုင်အမှတ် (၈) က ဖြောင့်ဆိုလွှာတင်သွင်းသည်။

မန္တလေးခရိုင်တရားရုံးက ဒေါ်အောင်ခင်သည် ဦးသီလှ၏
အထက်ပါပစ္စည်းမှ ၈ ပုံ ၃ ပုံ ရထိုက်ကြောင်း ပဏာမဒီကရီချမှတ်ပြီးနောက်
ကော်မရှင်နာခန့်အပ်၍ အမွေပုံပစ္စည်းကောက်ယူခွဲဝေစေရာ ပြန်လည်
တင်သွင်းသော ကော်မရှင်နာ၏ အစီရင်ခံစာအပေါ် အတည်ပြု၍ အမွေရှင်
ဦးသီလှ၏ အမွေပုံပစ္စည်းဖြစ်သည့် မန္တလေးမြို့၊ အောင်မြေသာစံမြို့နယ်၊
အနှိပ်တော်ရပ်ကွက်၊ အကွက်အမှတ် ၄၉၊ ဦးပိုင်အမှတ် ၁၆ မြေကွက်နှင့်
မြေပေါ်ရှိ အဆောက်အအုံကို လေလံတင်ရောင်းချပြီး ရရှိသည့်ငွေမှ ၈ ပုံ
၃ ပုံ ကို တရားလိုအား ခွဲဝေပေးစေရန် အပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ်သည်။

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က အယူခံမှုကို
စရိတ်နှင့်တကွ ပလပ်သည်။

အယူခံတရားလိုများ၏ရှေ့နေက ပဏာမဒီကရီမှာ တရားလို
အတွက် ရထိုက်သောအစုကို သတ်မှတ်ပေးခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ပဏာမ
ဒီကရီအဆင့်တွင် မည်သည့်ပစ္စည်းကို အမွေပစ္စည်းဟု ဆုံးဖြတ်နိုင်ခြင်း
မရှိဟု လမ်းညွှန်စီရင်ထုံးရှိကြောင်း၊ ကော်မရှင်နာဖြင့်စစ်ဆေးပြီးမှ
မည်သည့်ပစ္စည်းသည် အထက်ပါလက်ထက်ပွားဟု ဆုံးဖြတ်ရန်ဖြစ်ပါ

လျက် ပဏာမဒီကရီတွင် အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အိမ်ကို ဦးသီလှ၏ အထက်ပါ ပစ္စည်းအဖြစ် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြောင်း၊ ကော်မရှင်နာဖြင့် စုံစမ်းရာတွင် သက်သေခံအထောက်အထားများ၊ တရားပြိုင်ပြသက်သေများ၏ သက်သေခံချက်များအရ အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အဆောက်အအုံမှာ ဦးသီလှနှင့် ဒေါ်ဒေါ်ကျော်တို့ လက်ထပ် ပေါင်းသင်းစဉ် ဖြစ်ထွန်းခဲ့သော ပစ္စည်းများဟု ပေါ်ပေါက်နေကြောင်း၊ ပဏာမဒီကရီနှင့် အပြီးသတ် ဒီကရီမှာ ကွဲပြားခြားနားရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဒေါ်တင်ပုတို့၏ အမွေပုံ အချိုးကို ထိခိုက်စေကြောင်း၊ ဒေါ်အောင်ခင်သည် အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အိမ်မှာ ဦးသီလှ၏ အထက်ပါပစ္စည်းအဖြစ် သက်သေထင်ရှားမပြနိုင်ဘဲ ပဏာမဒီကရီ ချမှတ်ထားခြင်းကြောင့် အထက်ပါပစ္စည်းဟု အပြီးသတ် ဒီကရီ ချမှတ်ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့်မညီ၍ အယူခံကို ခွင့်ပြုသင့်ကြောင်း လျှောက်ထားသည်။

အယူခံတရားပြိုင် ဒေါ်အောင်ခင်၏ တရားဝင် ကိုယ်စားလှယ် (၆) ဦးတို့၏ ရှေ့နေက မူလရုံးက တရားလိုသည် ဦးသီလှ၏ အထက်ပါပစ္စည်းတွင် ၈ ပုံ ၃ ပုံ ရထိုက်ကြောင်း ပဏာမဒီကရီကို မန္တလေး တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်နှင့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ် တို့က အတည်ပြုခဲ့ကြောင်း၊ ကော်မရှင်နာခန့်အပ်၍ တင်ပြသော ကော်မရှင်နာ၏ အစီရင်ခံစာကို အတည်ပြုပြီး အပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ် ခဲ့ခြင်းအပေါ် မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က အတည်ပြုခဲ့ သည့်အမိန့်သည် ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်ကြောင်း၊ သက်သေခံ အမှတ် (၂) ဦးပိုင်မြေပုံ မိတ္တူမှန်ပါ အကြောင်း အရာဇယားကွက်တွင် ၁-၁-၃၁ မှ ၃၁-၁၂-၆၁ ဟု ဖော်ပြထားချက်အရ ၁၉၃၁ ခုနှစ်ကတည်းက အချင်းဖြစ်

၂၀၁၅
ဒေါ်တင်ပု ပါ ၇
နှင့်
ဒေါ်မြင့်မြင့် ပါ ၇

၂၀၁၅
ဒေါ်တင်ပု ပါ ၇
နှင့်
ဒေါ်မြင့်မြင့် ပါ ၇

မြေကွက်သည် ဦးသီလှ အမည်ပေါက် ပိုင်ဆိုင်သည်ဟု ပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်မြေကွက်သည် ဦးသီလှ နှင့် ဒေါ်ဖွားမှန်တို့ ပေါင်းသင်းစဉ် ကတည်းက အထက်ပါပစ္စည်းဟု ပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ ပဏာမဒီကရီအဆင့် တွင် မည်သည့်ပစ္စည်းသည် အမွေပစ္စည်းဖြစ်သည်ဟု ဆုံးဖြတ်ရခြင်းမှာ တရားလို၏အဆိုပြုချက်၊ တရားပြိုင်၏ ချေပချက်အရ အချင်းဖြစ်မြေနှင့် မြေပေါ်ရှိ အဆောက်အအုံမှာ ဦးသီလှ၏ အထက်ပါပစ္စည်း သို့မဟုတ် ဦးသီလှနှင့် ဒေါ်ဒေါ်ကျော်တို့၏ လက်ထက်ပွားပစ္စည်းဖြစ်သည်မှာ မှန်သလားဟူသော ငြင်းချက်ကို ထုတ်နှုတ်ခဲ့ပြီး သက်သေများစစ်ဆေးကာ ဖြေဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုပဏာမဒီကရီကို မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်နှင့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တို့က အတည်ပြုထားသဖြင့် အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းသည် အထက်ပါပစ္စည်းမဟုတ်ဟု တင်ပြခွင့်မရှိတော့ကြောင်း၊ အမွေပုံပစ္စည်းမှာ အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အိမ် ဟုလည်း ပေါ်ပေါက်၍ ပဏာမဒီကရီချမှတ်ရန်မလိုဘဲ အပြီးသတ်ဒီကရီ ချမှတ်နိုင်ကြောင်း၊ မူလရုံးက ပဏာမဒီကရီချမှတ်ပြီး ကော်မရှင်နာ ခန့်အပ်၍ အမွေပုံပစ္စည်းစာရင်းကောက်ပြီး အချင်းဖြစ်မြေကွက်မှာ ဦးသီလှ၏ အထက်ပါပစ္စည်းဖြစ်ကြောင်း အစီရင်ခံစာတွင် ဖော်ပြခဲ့ကြောင်း၊ ထိုအစီရင်ခံစာအရ ချမှတ်သည့် အပြီးသတ်ဒီကရီသည် မှားယွင်းမှု မရှိကြောင်း၊ အယူခံကို ပလပ်သင့်ကြောင်း လျှောက်ထားသည်။

အယူခံတရားပြိုင်အမှတ် (၇) ၏ရှေ့နေက ကော်မရှင်နာ အစီရင်ခံစာအရ အချင်းဖြစ်မြေကွက်မှာ မြေကြီးမြေပုံကိုက်ညီမှုမရှိသော် လည်း မူလရုံးတရားလိုက အချင်းဖြစ်မြေကွက်ပေါ်တွင် အမွေဝေစု ၈ ပုံ ၃ ပုံ ကို ရယူလိုကြောင်း၊ မြေကွက်ရောင်းချရငွေကို အမွေဝေစုခွဲယူရန်

ဆန္ဒရှိပြီး တရားပြိုင်များကလည်း အချင်းဖြစ်မြေ့ကွက်ကို လေလံတင်
 ရောင်းချပြီး ခွဲဝေယူရန် ထွက်ဆိုထားချက်အရ နှစ်ဖက်အမှုသည်များ၏
 ဆန္ဒနှင့်အညီ မြေနှင့် အဆောက်အအုံကို လေလံတင်ရောင်းချပြီး
 ရရှိသည့် ငွေမှ ၈ ပုံ ၃ ပုံ ကို မူလရုံးတရားလို၏ ဝေစုအဖြစ်ခွဲဝေပေးစေရန်
 အစီရင်ခံစာကို အတည်ပြုပြီး အပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ်ခြင်းသည် မှားယွင်းမှု
 မရှိကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းသည် ကော်မရှင်နာအစီရင်ခံစာအရ
 အထက်ပါပစ္စည်းဟု ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း၊ အဆိုအချေအရ
 ထုတ်နှုတ်သောငြင်းချက်အရ အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းသည် မည်သည့်ပစ္စည်း
 အမျိုးအစားကျန်ရစ်ကြောင်း ပဏာမဒီကရီ၌ အဆုံးအဖြတ်ပြုပြီးမှ အမွေ
 ဝေစုမည်မျှရထိုက်သည်ကို အဆုံးအဖြတ်ပြုနိုင်မည်ဟု **ဦးဘစိန် ပါ ၂**
နှင့် ဦးထွန်းကြိုင် ပါ ၄ အမှု^(၁) တွင် လမ်းညွှန်ထားကြောင်း၊ မူလရုံး
 သည် ကော်မရှင်နာ၏ အစီရင်ခံစာအပေါ်မူတည်၍ အပြီးသတ်ဒီကရီ
 ချမှတ်ခဲ့ခြင်းအပေါ် တရားလွှတ်တော်မှ အတည်ပြုခြင်းသည် မှန်ကန်၍
 အယူခံကို ပလပ်သင့်ကြောင်း လျှောက်ထားသည်။

မူလရုံးအမှုတွဲအား စိစစ်ရာ ကွယ်လွန်သူ ဦးသီလှသည်
 ၁၉၂၅ ခုနှစ်တွင် ဒေါ်ဖွားမှနှင့် အိမ်ထောင်ကျပြီး သားသမီး (၅) ဦး
 မွေးဖွားပြီးနောက် ဒေါ်ဖွားမှသည် ၁၉၃၇ ခုနှစ်တွင်လည်းကောင်း၊ သမီး
 မသန်းတင်၊ သား မောင်ချက်ကြီး၊ သမီး မခင်မတို့သည် ငယ်စဉ်ကပင်
 လည်းကောင်း ကွယ်လွန်ကြသဖြင့် သမီး ဒေါ်အောင်ခင်နှင့် ဒေါ်စိန်မေ
 ကျန်ရှိသည်။ ဒေါ်စိန်မေသည် ဦးပိုနှင့် အိမ်ထောင်ကျပြီး ဒေါ်သန်းသန်းဌေး

(၁) ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၆၈။

၂၀၁၅
 ဒေါ်တင်ပု ပါ ၇
 နှင့်
 ဒေါ်မြင့်မြင့် ပါ ၇

၂၀၁၅
ဒေါ်တင်ပု ပါ ၇
နှင့်

ဒေါ်မြင့်မြင့် ပါ ၇

ကို မွေးဖွားကာ ၁၉၈၃ ခုနှစ်တွင်လည်းကောင်း၊ ဦးပိုသည် ၁၉၈၄ ခုနှစ်
တွင်လည်းကောင်း ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။

ဦးသီလှသည် ဒေါ်ဖွားမှင်ကွယ်လွန်ပြီး ပုသိမ်ကြီးမြို့နယ်၊
မဲကင်းကုန်းရွာနေ ဒေါ်ဒေါ်ကျော်နှင့် ထပ်မံအိမ်ထောင်ပြုပြီး မခင်ညွန့်၊
ဒေါ်တင်ပု၊ ဦးထိန်ဝင်း၊ ဦးကြာမောင်၊ ဦးမျိုးမြင့်၊ ဒေါ်နုနု၊ ဒေါ်စုစုတို့ကို
မွေးဖွားခဲ့ရာ မခင်ညွန့်သည် မွေးဖွားပြီးမကြာမီတွင်လည်းကောင်း၊
ဦးမျိုးမြင့်သည် ဒေါ်တင်တင်စိန်နှင့် အိမ်ထောင်ကျပြီးနောက်တွင်
လည်းကောင်း၊ ဦးသီလှသည် ၁၉၆၉ ခုနှစ်တွင်လည်းကောင်း၊
ဒေါ်ဒေါ်ကျော်သည် ၂၀၀၈ ခုနှစ်တွင်လည်းကောင်း ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။

ဦးသီလှနှင့် ဒေါ်ဒေါ်ကျော်တို့သည် မန္တလေးမြို့၊
အောင်မြေသာစံမြို့နယ်၊ အနှိပ်တော်ရပ်ကွက်၊ ၁၉ လမ်း၊ အကွက်အမှတ်
၄၉၊ ဦးပိုင်အမှတ် ၁၆၊ ဂရန်မြေတွင် နေထိုင်ခဲ့ပြီး ဦးသီလှ ဂရန်
အမည်ပေါက်ရရှိခဲ့ရာ ဦးသီလှ၊ ဒေါ်ဒေါ်ကျော်တို့ ကွယ်လွန်ချိန်တွင်
အချင်းဖြစ်မြေကွက် နှင့် အိမ်ကျန်ရှိပြီး ဦးသီလှ၊ ဒေါ်ဖွားမှင်တို့၏သမီး
ဒေါ်အောင်ခင်၊ အမွေမီ မြေး ဒေါ်သန်းသန်းဌေး၊ ဦးသီလှနှင့်
ဒေါ်ဒေါ်ကျော်တို့၏ သားသမီးများ ဖြစ်သော ဒေါ်တင်ပု၊ ဦးထိန်ဝင်း၊
ဦးကြာမောင်၊ ဦးအောင်စိုး၊ ဒေါ်နုနု၊ ဒေါ်စုစုနှင့် ဦးမျိုးမြင့် (ကွယ်လွန်)
၏ ဇနီး ဒေါ်တင်တင်စိန်တို့သည် အမွေဆိုင်များအဖြစ် ကျန်ရှိခဲ့သည်။

အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အိမ်သည် ဦးသီလှ၊ ဒေါ်ဖွားမှင်တို့
ပေါင်းသင်းစဉ် ဖြစ်ထွန်းသော ပစ္စည်းဟု တရားလိုက အဆိုပြုပြီး ဦးသီလှ၊
ဒေါ်ဒေါ်ကျော်တို့ ပေါင်းသင်းစဉ်ဖြစ်ထွန်းသောပစ္စည်းဟု တရားပြိုင်က

ချေပထား၍ ထိုပစ္စည်းနှင့်စပ်လျဉ်းပြီး အငြင်းပွားနေခြင်းဖြစ်သည်။

၂၀၁၅

ဒေါ်တင်ပု ပါ ၇

နှင့်

ဒေါ်မြင့်မြင့် ပါ ၇

တရားလိုသည် ဦးသီလှနှင့် ဒေါ်ဖွားမှတို့ အချင်းဖြစ်မြေတွင် ပေါင်းသင်းနေထိုင် ဈေးဆိုင်ဖွင့်ခဲ့သည်ဟု ကိုယ်တိုင်နှင့် ဒေါ်တင်ကြည် (လိုပြ-၁) မှအပ စာတမ်းသက်သေခံအထောက်အထား တင်ပြနိုင်ခဲ့ခြင်း မရှိချေ။ ကျန်တရားလိုပြသက်သေ၊ တရားပြိုင်နှင့် တရားပြိုင်ပြသက်သေ များသည် ဒေါ်ဖွားမှတို့ကို သိမှီခြင်းမရှိသူများဖြစ်ပြီး ထိုမြေပေါ်တွင် ဦးသီလှ၊ ဒေါ်ဒေါ်ကျော်တို့ နေထိုင်သည့်အချိန်ကျမှ သိရှိသူများဖြစ်သည်။

တရားပြိုင်က အချင်းဖြစ်မြေကို ဦးသီလှနှင့် ဒေါ်ဒေါ်ကျော် တို့ ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်းပြီး ၁၉၆၂ ခုနှစ်တွင် ဦးသီလှဂရန်အမည်ပေါက် ရခဲ့ကြောင်း၊ ဂျပန်ခေတ်နှင့် ကရင်စစ်ဖြစ်ပွားမှုကြောင့် နေအိမ်မှာ မီး နှစ်ကြိမ်လောင်၍ ပြန်ဆောက်ရကြောင်း ထွက်ဆိုကာ သက်သေခံအမှတ် (၁) နှစ် (၃၀) ဂရန်၊ သက်သေခံအမှတ် (၂) မြေပုံ၊ သက်သေခံအမှတ် (၃) မှ (၇) ထိ မြေခွန်ပြေစာများကို တင်ပြခဲ့သည်။

သက်သေခံအမှတ် (၁) အချင်းဖြစ်မြေကွက်ဂရန်စာချုပ်အရ ဦးပိုင်အမှတ် (၂၄) နှင့် (၂၅) မြေကွက်ကို ၁၉၆၁-၆၂ ခုနှစ်မှ ၁၉၉၂ ခုနှစ် ထိ ဦးသီလှအမည်ဖြင့် နှစ် (၃၀) ဂရန်ရရှိသည်။ သက်သေခံအမှတ် (၂) မြေစာရင်းပုံစံ ၁၀၅ မြေပုံသည် ပိုင်ရှင်ကိုယ်တိုင်၏ လျှောက်ထားချက် ဟူသော မှတ်ချက်ဖြင့် ၈-၁၂-၁၉၆၁ နေ့တွင် ဦးသီလှသို့ ထုတ်ပေးခဲ့သည့် ၁၉၆၁-၆၂ ခုနှစ်အတွက် မြေပုံဟု ပေါ်ပေါက်သည်။ ထိုမြေပုံတွင် ဦးပိုင် အမှတ် (၂၄) နှင့် (၂၅) ပိုင်ရှင်အမည် မောင်သီလှ၊ မြေမျိုးမှာ L၊ ဧရိယာ

၀. ၅၇၄ ဧက၊ အကြောင်းအရာဇယားကွက်တွင် (နံပါတ် $\frac{၅၇}{၃၉/၄၀} - \frac{၁/၁/၃၁}{၃၁/၁၂/၆၂}$)

၂၀၁၅
ဒေါ်တင်ပု ပါ ၇
နှင့်
ဒေါ်မြင့်မြင့် ပါ ၇

ထိ ဦးပိုင် ၂၄/၂၅ တစ်နှစ်လျှင် အခွန် ၅/၇၅းနှုန်းဖြင့်ဟု ရေးသား
ဖော်ပြချက်ရှိသည်။ ထိုမြေပုံပါဖော်ပြချက်အရ ဦးပိုင်အမှတ် ၂၄/၂၅
ပိုင်ရှင်အမည်မှာ မောင်သီလှဖြစ်ပြီး ၁-၁-၁၉၃၁ မှ ၃၁-၁၂-၁၉၆၁ ထိ
တစ်နှစ်လျှင် အခွန် ၅/၇၅း နှုန်းဖြင့် ပေးဆောင်ခဲ့သည်ဟု တွေ့ရှိရသည်။
မြေခွန်ပြေစာများရှိ ထိုဦးပိုင် အမှတ် ၂၄/၂၅ သည် ၁၉၉၅-၉၆ တွင်
အကွက်အမှတ် ၄၉၊ ဦးပိုင်အမှတ် ၁၆ အဖြစ် ပြောင်းခဲ့သည်ဟု
သက်သေခံအမှတ် (၇) အခွန်ပြေစာအရ ပေါ်ပေါက်သည်။ ထိုအချက်
ကြောင့် အချင်းဖြစ်မြေသည် ၁-၁-၁၉၃၁ မှ ၃၁-၁၂-၁၉၆၂ ထိ ပိုင်ရှင်
အဖြစ် ဦးသီလှက မြို့မြေခွန်ပေးဆောင်ခဲ့ကြောင်း တွေ့ရသည်။
ဒေါ်ဖွားမှင်သည် ၁၉၃၇ ခုနှစ်တွင် သေဆုံးခဲ့၍ ဒေါ်ဖွားမှင်နှင့်
ပေါင်းသင်းစဉ်အချိန်ကပင် ဦးသီလှမှ မြေခွန်ပေးဆောင်၍ အချင်းဖြစ်
မြေကွက်ကို လက်ရှိထားပိုင်ဆိုင်နေထိုင်ခဲ့သည်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်ရာ
အချင်းဖြစ်မြေသည် ဦးသီလှနှင့် ဒေါ်ဒေါ်ကျော်တို့ အိမ်ထောင်ကျစဉ်
ဦးသီလှမှပါလာသော အထက်ပါပစ္စည်းဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားသည်။

အိမ်နှင့်စပ်လျဉ်းပြီး ဒေါ်ဖွားမှင်နှင့် ပေါင်းသင်းနေထိုင်သော
အိမ်မှာ မီးထဲပါသွား၍ ပြန်ဆောက်ရကြောင်း တရားလို၏ထွက်ချက်၊
စစ်ဖြစ်၍ တဲမီးလောင်သဖြင့် ပြန်ဆောက်ရကြောင်း၊ ကရင်ဝင်၍ တဲ
မီးလောင်သဖြင့် ပြန်ဆောက်ရကြောင်း၊ တဲနှင့် မလုံလောက်၍ ချုံပုတ်များ
ရှင်းပြီး ၁၉၅၁ ခုနှစ်တွင် အိမ်ဆောက်၍ ဈေးဆိုင်ဖွင့်ကြောင်း ဒေါ်တင်ပု
(အမှတ် ၁ တရားပြိုင်) ၏ ထွက်ချက်၊ ဒေါ်လှရင် (ပြိုင်ပြ-၁)၊
ဒေါ်ခင်ကြည် (ပြိုင်ပြ-၂)၊ ဒေါ်တင်တင်ထွေး (ပြိုင်ပြ-၃) တို့၏
ထွက်ချက်များရှိသည်။

မူလရုံးသည် အချင်းဖြစ်အိမ်နှင့် မြေကို အထက်ပါပစ္စည်း
ဖြစ်ကြောင်း ငြင်းချက်ထုတ်၍ ဖြေဆိုထားပြီးနောက် တရားလိုသည်
ဦးသီလှ၏ အထက်ပါပစ္စည်းတွင် ၈ ပုံ ၃ ပုံ ခံစားခွင့်ရှိကြောင်း ပဏာမ
ဒီကရီချမှတ်ခဲ့သည်။ ထိုပဏာမဒီကရီကို မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး
တရားလွှတ်တော်သို့ အယူခံတင်သွင်းရာ တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်
က မြေမှာ ဦးသီလှ၏ အထက်ပါပစ္စည်းဖြစ်ပြီး အိမ်မှာ ဦးသီလှ၊
ဒေါ်ဒေါ်ကျော်တို့၏ လက်ထက်ပွားပစ္စည်းဟု သုံးသပ်ကာ
ပဏာမဒီကရီကို ဆက်လက်အတည်ပြုခဲ့သည်။

၂၀၁၅
ဒေါ်တင်ပု ပါ ၇
နှင့်
ဒေါ်မြင့်မြင့် ပါ ၇

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ နောက်ဆက်တွဲ (ဃ)၊ အမှတ်စဉ်
၁၅၊ မြန်မာနိုင်ငံဥပဒေများအတွဲ ၁၂၊ စာ ၂၉၁ တွင် အမွေစီမံခန့်ခွဲ
ပေးစေလိုမှု၌ ချမှတ်ရမည့် ပဏာမဒီကရီ(၃) မျိုးအနက် ဆွေမျိုးသားချင်း
ကစွဲဆိုသော အမှုတွင် ချမှတ်ရမည့်ပဏာမဒီကရီကို အပိုဒ် ၃ မှစ၍
ပြဋ္ဌာန်း ထားသည်။ ထိုပြဋ္ဌာန်းချက်များတွင် အောက်ပါအတိုင်းပါရှိသည်-

“ In suits by next-of-kin-

3. That an inquiry be made and account taken of
what or of what share, if any, the plaintiff is en-
titled to as next-of-kin [or one of the next-of-kin] of
the intestate,”

အဆိုပါပြဋ္ဌာန်းချက်အရဆိုလျှင် ပဏာမဒီကရီ၌
အမွေပစ္စည်း စာရင်းကောက်ယူရန်နှင့် တရားလို၏ အမွေဝေစုကို
သတ်မှတ်ရန်ဖြစ်သည်။ တရားလို၏ဝေစုကို သတ်မှတ်ပေးသည်ဆိုရာ၌

၂၀၁၅
ဒေါ်တင်ပု ပါ ၇
နှင့်
ဒေါ်မြင့်မြင့် ပါ ၇

အမွေပစ္စည်းအမျိုးအစား တစ်မျိုးထက်ပိုပါက အမွေပစ္စည်းအမျိုးအစား အလိုက် တရားလိုရသင့်သည့် အမွေဝေစုကို သတ်မှတ်ပေးရန်ဖြစ်သည်။ ဥပမာ တရားလိုသည် အထက်ပါပစ္စည်း၏ ဘယ်နှစ်ပုံရထိုက်သည်၊ လက်ထက်ပွားပစ္စည်း၏ ဘယ်နှစ်ပုံရထိုက်သည်ဟု ဖော်ပြသတ်မှတ် ပေးရန်လိုသည်။ သို့ရာတွင် မည်သည့်ပစ္စည်းသည် အမွေပုံပစ္စည်းဖြစ် သည်။ မည်သည့်ပစ္စည်းသည် အထက်ပါပစ္စည်းဖြစ်သည် စသည်ဖြင့် ပဏာမီကရီတွင် ဆုံးဖြတ်ရန်မဟုတ်ပေ။ **ဦးအရောင်နှင့် မကာကြ၊မွေးအမှု (၂)၊ ဒေါ်တင်ကြည်နှင့် ဒေါ်အမာအမှု^(၃)၊ ဦးဘိုကြီးနှင့် ဦးကိုကြီး အမှု^(၄)၊ ဒေါ်ငွေလှိုင် ပါ ၈ နှင့် ဦးလှဆောင် ပါ ၃ အမှု^(၅)** များကို ကြည့်ပါ။

မည်သည့်ပစ္စည်းသည် အမွေပုံပစ္စည်းဖြစ်သည်၊ မည်သည့် ပစ္စည်းသည် အထက်ပါပစ္စည်းဖြစ်သည်ကို ပဏာမီကရီတွင် ဆုံးဖြတ်ရန် မဟုတ်သော်လည်း အဆိုအချေများအရ အမွေပုံပစ္စည်းကျန်ရှိကြောင်း အငြင်းမပွားဘဲ အမွေပုံပစ္စည်းမှာ အထက်ပါပစ္စည်းဖြစ်သည်၊ လက်ထက်ပွားပစ္စည်းဖြစ်သည် စသည်ဖြင့် အငြင်းပွားနေလျှင် အငြင်းပွား သည့် ပစ္စည်းအမျိုးအစားကို အခြေခံကာ တရားလိုသည် အထက်ပါ ပစ္စည်း၏ ဘယ်နှစ်ပုံ၊ လက်ထက်ပွားပစ္စည်း၏ ဘယ်နှစ်ပုံကို ရထိုက်

(၂) ၁၉၆၄ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၁၁၄။

(၃) ၁၉၇၈ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၄၅။

(၄) ၁၉၈၅ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၆။

(၅) ၁၉၉၁ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၅၀ (၅၃)။

ကြောင်း အမွေဝေစုခွဲဝေသတ်မှတ်ပေးရန် လိုမည်ဖြစ်သည်။ သို့မှသာ အပြီးသတ် ဒီကရီတွင် အမွေဆိုင်တို့၏ ရပိုင်ခွင့်တို့ကို သတ်သတ်မှတ်မှတ် ဖော်ပြနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

၂၀၁၅
ဒေါ်တင်ပု ပါ ၇
နှင့်
ဒေါ်မြင့်မြင့် ပါ ၇

ခရိုင်တရားရုံးက ပဏာမဒီကရီချမှတ်သည့်အဆင့်တွင် အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အိမ်သည် အထက်ပါပစ္စည်းဖြစ်ကြောင်း ငြင်းချက်ထုတ်၍ ဖြေဆိုဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းနှင့် ပဏာမဒီကရီအပေါ် အယူခံဝင်သည့် အယူခံမှုတွင် တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က အချင်းဖြစ်အိမ်မှာ ဦးသီလှ၊ ဒေါ်ဒေါ်ကျော်တို့၏ လက်ထက်ပွားပစ္စည်းဖြစ်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ခြင်းတို့သည် ပဏာမဒီကရီတွင် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

သို့ရာတွင် ခရိုင်တရားရုံး၏ ပဏာမဒီကရီကို တိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်က အတည်ပြုသကဲ့သို့ တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော် ၏ ဒီကရီကိုလည်း ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က အတည်ပြုထား ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။ ထိုပဏာမဒီကရီအရ ကော်မရှင်နာကို စစ်ဆေး စေ၍ ကော်မရှင်နာအစီရင်ခံစာကို ခရိုင်တရားရုံးက အတည်ပြုမိန့် ချမှတ် ခဲ့ရာ ထိုအတည်ပြုမိန့်ကိုလည်း တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က အတည်ပြုသည်။ ထို့နောက် ခရိုင်တရားရုံးက အချင်းဖြစ်မြေကွက်နှင့် မြေပေါ်ရှိ အဆောက်အအုံကို လေလံတင်ရောင်းချပြီး ရရှိငွေမှ ၈ ပုံ ၃ ပုံ ကို တရားလိုရထိုက်ကြောင်း အပြီးသတ်ဒီကရီချမှတ်သည်။ ယင်း အပြီးသတ်ဒီကရီကို တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က အတည်ပြု ခဲ့သည်။

ခရိုင်တရားရုံးက ချမှတ်သည့် ပဏာမဒီကရီကို ပြည်ထောင်စု

၂၀၁၅
ဒေါ်တင်ပု ပါ ၇
နှင့်
ဒေါ်မြင့်မြင့် ပါ ၇

တရားလွှတ်တော်ချုပ်က ဆက်လက်အတည်ပြုခဲ့သည်ဖြစ်ရာ အပြီးသတ်
ဒီကရီချမှတ်သည့်အခါတွင် အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းသည် အထက်ပါပစ္စည်း
မဟုတ်ဟု ပြောင်းလဲချမှတ်နိုင်ခွင့်မရှိတော့ပေ။ ဤအယူခံရုံးကလည်း
ခရိုင်တရားရုံး၏ အပြီးသတ်ဒီကရီကို အတည်ပြုသည့် တိုင်းဒေသကြီး
တရားလွှတ်တော်၏ ဒီကရီကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက်နိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

ခရိုင်တရားရုံး၏ အပြီးသတ်ဒီကရီတွင် တရားလို၏ ရပိုင်ခွင့်
သည် ရုပ်လုံးပေါ်ပြီးဖြစ်၍ အပြီးသတ်ဒီကရီသည် ပဏာမဒီကရီနှင့်
ကွဲပြားခြင်းမရှိသောကြောင့် ဥပဒေနှင့်မညီပါဆိုသည့် အယူခံတရားလို၏
ရှေ့နေတင်ပြချက် ကို လက်ခံရန်မရှိချေ။

မူလခရိုင်တရားရုံးက ချမှတ်သည့် အပြီးသတ်ဒီကရီနှင့်
ထိုအပြီးသတ်ဒီကရီကို ဆက်လက်အတည်ပြုသည့် တိုင်းဒေသကြီး
တရားလွှတ်တော်၏ ဒီကရီတို့အပေါ် ဝင်ရောက်စွက်ဖက်နိုင်သည့်
အကြောင်းမတွေ့ရသဖြင့် ဤအယူခံမှုကို ပလပ်သည်။

တရားစရိတ်ကို အမွေပုံပစ္စည်းမှ ကျခံစေ။

ရှေ့နေစရိတ် ကျပ် ၃၀၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

တရားမအထွေထွေလျှောက်ထားမှု

+ ၂၀၁၅ ခုနှစ်
ဇန်နဝါရီလ ၁၂ ရက်

ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော
ဦးစိုးညွန့် နှင့် ဦးမြင့်အောင်တို့ရှေ့တွင်

ဦးနေဝင်း ပါ ၉၁

နှင့်

ဌာနမှူး*

အင်ဂျင်နီယာဌာန၊ ရေနှင့်သန့်ရှင်းမှု
ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ

တားမြစ်စေစာချွန်တော်အမိန့်၏အဓိပ္ပာယ်။ စီမံခန့်ခွဲမှုကိစ္စ
ဆိုင်ရာ အကြောင်းကြားစာသည် တားမြစ်စေစာချွန်တော်
အမိန့် ထုတ်ဆင့်ပေးနိုင်သည့်ကိစ္စရပ်မျိုး ဟုတ် မဟုတ်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ လျှောက်ထားခံရသူမှ ပြည်မြန်မာကုန်တိုက်ဝင်း
အတွင်း တိုက် (၁) နှင့် (၂) တို့မှ အသုံးပြုရန်အတွက် ရေသို လှောင်ကန်၊
အဝီစိတွင်းနှင့် ရေတင်စက်တည်ဆောက်ခြင်းလုပ်ငန်း များ
ဆောင်ရွက်ခဲ့ရာ ရာခိုင်နှုန်းပြည့် ပြီးစီးပြီဖြစ်၍ တိုက် (၁) နှင့် (၂) တို့
အသုံးပြုလျက်ရှိသော ရေပိုက်များနှင့် သွယ်တန်းချိတ်ဆက်ခြင်း
အစီအစဉ် ကို ၁၅-၇-၂၀၁၄ နေ့တွင် ဆောင်ရွက်မည်ဖြစ်ကြောင်း

* ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေလျှောက်ထားမှုအမှတ်-၂၂၂

၂၀၁၅ ၄-၇-၂၀၁၄ ရက်စွဲပါစာဖြင့် တိုက်သာယာရေးကော်မတီသို့
ဦးနေဝင်း ပါ ၉၁ အကြောင်းကြားခဲ့ခြင်းဖြစ် သည်။

နှင့်
ဌာနမှူး၊ တားမြစ်စေစာချွန်တော်အမိန့်ဆိုသည်မှာ တရားရုံးတစ်ရုံးရုံး
အင်ဂျင်နီယာဌာန၊ သို့မဟုတ် တရားစီရင်မှုသဘောသက်ဝင်သည့် ကိစ္စရပ်တစ်ခုခု၏
ရေနှင့်သန့်ရှင်းမှု စီရင်ဆောင်ရွက်မှုတွင် စီရင်ခွင့်အာဏာကျော်လွန်၍ဖြစ်စေ၊ တရား
ရန်ကုန်မြို့တော် မျှတမှုကို ဆန့်ကျင်၍ဖြစ်စေ ဆောင်ရွက်ခြင်းမပြုရန် ရေးသားထုတ်ပြန်
စည်ပင်သာယာရေး သည့် အမိန့်စာကိုဆိုသည်။
ကော်မတီ

လျှောက်ထားသူများလျှောက်ထားသည့် ရန်ကုန်မြို့တော်
စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ၏ ဆောင်ရွက်ချက်သည် တရားရုံး
သို့မဟုတ် တရားစီရင်မှုသဘောဆန်သော အမိန့်ချမှတ်ဆောင်ရွက်သည့်
ကိစ္စရပ် တစ်ခုခုမဟုတ်ဘဲ စီမံခန့်ခွဲမှုဆိုင်ရာ အကြောင်းကြားစာဖြစ်၍
တားမြစ်စေ စာချွန်တော် အမိန့် ထုတ်ဆင့် ပေးနိုင် သည့်
ကိစ္စရပ်မျိုးမဟုတ်ပေ။

လျှောက်ထားသူများအတွက် - ဦးဝင်းမြင့်၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
လျှောက်ထားခံရသူအတွက် - ဒေါ်ဖြူမာဝေ၊ ညွှန်ကြားရေးမှူး၊
ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး

ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ
(အင်ဂျင်နီယာဌာန၊ ရေနှင့်သန့်ရှင်းမှု) ဌာနမှူးက ရန်ကုန်မြို့၊
ကမာရွတ်မြို့နယ်၊ အင်းစိန် လမ်းမကြီးနှင့် လှည်းတန်းလမ်းမထောင့်ရှိ
တိုက်အမှတ် (၁) နှင့် (၂) တွင် နေထိုင်သော လျှောက်ထားသူများ
သိရှိလိုက်နာဆောင်ရွက်ရန်အလို့ငှာ ၄-၇-၂၀၁၄ နေ့စွဲပါစာဖြင့် တိုက်

(၁) နှင့် (၂) တို့အား ရေရရှိရေးအတွက် ပိုက်သွယ်တန်းမည်ဖြစ်ကြောင်း နှင့် ရေပိုက်များသွယ်ခြင်းအစီအစဉ်ကို ၁၅-၇-၂၀၁၄ နေ့တွင် ဆောင်ရွက် မည်ဖြစ်ကြောင်း အကြောင်းကြားခဲ့သည်။ လျှောက်ထားသူ ဦးနေဝင်း ပါ ၉၁ ဦးက ဌာနမှူး (အင်ဂျင်နီယာ၊ ရေနံသန့်ရှင်းမှု) ရန်ကုန်မြို့တော် စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ၏ အထက်ပါဆောင်ရွက်မှုသည် မိမိတွင်ရှိသည့် စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာထက် ကျော်လွန်၍ လုပ်ပိုင်ခွင့်မရှိဘဲ လုပ်ကိုင်ထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြ၍ ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေး ဥပဒေပုဒ်မ ၁၆ (က) (၃) အရ တားမြစ်စေ စာချွန်တော်အမိန့်ထုတ်ဆင့် ပေးရန် လျှောက်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

၂၀၁၅
ဦးနေဝင်း ပါ ၉၁
နှင့်
ဌာနမှူး၊
အင်ဂျင်နီယာဌာန၊
ရေနံသန့်ရှင်းမှု
ရန်ကုန်မြို့တော်
စည်ပင်သာယာရေး
ကော်မတီ

လျှောက်ထားသူများ၏ လျှောက်ထားလွှာနှင့် ကျမ်းကျိန်လွှာ တို့တွင် လျှောက်ထားခံရသူမှ လျှောက်ထားသူများနေထိုင်လျက်ရှိသော အင်းစိန်လမ်းမကြီးနှင့် လှည်းတန်းလမ်းမထောင့်၊ (၃) ရပ်ကွက်၊ ကမာရွတ် မြို့နယ်ရှိ တိုက်အမှတ် (၁) နှင့် (၂) တို့အား ရေရရှိရေးအတွက် ပိုက်သွယ် တန်းမည်ဖြစ်ကြောင်းနှင့် အဆိုပါ ရေပိုက်သွယ်တန်းမည့်လုပ်ငန်းများကို ၁၅-၇-၂၀၁၄ နေ့တွင် ဆောင်ရွက်သွားမည်ဟု အကြောင်းကြားစာပေးပို့ ခဲ့ပါသည်။ ထိုသို့ ဆောင်ရွက်မှုများ ပြုလုပ်မည်ကို တိုက်အမှတ် (၁) နှင့် (၂) တွင် နေထိုင်လျက်ရှိသော လျှောက်ထားသူများထံ ကြိုတင်တရားဝင် အကြောင်းကြားခြင်းမရှိကြောင်း၊ ထိုသို့ ရေရရှိရေး ပိုက်သွယ်တန်းမည့် ကိစ္စမှာ လျှောက်ထားသူများအတွက် အမှန်တကယ်ဆောင်ရွက်ပေးရန် လိုအပ်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ တိုက် (၂) လုံး စတင်ဆောက်လုပ်စဉ်ကပင် အဆောက်အအုံနောက်ဖေး မိလ္လာကန်၊ အဝီစိတွင်းနှင့် ရေစက်တို့ ဆက်သွယ်ထားသည့် ရေပိုက်လိုင်းများဖြင့် တရားဝင်အဆောက်အအုံပုံစံ

၂၀၁၅ ခုနှစ် (ဘီကျူ) များနှင့် တရားဝင်ဆောက်လုပ်ခွင့်ဖြင့် ဆောက်လုပ်ကာ လွန်ခဲ့
 ဦးနေဝင်း ပါ ၉၁ သော နှစ်ပေါင်း (၂၀) ကျော်မှ ယနေ့ထိ ရေရရှိရေးနှင့် ပိုက်သွယ်တပ်ဆင်
 နှင့် မူများမှာ ပြုပြင်ပြောင်းလဲရန် လိုအပ်ခြင်းမရှိဘဲ အသုံးပြုနိုင်သည့် အနေ
 ဌာနမှူး၊ အင်ဂျင်နီယာဌာန၊ အထားတွင်ရှိကြောင်း၊ လျှောက်ထားခံရသူ၏ ဆောင်ရွက်ရန် စီစဉ်ထားရှိ
 ရေနှင့်သန့်ရှင်းမှု မူများသည် လျှောက်ထားသူအပါအဝင် လူဦးရေ ၁၀၀၀ ကျော် သုံးစွဲလျက်
 ရန်ကုန်မြို့တော် ရှိသည့် ရေရရှိရေးကိစ္စ၊ ရေပိုက်သွယ်တန်းတပ်ဆင်ထားရှိမှုကိစ္စများကို
 စည်ပင်သာယာရေး ထိခိုက်ဆုံးရှုံးစေနိုင်သည့်အတွက် တားမြစ်စေစာချွန်တော်ထုတ်ဆင့်ပေး
 ကော်မတီ သင့်ကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။

ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး၊ ညွှန်ကြားရေးမှူးက စီးပွားရေး
 နှင့် ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးဝန်ကြီးဌာန၊ ကုန်သွယ်ရေးညွှန်ကြားမှုဦးစီး
 ဌာန၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးရုံး၏ ၂၆-၃-၂၀၁၂ ရက်စွဲပါစာဖြင့်
 မြို့တော်ဝန်၊ ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီထံ တင်ပြစာ
 ၌ ၎င်းတို့ဌာနပိုင် ယခင် ပြည်မြန်မာကုန်တိုက်အား နိုင်ငံတော်သို့ အပ်နှံပြီး
 ပုဂ္ဂလိကသို့ လေလံတင်ရောင်းချရာ ဦးဇော်မိုးခိုင် (A.A Medical ကုမ္ပဏီ)
 မှ လေလံအောင်မြင်ခဲ့ကြောင်း၊ ယင်းလေလံအောင်မြေနှင့် အဆောက်အဦ
 အား လွှဲပြောင်းရန်ဆောင်ရွက်စဉ် အဆိုပါ အဆောက်အဦနှင့် ကပ်လျက်ရှိ
 မြို့ပြအိမ်ရာစီမံကိန်း၊ တိုက် (၁) နှင့် (၂) သာယာရေးကော်မတီမှ ၎င်းတို့
 အဆောက်အဦသို့ ရေပေးဝေရေးလုပ်ငန်းနှင့် မိလ္လာစနစ်များကို ထိခိုက်နိုင်
 ၍ လိုအပ်သော စီမံမှုများ ဆောင်ရွက်ပေးရန် ၎င်းတို့ဌာနသို့ တင်ပြလာ
 ကြောင်း၊ ဦးဇော်မိုးခိုင်မှလည်း တိုက် (၁) နှင့် (၂) တို့၏ ရေ၊ မိလ္လာ
 အဆောက်အဦများသည် လေလံအောင်မြေဧရိယာတွင် ပါဝင်ခြင်းမရှိသော်
 လည်း မြေအောက်ရေကန်မှ အဆောက်အဦများသို့ ရေတင်ပေးသော

ရေပိုက်လိုင်းများနှင့် အဆောက်အဦများမှ ပင်မမိလ္လာကန်သို့ ဆက်သွယ်ထားသော ပိုက်လိုင်းများမှာ ၎င်းဝယ်ယူထားသည့် မြေအောက်တွင် တည်ရှိနေသဖြင့် ယင်းကိစ္စအား ရှင်းလင်းဆောင်ရွက်ပြီးမှ လွှဲပြောင်းပေးပါရန် တင်ပြလာကြောင်း၊ ကုန်သွယ်ရေးညွှန်ကြားမှုဦးစီးဌာန၏ ၂၃-၁၀-၂၀၁၃ ရက်စွဲပါစာဖြင့် အဆောက်အဦလွှဲပြောင်းအပ်နှံရေးအဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌနှင့် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ စီမံ/စီးပွားဝန်ကြီးထံ တင်ပြစာအပိုဒ် ၄ နှင့် ၅ တို့အရ အဆောက်အဦ (၁) နှင့် (၂) တို့ အသုံးပြုလျက်ရှိသော ရေလျှောင်ကန်နှင့် ရေစက်၊ မိလ္လာကန်များမှာ မြို့ရွာနှင့် အိုးအိမ်တိုးတက်ရေးဌာနပိုင်မြေပေါ်တွင် တည်ရှိကြောင်း၊ သို့ရာတွင် ရေပိုက်လိုင်းနှင့် မိလ္လာပိုက်လိုင်းအချို့မှာ ဦးဇော်မိုးခိုင်ဝယ်ယူထားသည့် စီးပွားရေးနှင့်ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးဝန်ကြီးဌာနပိုင်မြေတွင် ဖြတ်သန်းထားကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ မိလ္လာကန်နှင့် ရေလျှောင်ကန်များ အဆင်ပြေချောမွေ့စွာ ဖြတ်သန်းသွားလာရေးအတွက် ဦးဇော်မိုးခိုင်နှင့် မြို့ရွာနှင့် အိုးအိမ်ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးဦးစီးဌာနတို့ ညှိနှိုင်းပြီး ဦးဇော်မိုးခိုင်ဝယ်ယူထားသည့် မြေပေါ်တွင် တူညီသော မြေဧရိယာ ပမာဏနှင့် ရေလျှောင်ကန်၊ ရေတွင်းနှင့် ရေစက်အဆောက်အအုံတို့အား ဦးဇော်မိုးခိုင်မှ တာဝန်ယူရွှေ့ပြောင်းပေးရန် သဘောတူညီခဲ့ကြောင်း တွေ့ရှိရပြီး ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးအစိုးရအဖွဲ့၏ ၂၉-၅-၂၀၁၄ ရက်စွဲပါ ရန်ကုန် မြို့တော်ဝန်ထံ အကြောင်းကြားစာနှင့် စီးပွားရေးနှင့် ကူးသန်းရောင်း ဝယ်ရေးဝန်ကြီးဌာန၊ အဆောက်အဦလွှဲပြောင်းအပ်နှံရေးအဖွဲ့၏ ၉-၆-၂၀၁၄ ရက်စွဲပါ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ စီမံ/စီးပွားဝန်ကြီးထံ တင်ပြစာတို့အရ တိုက် (၁) နှင့် (၂) တို့အတွက် အသုံးပြုရန် အဝီစိတွင်း၊ မြေအောက်ရေသိုလျှောင်ကန်၊ ရေတင်စက်ခန်းတို့အား

၂၀၁၅
ဦးနေဝင်း ပါ ၉၁
နှင့်
ဌာနမှူး၊
အင်ဂျင်နီယာဌာန၊
ရေနှင့်သန့်ရှင်းမှု
ရန်ကုန်မြို့တော်
စည်ပင်သာယာရေး
ကော်မတီ

၂၀၁၅ ဦးဇော်မိုးခိုင်က ၎င်းဝယ်ယူထားသည့်မြေပေါ်တွင် အသစ်တည်ဆောက်
ဦးနေဝင်း ပါ ၉၁ ပေးခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်နေစဉ် တိုက် (၁) နှင့် (၂)
နှင့် နေ ပြည်သူများမှ ဝင်ရောက်နှောင့်ယှက်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ ရန်ကုန်မြို့တော်
ဌာနမှူး၊ စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ၊ အင်ဂျင်နီယာဌာန (ရေနှင့်သန့်ရှင်းမှု) ၏
အင်ဂျင်နီယာဌာန၊ ၄-၇-၂၀၁၄ ရက်စွဲပါ စာဖြင့် တိုက် (၁) နှင့် (၂) သာယာရေးကော်မတီသို့
ရေနှင့်သန့်ရှင်းမှု ၁၅-၇-၂၀၁၄ ရက်နေ့တွင် ရေရရှိရေးအတွက် ပိုက်သွယ်တန်း
ရန်ကုန်မြို့တော် စည်ပင်သာယာရေး ဆောင်ရွက်ပေးမည့်ကိစ္စ အကြောင်းကြားခဲ့ကြောင်း၊ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊
ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင် သာယာရေးဥပဒေပုဒ်မ ၁၁ (ဘ) နှင့် ပုဒ်မ
၂၅ (က) မှ (ဃ) တို့အရ ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးအနေဖြင့်
ရေပေးရေးလုပ်ငန်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဆောင်ရွက်ပေးရန် တာဝန်ရှိကြောင်း၊
လျှောက်ထားခံရသူအနေဖြင့် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး အစိုးရအဖွဲ့၏
အကြောင်းကြားစာအရ တိုက် (၁) နှင့် (၂) သို့ ရေဖြန့်ဝေပေးရန်အတွက်
ရေပိုက်ဆက်သွယ်ခြင်းအစီအစဉ်အား တိုက်သာယာရေးကော်မတီသို့
အကြောင်းကြားခဲ့ခြင်းမှာ ၎င်းအား ဥပဒေအရအပ်နှံထားသော
တာဝန်အရဆောင်ရွက်ရန် အကြောင်းကြားခဲ့ခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း၊
လျှောက်ထားသူများ တင်ပြသကဲ့သို့ အဆောက်အအုံတွင် နေထိုင်
သူများ၏ သဘောတူခွင့်ပြုချက်မရှိဘဲ၊ ကြိုတင်အသိပေးခြင်းမရှိဘဲ
လျှောက်ထားခံရသူသည် မိမိသဘောအလျောက် ရေပိုက်များ
သွယ်တန်းခြင်း၊ ပြောင်းရွှေ့ခြင်းများ ပြုလုပ်သည်ဟု မပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊
ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ၏ ဆောင်ရွက်ချက်မှာ
တရားရုံး သို့မဟုတ် တရားစီရင်မှုသဘောသက်ဝင်သည့် ကိစ္စရပ်
တစ်ခုခု၏ စီရင်ဆောင်ရွက်မှုမဟုတ်ဘဲ ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်

သာယာရေးကော်မတီ၏ စီမံခန့်ခွဲမှုဆိုင်ရာ လုပ်ပိုင်ခွင့်ကိစ္စဖြစ်၍ တားမြစ်စေစာချွန်တော်အမိန့်ထုတ်ဆင့်ရမည့် အမှုကိစ္စမဟုတ်ကြောင်း တွေ့ရှိရပါသဖြင့် လျှောက်ထားမှုအား ပလပ်သည့် အမိန့်တစ်ရပ် ချမှတ်ပေးရန် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

၂၀၁၅
ဦးနေဝင်း ပါ ၉၁
နှင့်
ဌာနမှူး၊
အင်ဂျင်နီယာဌာန၊
ရေနှင့်သန့်ရှင်းမှု
ရန်ကုန်မြို့တော်
စည်ပင်သာယာရေး
ကော်မတီ

လျှောက်ထားသူများ၏ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေက လျှောက်ထားခံရသူ၏ တိုက်အမှတ် (၁) (၂) သို့ ရေရှိအောင် သွယ်တန်း တပ်ဆင်ပေးမည့်အစီအစဉ်နှင့် ဆောင်ရွက်မှုသည် တိုက်အမှတ် (၁) (၂) တွင် နေထိုင်သူများအတွက် အမှန်တကယ်ပင် ရေသုံးစွဲရန် လိုအပ်မှုမရှိဘဲ၊ လျှောက်ထားသူများ၏ သဘောတူခွင့်ပြုချက်မရှိဘဲ ဦးဇော်မိုးခိုင်၏ ငွေကြေးအစီအစဉ်ဖြင့် ဆောက်လုပ်ထားသော ရေစက်၊ ရေလှောင်ကန်၊ အခင်းအကျင်းများမှတစ်ဆင့် တိုက်အမှတ် (၁) (၂) သို့ ရေသွယ်တန်း တပ်ဆင်မှုကို ပြောင်းလွှဲအသုံးပြုစေပြီး လူတစ်ယောက်ကောင်းစားရေး အတွက် သွယ်ဝိုက်သောနည်းဖြင့် ဆောင်ရွက်ရာရောက်နေသည့်အပြင် လျှောက်ထားခံရသူတို့တိုက်နေ လုပ်သားပြည်သူများ၏ နှစ်ပေါင်း (၂၀) ကျော် လက်ရှိထားသုံးစွဲလျက်ရှိသည့် ရေနှင့် မိလ္လာအခင်းအကျင်း (အဟောင်း) ကို နောင်အခါ အသုံးမပြုနိုင်သည်အထိ ကန့်သတ်ဖျက်သိမ်း သွားစေရန် ရည်ရွယ်ပြီး လုပ်ဆောင်ရာရောက်သည့်အတွက် ဆက်လက်၍ ထိုကဲ့သို့ လုပ်ဆောင်ခြင်းမရှိစေရန် အာဏာပေးစာချွန်တော်အမိန့်၊ အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့်များ ထုတ်ဆင့်၍ တားမြစ်စေသင့်ကြောင်း၊ တိုက်အမှတ် (၁) နှင့် (၂) တွင် နေထိုင်သော လျှောက်ထားသူအပါအဝင် နေထိုင်သူများအားလုံး လက်ရှိထားသုံးစွဲမှုရှိသည့် ရေနှင့် မိလ္လာအခင်း အကျင်းများ တည်ဆောက်တပ်ဆင်အသုံးပြုနေသော မြေနေရာအခင်း အကျင်းသည် တိုက်အမှတ် (၁) (၂) နောက်ဘက်ရှိ Service Area တွင်

၂၀၁၅ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၁၀ ရက်နေ့မှစ၍ အဆောက်အဦ စတင်ဆောက်လုပ်စဉ်ကတည်းက အဆောက်အဦနေထိုင်သူများ၏ ရေနှင့် မိလ္လာကိစ္စအလို့ငှာ တပ်ဆင်တည်ဆောက် အသုံးပြုနေခြင်းဖြစ်သလို ယင်းမြေနေရာသည် မြို့ရွာနှင့် အိုးအိမ်ဖွံ့ဖြိုးရေးဦးစီးဌာနအမည်ပေါက်နေသော မြေနေရာဖြစ်သော်လည်း ယင်းဌာနမှာ ယင်းမြေနေရာကို ပိုင်သာပိုင်ပြီး မဆိုင်တော့သည့်အခြေအနေတွင်ရှိကြောင်း၊ ယင်းဌာနသည် အချင်းဖြစ် ရေနှင့် မိလ္လာတည်ဆောက်အသုံးပြုနေသော မြေနေရာမှ ဖယ်ရှားပေးရန် ၁၉၅၅ ခုနှစ်၊ နိုင်ငံပိုင်ဥပစာများ ဖယ်ရှားနှင့် ထုတ်ရေးဥပဒေဖြင့် အသိပေးအကြောင်းကြားတောင်းဆိုမှုလည်း မရှိကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်မြေနေရာကို နိုင်ငံတော်မှ ဦးဇော်မိုးခိုင်အား ရောင်းချထားခြင်းလည်းမရှိ၊ ဦးဇော်မိုးခိုင်အမည်လည်းမပေါက်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ အချင်းဖြစ်မြေနေရာပေါ်ရှိ လက်ရှိတည်ဆောက်အသုံးပြုလျက်ရှိသော ရေနှင့် မိလ္လာအခင်းအကျင်းများအားလုံးကို ဖျက်သိမ်းဖယ်ရှားသွားစေရန် မြို့ရွာနှင့် အိုးအိမ်ဖွံ့ဖြိုးရေးဦးစီးဌာနအနေနှင့်သော်လည်းကောင်း၊ စီးပွားရေးနှင့် ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးဌာနအနေနှင့်သော်လည်းကောင်း၊ သက်ဆိုင်ရာ အာဏာပိုင်အဖွဲ့အစည်းများအနေနှင့်သော်လည်းကောင်း၊ ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီအနေနှင့်သော်လည်းကောင်း အရေးယူဆောင်ရွက်ပိုင်ခွင့်မရှိကြောင်း၊ ထိုသို့ ဆောင်ရွက်နိုင်အောင် ယင်းဌာနများအား လုပ်ပိုင်ခွင့်များ အပ်နှင်းထားခြင်းမရှိဘဲ ထိုသို့ ဆောင်ရွက်နိုင်အောင် တိုက်အမှတ် (၁) (၂) တွင် နေထိုင်သူများနှင့် ညှိနှိုင်းပေါင်းစပ်လုပ်ကိုင်ရန်ဖြစ်ကြောင်း၊ တိုက်အမှတ် (၁) (၂) တို့အကြား၌ အပေါ်ယံမြေပြင်တွင် ကားပါကင် (ပတ်လမ်း) အဖြစ်ထားရှိပြီး မြေအောက်၌ မိလ္လာပိုက်များ၊ ရေပိုက်များ သွယ်တန်းတပ်ဆင်ထားရှိသည့်

ခန့်မှန်းအကျယ်အဝန်း ပေ ၂၀×၉၀ ခန့်ရှိ မြေကွက်အလွတ်ကို ပြည်မြန်မာ ကုန်တိုက်အား လေလံပစ်ရောင်းချပြီးသည့်နောက်ပိုင်း ဦးဇော်မိုးခိုင်၏ နောက်ဆက်တွဲရောင်းချပေးရန် တောင်းဆိုမှုကို ဖော်ပြပါ အာဏာပိုင် အဖွဲ့အစည်းနှင့် ဝန်ကြီးဌာန၊ အိုးအိမ်ဦးစီးဌာနတို့မှ လိုက်လျောခွင့်ပြုပြီး ဆောင်ရွက်ချက်များဖြစ်၍ တိုက်အမှတ် (၁) (၂) တွင် နေထိုင်သူအားလုံး အပေါ်တွင် တရားမဝင်အတည်မဖြစ်သော ဆောင်ရွက်မှုများသာဖြစ်ကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူများသည် တရားလိုပြုလုပ်ပြီး ဦးဇော်မိုးခိုင်အပေါ် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၌ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၆/၂၀၁၄ ဖြင့် “တရားလိုများအပါအဝင် နေထိုင်သူများ၏ ရေ၊ မီး၊ မိလ္လာ၊ ကားပါကင် နှင့် ကားပတ်လမ်းအတွက် အသုံးပြုရန်အလို့ငှာ နှစ်ပေါင်း (၂၀) ကျော် လက်ရှိထားသုံးစွဲလျက်ရှိသော (Service Area) နောက်ဖေးလမ်း မြေဧရိယာသည် တရားလိုများသာလျှင် ဆက်လက်၍ ဥပဒေအရ လက်ရှိထားနေထိုင် သုံးစွဲမြဲသုံးစွဲပိုင်ခွင့် ရှိသော နောက်ဖေးလမ်းမြေ ဧရိယာဖြစ်ကြောင်း မြွက်ဟကြေညာပေးစေလိုမှု”၊ “(ယခင်) ပြည်မြန်မာကုန်တိုက်အား ရောင်းချရာတွင် အချင်းဖြစ် ဧရိယာခန့်မှန်းအကျယ်အဝန်း (၂၀ ပေ × ၉၀ ပေ) ရှိသော အချင်းဖြစ် (Service Area) နောက်ဖေးလမ်းမြေကို စီးပွားရေးနှင့် ကူးသန်း ရောင်းဝယ်ရေးဝန်ကြီးဌာနထံမှ နောက်ဆက်တွဲ တွဲဖက်ဝယ်ယူခဲ့သော တရားပြိုင်၏ စာချုပ်ချုပ်ဆိုဝယ်ယူထားမှုသည် စတင်ဝယ်ယူစဉ်ကတည်းက တရားလိုများအပေါ်တွင် တရားမဝင်အတည်မဖြစ်ကြောင်း အတိအလင်းမြွက်ဖော်ကြေညာ ပေးစေလိုမှု”၊ “အချင်းဖြစ် (Service Area) နောက်ဖေးလမ်းမြေကို တရားပြိုင်သည် တရားလိုများ၏

၂၀၁၅

ဦးနေဝင်း ပါ ၉၁

နှင့်

ဌာနမှူး၊

အင်ဂျင်နီယာဌာန၊

ရေနှင့်သန့်ရှင်းမှု

ရန်ကုန်မြို့တော်

စည်ပင်သာယာရေး

ကော်မတီ

၂၀၁၅ ခုနှစ် ဦးနေဝင်း ပါ ၉၁ နှင့် ဌာနမှူး၊ အင်ဂျင်နီယာဌာန၊ ရေနံနှင့်သန့်ရှင်းမှု ရန်ကုန်မြို့တော် စည်ပင်သာယာရေး ကော်မတီ

သဘောတူခွင့်ပြုချက်မရှိဘဲ ဝယ်ယူပြီး လက်ရောက်ရယူ၍ အဆောက်အဦသစ် ဆောက်လုပ်ရန်အလို့ငှာ နှစ်ပေါင်း (၂၀) ကျော် တရားလိုများ လက်ရှိထားသုံးစွဲလျက်ရှိနေသည့် ရေ၊ မီး၊ မိလ္လာ၊ ကားပတ်လမ်း၊ ကားပါကင်နေရာ အခင်းအကျင်းများကို ဖျက်ဆီးပြောင်းရွှေ့ခြင်း၊ မြေတူးခြင်းများကို ပြုလုပ်နေ၍ ထိုသို့ မပြုလုပ် စေရန် တရားပြိုင်အပေါ် အမြဲတမ်းတားမြစ်မိန့် ထုတ်ပေးစေလိုမှု” ကို ၁၄-၃-၂၀၁၄ ရက်နေ့တွင် စွဲဆိုထားပြီး ဦးဇော်မိုးခိုင်မှ အမှုရင်ဆိုင် ဖြေရှင်းနေရကြောင်း၊ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၈၀ အရ (၂) လ ကြိုတင်၍ ပေးပို့ရသော အကြောင်းကြားစာအပေါ် အခြေခံ၍လည်း လျှောက်ထားသူများသည် အထက်ပါအမှုတွင် ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်၊ မြို့ရွာနှင့် အိုးအိမ်ဖွံ့ဖြိုးမှု ဦးစီးဌာန (ရုံးချုပ်)၊ ဆောက်လုပ်ရေးဝန်ကြီးဌာန၊ ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်၊ ကုန်သွယ်ရေးညွှန်ကြားမှုဦးစီးဌာန၊ သုတေသနနှင့် ပြည်သူ့ဆက်ဆံရေး ဌာနခွဲ၊ စီးပွားရေးနှင့် ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးဝန်ကြီး ဌာနတို့ (၂) ဦးအား နောက်တိုးတရားပြိုင်အဖြစ် ထည့်သွင်းကြားနာဆုံးဖြတ်ခွင့်ပြုရန်ဖြင့် လည်း လျှောက်ထားရန် စီစဉ်ထားရှိကြောင်း၊ လျှောက်ထားခံရသူတို့ ဌာနအနေနှင့် လျှောက်ထားသူတို့ နေထိုင်သည့်တိုက်သို့ တိုက် သာယာရေးကော်မတီဟု လိပ်မူတပ်ပြီး အရေးယူဆောင်ရွက်ရန်အသိပေး အကြောင်းကြားလာမှုသည် စည်ပင်သာယာဥပဒေ၊ လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများ နှင့် ညီညွတ်မှုမရှိသည့်အတွက်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ တိုက်နေ လုပ်သား ပြည်သူများ၏ သဘောတူခွင့်ပြုချက်မရှိဘဲ ၎င်းတို့သဘောဖြင့် လုပ်ပိုင်ခွင့် မရှိသည့်အတွက်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အချင်းဖြစ်အဆောက်အဦ (၂) လုံး တွင် ရေကိစ္စအလို့ငှာ လျှောက်ထားသူတို့ဌာနအနေနှင့် အကြောင်း ကြားစာပါအတိုင်း ဆောင်ရွက်ရန် လိုအပ်နေခြင်းမရှိသည့်အတွက်

ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ယင်းသို့ ဆောင်ရွက်ခြင်းသည် တိုက်နေ လုပ်သား ပြည်သူများ အကျိုးစီးပွားအတွက်မဟုတ်ဘဲ တစ်ဦးတစ်ယောက်၏ အကျိုးစီးပွားအတွက် အကောင်အထည်ဖော်ဆောင်ရွက်ပေးရန် ဆောင်ရွက်နေခြင်းကို ခွင့်ပြုရန်မသင့်သည့်အတွက်ကြောင့်လည်းကောင်း ယင်းသို့ ဆောင်ရွက် နေခြင်းသည် အချင်းဖြစ်တိုက်တွင် နေထိုင်သော အိမ်ထောင်စု (၁၅၀)၊ လူဦးရေ (၁၀၀၀) ခန့်တို့ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း (၂၀) ကျော်ခန့်ကတည်းက ဥပဒေအရ လက်ရှိထားကာ တရားဝင်သုံးစွဲ ပိုင်ခွင့်နှင့် သုံးစွဲနေသော ရေနံနှင့် မိလ္လာအခင်းအကျင်းများကို ပျောက်ပျက် သွားအောင်၊ ရပ်တန့်သွားအောင် ဆက်လက်၍ အသုံးမပြုနိုင်တော့သည် အထိဖြစ်သွားအောင် ရည်ရွယ်လုပ်ဆောင်ခြင်းဖြစ်၍ လျှောက်ထား ခံရသူတို့ ဌာနအပေါ် အမိန့်ပေးစာချွန်တော်၊ အမှုခေါ်စာချွန်တော်၊ တားမြစ်စေစာချွန်တော်အမိန့် အစရှိသည်တို့ ထုတ်ဆင့်တားမြစ်ပေး သည့်အမိန့် ချမှတ်သင့်ကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

၂၀၁၅
ဦးနေဝင်း ပါ ၉၁
နှင့်
ဌာနမှူး၊
အင်ဂျင်နီယာဌာန၊
ရေနံနှင့်သန့်ရှင်းမှု
ရန်ကုန်မြို့တော်
စည်ပင်သာယာရေး
ကော်မတီ

လျှောက်ထားသူများ၏ လျှောက်ထားလွှာနှင့် ကျမ်းကျိန်လွှာ တို့တွင် ယခုလျှောက်ထားမှုကို “ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်၊ ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၂၉၆ (က) (၃) အရနှင့် ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေး ဥပဒေပုဒ်မ ၁၆ (က) (၃) အရ လျှောက်ထားခံရသူတို့ဌာနမှ ထုတ်ဆင့် သည့် အကြောင်းကြားစာပါအတိုင်း ဆောင်ရွက်မှုကို တားမြစ်စေ စာချွန်တော်အမိန့် (writ of prohibition) ထုတ်ဆင့်ပေးရန်” လျှောက်ထားကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။

နိုင်ငံတော်ပိုင်အဆောက်အအုံများ လေလံတင်ရောင်းချရေး ကော်မတီမှ လေလံတင်ရောင်းချခဲ့သော စီးပွားရေးနှင့် ကူးသန်းရောင်း

၂၀၁၅ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၁၁ ရက်နေ့၊ ဝယ်ရေးဝန်ကြီးဌာနပိုင် ကမာရွတ်မြို့နယ်၊ အမှတ် (၈၁)၊ အင်းစိန်လမ်းနှင့် လှည်းတန်းလမ်းထောင့်ရှိ (ယခင် ပြည်မြန်မာကုန်တိုက်) အနောက်ဘက်ရှိ တိုက် (၁) နှင့် (၂) တို့မှ အသုံးပြုလျက်ရှိသော ရေပိုက်လိုင်းများနှင့် ပင်မ မိလ္လာကန်သို့ ဆက်သွယ်ထားသော ပိုက်လိုင်းများသည် လေလံ အောင်မြင်သူအား လွှဲပြောင်းပေးရမည့်မြေအောက်တွင် ရှိနေသဖြင့် ရေလျှောင်ကန်၊ အဝီစိတွင်း၊ ရေတင်စက်၊ ရေပိုက်လိုင်းနှင့် မိလ္လာပိုက်လိုင်း များကို အစားထိုးမြေကွက်တွင် ပြောင်းရွှေ့တည်ဆောက်ရန် ညှိနှိုင်းခဲ့ကြ ပြီးနောက် အဆိုပါ အဆောက်အအုံများကို လေလံအောင်မြင်သူ ဦးဇော်မိုးခိုင် ဝယ်ယူခွင့်ရှိသည့် မြေပေါ်တွင် အသစ်တည်ဆောက်ပေးခဲ့ သည်။ ထိုသို့ ပြောင်းရွှေ့တည်ဆောက်ခြင်းလုပ်ငန်းများကို ရန်ကုန်တိုင်း ဒေသကြီးအစိုးရအဖွဲ့သို့ တင်ပြ၍ သဘောတူညီချက်အရ ဆောင်ရွက် ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုသို့ တိုက်အမှတ် (၁) နှင့် (၂) တို့ အသုံးပြုသည့် ရေလျှောင် ကန်၊ ရေတွင်းနှင့် ရေစက်အဆောက်အအုံများကို လေလံအောင်မြင်သူမှ တာဝန်ယူရွှေ့ပြောင်းဆောက်လုပ်ခြင်းဖြစ်ပြီး လျှောက်ထားခံရသူ ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီမှ ဆောင်ရွက်ပေးခြင်းမဟုတ်ဘဲ ကုန်ကျစရိတ်တွက်ချက်ပေးခြင်း၊ နည်းပညာပိုင်းကူညီပေးခြင်းသာ ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

ထိုသို့ ပြည်မြန်မာကုန်တိုက်ဝင်းအတွင်း ရေလျှောင်ကန်၊ အဝီစိတွင်း၊ ရေတင်စက်အဆောက်အအုံနှင့် ရေတင်စက်များ တပ်ဆင်ခြင်းသည် တည်ဆောက်ရေးလုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်ပြီးစီးသည့် အခါ တိုက် (၁) နှင့် (၂) အဆောက်အအုံများသို့ ရေဖြန့်ဝေပေးရန်အတွက် ရေပိုက်ဆက်သွယ်ခြင်းလုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်ပေးရန် ရန်ကုန်တိုင်း

ဒေသကြီးအစိုးရအဖွဲ့မှ ၂၉-၅-၂၀၁၄ ရက်စွဲပါစာဖြင့် မြို့တော်ဝန်၊
ရန်ကုန်မြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီသို့ အကြောင်းကြားခဲ့သည်။

၂၀၁၅

ဦးနေဝင်း ပါ ၉၁

နှင့်

ဌာနမှူး၊

အင်လင်နီယာဌာန၊

ရေနှင့်သန့်ရှင်းမှု

ရန်ကုန်မြို့တော်

စည်ပင်သာယာရေး

ကော်မတီ

ထို့ကြောင့် လျှောက်ထားခံရသူမှ တိုက် (၁) နှင့် (၂) တို့မှ
အသုံးပြုရန်အတွက် ရေသိုလှောင်ကန်၊ အဝီစိတွင်းနှင့် ရေတင်စက်
တည်ဆောက်ခြင်းလုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်ခဲ့ရာ ရာခိုင်နှုန်းပြည့် ပြီးစီးပြီး
ဖြစ်၍ တိုက် (၁) နှင့် (၂) တို့ အသုံးပြုလျက်ရှိသော ရေပိုက်များနှင့်
သွယ်တန်းချိတ်ဆက်ခြင်းအစီအစဉ်ကို ၁၅-၇-၂၀၁၄ နေ့တွင် ဆောင်ရွက်
မည်ဖြစ်ကြောင်း ၄-၇-၂၀၁၄ ရက်စွဲပါစာဖြင့် တိုက်သာယာရေးကော်မတီ
သို့ အကြောင်းကြားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

တားမြစ်စေစာချွန်တော်အမိန့်သည် တရားရုံး သို့မဟုတ်
တရားစီရင်ရေးသဘောဆန်သော စီမံခန့်ခွဲရေးအာဏာပိုင်များ၏
ဆောင်ရွက်ချက်များသည် စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာထက်ပို၍ ကျင့်သုံးထားခြင်း
သို့မဟုတ် စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာမရှိဘဲ ပြုလုပ်ခြင်းများကို ဆက်လက်
မဆောင်ရွက်ရန် တားမြစ်သောအမိန့်ဖြစ်သည်။

လျှောက်ထားသူများလျှောက်ထားသည့် ရန်ကုန်မြို့တော်
စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ၏ ဆောင်ရွက်ချက်သည် တရားရုံး
သို့မဟုတ် တရားစီရင်ရေးသဘောဆန်သော အမိန့်ချမှတ်ဆောင်ရွက်
သည့် ကိစ္စရပ်တစ်ခုခုမဟုတ်ဘဲ စီမံခန့်ခွဲမှုဆိုင်ရာ အကြောင်း
ကြားစာဖြစ်၍ တားမြစ်စေစာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ဆင့်ပေးနိုင်သည့်
ကိစ္စရပ်မျိုးမဟုတ်ပေ။

လျှောက်ထားသူများ၏ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေက
လျှောက်လဲတင်ပြရာတွင် လျှောက်ထားသူများက တရားလိုပြုလုပ်ပြီး

၂၀၁၅ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၂၀ ရက်နေ့တွင် ပါ ၉၁ တရားလွှတ်တော်တွင် တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၆/၂၀၁၄ ဖြင့်

နှင့်

ဌာနမှူး၊

အင်ဂျင်နီယာဌာန၊

ရေနှင့်သန့်ရှင်းမှု

ရန်ကုန်မြို့တော်

စည်ပင်သာယာရေး

ကော်မတီ

“ တရားလိုများအပါအဝင် နေထိုင်သူများ၏ ရေ၊ မီး၊ မိလ္လာ၊ ကားပါကင်နှင့် ကားပတ်လမ်းအတွက် အသုံးပြုရန် အလို့ငှာ နှစ်ပေါင်း (၂၀) ကျော် လက်ရှိထားသုံးစွဲလျက် ရှိသော (Service Area) နောက်ဖေးလမ်းမြေဧရိယာသည် တရားလိုများသာလျှင် ဆက်လက်၍ ဥပဒေအရ လက်ရှိထား နေထိုင်သုံးစွဲမြဲ သုံးစွဲပိုင်ခွင့်ရှိသော နောက်ဖေးလမ်းမြေ ဧရိယာဖြစ်ကြောင်း မြွက်ဟကြေညာပေးစေလိုမှု”

“ (ယခင်) ပြည်မြန်မာကုန်တိုက်အား ရောင်းချရာတွင် အချင်းဖြစ်ဧရိယာခန့်မှန်းအကျယ်အဝန်း (၂၀ ပေ x ၉၀ ပေ) ရှိသော အချင်းဖြစ် (Service Area) နောက်ဖေးလမ်း မြေကို စီးပွားရေးနှင့် ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးဝန်ကြီးဌာန ထံမှ နောက်ဆက်တွဲ တွဲဖက်ဝယ်ယူခဲ့သော တရားပြိုင်၏ စာချုပ် ချုပ်ဆိုဝယ်ယူထားမှုသည် စတင်ဝယ်ယူစဉ်ကတည်း က တရားလိုများအပေါ်တွင် တရားမဝင်အတည် မဖြစ်ကြောင်း အတိအလင်း မြွက်ဖော်ကြေညာပေးစေလိုမှု”

“ အချင်းဖြစ် (Service Area) နောက်ဖေးလမ်းမြေကို တရားပြိုင်သည် တရားလိုများ၏ သဘောတူခွင့်ပြုချက်မရှိဘဲ ဝယ်ယူပြီး လက်ရောက်ရယူ၍ အဆောက်အဦသစ်ဆောက် လုပ်ရန်အလို့ငှာ နှစ်ပေါင်း (၂၀) ကျော် တရားလိုများ လက်ရှိ ထားသုံးစွဲလျက်ရှိနေသည့် ရေ၊ မီး၊ မိလ္လာ၊

ကားပတ်လမ်း၊ ကားပါကင်နေရာအခင်းအကျင်းများကို
ဖျက်ဆီးပြောင်းရွှေ့ ခြင်း၊ မြေတူးခြင်းများကို ပြုလုပ်နေ၍
ထိုသို့မပြုလုပ်စေရန် တရားပြိုင်အပေါ် အမြဲတမ်း
တားမြစ်မိန့်ထုတ်ပေးစေလိုမှု”

တရားစွဲထားကြောင်း တင်ပြခဲ့သည်။ ထို့အပြင် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ
ပုဒ်မ ၈၀ အရ ကြိုတင်နို့တစ်စာပေး၍ ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်၊ မြို့ရွာနှင့်
အိုးအိမ်ဖွံ့ဖြိုးမှုဦးစီးဌာန၊ (ရုံးချုပ်) ဆောက်လုပ်ရေးဝန်ကြီးဌာန၊
ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်၊ ကုန်သွယ်ရေးညွှန်ကြားမှုဦးစီးဌာန၊ သုတေသနနှင့်
ပြည်သူ့ဆက်ဆံရေးဌာနခွဲ၊ စီးပွားရေးနှင့် ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးဝန်ကြီး
ဌာနတို့ (၂) ဦးအား နောက်တိုးတရားပြိုင်အဖြစ် ထည့်သွင်းလျှောက်ထား
ရန် စီစဉ်ထားရှိကြောင်းလည်း တင်ပြခဲ့သည်။

လျှောက်ထားသူများသည် ယခုလျှောက်ထားသည့်
အကြောင်းအရာဖြစ်စဉ်များကိုပင် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရား
လွှတ်တော်၌ သီးခြားတရားတစ်ထုံး စွဲဆိုထားပြီးဖြစ်၍ တရားစီရင်ရေး
လမ်းကြောင်းအအရ ကုစားရန် အခွင့်အရေးရရှိပြီးဖြစ်သည်။

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ စာချွန်တော်အမိန့်
ထုတ်ဆင့်ပေးရန် လျှောက်ထားတောင်းခံရာတွင် လက်အောက်ခံတရားရုံး
က စီရင်ဆုံးဖြတ်ရန်ရှိသည့် မှုခင်းကိစ္စရပ်အပေါ် စာချွန်တော်အမိန့်ဖြင့်
ဝင်ရောက်စွက်ဖက်မည်မဟုတ်ပေ။

ထို့ကြောင့် ဤတရားမအထွေထွေလျှောက်ထားမှုကို
စရိတ်နှင့် တကွပယ်သည်။

ရှေ့နေစရိတ် ကျပ် ၁၅၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

၂၀၁၅

ဦးနေဝင်း ပါ ၉၁

နှင့်

ဌာနမှူး၊

အင်ဂျင်နီယာဌာန၊

ရေနှင့်သန့်ရှင်းမှု

ရန်ကုန်မြို့တော်

စည်ပင်သာယာရေး

ကော်မတီ

တရားမအထူးအယူခံမှု

ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော
ဦးသာဌေး၊ ဦးစိုးညွန့်၊ ဦးမြသိမ်း၊ ဦးမြင့်အောင်၊
ဦးအောင်ဇော်သိန်းနှင့် ဦးမြင့်ဟန်တို့ရှေ့တွင်

ဦးမောင်မောင်ညိမ်း ပါ ၁၂

နှင့်

ဒေါ်သန်း ပါ ၁၂*

အမွေရှင်မကွယ်လွန်မီ သာစဉ်နာစဉ်ပြုစုစောင့်ရှောက်သူ
အမွေခံ သားချင်းတစ်ယောက်က အမွေရှင်အား ပြုစု
စောင့်ရှောက်မှုမရှိဘဲ ဆွေမျိုးဝတ္ထရားကို တမင်ပျက်ကွက်
စွန့်ပစ်ထားသူ အမွေခံ သားချင်းများကို အမွေမှ
ဖယ်ထုတ်ခြင်း ပြုနိုင် မပြုနိုင်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ အယူခံတရားလိုများသည် ဦးဘခက်နှင့် သွေး
တစ်ဝက်တူ တော်စပ်သူများဖြစ်ကြ၍ ဦးဘခက်၏ ကိစ္စိမသမီးဖြစ်သူ

* ၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ တရားမအထူးအယူခံမှုအမှတ် ၁၂

+ ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၇၂ တွင် ချမှတ်သော ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ
၁၂ ရက်စွဲပါ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို အယူခံမှု။

အမွေရှင် ဒေါ်မြရီနှင့် သွေးသားတော်စပ်မှုမရှိသော်လည်း ဥပဒေအရ သွေးတစ်ဝက် မောင်နှမတစ်ဝမ်းကွဲတော်စပ်သူများဖြစ်သည်။ အယူခံ တရားပြိုင် ဒေါ်သန်းသည် ဒေါ်မြရီ၏ ဖခင်ရင်းဘက်မှ ညီအစ်မ တစ်ဝမ်းကွဲတော်စပ်သူဖြစ်သည်။ အယူခံတရားလိုနှင့် အယူခံတရားပြိုင် တို့သည် နှစ်ဖက်လုံး အမွေရှင် ဒေါ်မြရီနှင့် တစ်ဝမ်းကွဲမောင်နှမတော်စပ် သူများ ဖြစ်ကြသည်ဟုဆိုလျှင်ပင် အမွေရှင်အား ပြုစုစောင့်ရှောက်မှုမရှိ သာမန်ဆွေမျိုးဝတ်နှင့် သံယောဇဉ်ပြတ် ပျက်ကွက်ခဲ့သဖြင့် အယူခံ တရားလိုများသည် ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်မြရီ၏ အမွေကို ရထိုက်ခွင့်ဆုံးရှုံး သည်ဖြစ်၍ အမွေရှင်ဒေါ်မြရီအား သာစဉ်နာစဉ် ပြုစုစောင့်ရှောက်သူ အယူခံတရားပြိုင် ဒေါ်သန်းသည်သာ ဒေါ်မြရီ၏ အမွေကို ခံစားထိုက်သူ ဖြစ်သည်။

၂၀၁၅
ဦးမောင်မောင်ညိမ်း
ပါ ၁၂
နှင့်
ဒေါ်သန်း ပါ ၁၂

မြန်မာဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေအရ အမွေရှင်အား ပြုစု စောင့်ရှောက်သူ ဆွေမျိုးမတော်သည့် သူတစ်ဝမ်းတစ်ယောက်သည်လည်း ကောင်း၊ သာမန်ဆွေမျိုးတစ်ယောက်သည်လည်းကောင်း မည်မျှပင် ပြုစု စောင့်ရှောက်စေကာမူ အမွေခံသားချင်းများကို အမွေမှ ဖယ်ထုတ်ခြင်း မပြုနိုင်သော်လည်း အမွေရှင်အား ပြုစုစောင့်ရှောက်သူ အမွေခံသားချင်း တစ်ယောက်သည် အမွေရှင်အား သာစဉ်နာစဉ် ပြုစုစောင့်ရှောက်သင့် သည့် သာမန်ဆွေမျိုးဝတ်နှင့် သံယောဇဉ်ပြတ် ပျက်ကွက်သည့် အခြား အမွေခံသားချင်းများကို ဖယ်ထုတ်၍ အမွေဆက်ခံနိုင်ခွင့်ရှိသည်။

အယူခံတရားလိုများအတွက် - ဦးမျိုးမြင့်စိုး၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
အယူခံတရားပြိုင်များအတွက် - ဦးသိန်းထွန်း၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

၂၀၁၅
ဦးမောင်မောင်ညိမ်း
ပါ ၁၂
နှင့်
ဒေါ်သန်း ပါ ၁၂

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၊ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊
တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၃ တွင် ဦးမောင်မောင်ညိမ်း ပါ ၂ ဦးတို့က
တရားပြိုင် ဒေါ်သန်း ပါ ၂ ဦးတို့အပေါ် အမွေဆက်ခံပိုင်ဆိုင်ကြောင်း
မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ် ၃၁၇၃/၂၀၁၀ ကို ပျက်ပြယ်ကြောင်း မြွက်ဟ
ကြေညာပေးရန်နှင့် အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အဆောက်အအုံတို့ကို တရားလို
များက အမွေဆက်ခံပိုင်ဆိုင်ကြောင်း ကြေညာပေးစေလိုမှုနှင့် မြေပေါ်တွင်
နေသူများကိုဖယ်ရှား၍ မြေနှင့် အဆောက်အအုံကို လက်ရောက်ရလိမ့်
စွဲဆိုရာ အမှုကိုပလပ်ခဲ့သည်။ တရားလို ဦးမောင်မောင်ညိမ်း ပါ ၂ ဦး
တို့က ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ တရားမ
အယူခံမှုအမှတ် ၇၂ တွင် အယူခံသော်လည်း အောင်မြင်မှုမရရှိသဖြင့်
အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုရန် ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေလျှောက်လွှာ
(အထူး) အမှတ် ၃၇၈ တွင် လျှောက်ထားသောအခါ အောက်ပါ
ပြဿနာကို ပြန်လည်စိစစ်ကြားနာနိုင်ရန် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုခဲ့သည်-

“ အမွေရှင်မကွယ်လွန်မီ သာစဉ်နာစဉ် ပြုစုစောင့်ရှောက်သူ
က အမွေရှင်အား ပြုစုစောင့်ရှောက်မှုမရှိဘဲ ဆွေမျိုး
ဝတ္တရားကို တမင်ပျက်ကွက်စွန့်ပစ်ထားသူ အမွေခံဆွေမျိုး
များအား အမွေမှ ဖယ်ထုတ်ခြင်း ပြုနိုင် မပြုနိုင်။”

အယူခံတရားလိုများ၏ရှေ့နေက (ရယက) ရုံးတွင် ညှိနှိုင်း
စဉ်၌ အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အဆောက်အအုံကို အယူခံတရားလိုများက အမွေ
ဆက်ခံကြောင်းကို ဒေါ်သန်းက ငြင်းဆိုခြင်းမရှိကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်မြေနှင့်
တိုက်တွင် မိမိအမွေဆက်ခံ၍ နေထိုင်သည်ဟုလည်း ဒေါ်သန်းက

မတင်ပြခဲ့ကြောင်း၊ အဆိုပါ မြေနှင့် တိုက်ကို အယူခံတရားလိုများက ရောင်းချ ပြီးလျှင် ၃ ပုံ ၁ ပုံ ခွဲပေးမည်ဟု တင်ပြသည်ကို ဒေါ်သန်းက လက်ခံ သဘောတူခဲ့ကြောင်း၊ အယူခံတရားပြိုင်ဘက်မှ ထွက်ဆိုချက်အရ ဒေါ်မြရီ (ကွယ်လွန်) သည် မောင်နှမတစ်ဝမ်းကွဲများဖြစ်သူ ဒေါ်သန်းအပြင် သက်ရှိထင်ရှား အခြားသူများကျန်ရစ်ကြောင်း၊ ဒေါ်မြရီ၏ ဖခင်ဘက်မှ ဒေါ်သန်းကဲ့သို့ တစ်ဝမ်းကွဲမောင်နှမများ ရှိကြကြောင်း ပေါ်ပေါက်သဖြင့် မှတ်ပုံတင်ကြေညာစာချုပ်ပါ ဒေါ်မြရီ၏ တစ်ဦးတည်း ဝမ်းကွဲညီမ ဒေါ်သန်းဆိုသည့်ကိစ္စမှာ မမှန်ကြောင်း၊ **မမြ နှင့် မောင်ကြွက်အမှု^(၁)၊ ဒေါ်လှရှင် နှင့် ဒေါ်အေးခင်အမှု^(၂)၊ မောင်ခက် နှင့် မရင်အမှု^(၃)** တို့တွင် သာစဉ်နာစဉ် ပြုစုစောင့်ရှောက်သင့် သည့် ဆွေမျိုးဝတ္တရားများကို အမွေခံတို့ကသိလျက်နှင့် တမင်မေ့လျော့ ပျက်ကွက်လျှင် သေသူကို ထောက်ပံ့ပြုစုပြီး သဂြိုဟ်သော သူတစ်ပါးက အမွေမှ ပယ်ထုတ်နိုင်သည်ဟု ထုံးပြုခဲ့ကြောင်း၊ **ကိုစိန်သောင်း နှင့် ကိုလှကြိုင်အမှု^(၄)၊ ဦးဘစန် ပါ ၃ နှင့် ဒေါ်လှလှ ပါ ၃ အမှု^(၅)** တို့တွင် သူတစ်ပါးတစ်ဦးသည်လည်းကောင်း၊ သာမန်ဆွေမျိုးတစ်ဦးသည် လည်းကောင်း မည်မျှပင် ပြုစုစောင့်ရှောက်စေကာမူ အမွေခံသားချင်း များကို အမွေမှ မဖယ်ထုတ်နိုင်၊ အမွေရှင်တစ်ဦးအား သာစဉ် နာစဉ်

၂၀၁၅
ဦးမောင်မောင်ညိမ်း
ပါ ၁၂
နှင့်
ဒေါ်သန်း ပါ ၁၂

(၁) ဘီအယ်လ်အား၊ စာ-၂၂၈။

(၂) ၁၉၅၇ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၂၄၂ (လွတ်တော်)။

(၃) ၁၉၆၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၂၇။

(၄) ၁၉၈၃ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၁၅၄။

(၅) ၁၉၈၄ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၂၈၇။

၂၀၁၅
ဦးမောင်မောင်ညီမီး
ပါ ၁၂
နှင့်
ဒေါ်သန်း ပါ ၁၂

ပြုစုစောင့်ရှောက်ရန် တမင်ပျက်ကွက်ပါက အမွေဆုံးရှုံးနိုင်သော်လည်း အမွေဆက်ခံခွင့်မရှိသူတစ်ဦးက အမွေရှင်အား သာစဉ်နာစဉ် ပြုစုစောင့်ရှောက်ရုံမျှဖြင့် အမွေဆက်ခံခွင့်မရှိဟု ထုံးပြုထားကြောင်း၊ နောက်ဆုံးစီရင်ထုံးပါမူကို လိုက်နာသင့်ကြောင်း၊ သူတစ်ပါးတို့က ယှဉ်ပြိုင်ပင်မသင့်သော အမွေခံအခွင့်အရေးရသူ အမွေခံဆွေမျိုး များအား အမွေမှ ဖယ်ထုတ်ခြင်းမပြုနိုင်သောကြောင့် ဤအထူးအယူခံမှု ကိုခွင့်ပြု၍ အယူခံတရားလိုများအား ဒီကရီချမှတ်ပေးသင့်ကြောင်း လျှောက်လဲ တင်ပြသည်။

အယူခံတရားပြိုင်များ၏ရှေ့နေက (ရယက) ရုံးတွင် ညှိနှိုင်းစဉ်က မြေနှင့်တိုက်ကိုရောင်ပြီး ၃ ပုံ ၁ ပုံ ခွဲပေးမည်ကို ဒေါ်သန်းက လက်ခံခဲ့ကြောင်း အယူခံတရားလိုဘက်မှ တင်ပြနေသော်လည်း ထို ညှိနှိုင်းချက်မှတ်တမ်းတွင် မည်သည့်မြေ၊ အဆောက်အအုံဟူ၍ တိကျစွာ ဖော်ပြထားခြင်းမရှိကြောင်း၊ ဦးဘခက်ပိုင်မြေဟူသာ ဖော်ပြထားပြီး အချင်းဖြစ်မြေ၊ အဆောက်အအုံနှင့် သက်ဆိုင်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ မူလရုံးက ကိစ္စိမသမီးအဖြစ် မွေးစားခြင်းခံရသူတစ်ဦး၏ အမွေကို မိရင်းဖရင်း ဘက်မှ ဆက်ခံခွင့်မရှိဘဲ မွေးစားမိဘများဘက်ကသာ ဆက်ခံခွင့်ရှိကြောင်း **မအေးတင် နှင့် ဒေါ်သန့်အမှု^(၆)** ကို ရည်ညွှန်းသုံးသပ်ခဲ့ရာ ကိစ္စိမ သားသမီးသည် မိရင်းဖရင်း၏အမွေကို ဆက်ခံခွင့်မရှိသော်လည်း ကိစ္စိမ သားသမီး ကျန်ရစ်သည့်အမွေကို မိရင်းဖရင်း၏ ဆွေမျိုးများက ဆက်ခံခွင့် ရှိသည်ဟု **မောင်ခက် နှင့် မရင် အမှု^(၇)၊ ဒေါ်လှရှင် နှင့် ဒေါ်အေးခင်အမှု^(၈)** တို့တွင် ဆုံးဖြတ်ထားကြောင်း၊ ထို့ကြောင့်

(၆) ၁၉၄၀ ခုနှစ်၊ ရန်ကုန်စီရင်ထုံး၊ စာ-၅၇၂ (စုံညီ)။

ကိတ္တိမသမီး ဒေါ်မြရီ၏ အမွေပုံကို ၎င်း၏မိဘရင်း၏ ဆွေမျိုးများက ဆက်ခံခွင့်ရှိကြောင်းမှာ ထင်ရှားကြောင်း၊ မွေးစားသားသမီးသည် မိရင်း ဖရင်းတို့၏ မိသားစုတွင် သူစိမ်းပြင်ပြင်အဖြစ် ရောက်ရှိသွားသည်ဟု မှတ်ယူခြင်းမှာ အဆိုပါ မိသားစုတွင် ကျန်ရစ်သူများ၏ အကျိုးကျေးဇူးကို ကာကွယ်ပေးရန် အတွက်သာဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုရည်ရွယ်ချက်ထက် ကျော်လွန်ပြီး မိရင်း ဖရင်းဘက်မှ မောင်နှမ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းများနှင့် သူစိမ်းပြင်ပြင်ဖြစ်သည်ဟု မှတ်ယူနိုင်မည်မဟုတ်ကြောင်း၊ အယူခံ တရားပြိုင် ဒေါ်သန်းသည် အမွေရှင် ဒေါ်မြရီနှင့် တစ်ဝမ်းကွဲညီမဖြစ် သဖြင့် ၎င်း၏ အနီးစပ်ဆုံးဆွေမျိုး ဖြစ်ကြောင်း၊ အယူခံတရားလိုများသည် ဒေါ်မြရီ၏ မွေးစားဖခင် ဦးဘခက်၏ သွေးတစ်ဝက်တော်စပ်သည့် တူများဖြစ်သောကြောင့် ဒေါ်မြရီ နှင့် သွေးတစ်ဝက်တော်စပ်သော တစ်ဝမ်းကွဲမောင်နှမများဖြစ်ကြောင်း၊ မြန်မာဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေအရ သွေးနီးသူက သွေးဝေးသူ သွေးတစ်ဝက် တော်စပ်သူများကို အမွေပုံမှ ဖယ်ထုတ်နိုင်ကြောင်း၊ **ဦးသင်းညွှာနှင့် မငွေဆိုင်အမှု^(၇)** ကို ကိုးကားကြောင်း၊ အယူခံတရားပြိုင်များသည် အမွေရှင် နှင့် ဆွေမျိုးတော်စပ်ပြီး ငယ်စဉ်ကပင် အမွေရှင်နှင့်အတူနေထိုင်ကာ ပြုစု စောင့်ရှောက်သူများဖြစ်၍ အမွေခံထိုက်သူများဖြစ်ကြောင်း၊ အယူခံ တရားလိုများသည် အမွေရှင်အား ဆန့်ကျင်သူများဖြစ်ပြီး အမွေရှင် ကွယ်လွန်ပြီးနောက် အမွေရယူရန် လုပ်ဆောင်သူများဖြစ်သောကြောင့် ကြားနာခဲ့သည့်ပြဿနာကို အယူခံတရားပြိုင်ဘက်သို့ အသာပေးဆုံးဖြတ် သင့်ကြောင်းဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

၂၀၁၅
ဦးမောင်မောင်ညီမီး
ပါ ၁၂
နှင့်
ဒေါ်သန်း ပါ ၁၂

(၇) ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၂၅၀။

၂၀၁၅
ဦးမောင်မောင်ညိမ်း
ပါ ၁၂
နှင့်
ဒေါ်သန်း ပါ ၁၂

မန္တလေးမြို့၊ မဟာအောင်မြေမြို့နယ်၊ ရွှေဘုန်းရှိရပ်ကွက်၊
အကွက်အမှတ် (၈၂၆)၊ ဦးပိုင် (၆၀/၁)၊ ဘိုးဘွားပိုင်မြေနှင့် ငွေဒါး
ရိပ်သာတိုက်သည် ကွယ်လွန်သူ မြို့မသူကြီး ဦးဘခက်နှင့် ဇနီး ဒေါ်လှမယ်
တို့ပိုင်ဆိုင်သော ပစ္စည်းများဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလိုများသည် ဦးဘခက်
၏ တူအရင်းများဖြစ်ကြောင်း၊ တရားပြိုင် ဒေါ်သန်းသည် ဦးဘခက်၏
ကိတ္တိမသမီး ဒေါ်မြရီကို အကြောင်းပြု၍ လာရောက်နေထိုင်သူဖြစ်
ကြောင်း၊ ဒေါ်မာလာသည် ဒေါ်သန်းခေါ်ယူရောက်ရှိလာသူဖြစ်ကြောင်း၊
ဒေါ်မြရီ သည် အပျိုကြီးဘဝဖြင့် ၁-၁-၂၀၁၀ နေ့တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့ကြောင်း၊
ကွယ်လွန်သူ ဦးဘခက်၊ ဇနီး ဒေါ်လှမယ်၊ ဒေါ်မြရီတို့တွင် အမွေခံအဖြစ်
တရားလိုများမှလွဲ၍ အခြားသူမကျန်ရစ်ကြောင်း၊ ဒေါ်သန်းသည် အမွေ
ဆက်ခံခွင့်မရှိဘဲ အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အဆောက်အအုံကို အမွေဆက်ခံ
ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း ကြေညာမှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ် ၃၁၇၃/၂၀၁၀ ကို
ပြုလုပ်ခဲ့သောကြောင့် ယင်းစာချုပ်ပျက်ပြယ်ကြောင်း၊ အဆိုပါ မြေနှင့်
အဆောက်အအုံကို တရားလိုများက အမွေဆက်ခံပိုင်ဆိုင်ကြောင်း မြွက်ဟ
ကြေညာပေးရန်နှင့် လက်ရောက်ရလို့မူ့စွဲဆိုရကြောင်း အဆိုပြုစွဲဆိုသည်။

တရားပြိုင် ဒေါ်သန်းသည် ဦးဘခက်၏ ကိတ္တိမသမီး
ဒေါ်မြရီ၏ ညီမဖြစ်ပြီး ဦးဘခက်တို့ ရှိစဉ်ကတည်းက အချင်းဖြစ်တိုက်တွင်
နေထိုင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ဒေါ်မြရီ၏အမွေကို ဆက်ခံရရှိခြင်းဖြစ်၍
အမွေဆက်ခံပိုင်ဆိုင်ကြောင်း ကြေညာစာချုပ်ကို ချုပ်ဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊
တရားလိုများသည် ဒေါ်မြရီနှင့် ၁၉၇၉ ခုနှစ် မှစ၍ အမှုအခင်းများ ဖြစ်ပွား
ရာမှ ဆက်သွယ်ဆက်ဆံမှု၊ ဝင်ထွက်သွားလာပတ်သက်မှုမရှိတော့
ကြောင်း၊ ဒေါ်မြရီနာမကျန်းစဉ်နှင့် နာရေးကိစ္စများတွင် တစ်စုံတစ်ရာလာ

ရောက်ခြင်း၊ ပြုစုစောင့်ရှောက်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ တရားပြိုင်ကသာ ဒေါ်မြရီ အား အတူနေထိုင်လျက် ပြုစုစောင့်ရှောက်ခြင်း၊ နာရေးဆောင်ရွက် ပေးခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်ခဲ့ကြောင်း၊ (ရယက) ရုံးတွင် တရားလိုများက ညှိနှိုင်းခဲ့ သော မြေကွက်မှာ ဦးဘခက်အမည်ပေါက် အကွက်အမှတ် (၈၂၈)၊ ဦးပိုင် အမှတ် (၁၆-ခ) မြေနှင့် အဆောက်အအုံသာဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလိုများ သည် ဒေါ်မြရီနှင့် တစ်ဝမ်းကွဲမောင်နှမဖြစ်သည်ဆိုလျှင်ပင် အမှုအခင်း များ ဖြစ်ပွားခဲ့ပြီး ဆွေခန်းမျိုးခန်းပြတ်စဲပြီးဖြစ်သည့်အပြင် ဒေါ်မြရီအား သာစဉ်နာစဉ် ပြုစုစောင့်ရှောက်မှုမရှိသည့်အတွက် အမွေခံထိုက်သူများ မဟုတ်ကြောင်းဖြင့် ချေပသည်။

၂၀၁၅
ဦးမောင်မောင်ညိမ်း
ပါ ၁၂
နှင့်
ဒေါ်သန်း ပါ ၁၂

အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းမှာ ဦးဘခက်၊ ဒေါ်လှမယ်တို့ အမည် ပေါက်ပိုင်ဆိုင်သည်။ ၎င်းတို့တွင် သားသမီးထွန်းကားခြင်းမရှိချေ။ ဒေါ်လှမယ် သည် ၁၉၆၅ ခုနှစ်တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့ပြီးနောက် ဦးဘခက်သည် ဒေါ်မြရီကို ကိတ္တိမသမီးအဖြစ် ၂-၁၀-၁၉၇၈ နေ့တွင် သက်သေခံအမှတ် (ခ) မှတ်ပုံတင်စာချုပ် ချုပ်ဆိုမွေးစားခဲ့သည်။ ထို့နောက် တစ်လခန့်အကြာ ၅-၁၁-၁၉၇၈ နေ့တွင် ဦးဘခက်ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။ ဦးဘခက်မကွယ်လွန်မီ တရားပြိုင် ဒေါ်သန်းသည် အသက် (၂၅) နှစ်အရွယ်မှစ၍ ဒေါ်မြရီနှင့် အတူ လာရောက်နေထိုင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ဒေါ်မြရီ၏ဖခင် ဦးစိန်ထွန်းနှင့် ဒေါ်သန်း၏ဖခင် ဦးစိန်ညွန့်တို့မှာ ညီအစ်ကိုအရင်းတော်စပ်၍ ဒေါ်မြရီနှင့် ဒေါ်သန်းမှာ ညီအစ်မတစ်ဝမ်းကွဲတော်စပ်သူများဖြစ်ကြသည်။ တရားပြိုင် အမှတ် (၂) ဒေါ်မာလာမှာ ဒေါ်သန်း၏ တူမအရင်းတော်စပ်သူဖြစ်သည်။ ဒေါ်မြရီသည် အပျိုကြီးဘဝဖြင့် ၁-၁-၂၀၁၀ နေ့တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။

၂၀၁၅
ဦးမောင်မောင်ညိုမီး
ပါ ၁၂
နှင့်
ဒေါ်သန်း ပါ ၁၂

တရားလိုများ၏မိခင်မှာ ဦးဘခက်နှင့် မိတူဖကွဲမောင်နှမ
တော်စပ်သဖြင့် တရားလိုများသည် ဦးဘခက်၏ တူတော်စပ်သော်လည်း
တူအရင်းမဟုတ်ဘဲ သွေးတစ်ဝက်တူတော်စပ်သူများဖြစ်ကြသည်။
တရားလိုများသည် ဦးဘခက်၏တူ တော်စပ်သောကြောင့် ဦးဘခက်၏
ကိစ္စိမသမီး ဒေါ်မြရီနှင့် ဥပဒေသဘောအရ မောင်နှမတစ်ဝမ်းကွဲ
တော်စပ်သည်ဟု ဆိုရပေမည်။ ဦးဘခက်တို့ ကွယ်လွန်သောအခါ ကိစ္စိမ
မွေးစားသမီးဖြစ်သူ ဒေါ်မြရီက အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းကို အမွေဆက်ခံရရှိ၍
အမည်ပေါက်ပိုင်ဆိုင်သည်။

အမွေရှင် ဒေါ်မြရီသည် ဦးဘခက်၏ ကိစ္စိမသမီးဖြစ်၍
၎င်း၏မိရင်းဖရင်းတို့၏ မိသားစုတွင် သူတစ်စိမ်းအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိသွား
သည်ဆိုခြင်းမှာ အဆိုပါ မိသားစုတွင် ကျန်ရစ်သူများ၏ အကျိုးကျေးဇူးကို
ကာကွယ်ပေးရန်အတွက်မျှသာဖြစ်ပြီး ထိုရည်ရွယ်ချက်ထက် ကျော်လွန်၍
အဓိပ္ပာယ်ကောက်ယူရန်မသင့်ချေ။ အမွေဆက်ခံရေးကိစ္စအလို့ငှာ ကိစ္စိမ
သားသမီးသည် မိရင်းဖရင်းအိမ်ထောင်နှင့် လုံးဝအဆက်အသွယ်ပြတ်
သွားပြီဟုသာ ကောက်ယူရသည်။ ယင်းမူသဘောကို **မောင်ခက် နှင့်
မရင်အမှု^(၃)** တွင် သုံးသပ်ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြောင်း တွေ့ရသည်။

အမွေရှင် ဒေါ်မြရီသည် မိရင်းဖရင်း၏မိသားစုတွင် အမွေ
ဆက်ခံရေးကိစ္စအလို့ငှာ သူစိမ်းပြင်ပြင်အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိသွားသော်လည်း
၎င်း၏ဖခင်အရင်းဘက်မှ ညီအစ်မတစ်ဝမ်းကွဲတော်စပ်သူ အယူခံ
တရားပြိုင် ဒေါ်သန်းသည် အမွေရှင် ဒေါ်မြရီ၏အမွေကို သူတစ်စိမ်းအဖြစ်
ဆက်ခံခွင့် မရှိတော့ဟု မဆိုနိုင်ချေ။ ကိစ္စိမသားသမီး၏ အမွေဆက်ခံရေး

ကိစ္စအတွက်သာ ရည်ရွယ်ပြီး ကိတ္တိမသားသမီး၏အမွေကို ၎င်း၏ ဆွေမျိုးများက ဆက်ခံခွင့်မရှိကြောင်း ကန့်သတ်ထားမှုမရှိသည်ကို **မောင်ခက် နှင့် မရင် အမှု^(၃)** တွင် တွေ့ရသည်။ ထိုအမှုတွင် ကွယ်လွန်သူ မွေးစားသား၏အမွေကို ညီမအရင်းနှင့် မွေးစားဖခင်ဘက်မှ တော်စပ်သော မြေးများ အမွေလုကြသည်။ မွေးစားသားသမီးသည် မွေးစားမိဘ၏ အမွေကိုသာမက မွေးစားမိဘ၏ ဆွေမျိုးများအမွေကို လည်း ဆက်ခံခွင့်ရှိသည်ဆိုသော ဥပဒေသမှာ အခြေခံဖြစ်သည်။ မွေးစားသား၏အမွေကို ၎င်း၏ညီမအရင်းက အမွေဆက်ခံခွင့် ရှိ မရှိ ဥပဒေပြဿနာ ပေါ်ပေါက်သည်။ မွေးစားသား၏ ညီမအရင်းသည် ကွယ်လွန်သူနှင့် အတူနေပြီး ပြုစုစောင့်ရှောက်ခြင်းနှင့် ကွယ်လွန်သည့်အခါ သင်္ဂြိုဟ်ခဲ့သည်ဆိုသည့် အကြောင်းအချက်ဖြင့် ညီမအရင်းအား အမွေဆက်ခံခွင့်ပေးကြောင်း ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။

၂၀၁၅
ဦးမောင်မောင်ညိမ်း
ပါ ၁၂
နှင့်
ဒေါ်သန်း ပါ ၁၂

ဤအမှုတွင် အမွေရှင် ဒေါ်မြရီ၏အမွေကို မွေးစားမိဘ ဘက်မှ မောင်တစ်ဝမ်းကွဲတော်စပ်သူ အယူခံတရားလိုများနှင့် မိဘရင်း ဘက်မှ ညီမတစ်ဝမ်းကွဲတော်စပ်သူ အယူခံတရားပြိုင် ဒေါ်သန်းတို့သည် မြန်မာဓလေ့ထုံးတမ်း ဥပဒေအရ အမွေဆက်ခံခွင့်အခွင့်အရေးရှိကြသည်။ ၎င်းတို့နှစ်ဖက်လုံးသည် ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်မြရီ၏အမွေကို ရထိုက်သူများ ဟုတ် မဟုတ်ကို စိစစ်ရန်ဖြစ်သည်။

အယူခံတရားလိုတို့သည် ဦးဘခက်ကွယ်လွန်ပြီးနောက် ဒေါ်မြရီနှင့် အပြန်အလှန် အမှုအခင်းများ စွဲဆိုဖြစ်ပွားခဲ့ကြပြီး ၁၉၈၆- ၈၇ ခုနှစ်မှစ၍ ဒေါ်မြရီထံ အသွားအလာ အဆက်အသွယ်မပြုတော့

၂၀၁၅
ဦးမောင်မောင်ညိမ်း
ပါ ၁၂
နှင့်
ဒေါ်သန်း ပါ ၁၂

ကြောင်း၊ ဒေါ်မြရီအား အစ်မတစ်ဝမ်းကွဲတော်စပ်သူအဖြစ် ကြည့်ရှု
စောင့်ရှောက်မှုမပြုသည့်ပြင် ဒေါ်မြရီကွယ်လွန်ပြီး နာရေးကိစ္စကိုပင် သိရှိ
သွားရောက်ခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း အယူခံတရားလို ဦးမောင်မောင်ညိမ်း၏
ထွက်ဆိုချက်အရ တွေ့ရသည်။ ထို့ကြောင့် အယူခံတရားလိုတို့သည်
အမွေရှင် ဒေါ်မြရီအပေါ် သာစဉ်နာစဉ် ပြုစုစောင့်ရှောက်သင့်သည့်
သာမန်ဆွေမျိုးဝတ်များနှင့် သံယောဇဉ်ပြတ် ပျက်ကွက်ခဲ့သူများဖြစ်သည်
ဟု ဆိုရပေမည်။

အယူခံတရားပြိုင် ဒေါ်သန်းသည် အမွေရှင် ဒေါ်မြရီနှင့်
ညီအစ်မတစ်ဝမ်းကွဲတော်စပ်သူဖြစ်ပြီး ဦးဘခက်မကွယ်လွန်မီကတည်းက
ဒေါ်မြရီနှင့် အတူနေထိုင်ကာ ဒေါ်မြရီအား ကွယ်လွန်သည့်အထိ ပြုစု
စောင့်ရှောက်ပေးခဲ့ကြောင်း၊ ကွယ်လွန်သည့်အခါ နာရေးကိစ္စဆောင်ရွက်
ပေးခဲ့ကြောင်း အမှုတွင် အငြင်းမပွားပေါ်ပေါက်သည်။

ကိုစိန်သောင်း နှင့် ကိုလှကြိုင်အမှု^(၇) တွင် မြန်မာဓလေ့
ထုံးတမ်းဥပဒေအရ ကိုယ်ရေးပြားရောဂါသည် မပုစော၏အမွေနှင့်
ပတ်သက်၍ ၎င်းအား ပြုစုစောင့်ရှောက်နေသူ အမွေခံသားချင်း
တစ်ယောက်သည် အခြားအမွေခံသားချင်းများကိုကျော်လွန်၍ တစ်ဦးတည်း
အမွေဆက်ခံနိုင်ခွင့်ရှိသော်လည်း ဆွေမျိုးမတော်သည့် သူတစ်ပါး
တစ်ယောက်သည်လည်းကောင်း၊ သာမန်ဆွေမျိုးတစ်ယောက်သည်
လည်းကောင်း မည်မျှပင် ပြုစုစောင့်ရှောက်စေကာမူ အမွေခံသားချင်း
များကို အမွေမှ ဖယ်ထုတ်ခြင်းမပြုနိုင်ဟု ထုံးပြုသည်။ ထိုအမှုတွင်
ကိုယ်ရေးပြားရောဂါသည် မပုစောနှင့် ဖအေတူအမေကွဲမောင်နှမတော်သူ

ကိုစိန်သောင်းက မပုစော၏အမွေကို ဆက်ခံပိုင်ဆိုင်ကြောင်း မြက်ဟ
ပေးရန်နှင့် လက်ရောက်ရလိုမှုကို ကိုလှကြိုင်အပေါ် စွဲဆိုခြင်းဖြစ်သည်။
ကိုလှကြိုင်သည် မပုစောနှင့် တစ်ဝမ်းကွဲမောင်နှမမျှသာ တော်စပ်သူဖြစ်ပြီး
မပုစောကို ပြုစုစောင့်ရှောက်ခဲ့သူဖြစ်သည်။ ကိုစိန်သောင်းသည် ကိုလှကြိုင်
ထက် မျိုးဆက်နီးသူဖြစ်သည့်အလျောက် သာမန်ဆွေမျိုးတော်စပ်သူ
ကိုလှကြိုင်သည် မပုစော၏အမွေကို ဆက်ခံနိုင်သူ အမွေခံအမွေစား
တစ်ယောက်မဟုတ်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

၂၀၁၅
ဦးမောင်မောင်ညိမ်း
ပါ ၁၂
နှင့်
ဒေါ်သန်း ပါ ၁၂

ဦးဘစန် ပါ ၃ နှင့် ဒေါ်လှလှ ပါ ၃ အမှု^(၁) တွင် မြန်မာဓလေ့
ထုံးတမ်းဥပဒေအရ အမွေစားအမွေခံတစ်ဦးသည် အမွေရှင်အား သာစဉ်
နာစဉ် ပြုစုစောင့်ရှောက်ရန် တမင်ပျက်ကွက်ပါက အမွေဆုံးရှုံးနိုင်သည်
မှန်သော်လည်း အမွေဆက်ခံခွင့်မရှိသူတစ်ဦးက အမွေရှင်အား သာစဉ်
နာစဉ် ပြုစုစောင့်ရှောက်ရုံမျှဖြင့် အမွေဆက်ခံခွင့်မရကြောင်း၊ ဦးဘစန်
ပါ ၃ ဦးတို့၏ ဦးလေးဖြစ်သူ ဦးဘရွှေသည် အမွေရှင် ဒေါ်မမထက်စော၍
ကွယ်လွန်ခဲ့သဖြင့် ဦးဘစန်တို့သည် သွေးသားတော်စပ်မှုအရ ဒေါ်မမ၏
အမွေကို သာမန် အားဖြင့် ဆက်ခံခွင့်မရှိသည့် အလျောက်
ကွယ်လွန်သူအား သာစဉ်နာစဉ် ပြုစုစောင့်ရှောက်ရုံမျှဖြင့်
အမွေဆက်ခံခွင့်မရနိုင်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်သည်။

အဆိုပါ စီရင်ထုံးနှစ်ရပ်တွင် မျိုးဆက်အနီးအဝေးအရလည်း
ကောင်း၊ သွေးသားတော်စပ်မှုအရလည်းကောင်း အမွေဆက်ခံခွင့်
အစီအစဉ်အရ မျိုးဆက်ဝေးသူ သာမန်ဆွေမျိုးဖြစ်သူက အမွေရှင်ကို
ပြုစုစောင့်ရှောက်သော်လည်း အမွေခံသားချင်းတစ်ဦးကို အမွေမှ

၂၀၁၅
ဦးမောင်မောင်ညိမ်း
ပါ ၁၂
နှင့်
ဒေါ်သန်း ပါ ၁၂

ဖယ်ထုတ်ခြင်းမပြုနိုင်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ကို တွေ့ရသည်။

ဤအမှုတွင် အယူခံတရားလိုများသည် ဦးဘခက်နှင့် သွေးတစ်ဝက် တူတော်စပ်သူများဖြစ်ကြ၍ ဦးဘခက်၏ ကိစ္စိမသမီးဖြစ်သူ အမွေရှင် ဒေါ်မြရီနှင့် သွေးသားတော်စပ်မှုမရှိသော်လည်း ဥပဒေအရ သွေးတစ်ဝက်မောင်နှမတစ်ဝမ်းကွဲတော်စပ်သူများဖြစ်သည်။ အယူခံတရားပြိုင် ဒေါ်သန်းသည် ဒေါ်မြရီ၏ ဖခင်ရင်းဘက်မှ ညီအစ်မတစ်ဝမ်းကွဲတော်စပ်သူဖြစ်သည်။ အယူခံတရားလိုနှင့် အယူခံတရားပြိုင်တို့သည် နှစ်ဖက်လုံး အမွေရှင် ဒေါ်မြရီနှင့် တစ်ဝမ်းကွဲမောင်နှမတော်စပ်သူများ ဖြစ်ကြသည်ဟုဆိုလျှင်ပင် အမွေရှင်အား ပြုစုစောင့်ရှောက်မှုမရှိ သာမန် ဆွေမျိုးဝတ်နှင့် သံယောဇဉ်ပြတ် ပျက်ကွက်ခဲ့သဖြင့် အယူခံတရားလိုများသည် ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်မြရီ၏အမွေကို ရထိုက်ခွင့်ဆုံးရှုံးသည်ဖြစ်၍ အမွေရှင်ဒေါ်မြရီအား သာစဉ်နာစဉ် ပြုစုစောင့်ရှောက်သူ အယူခံတရားပြိုင် ဒေါ်သန်းသည်သာ ဒေါ်မြရီ၏အမွေကို ခံစားထိုက်သူဖြစ်သည်ဟု ဆိုရပေမည်။

မြန်မာဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေအရ အမွေရှင်အား ပြုစုစောင့်ရှောက်သူ ဆွေမျိုးမတော်သည့် သူတစ်ဝမ်းတစ်ယောက်သည်လည်း ကောင်း၊ သာမန်ဆွေမျိုးတစ်ယောက်သည်လည်းကောင်း မည်မျှပင် ပြုစုစောင့်ရှောက်စေကာမူ အမွေခံသားချင်းများကို အမွေမှ ဖယ်ထုတ်ခြင်း မပြုနိုင်သော်လည်း အမွေရှင်အား ပြုစုစောင့်ရှောက်သူ အမွေခံသားချင်းတစ်ယောက်သည် အမွေရှင်အား သာစဉ်နာစဉ် ပြုစုစောင့်ရှောက်သင့်သည့် သာမန်ဆွေမျိုးဝတ်နှင့် သံယောဇဉ်ပြတ် ပျက်ကွက်သည့်

အခြားအမွေခံသားချင်းများကို ဖယ်ထုတ်၍ အမွေဆက်ခံနိုင်ခွင့်ရှိသည်ဟု သုံးသပ်ရပေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ကြားနာခဲ့သည့်ပြဿနာအပေါ် “အမွေရှင် မကွယ်လွန်မီ သာစဉ်နာစဉ်ပြုစုစောင့်ရှောက်သူ အမွေခံသားချင်းက အမွေရှင်အား ပြုစုစောင့်ရှောက်မှုမရှိဘဲ ဆွေမျိုးဝတ္တရားကို တမင် ပျက်ကွက် စွန့်ပစ်ထားသူ အမွေခံဆွေမျိုးများအား အမွေမှ ဖယ်ထုတ်ခြင်း ပြုနိုင်သည်” ဟု ဖြေဆိုလိုက်သည်။

၂၀၁၅
ဦးမောင်မောင်ညိမ်း
ပါ ၁၂
နှင့်
ဒေါ်သန်း ပါ ၁၂

သို့ဖြစ်၍ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က ဦးမောင်မောင်ညိမ်း ပါ ၂ ဦးတို့ စွဲဆိုသည့်အမှုကို ပလပ်ခွဲခြင်းအပေါ် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က အတည်ပြုခဲ့ခြင်းသည် မှားယွင်းခြင်း မရှိကြောင်း တွေ့ရသည်။

ထို့ကြောင့် ဤတရားမအထူးအယူခံမှုကို တရားရုံး အဆင့်ဆင့်စရိတ်နှင့်တကွ ပလပ်လိုက်သည်။

ရှေ့နေစရိတ် ကျပ် ၅၀၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

+ ၂၀၁၅ ခုနှစ်

ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၈ ရက်

တရားမအယူခံမှု

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
ဦးစိုးညွန့်ရွှေတွင်

ဦးမျိုးညွန့်

နှင့်

ဖတ်(စ်)ပရော်ပါတီးဟိုးဒင်း(စ်)ပီတီအီးလီမိတက် ပါ ၂*

မသမာစိတ်ဖြင့် ရာဇဝတ်ကြောင်းတရားစွဲဆိုခြင်းကြောင့်
လျော်ကြေးငွေရလိုမှုသည် ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်
ဥပဒေပထမဇယားအမှတ်စဉ် ၂၃ နှင့် သက်ဆိုင်ပြီး တစ်ဦး
တစ်ယောက်သောသူအား အခြားနစ်နာမှုဖြစ်စေသည့်
အတွက် လျော်ကြေးငွေရလိုမှုသည် ကာလစည်းကမ်းသတ်
အက်ဥပဒေပထမဇယားအမှတ်စဉ် ၂၂ နှင့် သက်ဆိုင်ခြင်း

ပထမဇယားအမှတ်စဉ် ၂၂ နှင့်သက်ဆိုင်သည့်အမှုဖြစ်ပါက
စည်းကမ်းသတ်ကာလကို နစ်နာစေသည့်ရက်ကစ၍
ရေတွက်ရခြင်း၊ တရားလိုအား အပြီးအပြတ်လွှတ်သည့်နေ့
သို့မဟုတ် တရားရှင်လွှတ်သည့်နေ့မှစ၍ ရေတွက်ရန်
မဟုတ်ခြင်း။

* ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၄၀၀

+ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၈၈၃ တွင် ချမှတ်သော ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၁၃
ရက်စွဲပါ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို အယူခံမှု။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေပထမဇယား အမှတ်စဉ် ၁၇၊ ၁၈၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၃၊ ၂၄ နှင့် ၂၅ တို့တွင် လျော်ကြေးငွေ ရလို့မူအချို့အတွက် စည်းကမ်းသတ်ကာလများကို ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ အမှတ်စဉ် ၂၂ သည် အမှတ်စဉ် ၁၇၊ ၁၈၊ ၁၉၊ ၂၃၊ ၂၄ နှင့် ၂၅ တို့တွင် အကျိုးမဝင်သည့် အခြားနစ်နာမှုဖြစ်စေသည့်အတွက် လျော်ကြေးငွေ ရလို့မူနှင့် သက်ဆိုင်သည်။ မသမာစိတ်ဖြင့် ရာဇဝတ်ကြောင်းစွဲဆိုခြင်း ကြောင့် လျော်ကြေးငွေရလို့မူသည် ကာလစည်းကမ်းသတ်ပထမဇယား အမှတ်စဉ် ၂၃ နှင့် သက်ဆိုင်ခြင်းကြောင့် အမှတ်စဉ် ၂၂ နှင့် မသက်ဆိုင်ပေ။

၂၀၁၅
ဦးမျိုးညွန့်
နှင့်
ဖတ်(စ်)ပရော်ပါတီး
တိုးဒင်း(စ်)ဝီတီအီး
လီမိတက် ပါ ၂

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ တရားလို၏ အဆိုလွှာတွင် အဆိုပြုချက်အရ ပင်လျှင် တရားလိုအား နစ်နာစေသည့်နေ့ရက်သည် တရားပြိုင်တို့က တရားလိုအပေါ် ရာဇဝတ်ကြောင်းစတင်စွဲဆိုသည့်နေ့ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားပေါ်ပေါက်သည်။ တရားလိုအား အမှုမှ အပြီးအပြတ်လွတ် သည့်နေ့၊ တရားရှင်လွတ်သည့်နေ့များသည် တရားလိုအား နစ်နာစေသည့် နေ့ရက်များမဟုတ်ပေ။

ဒေါက်တာမြင့်အောင်နှင့် တိုင်းဒေသကြီးတရား လွှတ်တော်တရားသူကြီး၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော် ပါ ၃ အမှု^(၇) တွင် တရားလိုမိန်းမပျိုကျောင်းသူတစ်ဦးအား တရားခံက လူပုံအလယ်တွင် ရိုက်နှက်ခဲ့သဖြင့် ဂုဏ်သိက္ခာထိခိုက်သောကြောင့် နစ်နာကြေးငွေရလို့မူစွဲဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုအမှုတွင် တရားလိုအား နစ်နာစေသည့် နေ့ရက်ဆိုသည်မှာ တရားခံက တရားလိုအား နစ်နာအောင် ပြုလုပ်သည့်နေ့ဖြစ်သလား၊ တရားခံ အပြစ်ဒဏ်စီရင်ချက်

၂၀၁၅
ဦးမျိုးညွန့်
နှင့်
ဖတ်(စ်)ပရော်ပါတီး
ဟိုးဒင်း(စ်)ပီတီအီး
လီမိတက် ပါ ၂

ချမှတ်သည့်နေ့ဖြစ်သလား အငြင်းပွားကြသည်။ ပြည်ထောင်စုတရား
လွှတ်တော်ချုပ်က ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေပထမဇယား
အမှတ်စဉ် ၂၂ အရ နစ်နာ စေသည့်နေ့ဆိုသည်မှာ တရားခံအပေါ်
ရာဇဝတ်တရားရုံးက စီရင်ချက် ချမှတ်သည့်နေ့မဟုတ်ဘဲ တရားလိုအပေါ်
နစ်နာမှုဖြစ်ပေါ်စေသည့်နေ့ရက် ဖြစ်သည်ဟု ပြဆိုထားသည်။

ဒေါက်တာမြင့်အောင်အမှုနှင့် ယခုအမှုမှာ ဖြစ်ရပ်ချင်း
မတူသော်လည်း ယင်းအမှုတွင် ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေ
ပထမဇယား အမှတ်စဉ် ၂၂ ပါ နစ်နာစေသည့်နေ့နှင့်စပ်လျဉ်း၍
ကောက်ယူသုံးသပ်ချက်မှာ လျော်ကန်သင့်မြတ်သည်ဟု ဆိုနိုင်သည်။

တရားပြိုင်က တရားလိုအပေါ် ရာဇဝတ်ကြောင်းဖြင့် တရား
စွဲဆိုသည့်နေ့ကပင် တရားလိုအား ထိခိုက်နစ်နာစေပြီးဖြစ်၍ တရားလို
အား အပြီးအပြတ်လွှတ်သည့်နေ့ သို့မဟုတ် တရားရှင်လွှတ်သည့်အခါမှ
သာ ထိခိုက်နစ်နာစေသည်မဟုတ်ကြောင်း မြင်သာသည်။

ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေပထမဇယား အမှတ်စဉ်
၂၂ အရ နစ်နာစေသည့်နေ့ရက်ကစ၍ စည်းကမ်းသတ်ကာလ စတင်
ရေတွက်ရန်ဖြစ်သောကြောင့် တရားလို ယခုအမှုတရားစွဲဆိုသည့်
၁၄-၅-၂၀၀၉ နေ့တွင် စည်းကမ်းသတ်ကာလကျော်လွန်ကြောင်း တွေ့ရှိ
ရသည်။

အယူခံတရားလိုအတွက် - ဦးအောင်သန်းဦး၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
အယူခံတရားပြိုင်များအတွက် - ဦးစံတင်၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊
 တရားမကြီးမှုအမှတ် ၈၈၃ တွင် ဦးမျိုးညွန့်က ဖတ်(စ်)ပရော်ပါတီး
 ဟိုးဒင်း(စ်) ပီတီအီးကုမ္ပဏီလီမိတက် ပါ ၂ ဦးတို့အပေါ် နစ်နာကြေးနှင့်
 လျော်ကြေးငွေ ကျပ် ၁၇၀၈၃၇၀၀၀၀၀ ရလိုကြောင်း တရားစွဲဆိုသည်။
 မူလတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က ငြင်းချက် (၅) ရပ် ထုတ်နှုတ်ပြီး
 စွဲဆိုသောအမှုသည် ကာလစည်းကမ်းသတ်ကျော်လွန်ခြင်း ရှိ မရှိ နှင့်
 တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်း ပေါ်ပေါက်ခြင်း ရှိ မရှိ ပဏာမငြင်းချက် (၂) ရပ်
 ကို ဦးစွာကြားနာပြီးနောက် တရားလိုစွဲဆိုသောအမှုသည် ကာလ
 စည်းကမ်းသတ်ကျော်လွန်ကြောင်း ဖြေဆိုဆုံးဖြတ်၍ အမှုကို ပလပ်သည်။
 ယင်းစီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ဦးမျိုးညွန့်က ကျေနပ်မှုမရှိသဖြင့်
 ပြည်ထောင်စု တရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ ဤအယူခံမှုကို တင်သွင်းသည်။

၂၀၁၅
 ဦးမျိုးညွန့်
 နှင့်
 ဖတ်(စ်)ပရော်ပါတီး
 ဟိုးဒင်း(စ်)ပီတီအီး
 လီမိတက် ပါ ၂

အဆိုလွှာတွင် တရားပြိုင်တို့က တရားလိုအပေါ် ကုမ္ပဏီ
 အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၈၂ နှင့် ၂၈၂ (က) တို့ အရ ဗဟန်းမြို့နယ်တရားရုံး၊
 ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၁၀၂/၂၀၀၃ (ရန်ကုန်အနောက်ပိုင်းခရိုင်တရားရုံး၊
 ပြစ်မှုကြီး ၁၄၂/၂၀၀၄၊ ရန်ကုန်မြောက်ပိုင်းခရိုင်တရားရုံး၊
 ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၁၅၀/၂၀၀၇) ဖြင့် တရားစွဲရာ ၈-၄-၂၀၀၈ နေ့တွင်
 တရားလိုအား အပြီး အပြတ်လွှတ်သည့် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ကြောင်း၊
 တရားလိုများ မမှန်မကန် တိုင်ကြားသည်ဟုဆိုကာ ပြစ်မှုပုဒ်မ ၂၁၁ အရ
 ဗဟန်းမြို့နယ်တရားရုံးတွင် အမှတ် (၂) တရားပြိုင်က စွဲဆိုသော
 ပြစ်မှုကြီးအမှုအမှတ် ၆၇၁/၂၀၀၆ အမှုကိုလည်း ရန်ကုန်အနောက်ပိုင်း
 ခရိုင်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု အမှတ် ၃၃၄/၂၀၀၇ တွင် ၃၁-

၂၀၁၅
ဦးမျိုးညွန့်
နှင့်
ဖတ်(စ်)ပရော်ပါတီး
တိုးဒင်း(စ်)ပီတီအီး
လီမိတက် ပါ ၂

၁-၂၀၀၈ ရက်စွဲပါအမိန့်ဖြင့် စွဲချက်တင်ခြင်းကို ပယ်ဖျက်ခဲ့ကြောင်း၊
ယင်းအမိန့်များကို တရားရုံးချုပ်က အတည်ပြုခဲ့ကြောင်း၊ ထိုသို့
တရားပြိုင်များက တရားလိုအပေါ် တရားစွဲဆိုခြင်းကြောင့် တရားလိုတွင်
စိတ်ဆင်းရဲကိုယ်ဆင်းရဲဖြစ်ရသည့်အပြင် ဂုဏ်သိက္ခာကျဆင်းခြင်း၊
လုပ်ငန်းထိခိုက်ခြင်း၊ လုပ်ငန်းမဆောင်ရွက် နိုင်သဖြင့်
ငွေကြေးကုန်ကျစရိတ်များ၊ ဆုံးရှုံးနစ်နာခြင်းများကြောင့် နစ်နာကြေးငွေနှင့်
လျော်ကြေးငွေကို ကျပ် ၁၇၀၈၃၇၀၀၀၀၀ ရထိုက်ကြောင်း တရားလိုက
အဆိုပြုသည်။

ချေလွှာတွင် အခြားအချက်များအပြင် ပြစ်မှုကြီးအမှတ်
၁၀၂/၂၀၀၃ ကို တရားသေလွှတ်သည့်နေ့မှာ ၈-၄-၂၀၀၈ ဖြစ်ပြီး
ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၆၇၁/၂၀၀၆ စွဲဆိုမှု အခြားနည်းပြီးပြတ်သည့်နေ့မှာ
၃၁-၁-၂၀၀၈ နေ့ဖြစ်သဖြင့် ဤအမှုစွဲဆိုသည့် ၁၄-၅-၂၀၀၉ နေ့တွင်
စွဲဆိုသောအမှုသည် ကာလစည်းကမ်းသတ်ကျော်လွန်ကြောင်း၊
ဆိုလွှာအပိုဒ် (၆) နှင့် (၁၀) ပါ ပြစ်မှုများစွဲဆိုခြင်းသည် မသမာစိတ်
သို့မဟုတ် မလိုမုန်းထားစိတ်ဖြင့် စွဲဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ တရားစွဲဆိုခြင်းကို
ဖြစ်မြောက်စေသည့် အကြောင်းခြင်းရာများ အဆိုလွှာတွင်ပါရှိခြင်းမရှိ
ကြောင်း၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၁၀၂/၂၀၀၃ စွဲဆိုသူသည် အမှတ် (၁)
တရားပြိုင်ကုမ္ပဏီဖြစ်ပြီး အမှတ် (၂) တရားပြိုင်သည် အမှတ် (၁)
တရားပြိုင်ကုမ္ပဏီတွင် အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ဆောင်ရွက်သူဖြစ်၍
အမှတ် (၂) တရားပြိုင်အပေါ် စွဲဆိုခွင့်မရှိကြောင်း၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ်
၆၇၁/၂၀၀၆ စွဲဆိုသူမှာ အမှတ် (၂) တရားပြိုင်ဖြစ်၍ အမှတ် (၁)
တရားပြိုင်အပေါ် စွဲဆိုခွင့်မရှိကြောင်း၊ ယင်းအမှုများမှာ တရားစွဲဆိုရန်

အကြောင်းများသည် တရားပြိုင်တစ်ဦးစီအပေါ် သီးခြားစီပေါ်ပေါက်သည့် အပြင် ထိုအကြောင်းများနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားပြိုင်များသည် ပူးတွဲ တာဝန်မရှိသဖြင့် တရားပြိုင်များ ပူးတွဲစွဲဆိုခြင်းမှာ မှားယွင်းကြောင်း၊ တရားလိုအပေါ်စွဲဆိုသည့် ပြစ်မှုနှစ်ရပ်၏ တရားလိုများမှာလည်း တူညီခြင်းမရှိသဖြင့် အမှုဖြစ်အကြောင်းအရာလည်းမတူညီကြောင်း၊ ယင်းအမှုများ ပြီးပြတ်သောနေ့များလည်းမတူ၊ သက်သာခွင့်ရထိုက်စေ သော ပြုလုပ်မှုများလည်း မတူညီသည့်အပြင် တစ်ဆက်တည်းဖြစ်သော တူညီသော ပြုလုပ်မှုများမဟုတ်သဖြင့် ကွဲပြားခြားနားသော အနေအထား များအရ ပြစ်မှုကြောင်းစွဲဆိုမှုများဖြစ်၍ တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်းများ မှားယွင်းကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ အဆိုလွှာကို ပလပ်ရန်ဖြစ်ကြောင်း တရားပြိုင် များကချေပသည်။

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က တရားပြိုင်များ သည် တရားလိုအပေါ် တရားစွဲဆိုခြင်းမှာ မမှန်ကန်သောအချက်များကို အခြေပြု၍ တမင်သက်သက် မသမာစိတ်၊ မလိုမုန်းထားစိတ်ဖြင့် မမှန်မကန် ဖန်တီးစွဲဆိုသော အမှုများဖြစ်ကြောင်း အဆိုပြုထားခြင်း မရှိသည့်အပြင် ဆိုလွှာနှင့် ပူးတွဲတင်ပြသည့် တရားလိုအား အမှုမှ တရားသေလွှတ်သည့် စီရင်ချက်၊ အမှုမှ စွဲချက်မတင်ဘဲ ချမှတ်သည့် စီရင်ချက်များအရလည်း တမင်သက်သက် မသမာစိတ်၊ မလိုမုန်းထားစိတ်ဖြင့် ဖန်တီးစွဲဆိုသော အမှုများမဟုတ်သည်ကိုတွေ့ရကြောင်း၊ ထိုအမှုများတွင် လည်ဆယ်မှု ဟုလည်း သတ်မှတ်ခြင်းမရှိသဖြင့် ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေ ပထမဇယားအမှတ်စဉ် ၂၃ နှင့် သက်ဆိုင်သည်ဆိုလျှင်လည်း တရားသေ လွှတ်သည့်နေ့ မှာ ၈-၄-၂၀၀၈ နေ့ဖြစ်၍ စွဲချက်မတင်မီလွှတ်သည့်နေ့မှာ

၂၀၁၅
ဦးမျိုးညွန့်
နှင့်
ဖတ်(စ်)ပရော်ပါတီး
ဟိုးဒင်း(စ်)ပီတီအီး
လီမိတက် ပါ ၂

၂၀၁၅
ဦးမျိုးညွန့်
နှင့်
ဖတ်(စ်)ပရော်ပါတီး
တိုးဒင်း(စ်)ပီတီအီး
လီမိတက် ပါ ၂

၃၁-၁-၂၀၀၈ နေ့မှ စတင်ပေါ်ပေါက်သည်ဟု အဆိုပြုထားသဖြင့် တရားစွဲဆိုသည့် ၁၄-၅-၂၀၀၈ နေ့တွင် ကာလစည်းကမ်းသတ်ကျော်လွန်ကြောင်း၊ တရားစွဲဆိုခံရခြင်းကြောင့် တရားလိုသည် ကိုယ်စိတ်ဆင်းရဲခြင်း၊ ငွေကြေးနစ်နာ ကုန်ကျမှုများ ခံစားရသဖြင့် နစ်နာမှုဖြစ်စေခြင်းကြောင့် နစ်နာကြေးရလိုမှု ဖြစ်သဖြင့် ကာလစည်းကမ်းသတ်ဥပဒေပထမဇယား အမှတ်စဉ် ၂၂ နှင့် သက်ဆိုင်မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလိုအား နစ်နာမှု ဖြစ်စေသည့် ၈-၄-၂၀၀၈ နေ့၊ ၃၁-၁-၂၀၀၈ နေ့ရက်တို့မှ ယခုအမှုစွဲဆိုသည့် ၁၄-၅-၂၀၀၉ နေ့တွင် ကာလစည်းကမ်းသတ်ကျော်လွန်နေသည်မှာ ထင်ရှားကြောင်း အမှတ် (၁) ပဏာမငြင်းချက်ကိုသုံးသပ်၍ တရားလို စွဲဆိုသောအမှုကို ပလပ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

အယူခံတရားလို၏ရှေ့နေက တရားလို၏ အဆိုလွှာအပိုဒ် (၉) နှင့် (၁၃) တို့တွင် ရန်ကုန်မြောက်ပိုင်းခရိုင်တရားရုံး၏ အပြီးအပြတ် လွှတ်သည့်အမိန့်ကို တရားရုံးချုပ်၊ တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၃၂၂/၂၀၀၈ တွင် အတည်ပြုကြောင်း အမိန့်ချမှတ်သည့်နေ့မှာ ၁၄-၁-၂၀၀၉ နေ့ဖြစ်ကြောင်း၊ ရန်ကုန်အနောက်ပိုင်းခရိုင်တရားရုံး၏တရားခွင့်မှ ချမှတ်သည့် အမိန့်ကို တရားရုံးချုပ်၏ ပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃၇၇ (ခ) /၂၀၀၈ တွင် အတည်ပြုသည့်အမိန့်ကို ၁၄-၁-၂၀၀၉ နေ့တွင် ချမှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သဖြင့် ယင်းအမှုများ၏ နောက်ဆုံးပြီးစီးသည့်နေ့မှာ ၁၄-၁-၂၀၀၉ နေ့ဖြစ်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ အမှုစွဲဆိုသည့် ၁၄-၅-၂၀၀၉ နေ့တွင် ကာလစည်းကမ်းသတ်အက် ဥပဒေပထမဇယားအမှတ်စဉ် ၂၂ အရ စည်းကမ်းသတ်ကျော်လွန်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၁၅၀/၂၀၀၇ အား တရားသေလွှတ်သည့်နေ့မှာ ၈-၄-၂၀၀၈ နေ့ဖြစ်ပြီး ရန်ကုန်အနောက်ပိုင်းခရိုင်တရားရုံးက အယူခံ

တရားလိုအား စွဲချက်မတင်မီ လွှတ်သည့်နေ့မှာ ၃၁-၁-၂၀၀၈ နေ့ဖြစ်သဖြင့် ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေပထမဇယားအမှတ်စဉ် ၂၂ အရ တရားစွဲဆိုသည့်နေ့တွင် ကာလစည်းကမ်းသတ်ကျော်လွန်ကြောင်း သုံးသပ်၍ မူလမူတရားလို ဦးမျိုးညွန့်စွဲဆိုသောအမှုကို ပလပ်ခဲသည့် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီမှာ ဥပဒေ အရ မှားယွင်းသဖြင့် အယူခံမှုကို ခွင့်ပြုသင့်ကြောင်း လျှောက်ထားသည်။

အယူခံတရားပြိုင်၏ရှေ့နေက ကာလစည်းကမ်းသတ်အက် ဥပဒေပထမဇယားအမှတ်စဉ် ၂၂ အရ စည်းကမ်းသတ်ကာလ ရေတွက် ရမည့်နေ့မှာ နှစ်နာစေသည့်နေ့ဖြစ်ကြောင်း၊ တရားပြိုင်က တရားလိုအား ပြစ်မှုကြောင်းစွဲဆိုသောနေ့သည် တရားလိုအား နှစ်နာစေသည့်နေ့ရက်ဖြစ် ခြင်းကြောင့် စည်းကမ်းသတ်ကာလများမှာ ကျော်လွန်နေကြောင်း၊ တရားလိုအပေါ်စွဲဆိုသော အမှုပြီးစီးသည့်နေ့သည် တရားလိုအား နှစ်နာ စေသည့် နေ့ရက်မဟုတ်ကြောင်း၊ အမှတ်စဉ် ၂၃ အရ စည်းကမ်းသတ် ကာလ စတင်ရေတွက်ရမည့်နေ့မှာ မသမာစိတ်ဖြင့် ရာဇဝတ်ကြောင်းစွဲဆို ခြင်းကြောင့် လျော်ကြေးရလိုမှု၌ တရားလိုကို တရားသေလွှတ်သည့် နေ့ရက်ကစ၍ သို့မဟုတ် ရာဇဝတ်ကြောင်းစွဲဆိုမှု၊ အခြားနည်းပြီးပြတ် သည့်နေ့ကစတင်၍ စည်းကမ်းသတ်ကာလရေတွက်ရန်ဖြစ်ကြောင်း၊ အမှတ် (၁) တရားပြိုင် ကုမ္ပဏီကစွဲဆိုသော ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၁၀၂/၂၀၀၃ တွင် တရားလိုအား တရားသေလွှတ်သည့်နေ့မှာ ၈-၄-၂၀၀၈ နေ့ဖြစ်၍ လျော်ကြေးရလိုမှု စွဲဆိုသောနေ့မှာ ၁၄-၅-၂၀၀၉ နေ့ဖြစ်သောကြောင့် စည်းကမ်းသတ်ကာလကျော်လွန်ကြောင်း၊ အမှတ် (၂) တရားပြိုင် ဦးတင်ဝင်းစွဲဆိုသော ပြစ်မှုကြီး အမှတ် ၆၇၁/၂၀၀၆ တွင် တရားလိုအား

၂၀၁၅

ဦးမျိုးညွန့်

နှင့်

ဖတ်(စ်)ပရော်ပါတီး

ဟိုးဒင်း(စ်)ဝိတိအီး

လီမိတက် ပါ ၂

၂၀၁၅
ဦးမျိုးညွန့်
နှင့်
ဖတ်(စ်)ပရော်ပါတီး
ဟိုးဒင်း(စ်)ပီတီအီး
လီမိတက် ပါ ၂

တရားရှင်လွှတ်သည့်အမိန့်ချမှတ်ခြင်းကြောင့် ရာဇဝတ်ကြောင်းစွဲဆိုမှု အခြားနည်းပြီးပြတ်သောနေ့မှာ ၃၁-၁-၂၀၀၈ နေ့ ဖြစ်ပြီး လျော်ကြေးရလို့မူ စွဲဆိုသောနေ့မှာ ၁၄-၅-၂၀၀၉ နေ့ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ကာလစည်းကမ်းသတ် ကျော်လွန်ကြောင်း၊ ကာလစည်းကမ်းသတ်ကျော်လွန်နေသဖြင့် အမှု တစ်မှုလုံး ပလပ်ရန်ဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလိုစွဲဆိုသောအမှုသည် ကာလ စည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေပထမဇယားအမှတ်စဉ် ၂၂ နှင့် သက်ဆိုင် သည်ဖြစ်စေ၊ အမှတ်စဉ် ၂၃ နှင့် သက်ဆိုင်သည်ဖြစ်စေ တရားလိုစွဲဆို သောအမှုသည် ကာလစည်းကမ်းသတ်ကျော်လွန်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်လျက် အမှုပလပ်သည့်ဒီကရီသည် ဥပဒေအရ မှားယွင်းခြင်းမရှိသဖြင့် အယူခံမှုကို ပလပ်သင့်ကြောင်း လျှောက်ထားသည်။

အဆိုအချေအရ အမှတ် (၁) တရားပြိုင်နှင့် အမှတ် (၂) တရားပြိုင်တို့က တရားလိုအပေါ် ကုမ္ပဏီများအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၈၂ နှင့် ၂၈၂(က) တို့အရ ဗဟန်းမြို့နယ်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၁၀၂/၂၀၀၃ တွင် စွဲဆိုခဲ့ပြီး ယင်းအမှုတွင် အမှတ် (၂) တရားပြိုင်က အမှတ် (၁) တရားပြိုင်၏ ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံး၏အမိန့် အရ ယင်းအမှုကို ရန်ကုန်မြောက်ပိုင်းခရိုင်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၁၅၀/၂၀၀၇ အဖြစ် ပြောင်းလဲစစ်ဆေးရာ ၈-၄-၂၀၀၈ နေ့တွင် တရားလိုအား အပြီးအပြတ်လွှတ်ခဲ့ကြောင်း၊ အပြီးအပြတ်လွှတ် သည့် အမိန့်အပေါ် အယူခံသည့် တရားရုံးချုပ်အယူခံမှုအမှတ် ၃၂၂/၂၀၀၈ တွင် အယူခံကို ပလပ်သည့်အမိန့် ချမှတ်ခဲ့ကြောင်း၊ တရားလို အပေါ် အမှတ် (၂) တရားပြိုင်က စွဲဆိုသည့် ဗဟန်းမြို့နယ်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုကြီး အမှတ် ၆၇၁/၂၀၀၆ တွင် တရားလိုအပေါ် စွဲချက်တင်သည့်

အမိန့် ချမှတ်ခဲ့ကြောင်း၊ ယင်းအမိန့်ကို ရန်ကုန်အနောက်ပိုင်းခရိုင်တရားရုံး သို့ ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်းရာ ၃၁-၁-၂၀၀၈ နေ့တွင် စွဲချက်မတင်မီ လွှတ်သည့်အမိန့် ချမှတ်ခဲ့ကြောင်း၊ ယင်းအမိန့်ကို ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံးနှင့် တရားရုံးချုပ်တို့က အတည်ပြုခဲ့ကြောင်း စသည့် အချက်များမှာ အငြင်းမပွားချေ။

၂၀၁၅
ဦးမျိုးညွန့်
နှင့်
ဖတ်(စ်)ပရော်ပါတီး
ဟိုးဒင်း(စ်)ပီတီအီး
လီမိတက် ပါ ၂

တရားလိုအပေါ် အဆိုပါပြစ်မှုများ စွဲဆိုခံရပြီး အမှုမှ အပြီး အပြတ်လွှတ်သည့်အမိန့်နှင့် စွဲချက်မတင်မီလွှတ်သည့်အမိန့်များ ချမှတ်ခဲ့ သဖြင့် တရားလိုတွင် စိတ်ဆင်းရဲကိုယ်ဆင်းရဲဖြစ်သည့်အပြင် ငွေကြေး စရိတ်စက ကုန်ကျမှုများကြောင့် ထိခိုက်နစ်နာကြောင်းဖြင့် နစ်နာကြေးနှင့် လျော်ကြေးငွေများရထိုက်သည်ဟု တရားလိုက အဓိကအဆိုပြုခြင်း ဖြစ်သည်။

ဤအယူခံတွင် ကနဦးစိစစ်ရမည့်ဥပဒေပြဿနာမှာ တရားလို စွဲဆိုသောအမှုသည် ကာလစည်းကမ်းသတ် အက်ဥပဒေပထမဇယား အမှတ်စဉ် ၂၃ နှင့်သက်ဆိုင်သလား သို့မဟုတ် အမှတ်စဉ် ၂၂ နှင့် သက်ဆိုင်သလားဆိုသည့် ပြဿနာဖြစ်သည်။

အယူခံတရားလို၏ရှေ့နေက ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး တရားရုံးတွင် အဆိုလွှာကို ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေ ပထမဇယား အမှတ်စဉ် ၂၂ အရ တစ်နှစ်အတွင်း တင်သွင်းခြင်းဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှား ပေါ်ပေါက်ပါလျက် အယူခံတရားလို၏စွဲဆိုမှုသည် ကာလစည်းကမ်းသတ် ကျော်လွန်သည်ဟုဆိုကာ အမှုကို စရိတ်နှင့်တကွပလပ်ကြောင်း၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏အမိန့်သည် ဥပဒေအရ မှားယွင်းကြောင်း အယူခံလွှာအပိုဒ် (၄) တွင် ဖော်ပြထားကြောင်း၊

၂၀၁၅

ဦးမျိုးညွန့်

နှင့်

ဖတ်(စ်)ပရော်ပါတီး

ဟိုးဒင်း(စ်)ပီတီအီး

လီမိတက် ပါ ၂

အပြီးသတ်လျှောက်လဲချက်တင်ပြရာတွင် အယူခံတရားလိုစွဲဆိုသော အမှုသည် ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေပထမဇယားအမှတ်စဉ် ၂၃ နှင့် သက်ဆိုင်သည်ဟု ကောက်ယူလျှင်လည်း စည်းကမ်းသတ်ကျော်လွန် ခြင်းမရှိသေးကြောင်း လျှောက်လဲသည်။

အယူခံတရားပြိုင်တို့၏ရှေ့နေက တရားလိုစွဲဆိုသော အမှုသည် ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေပထမဇယား အမှတ်စဉ် ၂၂ နှင့် သက်ဆိုင်သည်ဟု တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က ကောက်ယူခြင်း သည် မှားယွင်းကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၄၁၊ နည်းဥပဒေ ၂၂(၁) အရ အယူခံတရားပြိုင်တစ်ဦးသည် ဒီကရီ၏ မည်သည့်အစိတ်အပိုင်းကိုမျှ အယူမခံသော်လည်း အောက်ရုံး၌ မိမိ၏အကျိုးကို ဆန့်ကျင်၍ အဆုံး အဖြတ်ပြုထားသော အကြောင်းတစ်ရပ်ရပ်အရ ဒီကရီကို ထောက်ခံ တင်ပြ ခွင့်ရှိသည်သာမက ဒီကရီကို မိမိအယူခံဝင်ရာ၌ ကန့်ကွက်နိုင်မည့် အချက်ကို ထည့်သွင်း၍ ပြန်လှန်ကန့်ကွက်နိုင်သည်။

အောက်ရုံးမှ မိမိအား လုံးဝအနိုင်ပေးထားသော ဒီကရီကို အယူခံတရားပြိုင်အနေဖြင့် အယူခံဝင်ရန် လိုအပ်မည်မဟုတ်ပေ။ လိုလည်း မလိုပေ။ ထိုကဲ့သို့အမှုမျိုးတွင် တစ်ဘက်ဘက်မှ အယူခံ ဝင်သောအခါ အယူခံတရားပြိုင်အနေဖြင့် ပြန်လှန်ကန့်ကွက်ချက် တင်သွင်းခြင်းမပြုဘဲ မိမိအားနစ်နာစေသည့် အောက်ရုံး၏ ယူဆချက် တစ်ခုခုသည် မှားယွင်းကြောင်း တင်ပြခွင့်ရှိသည်။ **အီး၊ အာ(ရ်)ဘီဒန် နှင့် ဦးလှိုင်ဖေ ပါ ၄ အမှု^(၁) ကိုကြည့်ပါ။**

(၁) ၁၉၆၇ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈-၁၁၇။

သို့ဖြစ်ရာ အယူခံတရားပြိုင်တို့၏ရှေ့နေသည် တရားလိုစွဲဆိုသောအမှုသည် ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေ ပထမဇယား အမှတ်စဉ် ၂၂ နှင့် သက်ဆိုင်သည်ဟု တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ ကောက်ယူချက်သည် မှားယွင်းကြောင်း တင်ပြခွင့်ရှိသည်။

ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေပထမဇယား အမှတ်စဉ် ၂၃ တွင် အောက်ပါအတိုင်းပြဋ္ဌာန်းထားသည်-

	တရားမကြီးမှုမျိုးမည်	ကန့်သတ်သည့်ကာလ	အစပြု၍ရေတွက်ရမည့်အခါကာလ
၂၃။	မသမာစိတ်ဖြင့် ရာဇဝတ်ကြောင်း တရားစွဲဆိုခြင်းကြောင့် လျော်ကြေးငွေရလိုမှု	တစ်နှစ်	တရားလိုကို တရားသေလွှတ်သည့် နေ့ရက်ကစ၍ သို့မဟုတ် ရာဇဝတ်ကြောင်း စွဲဆိုမှု အခြားနည်းပြီးပြတ်သည့် နေ့ရက်ကစ၍

ရာဇဝတ်ကြောင်းဖြင့် တရားစွဲဆိုခြင်းသည် မသမာစိတ်ဖြင့် စွဲဆိုခြင်းဖြစ်လျှင် လျော်ကြေးငွေရလိုမှု စွဲဆိုနိုင်ကြောင်း၊ The Law of Torts နှင့် ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေပထမဇယားအမှတ်စဉ် ၂၃ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ ထင်ရှားသည်။

မသမာသောစိတ်ထားဖြင့် တရားစွဲဆိုခြင်းဖြစ်၍ ပြည့်စုံရမည့် အချက်များကို **ဒေါ်မိမိကျော် နှင့် ဒေါ်နန်းအေးအေးအမှု**^(၂) တွင် ဖော်ပြထားသည်။

ယခုအမှုသည် တရားပြိုင်တို့က တရားလိုအပေါ် ရာဇဝတ်

(၂) ၁၉၉၅ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၉၇။

၂၀၁၅
ဦးမျိုးညွန့်
နှင့်
ဖတ်(စ်)ပရော်ပါတီး
ဟိုးဒင်း(စ်)ပီတီအီး
လီမိတက် ပါ ၂

၂၀၁၅

ဦးမျိုးညွန့်

နှင့်

ဖတ်(စ်)ပရော်ပါတီး

ဟိုးဒင်း(စ်)ပီတီအီး

လီမိတက် ပါ ၂

ကြောင်း အသီးသီးစွဲဆိုခြင်းကြောင့် တရားလိုက တရားပြိုင်များအပေါ် လျော်ကြေးငွေရလိုကြောင်း စွဲဆိုသည်မှာ အဆိုလွှာအရ ထင်ရှားသည်။

ဒေါ်မိမိကျော် နှင့် ဒေါ်နန်းအေးအေး အမှုတွင် ညွှန်ပြချက်အရ တရားလိုစွဲဆိုသောအမှုသည် မသမာစိတ်ဖြင့် ရာဇဝတ်ကြောင်းစွဲဆိုခြင်းကြောင့် လျော်ကြေးငွေရလိုမှုဖြစ်ကြောင်း ယုံမှားဖွယ်မရှိပေ။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ရာဇဝတ်ကြောင်းအရ တရားစွဲဆိုခြင်းသက်သက်ကြောင့် လျော်ကြေးငွေရလိုမှုစွဲဆိုနိုင်ကြောင်း ဥပဒေမရှိသည့်အပြင် စီရင်ထုံး သာဓကလည်း မရှိ၍ဖြစ်သည်။

မသမာစိတ်ဖြင့် ရာဇဝတ်ကြောင်းစွဲဆိုသည့်အတွက် လျော်ကြေးရလိုကြောင်း စွဲဆိုသောအမှုသည် ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေပထမဇယားအမှတ်စဉ် ၂၃ နှင့် သက်ဆိုင်မည်ဖြစ်သည်။

မောင်ကျော်ညွန့် နှင့် မအူပင်မြို့မြူနီစပယ်အဖွဲ့အမှု^(၃)ကို ကြည့်ပါ။

ထို့ကြောင့် တရားလိုစွဲဆိုသောအမှုသည် ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေပထမဇယားအမှတ်စဉ် ၂၃ နှင့် သက်ဆိုင်သော အမှုဖြစ်သည်။

ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေပထမဇယားအမှတ်စဉ် ၂၃ အရ တရားလိုစွဲဆိုသောအမှုတွင် စည်းကမ်းသတ်ကာလ စတင်ရေတွက်မည့်ကာလမှာ တရားလိုအား တရားသေလွှတ်သည့်နေ့ကစ၍ သို့မဟုတ် ရာဇဝတ်ကြောင်းစွဲဆိုမှု အခြားနည်းပြီးပြတ်သည့်နေ့မှ စတင်ရေတွက်ရန် ဖြစ်သည်။

(၃) ရန်ကုန်၊ အတွဲ-၂ စာ-၂၆၈။

တရားလို၏ အဆိုလွှာအရ အမှတ် (၁) တရားပြိုင်ကုမ္ပဏီ
က တရားလိုအပေါ် ရာဇဝတ်ကြောင်းစွဲဆိုသည့် ဗဟန်းမြို့နယ်တရားရုံး၊
ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၁၀၂/၂၀၀၃ (ရန်ကုန်မြောက်ပိုင်းခရိုင်တရားရုံး၊
ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၁၀၅/၂၀၀၇) တွင် တရားလိုအား တရားသေလွှတ်သည့်
နေ့မှာ ၈-၄-၂၀၀၈ နေ့ဖြစ်သည်။ တရားလိုက လျော်ကြေးရလိုကြောင်း
တရားစွဲဆိုသောနေ့မှာ ၁၄-၅-၂၀၀၉ နေ့ဖြစ်သည်။

၂၀၁၅
ဦးမျိုးညွန့်
နှင့်
ဖတ်(စ်)ပရော်ပါတီး
ဟိုးဒင်း(စ်)ပီတီအီး
လီမိတက် ပါ ၂

သို့ဖြစ်၍ တရားလိုစွဲဆိုသောအမှုသည် ကာလစည်းကမ်း
သတ်အက်ဥပဒေပထမဇယားအမှတ်စဉ် ၂၃ အရ စည်းကမ်းသတ်ကာလ
(၁) နှစ် ကျော်လွန်ကြောင်း ထင်ရှားသည်။

အမှတ် (၂) တရားပြိုင် ဦးတင်ဝင်းက တရားလိုအပေါ်
ဗဟန်း မြို့နယ်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၆၇၁/၂၀၀၆ ဖြင့် စွဲဆိုရာ
မြို့နယ် တရားရုံးက တရားလိုအပေါ် စွဲချက်တင်သည့်အမိန့်ကို
ခရိုင်တရားရုံးက ပယ်ဖျက်ပြီး တရားလိုအား တရားရှင်လွှတ်သည့်အမိန့်ကို
၃၁-၁-၂၀၀၈ နေ့တွင် ချမှတ်ကြောင်း အဆိုလွှာအပိုဒ် (၁၁) တွင်
ဖော်ပြထားသည်။

ရာဇဝတ်ကြောင်းစွဲဆိုမှုကို တရားသေလွှတ်ခြင်းမှအပ
အခြားနည်းပြီးပြတ်သောနေ့ရက်များမှာ ပြစ်မှု ဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ
၂၀၃ အရ တိုင်တန်းချက်ကို ပလပ်ခြင်း၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ
၅၆၁ အရ အမှုချေဖျက်ခြင်း၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၅၃ အရ
စွဲချက်မတင်မီလွှတ်ခြင်း၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၅၉ အရ
တိုင်တန်းသူများမှ ပျက်ကွက်ခြင်းကြောင့်လွှတ်ခြင်း၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံး

၂၀၁၅ ဦးမျိုးညွန့် နှင့် ဖတ်(စ်)ပရော်ပါတီး ဟိုးဒင်း(စ်)ပီတီအီး လီမိတက် ပါ ၂	ဥပဒေပုဒ်မ ၄၃၉ အရ စွဲချက်အမိန့်ပယ်ဖျက်ခြင်းတို့ဖြစ်သည်။ အဆိုလွှာအပိုဒ် (၁၁) ၌ တရားလိုအား တရားရှင်လွှတ်သည့် အမိန့်ကို ၃၁-၁-၂၀၀၈ နေ့တွင်ချမှတ်ကြောင်း ဖော်ပြထားသဖြင့် ကာလ စည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေပထမဇယားအမှတ်စဉ် ၂၃ အရ ရာဇဝတ် ကြောင်းစွဲဆိုမှု အခြားနည်းပြီးပြတ်သည့်နေ့မှာ ၃၁-၁-၂၀၀၈ နေ့ဖြစ်သည်။ တရားလိုက လျော်ကြေးရလိုကြောင်း စွဲဆိုသည့်နေ့မှာ ၁၄-၅-၂၀၀၉ နေ့ ဖြစ်သဖြင့် တရားလိုစွဲဆိုသောအမှုသည် ကာလစည်းကမ်းသတ်အက် ဥပဒေပထမဇယားအမှတ်စဉ် ၂၃ အရ စည်းကမ်းသတ်ကာလကျော်လွန် ကြောင်း ထင်ရှားပေါ်ပေါက်သည်။ အယူခံတရားလိုရှေ့နေက တရားလိုစွဲဆိုသောအမှုသည် ကာလ စည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေပထမဇယား အမှတ်စဉ် ၂၃ နှင့် သက်ဆိုင် သည်ဟု ကောက်ယူလျှင်လည်း စည်းကမ်းသတ်ကာလ မကျော်လွန်သေး ကြောင်း၊ တရားလိုအား စွဲဆိုသောပြစ်မှုများတွင် တရားလိုအား တရားသေ လွှတ်ခြင်းနှင့် တရားရှင်လွှတ်ခြင်းတို့အပေါ် တရားရုံးချုပ် (ရန်ကုန်) အထိ အဆင့်ဆင့် အယူခံမှုများ၊ ပြင်ဆင်မှုများ တင်သွင်းခဲ့ရာ တရားရုံးချုပ် (ရန်ကုန်) က အမှုများကို အမိန့် ချမှတ်သောနေ့မှာ ၁၄-၁-၂၀၀၉ နေ့ ဖြစ်သောကြောင့် ယင်းနေ့မှ စတင်ရေတွက် လျှင် ၁၄-၅-၂၀၀၉ နေ့တွင် စွဲဆိုသည့် ဤအမှုသည် ကာလစည်းကမ်းသတ်တစ်နှစ်ကျော်လွန်ခြင်းမရှိကြောင်း လျှောက်လဲ တင်ပြသည်။ ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေပထမဇယားအမှတ်စဉ်
--	---

၂၃ တွင် မသမာစိတ်ဖြင့် ရာဇဝတ်ကြောင်း စွဲဆိုခြင်းကြောင့် လျော်ကြေး
ငွေ ရလိုမှုကို တရားလိုအား တရားသေလွှတ်သည့်နေ့မှစ၍ သို့မဟုတ်
ရာဇဝတ်ကြောင်းစွဲဆိုမှု အခြားနည်းပြီးပြတ်သည့်နေ့ရက်မှစ၍ တစ်နှစ်
အတွင်း တရားစွဲဆိုရမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

မူလပြစ်မှုကြီးတွင် တရားလိုအား ရန်ကုန်မြောက်ပိုင်းခရိုင်
တရားရုံးက တရားသေလွှတ်သည့်နေ့မှာ ၈-၄-၂၀၀၈ နေ့ဖြစ်ပြီး တရားလို
အား ရန်ကုန်အနောက်ပိုင်းခရိုင်တရားရုံးက တရားရှင်လွှတ်သည့်နေ့မှာ
၃၁-၁-၂၀၀၈ နေ့ဖြစ်သဖြင့် တရားလိုက လျော်ကြေးရလိုကြောင်း စွဲဆို
သည့် ၁၄-၅-၂၀၀၉ နေ့တွင် စည်းကမ်းသတ်ကာလကျော်လွန်ကြောင်း
အထက်တွင် သုံးသပ်ခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေ
ပထမဇယားအမှတ်စဉ် ၂၃ တွင် တရားသေလွှတ်သည့်နေ့ သို့မဟုတ်
အခြားနည်းပြီးပြတ်သည့်နေ့မှစ၍ စည်းကမ်းသတ်ကာလ ရေတွက်ရမည်
ဟုသာ ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ မူလရုံး၏အမိန့်ကို ပြင်ဆင်မှုရုံး၊ အယူခံရုံးတို့က
အတည်ပြုသည့်နေ့မှစ၍ ရေတွက်ရမည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်းမရှိသဖြင့်
အယူခံတရားလိုရှေ့နေ၏ တင်ပြချက်ကို လက်ခံစဉ်းစားရန် အကြောင်း
မရှိချေ။ ပြင်ဆင်မှုရုံး၊ အယူခံရုံးတို့က မူလရုံးအမိန့်ကို အတည်ပြုသည်
ဖြစ်၍ မူလရုံးက တရားရှင်လွှတ်ကြောင်း၊ တရားသေလွှတ်ကြောင်း အမိန့်
ချမှတ်သည့်နေ့မှစ၍ စည်းကမ်းသတ်ကာလ ရေတွက်ရမည်ဖြစ်သည်မှာ
အငြင်းပွားဖွယ်မရှိပေ။

တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က တရားလိုစွဲဆိုသော အမှု
သည် ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေ ပထမဇယားအမှတ်စဉ် ၂၂

၂၀၁၅

ဦးမျိုးညွန့်

နှင့်

ဖတ်(စ်)ပရော်ပါတီး

ဟိုးဒင်း(စ်)ပီတီအီး

လီမိတက် ပါ ၂

၂၀၁၅

ဦးမျိုးညွန့်

နှင့်

ဖတ်(စ်)ပရော်ပါတီး

ဟိုးဒင်း(စ်)ပီတီအီး

လီမိတက် ပါ ၂

နှင့် သက်ဆိုင်သည်ဟု ကောက်ယူသည်။

ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေပထမဇယားအမှတ် ၂၂
တွင် အောက်ပါအတိုင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်-

တရားမကြီးမှုမျိုးမည်	ကန့်သတ်သည့်ကာလ	အစပြု၍ရေတွက်ရမည့်အခါကာလ
၂၂။ တစ်ဦးတစ်ယောက်သောသူအား အခြားနစ်နာမှုဖြစ်စေသည့်အတွက် လျော်ကြေးငွေရလိုမှု	တစ်နှစ်	နစ်နာစေသည့်ရက်ကစ၍

ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေပထမဇယား အမှတ်စဉ်
၇၊ ၁၈၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၃၊ ၂၄ နှင့် ၂၅ တို့တွင် လျော်ကြေးငွေရလိုမှု အချို့
အတွက် စည်းကမ်းသတ်ကာလများကို ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ အမှတ်စဉ်
၂၂ သည် အမှတ်စဉ် ၁၇၊ ၁၈၊ ၁၉၊ ၂၃၊ ၂၄ နှင့် ၂၅ တို့တွင် အကျိုး
မဝင်သည့် အခြားနစ်နာမှုဖြစ်စေသည့်အတွက် လျော်ကြေးငွေရလိုမှုနှင့်
သက်ဆိုင် သည်။

မသမာစိတ်ဖြင့် ရာဇဝတ်ကြောင်းစွဲဆိုခြင်းကြောင့်
လျော်ကြေးငွေရလိုမှုသည် ကာလစည်းကမ်းသတ်ပထမဇယား အမှတ်စဉ်
၂၃ နှင့် သက်ဆိုင်ခြင်းကြောင့် အမှတ်စဉ် ၂၂ နှင့် မသက်ဆိုင်ပေ။ တရား
လိုစွဲဆိုသောအမှုသည် မသမာစိတ်ဖြင့် ရာဇဝတ်ကြောင်းစွဲဆိုခြင်းကြောင့်
လျော်ကြေးငွေရလိုမှုဖြစ်သည်ဟု သုံးသပ်ခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်
တရားလိုစွဲဆိုသော အမှုအမျိုးအစားသည် ကာလစည်းကမ်းသတ်
အက်ဥပဒေပထမဇယား အမှတ်စဉ် ၂၂ နှင့် သက်ဆိုင်ခြင်းမရှိပေ။

တရားလွှတ်တော်က ကောက်ယူသည့်အတိုင်း တရားလိုစွဲဆိုသောအမှုသည် ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေပထမဇယားအမှတ်စဉ် ၂၂ နှင့် သက်ဆိုင်သည်ဆိုပါက တရားလိုစွဲဆိုသောအမှု စည်းကမ်းသတ်ကာလ ရေတွက်ရမည့်ကာလသည် **နစ်နာစေသည့်နေ့ရက်ကစ၍** ဖြစ်သည်။

၂၀၁၅
ဦးမျိုးညွန့်
နှင့်
ဖတ်(စ်)ပရော်ပါတီး
ဟိုးဒင်း(စ်)ပီတီအီး
လီမိတက် ပါ ၂

အယူခံတရားလို၏ရှေ့နေက အမှုတွင် မူလရုံးတရားပြိုင်များက မူလရုံးတရားလိုအပေါ် ပြစ်မှုများနှင့် တရားစွဲဆိုခဲ့ရာတွင် အဆိုပါအမှုများ မပြီးပြတ်မီကာလတွင် ပြစ်မှုဖြင့် တရားစွဲဆိုခံရမှုကို အကြောင်းပြု၍ မူလရုံးတရားလိုအနေဖြင့် မူလရုံးတရားပြိုင်များအပေါ် တစ်စုံတစ်ရာတောင်းဆိုပိုင်ခွင့်ရရှိဦးမည်မဟုတ်သည်မှာ ယုတ္တိကျသော သဘောတရားဖြစ်ကြောင်း၊ ပြစ်မှုဖြင့် တရားစွဲဆိုခြင်းကြောင့် လျော်ကြေးငွေ သို့မဟုတ် နစ်နာကြေးငွေတောင်းဆိုပိုင်ခွင့်မှာ ၎င်းအပေါ်စွဲဆိုသည့် ပြစ်မှုများလုံးဝပြီးပြတ်သည့်နေ့မှသာ စတင်ပေါ်ပေါက်မည်ဖြစ်ကြောင်း မြန်မာနိုင်ငံကုမ္ပဏီအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၈၂၊ ၂၈၂(က) တို့အရ စွဲဆိုသောပြစ်မှုကြီးကို မူလရုံးက တရားသေလွှတ်ခဲ့သော်လည်း တရားရုံးချုပ် (ရန်ကုန်) သို့တင်သွင်းသည့် အယူခံမှုကို အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သော ၁၄-၁-၂၀၀၉ နေ့တွင်မှ လုံးဝပြီးပြတ်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ထို့အတူ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၂၁၁ အရ စွဲဆိုသော ပြစ်မှုကြီးတွင်လည်း တရားရုံးချုပ် (ရန်ကုန်) မှ ပြင်ဆင်မှုတွင် အမိန့်ချမှတ်သော ၁၄-၁-၂၀၀၉ နေ့တွင်မှ လုံးဝပြီးပြတ်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် ပြစ်မှုဖြင့် တရားစွဲဆိုခံရသည်ကို အကြောင်းပြုပြီး လျော်ကြေးတောင်းဆိုပိုင်ခွင့်ရှိသောနေ့မှာ ၁၄-၁-၂၀၀၉ နေ့ဖြစ်ကြောင်း၊ ယင်းနေ့များမှ စတင်ရေတွက်လျှင် ၁၄-၅-၂၀၀၉ နေ့၌ တရားလိုစွဲဆို

၂၀၁၅

ဦးမျိုးညွန့်

နှင့်

ဖတ်(စ်)ပရော်ပါတီး

ဟိုးဒင်း(စ်)ပီတီအီး

လီမိတက် ပါ ၂

သောအမှုသည် ကာလစည်းကမ်းသတ်ကျော်လွန်ခြင်းမရှိကြောင်း
တင်ပြသည်။

အယူခံတရားလို၏ရှေ့နေနှင့် အယူခံတရားပြိုင်တို့၏ရှေ့နေ
တို့က ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေပထမဇယားအမှတ်စဉ် ၂၂ အရ
နစ်နာစေသည့်နေ့နှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားလိုအပေါ် စွဲဆိုသည့်အမှု ပြီးပြတ်
သည့်နေ့ ဖြစ်သည် သို့မဟုတ် တရားလိုတရားစွဲဆိုခံရသည့်နေ့ဖြစ်သည်ဟု
အငြင်းပွားနေကြခြင်းဖြစ်သည်။

တရားလို၏ အဆိုလွှာအပိုဒ် (၁၄) နှင့် (၁၅) တို့တွင်
အောက်ပါအတိုင်း အဆိုပြုထားသည်ကို တွေ့ရသည်-

(၁၄) တရားပြိုင်များက တရားလိုအပေါ် ထိုကဲ့သို့ တရား
စွဲဆိုခြင်းများကြောင့် တရားလိုတွင် အောက်ပါ
အတိုင်း ထိခိုက်နစ်နာခံရသဖြင့် နစ်နာကြေးနှင့်
လျော်ကြေးငွေ ရခွင့်ရှိပါသည်-

(က) × × × × ×

(ခ) × × × × ×

(၁၅) တရားပြိုင်များသည် တရားလိုအပေါ် အထက်ပါ
အတိုင်း တရားစွဲဆိုသည့်အတွက် တရားလိုသည်
တရားပြိုင်များအပေါ် နစ်နာကြေးနှင့် လျော်ကြေးငွေ
၁၇၀၈၃၇၀၀၀၀၀ ရထိုက်ပါသည်။

တရားလို၏ အဆိုလွှာတွင် အဆိုပြုချက်အရပင်လျှင်

တရားလိုအား နစ်နာစေသည့်နေ့ရက်သည် တရားပြိုင်တို့က တရားလို အပေါ် ရာဇဝတ်ကြောင်း စတင်စွဲဆိုသည့်နေ့ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှား ပေါ်ပေါက်သည်။ တရားလိုအား အမှုမှ အပြီးအပြတ်လွှတ်သည့်နေ့၊ တရားရှင်လွှတ်သည့်နေ့များသည် တရားလိုအား နစ်နာစေသည့် နေ့ရက် များမဟုတ်ပေ။

၂၀၁၅
ဦးမျိုးညွန့်
နှင့်
ဖတ်(စ်)ပရော်ပါတီး
ဟိုးဒင်း(စ်)ပီတီအီး
လီမိတက် ပါ ၂

ဒေါက်တာမြင့်အောင်နှင့် တိုင်းဒေသကြီးတရား လွှတ်တော်တရားသူကြီး၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော် ပါ ၃ အမှု^(၇)တွင် တရားလိုမိန်းမပျိုကျောင်းသူတစ်ဦးအား တရားခံက လူပုံအလယ်တွင် ရိုက်နှက်ခဲ့သဖြင့် ဂုဏ်သိက္ခာထိခိုက်သောကြောင့် နစ်နာကြေးငွေရလိုမှု စွဲဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုအမှုတွင် တရားလိုအား နစ်နာစေသည့် နေ့ရက်ဆိုသည်မှာ တရားခံက တရားလိုအား နစ်နာအောင် ပြုလုပ်သည့်နေ့ဖြစ်သလား၊ တရားခံအပြစ်ဒဏ်စီရင်ချက် ချမှတ်သည့်နေ့ဖြစ်သလား အငြင်းပွားကြသည်။ ပြည်ထောင်စု တရားလွှတ်တော်ချုပ်က ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေ ပထမဇယားအမှတ်စဉ် ၂၂ အရ နစ်နာစေသည့်နေ့ဆိုသည်မှာ တရားခံအပေါ် ရာဇဝတ်တရားရုံးက စီရင်ချက်ချမှတ်သည့်နေ့မဟုတ်ဘဲ တရားလိုအပေါ် နစ်နာမှုဖြစ်ပေါ်စေသည့် နေ့ရက်ဖြစ်သည်ဟု ပြဆိုထားသည်။

ဒေါက်တာမြင့်အောင်အမှုနှင့် ယခုအမှုမှာ ဖြစ်ရပ်ချင်း မတူသော်လည်း ယင်းအမှုတွင် ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေ ပထမဇယားအမှတ်စဉ် ၂၂ ပါ နစ်နာစေသည့်နေ့နှင့်စပ်လျဉ်း၍

(၇) ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၁၀၇။

၂၀၁၅	ကောက်ယူသုံးသပ်ချက်မှာ လျော်ကန်သင့်မြတ်သည်ဟု ဆိုနိုင်သည်။
ဦးမျိုးညွန့်	
နှင့်	တရားပြိုင်က တရားလိုအပေါ် ရာဇဝတ်ကြောင်းဖြင့် တရား
ဖတ်(စ်)ပရော်ပါတီး	စွဲဆိုသည့်နေ့ကပင် တရားလိုအား ထိခိုက်နစ်နာစေပြီးဖြစ်၍ တရားလို
ဟိုးဒင်း(စ်)ပီတီအီး	အား အပြီးအပြတ်လွှတ်သည့်နေ့ သို့မဟုတ် တရားရှင်လွှတ်သည့်အခါမှ
လီမိတက် ပါ ၂	သာ ထိခိုက်နစ်နာစေသည်မဟုတ်ကြောင်း မြင်သာသည်။

ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေပထမဇယားအမှတ်စဉ် ၂၂ အရ နစ်နာစေသည့်နေ့ရက်ကစ၍ စည်းကမ်းသတ်ကာလ စတင် ရေတွက်ရန်ဖြစ်သောကြောင့် တရားလို ယခုအမှုတရားစွဲဆိုသည့်နေ့ ၁၄-၅-၂၀၀၉ နေ့တွင် စည်းကမ်းသတ်ကာလကျော်လွန်ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

တရားလိုစွဲဆိုသောအမှုသည် ကာလစည်းကမ်းသတ်အက် ဥပဒေပထမဇယားအမှတ်စဉ် ၂၂ နှင့် သက်ဆိုင်သည်ဖြစ်စေ သို့မဟုတ် အမှတ်စဉ် ၂၃ နှင့် သက်ဆိုင်သည်ဖြစ်စေ တရားလိုစွဲဆိုသောအမှုသည် ကာလစည်းကမ်းသတ်ကျော်လွန်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်လျက် တိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်က အမှုပလပ်သည့်ဒီကရီ ချမှတ်ခြင်းမှာ ဥပဒေအရ မှားယွင်းခြင်းမရှိပေ။

ထို့ကြောင့် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ ဒီကရီကို အတည်ပြု၍ ဤအယူခံမှုကို စရိတ် နှင့်တကွ ပလပ်လိုက်သည်။

ရှေ့နေစရိတ် ကျပ် ၃၀၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

တရားမအထူးအယူခံမှု

+ ၂၀၁၅ ခုနှစ်

ဇူလိုင်လ ၁၃ ရက်

ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး
 ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော
 ဦးသာဌေး၊ ဦးစိုးညွန့်၊ ဦးမြသိမ်း၊ ဦးမြင့်အောင်၊
 ဦးအောင်ဇော်သိန်းနှင့် ဦးမြင့်ဟန်တို့ရှေ့တွင်

ဒေါ်ရီပြုံး ပါ ၂

(ကိုယ်တိုင်နှင့် အယူခံတရားလို အမှတ် ၂ ၏
 အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်)

နှင့်

ဒေါ်ခင်သန်းအေး*

ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂၂ အရ “အပိုင်
 ပေးခြင်း” တွင် အပိုင်ပေးသောပစ္စည်းသည် ပေးကမ်းသူ
 လက်ရှိဖြစ်ရန် လို မလို။ “အပိုင်ပေးခြင်း” တွင် အပိုင်ပေးသည့်
 ပစ္စည်းကို အပိုင်ရသူက လက်ရောက်ရရှိရန် လို မလို။

* ၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ တရားမအထူးအယူခံမှုအမှတ် ၆

+ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၈၉၀ တွင် ချမှတ်သော ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ
 ၁၀ ရက်စွဲပါ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို အယူခံမှု။

၂၀၁၅
ဒေါ်ရီဖြိုး ပါ ၂
(ကိုယ်တိုင်နှင့် အယူခံ
တရားလိုအမှတ် ၂ ၏
အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်)
နှင့်
ဒေါ်ခင်သန်းအေး

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂၂ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရဆိုလျှင် “အပိုင်ပေးခြင်း” မှာ တည်ဆဲရွှေ့ပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်း သို့မဟုတ် မရွှေ့ပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းကို × × × လွှဲပြောင်းပေးခြင်းသာဖြစ်၍ အထက်ပါ စီရင်ထုံးများတွင် ထုံးဖွဲ့ထားသည့် မေတ္တာဖြင့်ပေးသောပစ္စည်းသည် လက်ရှိပစ္စည်းဖြစ်ရန် လိုသည်ဆိုခြင်းမှာ ပေးကမ်းသောပစ္စည်းသည် ပေးကမ်းသူလက်ရှိဖြစ်ရန်လိုသည်ဟု ဆိုလိုခြင်း မဟုတ်ဘဲ တည်ဆဲပစ္စည်းဖြစ်ရန်လိုသည်ဟု ဆိုလိုခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း တွေ့မြင်နိုင်သည်။ ထို့ကြောင့် ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂၂ တွင် “အပိုင်ပေးခြင်း” ဆိုသည်မှာ အပိုင်ပေးသောပစ္စည်းသည် တည်ဆဲပစ္စည်းဖြစ်ရန်လိုကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်းဖြစ်ပြီး ပေးကမ်းသူ၏ လက်ရှိပစ္စည်းဖြစ်ရမည်ဟု ဆိုလိုခြင်းမဟုတ်ပေ။ သို့ဖြစ်၍ အယူခံတရားပြိုင်ရှေ့နေ၏ အပေးမှတ်ပုံတင်စာချုပ်ချုပ်ဆိုပေးကမ်းစဉ်တွင် အပေးစာချုပ်ပါ အချင်းဖြစ်မြေနှင့်အိမ်မှာ ပေးကမ်းသူ ဒေါ်ကြင်နု၏ လက်ရှိမဟုတ်သောကြောင့် ပေးကမ်းခြင်းပျက်ပြယ်ကြောင်း တင်ပြချက်ကို လက်ခံနိုင်မည် မဟုတ်ချေ။

အထက်ပါ ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂၂ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များတွင် ဝါကျနှစ်ခုပါရှိပြီး ယင်းဝါကျတို့ကို “and” ဖြင့်ဆက်ထားပြီး and ၏နောက်တွင် accepted ဟု သုံးထားသည်ဖြစ်ရာ ထိုကြိုယာ၏ကတ္တားသည် ပထမဝါကျ၏ကတ္တား “gift” ဖြစ်ကြောင်း ပေါ်လွင်သဖြင့် အပိုင်ပေးခြင်းကို လက်ခံသည်ဟု ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။ ပေးကမ်းသောပစ္စည်းကို လက်ခံသည်ဟု မဆိုလိုပေ။ ထို့ကြောင့် ပုဒ်မ ၁၂၂ ကို အဓိပ္ပာယ်ကောက်ယူရာတွင် ပေးကမ်းသောပစ္စည်းကို

လက်ရောက်ပေးအပ်သည့်ပြဿနာ အကျုံးမဝင်ကြောင်း ထင်ရှားသည်။

“ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂၂ တွင် “အပိုင်ပေးခြင်း” ဆိုသည်မှာ တည်ဆဲရွှေ့ပြောင်းနိုင်သည့်ပစ္စည်း သို့မဟုတ် မရွှေ့ပြောင်းနိုင်သည့်ပစ္စည်းကို အပိုင်ပေးသူဟု ခေါ်တွင်သူက အပိုင်ရသူဟု ခေါ်တွင်သူသို့ အဖိုးစားနားမရှိဘဲ အလိုအလျောက်လွှဲပြောင်းပေးရာ အပိုင်ရသူကဖြစ်စေ၊ ၎င်းအတွက်ဖြစ်စေ လက်ခံယူခြင်း ဖြစ်သည်” ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားရာ “အပိုင်ပေးခြင်း” တွင် တည်ဆဲပစ္စည်းကို ပေးကမ်းခြင်း၊ ပေးကမ်းခြင်းကို အပိုင်ရသူက ဖြစ်စေ၊ ၎င်းအတွက်ဖြစ်စေ လက်ခံယူခြင်း စသည့်အချက်များနှင့် ပြည့်စုံလျှင် အပိုင်ပေးခြင်းအထမြောက်သည်။ အပိုင်ပေးသောပစ္စည်းသည် အပိုင်ပေးသူလက်ရှိဖြစ်ရမည်။ အပိုင်ပေးသောပစ္စည်းကို အပိုင်ရယူသူက လက်ရောက်ရရှိရမည်ဟု ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂၂ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်က မဆိုလိုကြောင်း ပေါ်လွင်သည်။

အယူခံတရားလိုများအတွက် - ဦးမြင့်ဆွေ၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
အယူခံတရားပြိုင်အတွက် - ဦးတင်လှ၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

တောင်ငူခရိုင်တရားရုံး ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၅၇ တွင် ဒေါ်ရီပြုံးနှင့် မောင်မျိုးဇော်ဦးတို့က ဒေါ်ခင်သန်းအေးအပေါ် တရားလိုများပိုင်ဆိုင်သော နေအိမ်အဆောက်အအုံနှင့် မြေအစိတ်အပိုင်းကို လက်ရောက် ရလို့မစွဲဆိုရာ တရားလိုများစွဲဆိုမှုကို ပလပ်ခဲ့သည်။ အဆိုပါ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီအပေါ် တရားလိုတို့က ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်သို့ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၄၅ တွင်လည်းကောင်း၊ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ တရားမအယူခံမှု

၂၁၅

ဒေါ်ရီပြုံး ပါ ၂
(ကိုယ်တိုင်နှင့် အယူခံ
တရားလိုအမှတ် ၂ ၏
အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်)
နှင့်
ဒေါ်ခင်သန်းအေး

၂၀၁၅
ဒေါ်ရီဖြိုး ပါ ၂
(ကိုယ်တိုင်နှင့် အယူခံ
တရားလိုအမှတ် ၂ ၏
အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်)
နှင့်
ဒေါ်ခင်သန်းအေး

အမှတ် ၈၉၀ တွင်လည်းကောင်း အဆင့်ဆင့်အယူခံတင်သွင်းသော်လည်း
အောင်မြင်မှု မရရှိချေ။ ထို့ကြောင့် တရားလိုများက အထူးအယူခံဝင်ခွင့်
ပြုရန် ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေလျှောက်လွှာ (အထူး) အမှတ်
၂၇၇ တွင် လျှောက်ထားသောအခါ အောက်ပါပြဿနာကို ပြန်လည်
စိစစ်ကြားနာနိုင်ရန် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုခဲ့သည်-

“သက်သေခံအမှတ် (စ) (ဆ) မေတ္တာဖြင့် အပိုင်ပေး
စာချုပ်များသည် ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ
၁၂၂ နှင့် ညီညွတ်မှုမရှိ၍ ပေးကမ်းခြင်းမမြောက်သော
ကြောင့် အချင်းဖြစ်ဥပစာကို တရားလိုတို့ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်မရနိုင်
သဖြင့် လက်ရောက်ရခွင့်မရှိကြောင်း တရားရုံးအဆင့်ဆင့်
၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က
လက်ခံအတည်ပြုခဲ့ခြင်းသည် မှန်ကန်မှု ရှိ မရှိ။”

အယူခံတရားလိုများ၏ရှေ့နေက ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်း
အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂၂ ပြဋ္ဌာန်းချက်ပါ “Gift” is the transfer of certain
existing moveable or immoveable property ဆိုသော စကားရပ်မှာ
လက်ရှိတည်ရှိနေသောပစ္စည်းဟု အဓိပ္ပာယ်ရသော စကားရပ်များဖြစ်ကြောင်း၊
ဦးထွန်းထွန်း (၎င်း၏ကိုယ်စားလှယ်စာရသူ ဒေါ်အေးအေးမာ)
နှင့် ဦးမြတ်ဇော်အောင်အမှု^(၁) တွင် ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေ
ပုဒ်မ ၁၂၂ အရ ပေးကမ်းခြင်းအထမြောက်ရန်မှာ ပေးကမ်းသူနှင့်
လက်ခံသူရှိရမည်၊ ပေးသောပစ္စည်းသည် လက်ရှိပစ္စည်းဖြစ်ရန်လိုသည်၊
ပေးသူက အဖိုးစားနားမပါဘဲ ပေးကမ်းခြင်းဖြစ်ရမည်၊ ပေးသောပစ္စည်းကို

(၁) ၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၅၂။

လက်ခံသူက ပေးသူ အသက်ရှင်ဆဲပေးနိုင်သည့်အခြေအနေရှိစဉ် လက်ခံရမည်။ ရယူသူက အသက်ရှင်စဉ် မေတ္တာဖြင့်ပေးသည်ကို ရယူသူ ကိုယ်တိုင်ဖြစ်စေ၊ ရယူသူကိုယ်စား တစ်ဦးဦးကဖြစ်စေ လက်ခံပြီးမှသာ အတည်ဖြစ်သည် ထုံးပြုထားကြောင်း၊ ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၂၂၊ ၁၂၃ တို့တွင် လက်ရောက်ပေးအပ်ရမည်ဆိုသော စကားရပ်ကို ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်းမရှိကြောင်း၊ **မောင်ပန်းမြိုင် ပါ အများ နှင့် မဖွားတင်အမှု^(၂)** တွင် အပိုင်ရသူဘက်မှ အပိုင်ပေးခြင်းကို လက်ခံကြောင်း၊ အပိုင်ပေးစာချုပ်၌မပါ သို့သော် အပိုင်ပေးစာချုပ် ချုပ်ပြီးနောက် အပိုင်ရသူအမည်သို့ပြောင်းခြင်း၊ အပိုင်ရသူအမည်ဖြင့် အခွန်အခကောက်ခံခြင်း၊ အပိုင်ရသူက အပိုင်ပေးပစ္စည်း၏ ငှားရမ်းခ များနှင့် အကျိုးအမြတ်ခံစားခြင်းတို့အရ အပိုင်ပေးခြင်းကိုလက်ခံကြောင်း ကောက်ချက်ချနိုင်သည်ဟု ပြဆိုထားကြောင်း၊ ယင်းစီရင်ထုံးအရ အပိုင်ပေးခြင်းကို လက်ခံခြင်း (acceptance of a gift) သာဖြစ်ပြီး အပိုင်ပေးပစ္စည်းကို လက်ခံခြင်းကို မဆိုလိုကြောင်း၊ သက်သေခံအမှတ် (စ) (ဆ) အပိုင်ပေးမှတ်ပုံတင်စာချုပ်များတွင် အပိုင်ပေးသည်ကို ကျေးဇူးတင်စွာ လက်ခံရယူကြောင်း ဖော်ပြထားချက်အရ အပိုင် ပေးခြင်းကို လက်ခံပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ **ဦးအောင်နိုင် (ခ) ဦးဝေလွင် ပါ ၃ နှင့် ဒေါ်လဲ့လဲ့ကြူ ပါ ၃ အမှု^(၃)** တွင် ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်း အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂၃ အရ မရွှေ့ပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းကို ပေးကမ်းခြင်းတွင် လက်ရောက်ပေးအပ်ခြင်းပြုမှသာ ပေးကမ်းခြင်း

၂၀၁၅
ဒေါ်ရီမြိုး ပါ ၂
(ကိုယ်တိုင်နှင့် အယူခံ
တရားလိုအမှတ် ၂ ၏
အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်)
နှင့်
ဒေါ်ခင်သန်းအေး

(၂) ၁၉၄၉ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၃၃၈ (တရားလွှတ်တော်)။

(၃) ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၁၄၉။

၂၀၁၅
ဒေါ်ရီပြုံး ပါ ၂
(ကိုယ်တိုင်နှင့် အယူခံ
တရားလိုအမှတ် ၂ ၏
အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်)
နှင့်
ဒေါ်ခင်သန်းအေး

အထမြောက်သည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်းမရှိကြောင်း၊ **ဦးပန္နဝန် နှင့် ဦးစန္ဒိမာ ပါ ၂ အမှု^(၄)** တွင် မှတ်ပုံတင်စာချုပ်ဖြင့် ပေးကမ်းသူက လက်မှတ်ရေးထိုးပေးကမ်းရာတွင် တရားဝင် လက်ထံ လက်ရောက် ပေးအပ်ခြင်းသည် အပိုလုပ်ရိုးလုပ်စဉ်မျှသာဖြစ်သည်ဟု ထုံးပြုကြောင်း၊ ယခုအမှုတွင် ပေးကမ်းသည့်ပစ္စည်းကို ပေးကမ်းသူ ဒေါ်ကြင်နုပိုင်ဆိုင်ကြောင်း၊ ၎င်းက အဖိုးစားနားမပါဘဲ ပေးကမ်းကြောင်း၊ ပေးသူ အသက်ရှင်ဆဲပေးနိုင်သည့် အခြေအနေတွင် ပေးကမ်းခြင်းဖြစ်ပြီး လက်ခံရယူသူများက မှတ်ပုံတင်စာချုပ်များတွင် အပိုင်ပေးသည်ကို လက်ခံရယူကြောင်း ထင်ရှားနေပါသဖြင့် သက်သေခံ အမှတ် (စ) နှင့် (ဆ) ပေးကမ်းခြင်းစာချုပ်များသည် ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်း အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၂၂ နှင့် ညီညွတ်မှုမရှိ၍ ပေးကမ်းခြင်းမမြောက်ကြောင်း တရားရုံးအဆင့်ဆင့်၏ ဆုံးဖြတ်ချက်မှာ ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှုမရှိကြောင်း၊ ဤအယူခံမှုကို ခွင့်ပြု၍ အနိုင်ဒီကရီချမှတ်သင့်ကြောင်းဖြင့် လျှောက်လဲ တင်ပြသည်။

အယူခံတရားပြိုင်၏ရှေ့နေက ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်း အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂၂ ကို ပုဒ်မ ၁၂၄ နှင့် တွဲဖက်လေ့လာပါက ပုဒ်မ ၁၂၄ တွင် လက်ရှိပစ္စည်းနှင့် နောင်တွင်ပေါ်ပေါက်မည့် ပစ္စည်းများကို ပေါင်း၍ မေတ္တာဖြင့်ပေးလျှင် နောင်တွင် ပေါ်ပေါက်မည့်ပစ္စည်းနှင့် ပတ်သက်၍ ပျက်ပြယ်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသဖြင့် ပုဒ်မ ၁၂၂ တွင် ပေးကမ်းခြင်းသည် လက်ရှိပစ္စည်းကို လွှဲပြောင်းပေးခြင်းဖြစ်သည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားကြောင်း၊ **ဦးမောင်မြ ပါ ၆ နှင့် မသန်းသန်းချိုအမှု^(၅)**

(၄) ILR ရန်ကုန် အတွဲ (၂)၊ စာ-၁၃၁။

(၅) ၂၀၀၁ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၂၉၀။

ဒေါ်လေးတင် (၎င်း၏ကိုယ်စားလှယ်စာရသူ ဦးအုန်းတင်) နှင့် ဦးအောင်ဝင်း ပါ ၃ အမှု^(၆)၊ ဦးထွန်းထွန်း (၎င်း၏ ကိုယ်စားလှယ် စာရသူ ဒေါ်အေးအေးမာ) နှင့် ဦးမြတ်ဇော်အောင် အမှု^(၇) တို့ကို ကိုးကား၍ မေတ္တာဖြင့် ပေးသောပစ္စည်းသည် ပေးကမ်းသူ လက်ရှိဖြစ်ရန်လိုကြောင်း၊ လက်ရောက်ပေးကမ်းခဲ့ခြင်းမရှိပါက ပေးကမ်းခြင်း အထမမြောက်ကြောင်း၊ ယခုအမှုတွင် အယူခံတရားလို ဒေါ်ရီပြုံးအား ပြန်လှန်စစ်မေးချက်အရ သက်သေခံမှတ်ပုံတင်စာချုပ်များ ချုပ်ဆိုပေးကမ်းစဉ်တွင် စာချုပ်များပါ အချင်းဖြစ်အိမ်မြေသည် ပေးကမ်းသူ ဒေါ်ကြင်နုလက်ရှိမဟုတ်ဘဲ အယူခံတရားပြိုင် ဒေါ်ခင်သန်းအေး၏ လက်ရှိဖြစ်ကြောင်း၊ ပေးကမ်းခံရသူ အယူခံ တရားလိုများသည် ပေးကမ်းသောပစ္စည်းကို လက်ရောက်မရရှိခဲ့ကြောင်း ထင်ရှားပေါ်ပေါက်နေကြောင်း၊ သက်သေခံအမှတ် (စ) နှင့် (ဆ) အပေး မှတ်ပုံတင်စာချုပ်များသည် ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂၂ နှင့် ညီညွတ်မှုမရှိ၍ ထိုပေးကမ်းခြင်းသည် တရားမဝင်သောကြောင့် ပျက်ပြယ်သည့်စာချုပ်များဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုစာချုပ်များအရ အချင်းဖြစ် အိမ်မြေသည် အယူခံတရားလိုများပိုင်မဟုတ်သောကြောင့် တရားရုံး အဆင့်ဆင့်၏ ဆုံးဖြတ်ချက်သည် မှန်ကန်မှုရှိကြောင်း၊ ဤအထူးအယူခံမှု ကို ပလပ်သင့်ကြောင်းဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

အဆိုလွှာအရ တရားလိုအမှတ် (၁) သည် တန်အင်းစိန် (ခ) ဦးစိန်နှင့် ဒေါ်ကြင်နုတို့၏ သမီးဖြစ်ပြီး တရားလိုအမှတ် (၂) မှာ မြေး ဖြစ်ကြောင်း၊ တရားပြိုင် ဒေါ်ခင်သန်းအေးမှာ ဦးစိန်နှင့် ဒေါ်ကြင်နု

(၆) ၂၀၀၁ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၃၉၂။

၂၀၁၅
ဒေါ်ရီပြုံး ပါ ၂
(ကိုယ်တိုင်နှင့် အယူခံ
တရားလိုအမှတ် ၂ ၏
အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်)
နှင့်
ဒေါ်ခင်သန်းအေး

၂၀၁၅
ဒေါ်ရီပြုံး ပါ ၂
(ကိုယ်တိုင်နှင့် အယူခံ
တရားလိုအမှတ် ၂ ၏
အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်)
နှင့်
ဒေါ်ခင်သန်းအေး

တို့၏ သားအငယ်ဆုံး ဦးခင်မောင်ထွေး၏ ဒုတိယအိမ်ထောင်ဖြစ်၍
ချွေးမဖြစ်ကြောင်း၊ ရေတာရှည်မြို့နယ်၊ ရေနီမြို့၊ မြေစာရင်းအခေါ် ကွင်း
အမှတ် (၇၃၇/ငွေသုံးပင်ကွင်း)၊ ဦးပိုင်အမှတ် (၄၆)၊ ရွာမြေ ၀. ၁၄ ဧကရှိ
မြေနှင့် ယင်းမြေပေါ်ရှိ အိမ် (၂) လုံးမှာ မိခင် ဒေါ်ကြင်နုအမည်ပေါက်
ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း၊ အိမ် (၂) လုံးမှာ ခြံ၏တောင်ဘက်တွင် (၁) လုံး၊
မြောက်ဘက်တွင် (၁) လုံး တည်ရှိကြောင်း၊ မိဘများမိသားစုသည်
တောင်ဘက်အိမ်တွင် နေထိုင်ကြပြီး မြောက်ဘက်အိမ်တွင်
ကိုခင်မောင်ထွေး ပထမအိမ်ထောင်ပြုသည့်အခါ မိခင်က ခွင့်ပြုချက်ဖြင့်
နေထိုင်ခွင့်ပြုခဲ့ကြောင်း၊ တရားပြိုင်နှင့် ထပ်မံအိမ်ထောင်ပြုရာတွင်
အခမဲ့ နေခွင့် ပြုခဲ့ပြီး တောင်ဘက်အိမ်အောက်တွင်လည်း
မြောက်ဘက်ခြမ်း၌ ဈေးဆိုင်ဖွင့်လုပ်ကိုင်ခွင့်ပြုခဲ့ကြောင်း၊ ခင်ပွန်းဖြစ်သူ
၅-၂-၂၀၀၉ နေ့တွင် ကွယ်လွန်ပြီး တစ်လပြည့်နေ့၌ တရားပြိုင်က
အမွေခွဲပေးရန်၊ ၎င်းနေထိုင်သော အိမ်နှင့်မြေကို တန်ဖိုးထား၍
အမ်းပေးရန်ပြောဆိုလာခြင်း၊ ၎င်း၏ အစ်မ၊ ညီမများကို နေထိုင်ခွင့်ပြုခြင်း
ပြုလုပ်လာသဖြင့် မိခင်က ၂၀-၃-၂၀၀၉ နေ့ နောက်ဆုံး ဖယ်ရှားပေးရန်နှင့်
ခွင့်ပြုချက်ကို ရုပ်သိမ်းကြောင်း အကြောင်းကြားခဲ့ကြောင်း၊ ထို့နောက်
မိခင်က ၉-၆-၂၀၀၉ နေ့တွင် အပိုင်ပေးခြင်း မှတ်ပုံတင်စာချုပ် အမှတ်
၃/၂၀၀၉ နှင့် ၄/၂၀၀၉ တို့ဖြင့် တရားပြိုင် လက်ရှိနေထိုင်နေသော
နေအိမ်ကို တရားလိုအမှတ် (၁) နှင့် (၂) သို့ ပေးကမ်းခဲ့ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍
တရားလိုများပိုင် အိမ်နှင့်မြေမှ တရားပြိုင်အား ဖယ်ရှားပေးရန်
တရားစွဲဆိုခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြစွဲဆိုသည်။

ချေလွှာအရ တရားပြိုင်နှင့် ကိုခင်မောင်ထွေးတို့ အိမ်ထောင်

ကျသည့် ၂၅-၄-၂၀၀၄ နေ့မတိုင်မီကတည်းက မိခင် ဒေါ်ကြင်နုသည် တောင်ငူမြို့ရှိ သမီး ဒေါ်ခင်သန်းအိမ်တွင် ရောက်ရှိနေထိုင်ခဲ့ကြောင်း၊ လွန်ခဲ့သော (၁၉) နှစ်ကတည်းက မိဘများက တရားပြိုင်၏ခင်ပွန်း ကိုခင်မောင်ထွေးအား အချင်းဖြစ်အိမ်မြေကို အမွေအဖြစ် လက်ရောက် လွှဲပြောင်းပေးကမ်းခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ ဒေါ်ကြင်နုအမည်ဖြင့် အခွန်များကို ခင်ပွန်းက ထမ်းဆောင်ခြင်း၊ ဂိုဒေါင် (၂) ခန်း ဆောက်လုပ်ခြင်း၊ အုတ်တံတိုင်း ကာရံခြင်းတို့ဖြင့် ကိုယ်ပိုင်အဖြစ် အသုံးပြုခဲ့ကြောင်း၊ တောင်ဘက် (၄) ခန်းတွဲ အိမ်မြေကိုလည်း (၂) ခန်းစီနှင့် မြေကို သား ကိုမောင်ကိုနှင့် သမီး ဒေါ်ရီပြုံးတို့အား အမွေအဖြစ် မိဘများက ပေးကမ်းခဲ့ပြီး ၎င်းတို့ လက်ရှိနေထိုင်ခဲ့ကြကြောင်း၊ တောင်ဘက်အိမ်အောက်ထပ် မြောက်ဘက်ခြမ်း တွင် ဒေါ်ရီပြုံးနှင့် ညှိနှိုင်း၍ ဆိုင်ဖွင့်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ခင်ပွန်းကွယ်လွန်ပြီး အမွေတောင်းခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း၊ အမွေခွဲဝေပေးပြီးဖြစ်၍ အမွေ တောင်းရန်အကြောင်းမရှိကြောင်း၊ မှတ်ပုံတင်အပေးစာချုပ်များမှာ ဒေါ်ကြင်နု၏ လက်ရှိမဟုတ်သောပစ္စည်းကိုပေးခြင်း၊ လက်ခံသူများက လက်ရောက်မရခြင်းတို့ကြောင့် ဥပဒေနှင့်မညီသဖြင့် ပျက်ပြယ်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ တရားလိုများက ပိုင်ဆိုင်မှုမရှိသဖြင့် တရားစွဲဆိုရန် အကြောင်း မပေါ်ပေါက်ကြောင်းဖြင့် ချေပသည်။

အချင်းဖြစ် ရေတာရှည်မြို့နယ်၊ ရေနီမြို့၊ ကွင်းအမှတ် (၇၃၇/ငွေးသုံးပင်ကွင်း)၊ ဦးပိုင်အမှတ် (၄၆)၊ ဝ. ၁၄ ဧကရှိ မြေနှင့် အကျိုးခံစားခွင့်အရပ်ရပ်ကို အမည်ပေါက်ပိုင်ဆိုင်သူ မိခင် ဒေါ်ကြင်နုက သမီးဖြစ်သူ ဒေါ်ရီပြုံး နှင့် မြေးဖြစ်သူ မောင်မျိုးဇော်ဦးတို့ (၂) ဦးအား ၁၆-၃-၂၀၀၉ ရက်စွဲပါ သက်သေခံအမှတ် (စ) မေတ္တာဖြင့် အပိုင်

၂၀၁၅
ဒေါ်ရီပြုံး ပါ ၂
(ကိုယ်တိုင်နှင့် အယူခံ
တရားလိုအမှတ် ၂ ၏
အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်)
နှင့်
ဒေါ်ခင်သန်းအေး

၂၀၁၅
ဒေါ်ရီပြုံး ပါ ၂
(ကိုယ်တိုင်နှင့် အယူခံ
တရားလိုအမှတ် ၂ ၏
အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်)
နှင့်
ဒေါ်ခင်သန်းအေး

ပေးကမ်းခြင်းမှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ် ၃/၂၀၀၉ ချုပ်ဆို၍လည်းကောင်း၊
၁၈-၅-၂၀၀၉ ရက်စွဲပါ သက်သေခံအမှတ် (ဆ) အပိုင်ပေးမှတ်ပုံတင်
စာချုပ်အမှတ် ၄/၂၀၀၉ ဖြင့် သမီး ဒေါ်ရီပြုံးအား အဆိုပါ ဦးပိုင်အမှတ်
(၄၆) မြေကွက်အတွင်း တည်ရှိသော မြောက်ဘက်ရှိ (၂) ထပ် နေအိမ်
အဆောက်အအုံနှင့် အကျိုးခံစားခွင့်အားလုံးကိုလည်းကောင်း ပေးကမ်း
ခဲ့သည်။ အဆိုပါ အပေးစာချုပ်များကို အကြောင်းပြု၍ တရားလိုများက
ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း အဆိုပြုကာ တရားပြိုင် ဒေါ်ခင်သန်းအေးနေထိုင်လျက်
ရှိသော အချင်းမြေနှင့် အဆောက်အအုံကို လက်ရောက်ရလို့မူ စွဲဆိုခြင်းဖြစ်
သည်။

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က **ဒေါ်လေးတင် နှင့်
ဦးအောင်ဝင်း ပါ ၃ အမှု^(၆)** ကို ကိုးကားလျက် ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်း
အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂၂ အရ မေတ္တာဖြင့် ပေးကမ်းခြင်းအထမြောက်ရန်
ပေးကမ်းသူနှင့် လက်ခံသူရှိရမည်။ ပေးကမ်းသောပစ္စည်းသည် လက်ရှိ
ပစ္စည်းဖြစ်ရန်လိုသည်။ ပေးသူက အဖိုးစားနားမပါဘဲ ပေးကမ်းရမည်။
ပေးသူက မိမိပိုင်ပစ္စည်းကို လွှဲပြောင်းပေးရမည်။ ပေးသောပစ္စည်းကို
လက်ခံသူက ပေးသူအသက်ရှင်ဆဲပေးနိုင်သည့် အခြေအနေရှိစဉ်
လက်ခံရမည်။ ရယူသူ အသက်ရှင်စဉ် မေတ္တာဖြင့်ပေးသည်ကို ရယူသူ
ကိုယ်တိုင်ဖြစ်စေ၊ ရယူသူကိုယ်စား တစ်ဦးဦးကဖြစ်စေ လက်ခံပြီးမှသာ
အတည်ဖြစ်သည်ဟု ပြဆိုထားသဖြင့် သက်သေခံအမှတ် (စ) နှင့် (ဆ)
အပေးစာချုပ်များ ချုပ်ဆိုချိန်တွင် ပေးသူ ဒေါ်ကြင်နုသည် အချင်းဖြစ်
ဥပစာတွင် လက်ရှိနေထိုင်ခြင်းမဟုတ်၊ တရားပြိုင်လက်ရှိနေလျက်
ရှိကြောင်း၊ ဒေါ်ကြင်နုက အခမဲ့ခွင့်ပြုချက်ကို ၉-၃-၂၀၀၉ နေ့တွင်

ရုပ်သိမ်းခဲ့သဖြင့် တရားပြိုင်သည် ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် နေသူမဟုတ်တော့ဘဲ ပိုင်ရှင် ဒေါ်ကြင်နုအား ဆန့်ကျင်လက်ရှိထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ဒေါ်ကြင်နု က အချင်းဖြစ်ဥပစာကို လက်ရှိမဖြစ်သည့်အခြေအနေတွင် တရားလိုတို့ အား ပေးကမ်းခြင်းသည် ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၁၂၂ နှင့်မညီသဖြင့် ပေးကမ်းခြင်းသည် တရားမဝင်သောကြောင့် ပျက်ပြယ်ကြောင်း၊ တရားလိုများသည် ပိုင်ရှင်ဖြစ်မလာ၍ လက်ရောက်ရခွင့်မရှိကြောင်း ကောက်ယူဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

၂၀၁၅
ဒေါ်ရီပြုံး ပါ ၂
(ကိုယ်တိုင်နှင့် အယူခံ
တရားလိုအမှတ် ၂ ၏
အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်)
နှင့်
ဒေါ်ခင်သန်းအေး

အပိုင်ပေးခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂၂ တွင် အပိုင်ပေးခြင်း၏ အဓိပ္ပာယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပုဒ်မ ၁၂၄ တွင် တည်ဆဲပစ္စည်းနှင့် နောင်တွင်ပေါ်ပေါက်မည့်ပစ္စည်းတို့ကို အပိုင်ပေးခြင်းကိုလည်းကောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂၂ တွင် ပေးကမ်းခြင်းကို အောက်ပါအတိုင်း အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုထားသည်-

“S.122. “Gift” is the transfer of certain existing move-
able or immoveable property, made voluntarily and without con-
sideration, by one person, called the donor, to another, called the
donee, and accepted by or on behalf of the donee.”

အဆိုပါ ပုဒ်မ ၁၂၂ တွင် “Gift” is the transfer of certain
existing moveable or immoveable property,” ဟူ၍ ပြဋ္ဌာန်းထားရာ
အပိုင်ပေးသည့်ပစ္စည်းမှာ certain existing “တည်ရှိသော ပစ္စည်း” ကို
ဆိုလိုကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

၂၀၁၅
ဒေါ်ရှိပြုံး ပါ ၂
(ကိုယ်တိုင်နှင့် အယူခံ
တရားလိုအမှတ် ၂ ၏
အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်)
နှင့်
ဒေါ်ခင်သန်းအေး

မြန်မာစာအဖွဲ့ဦးစီးဌာနကထုတ်ဝေသော အင်္ဂလိပ်-မြန်မာ
အဘိဓာန် (၂၀၀၃ ခုနှစ်ထုတ်) တွင် “certain” ၏ အဓိပ္ပာယ်ကို “ယုံမှားဖွယ်
မရှိသော၊ သေချာသော” ဟူ၍ ပြဆိုထားပြီး “exist” ၏ အဓိပ္ပာယ်ကို
“တည်သည်၊ ရှိသည်၊ တည်ရှိသည်” ဟူ၍ ပြဆိုထားကြောင်း တွေ့မြင်
နိုင်သည်။

ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂၄ တွင် “A gift
comprising both existing and future property is void as to the lat-
ter.” ဟု ပြဌာန်းထားရာ တည်ရှိသောပစ္စည်းနှင့် နောင်တွင်ပေါ်ပေါက်
မည့်ပစ္စည်းတို့ပါဝင်သော အပိုင်ပေးခြင်းတွင် နောင်တွင်ပေါ်ပေါက်မည့်
ပစ္စည်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပျက်ပြယ်သည်ဟု ပြဌာန်းထားကြောင်း တွေ့ရသည်။

ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂၂ နှင့် ပုဒ်မ ၁၂၄
တို့ကို ယှဉ်တွဲထောက်ချင့်ပါက “ပေးကမ်းခြင်း” ဆိုသည်မှာ တည်ရှိသော၊
တည်ဆဲပစ္စည်းကို လွှဲပြောင်းပေးခြင်းကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။ နောင်တွင်
ပေါ်ပေါက်မည့်ပစ္စည်းကို အပိုင်ပေးခြင်းသည် ပျက်ပြယ်သောကြောင့်
တည်ရှိသော၊ တည်ဆဲဖြစ်သည့်ပစ္စည်းကိုသာလျှင် အပိုင်ပေးခြင်းပြုနိုင်
ကြောင်း ပေါ်လွင်သည်။

**ဦးထွန်းထွန်း(၎င်း၏ကိုယ်စားလှယ်စာရသူ
ဒေါ်အေးအေးမာ) နှင့် ဦးမြတ်ဇော်အောင်အမှု^(၁)၊ ဒေါ်လေးတင်
(၎င်း၏ကိုယ်စားလှယ်စာရသူ ဦးအုန်းတင်) နှင့် ဦးအောင်ဝင်း
ပါ ၃ အမှု^(၆)** တို့တွင် ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂၂ အရ
မေတ္တာဖြင့် ပေးကမ်းခြင်းအထမြောက်ရန်မှာ ပေးသူနှင့်

လက်ခံသူရှိရမည်။ မေတ္တာဖြင့်ပေးသောပစ္စည်းသည် လက်ရှိပစ္စည်း ဖြစ်ရန်လိုသည်။ ပေးသူက မိမိအလိုအလျောက် အဖိုးစားနားမပါရှိဘဲ ပေးကမ်းခြင်းဖြစ်ရမည်။ ပေးသူက မိမိပိုင်ပစ္စည်းကို လွှဲပြောင်းပေးရမည်။ ပေးသောပစ္စည်းကို လက်ခံသူက ပေးသူအသက်ရှင်ဆဲပေးနိုင်သည့် အခြေအနေရှိစဉ် လက်ခံရမည်ဟု ထုံးဖွဲ့သည်။

၂၀၁၅
ဒေါ်ခီပြုံး ပါ ၂
(ကိုယ်တိုင်နှင့် အယူခံ
တရားလိုအမှတ် ၂ ၏
အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်)
နှင့်
ဒေါ်ခင်သန်းအေး

အယူခံတရားပြိုင်၏ရှေ့နေက အထက်ပါ စီရင်ထုံးများကို ကိုးကား၍ မေတ္တာဖြင့်ပေးသောပစ္စည်းသည် ပေးကမ်းသူလက်ရှိဖြစ်ရန် လိုကြောင်း၊ ယခုအမှုတွင် အပေးစာချုပ်များပါ အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အိမ်မှာ အပေးမှတ်ပုံတင်စာချုပ် ချုပ်ဆိုပေးကမ်းစဉ်တွင် ပေးကမ်းသူ ဒေါ်ကြင်နု လက်ရှိမဟုတ်သောကြောင့် အပေးမှတ်ပုံတင်စာချုပ်များသည် ပစ္စည်း လွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂၂ နှင့် ညီညွတ်မှုမရှိသဖြင့် ပျက်ပြယ်ကြောင်း တင်ပြသည်။

ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂၂ ပြဋ္ဌာန်းချက် အရဆိုလျှင် “အပိုင်ပေးခြင်း” မှာ တည်ဆဲရွှေ့ပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်း သို့မဟုတ် မရွှေ့ပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းကို × × × လွှဲပြောင်းပေးခြင်း သာဖြစ်၍ အထက်ပါ စီရင်ထုံးများတွင် ထုံးဖွဲ့ထားသည့် မေတ္တာဖြင့်ပေး သောပစ္စည်းသည် လက်ရှိပစ္စည်းဖြစ်ရန် လိုသည်ဆိုခြင်းမှာ အပိုင်ပေး သောပစ္စည်းသည် ပေးကမ်းသူလက်ရှိဖြစ်ရန်လိုသည်ဟု ဆိုလိုခြင်း မဟုတ်ဘဲ တည်ဆဲပစ္စည်းဖြစ်ရန်လိုသည်ဟု ဆိုလိုခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း တွေ့မြင်နိုင်သည်။ ထို့ကြောင့် ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂၂ တွင် “ပေးကမ်းခြင်း” ဆိုသည်မှာ အပိုင်ပေးသောပစ္စည်းသည် တည်ဆဲ

၂၀၁၅
ဒေါ်ရှိပြုံး ပါ ၂
(ကိုယ်တိုင်နှင့် အယူခံ
တရားလိုအမှတ် ၂ ၏
အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်)
နှင့်
ဒေါ်ခင်သန်းအေး

ပစ္စည်းဖြစ်ရန်လိုကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်းဖြစ်ပြီး ပေးကမ်းသူ၏ လက်ရှိ
ပစ္စည်းဖြစ်ရမည်ဟု ဆိုလိုခြင်းမဟုတ်ပေ။ သို့ဖြစ်၍ အယူခံတရားပြိုင်
ရှေ့နေ၏ အပေးမှတ်ပုံတင်စာချုပ် ချုပ်ဆိုပေးကမ်းစဉ်တွင် အပေး
စာချုပ်ပါ အချင်းဖြစ်ခြင်းနှင့် အိမ်မှာ ပေးကမ်းသူ ဒေါ်ကြင်နု၏ လက်ရှိ
မဟုတ်သောကြောင့် အပိုင်ပေးခြင်းပျက်ပြယ်ကြောင်း တင်ပြချက်ကို
လက်ခံနိုင်မည် မဟုတ်ချေ။

အယူခံတရားပြိုင်၏ရှေ့နေက **ဦးမောင်မြ ပါ ၆ နှင့်
မသန်းသန်းချိုအမှု^(၁)** ကို ကိုးကားလျက် ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေ
ပုဒ်မ ၁၂၂ အရ မရွှေ့ပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းကို အပိုင်ပေးခြင်းတွင်
လက်ရောက်ပေးကမ်းခြင်းမရှိပါက အပိုင်ပေးခြင်းအထမမြောက်ကြောင်း၊
ယခုအမှုတွင် ပေးကမ်းခံရသူ အယူခံတရားလိုများသည် ပေးကမ်းသော
ပစ္စည်းကို လက်ရောက်မရရှိခဲ့သောကြောင့် အပေးမှတ်ပုံတင်စာချုပ်များ
သည် ဥပဒေနှင့်မညီ ပျက်ပြယ်ကြောင်း တင်ပြထားသည်။ သို့အတွက်
ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂၂ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ
“အပိုင်ပေးခြင်း” ဆိုရာတွင် အပိုင်ပေးသည့်ပစ္စည်းကို အပိုင်ရသူက
လက်ရောက်ရရှိရန် လိုအပ်ခြင်း ရှိ မရှိကို စိစစ်ရန်ဖြစ်သည်။

အထက်ပါ ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂၂ ပါ
ပြဋ္ဌာန်းချက်များတွင် ဝါကျနှစ်ခုပါရှိပြီး ယင်းဝါကျတို့ကို “and” ဖြင့်
ဆက်ထားပြီး and ၏နောက်တွင် accepted ဟု သုံးထားသည်ဖြစ်ရာ
ထိုကြိုယာ၏ကဏ္ဍာသည် ပထမဝါကျ၏ကဏ္ဍာ “gift” ဖြစ်ကြောင်း
ပေါ်လွင်သဖြင့် အပိုင်ပေးခြင်းကို လက်ခံသည်ဟု ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။

အပိုင်ပေးသောပစ္စည်းကို လက်ခံသည်ဟု မဆိုလိုပေ။ ထို့ကြောင့် ပုဒ်မ ၁၂၂ ကို အဓိပ္ပာယ်ကောက်ယူရာတွင် အပိုင်ပေးသောပစ္စည်းကို လက်ရောက်ပေးအပ်သည့်ပြဿနာ အကျိုးမဝင်ကြောင်း ထင်ရှားသည်။

မောင်ပန်းမြိုင် ပါ အများ နှင့် မဖွားတင်အမှု^(၂) တွင် အပိုင်ရသူဘက်မှ အပိုင်ပေးခြင်းကို လက်ခံကြောင်း အပိုင်ပေးစာချုပ်၌ မပါ။ သို့သော် အပိုင်ပေးစာချုပ် ချုပ်ဆိုပြီးနောက် အပိုင်ရသူအမည်သို့ ပြောင်းခြင်း၊ အပိုင်ရသူအမည်ဖြင့် အခွန်အခကောက်ခံခြင်းနှင့် အပိုင်ရသူက အပိုင်ပေးပစ္စည်း၏ ငှားရမ်းခများနှင့် အကျိုးအမြတ်များခံစားခြင်း တို့အရ အပိုင်ပေးခြင်းကိုလက်ခံကြောင်း ကောက်ချက်ချနိုင်သည်ဟု ပြဆိုထားသည်။ ဤစီရင်ထုံးပါ “acceptance of a gift” ဟူသော ပြဆိုချက်ကို ထောက်ချင့်ပါက ပုဒ်မ ၁၂၂ ပါ accepted သည် အပိုင်ပေးခြင်းကို လက်ခံခြင်းသာ ဖြစ်ကြောင်း ပေါ်လွင်သည်။

ဦးမောင်မြ ပါ ၆ နှင့် မသန်းသန်းချိုအမှု^(၃) တွင် “မူလရုံးတရားလို၏အဆိုလွှာ၊ ၎င်း၏ထွက်ဆိုချက်နှင့် အမှုတွဲပေါ်ပေါက်ချက်အရ ပေးကမ်းခြင်းစာချုပ်အမှတ် ၁၅/၈၀ ဖြင့် ပေးကမ်းခြင်းကို လက်ခံရယူသူများက လက်ရောက်မရခဲ့သဖြင့် ထိုပေးကမ်းခြင်းမှတစ်ဆင့်စာချုပ်သည် ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၂၂ နှင့် ညီညွတ်မှု မရှိ၍ ထိုပေးကမ်းခြင်းသည် တရားမဝင် သောကြောင့် ပျက်ပြယ်သည့် စာချုပ်ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်” ဟု ထုံးဖွဲ့ထားသည်။

အဆိုပါ စီရင်ထုံးတွင် ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂၂ တွင် ပါရှိသည့် “accepted” ဆိုသည့်စကားရပ်ကို မှန်ကန်စွာ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုသုံးသပ်ထားခြင်းမရှိ၍ ယင်းစီရင်ထုံးတွင် ဆုံးဖြတ်ချက်ကို

၂၀၁၅

ဒေါ်ရီမြိုး ပါ ၂
(ကိုယ်တိုင်နှင့် အယူခံ
တရားလိုအမှတ် ၂ ၏
အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်)
နှင့်
ဒေါ်ခင်သန်းအေး

၂၀၁၅

ဒေါ်ရီပြုံး ပါ ၂

(ကိုယ်တိုင်နှင့် အယူခံ
တရားလိုအမှတ် ၂ ၏
အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်)

နှင့်

ဒေါ်ခင်သန်းအေး

ကျွန်ုပ်တို့ သဘောမတူပေ။

ယခုအမှုတွင် ၁၆-၃-၂၀၀၉ ရက်စွဲပါ သက်သေခံအမှတ်

(စ) နှင့် ၁၈-၅-၂၀၀၉ ရက်စွဲပါ သက်သေခံအမှတ် (ဆ) အပိုင်ပေးခြင်း
မှတ်ပုံတင်စာချုပ်များတွင် အပိုင်ပေးသူ ဒေါ်ကြင်နုက အချင်းဖြစ်မြေနှင့်
အကျိုးခံစားခွင့်များ၊ ယင်းမြေပေါ်ရှိ မြောက်ဘက်ရှိ (၂) ထပ် အဆောက်
အအုံနှင့် အကျိုးခံစားခွင့်များအားလုံးကို အဖိုးစားနားမရှိဘဲ လွှဲပြောင်း
ပေးရာတွင် အပိုင်ရယူသူ အယူခံတရားလိုများက အပိုင်ပေးခြင်းကို
ကျေးဇူးတင်ဝမ်းမြောက်စွာဖြင့် လက်ခံရယူကြောင်း ဖော်ပြချုပ်ဆိုထား
ကြောင်း တွေ့ရသည်။

မူလရုံးတရားလို ဒေါ်ရီပြုံးက ရုံးရှေ့ထွက်ဆိုရာတွင် မိခင်ကြီး
က သက်သေခံအမှတ် (စ) နှင့် (ဆ) အပိုင်ပေးခြင်းမှတ်ပုံတင် စာချုပ်များ
ချုပ်ဆိုပေးပြီးနောက် ၉-၆-၂၀၀၉ နေ့တွင် မိခင်ကြီး ဒေါ်ခင်စန်းနှင့်
မိမိတို့သည် အပိုင်ပေးသည့် အိမ်ခြံမြေသို့ သွားရောက်ကာ (ရယက)
ဥက္ကဋ္ဌ ဦးမောင်ထူးနှင့် အိမ်နီးချင်းများဖြစ်သော ဦးတင်ထွန်း၊
မစန်းစန်းယဉ်တို့ကို ခေါ်ယူပြီး မိခင်ကြီးက အပိုင်ပေးစာချုပ်များပြသ၍
စာချုပ်ပါပစ္စည်းများကို မိမိတို့အား လက်ရောက်ပေးခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊
မိမိတို့ကလည်း မိခင်ကြီးမှ ပေးသည်ကို လက်ခံကြောင်းဖြင့် ထွက်ဆိုသည်။

ထိုစဉ်က (ရယက) ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်သူ ဦးမောင်ထူး (လိုပြ-၁)
က ဒေါ်ကြင်နုက လာရောက်ရန်ခေါ်သဖြင့် အချင်းဖြစ်ခြံမြေရှိ
တောင်ဘက်အိမ်သို့သွားရာ ဦးတင်ထွန်း၊ မစန်းစန်းယဉ်တို့ရောက်နေသည်
ကို တွေ့ကြောင်း၊ ဒေါ်ကြင်နုက အပေးမှတ်ပုံတင်စာချုပ်များကို ပြသ၍

ဒေါ်ရီပြုံးနှင့် ကိုမျိုးဇော်ဦးတို့အား တရားဝင်ပေးခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ၎င်းက အပိုင်ပေးခြင်းကို ရပ်ရွာလူကြီးများနှင့် သက်သေများသိစေလို၍ ပြောပြခြင်းဖြစ်သည်ဟု ပြောဆိုကြောင်း၊ စာချုပ်များတွင် အချင်းဖြစ် အိမ်ခြံမြေတို့ကို ပေးကမ်းခြင်းဖြစ်ကြောင်း ရေးသားချုပ်ဆိုထားသည်ကို တွေ့ရကြောင်း၊ ထို့နောက်ပိုင်း ဒေါ်ရီပြုံးတို့က ၎င်းတို့ပိုင်ဆိုင်သည်ဟု ဆိုကာ မျက်နှာစာခြံစည်းရိုး အဝင်အထွက်တံခါးကို သော့ခတ်ထားရာ ဒေါ်ခင်သန်းအေးကဖျက်၍ သော့ပြန်ခတ်ထားသဖြင့် ဒေါ်ရီပြုံးက တင်ပြ ခဲ့ကြောင်း၊ ဒေါ်ခင်သန်းအေးအား ခေါ်ယူညှိနှိုင်းပြီး သော့ပြန်ဖွင့်ပေးရန် ပြောဆိုသဖြင့် ပြန်လည်ဖွင့်ပေးခဲ့ကြောင်း ထွက်ဆိုသည်။

အိမ်နီးချင်းဖြစ်သူ ဦးတင်ထွန်း (လိုပြ- ၂) ကလည်း (ရယက) ဥက္ကဋ္ဌ ဦးမောင်ထူးထွက်ဆိုသကဲ့သို့ပင် ထောက်ခံထွက်ဆိုကြောင်း တွေ့ရသည်။

အထက်ပါ သက်သေခံအမှတ် (စ) နှင့် (ဆ) အပိုင်ပေး မှတ်ပုံတင်စာချုပ်များတွင် ဒေါ်ကြင်နုက ၎င်းအမည်ပေါက်ပိုင်ဆိုင်သော လက်ရှိတည်ရှိသော အချင်းဖြစ်အိမ်ခြံမြေတို့ကို အဖိုးစားနားမရှိဘဲ ၎င်း၏သဘောဆန္ဒအလျောက် အပိုင်ပေးခြင်းကို အပိုင်ရယူသူ အယူခံ တရားလို ဒေါ်ရီပြုံးတို့က လက်ခံရယူကြောင်း ဖော်ပြပါရှိသည်။ ထို့ပြင် သက်သေခံချက်များအရ ထိုသို့ စာချုပ်များ ချုပ်ဆိုပြီးနောက်တွင်လည်း အပိုင်ပေးသူ ဒေါ်ကြင်နုက ရပ်ကွက်လူကြီးနှင့် အိမ်နီးချင်းများကို ခေါ်ယူ၍ အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းများကို အပိုင်ပေးမှတ်ပုံတင်စာချုပ်များ ချုပ်ဆိုကာ အပိုင်ရသူ အယူခံတရားလိုတို့အား တရားဝင်လွှဲပြောင်း

၂၀၁၅

ဒေါ်ရီပြုံး ပါ ၂

(ကိုယ်တိုင်နှင့် အယူခံ တရားလိုအမှတ် ၂ ၏ အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်)

နှင့်

ဒေါ်ခင်သန်းအေး

၂၀၁၅
ဒေါ်ရီပြုံး ပါ ၂
(ကိုယ်တိုင်နှင့် အယူခံ
တရားလိုအမှတ် ၂ ၏
အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်)
နှင့်
ဒေါ်ခင်သန်းအေး

ပေးကြောင်းကို အတိအလင်းထုတ်ဖော်ပြသခြင်း၊ အပိုင်ပေးစာချုပ်
ချုပ်ဆိုပြီးနောက် အပိုင်ရသူ အယူခံတရားလိုများကလည်း
အပိုင်ပေးခြင်းကို လက်ခံရယူပြီး ဖြစ်၍ ဝင်းခြံတံခါးကို သေ့ခတ်
ရယူခဲ့ခြင်းတို့အရ အပိုင်ရယူသူ အယူခံတရားလိုတို့သည် အပိုင်ပေးခြင်းကို
လက်ခံကြောင်းလည်း သုံးသပ်ရသည်။ ထို့ကြောင့် သက်သေခံအမှတ်
(စ) နှင့် (ဆ) အပိုင်ပေး မှတ်ပုံတင်စာချုပ်တို့အရ ဒေါ်ကြင်နုက
အချင်းဖြစ်အိမ်မြေတို့ကို အယူခံ တရားလိုတို့အား အပိုင်ပေးခြင်းသည်
ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက် ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂၂ နှင့် ညီညွတ်သောကြောင့်
အဆိုပါ ပေးကမ်းခြင်းသည် တရားဝင် ပေးကမ်းခြင်း အထမြောက်သည်။

ဤအခြေအနေတွင် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က
ပေးသူ ဒေါ်ကြင်နုသည် အချင်းဖြစ်ဥပစာကို လက်ရှိမဖြစ်သည့် အခြေ
အနေတွင် အယူခံတရားလိုတို့အား ပေးကမ်းခြင်းသည် ဥပဒေနှင့်မညီ
သဖြင့် တရားမဝင်ပျက်ပြယ်ကြောင်း၊ တရားလိုများသည် ပိုင်ရှင်
ဖြစ်မလာ၍ လက်ရောက်ရခွင့်မရှိကြောင်း ကောက်ယူဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းသည်
မှန်ကန်ခြင်း မရှိပေ။

“ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂၂ တွင်
“အပိုင်ပေးခြင်း” ဆိုသည်မှာ တည်ဆဲရွှေ့ပြောင်းနိုင်သည့်ပစ္စည်း
သို့မဟုတ် မရွှေ့ပြောင်းနိုင်သည့်ပစ္စည်းကို အပိုင်ပေးသူဟု ခေါ်တွင်သူက
အပိုင်ရသူဟု ခေါ်တွင်သူသို့ အဖိုးစားနားမရှိဘဲ အလိုအလျောက်
လွှဲပြောင်းပေးရာ အပိုင်ရသူကဖြစ်စေ၊ ၎င်းအတွက်ဖြစ်စေ လက်ခံ
ယူခြင်းဖြစ်သည်” ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားရာ “အပိုင်ပေးခြင်း” တွင် တည်ဆဲ

ပစ္စည်းကို ပေးကမ်းခြင်း၊ အပိုင်ပေးခြင်းကို အပိုင်ရသူကဖြစ်စေ၊ ၎င်းအတွက်ဖြစ်စေ လက်ခံယူခြင်း စသည့် အချက်များနှင့် ပြည့်စုံလျှင် အပိုင်ပေးခြင်းအထမြောက်သည်။ အပိုင်ပေးသောပစ္စည်းသည် အပိုင်ပေးသူလက်ရှိဖြစ်ရမည်။ အပိုင် ပေးသောပစ္စည်းကို အပိုင်ရယူသူက လက်ရောက်ရရှိရမည်ဟု ပစ္စည်း လွှဲပြောင်းခြင်းအက် ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂၂ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်က မဆိုလိုကြောင်း ပေါ်လွင်သည်။

၂၀၁၅
ဒေါ်ရီပြုံး ပါ ၂
(ကိုယ်တိုင်နှင့် အယူခံ
တရားလိုအမှတ် ၂ ၏
အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်)
နှင့်
ဒေါ်ခင်သန်းအေး

ထို့ကြောင့် ကြားနာခဲ့သော ပြဿနာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ “သက်သေခံအမှတ် (စ) (ဆ) မေတ္တာဖြင့် အပိုင်ပေးစာချုပ်များသည် ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂၂ နှင့် ညီညွတ်မှုမရှိ၍ ပေးကမ်းခြင်းမမြောက်သောကြောင့် အချင်းဖြစ်ဥပစာကို တရားလိုတို့ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်မရနိုင်သဖြင့် လက်ရောက်ရခွင့်မရှိကြောင်း တရားရုံး အဆင့်ဆင့်၏ ဆုံးဖြတ်ချက် ကို ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က လက်ခံအတည်ပြုခဲ့ခြင်းသည် မှန်ကန်မှုမရှိကြောင်း” ဖြေဆိုလိုက်သည်။

အယူခံတရားလိုတို့က အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အဆောက်အအုံကို သက်သေခံအမှတ် (စ) နှင့် (ဆ) အပိုင်ပေးမှတ်ပုံတင်စာချုပ်များအရ ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း အဆိုပြုကာ လက်ရောက်ရရန် သက်သာခွင့် တောင်းဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အယူခံတရားလိုတို့ လက်ရောက် ရလိုသောပစ္စည်းသည် အယူခံတရားလိုများပိုင်ဖြစ်ကြောင်း သက်သေ ထင်ရှားပြရန်လိုသည်။ **ဦးကြွား ပါ ၇ နှင့် ဒေါ်တင်လှ ပါ ၄ အမှု**^(၇) ကို ရည်ညွှန်းသည်။

(၇) ၁၉၈၄ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ- ၂၃၉။

၂၀၁၅
ဒေါ်ရီပြုံး ပါ ၂
(ကိုယ်တိုင်နှင့် အယူခံ
တရားလိုအမှတ် ၂ ၏
အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ်)
နှင့်
ဒေါ်ခင်သန်းအေး

သက်သေခံအမှတ် (စ) နှင့် (ဆ) အပိုင်ပေးမှတ်ပုံတင်စာချုပ်
တို့အရ အမည်ပေါက်ပိုင်ဆိုင်သူ ဒေါ်ကြင်နုက အချင်းဖြစ်အိမ်မြေတို့ကို
အယူခံတရားလိုတို့အား အပိုင်ပေးခြင်းသည် ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းခြင်းအက်
ဥပဒေပုဒ်မ ၁၂၂ နှင့် ညီညွတ်သောကြောင့် အဆိုပါပေးကမ်းခြင်းသည်
တရားဝင်ပေးကမ်းခြင်းအထမြောက်ကြောင်း အထက်တွင် သုံးသပ်ခဲ့ပြီး
ဖြစ်သည်။ တရားဝင်ပေးကမ်းခြင်းမြောက်သောကြောင့် အယူခံ တရားလို
တို့သည် အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အဆောက်အအုံကို သက်သေခံအမှတ် (စ)
နှင့် (ဆ) အပိုင်ပေးမှတ်ပုံတင်စာချုပ်များအရ ပိုင်ဆိုင်သူများဖြစ်လာ
ကြောင်း ထင်ရှားသည့်အတွက် လက်ရောက်ရခွင့်ရှိပေသည်။

ထို့ကြောင့် ဤတရားမအထူးအယူခံမှုကို ခွင့်ပြု၍ တောင်ငူ
ခရိုင်တရားရုံးနှင့် အယူခံတရားရုံးအဆင့်ဆင့်တို့၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီများ
ကို ပယ်ဖျက်လိုက်ပြီး အယူခံတရားပြိုင် ဒေါ်ခင်သန်းအေးသည် ရေတာရှည်
မြို့နယ်၊ ရေနီမြို့၊ မြေစာရင်းအခေါ် ကွင်းအမှတ် (၇၃၇) ငွေသုံးပင်ကွင်း၊
ဦးပိုင်အမှတ် (၄၆) ဧရိယာ ၀. ၁၄ ဧကရှိ မြေ၏ မြောက်ဘက်တွင်တည်ရှိ
သော အဆောက်အအုံနှင့် ယင်းအဆောက်အအုံတည်ရှိရာ မြေတို့ကို
အယူခံတရားလို ဒေါ်ရီပြုံး ပါ ၂ ဦးတို့အား လက်ရောက်ပေးအပ်စေရန်
တရားရုံးအဆင့်ဆင့် စရိတ်နှင့်တကွ ဒီကရီချမှတ်လိုက်သည်။

ရှေ့နေစရိတ် ကျပ် ၅၀၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

တရားမအယူခံမှု

+ ၂၀၁၅ ခုနှစ်

စက်တင်ဘာလ ၁၈ ရက်

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
ဦးမြင့်အောင်ရွှေတွင်

ဒေါ်ရည်လဲ့မွန်

နှင့်

ဦးစိန်သန်းဝေ*

ရက်စက်မှုပြုလျှင် ကွာရှင်းခွင့်ရသည့်အခွင့်အရေးကို လင်က
သော်လည်းကောင်း၊ မယားကသော်လည်းကောင်း
တောင်းဆိုနိုင်ခြင်း၊ လင်ဖြစ်သူက ရက်စက်မှုကျူးလွန်
လျှင် မယား၌ ကွာရှင်းခွင့်ရှိသည့်နည်းတူ မယားဖြစ်သူ
က ရက်စက်မှုကျူးလွန်လျှင်လည်း လင်၌ ကွာရှင်းခွင့်
ရှိခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ လင်ဖြစ်သူကရက်စက်၍ မယားက ကွာလိုသည့် အမှု
မျိုးမှာ သမရိုးကျဖြစ်သည်။ တရားရုံးများတွင် အစဉ်တွေ့နေရသည်။

* ၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၁၃၂

+ ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၁၄၉ တွင် ချမှတ်သော ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊
ဒီဇင်ဘာလ ၅ ရက်စွဲပါ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ စီရင်ချက်နှင့်
ဒီကရီကို အယူခံမှု။

၂၀၁၅
ဒေါ်ရည်လဲ့မွန်
နှင့်
ဦးစိန်သန်းဝေ

တရားလွှတ်တော်နှင့် တရားရုံးချုပ်တို့၏ စီရင်ထုံးများလေ့လာလျှင် လင်၏ရက်စက်မှုနှင့် ပတ်သက်သည့် အမှုများကိုသာတွေ့ရသည်။ ထို့ကြောင့် မယားက ရက်စက်မှုကျူးလွန်လျှင် လင်၌ ကွာရှင်းခွင့် ရှိ မရှိဆိုသည့် ပြဿနာကို ဆင်ခြင်ရာတွင် စီရင်ထုံးသည် ဥပဒေမဟုတ်၊ စီရင်ထုံးအရပ်ရပ် မတင်ပြနိုင်ကာမျှဖြင့် ရှိရင်းစွဲဥပဒေအရ ဆောင်ရွက်မှု ကို မပိတ်ပင်နိုင်ဟု သဘောရရှိသည်။ ဤသို့ စွဲဆိုခွင့်မရှိဟုတားမြစ်လျှင် မယားသည် လင်ယောက်ျားကို အလွန်အမင်းရက်စက်မှုများ ပြုလုပ် စေကာမူ လင်ယောက်ျားက မယား၏ ရက်စက်မှုကို အကြောင်းပြု၍ မယားကွာလိုမှုမစွဲရဟု ပိတ်ပင်ရာရောက်သည့်အပြင် တရားမျှတမှုလည်း ရှိနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။ ယခင်စီရင်ထုံး၊ ဓမ္မသတ်များတွင် ရက်စက်မှုတွင် မြန်မာလေ့ထုံးတမ်းအရ လင်မယားကွာရှင်းပေးစေရန်အတွက် တောင်းဆိုနိုင်သည့် အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှုတစ်ရပ်ဖြစ်သည်ဟု ဖော်ပြ ထားသည်။ အဆိုပါ အခွင့်အရေးကို လင်ကသော်လည်းကောင်း၊ မယား ကသော်လည်းကောင်း ရယူနိုင်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ထားချက်အရ လင်ဖြစ်သူ က ရက်စက်မှုကျူးလွန်လျှင် မယား၌ ကွာရှင်းခွင့်ရှိသည့်နည်းတူ မယား ဖြစ်သူက ရက်စက်မှုကျူးလွန်လျှင်လည်း လင်၌ ကွာရှင်းခွင့်ရှိကြောင်း ထင်ရှားသည်။

အယူခံတရားလိုအတွက် - ဒေါ်နှင်းနုထွေး၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
အယူခံတရားပြိုင်အတွက် - ဒေါ်ခင်မာဌေး၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

ရန်ကုန်အနောက်ပိုင်းခရိုင်တရားရုံး၊ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊
တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၆၀ တွင် ဦးစိန်သန်းဝေက ဒေါ်ရည်လဲ့မွန်အပေါ်

လင်မယားကွာရှင်းပြတ်စဲပေးစေလို့စွဲဆိုရာ ပလပ်ခံရ၍ ဦးစိန်သန်းဝေက ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်သို့ ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ တရားမပထမ အယူခံမှုအမှတ် ၁၄၉ ဖြင့် အယူခံရာ ခရိုင်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်ပြီး အယူခံတရားလို ဦးစိန်သန်းဝေအား အယူခံ တရားပြိုင် ဒေါ်ရည်လဲ့မွန်နှင့် လင်မယားကွာရှင်းပြတ်စဲကြောင်း ဒီကရီ ချမှတ်ခဲ့သည့်အတွက် ဒေါ်ရည်လဲ့မွန်က ဤရုံးသို့ အယူခံမှုတင်သွင်း သည်။

၂၀၁၅
ဒေါ်ရည်လဲ့မွန်
နှင့်
ဦးစိန်သန်းဝေ

တရားလိုနှင့် တရားပြိုင်တို့သည် မြန်မာလူမျိုး၊ ဗုဒ္ဓဘာသာ ကိုးကွယ်သူများဖြစ်ကြပြီး လွန်ခဲ့သော ၂၀၀၄ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၁ ရက်နေ့တွင် မြန်မာဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေနှင့်အညီ လက်ထပ်ပေါင်းသင်း ခဲ့ပြီး လင့်ဝတ္တရားကျေပွန်စွာ ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်၍ တရားလို၏ မိဘများ နေအိမ်ဖြစ်သည့် ရန်ကုန်တိုင်း၊ ဗဟန်းမြို့နယ်၊ အင်းလျားလမ်း၊ အမှတ် ၁၂/အီး တွင် ပေါင်းသင်းနေထိုင်ခဲ့ကြောင်း၊ ၃-၂-၂၀၀၈ တွင် သားဖြစ်သူ မောင်အောင်ဘုန်းဆက်ကို မွေးဖွားခဲ့ကြောင်း၊ တရားပြိုင်သည် ၄-၂-၂၀၁၁ ရက်နေ့တွင် တရားလိုအား တစ်စုံတစ်ရာအသိပေးခြင်းမရှိဘဲ အကြောင်းမဲ့ မိသားစုပိုင်ဆိုင်သော ငွေကျပ် သိန်း ၂၀၀ တိတိနှင့်တကွ သားဖြစ်သူ မောင်အောင်ဘုန်းဆက်အား ခေါ်ဆောင်ပြီး နေအိမ်မှ ထွက်ခွာခဲ့ကြောင်း၊ သားဖြစ်သူ မောင်အောင်ဘုန်းဆက်ကို တရားလိုအား တွေ့ခွင့်မပေးသည့် အပြင် တရားလို၏ မိဘများနှင့်လည်း တွေ့ခွင့် မပေးသည့် ရက်စက်မှုကို ကျူးလွန်လျက်ရှိပါကြောင်း၊ တရားလိုက တရားပြိုင်အား အမျိုးမျိုး ဆက်သွယ်၍ ခေါ်ဆောင်သော်လည်း လုံးဝပြန်လာခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း၊ ထောက်ပံ့ပေးကမ်းသည်ကို တရားပြိုင်က လက်ခံရယူခဲ့သော်လည်း တရားလိုနှင့် တစ်စုံတစ်ရာ ဆက်စပ်

၂၀၁၅
ဒေါ်ရည်လဲ့မွန်
နှင့်
ဦးစိန်သန်းဝေ

ပတ်သက်ခဲ့ခြင်းမပြု။ ဆက်သွယ်ခြင်းမရှိ၊ ညှိနှိုင်းခြင်းမရှိ ၎င်းဆန္ဒ အလျောက် အိမ်မှဆင်းသွားခဲ့ပြီး ခေတ္တဆင်းသွားသည်ဟု ထင်မြင်၍ စောင့်ဆိုင်းနေသော်လည်း တရားလိုနှင့်အတူ လာရောက်ပေါင်းသင်းခြင်း မရှိ၊ မယားဝတ္ထရားပျက်ကွက်သည့်အပြင် တရားလိုအား ရက်စက်စွာ စွန့်ပစ်ခဲ့ကြောင်း၊ ထိုသို့ဖြစ်စဉ်အတွင်း တရားပြိုင်သည် အခြားယောက်ျား တစ်ဦးနှင့် ဖောက်ပြား၍ အတူသွားလာကြပြီး ဖက်လွဲတကင်းရိုက်ထားကြ သည့် ဓာတ်ပုံများကိုလည်း (အွန်လိုင်း) အင်တာနက်ဝက်ဘ်ဆိုက်များ ပေါ်တွင် လွှင့်တင်ထားသည်ကို တွေ့ရှိခဲ့ကြောင်း၊ ထိုဓာတ်ပုံများကြောင့် တရားလိုသည် မိဘဆွေမျိုးများနှင့် မိတ်ဆွေများအလယ်တွင် ယောက်ျားတစ်ဦး၏ ဂုဏ်သိက္ခာကျဆင်းခြင်းနှင့်အတူ တရားပြိုင်၏ အပြုအမူများကြောင့် လူပုံအလယ် အရှက်ရစေခဲ့ခြင်း၊ တရားလိုက မိမိရှေ့နေမှတစ်ဆင့် တရားပြိုင်ထံသို့ ၂၀-၁-၂၀၁၂ နေ့တွင် နို့တစ် သတိပေးအကြောင်းကြားခဲ့သော်လည်း ယနေ့တိုင် တစ်စုံတစ်ရာ အကြောင်းပြန်ကြားမှုမရှိခြင်း၊ တရားပြိုင်သည် မယားဝတ္ထရားနှင့်အညီ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံခြင်းမရှိ ပျက်ကွက်လျက်ရှိပြီး တစ်နှစ်ကျော် ရက်စက်စွာ စွန့်ပစ်ခဲ့ခြင်း၊ ရက်စက်သော အပြုအမူများ ပြုလုပ်ခဲ့ခြင်း၊ တရားလို၏ ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ တစ်ပါးသောယောက်ျားနှင့် ဖောက်လွဲ ဖောက်ပြန်မှုပြုခြင်းတို့ကြောင့် တရားလိုက လင်မယားကွာရှင်းပြတ်စဲသည့် စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီ ရထိုက်ကြောင်း အဆိုပြုထားသည်။

၄-၂-၂၀၁၁ နေ့တွင် တရားလို၏ မိခင်ဖြစ်သူက တရားပြိုင် အား စိတ်အခန့်အသင့်ဖြစ်နေခိုက် တရားပြိုင်၏မိဘများနှင့်အတူ သွားရောက်နေထိုင်ရန် တရားလိုက တိုက်တွန်းသဖြင့် ခင်ပွန်းသည်၏

၂၀၁၅

ဒေါ်ရည်လဲ့မွန်

နှင့်

ဦးစိန်သန်းဝေ

စကားကို လိုက်နာပြီး အဝတ်အစားအနည်းငယ်သာယူဆောင်ပြီး မိဘ အိမ်သို့ ပြန်သွားခြင်းဖြစ်ပြီး တရားလိုကိုယ်တိုင် လိုက်ပို့ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလိုက တရားပြိုင်အား လုံးဝပြန်လည်ခေါ်ယူခြင်းမရှိဘဲ တရားပြိုင် က တရားလို၏ မိဘများနေအိမ်သို့ ပြန်လည်လာရောက်လာပြီး အတူ ပေါင်းသင်းပါမည်ဟု ပြောဆိုခဲ့သည်ကိုပင် တရားလိုက ငြင်းပယ်သဖြင့် ပြန်လာနိုင်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ သား မောင်အောင်ဘုန်းဆက်ကို ဖခင် ဖြစ်သူကလည်းကောင်း၊ ဖခင်ဘက်က အဖွားဖြစ်သူကလည်းကောင်း အမြဲ ခေါ်ယူသွားပြီး မိခင်နှင့်ခွဲ၍ ညဉ့်အိပ်ခေါ်ယူထားခြင်းမျိုးပင် ပြုလုပ်ခဲ့ ကြောင်း၊ တရားလိုက သား မောင်အောင်ဘုန်းဆက်အတွက် အမေရိကန် ဒေါ်လာ ၁၀၀၀ နှင့် ညီမျှသော ငွေကြေးထောက်ပံ့သည်ဆိုခြင်းမှာ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလမှ စတင်ခဲ့ကြောင်း၊ တရားလိုသည် ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လအထိ တရားပြိုင်နေထိုင်ရာ မိဘအိမ်သို့ ၎င်းစိတ်တိုင်းကျ အချိန်မရွေး ဝင်ထွက်နေထိုင်ခဲ့ကြောင်း၊ တရားပြိုင်က ခင်ပွန်းဖြစ်သူအား လည်းကောင်း၊ ယောက္ခမဖြစ်သူအားလည်းကောင်း၊ အတန်တန် တောင်းပန်သော်လည်း လက်မခံသဖြင့် ပြန်မလာနိုင်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလိုသည် မယားဝတ္ထရားပျက်ကွက်ခြင်းမရှိသည့်အပြင် တရားလို အား စွန့်ပစ်ခြင်းလည်းမရှိကြောင်း၊ တရားပြိုင်သည် မိကောင်းဖခင် သားသမီးတစ်ဦးဖြစ်ပြီး တစ်ဦးတည်းသားဖြစ်သူကို ကောင်းစွာ ပြုစု ပျိုးထောင်လျက် ရင်အုပ်မကွာ စောင့်ရှောက်နေထိုင်ရသူ မိခင်ကောင်း တစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း၊ အခြားတစ်ပါးသောယောက်ျားနှင့် ဖောက်ပြန်ရန် စိတ်ကူး မျှပင်မရှိကြောင်း၊ အွန်လိုင်းတွင်တင်ထားသော ဓာတ်ပုံပါ အမျိုးသားမှာ တရားလို၊ တရားပြိုင်နှစ်ဦးစလုံးနှင့် ခင်မင်ရင်းနှီးပြီး အစ်ကိုကြီးသဖွယ်

၂၀၁၅
ဒေါ်ရည်လဲ့မွန်
နှင့်
ဦးစိန်သန်းဝေ

လေးစားခဲ့သော ဂုဏ်သရေရှိ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း၊ ၎င်းဓာတ်ပုံ ရိုက်စဉ်က အဒေါ်ဖြစ်သူ ဒေါ်ထွေးထွေးသိမ့်နှင့် သူငယ်ချင်းများလည်း ရှိနေကြပြီး စုပေါင်းရိုက်ထားသည့် ဓာတ်ပုံလည်းရှိကြောင်း၊ ဖောက်လှံ ဖောက်ပြန်ပြုမူသော သဘောထားမရှိ၍သာ ယင်းအမျိုးသားနှင့်အတူ ရိုက်ထားသောပုံကို မိမိ၏ facebook တွင် တင်ထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလိုက တရားပြိုင်အား လင်ခန်းမယားခန်း ပြတ်စဲပြီးဖြစ်သည်ဟု အကြောင်းကြားစာပေးပို့သော်လည်း တရားပြိုင်၏ မိခင်နှင့် အတူနေသည့် သား မောင်အောင်ဘုန်းဆက်အား ပုံမှန်အတိုင်း ခေါ်ယူတွေ့ဆုံခြင်း၊ ကျောင်းပို့ကျောင်းကြို ပြုလုပ်နေသည့်အတွက် တရားပြိုင်အနေဖြင့် တရားလို စိတ်ပြန်လည်လာသည့်အချိန် စောင့်နေခြင်းသာဖြစ်၍ နို့တစ်စာ အပေါ် တစ်စုံတစ်ရာမပြန်ကြားခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလို၏ ဆိတ်ကွယ်ရာတွင် တစ်ပါးသောယောက်ျားနှင့် ဖောက်လှံ ဖောက်ပြန် ပြုမူမှုများလည်းမရှိ၍ ကွာရှင်းခွင့်ဒီကရီကို မရထိုက်ကြောင်း၊ တရားပြိုင်သည် ၁၀-၂-၂၀၀၄ နေ့ တရားလိုနှင့် လက်ထပ်ပေါင်းသင်း သည့် အချိန်မှစ၍ မူးယစ်ဆေးဝါးအမှုဖြင့် တရားလိုရင်ဆိုင်ရသည့်ကာလ၊ အပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ခြင်းခံရသော ကာလများအပါအဝင် အိမ်ထောင်သက် တစ်လျှောက်လုံးတွင် လင်ဖြစ်သူ တရားလိုအား ရိုသေမြတ်နိုးစွာဖြင့် ဆိုးတူကောင်းဖက် ပေါင်းသင်းနေထိုင်ခဲ့ကြောင်း၊ တရားလိုသည် ကိုယ်ပိုင်ဝင်ငွေရသည့် လုပ်ငန်းမရှိသူဖြစ်သည့်အတွက် တရားလိုနှင့် တရားပြိုင် လင်မယားနှစ်ဦးပိုင် ငွေကျပ် သိန်း ၂၀၀ မရှိကြောင်း၊ တရားပြိုင်အား မိဘများနေအိမ်သို့လိုက်ပို့စဉ် မည်သည့်ငွေကြေးမျှ မယူဆောင်ခဲ့ကြောင်း၊ တရားလိုသည် အခြားအမျိုးသမီးတစ်ဦးနှင့်

တရားလို၏ မိဘများနေအိမ် မှာပင် ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလကတည်းက အတူ ပေါင်းသင်းနေထိုင်သည်ကို သားဖြစ်သူ မောင်အောင်ဘုန်းဆက် မှတစ်ဆင့် သိရသည့်အပြင် တရားပြိုင်ကိုယ်တိုင်လည်း မျက်မြင်တွေ့ရှိ ရကြောင်း၊ တရားပြိုင်က အိမ်ထောင်ရေးဖောက်ပြန်မှု ကျူးလွန်ခြင်း မရှိကြောင်း၊ တရားလိုသာ သားဖြစ်သူအား ၎င်း၏ ဒုတိယဇနီးနှင့်အတူ ပေါင်းသင်းနေထိုင်သော လှိုင်မြို့နယ်၊ ဦးကွန်းဇော်လမ်းသွယ်ရှိ အိမ်သို့ ခေါ်သွားပြီး သားဖြစ်သူ စိတ်ဒဏ်ရာရအောင် ပြုလုပ်သူဖြစ်ကြောင်း၊ တရားပြိုင်သည် တရားလိုစွပ်စွဲသည့် အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှုများကို လုံးဝ ကျူးလွန်ဖောက်ဖျက်သူမဟုတ်ဘဲ တရားလိုကသာလျှင် သားဖြစ်သူ၏ မျက်နှာကိုမထောက်ဘဲ ဒုတိယအိမ်ထောင်ထူခြင်းဖြစ်သည့်အတွက် တရားလိုတောင်းဆိုသည့် ကွာရှင်းခွင့် ဒီကရီမရထိုက်ကြောင်း ခုခံချေပသည်။

ခရိုင်တရားရုံးက တရားပြိုင်သည် ငွေကျပ် သိန်း ၂၀၀ ယူဆောင်သွားကြောင်း အဆိုပြုထွက်ဆိုသော်လည်း တရားလိုက သက်သေအထောက်အထားမတင်ပြနိုင်ကြောင်း၊ တရားပြိုင်သည် တရားလို၏မိခင်နှင့် စိတ်အခန့်မသင့်ဖြစ်ပြီး တရားလိုကိုယ်တိုင် တရားပြိုင်မိဘအိမ်သို့ လိုက်ပို့ပေးခဲ့ကြောင်း၊ တရားလိုသည် တရားပြိုင် နေအိမ်မှ ဆင်းသွားပြီး ၂ လ အကြာတွင် ကွာရှင်းရန်ဆောင်ရွက်ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလိုအား တရားပြိုင်က မယားဝတ္ထရားနှင့်အညီ ပေါင်းသင်းခြင်းမပြုဘဲ ရက်စက်စွာ စွန့်ပစ်ခဲ့သည်ဟု နှစ်ဖက်သက်သေ ထွက်ဆိုချက်တို့အရ ကောက်ယူခြင်း မပြုနိုင်ကြောင်း၊ တရားပြိုင်သည် မယားဝတ္ထရားနှင့်အညီ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံခြင်းမရှိဘဲ တစ်နှစ်ကျော်

၂၀၁၅
ဒေါ်ရည်လဲ့မွန်
နှင့်
ဦးစိန်သန်းဝေ

၂၀၁၅
ဒေါ်ရည်လဲ့မွန်
နှင့်
ဦးစိန်သန်းဝေ

ရက်စက်စွာ စွန့်ပစ်သည်မှာ မမှန်ကြောင်း၊ facebook တွင်ပါသည့် တရားပြိုင်နှင့် ဦးဥက္ကာအေးတို့၏ ပုံများအရ တရားပြိုင်ဖောက်ပြန်ကြောင်း တရားလိုက စွပ်စွဲပြီး ဦးတင်မောင်မောင် (လိုပြ-၁) ကလည်း သန်းခေါင်ယံအချိန် နံနက် တစ်နာရီခွဲ၊ နှစ်နာရီခန့်တွင် ဒေါ်ရည်လဲ့မွန်နှင့် ဦးဥက္ကာအေးတို့အား တွေ့ရပြီး တရားပြိုင်က ၎င်းအား လာနှုတ်ဆက်ကြောင်းသာ ထွက်ဆိုထားကြောင်း၊ တရားပြိုင် ဒေါ်ရည်လဲ့မွန်က မည်သို့မည်ပုံ အခြားယောက်ျားနှင့် ကျူးလွန်ကြောင်း တရားလိုက သက်သေထင်ရှားပြနိုင်ခြင်းမရှိကြောင်း သုံးသပ်ကာ တရားလို စွဲဆိုသောအမှုကို ပလပ်ခဲ့သည်။

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က ခရိုင်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်ပြီး တရားလိုစွဲဆိုသည့်အတိုင်း လင်မယား ကွာရှင်းပြတ်စဲကြောင်း ဒီကရီချမှတ်သည်။

တရားပြိုင်က ခင်ပွန်းဖြစ်သူ တရားလို သဝန်တုံစိတ်ဖြစ်ရန် ဥက္ကာအေးနှင့်တွဲ၍ ဓာတ်ပုံရိုက်ပြီး facebook တွင် တင်ထားခဲ့ခြင်း၊ ဦးတင်မောင်မောင် (လိုပြ-၁) ထွက်ချက်အရ တရားပြိုင်နှင့် ဥက္ကာအေးတို့ကို ဂျီတီအာကလပ်တွင် နံနက် တစ်နာရီ၊ နှစ်နာရီခန့်တွင် တွေ့ရကြောင်း ပေါ်ပေါက်နေရာ တရားပြိုင်က အခြားအမျိုးသားတစ်ဦးနှင့် ဖောက်ပြန်သည်မှာ မမှန်ကြောင်း ထုချေသော်လည်း ၎င်း၏ အပြုအမူများသည် အများအမြင်တွင် လင်ရှိမယားတစ်ဦးအနေဖြင့် မပြုသင့်သော အပြုအမူများဖြစ်ပေသည်ဟု သုံးသပ်ထားခြင်းမှာ မှားယွင်းချွတ်ချော်နေကြောင်း၊ ဦးတင်မောင်မောင် (လိုပြ-၁) ထွက်ချက်အရ သာမန်ကိစ္စရပ်

များကို ပုံကြီးချဲ့ထွက်ဆိုနေကြောင်းနှင့် တရားလို၏ လူယုံလည်းဖြစ်ကြောင်း ပေါ်လွင်နေသည်ကို မျက်ကွယ်ပြု၍ တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က အမိန့်ချထားသဖြင့် တရားပြိုင်တွင် များစွာနစ်နာကြောင်း၊ တရားလိုနှင့် အတူပေါင်းသင်းနေထိုင်ခြင်းမရှိသည့်ကာလတွင် တရားပြိုင်၏ အပြုအမူသည် တရားလိုအား စိတ်ဒုက္ခခံစားမှုရရှိစေရာရောက်ကြောင်း၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်းဖြစ်အောင် ရက်စက်မှုပြုလျှင်လည်း ကွာရှင်းခွင့်ရနိုင်ကြောင်း၊ ဥပဒေနှင့်အညီ ကွာရှင်းခြင်းမရှိကြဘဲ မိမိစိတ်ဆန္ဒအရ လင်ဖြစ်သူက အခြားအမျိုးသမီးနှင့်လည်းကောင်း၊ မယားဖြစ်သူကလည်း အခြားအမျိုးသားနှင့်လည်းကောင်း အတူသွား အတူစားပြုနေခြင်းဖြင့် မိမိရင်သွေးတွင် ပို၍စိတ်ဒုက္ခရောက်နိုင်ကြောင်း၊ မိဘနှစ်ပါး တရားဝင် ကွာရှင်းပြီးလျှင် တရားလိုသည် ရင်သွေး၏ဖခင်အဖြစ်မှ ရပ်စဲသွားမည် မဟုတ်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ခြင်းမှာ မှားယွင်းကြောင်း၊ တရားလိုသည် အခြားအမျိုးသမီးတစ်ဦးနှင့် အတူသွား အတူနေထိုင်ကြောင်း တရားပြိုင် သိရှိထားရာ တရားလိုနှင့် တရားပြိုင် ပေါင်းသင်းမည့်အနေအထားမရှိသည့် အခြေအနေတွင် တရားလိုနှင့် တရားပြိုင်နှစ်ဦး စိတ်ဆင်းရဲကြရပြီး သားငယ်လေး၏ အသိစိတ်တွင် ယခုထက်ပို၍ မိဘများနှင့်ပတ်သက်၍ စိတ်ခံစားမှုမကြီးမီ တရားလိုနှင့် တရားပြိုင်တို့သည် ကွာရှင်းပြတ်စဲထားခြင်းက ပိုမိုကောင်းမွန်စေမည်ဟု သုံးသပ်ခြင်းမှာ ပိုမိုမှားယွင်းကြောင်း၊ တရားလို တရားပြိုင်တို့၏ကလေးမှာ ဖခင် နောက်အိမ်ထောင်ပြု၍ စိတ်ဒဏ်ရာရပြီးဖြစ်သည့်အတွက် နောက်ထပ် မိခင်နှင့် ဖခင်တို့ တရားဝင် ကွာရှင်းကြဦးမည်ဆိုပါက ထိုကလေးသည် နုနယ်နေသည့် နှလုံးသားထိခိုက်ပြီး ကလေး၏ဘဝတစ်သက်တာအတွက် စိတ်ခံစားမှုပြင်းထန်စွာ

၂၀၁၅
ဒေါ်ရည်လဲ့မွန်
နှင့်
ဦးစိန်သန်းဝေ

ခံစားရမည်ဟု သုံးသပ်ထားသဖြင့် တရားပြိုင်တွင် များစွာနစ်နာပြီး ကလေးအတွက်ပါ ကောင်းသောအလားအလာမဟုတ်သောကြောင့် တရားပြိုင်သည် ကွာရှင်းခွင့်မရထိုက်ကြောင်း၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်၏ ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်၍ ရန်ကုန် အနောက်ပိုင်းခရိုင် တရားရုံး၏ ဒီကရီအား အတည်ပြုပေးပါရန် အယူခံတရားလို၏ရှေ့နေက တင်ပြလျှောက်လဲသည်။

တရားပြိုင်သည် ဥက္ကာအေးနှင့် ပါးအပ်၍ ဓာတ်ပုံရိုက်ထားပြီး အင်တာနက်ဝက်ဘ်ဆိုက်တွင်တင်ထားကြောင်း အငြင်းမထွက်ကြောင်း၊ အမှန်ထွက်ဆိုကြောင်း၊ တရားပြိုင်မငြင်းနိုင်သည့် ဦးတင်မောင်မောင်၏ ထွက်ချက်သည် ခိုင်မာလျက်ရှိပါသဖြင့် ယင်းထွက်ချက်ကို တိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်က ထည့်သွင်းဆုံးဖြတ်ခြင်းမှာ ဥပဒေအရ လွဲမှားမှု မရှိကြောင်း၊ မိမိလင်ယောက်ျားမသိဘဲ Night Club တွင် အချိန်မတော် အခြားယောက်ျားတစ်ဦးနှင့်အတူ တွဲလျက်ရှိနေသည့် လင်ရှိမယားတစ်ဦး သည် မပြုသင့်သည့် ဖောက်ပြန်မှုကို တရားပြိုင်က ကျူးလွန်ကြောင်း ကောက်ယူသုံးသပ်ခြင်းမှာ လွဲမှားမှုမရှိကြောင်း၊ ခင်ပွန်းဖြစ်သူ မနာလို ဖြစ်စေရန်သက်သက် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်ဆိုလျှင် ခင်ပွန်းဖြစ်သူထံ နည်းမျိုးစုံဖြင့် တိုက်ရိုက်ပို့နိုင်သော်လည်း facebook တွင် တင်ထားခြင်းမှာ မိမိနှင့် ထိုအမျိုးသားတို့ ဤသို့ဖြစ်သည်ဟု တစ်ကမ္ဘာလုံးကို အသိပေးထားခြင်းဖြစ်သဖြင့် ယင်းအပြုအမူသည် သာမန်ဓာတ်ပုံတွဲရိုက်ခြင်းမဟုတ်ကြောင်းနှင့် မယား၏ ဖောက်ပြန်မှုထင်ရှားပါသဖြင့် တရားလွှတ်တော်၏ ဒီကရီသည် တစ်စုံတစ်ရာလွဲမှားမှုမရှိကြောင်း၊ တရားလိုက အခြားအမျိုးသမီးတစ်ဦးနှင့် အတူနေသည်ဟု တရားပြိုင်ကတင်ပြသည့်

သက်သေခံ (၄) ကြေးမုံသတင်းစာသည် ၅-၁-၂၀၁၃ နေ့စွဲပါ သတင်းစာ ဖြစ်ပြီး တရားပြိုင်က တရားလိုအား စွန့်ပစ်၍ အိမ်မှ ၎င်းဆင်းသွားပြီး (၂) နှစ်ခန့်ကြာမှပေါ်ပေါက်သည့် အကြောင်းအရာဖြစ်ပါကြောင်း၊ တရားလိုနှင့် တရားပြိုင် အတူပေါင်းသင်းနေထိုင်စဉ် ခင်ပွန်းဖြစ်သူ တရားလို၏ ဖောက်လှံ ဖောက်ပြန်မှုတစ်ခုမျှ မရှိသည့်အပြင် အမှုတွင်လည်း မတင်ပြနိုင်ကြောင်း၊ မူလအမှုသည် မယားက စွန့်ပစ်မှု၊ ဖောက်ပြန်မှု၊ ရက်စက်မှုတို့ကြောင့် လင်ဖြစ်သူက ကွာလို့မစွဲဆိုခြင်းဖြစ်ပြီး အယူခံရုံးက ပြောင်းပြန်သုံးသပ်ခြင်းမဟုတ်ကြောင်း၊ လင်မယားမကွဲကြဘဲ အဖေက အခြားမိန်းမ၊ အမေက အခြားယောက်ျားရှိနေကြလျှင် သားငယ်သည် ပတ်ဝန်းကျင်တွင် တင့်တယ်ရန် အကြောင်းမရှိကြောင်း၊ ကလေးကို ဖခင် ဘက်က အလုံးစုံတာဝန်ယူထားပြီး တရားပြိုင်ကိုယ်တိုင်က ပုဂ္ဂလိက ပညာသင်ကျောင်းတွင် ဖခင်က ဒေါ်လာ ၁၅၀၀၀ ပေးဆောင်၍ ပညာ သင်ပေးနေကြောင်း ဝန်ခံထားရာ မိဘနှစ်ပါး ကွာရှင်းပြီးလျှင် တရားလို သည် ရင်သွေး၏ဖခင်အဖြစ်မှ ရပ်စဲသွားမည်မဟုတ်ကြောင်း သုံးသပ် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းသည် မည်သည့်ဥပဒေအရမျှ မှားယွင်းခြင်းမရှိကြောင်း၊ အယူခံအကြောင်းပြချက် (၃) နှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားပြိုင်သည် သား တစ်ယောက်မိခင်ဖြစ်၍ မကွာချင်ဟုဆိုခြင်းမှာ သဘာဝယုတ္တိတန်ကြောင်း တင်ပြချက်သည် တရားပြိုင်၏ ထွက်ဆိုချက်နှင့် ဆန့်ကျင်နေပါကြောင်း၊ နှစ်ဖက်ဆုံဆည်း၍မရတော့ကြောင်း တရားပြိုင်ကိုယ်တိုင် ကျမ်းကျိန် ထွက်ဆိုထားပြီးဖြစ်ပါလျက် အယူခံလွှာတွင် မကွာလိုပါဟု ထပ်မံတင်ပြ ခြင်းသည် ထွက်ဆိုချက်နှင့် ဆန့်ကျင်နေကြောင်း၊ အယူခံလွှာတွင် မယား ဖြစ်သူ ဖောက်ပြန်မှုမှာ လင်၏စွပ်စွဲချက်နှင့် မသင်္ကာဖွယ် စာရွက်စာတမ်း

၂၀၁၅
ဒေါ်ရည်လဲ့မွန်
နှင့်
ဦးစိန်သန်းဝေ

တွေ့ရုံမျှဖြင့် မလုံလောက်ကြောင်း၊ မယားသည် တစ်ပါးသူနှင့် ကျူးလွန်ကြောင်း အလွန်ထင်ရှားသည့် သက်သေခံချက်များ ပြသရန် လိုပေသည်ဟု **ဒေါ်လှချစ် နှင့် ဦးစံအမှု** တွင် ထုံးဖွဲ့သည်ကို အမှုတွင် ကိုးကားပြီး တရားလိုသည် တရားပြိုင် ဖောက်ပြန်ကြောင်း facebook တွင် တင်ပြထားသော်လည်း အခြားယောက်ျားနှင့် ကျူးလွန်ကြောင်း သက်သေထင်ရှားတင်ပြနိုင်ခြင်းမရှိဟုဆိုခြင်းမှာ စီရင်ထုံးကို လိုသလိုကွက်၍ တင်ပြခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ယင်းစီရင်ထုံးသည် ပစ္စည်းခန်းနှင့် ပတ်သက်၍ လင်ဖြစ်သူနှင့် အခြားသူနှစ်ဦးက မယားအပေါ်စွဲဆိုသောအမှုတွင် မယား၏ အခွင့်အရေးဆုံးရှုံးကြောင်း တင်ပြလိုပါက ဖောက်ပြန်မှုကို အလွန်ထင်ရှားစွာ ပြရမည်ဖြစ်ကြောင်း ထုံးဖွဲ့ထားခြင်းဖြစ်ပါကြောင်း၊ အယူခံလွှာပါ အကြောင်းပြချက်များသည် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး တရားလွှတ်တော်၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်သင့်သည့် အကြောင်းပြချက်များ မဟုတ်သည့်အပြင် အယူခံမှုတွင် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သော စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီသည် ဥပဒေနှင့်မညီညွတ်သည့် အကြောင်းပြချက် မရှိပါသဖြင့် အယူခံမှုအား ပလပ်ပြီး တရားလွှတ်တော်၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို အတည်ပြုပေးပါရန် အယူခံတရားပြိုင်၏ရှေ့နေက လျှောက်လဲ တင်ပြသည်။

တရားလိုနှင့် တရားပြိုင်တို့သည် ၂၀၀၄ ခုနှစ်တွင် လက်ထပ် ခဲ့ပြီး ၂၀၀၅ ခုနှစ်မှ ၂၀၀၉ ခုနှစ်အထိ ယိုးဒယားနိုင်ငံ၊ ဘန်ကောက်မြို့တွင် ပေါင်းသင်းနေထိုင်ခဲ့ရာမှ ၃-၂-၂၀၀၈ ရက်နေ့တွင် သားဖြစ်သူ မောင်အောင်ဘုန်းဆက်ကို မွေးဖွားခဲ့ကြောင်းနှင့် တရားလိုနှင့် တရားပြိုင် တို့သည် ၂၀၁၀ ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန်မြို့ရှိ တရားလို၏ မိဘများနေအိမ်

တွင် ပေါင်းသင်းနေထိုင်ခဲ့ကြကြောင်းမှာ အငြင်းမပွားပေ။

တရားပြိုင်သည် ထိုသို့ နေထိုင်ပေါင်းသင်းရာမှ တရားလိုအား တစ်စုံတစ်ရာအသိပေးခြင်းမရှိဘဲ အကြောင်းမဲ့ နေအိမ်မှ ထွက်ခွာသွားကြောင်း တရားလိုမှ အဆိုပြုထားပြီး တရားပြိုင်က တရားလို၏ မိခင်နှင့် စိတ်အခန့်မသင့်ဖြစ်သည့်အခိုက် ၎င်း၏မိဘများနှင့် သွားနေထိုင်ရန် တရားလိုကိုယ်တိုင်မှ လိုက်ပို့၍ သွားရောက်နေထိုင်ရကြောင်း ချေပထွက်ဆိုသည်။

အမှုတွင် တရားပြိုင်သည် တရားလိုနှင့်အတူ နေထိုင်ရာမှ ၄-၂-၂၀၁၁ ရက်နေ့တွင် ၎င်း၏ မိဘနေအိမ်သို့ သွားရောက်နေထိုင်သည့်အချိန်မှ တရားစွဲဆိုသည့်အချိန်အထိ တရားလိုနှင့် အတူပေါင်းသင်းနေထိုင်ခြင်း မရှိသည်မှာ ပေါ်လွင်နေပေသည်။ ထိုသို့ တရားပြိုင်သည် တရားလိုနှင့်အတူ နေထိုင်ပေါင်းသင်းခြင်းမရှိသည့်ကာလတွင် တရားပြိုင်သည် အခြားယောက်ျားတစ်ဦးနှင့် ဖောက်ပြန်၍ အတူသွားလာကြကြောင်း၊ သက်သေခံ (ခ) နှင့် (ခ-၁) အတူတွဲ၍ အခြားယောက်ျားနှင့် ရိုက်ထားခဲ့သော ဓာတ်ပုံများအား အင်တာနက်ဝက်ဘ်ဆိုက်များတွင် တင်ခဲ့ သည်ကို တရားလိုက တင်ပြထားသည်ကို တွေ့ရှိရသည်။

တရားပြိုင်ကလည်း တရားလိုသည် အခြားအမျိုးသမီးတစ်ဦးနှင့် တရားလို၏ မိဘများအိမ်တွင် ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလကတည်းက ပေါင်းသင်းနေထိုင်နေကြောင်းကို သက်သေခံ (၁) မှ (၁-ခ) ဓာတ်ပုံများ တင်ပြခဲ့သည်မှာ အငြင်းမပွားပေ။

အမှုတွင် တရားပြိုင်က တရားလိုမှ သဝန်တို့စိတ်ဖြစ်စေရန်

၂၀၁၅

ဒေါ်ရည်လဲ့မွန်

နှင့်

ဦးစိန်သန်းဝေ

၂၀၁၅
ဒေါ်ရည်လဲ့မွန်
နှင့်
ဦးစိန်သန်းဝေ

တရားလို တရားပြိုင်တို့နှစ်ဦးနှင့် ရင်းနှီးသော ကိုဥက္ကာအေးနှင့်အတူ ဓာတ်ပုံတွဲရိုက်၍ facebook တွင် တင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ချေပသော်လည်း ယင်းသို့ တရားလိုသဝန်တို့စိတ်ဖြစ်စေရန်ရည်ရွယ်၍ ဆောင်ရွက် ခဲ့ခြင်းသာဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည်လောက်သည့် အခြားသက်သေခံချက် တစ်စုံတစ်ရာကို တင်ပြနိုင်ခြင်းမရှိ။ ၎င်း၏ ထုချေချက်သက်သက်သာ ရှိကြောင်း တွေ့ရသည်။ တရားပြိုင်က မြန်မာအမျိုးသမီးအနေဖြင့် အိမ်ထောင်သည်ဘဝတွင် ယင်းကဲ့သို့အပြုအမူမျိုး မလုပ်သင့်ကြောင်း ကျွန်မသိပါသည်ဟု ပြန်လှန်မေးရာတွင် ဖြေကြားထားသည်။ တရားပြိုင် နှင့် ဥက္ကာအေးတို့ကို ဂျီဒီအာကလပ်တွင် ညဉ့်သန်းခေါင်းယံဖြစ်သော နံနက်တစ်နာရီခွဲ၊ နှစ်နာရီခန့်တွင်တွေ့ကြောင်း၊ ဦးတင်မောင်မောင် (လိုပြ- ၁) ၏ ထွက်ဆိုချက်အပေါ် တရားပြိုင်က တိကျစွာ ထွက်ဆိုရှင်းလင်းထား နိုင်ခြင်းမရှိပေ။ တရားပြိုင် ဒေါ်ရည်လဲ့မွန်အနေဖြင့် အခြားအမျိုးသား တစ်ဦးနှင့် ဖောက်ပြန်သည်မှာ မမှန်ကြောင်း ထုချေနေသော်လည်း ၎င်း၏ အပြုအမူများသည် အများအမြင်တွင် အိမ်ထောင်ရှိ မြန်မာအမျိုးသမီး တစ်ဦးအနေဖြင့် မပြုလုပ်သင့်သော အပြုအမူများဖြစ်ကြောင်း မြင်သာ သည့်ပြင် အိမ်ထောင်ရေးဖောက်ပြန်သည်ဟု အများအမြင်မရှင်းဖွယ်ရာ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။

တရားပြိုင်က သားဖြစ်သူမှာ အသက်ငယ်ရွယ်သေးသဖြင့် တရားလိုအား ကွာရှင်းလိုသော ဆန္ဒမရှိကြောင်း တင်ပြသော်လည်း ပစ္စက္ခ ဘဝတွင် နှစ်ဖက်ဆုံဆည်းမရတော့ဆိုလျှင် မှန်ကြောင်းထွက်ဆိုထားရာ တရားပြိုင်သည် တရားလိုနှင့် ပေါင်းသင်းရန်မဖြစ်နိုင်ကြောင်းနှင့် ပြန်လည် ပေါင်းသင်းရန် ဆန္ဒမရှိကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။ တရားပြိုင်က ၎င်းသည်

တရားလိုအား စွန့်ပစ်ခြင်းမဟုတ်ဟုဆိုသော်လည်း တရားလိုနှင့်အတူ ပေါင်းသင်းနိုင်ခြင်းမရှိသဖြင့်လည်းကောင်း၊ တရားပြိုင်သည် တစ်ပါးသော ယောက်ျားနှင့် ဖောက်ပြန်ခြင်းမရှိဟုဆိုသော်လည်း တရားလိုစိတ်တွင် ဒဏ်ရာအနာတရဖြစ်စေအောင် ပြုမူခြင်းများပြုလုပ်ကြောင်း သက်သေခံ ချက်များအရ ပေါ်ပေါက်သဖြင့်လည်းကောင်း တရားလိုအပေါ် ရက်စက်မှု ပြုမူရာ ရောက်ပေသည်။

၂၀၁၅
ဒေါ်ရည်လဲ့မွန်
နှင့်
ဦးစိန်သန်းဝေ

မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာဝင်လင်မယားတို့အကြား လင်မယား ကွာရှင်းခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ မြန်မာဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေအရ ဆုံးဖြတ် ရသည်။ မြန်မာဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေအရ ရက်စက်မှုဆိုရာ၌ ကိုယ် ဆင်းရဲခြင်းသာမက စိတ်ဆင်းရဲခြင်းလည်း ပါဝင်ပေသည်။ ရက်စက်မှုဆို သည်မှာ နည်းအမျိုးမျိုးဖြစ်နိုင်သည်။ အချို့သော စိတ်ဒုက္ခခံစားရမှုများ သည် ကိုယ်ထိလက်ရောက်ရိုက်နှက်ခြင်းခံစားရမှုထက်ပင် ဆိုးဝါးလှပေ သည်။ ထို့ကြောင့် စိတ်ဆင်းရဲခြင်းဖြစ်အောင် ရက်စက်မှုပြုကျင့်လျှင်လည်း ကွာရှင်းခွင့်ရနိုင်ပေသည်။ **မစ္စပရိုတီမာဂိုရှ် နှင့် ဘီမာလမ်ဒူဂိုရှ် အမှု^(၁)** ကို ကြည့်ပါ။

လင်ဖြစ်သူကရက်စက်၍ မယားက ကွာလိုသည့်အမှုမျိုးမှာ သမရိုးကျဖြစ်သည်။ တရားရုံးများတွင် အစဉ်တွေ့နေရသည်။ တရားလွှတ်တော်နှင့် တရားရုံးချုပ်တို့၏ စီရင်ထုံးများလေ့လာလျှင် လင်၏ရက်စက်မှုနှင့် ပတ်သက်သည့် အမှုများကိုသာတွေ့ရသည်။ ထို့ကြောင့် မယားက ရက်စက်မှုကျူးလွန်လျှင် လင်၌ ကွာရှင်းခွင့် ရှိ မရှိ

(၁) ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၅၂၆။

၂၀၁၅
ဒေါ်ရည်လဲ့မွန်
နှင့်
ဦးစိန်သန်းဝေ

ဆိုသည့် ပြဿနာကို ဆင်ခြင်ရာတွင် စီရင်ထုံးသည် ဥပဒေမဟုတ်၊ စီရင်ထုံးအရပ်ရပ် မတင်ပြနိုင်ကာမျှဖြင့် ရှိရင်းစွဲဥပဒေအရ ဆောင်ရွက်မှုကို မပိတ်ပင်နိုင်ဟု သဘောရရှိသည်။ ဤသို့ စွဲဆိုခွင့်မရှိဟု တားမြစ်လျှင် မယားသည် လင်ယောက်ျားကို အလွန်အမင်းရက်စက်မှုများ ပြုလုပ်စေကာမူ လင်ယောက်ျားက မယား၏ ရက်စက်မှုကို အကြောင်းပြု၍ မယားကွာလို့မူ မစွဲရဟု ပိတ်ပင်ရာရောက်သည့်အပြင် တရားမျှတမှုလည်း ရှိနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။ ယခင်စီရင်ထုံး၊ ဓမ္မသတ်များ တွင် ရက်စက်မှုတွင် မြန်မာဓလေ့ထုံးတမ်းအရ လင်မယားကွာရှင်း ပေးစေရန်အတွက် တောင်းဆိုနိုင်သည့် အိမ်ထောင်ရေးပြစ်မှုတစ်ရပ် ဖြစ်သည်ဟု ဖော်ပြထားသည်။ အဆိုပါ အခွင့်အရေးကို လင်ကသော် လည်းကောင်း၊ မယားကသော်လည်းကောင်း ရယူနိုင်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ထားချက်အရ လင်ဖြစ်သူက ရက်စက်မှု ကျူးလွန်လျှင် မယား၌ ကွာရှင်းခွင့်ရှိသည့်နည်းတူ မယားဖြစ်သူက ရက်စက်မှုကျူးလွန်လျှင်လည်း လင်၌ ကွာရှင်းခွင့်ရှိကြောင်း ထင်ရှားသည်။

အမှုတွင် လင်ဖြစ်သူ ဦးစိန်သန်းဝေက မယားဖြစ်သူ ဒေါ်ရည်လဲ့မွန်အပေါ် လင်မယားကွာရှင်းပေးစေလိုမှု စွဲဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ တရားလိုက အဆိုလွှာတွင် တရားပြိုင်က ရက်စက်စွာ စွန့်ပစ်သည်ဟု အဆိုပြုထားပေသည်။ တရားပြိုင်က တရားလိုအား စွန့်ပစ်ထားခြင်း မဟုတ်ကြောင်း ထုချေထွက်ဆိုသော်လည်း တရားလိုနှင့်အတူ ပေါင်းသင်း နေထိုင်ခြင်းမရှိသည့်ကာလတွင် တရားပြိုင်၏ အပြုအမူများသည် တရားလိုအား စိတ်ဒုက္ခခံစားမှု၊ ဂုဏ်သိက္ခာကျဆင်းမှုများကို ဖြစ်စေခဲ့သည်။ စိတ်ဆင်းရဲခြင်းဖြစ်အောင် ရက်စက်မှုပြုလျှင်လည်း

ကွာရှင်းခွင့်ရနိုင်ပေသည်။ တရားလိုနှင့် တရားပြိုင်တို့သည် ဥပဒေနှင့်အညီ ကွာရှင်းခြင်းမရှိကြဘဲ မိမိတို့စိတ်ဆန္ဒအရ လင်ဖြစ်သူက အခြား အမျိုးသမီးနှင့်လည်းကောင်း၊ မယားဖြစ်သူကလည်း အခြားအမျိုးသားဖြင့် လည်းကောင်း အတူသွားအတူစား ပြုလုပ်နေခြင်းဖြင့် မိမိရင်သွေးတွင် ပို၍ စိတ်ဒုက္ခ ရောက်နိုင်ပေသည်။ မိဘနှစ်ပါး တရားဝင်ကွာရှင်းပြီးလျှင် တရားလိုသည် ရင်သွေး၏ ဖခင်အဖြစ် ရပ်စဲသွားမည်မဟုတ်ပေ။

၂၀၁၅
ဒေါ်ရည်လဲ့မွန်
နှင့်
ဦးစိန်သန်းဝေ

တရားပြိုင်က တင်ပြထားသည့် အထောက်အထားများအရ တရားလိုသည် အခြားအမျိုးသမီးတစ်ဦးနှင့် အတူသွား အတူနေထိုင်ကြောင်း တရားပြိုင်မှ သိရှိထားရာ တရားလိုနှင့် ပြန်လည်ပေါင်းသင်းမည့် အနေအထားမရှိသည့် အခြေအနေတွင် တရားလိုနှင့် တရားပြိုင်နှစ်ဦး စိတ်ဆင်းရဲကြရပြီး သားငယ်လေး၏ အသိစိတ်တွင် ယခုထက်ပို၍ မိဘများနှင့်ပတ်သက်၍ စိတ်ခံစားမှုမကြီးမားမီ တရားလို တရားပြိုင်တို့သည် ကွာရှင်းပြတ်စဲထားခြင်းက ပိုမိုကောင်းမွန်မည်ဟု သုံးသပ်ကာ ခရိုင်တရားရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်ပြီး တရားလို ဦးစိန်သန်းဝေအား တရားပြိုင် ဒေါ်ရည်လဲ့မွန်နှင့် လင်မယားကွာရှင်း ပြတ်စဲကြောင်း ဒီကရီချမှတ်ပေးခဲ့သော ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရား လွှတ်တော်၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီသည် ဥပဒေအရ မှားယွင်းမှုမရှိသည့် အပြင် မျှတမှန်ကန်မှုရှိသည်ဟု သုံးသပ်ရရှိသည်။

ထို့ကြောင့် ဤအယူခံမှုကို စရိတ်နှင့်တကွ ပလပ်သည်။

ရှေ့နေစရိတ် ကျပ် ၃၀၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

တရားမအထူးအယူခံမှု

ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော
ဦးသာဌေး၊ ဦးစိုးညွန့်၊ ဦးမြသိမ်း၊ ဦးမြင့်အောင်၊
ဦးအောင်ဇော်သိန်းနှင့် ဦးမြင့်ဟန်တို့ရှေ့တွင်

ဦးရမ်ကူဘေးပန်ဒစ်

နှင့်

ဦးရှိတုံ (ခ) ဦးလှမြင့် ပါ ၅*

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၇၊ နည်းဥပဒေ ၁ (င) အရ အဆိုလွှာတွင်
တရားစွဲ ဆိုရန် အကြောင်းကို ဖြစ်မြောက်စေသော
အကြောင်းခြင်းရာများကို အဆိုပြုရမည်ဖြစ်ရာ တရား
စွဲဆိုရန်အကြောင်းကို မည်သို့ စိစစ်ရန်လိုခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်းဆိုသည်မှာ တရားလို အမှု
နိုင်ရန်၊ သက်သေထင်ရှားပြရန် လိုအပ်သော အကြောင်းခြင်းရာစု

* ၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ တရားမအထူးအယူခံမှုအမှတ် ၁၁

+ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၉၁၁ တွင် ချမှတ်သော ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ
၄ ရက်စွဲပါ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို အယူခံမှု။

ဖြစ်သည်။ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၇၊ နည်းဥပဒေ ၁ (င) ပါ ၂၀၁၅
 ပြဋ္ဌာန်းချက်အရဆိုလျှင် အဆိုလွှာတွင် တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်းကို ဦးရမ်ကူဘေးပန်ဒစ်
 ဖြစ်မြောက်စေ သော အကြောင်းခြင်းရာများ (facts constituting the နှင့်
 cause of action) ကို အဆိုပြုရမည်ဖြစ်သည်။ အဆိုလွှာက တရား ဦးရှိတုံ (ခ) ဦးလှမြင့်
 စွဲဆိုရန် အကြောင်းဖြစ်မြောက်စေသော အကြောင်းခြင်းရာများကို ပါ ၅
 ထင်ရှား သိသာစေခြင်းမရှိလျှင် အမိန့် ၇၊ နည်းဥပဒေ ၁၁ (က) အရ
 အဆိုလွှာကို ပယ်ရမည်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အဆိုလွှာ၌ အဆိုပြုသော
 အကြောင်း ခြင်းရာများသည် တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်း ဖြစ်မြောက်စေခြင်း
 ရှိ မရှိ သာလျှင် စိစစ်ရမည်။ တစ်နည်းဆိုရသော် ထိုအကြောင်းခြင်းရာများ
 ထင်ရှားခဲ့လျှင် တရားလိုသည် အမှုနိုင်ခြေ ရှိ မရှိ (to prove before he
 can succeed in the suit) သာလျှင် စိစစ်ရန်ဖြစ်သည်။

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၀ (ဂ) တွင် တရားစွဲဆိုရန်
 အကြောင်း လုံးလုံးလျားလျားဖြစ်စေ၊ တစ်စိတ်တစ်ဒေသဖြစ်စေ
 ပေါ်ပေါက်ရာဒေသအတွင်း၌ စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာရှိသော တရားရုံးတွင်
 စွဲဆိုရမည်ဟုလည်းကောင်း၊ အမိန့် ၂၊ နည်းဥပဒေ ၂ (၃) တွင် တရားစွဲဆို
 ရန်အကြောင်း တစ်ရပ်တည်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တစ်ခုထက်ပိုသော
 သက်သာခွင့် များကို ရထိုက်ခွင့်ရှိသူတစ်ဦးသည် အဆိုပါသက်သာခွင့်
 အားလုံးအတွက် ဖြစ်စေ၊ အချို့အဝက်အတွက်ဖြစ်စေ တရားစွဲဆိုနိုင်သည်။
 × × × × × × × × ဟုလည်းကောင်း
 ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

တရားပြိုင်ဘက်မှ ချေလွှာတင်ရန်ပြဋ္ဌာန်းထားသော တရားမ

၂၀၁၅
ဦးရမ်ကူဘေးပန်ဒစ်
နှင့်
ဦးရီတုံ (ခ) ဦးလှမြင့်
ပါ ၅

ကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၈ မတိုင်မီ ပုဒ်မ ၂၀ (ဂ)၊ အမိန့် ၂၊ နည်းဥပဒေ ၂ (၃)၊ အမိန့် ၇၊ နည်းဥပဒေ ၁ (င) နှင့် နည်းဥပဒေ ၁၁ (က) တို့တွင် “တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်း” စကားရပ်အား ရည်ညွှန်းထားခြင်းကို ထောက်ချင့်ပါက တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်းဟူသော စကားရပ်သည် ချေလွှာနှင့် မသက်ဆိုင်ကြောင်း မြင်သာသည်။

ဦးဆောင်းနှင့် ဦးခင်မောင်အမှု^(၄) တွင် တရားစွဲဆိုရန် အကြောင်း (Cause of action) ဆိုသည့် စကားရပ်ကို အောက်ပါအတိုင်း ပြဆိုထားသည်-

“Cause of action ” occurring in S.20 (c) of the Civil Procedure Code means every fact which if traversed, it would be necessary for the plaintiff to prove in order to support his right to the judgement of the Court. In other words, it is a bundle of facts which it is necessary for the plaintiff to prove before he can succeed in the suit.”

တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်းဟူသည် တရားလိုအမှုတွင် အနိုင်မရမီ သက်သေထင်ရှားပြရန် လိုအပ်သော အကြောင်းခြင်းရာစုဟု အဆိုပါ စီရင်ထုံးတွင် ပြဆိုခြင်းသည် အမိန့် ၇၊ နည်းဥပဒေ ၁ (င) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အဓိပ္ပာယ်ကို ပိုမိုရှင်းလင်းရာရောက်သည်။ စီရင်ထုံးပါ “အမှုတွင်အနိုင်မရမီ” ဟူသော စကားရပ်သည် “အမှုတွင် အနိုင်ရရန်” အဓိပ္ပာယ်ရသည်ဟု တစ်နည်းဆိုနိုင်သည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ အယူခံတရားလိုသည် ပိုင်ရှင်အသွင်ဖြင့်

ပိုင်ရှင်၏ အခွင့်အရေးများကို ရရှိနေထိုင်ခဲ့သူမဟုတ်ကြောင်း အဆိုလွှာ အရ ပေါ်ပေါက်သဖြင့် အယူခံတရားလိုသည် အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အဆောက်အအုံတွင် ဆိုင်ရေးဆိုင်ခွင့် (interest) မရရှိ၍ လက်ရှိ ထားပိုင်ခွင့် (possessory title) ရရှိသူဟုလည်း မဆိုနိုင်ချေ။ ထို့ကြောင့် အယူခံတရားလိုအနေဖြင့် လက်ရှိထားပိုင်ခွင့် အခွင့်အရေးကို အကြောင်းပြု၍ လက်ရောက် ရလို့မူ့စွဲဆိုခွင့် အခွင့်အရေးမရှိချေ။

၂၀၁၅
ဦးရမ်ကူဘေးပန်ဒစ်
နှင့်
ဦးရှိတုံ (ခ) ဦးလှမြင့်
ပါ ၅

အယူခံတရားလိုအတွက် - ဦးသန်းညွန့်၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
အယူခံတရားပြိုင်များအတွက် - ဦးခင်ကျော်၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၊ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊
တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂၀ တွင် ဦးရမ်ကူဘေးပန်ဒစ်က ဦးရှိတုံ (ခ) ဦးလှမြင့်
ပါ ၅ ဦး တို့အပေါ် ကျူးကျော်ဆောက်လုပ်ထားသော အဆောက်အအုံ
များကို ဖျက်သိမ်းဖယ်ရှားပြီး မြေနှင့် မူလအဆောက်အအုံအား
လက်ရောက်ရလို့မူ့စွဲဆိုရာ ပဏာမငြင်းချက်အပေါ် တရားစွဲဆိုရန်
အကြောင်းပေါ်ပေါက်ခြင်းမရှိဟု ဖြေဆိုကာ တရားလို၏အမှုကို
ပယ်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ တရားလို ဦးရမ်ကူဘေးပန်ဒစ်က
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ တရားမအယူခံမှု
အမှတ် ၉၁၁ တွင် အယူခံတင်သွင်းရာ ပလပ်ခံရသောကြောင့် အထူး
အယူခံဝင်ခွင့်ပြုရန် ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေလျှောက်လွှာ
(အထူး) အမှတ် ၃၆၉ တွင် လျှောက်ထားသောအခါ အောက်ပါပြဿနာ
ကို ပြန်လည်စိစစ်ကြားနာနိုင်ရန် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုခဲ့သည်-

“တရားစွဲဆိုရန် အကြောင်းမပေါ်ပေါက်ဟု အကြောင်းပြ

၂၀၁၅
ဦးရမ်ကူဘေးပန်ဒစ်
နှင့်
ဦးရှိတုံ (ခ) ဦးလှမြင့်
ပါ ၅

ကာ ဦးရမ်ကူဘေးပန်ဒစ်၏ အမှုကိုပယ်ခဲ့သည့် ပြည်ထောင်စု
တရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီသည် ဥပဒေ၊
စီရင်ထုံးလမ်းညွှန်ချက်များနှင့် ညီညွတ်မှု ရှိ မရှိ။”

အယူခံတရားလို၏ရှေ့နေက အယူခံတရားလိုသည် ၁၉၆၇
ခုနှစ်မှ ယနေ့ထိ မိမိ နှစ်ပေါင်းများစွာ လက်ရှိထားနေထိုင်လာခဲ့သော
လက်ရှိနေထိုင်ပိုင်ခွင့် (possessory title) ရှိသော မြေပေါ်မှ အယူခံ
တရားပြိုင်တို့အား ကျူးကျော်ဆောက်လုပ်ထားသော အဆောက်အအုံများ
ဖျက်သိမ်းဖယ်ရှားပြီး မြေနှင့် မူလအဆောက်အအုံကို လက်ရောက်ရလိုမှု
စွဲဆိုခြင်းဖြစ်၍ ပိုင်ရှင်အဖြစ် ပိုင်ဆိုင်မှုကို အခြေခံပြီး စွဲဆိုမှု
မဟုတ်ကြောင်း၊ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က ပိုင်ရှင်ဖြစ်ကြောင်း
အထောက်အထားမပြနိုင်ဘဲ စွဲဆိုသဖြင့် တရားစွဲရန်အကြောင်း
မပေါ်ပေါက်ဟု ကောက်ယူဆုံးဖြတ်ခြင်းမှာ ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်မှု
မရှိကြောင်း၊ တရားစွဲဆို ရန်အကြောင်း (cause of action) ပေါ်ပေါက်ခြင်း
ရှိ မရှိ ကို အဆိုလွှာ အရသာ အဓိကစိစစ်ရန်ဖြစ်ကြောင်း၊ **ဦးညွန့်သိန်း**
ပါ ၅ နှင့် ဒေါ်အေးဒါစန်းမောင်အမှု^(၁)၊ ဦးဖိုးသီး နှင့်
မောင်ကျော်ဆင့်အမှု^(၂) တို့တွင် တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်းဆိုရာ၌
တစ်ဘက်မှ ငြင်းဆိုပါက တရားလိုအနေဖြင့် မိမိအခွင့်အရေးကို
အထောက်အခံအဖြစ် သက်သေထင်ရှားပြရန် လိုအပ်သော
အကြောင်းခြင်းရာအသီးသီးဖြစ်သည်ဟု အဓိပ္ပာယ်ဆောင်ကြောင်း
ထုံးပြုထားကြောင်း၊ အချင်းဖြစ် ခြံမြေကို ဦးရှိတုံ (ခ) ဦးလှမြင့်တစ်ဦးတည်း

(၁) ၁၉၉၅ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈၁-၅၄။

(၂) ၁၉၅၂ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈၁-၄၁၀ (လွှတ်တော်)။

ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း ချမှတ်ခဲ့သော ရန်ကုန်အနောက်ပိုင်း ခရိုင်တရားရုံး၊
 တရားမကြီးမှုအမှတ် ၅၈၁/၂၀၀၄ ၏ မြွက်ဟဒီကရီကို ယင်းခရိုင်
 တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၇၄/၂၀၀၆ တွင် မမှန်မကန် ပူးပေါင်း
 လိမ်လည်ရယူထားသော ဒီကရီဖြစ်၍ ပျက်ပြယ်အတည် မဖြစ်ကြောင်း
 ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ အယူခံတရားပြိုင်သည် အချင်းဖြစ် ခြံမြေကို
 ၎င်းပိုင်ဆိုင်ကြောင်း ဒီကရီကို အခြေခံ၍ ကျူးကျော်ဝင်ရောက်ခြင်း၊
 အဆောက်အအုံများကို ဆောက်လုပ်ခြင်းတို့ကြောင့် အယူခံတရားလိုက
 ၅-၃-၂၀၁၃ နေ့ နောက်ဆုံးဖယ်ရှားပေးရန် အကြောင်းကြားစာပေးပို့ခဲ့
 သော်လည်း လိုက်နာခြင်းမရှိသောကြောင့် တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်း
 ပေါ်ပေါက်ကြောင်း အဆိုလွှာအပိုဒ် ၉ နှင့် ၁၀ တို့တွင် အတိအလင်း
 အဆိုပြု ဖော်ပြထားကြောင်း၊ **ဒေါ်မြမြ နှင့် ဦးမောင်မောင်ရွှေအမှု^(၃)**
 အရ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်တစ်စုံတစ်ရာမရှိဘဲ ပစ္စည်းလက်ရှိဖြစ်သူသည် ထိုပစ္စည်း
 တွင် ဆိုင်ရေးဆိုင်ခွင့် (interest) ရှိ၍ ထိုဆိုင်ရေးဆိုင်ခွင့်မှာ ပိုင်ရှင်အစစ်မှ
 တစ်ပါး ခပ်သိမ်းကုန်သောသူတို့နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပိုင်ဆိုင်ခွင့် အခိုင်အမာ
 ရှိကြောင်း၊ ပိုင်ရှင်မဟုတ်သော အခြားသူတို့က ထိုသို့ လက်ရှိထားခြင်းကို
 အနှောင့်အယှက်ပြုလာလျှင် သီးခြားသက်သာခွင့်အက်ဥပဒေအရ
 လက်ရောက်ရလိုမှုစွဲဆိုနိုင်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် ပြည်ထောင်စု
 တရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ ဒီကရီသည် ဥပဒေ၊ စီရင်ထုံးလမ်းညွှန်ချက်
 များနှင့် ညီညွတ်မှုမရှိသောကြောင့် ဤအယူခံမှုကို ခွင့်ပြု၍ အမှုကို
 ဆက်လက်စစ်ဆေးစီရင်ရန် ညွှန်ကြားသင့်ကြောင်းဖြင့် လျှောက်လဲ
 တင်ပြသည်။

၂၀၁၅
 ဦးရမ်ကူဘေးပန်ဒစ်
 နှင့်
 ဦးရှိတုံ (ခ) ဦးလှမြင့်
 ဝါ ၅

(၃) ၁၉၉၇ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၈၅။

၂၀၁၅
ဦးရမ်ကူဘေးပန်ဒစ်
နှင့်
ဦးရှိတုံ (ခ) ဦးလှမြင့်
ပါ ၅

အယူခံတရားပြိုင်များ၏ရှေ့နေက အယူခံတရားလိုသည် အယူခံတရားပြိုင်များအပေါ် ကျူးကျော်သည်ကို အကြောင်းပြု၍ လက်ရောက်ရလိမ့်စွဲဆိုခြင်းဖြစ်သောကြောင့် တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ကာလစည်းကမ်းသတ်အက်ဥပဒေပထမဇယားအပိုဒ် ၁၄၂ အရ လက်လွှတ်ဖြစ်သည့်နေ့ သို့မဟုတ် လက်ရှိဖြစ်ခြင်းကို ဆက်လက်မပြု သည့်နေ့မှစ၍ တရားစွဲဆိုခွင့်ရှိမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ အဆိုလွှာတွင် လက်လွှတ် ဖြစ်ခဲ့ကြောင်းမပါရှိသဖြင့် တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်း မပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ အဆိုလွှာတွင် အယူခံတရားလိုသည် ၁၉၆၇ ခုနှစ်မှစ၍ သကြားစက် အတွင်းရေးမှူးနှင့်အတူ နေထိုင်ခဲ့သည်ဆိုသောအချက်၊ အယူခံတရားပြိုင် တို့က ကျူးကျော်သည်ဆိုသောအချက်တို့သည် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ အမိန့် ၇၊ နည်းဥပဒေ ၁၁ (က) အလို့ငှာ တရားစွဲဆိုရန် အကြောင်း မဟုတ်ကြောင်း၊ အဆိုလွှာနှင့် ပူးတွဲတင်ပြသော ရန်ကုန်အနောက်ပိုင်း ခရိုင်တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၇၄/၂၀၀၆ စီရင်ချက်တာဝန်ခံ မိတ္တူအရ အယူခံတရားလိုမိသားစုသည် အလုပ်သမားတန်းလျားတွင် နေထိုင်ခွင့်ရသူဟု ဖော်ပြခဲ့ကြောင်း၊ အကယ်၍ ယခုအမှု အဆိုလွှာအပိုဒ် ၂ ပါ အတိုင်း ၁၉၆၇ ခုနှစ်ကတည်းက အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အဆောက် အအုံတွင် အယူခံတရားလိုက လက်ရှိဖြစ်ခဲ့လျှင်သော်လည်းကောင်း၊ အဆိုလွှာအပိုဒ် ၃ ပါအတိုင်း အတွင်းရေးမှူး A.B.Sengupta က အယူခံတရားလိုအား ခြံဝင်းနှင့် အဆောက်အအုံများကို ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ရန် တာဝန်ပေးလျက် ၁၉၆၉ ခုနှစ်တွင် အိန္ဒိယသို့ ပြန်သွား၍ ၎င်းလက်ဝယ်ထားပိုင်ခွင့်ရှိခဲ့လျှင်သော်လည်းကောင်း တရားမကြီးမှု အမှတ် ၃၇၄/၂၀၀၆ တွင် ၎င်းတို့မိသားစုသည် အလုပ်သမား

တန်းလျားတွင် နေထိုင်ခွင့်ရသူဟု ဖော်ပြရန် အကြောင်းမရှိကြောင်း၊ အယူခံတရားလိုက အဆိုလွှာတွင် ၎င်းလက်ဝယ်ထားပိုင်ခွင့်ရှိခဲ့ကြောင်းကို တိတိကျကျ ဖော်ပြထားခြင်းမရှိကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ တရားစွဲဆိုရန် အကြောင်းပေါ်ပေါက်ခြင်းမရှိကြောင်းဖြင့် အယူခံတရားလို၏အမှုကို ပလပ်ခဲ့သော ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ ဒီကရီသည် ဥပဒေ၊ စီရင်ထုံးများနှင့် ညီညွတ်မှုရှိကြောင်း ဖြေဆိုကာ ဤအထူးအယူခံမှုကို ပလပ်သင့်ကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

၂၀၁၅
ဦးရမ်ကူဘေးပန်ဒစ်
နှင့်
ဦးရှိတုံ (ခ) ဦးလှမြင့်
ဝါ ၅

ရန်ကုန်မြို့၊ ဗဟန်းမြို့နယ်၊ မြေတိုင်းရပ်ကွက်အမှတ် ၂-D1 မြေကွက်အမှတ် $\frac{968}{N-၂}$ ၊ $\frac{92၂-A}{၂}$ ဧရိယာ ၁. ၂၁၀ ဧကရှိ မြေနှင့် ယင်းမြေ ပေါ်ရှိ ဗိုလ်ချူ (၁) ရပ်ကွက်၊ ဗိုလ်ချူလမ်း၊ အမှတ် (၁၁) ဟု ခေါ်တွင်သော အဆောက်အအုံနှင့် အလုပ်သမားတန်းလျားမှာ ဇေယျဝတီသင်္ကြာစက် ကုမ္ပဏီအမည်ပေါက်ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း၊ ယင်းမြေနှင့် အဆောက်အအုံတွင် ကုမ္ပဏီ၏ အတွင်းရေးမှူး A.B.Sengupta နှင့် တရားလိုတို့မိသားစုသည် ၁၉၆၇ ခုနှစ်မှစ၍ နေထိုင်ခဲ့ကြကြောင်း၊ A.B.Sengupta သည် တရားလို အား ခြံဝင်းနှင့် အဆောက်အအုံများကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရန် တာဝန်ပေးပြီး ၁၉၆၉ ခုနှစ်တွင် အိန္ဒိယသို့ အပြီးပြန်သွားကြောင်း၊ တို့နီဆင်းနှင့် ဦးခင်စိန်တို့က ကုမ္ပဏီ၏ ဒါရိုက်တာနှင့် စာရင်း ရှင်းလင်းရေးတာဝန်ခံဟုဆိုကာ တရားလိုအပေါ် ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် နေသူအား နှင်လှိမ့်စွဲဆိုရာ တရားရုံးအဆင့်ဆင့်တွင် အမှုနှုံးနိမ့်ခဲ့ကြောင်း၊ တရားပြိုင်အမှတ် (၁) နှင့် မိသားစုသည် အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အဆောက်အအုံကို ဦးခင်စိန်ထံမှ ဝယ်ယူထားကြောင်း ရန်ကုန်

၂၀၁၅
ဦးရန်ကုဘေးပန်ဒစ်
နှင့်
ဦးရှိတုံ (ခ) ဦးလှမြင့်
ပါ ၅

အနောက်ပိုင်းခရိုင်တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၅၈၁/၂၀၀၄ တွင် ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း မြက်ဟဒီကရီရရှိထားသည်ဟုဆိုကာ ကျူးကျော်၍ အဆောက်အအုံများ တိုးချဲ့ဆောက်လုပ်ခဲ့ကြကြောင်း၊ ထို့ပြင် တရားပြိုင်အမှတ် (၁) က တရားလိုအပေါ် ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၀၆၀/၂၀၀၆ တွင် ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် အခမဲ့နေထိုင် သူများအား နှင်ထုတ်ဖယ်ရှားပေးစေလိုမှုစွဲဆိုရာ ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၊ တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၂၆/၂၀၀၈ တွင် တရားစွဲရန်အကြောင်း ပေါ်ပေါက်ခြင်းမရှိဟု သုံးသပ်ကာ အမှုပလုပ်ခဲ့ကြောင်း၊ ရန်ကုန် အနောက်ပိုင်းခရိုင်တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၇၄/၂၀၀၆ နှင့် ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၊ တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၇၂/၂၀၀၉ တို့တွင် ရန်ကုန်အနောက်ပိုင်းခရိုင်တရားရုံး၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၅၈၁/၂၀၀၄ ၏ ဒီကရီကိုပျက်ပြယ်ကြောင်း မြက်ဟကြေညာဒီကရီ ချမှတ်ခဲ့ပြီးဖြစ် ကြောင်း၊ တရားလို လက်ရှိဖြစ်၍ ထိန်းသိမ်းထားသော အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အဆောက်အအုံတွင် တရားပြိုင်မိသားစုသည် ကျူးကျော်နေခြင်းကြောင့် အမှုစွဲဆိုရကြောင်းဖြင့် အဆိုလွှာတွင် ဖော်ပြစွဲဆိုသည်။

ချေလွှာတွင် အချင်းဖြစ်မြေနှင့် ယင်းမြေပေါ်ရှိ နှစ်ထပ်တိုက် အပါအဝင် အကျိုးခံစားခွင့်အားလုံးကို တရားပြိုင်အမှတ် (၁) ဦးရှိတုံက ဇေယျဝတီသင်္ကြာစက်ကုမ္ပဏီ၏ စာရင်းရှင်းလင်းဖျက်သိမ်းရေးတာဝန်ခံ ဦးခင်စိန်ထံမှ ၂၁-၃-၁၉၈၅ နေ့စွဲပါ မှတ်ပုံမတင်သောစာချုပ်အရ ဝယ်ယူလက်ရောက်ရရှိခဲ့ကြောင်း၊ တရားလိုသည် A.B.Sengupta ၏ အလုပ်သမားဖြစ်ပြီး အလုပ်သမားတန်းလျားတွင်သာ နေထိုင်ခွင့်ရသူ ဖြစ်ကြောင်း၊ တိုနီဆင်းနှင့် ဦးခင်စိန်တို့က တရားလိုအပေါ် ခွင့်ပြုချက်ဖြင့်

နေသူအား နှင်လိုမှုစွဲဆိုမှုမှာ တရားပြိုင်များနှင့် သက်ဆိုင်ခြင်းမရှိကြောင်း၊
၁၉၉၈ ခုနှစ်တွင် လက်ရှိ အိမ်ထောင်စုဇယားများဖြင့် တရားဝင်နေထိုင်
လျက်ရှိကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အဆောက်အအုံများသည် တရားလို
လက်ရှိဖြစ်ကြောင်းသော်လည်းကောင်း၊ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ခွင့်ရှိ
ကြောင်းသော်လည်းကောင်း၊ စီမံအုပ်ချုပ်ခွင့်ရှိကြောင်းသော်လည်းကောင်း
တရားဝင်စာရွက်စာတမ်းအထောက်အထားတစ်စုံတစ်ရာမျှ မရှိသော
ကြောင့် တရားလိုသည် ယခုအမှုကို စွဲဆိုခွင့်မရှိကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်မြေနှင့်
အဆောက်အအုံကို လက်ရောက်ရရန်အတွက် တရားစွဲဆိုရန် အကြောင်း
မပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ အမှုမှာ ကာလစည်းကမ်းသတ်ကျော်လွန်နေ
ကြောင်းဖြင့် ချေပထားသည်။

၂၀၁၅
ဦးရမ်ကူဘေးပန်ဒစ်
နှင့်
ဦးရှိတုံ (ခ) ဦးလှမြင့်
ပါ ၅

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က အောက်ပါ
ပဏာမငြင်းချက် (၂) ရပ်ကို ဦးစွာ ကြားနာဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်-

“ ၃။ အမှုကို တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်း ပေါ်ပေါက်ခြင်းမရှိ
ဆိုသည်မှာ မှန်သလား၊

၄။ အမှုမှာ ကာလစည်းကမ်းသတ်ကျော်လွန်ပြီးဖြစ်
သည်မှာ မှန်သလား။”

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က အချင်းဖြစ်
ပစ္စည်းနှင့်ပတ်သက်၍ တရားလိုတွင် ပုဂ္ဂလိကအနေဖြင့် ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း
အဆိုပြုနိုင်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းကို ပိုင်ဆိုင်သူမှာ မည်သူ
ဖြစ်ကြောင်း အထင်အရှားမပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ တရားလိုက
လက်ရောက်ရလိုကြောင်း စွဲဆိုသည့်ပစ္စည်းကို တရားလိုက ပိုင်ဆိုင်

၂၀၁၅
ဦးရမ်ကူဘေးပန်ဒစ်
နှင့်
ဦးရှိတုံ (ခ) ဦးလှမြင့်
ပါ ၅

ကြောင်း အထင်အရှားမပြနိုင်သောအခြေအနေတွင် တရားစွဲဆိုရန်
အကြောင်း မပေါ်ပေါက်ကြောင်း သုံးသပ်ကာ တရားလို၏အမှုကို
ပယ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က အချင်းဖြစ်ဥပစာ
သည် ဇေယျဝတီသကြားစက်ကုမ္ပဏီပိုင်ပစ္စည်းဖြစ်ပြီး တရားလိုသည်
အလုပ်သမားတစ်ဦး၊ ခြံစောင့်အဖြစ် နေထိုင်ခဲ့သူဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလို
သည် ကုမ္ပဏီပိုင်မြေတွင် ကုမ္ပဏီ၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် နေထိုင်ခဲ့သူဖြစ်၍
၎င်းသည် နှစ်ပေါင်းမည်မျှပင် လက်ရှိထားနေထိုင်စေကာမူ ဆန့်ကျင်
ပိုင်ဆိုင်ခွင့်မရနိုင်သကဲ့သို့ ပိုင်ရှင်လည်း ဖြစ်မလာနိုင်ကြောင်း၊
အဆိုလွှာအရ ၁၂ နှစ်ကျော် လက်ရှိနေထိုင်ခဲ့ကြောင်း တင်ပြချက်မှအပ
တရားလိုသည် အချင်းဖြစ်ဥပစာအပေါ် စီမံခန့်ခွဲပိုင်ခွင့်ရှိသူဖြစ်ကြောင်း
တင်ပြနိုင်ခြင်းမရှိသဖြင့် လက်ရှိထားသူတွင် ပိုင်ရေးပိုင်ခွင့်နှင့်
မသက်ဆိုင်ကြောင်း၊ သီးခြားသက်သာခွင့်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၈ အရ
လက်ရောက်ရလို့မစွဲဆို ရာတွင် တရားလိုသည် အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းတွင်
အခွင့်အရေးရှိသူဖြစ်ရန်လိုကြောင်း၊ တရားလိုသည် ပိုင်ရေးပိုင်ခွင့်
သော်လည်းကောင်း၊ စီမံခန့်ခွဲပိုင်ခွင့်သော်လည်းကောင်း တင်ပြနိုင်ခြင်း
မရှိသဖြင့် တရားစွဲဆိုရန် အခွင့်အရေးမရှိကြောင်း သုံးသပ်ကာ အယူခံမှု
ကို ပယ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်းဆိုသည်မှာ တရားလိုအမှုနိုင်ရန်၊
သက်သေထင်ရှားပြရန် လိုအပ်သော အကြောင်းခြင်းရာစုဖြစ်သည်။
တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၇၊ နည်းဥပဒေ ၁ (င) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်

အရဆိုလျှင် အဆိုလွှာတွင် တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်းကို ဖြစ်မြောက်စေသော အကြောင်းခြင်းရာများ (facts constituting the cause of action) ကို အဆိုပြုရမည်ဖြစ်သည်။ အဆိုလွှာက တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်း ဖြစ်မြောက်စေသော အကြောင်းခြင်းရာများကို ထင်ရှားသိသာစေခြင်းမရှိလျှင် အမိန့် ၇၊ နည်းဥပဒေ ၁၁ (က) အရ အဆိုလွှာကို ပယ်ရမည်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အဆိုလွှာ၌ အဆိုပြုသော အကြောင်းခြင်းရာများသည် တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်း ဖြစ်မြောက်စေခြင်း ရှိ မရှိသာလျှင် စိစစ်ရမည်။ တစ်နည်းဆိုရသော် ထိုအကြောင်းခြင်းရာများ ထင်ရှားခဲ့လျှင် တရားလိုသည် အမှုနိုင်ခြေ ရှိ မရှိသာလျှင် စိစစ်ရန်ဖြစ်သည်။

၂၀၁၅
ဦးရမ်ကူဘေးပန်ဒစ်
နှင့်
ဦးရှိတုံ (ခ) ဦးလှမြင့်
ပါ ၅

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၀ (ဂ) တွင် တရားစွဲဆိုရန် အကြောင်း လုံးလုံးလျားလျားဖြစ်စေ၊ တစ်စိတ်တစ်ဒေသဖြစ်စေ ပေါ်ပေါက်ရာ ဒေသအတွင်း၌ စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာရှိသော တရားရုံးတွင် စွဲဆိုရမည်ဟုလည်းကောင်း၊ အမိန့် ၂၊ နည်းဥပဒေ ၂ (၃) တွင် တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်း တစ်ရပ်တည်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တစ်ခုထက်ပိုသော သက်သာခွင့်များကို ရထိုက်ခွင့်ရှိသူတစ်ဦးသည် အဆိုပါ သက်သာခွင့် အားလုံးအတွက်ဖြစ်စေ၊ အချို့အဝက်အတွက်ဖြစ်စေ တရားစွဲဆိုနိုင်သည်။
× × × × × × × × ဟုလည်းကောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

တရားပြိုင်ဘက်မှ ချေလွှာတင်ရန်ပြဋ္ဌာန်းထားသော တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၈ မတိုင်မီ ပုဒ်မ ၂၀ (ဂ)၊ အမိန့် ၂၊ နည်းဥပဒေ ၂ (၃)၊ အမိန့် ၇၊ နည်းဥပဒေ ၁ (င) နှင့် နည်းဥပဒေ ၁၁ (က) တို့တွင် “တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်း” စကားရပ်အား ရည်ညွှန်းထားခြင်းကို

၂၀၁၅
ဦးရမ်ကူဘေးပန်ဒစ်
နှင့်
ဦးရှိတုံ (ခ) ဦးလှမြင့်
ပါ ၅

ထောက်ချင့်ပါက တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်းဟူသော စကားရပ်သည်
ချေလွှာနှင့် မသက်ဆိုင်ကြောင်း မြင်သာသည်။

ဦးဆောင်းနှင့် ဦးခင်မောင်အမှု^(၄) တွင် တရားစွဲဆိုရန်
အကြောင်း (Cause of action) ဆိုသည့် စကားရပ်ကို အောက်ပါအတိုင်း
ပြဆိုထားသည်-

“Cause of action ” occurring in S.20 (c) of the Civil
Procedure Code means every fact which if traversed, it would be
necessary for the plaintiff to prove in order to support his right to
the judgement of the Court. In other words, it is a bundle of facts
which it is necessary for the plaintiff to prove before he can suc-
ceed in the suit.”

တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်းဟူသည် တရားလိုအမှုတွင် အနိုင်
မရမီ သက်သေထင်ရှားပြရန် လိုအပ်သော အကြောင်းခြင်းရာစုဟု အဆိုပါ
စီရင်ထုံးတွင် ပြဆိုခြင်းသည် အမိန့် ၇၊ နည်းဥပဒေ ၁ (င) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်
အဓိပ္ပာယ်ကို ပိုမိုရှင်းလင်းရာရောက်သည်။ စီရင်ထုံးပါ “အမှုတွင်အနိုင်
မရမီ” ဟူသော စကားရပ်သည် “အမှုတွင်အနိုင်ရရန်” အဓိပ္ပာယ်ရသည်ဟု
တစ်နည်းဆိုနိုင်သည်။

**SHANTILAL SURAJMAL MEHTA V
MARIAM BI BI AND SIX OTHERS အမှု^(၅)** တွင်
စီရင်ထုံးအကိုးအကားဖြင့် အောက်ပါအတိုင်း ရှင်းပြထားသည်ကို
(၄) ၁၉၅၉ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၃၁၄ (တရားလွှတ်တော်)။
(၅) ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၃၅၉ (၃၇၁၊ ၃၇၂)
(တရားလွှတ်တော်)။

တွေ့မြင်နိုင်သည်-

“Now the cause of action has no relation whatever to the defence which may be set up by the defendant, nor does it depend upon the character of the relief prayed for by the plaintiff. It refers entirely to the grounds set forth in the plaint as the cause of action, or, in other words, to the media upon which the plaintiff asks the Court to arrive at a conclusion in his favour.”

၂၀၁၅
ဦးရမ်ကူဘေးပန်ဒစ်
နှင့်
ဦးရှိတုံ (ခ) ဦးလှမြင့်
ပါ ၅

အယူခံတရားလို၏အဆိုလွှာအရ အချင်းဖြစ်မြေကွက်နှင့် အဆောက်အုံ၊ အလုပ်သမားတန်းလျားတို့မှာ ဇေယျဝတီသင်္ကြာစက် ကုမ္ပဏီအမည်ပေါက်ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း အတိအလင်းဖော်ပြထားသဖြင့် အယူခံ တရားလိုသည် အချင်းဖြစ်ဥပစာ၏ ပိုင်ရှင်မဟုတ်ကြောင်း၊ တစ်နည်းအားဖြင့် အချင်းဖြစ်ဥပစာတွင် ပိုင်ရေးပိုင်ခွင့် (title) ရှိသူ မဟုတ်ကြောင်း မြင်သာသည်။ အချင်းဖြစ်မြေကွက်နှင့် အဆောက်အုံ တွင် သင်္ကြာစက်ကုမ္ပဏီ၏ အတွင်းရေးမှူး A.B.Sengupta နှင့် အယူခံတရားလိုတို့မိသားစု သည် ၁၉၆၇ ခုနှစ်မှ စတင်နေထိုင်ခဲ့ကြောင်း၊ A.B.Sengupta သည် အယူခံတရားလိုအား ခြံဝင်းမြေနှင့် အဆောက်အုံများကို ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ရန် တာဝန်ပေးပြီး ၁၉၆၉ ခုနှစ်တွင် အိန္ဒိယသို့ အပြီးပြန်သွားကြောင်း အဆိုပြုထား၍ အယူခံ တရားလိုသည် အချင်းဖြစ်ဥပစာတွင် ခြံစောင့်အဖြစ် ဆက်လက်နေထိုင်

၂၀၁၅
ဦးရမ်ကူဘေးပန်ဒစ်
နှင့်
ဦးရှိတုံ (ခ) ဦးလှမြင့်
ပါ ၅

ခဲ့ခြင်းသာဖြစ်၍ ပိုင်ရှင်အသွင်ဖြင့် ပိုင်ရှင်၏ အခွင့်အရေးများကို သုံးစွဲနေထိုင်သူဖြစ်သည်ဟု မဆိုနိုင်ချေ။

ဒေါ်မြမြ နှင့် ဦးမောင်မောင်ရွှေအမှု^(၃) တွင် ပိုင်ဆိုင်ခွင့် တစ်စုံတစ်ရာမရှိဘဲ ပစ္စည်းလက်ရှိဖြစ်သူသည် ထိုပစ္စည်းတွင် ဆိုင်ရေး ဆိုင်ခွင့် (interest) ရှိကြောင်း၊ ပိုင်ရှင်အသွင်ဖြင့် မြေလက်ရှိဖြစ်ပြီး ပိုင်ရှင် ၏ သာမန်အခွင့်အရေးကို သုံးစွဲနေထိုင်သူတစ်ဦးသည် ပိုင်ရှင်အစစ်မှ တစ်ပါး ခပ်သိမ်းကုန်သောသူတို့နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်အခိုင်အမာ ရှိကြောင်း၊ ပိုင်ရှင်မဟုတ်သော အခြားသူက ထိုလက်ရှိထားခြင်းကို အနှောင့်အယှက်ပြုလာလျှင် လက်ရှိထားသူသည် လက်ရောက်ရလို ကြောင်း စွဲဆိုနိုင်သည်ဟု ဆုံးဖြတ်ခြင်းဖြစ်သည်။

ဤအမှုတွင် အယူခံတရားလိုသည် အချင်းဖြစ်ဥပစာကို ၁၉၆၉ ခုနှစ်မှ စတင်၍ လက်ရှိထားနေထိုင်ခဲ့ခြင်းမှန်သော်လည်း ပိုင်ရှင် အသွင်ဖြင့် ပိုင်ရှင်၏ အခွင့်အရေးများကို သုံးစွဲနေထိုင်သူမဟုတ်ဘဲ ပိုင်ရှင် ဇေယျဝတီသကြားစက်ကုမ္ပဏီ၏ အတွင်းရေးမှူးက ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ရန် တာဝန်ပေးအပ်ခဲ့ခြင်းကြောင့် ခြံစောင့်အဖြစ် လက်ရှိထား နေထိုင်သူဖြစ်ကြောင်း အဆိုလွှာအရ တွေ့မြင်ရသည်။

အယူခံတရားလိုသည် ပိုင်ရှင်အသွင်ဖြင့် ပိုင်ရှင်၏ အခွင့် အရေးများကို ရရှိနေထိုင်ခဲ့သူမဟုတ်ကြောင်း အဆိုလွှာအရ ပေါ်ပေါက် သဖြင့် အယူခံတရားလိုသည် အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အဆောက်အအုံတွင် ဆိုင်ရေးဆိုင်ခွင့် (interest) မရရှိ၍ လက်ရှိထားပိုင်ခွင့် (possessory title) ရရှိသူဟုလည်း မဆိုနိုင်ချေ။ ထို့ကြောင့် အယူခံတရားလိုအနေဖြင့်

လက်ရှိထားပိုင်ခွင့် အခွင့်အရေးကို အကြောင်းပြု၍ လက်ရောက်ရလိုမှု
စွဲဆိုခွင့် အခွင့်အရေးမရှိချေ။

၂၀၁၅
ဦးရမ်ကူဘေးပန်ဒစ်
နှင့်
ဦးရှိတုံ (ခ) ဦးလှမြင့်
ပါ ၅

သို့ဖြစ်၍ အယူခံတရားလို၏ အဆိုလွှာက အချင်းဖြစ်မြေနှင့်
အဆောက်အအုံကို လက်ရောက်ရရန်အတွက် တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်း
ပေါ်ပေါက်ခြင်းမရှိသဖြင့် မူလရုံး၏ အဆိုလွှာကို ပယ်သည့်အမိန့်ကို
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က အတည်ပြုခဲ့ခြင်းမှာ မှားယွင်းခြင်း
မရှိချေ။

ထို့ကြောင့် ကြားနာခဲ့သောပြဿနာကို အောက်ပါအတိုင်း
ဖြေဆိုကာ ဤတရားမအထူးအယူခံမှုကို စရိတ်နှင့်တကွ ပလပ်လိုက်
သည်-

“ တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်းမပေါ်ပေါက်ဟု အကြောင်း
ပြကာ ဦးရမ်ကူဘေးပန်ဒစ်၏အမှုကို ပယ်ခဲ့သည့်
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ စီရင်ချက်နှင့်
ဒီကရီသည် ဥပဒေ၊ စီရင်ထုံးလမ်းညွှန်ချက်များနှင့်
ညီညွတ်မှုရှိကြောင်း။”

ရှေ့နေစရိတ် ကျပ် ၅၀၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

တရားမအထွေထွေလျှောက်ထားမှု

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော
ဦးသာဌေး၊ ဦးစိုးညွန့် နှင့် ဦးအောင်ဇော်သိန်းတို့ရှေ့တွင်

Gold Moon Fair Family Company Ltd

(ရွှေလကူမြေမိသားစုကုမ္ပဏီလီမိတက်ကိုယ်စား

မန်နေဂျင်းဒါရိုက်တာ ဒေါ်ဖြူဖြူလွင်) ပါ ၂

နှင့်

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး (၃ ဦးထိုင်)

ပါ ၅*

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏အမိန့်အပေါ်

စာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ဆင့်ခွင့်မရှိသဖြင့် ကနဦးအမိန့်

ချမှတ်ရန် အကြောင်း မရှိခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သည် မိမိ
လက်အောက်တရားရုံးတစ်ရုံးရုံးက ချမှတ်သည့် စီရင်ချက် သို့မဟုတ် အမိန့်
တစ်ရပ်ရပ်သည် မိမိအား အပ်နှင်းထားခြင်းမရှိသည့် စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာ
ကို ကျင့်သုံးဆောင်ရွက်ထားကြောင်း တွေ့ရှိရလျှင်ဖြစ်စေ၊ မိမိအားအပ်နှင်း
ထားသည့် စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာကိုကျင့်သုံးရန် ပျက်ကွက်ကြောင်း တွေ့ရှိရ

* ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေလျှောက်ထားမှုအမှတ်-၃၀၇

လျှင်ဖြစ်စေ၊ အပေါ်ယံကြောကြည့်ရုံမျှဖြင့် မှားယွင်းသည့်အမိန့်တစ်ရပ် ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားမြင်သာလျှင်ဖြစ်စေ ယင်းအမိန့်ကို အမှုခေါ် စာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ဆင့်ပယ်ဖျက်ခွင့်ရှိသည်။

လက်အောက်ခံတရားရုံးများ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်အပေါ် အယူခံမှုတင်သွင်းခြင်း သို့မဟုတ် ပြင်ဆင်မှုလျှောက်ထား၍ အမြင့်ဆုံး တရားရုံးဖြစ်သော ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က ဆုံးဖြတ်ပြီး ဖြစ်ပါက အမြင့်ဆုံးတရားရုံး၏ ဆုံးဖြတ်ချက်အပေါ် အဆင့်တူအမြင့်ဆုံး တရားရုံးက ကြီးကြပ်ကွပ်ကဲမှုအာဏာ သို့မဟုတ် ကြီးကြပ်မှုအာဏာကို သုံးစွဲ၍ စာချွန်တော်အမိန့်ဖြင့် ဝင်ရောက်စွက်ဖက်နိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

လျှောက်ထားသူများမှ အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ဆင့် ပေးရန် လျှောက်ထားခြင်းသည် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ အမိန့်အပေါ် လျှောက်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ တစ်နည်းဆိုသော် လျှောက်ထားသူများမှ အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့်ထုတ်ဆင့်ပေးရန် လျှောက်ထားသောအမိန့်ကို ချမှတ်သည့် တရားရုံးသည် ပြည်ထောင်စု တရားလွှတ်တော်ချုပ်ဖြစ်၍ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က ကြီးကြပ်ကွပ်ကဲရသည့် လက်အောက်တရားရုံးမဟုတ်သဖြင့် စာချွန်တော် အမိန့်ထုတ်ဆင့်ခွင့်မရှိကြောင်းမှာ မြင်သာသည်။

သို့ဖြစ်၍ လျှောက်ထားသူများတင်သွင်းသည့် အမှုခေါ် စာချွန်တော်အမိန့်ထုတ်ဆင့်ပေးရန် လျှောက်ထားလွှာအပေါ် ကနဦးအမိန့် ချမှတ်ရန် အကြောင်းရှိမည်မဟုတ်ပေ။

လျှောက်ထားသူများအတွက် - ဦးစိုးဟန်၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

၂၀၁၅
Gold Moon Fair
Family Company
Ltd (ရွှေလကူဇွေ
မိသားစုကုမ္ပဏီ
လီမိတက် ကိုယ်စား
မန်နေဂျင်းဒါရိုက်တာ
ဒေါ်ဖြူဖြူလွင်) ပါ ၂
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
တရားလွှတ်တော်ချုပ်
တရားသူကြီး
(၃ ဦးထိုင်) ပါ ၅

၂၀၁၅
Gold Moon Fair
Family Company
Ltd (ရွှေလကူမြေ
မိသားစုကုမ္ပဏီ
လီမိတက် ကိုယ်စား
မန်နေဂျင်းဒါရိုက်တာ
ဒေါ်ဖြူဖြူလွင်) ပါ ၂
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
တရားလွှတ်တော်ချုပ်
တရားသူကြီး
(၃ ဦးထိုင်) ပါ ၅

Gold Moon Fair family Company Ltd.(ရွှေလကူမြေ

မိသားစုကုမ္ပဏီလီမိတက်) (ကိုယ်စားမန်နေဂျင်းဒါရိုက်တာ ဒေါ်ဖြူဖြူလွင်)
ပါ ၂ ဦးတို့က ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး ပါ ၅ ဦး
တို့အပေါ် အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့်ထုတ်ဆင့်ပေးပါရန် လျှောက်ထား
လွှာကို ကျမ်းကျိန်လွှာပူးတွဲ၍ လျှောက်ထားသည်။

လျှောက်ထားသူတင်သွင်းသည့် လျှောက်ထားလွှာနှင့်
ကျမ်းကျိန်လွှာတို့အရ လျှောက်ထားသူများဖြစ်သော Gold Moon Fair
family Company Ltd. ကိုယ်စား မန်နေဂျင်းဒါရိုက်တာ ဒေါ်ဖြူဖြူလွင်
နှင့် ဦးခင်မောင်ရွှေတို့က လျှောက်ထားခံရသူ (၅) ရွှေတယော ရောင်း
ဝယ်ရေးကုမ္ပဏီလီမိတက်အပေါ် ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး၊ ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊
တရားမကြီးမှုအမှတ် ၆၅၃ တွင် Fair & Lovely ကုန်အမှတ်တံဆိပ်သည်
တရားလို၏ တစ်ဦးတည်းမူပိုင်ကုန်အမှတ်တံဆိပ်ဖြစ်ကြောင်း မြွက်ဟ
ကြေညာပေးရန်နှင့် ယင်းကုန်အမှတ်တံဆိပ်ပါ အလှကုန်ပစ္စည်းများကို
ပြည်ပမှ မြန်မာနိုင်ငံသို့ မှာယူတင်သွင်းဖြန့်ချိရောင်းချခြင်း၊
လက်ဝယ်ထားရှိ သိုလှောင်ခြင်း၊ ထုတ်လုပ်ခြင်းမပြုလုပ်စေရန်အတွက်
သီးခြားသက်သာခွင့်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၅၄ အရ ထာဝရတားဝရမ်း
ထုတ်ဆင့်ပေးစေလိုမှုနှင့် နစ်နာကြေးငွေ ကျပ်သိန်း ၁၀၀၀ ရလို့မူ စွဲဆိုရာ
ပဏာမငြင်းချက်အရ တရားလို၏ အဆိုလွှာကို ပလပ်ခွဲကြောင်း၊
တရားလိုက တရားရုံးချုပ် (ရန်ကုန်) ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ တရားမပထမ
အယူခံမှုအမှတ် ၁၀၁၊ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊
တရားမအထွေထွေလျှောက်လွှာ (အထူး) အမှတ် ၃၀၁၊ ပြည်ထောင်စု
တရားလွှတ်တော်ချုပ်၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမအထူး အယူခံမှုအမှတ် ၁၃၁

တို့ဖြင့် အဆင့်ဆင့်အယူခံရာ ပလပ်ခံရကြောင်း၊ တရားပြိုင်ကုမ္ပဏီ၏ ပြုမူဆောင်ရွက်ချက်များသည် တရားလိုကုမ္ပဏီက တရားဝင်မှတ်ပုံတင်၍ တရားဝင်ထုတ်လုပ်သည့် Fair & Lovely ကုန်အမှတ်တံဆိပ်နှင့် ပတ်သက်သည့် အခွင့်အရေးခံစားခွင့်ကို ထိပါးခြိမ်းခြောက်လျက်ရှိကြောင်း ထင်ရှားနေပါလျက် မူလရုံးနှင့် အယူခံရုံးအဆင့်ဆင့်တို့က ထည့်သွင်း ဆုံးဖြတ်မှုမရှိကြောင်း၊ တရားလို ကုမ္ပဏီက မှတ်ပုံတင်၍ ထုတ်လုပ်နေသော Fair & Lovely ကုန်အမှတ်တံဆိပ်ကို တရားပြိုင်ကုမ္ပဏီက တုပပြုလုပ်ဖြန့်ဖြူးရောင်းချခြင်းဖြစ်သည်ဟု အဆိုလွှာတွင် စွပ်စွဲထားခြင်းမရှိသော်လည်း ၁၃-၇-၂၀၀၈ ရက်နေ့ထုတ် ကြေးမုံသတင်းစာတွင် Fair & Lovely ကုန်အမှတ်တံဆိပ်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားပြိုင်ကုမ္ပဏီက ထည့်သွင်းကြေညာခြင်း၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်ရဲစခန်းတွင် အမှုဖွင့် တိုင်ကြားခြင်းများ ပြုလုပ်ခြင်းဖြင့် တရားလို၏ အခွင့်အရေး၊ ပစ္စည်းခံစားခွင့်တို့ကို ထိပါးခြိမ်းခြောက်နေသည်မှာ ထင်ရှားကြောင်း၊ တရားလိုကုမ္ပဏီမှ နိုင်ငံခြားကုမ္ပဏီ၏ အမှတ်တံဆိပ်ဖြစ်သော Fair & Lovely ကုန်အမှတ်တံဆိပ်ကို ပြည်တွင်းမှတ်ပုံတင်ထားခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်းပြီး အငြင်းပွားခြင်းမရှိသော အခြေအနေတွင် တရားစွဲဆိုရန်အကြောင်း ပေါ်ပေါက်မည်မဟုတ်ပေဟု ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းသည် မှားယွင်းမှုမရှိပေဟု သုံးသပ်ချက်မှာလည်း မှားယွင်းနေသောကြောင့် စာချွန်တော်အမိန့်ထုတ်ဆင့်ပေး၍ ပယ်ဖျက်စေသည့် အမိန့်တစ်ရပ်ချမှတ်ပေးရန်ဖြစ်ကြောင်း လျှောက်ထားသည်။

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သည် မိမိလက်အောက် တရားရုံးတစ်ရုံးရုံးက ချမှတ်သည့် စီရင်ချက် သို့မဟုတ် အမိန့်တစ်ရပ်ရပ်

၂၀၁၅

Gold Moon Fair
Family Company
Ltd (ရွှေလကူဇွန်
မိသားစုကုမ္ပဏီ
လီမိတက် ကိုယ်စား
မန်နေဂျင်းဒါရိုက်တာ
ဒေါ်ဖြူဖြူလွင်) ပါ ၂
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
တရားလွှတ်တော်ချုပ်
တရားသူကြီး
(၃ ဦးထိုင်) ပါ ၅

၂၀၁၅
 Gold Moon Fair
 Family Company
 Ltd (ရွှေလကူနေ
 မိသားစုကုမ္ပဏီ
 လီမိတက် ကိုယ်စား
 မန်နေဂျင်းဒါရိုက်တာ
 ဒေါ်ဖြူဖြူလွင်) ပါ ၂
 နှင့်
 ပြည်ထောင်စု
 တရားလွှတ်တော်ချုပ်
 တရားသူကြီး
 (၃ ဦးထိုင်) ပါ ၅

သည် မိမိအား အပ်နှံထားခြင်းမရှိသည့် စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာကို ကျင့်သုံး
 ဆောင်ရွက်ထားကြောင်း တွေ့ရှိရလျှင်ဖြစ်စေ၊ မိမိအား အပ်နှံထားသည့်
 စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာကို ကျင့်သုံးရန်ပျက်ကွက်ကြောင်း တွေ့ရှိရလျှင်ဖြစ်စေ၊
 အပေါ်ယံကြောကြည့်ရုံမျှဖြင့် မှားယွင်းသည့်အမိန့်တစ်ရပ်ဖြစ်ကြောင်း
 ထင်ရှားမြင်သာလျှင်ဖြစ်စေ ယင်းအမိန့်ကို အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့်
 ထုတ်ဆင့်ပယ်ဖျက်ခွင့်ရှိသည်။

လက်အောက်ခံတရားရုံးများ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်အပေါ်
 အယူခံမှုတင်သွင်းခြင်း သို့မဟုတ် ပြင်ဆင်မှုလျှောက်ထား၍ အမြင့်ဆုံး
 တရားရုံးဖြစ်သော ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က ဆုံးဖြတ်ပြီးဖြစ်
 ပါက အမြင့်ဆုံးတရားရုံး၏ ဆုံးဖြတ်ချက်အပေါ် အဆင့်တူ အမြင့်ဆုံး
 တရားရုံးက ကြီးကြပ်ကွပ်ကဲမှုအာဏာ သို့မဟုတ် ကြီးကြပ်မှုအာဏာကို
 သုံးစွဲ၍ စာချွန်တော်အမိန့်ဖြင့် ဝင်ရောက်စွက်ဖက်နိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

လျှောက်ထားသူများမှ အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့်ထုတ်ဆင့်
 ပေးရန် လျှောက်ထားခြင်းသည် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏
 အမိန့်အပေါ် လျှောက်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ တစ်နည်းဆိုသော်
 လျှောက်ထား သူများမှ အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ဆင့်ပေးရန်
 လျှောက်ထားသောအမိန့်ကို ချမှတ်သည့် တရားရုံးသည် ပြည်ထောင်စုတ
 ရားလွှတ်တော်ချုပ်ဖြစ်၍ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က
 ကြီးကြပ်ကွပ်ကဲရသည့် လက်အောက်တရားရုံးမဟုတ်သဖြင့်
 စာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ဆင့်ခွင့်မရှိကြောင်းမှာ မြင်သာသည်။

သို့ဖြစ်၍ လျှောက်ထားသူများတင်သွင်းသည့် အမှုခေါ်
 စာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ဆင့်ပေးရန် လျှောက်ထားလွှာအပေါ် ကနဦး

အမိန့်ချမှတ်ရန် အကြောင်းရှိမည်မဟုတ်ပေ။

ထို့ကြောင့် အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ဆင့်ပေးရန်
လျှောက်ထားလွှာကို ပယ်သည်။

၂၀၁၅

Gold Moon Fair
Family Company
Ltd (ရွှေလကူမြေ
မိသားစုကုမ္ပဏီ
လီမိတက် ကိုယ်စား
မန်နေဂျင်းဒါရိုက်တာ
ဒေါ်ဖြူဖြူလွင်) ပါ ၂
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
တရားလွှတ်တော်ချုပ်
တရားသူကြီး
(၃ ဦးထိုင်) ပါ ၅

တရားမအယူခံမှု

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
ဦးသာဌေးရှေ့တွင်

မောင်ဝေလင်းလျှံ ပါ ၄

နှင့်

မထက်ထက်အောင်*

ထိမ်းမြားမင်္ဂလာကတိသစ္စာပြုလွှာဖြင့် လက်ထပ်ထိမ်းမြား
ပြီးနောက် မင်္ဂလာပွဲအခမ်းအနားပြုလုပ်ပေးရန် ကတိ
ပြုခဲ့ခြင်းသည် ပဋိညာဉ်အက်ဥပဒေအရ ပဋိညာဉ်
မြောက် မမြောက်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာတရားဥပဒေအရ ထိမ်းမြား
လက်ထပ်ခြင်း တရားဝင်စေရန်အတွက် အခမ်းအနားမလိုကြောင်း၊
ကာယကံရှင်နှစ်ဦး၏ သဘောတူညီမှုဆန္ဒသာလျှင် လိုအပ်သည့်ကိစ္စဖြစ်
ကြောင်း၊ ထိမ်းမြားလက်ထပ်ခြင်းမပြုဖူးသော မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာ အပျို၊
လူပျိုများအဖို့ အိမ်နီးချင်းများတက်ရောက်သည့် အခမ်းအနားတစ်ရပ်

* ၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၉၉

+ ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၃၆ တွင် ချမှတ်သော ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊
ဒီဇင်ဘာလ ၁၀ ရက်စွဲပါ ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏အမိန့်ကို
အယူခံမှု။

ကျင်းပကာ ထိမ်းမြားလက်ထပ်လေ့ရှိကြောင်း၊ သို့သော် တရားဥပဒေအရ အသိအမှတ်ပြုထားသည့် အခမ်းအနားဟူ၍ မရှိကြောင်း၊ **မအေးမယ် ပါ ၂ နှင့် မကြည်ကြည် ပါ ၂ အမှု^(၄)** တွင် ထုံးပြုထားသည်။ မြန်မာ ဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေအရ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်အမျိုးသားနှင့် အမျိုးသမီးတို့ လက်ထပ်ပေါင်းသင်းရာတွင် သတ်မှတ်ထားသော အခမ်းအနားဟူ၍ မရှိကြောင်း၊ လက်ထပ်သူတို့၏ သဘောဆန္ဒအရ နှစ်ဖက်မိဘဆွေမျိုး မိတ်သင်္ဂဟများအား ဖိတ်ကြားကျွေးမွေးကာ မင်္ဂလာအခမ်းအနားပြုလုပ် ကြခြင်းသာဖြစ်သည်။ မင်္ဂလာအခမ်းအနားမပြုလုပ်သည့်အတွက် အကြင်လင်မယားအဖြစ် လက်ထပ်ပေါင်းသင်းမှု ပျက်ပြယ်ခြင်းမရှိချေ။ မထက်ထက်အောင်နှင့် မောင်ဝေလင်းလှုံတို့သည် ငွေဆောင်ကျေးရွာတွင် နှစ်ဦးသဘောတူ လင်မယားအဖြစ် ပေါင်းသင်းခဲ့ကြပြီး (၁) တရားပြိုင်၏ မိဘနေအိမ်တွင် နေထိုင်၍ အမှတ် (၆) ရပ်ကွက်၊ အုပ်ချုပ်ရေးမှူးရုံး တွင်လည်း သက်သေခံ (၁) ထိမ်းမြားမင်္ဂလာကတိသစ္စာပြုလွှာဖြင့် လက်ထပ်ထိမ်းမြားပြီးဖြစ်၍ တရားဝင်လင်မယားအရာ မြောက်ခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် တရားလိုနှင့် (၁) တရားပြိုင်တို့၏ လက်ထပ် ပေါင်းသင်းမှုသည် မြန်မာဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေအရ လင်မယားအရာ မြောက်ပြီး တည်မြဲခိုင်မာသည်ဟု မှတ်ယူရမည် ဖြစ်သည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ပဋိညာဉ်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂ (ဇ) အရ တရားဥပဒေအရ အရေးယူဆောင်ရွက်နိုင်သည့် သဘောတူညီချက်သည် ပဋိညာဉ်ဖြစ်သည်။ ကတိတိုင်းသည် အပြန်အလှန်အဖိုးစားနားဖြစ်မှ သဘောတူညီချက်မည်၏။ ပဋိညာဉ်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂ (ဃ) တွင် အဖိုး စားနားဆိုသော စကားရပ်ကို အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုထားသည်။ သဘော

၂၀၁၅
မောင်ဝေလင်းလျှံ
ပါ ၄
နှင့်
မထက်ထက်အောင်

တူညီချက်တစ်ရပ်၌ သာမန်အားဖြင့် အဖိုးစားနားရှိမှသာ သဘော
တူညီချက်ကို အကျိုးသက်ရောက်အောင် ဆောင်ရွက်နိုင်သည်။
အဖိုးစားနားမရှိသော သဘောတူညီချက်ကို အတည်မပြုနိုင်ပေ။

(၂)(၃)(၄) တရားပြိုင်တို့က တရားလိုနှင့် (၁) တရားပြိုင်တို့အား
မင်္ဂလာပွဲပြုလုပ်ပေးမည်ဟု ကတိပြုပြောဆိုစဉ်က တရားလိုနှင့် (၃)
တရားပြိုင်တို့မှာ တရားဝင်အကြင်လင်မယားအဖြစ် ပေါင်းသင်းနေကြပြီး
ဖြစ်၍ အပြန်အလှန် အဖိုးစားနားမရှိသည့် ကတိသာဖြစ်သည်။ အဖိုး
စားနားမရှိသည့်ကတိဖြစ်၍ သဘောတူညီချက်အဖြစ် မရောက်ရှိနိုင်ပေ။
အပြန်အလှန် အဖိုးစားနားရှိသော သဘောတူညီချက်ကိုသာ အတည်ပြု
နိုင်သည်။

အယူခံတရားလိုများအတွက် - ဦးကြည်ဌေး၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
အယူခံတရားပြိုင်အတွက် - ဦးဖြိုးသွင်၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

ပုသိမ်ခရိုင်တရားရုံး၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ်
၁၁၇ တွင် မထက်ထက်အောင်မှ မောင်ဝေလင်းလျှံ ပါ ၄ ဦးအပေါ်
ထိမ်းမြား လက်ထပ်ရန် ကတိပျက်ကွက်မှုလျော်ကြေးငွေ ကျပ်သိန်း ၁၂၀
ရလို့မူ စွဲဆိုရာ မောင်ဝေလင်းလျှံ၊ ဒေါ်လှခင် (ခ) ဒေါ်စိန်နက်၊ ဦးတင်ဝင်း၊
ဦးဇော်ဝင်းနိုင်တို့က မထက်ထက်အောင်သို့ ကတိပျက်လျော်ကြေးငွေ
ကျပ် သိန်း ၇၀ ပေးစေရန် ဒီကရီချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းဒီကရီကို
မောင်ဝေလင်းလျှံ ပါ ၄ ဦး တို့က ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး
တရားလွှတ်တော်သို့ ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၃၆

ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မထက်ထက်အောင်က ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ တရားမပထမ အယူခံမှုအမှတ် ၄၁ ဖြင့်လည်းကောင်း အယူခံဝင်ရောက်ကြရာ ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၃၆ အား တစ်စိတ်တစ်ဒေသ ခွင့်ပြု၍ တရားပြိုင် မောင်ဝေလင်းလျှံ ပါ ၄ ဦး တို့က တရားလို မထက်ထက်အောင်သို့ ကတိပျက်လျော်ကြေးငွေ ကျပ် သိန်း ၅၀ ပေးစေရန် ဒီကရီကို ပြင်ဆင်ချမှတ်ပြီး ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ တရားမပထမ အယူခံမှုအမှတ် ၄၁ အား ပလုပ်ခဲ့သည်။ မောင်ဝေလင်းလျှံ ပါ ၄ ဦး တို့က ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ တရားမ ပထမအယူခံမှုအမှတ် ၃၆ တွင် ချမှတ်သည့် ဒီကရီအပေါ် ပြည်ထောင်စု တရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ ဤအယူခံမှုကို ဆက်လက်တင်သွင်းသည်။

၂၀၁၅
မောင်ဝေလင်းလျှံ
ပါ ၄
နှင့်
မထက်ထက်အောင်

အဆိုလွှာတွင် တရားလိုနှင့် (၁) တရားပြိုင် မောင်ဝေလင်းလျှံ တို့သည် ပုသိမ်တက္ကသိုလ်တွင် ချစ်ကြိုက်ခဲ့ကြပြီး ၂၈-၈-၂၀၁၁ ရက်နေ့တွင် ငွေဆောင်မြို့နယ်ခွဲရှိ ရာဇာအောင် တည်းခိုခန်းတွင်လည်းကောင်း၊ ၂၉-၈-၂၀၁၁ ရက်နေ့တွင် သစ်ရောင်းကျေးရွာတွင်လည်းကောင်း၊ ၂-၉-၂၀၁၁ ရက်နေ့တွင် ပုသိမ်မြို့၊ ရွှေဝါထွန်းရပ်ကွက်တွင်လည်းကောင်း ပေါင်းသင်းခဲ့ကြကြောင်း၊ ၃-၉-၂၀၁၁ ရက်နေ့တွင် (၁) တရားပြိုင်၏မိခင် (၂) တရားပြိုင် ဒေါ်လှခင် (ခ) ဒေါ်စိန်နက်၊ (၁) တရားပြိုင်၏ အစ်ကိုများဖြစ်သည့် (၃) တရားပြိုင် ဦးတင်ဝင်း၊ (၄) တရားပြိုင် ဦးဇော်ဝင်းနိုင်နှင့် ဆွေမျိုးများက တရားလို၏မိဘများထံ လာရောက်၍ တရားလိုအား လူကြီးစုံရာရှေ့တွင် ပြန်လည်အပ်နှံပြီး (၁) တရားပြိုင်နှင့် တရားဝင်လက်ထပ်ပေး၍ မင်္ဂလာဇန့်ခံပွဲပြုလုပ်ပေးမည်ဟု ကတိပြုခဲ့ကြကြောင်း၊ ၂၅-၁၀-၂၀၁၁

၂၀၁၅
မောင်ဝေလင်းလျှံ
ပါ ၄
နှင့်
မထက်ထက်အောင်

ရက်နေ့တွင် ပုသိမ်မြို့၌ မင်္ဂလာ ဧည့်ခံပွဲပြုလုပ်ရန် နှစ်ဖက်သဘောတူညီ
ခဲ့ကြကြောင်း၊ ၄-၉-၂၀၁၁ ရက်နေ့တွင် ပုသိမ်မြို့၊ အမှတ် (၆) ရပ်ကွက်၊
အုပ်ချုပ်ရေးမှူးရုံး၌ တရားလို နှင့် (၁) တရားပြိုင်တို့ လက်ထပ်စာချုပ်
ချုပ်ဆိုခဲ့ကြကြောင်း၊ (၁) တရားပြိုင်နှင့် အဆောင်၌ လိုက်ပါပေါင်းသင်း
ပြီးနောက် ၂-၁၀-၂၀၁၁ ရက်နေ့တွင် တရားလိုသည် (၁) တရားပြိုင်၏
မိဘနေအိမ်သို့ လိုက်ပါပေါင်းသင်းခဲ့ကြောင်း၊ ၁၄-၁၀-၂၀၁၁
ရက်နေ့တွင် ပုသိမ်မြို့ရှိ တရားလိုမိဘနေအိမ်၌ ပေါင်းသင်းခဲ့ကြောင်း၊
တရားလိုဘက်မှ မင်္ဂလာဖိတ်စာများရိုက်နှိပ်၍ ဖြန့်ဝေခဲ့သော် လည်း ၁၉-
၁၀-၂၀၁၁ ရက်နေ့တွင် (၁) တရားပြိုင်သည် ၎င်းမိဘများထံပြန်သွားပြီး
ပြန်လာခြင်းမရှိတော့ သဖြင့် မင်္ဂလာပွဲဖျက်သိမ်းခဲ့ရ၍ အရှက်ရခဲ့ကြောင်း၊
တရားပြိုင်များသည် ၎င်းတို့ကတိကို ဖောက်ဖျက်၍ တရားလိုနှင့် (၁)
တရားပြိုင်အား တရားဝင် လက်ထပ်ထိမ်းမြားပေးခြင်းမပြုခဲ့၍ တရားလိုတွင်
နစ်နာခဲ့သဖြင့် လက်ထပ် ထိမ်းမြားရန် ကတိပျက်ကွက်မှု လျော်ကြေးငွေ
ကျပ်သိန်း ၁၂၀ အား တရားပြိုင်များမှ ပေးလျော်စေသည့် ဒီကရီကို
ရထိုက်ကြောင်း အဆိုပြုသည်။

တရားပြိုင်များက ချေလွှာတွင် တရားလိုနှင့် (၁) တရားပြိုင်တို့
နှစ်ဦးသဘောတူ ခိုးပြေးကြပြီးနောက် ၃-၉-၂၀၁၁ ရက်နေ့တွင် တရားပြိုင်
များနှင့် ဆွေမျိုးများက တရားလိုအား ၎င်းမိခင်ထံ ပြန်အပ်ခဲ့ကြောင်း၊
တရားလိုဘက်မှ ပုသိမ်မြို့တွင် မင်္ဂလာဧည့်ခံပွဲပြုလုပ်ရန် ဧည့်ခံစရိတ်ငွေ
ကျပ် ၅ သိန်း တောင်းဆိုခဲ့ကြောင်း၊ တရားပြိုင်များဘက်မှ (၂) တရားပြိုင်
မှာ ဆင်းရဲ၍ ပုသိမ်မြို့တွင် မင်္ဂလာဧည့်ခံပွဲပြုလုပ်ပေးမည်ဟု ကတိပြု
ခဲ့ခြင်း မရှိကြောင်း၊ မင်္ဂလာခန်းဝင်ပစ္စည်းများကို (၁) (၂) တရားပြိုင်များက

တရားလိုနှင့် ၎င်းမိခင်ထံ ဝယ်ယူအပ်နှံပေးခဲ့ကြောင်း၊ တရားလိုမှ ၎င်း၏ မိခင်နေအိမ်တွင် (၁) တရားပြိုင်နှင့် ပေါင်းသင်းခဲ့ကြောင်း၊ တရားလိုမှ (၁) တရားပြိုင်အား မင်္ဂလာနည်းခံစရိတ်ငွေ ကျပ် ၅ သိန်းကို (၁) တရားပြိုင် ၏ မိခင်ထံမှ တောင်းခိုင်းပြီး ငွေမရက ပြန်မလာရန်ပြော၍ ငွေကျပ် ၅ သိန်း မရသဖြင့် တရားလိုနေအိမ်သို့ မပြန်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလို နှင့် (၁) တရားပြိုင်တို့ လင်မယားအဖြစ် (၃) လခန့် ပေါင်းသင်းပြီးနောက် (၁) တရားပြိုင်နှင့် တရားလို၏မိခင်တို့ အဆင်မပြေဖြစ်ကာ လင်မယား ကွဲခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ တရားစွဲဆိုရန် အကြောင်းမပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ ဤအမှုကို ဤပုံစံအတိုင်း စွဲဆိုခွင့်မရှိကြောင်း၊ (၃) (၄) တရားပြိုင်များသည် လက်ထပ်ထိမ်းမြားပေးမည်ဟု ကတိပြုခဲ့ခြင်းမရှိ၍ အမှုသည်အဖြစ်မှ ဖယ်ထုတ်သင့်ကြောင်း၊ တရားလိုသည် တောင်းဆိုသည့် လျော်ကြေးငွေ အား မရထိုက်ကြောင်း ချေပသည်။

မူလခရိုင်တရားရုံးက တရားပြိုင်များသည် တရားလိုအား မင်္ဂလာနည်းခံပွဲပြုလုပ်ပေးမည်ဟု လူကြီးစုံရာရှေ့ ဝန်ခံကတိပြု ပြောကြား ခဲ့၍ တရားလိုဘက်မှ မင်္ဂလာနည်းခံပွဲဖိတ်စာရိုက်နှိပ်ပြီး ဖြန့်ဝေ ခဲ့ကြောင်း၊ (၁) တရားပြိုင်ဘက်မှ လက်ထပ်ရန် ပျက်ကွက်သည့်အပြင် တရားဝင်ပေါင်းသင်းခဲ့ခြင်းမရှိ၍ တရားလိုသည် ဆုံးရှုံးနစ်နာမှုရှိခဲ့ ကြောင်း၊ လက်ထပ်ထိမ်းမြားရန် ကတိပျက်ကွက်သူသည် လျော်ကြေး ပေးရန် တာဝန်ရှိကြောင်း၊ တရားလိုအား မိဘများထံ ပြန်အပ်စဉ်က (၁) တရားပြိုင်နှင့်အတူ (၂) (၃) (၄) တရားပြိုင်တို့ ပါဝင်ခဲ့သဖြင့် တရားလို သည် တရားပြိုင်များထံမှ ထိမ်းမြားလက်ထပ်ရန် ကတိပျက်ကွက်မှု အတွက် လျော်ကြေးရထိုက်ကြောင်း သုံးသပ်ကာ ငွေကျပ် သိန်း ၇၀ ကို

၂၀၁၅

မောင်ဝေလင်းလှ

ပါ ၄

နှင့်

မထက်ထက်အောင်

၂၀၁၅

မောင်ဝေလင်းလျှံ

ပါ ၄

နှင့်

မထက်ထက်အောင်

တရားလိုသို့ တရားပြိုင်များကပေးစေရန် ဒီကရီချမှတ်ခဲ့သည်။

တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က တရားပြိုင်ဘက်မှ သတို့သားနှင့် သတို့သမီးဝတ်စုံချုပ်ရန် ငွေကျပ် ၁ သိန်းပေးခဲ့ကြောင်း၊ ပြန်လည်အပ်နှံသည့်နေ့ကလည်း အထိုက်အလျောက်ကုန်ကျမှုရှိခဲ့ပြီး မင်္ဂလာအခမ်းအနားအတွက် ပစ္စည်းများဝယ်ယူ၍ ပေးပို့ခဲ့ကြောင်း စသည့် အချက်များကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားလျှင် မူလခရိုင်တရားရုံးက သတ်မှတ်ခဲ့သည့် လျော်ကြေးငွေသည် အနည်းငယ်များပြားလွန်းသည်ဟု ကောက်ယူသုံးသပ်ကာ လျော်ကြေးငွေ ကျပ်သိန်း ၇၀ အစား ငွေကျပ် သိန်း ၅၀ ပေးစေရန် ဒီကရီကို ပြင်ဆင်ချမှတ်ခဲ့သည်။

အယူခံတရားလိုများ၏ ရှေ့နေက တရားလိုမထက်ထက်အောင် နှင့် (၁) တရားပြိုင် မောင်ဝေလင်းလျှံတို့သည် ၂၈-၇-၂၀၁၁ ရက်နေ့တွင် နှစ်ဦးသဘောတူ ခိုးပြေးခဲ့ကြပြီး လင်မယားအဖြစ် ပေါင်းသင်းခဲ့ကြကြောင်း၊ ၃-၉-၂၀၁၁ ရက်နေ့တွင် တရားလိုမိခင်အိမ်၌ တရားလိုအား မြန်မာမလေ့ထုံးတမ်းနှင့်အညီ တရားပြိုင်ဘက်မှ ပြန်လည်အပ်နှံသည့် မင်္ဂလာအခမ်းအနားပြုလုပ်ပြီး ဧည့်ခံကျွေးမွေးပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ ပုသိမ်မြို့၌ ဧည့်ခံပွဲပြုလုပ်ရန် ငွေကျပ် ၅ သိန်း ကိစ္စအတွက် နှစ်ဖက်မိဘများ စကားများခဲ့ကြကြောင်း၊ ဧည့်ခံပွဲပြုလုပ်ပေးမည်ဟု တရားပြိုင်များဘက်မှ ဝန်ခံပြောဆိုခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း၊ တရားလိုနှင့် (၁) တရားပြိုင်တို့သည် တရားဝင်လင်မယားအဖြစ် အသိအမှတ်ပြုပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ မိဘချင်း အဆင်မပြေ၍ လင်မယားကွဲနေခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ တရားလိုဘက်မှ ၎င်းတို့တောင်းဆိုသည့်

မင်္ဂလာစရိတ်အပါအဝင် ပစ္စည်းများမရ၍ မင်္ဂလာမဆောင်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ တရားပြိုင်များဘက်မှ ပျက်ကွက်ခြင်းမရှိ၍ တရားလိုသည် တရားပြိုင်များထံမှ ကတိပျက်လျော်ကြေးငွေ မရထိုက်ကြောင်း၊ **မောင်သန်းဌေး နှင့် မပု (ခ) မသန်းရင် အမှု^(၁)၊ မောင်သိန်း ပါ ၂ နှင့် မသက် နှင်း ပါ ၂ အမှု^(၂)၊ မောင်ဖိုးသော် နှင့် မောင်သာလှိုင်အမှု^(၃)** တို့အား ကိုးကား၍ လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

၂၀၁၅
မောင်ဝေလင်းလှိုင်
ပါ ၄
နှင့်
မထက်ထက်အောင်

အယူခံတရားပြိုင်၏ရှေ့နေက တရားပြိုင်ဘက်မှ သတို့သား နှင့် သတို့သမီးဝတ်စုံချုပ်ရန် ငွေကျပ် ၁ သိန်း ပေးခဲ့ရခြင်း၊ ပြန်လည် အပ်နှံသည့်နေ့ကလည်း အထိုက်အလျောက်ကုန်ကျမှုရှိခဲ့ခြင်း စသည့် အချက်များကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားပြီး ထိမ်းမြားလက်ထပ်ရန် ကတိပျက် လျော်ကြေးငွေ ကျပ်သိန်း ၇၀ အစား ငွေကျပ်သိန်း ၅၀ ကို တရားပြိုင် (၄) ဦးမှ တရားလို မထက်ထက်အောင်သို့ပေးစေရန် ပြင်ဆင်ချမှတ်သည့် တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ ဒီကရီသည် ဥပဒေအရလည်းကောင်း၊ အကြောင်းခြင်းရာအရလည်းကောင်း မှားယွင်းခြင်းမရှိသဖြင့် အယူခံမှုအား စရိတ်နှင့်တကွ ပလပ်ပေးပါရန် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

အမှုတွင် တရားလို မထက်ထက်အောင်နှင့် (၁) တရားပြိုင် မောင်ဝေလင်းလှိုင်တို့သည် ပုသိမ်တက္ကသိုလ်တက်စဉ် ချစ်ကြိုက်၍ နှစ်ဦး သဘောတူ ငွေဆောင်မြို့ရှိ ရာဇာအောင်တည်းခိုခန်းတွင် ၂၈-၈-၂၀၁၁

(၁) ၁၉၆၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၁၀၂၁။

(၂) ၈ အယ်လ် ဘီ အာရ်၊ (၁၉၁၅-၁၉၁၆)၊ စာ-၃၄၇။

(၃) ၃ ယူ ဘီ အာရ်၊ (၁၉၁၇-၁၉၂၀)၊ စာ-၁၀၆။

၂၀၁၅
မောင်ဝေလင်းလျှံ
ပါ ၄
နှင့်
မထက်ထက်အောင်

ရက်နေ့၌ လင်မယားအဖြစ် ပေါင်းသင်းခဲ့ကြသည်။ ထို့နောက် ၃-၉-၂၀၁၁
ရက်နေ့တွင် တရားလို မထက်ထက်အောင်အား ၎င်းမိဘများထံ (၁) တရားပြိုင်
မောင်ဝေလင်းလျှံနှင့်အတူ (၁) တရားပြိုင်၏မိခင်ဖြစ်သူ (၂) တရားပြိုင်
ဒေါ်လှခင် (ခ) ဒေါ်စိန်နက်၊ (၁) တရားပြိုင်၏အစ်ကိုများဖြစ်သည့်
(၃) တရားပြိုင် ဦးတင်ဝင်းနှင့် (၄) တရားပြိုင် ဦးဇော်ဝင်းနိုင်တို့က လူကြီး
စုံရာရှေ့တွင် ပြန်လည်အပ်နှံခဲ့ကြသည်။ ၄-၉-၂၀၁၁ ရက်နေ့တွင် ပုသိမ်
မြို့ အမှတ် (၆) ရပ်ကွက် အုပ်ချုပ်ရေးမှူးရုံးတွင် တရားလိုနှင့် (၁) တရားပြိုင်
တို့သည် သက်သေခံ (၁) ထိမ်းမြားမင်္ဂလာကတိသစ္စာပြုလွှာကို ပြုလုပ်ခဲ့
ကြပြီး တရားလို မထက်ထက်အောင်သည် (၁)တရားပြိုင်
မောင်ဝေလင်းလျှံနှင့်အတူ ၎င်းကျောင်းတက်သည့် အဆောင်တွင်
လည်းကောင်း၊ (၁) တရားပြိုင် ၏မိခင် (၂) တရားပြိုင်နေအိမ်တွင်
လည်းကောင်း၊ တရားလို၏ မိဘနေအိမ်တွင်လည်းကောင်း
လိုက်ပါပေါင်းသင်းနေထိုင်ခဲ့ကြောင်းမှာ အငြင်းမပွားပေါ်ပေါက်သည်။

တရားလိုအား မိဘများထံ ပြန်လည်အပ်နှံစဉ်က (၁)
တရားပြိုင်နှင့် လက်ထပ်ပေးမည်ဖြစ်ကြောင်းနှင့် မင်္ဂလာနည်းခံပွဲကို ပုသိမ်
မြို့တွင် ပြုလုပ်ပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ တရားပြိုင်များဘက်မှ ဝန်ခံကတိ
ပြုခဲ့ကြောင်း တရားလိုမှ အဆိုပြုသည်။

ထိုသို့ တရားပြိုင်များဘက်မှ မင်္ဂလာနည်းခံပွဲပြုလုပ်ပေးရန်
ကတိပြုခဲ့ခြင်းသည် ပဋိညာဉ် မြောက် မမြောက် စိစစ်ရန်ဖြစ်သည်။

မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာတရားဥပဒေအရ ထိမ်းမြားလက်ထပ်ခြင်း
တရားဝင်စေရန်အတွက် အခမ်းအနားမလိုကြောင်း၊ ကာယကံရှင်နှစ်ဦး၏

သဘောတူညီမှုဆန္ဒသာလျှင် လိုအပ်သည့်ကိစ္စဖြစ်ကြောင်း၊ ထိမ်းမြား
 လက်ထပ်ခြင်းမပြုဖူးသော မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာ အပျို၊ လူပျိုများအဖို့
 အိမ်နီးချင်းများတက်ရောက်သည့် အခမ်းအနားတစ်ရပ်ကျင်းပကာ
 ထိမ်းမြားလက်ထပ်လေ့ရှိကြောင်း၊ သို့သော် တရားဥပဒေအရ
 အသိအမှတ်ပြုထားသည့် အခမ်းအနားဟူ၍ မရှိကြောင်း၊ **မအေးမယ်**
ပါ ၂ နှင့် မကြည်ကြည် ပါ ၂ အမှု^(၇) တွင် ထုံးပြုထားသည်။
 မြန်မာဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေအရ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်အမျိုးသားနှင့် အမျိုးသမီး
 တို့ လက်ထပ်ပေါင်းသင်းရာတွင် သတ်မှတ်ထားသော အခမ်းအနားဟူ၍
 မရှိကြောင်း၊ လက်ထပ်သူတို့၏ သဘောဆန္ဒအရ နှစ်ဖက်မိဘဆွေမျိုး
 မိတ်သင်္ဂဟများအား ဖိတ်ကြားကျွေးမွေးကာ မင်္ဂလာအခမ်းအနားပြုလုပ်
 ကြခြင်းသာဖြစ်သည်။ မင်္ဂလာပွဲအခမ်းအနားမပြုလုပ်သည့်အတွက်
 အကြင်လင်မယားအဖြစ် လက်ထပ်ပေါင်းသင်းမှု ပျက်ပြယ်ခြင်းမရှိချေ။
 မထက်ထက်အောင်နှင့် မောင်ဝေလင်းလျှံတို့သည် ငွေဆောင်ကျေးရွာ
 တွင် နှစ်ဦးသဘောတူ လင်မယားအဖြစ် ပေါင်းသင်းခဲ့ကြပြီး (၁)
 တရားပြိုင်၏ မိဘနေအိမ်တွင် နေထိုင်၍ အမှတ် (၆) ရပ်ကွက်၊
 အုပ်ချုပ်ရေးမှူးရုံးတွင်လည်း သက်သေခံ (၁) ထိမ်းမြားမင်္ဂလာကတိသစ္စာ
 ပြုလွှာဖြင့် လက်ထပ်ထိမ်းမြားပြီးဖြစ်၍ တရားဝင်လင်မယားအရာ
 မြောက်ခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် တရားလိုနှင့် (၁) တရားပြိုင်တို့၏
 လက်ထပ်ပေါင်းသင်းမှုသည် မြန်မာဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေအရ လင်မယား
 အရာမြောက်ပြီး တည်မြဲခိုင်မာသည်ဟု မှတ်ယူရမည်ဖြစ်သည်။

၂၀၁၅
 မောင်ဝေလင်းလျှံ
 ပါ ၄
 နှင့်
 မထက်ထက်အောင်

(၇) ၁၉၄၈ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၆၂၅။

၂၀၁၅

မောင်ဝေလင်းလှိုင်

ပါ ၄

နှင့်

မထက်ထက်အောင်

ပဋိညာဉ်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂ (ဇ) အရ တရားဥပဒေအရ အရေးယူဆောင်ရွက်နိုင်သည့် သဘောတူညီချက်သည် ပဋိညာဉ်ဖြစ် သည်။ ကတိတိုင်းသည် အပြန်အလှန် အဖိုးစားနားဖြစ်မှ သဘောတူညီချက်မည်၏။ ပဋိညာဉ်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂ (ဃ) တွင် အဖိုးစားနားဆိုသော စကားရပ်ကို အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုထားသည်။ သဘောတူညီချက်တစ်ရပ်၌ သာမန်အားဖြင့် အဖိုးစားနားရှိမှသာ သဘောတူညီချက်ကို အကျိုးသက်ရောက်အောင် ဆောင်ရွက်နိုင်သည်။ အဖိုးစားနားမရှိသော သဘောတူညီချက်ကို အတည် မပြုနိုင်ပေ။

(၂) (၃) (၄) တရားပြိုင်တို့က တရားလိုနှင့် (၁) တရားပြိုင်တို့အား မင်္ဂလာပွဲပြုလုပ်ပေးမည်ဟု ကတိပြုပြောဆိုစဉ်က တရားလိုနှင့် (၂) တရားပြိုင်တို့မှာ တရားဝင်အကြင်လင်မယားအဖြစ် ပေါင်းသင်းနေကြပြီးဖြစ်၍ အပြန်အလှန် အဖိုးစားနားမရှိသည့် ကတိသာဖြစ်သည်။ အဖိုးစားနားမရှိသည့်ကတိဖြစ်၍ သဘောတူညီချက်အဖြစ် မရောက်ရှိနိုင်ပေ။ အပြန်အလှန် အဖိုးစားနားရှိသော သဘောတူညီချက်ကိုသာ အတည်ပြုနိုင်သည်။

ယခုအမှု၌ တရားလိုမှ တရားပြိုင်များသည် ထိမ်းမြားလက်ထပ်ရန် ကတိပျက်ကွက်သည်ဟု အဆိုပြုပြီး လျော်ကြေးတောင်းဆိုသည့်အမှုဖြစ်သော်လည်း တရားလိုနှင့် (၁) တရားပြိုင်တို့မှာ နှစ်ဦးသဘောတူတရားဝင်လင်မယားအဖြစ် လက်ထပ်ပေါင်းသင်းနေဆဲတွင် မင်္ဂလာပွဲပြုလုပ်ပေးမည်ဆိုသော အဖိုးစားနားမရှိသည့် ကတိပျက်ကွက်ခြင်းအပေါ် လျော်ကြေးတောင်းဆိုခြင်းသာဖြစ်သည်။ သို့အတွက် (၁)

တရားပြိုင်နှင့် တရားဝင်လက်ထပ်ထားသူ တရားလို မထက်ထက်အောင် အနေဖြင့် လျော်ကြေးရထိုက်ခွင့်မရှိပေ။ တရားလို မထက်ထက်အောင်နှင့် (၁) တရားပြိုင် မောင်ဝေလင်းလျှံတို့သည် တရားပြိုင်ဘက်မှ မင်္ဂလာ အခမ်းအနားမပြုလုပ်ပေးသည့်အတွက် လင်မယားပေါင်းသင်းခြင်း ပျက်ပြယ်ခြင်းမရှိသည့် အခြေအနေမျိုးတွင် မင်္ဂလာပွဲကုန်ကျစရိတ်နှင့် စပ်လျဉ်းပြီး နှစ်ဖက်မိဘများ သဘောထားကွဲလွဲကြခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်။ မြန်မာခလေ့ထုံးတမ်းအရ လက်ထပ်ထိမ်းမြားခြင်း၌ အခမ်းအနားမလိုသည့်အပြင် လင်မယားတည်မြဲနေစဉ်၌လည်း လင်က မယားအပေါ် သို့မဟုတ် မယားက လင်အပေါ် တရားစွဲဆိုခွင့်မရှိပေရာ မင်္ဂလာပွဲပြုလုပ်ပေးရန် ပျက်ကွက်သည့်ကိစ္စအပေါ် လင်ဖြစ်သူ မောင်ဝေလင်းလျှံထံမှလည်းကောင်း၊ မိဘဆွေမျိုးများဖြစ်ကြသည့် ဒေါ်လှခင် (ခ) ဒေါ်စိန်နက်၊ ဦးတင်ဝင်းနှင့် ဦးဇော်ဝင်းနိုင်တို့ထံမှ လည်းကောင်း ကတိပျက်လျော်ကြေးရရန် အကြောင်းမရှိပေ။

အောက်ရုံးများက လက်ခံဆုံးဖြတ်ထားသော အကြောင်း ခြင်းရာများသည် ဥပဒေအကြောင်းအရ မည်သို့ အကျိုးသက်ရောက်သည် ကို အဆုံးအဖြတ်ပြုရာတွင် မှားယွင်းလျှင် တရားရုံးချုပ်သည် ဒုတိယ အယူခံတွင် အောက်ရုံးများ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို စွက်ဖက်နိုင်သည်။ အကြောင်းခြင်းရာများကို ဆိုင်ရာဥပဒေနှင့် စပ်ဟပ်၍ အဖြေထုတ်ယူခြင်း သည် ဥပဒေကြောင်းဆိုင်ရာကိစ္စဖြစ်သည်။ **ဒေါ်ကျင်သီ နှင့် ဦးထွန်းရ** ပါ ၂ အမှု^(၅) ကို ကြည့်ပါ။

၂၀၁၅
မောင်ဝေလင်းလျှံ
ပါ ၄
နှင့်
မထက်ထက်အောင်

(၅) ၁၉၉၁ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၁၂(၁၅)။

၂၀၁၅

မောင်ဝေလင်းလျှံ

ပါ ၄

နှင့်

မထက်ထက်အောင်

ပုသိမ်ခရိုင်တရားရုံးနှင့် ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး
တရားလွှတ်တော်တို့က တရားလိုအား တရားပြိုင်တို့မှ (၁) တရားပြိုင်နှင့်
မင်္ဂလာဇဉ်ခံပွဲပြုလုပ်ပေးမည်ဟု ကတိပြုပြောကြားခဲ့ပြီး မင်္ဂလာဇဉ်ခံပွဲ
ပြုလုပ်ပေးခြင်းမရှိ၍ လက်ထပ်ရန် ကတိပျက်ကွက်ခဲ့ကြောင်း၊ (၁)
တရားပြိုင်မှ တရားဝင်ပေါင်းသင်းခြင်းမရှိ၍ တရားလိုအား လျော်ကြေးငွေ
ပေးရန် တာဝန်ရှိကြောင်း စသည့် အကြောင်းခြင်းရာများကို တစ်သဘော
တည်း ကောက်ယူသုံးသပ်ခဲ့သော်လည်း သက်ဆိုင်ရာ ပဋိညာဉ်အက်
ဥပဒေပုဒ်မ ၂ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ မည်သို့အကျိုးသက်ရောက်သည်ကို
အဆုံးအဖြတ်ပြုရန် ပျက်ကွက်ခဲ့သည့်အတွက် ဤအယူခံရုံးမှ ဝင်ရောက်
စွက်ဖက်ပြင်ဆင်ရမည်ဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်၍ ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က
တရားပြိုင်များသည် ထိမ်းမြားလက်ထပ်ရန် ကတိပျက်ကွက်မှုအတွက်
တရားလိုသို့ ကတိပျက်လျော်ကြေးငွေ ကျပ်သိန်း ၅၀ ပေးစေရန်
ချမှတ်ခဲ့သည့် ဒီကရီသည် မှန်ကန်သည်ဟု မဆိုသာပေ။

ထို့ကြောင့် ဤအယူခံမှုကို စရိတ်နှင့်တကွ ခွင့်ပြု၍ ဧရာဝတီ
တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို ပယ်ဖျက်ပြီး
မူလရုံးတရားလို မထက်ထက်အောင် စွဲဆိုသည့်အမှုကို တရားရုံး
အဆင့်ဆင့် စရိတ်နှင့်တကွ ပလပ်လိုက်သည်။

ရှေ့နေစရိတ် ကျပ် ၃၀၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

တရားမအထူးအယူခံမှု

+ ၂၀၁၅ ခုနှစ်
ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၆ ရက်

ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော
ဦးသာဌေး၊ ဦးစိုးညွန့်၊ ဦးမြသိမ်း၊ ဦးမြင့်အောင်၊
ဦးအောင်ဇော်သိန်းနှင့် ဦးမြင့်ဟန်တို့ရှေ့တွင်

ဦးဝင်းနိုင်
(၎င်း၏အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ် ဒေါ်ခင်ချိုဦး)

နှင့်

ဦးချစ်မောင် ပါ ၄*

ဘီနာမီ (ခ) အမည်ခံအမည်ဌားစနစ်ဆိုင်ရာဥပဒေသည် The
Trusts Act ပုဒ်မ ၈၂ ပါ ပြဌာန်းချက်များနှင့်
သက်ဆိုင်ခြင်း၊ ငွေရှင်သည် ပိုင်ရှင်ဖြစ်သည်ဟု
တရားသေကောက်ယူရန်မသင့်ခြင်း၊ မိဘက သားသမီး
အားလုံးအတွက် ရည်စူးဝယ်ယူခြင်းကို မြန်မာဓလေ့

* ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ တရားမအထူးအယူခံမှုအမှတ် ၅၁

+ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၃၃၃ တွင် ချမှတ်သော ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊
အောက်တိုဘာလ ၁၈ ရက်စွဲပါ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ စီရင်ချက်နှင့်
ဒီကရီကို အယူခံမှု။

၂၀၁၅

ဦးဝင်းနိုင်

(၎င်း၏အခွင့်ရ

ကိုယ်စားလှယ်

ဒေါ်ခင်ချိုဦး)

နှင့်

ဦးချစ်မောင် ပါ ၄

ထုံးတမ်းစဉ်လာအရ လက်ခံရန်မသင့်ဟု မဆိုနိုင်ခြင်း။
သက်သေခံအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၅ အရ ပိတ်ပင်မှု
မြောက်ရန် လိုအပ်သည့်အင်္ဂါရပ် (၂) ချက်။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်နှင့် အောက်ရုံးများ
က ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည့် ဘီနာမီ (ခ) အမည်ခံအမည်ဌားစနစ်ဆိုင်ရာဥပဒေသ
နှင့် စပ်လျဉ်း၍ **KATHLEEN MAUD KERWICK** နှင့်
FREDERICK JAMES RUPERT KERWICK အမှု ^(၈) တွင်
“The Trusts Act” ပုဒ်မ ၈၂ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် သက်ဆိုင်ကြောင်း
ညွှန်ပြခဲ့သော်လည်း နောက်စီရင်ထုံးများတွင် ထိုဥပဒေကို ရည်ညွှန်း
ဆုံးဖြတ်ခြင်းမပြုသဖြင့် ယခုအခါ ဆိုင်ရာဥပဒေကိုပင် သတိမပြုမိ
ကြတော့ချေ။

ယုံမှတ်အပ်နှံခြင်းအက်ဥပဒေ“**The Trusts Act**” ပုဒ်မ ၈၂
၌ အောက်ပါအတိုင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်-

“ Where property is transferred to one person for a consideration paid or provided by another person, and it appears that such other person did not intend to pay or provide such consideration for the benefit of the transferee, the transferee must hold the property for the benefit of the person paying or providing the consideration.”

(ပစ္စည်းကို အခြားသူတစ်ဦးကပေးချေသော သို့မဟုတ်

စိုက်ထုတ်ပေးသော အဖိုးစားနားအတွက် တစ်ဦး
တစ်ယောက်သောသူအား လွှဲပြောင်းသည့်ကိစ္စ၌ ယင်း
အခြားသူသည် အဖိုးစားနားကို လွှဲပြောင်းရရှိသူ၏ အကျိုးငှာ
ပေးချေရန် သို့မဟုတ် စိုက်ထုတ်ပေးရန် ရည်ရွယ်ခဲ့သည်
မဟုတ်ဟု ယူဆရလျှင် လွှဲပြောင်းရရှိသူသည် ပစ္စည်းကို
အဖိုးစားနားပေးချေသူ သို့မဟုတ် စိုက်ထုတ်ပေးသူ၏
အကျိုးငှာ လက်ရှိထားရမည်။)

၂၀၁၅
ဦးဝင်းနိုင်
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဒေါ်ခင်ချိုဦး)
နှင့်
ဦးချစ်မောင် ပါ ၄

ယုံမှတ်အပ်နှံခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၈၂ ပါ ယင်းအခြားသူ
သည် အဖိုးစားနားကို လွှဲပြောင်းရရှိသူ၏ အကျိုးငှာ ပေးချေရန် သို့မဟုတ်
စိုက်ထုတ်ပေးရန် ရည်ရွယ်ခဲ့သည်မဟုတ်လျှင်ဆိုသည့် ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်
ညီညွတ်ပါမှ အဖိုးစားနားကို လွှဲပြောင်းရရှိသူသည် ငွေပေးချေသူ၊ ငွေစိုက်
ထုတ်ပေးသူ၏အကျိုးငှာ အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းကို လက်ဝယ်ထားရမည်
ဖြစ်သည်။ တစ်နည်းဆိုပါက လွှဲပြောင်းသောပစ္စည်းကို ငွေပေးချေသူ၊
ငွေစိုက်ထုတ်ပေးသူက လွှဲပြောင်းရရှိသူအား ယုံမှတ်အပ်နှံရာရောက်မည်
ဖြစ်သည်။

ယုံမှတ်အပ်နှံခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၈၂ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်က
ဆိုလိုသည်မှာ ငွေစိုက်ထုတ်ပေးသူက လွှဲပြောင်းရရှိသူ၏ အကျိုးငှာ
ငွေပေးချေခြင်းမဟုတ်လျှင် ပစ္စည်းကို လွှဲပြောင်းရရှိသူသည် ငွေပေးသူ၏
အမည်ငှားအနေဖြင့် ထိုသူ၏အကျိုးငှာ လက်ရှိထားခြင်းဖြစ်သည်ဟု
ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ငွေရှင်သည် ပိုင်ရှင်ဖြစ်သည်ဟု တရားသေ

၂၀၁၅
ဦးဝင်းနိုင်
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဒေါ်ခင်ချိုဦး)
နှင့်
ဦးချစ်မောင် ပါ ၄

ကောက်ယူပါလျှင် ယုံမှတ်အပ်နှံခြင်းအက် ဥပဒေပုဒ်မ ၈၂ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက် နှင့် ဆန့်ကျင်မည်ဖြစ်သည်။ ငွေရှင်က စာချုပ်၌ လွှဲပြောင်းရရှိသူဟု ဖော်ပြ ထားသူအား အပိုင်ဝယ်ပေးလိုသော ရည်ရွယ်ချက် ရှိ မရှိသည် အဓိက အချက်ဖြစ်သည်။ ထိုရည်ရွယ်ချက်မရှိပါက ငွေရှင်သည် ပိုင်ရှင်ဖြစ်မည် ဖြစ်သည်။

ဒေါ်အစူရာဘီ (ခ) ဒေါ်ချစ်တီးယား နှင့် ဒေါ်ဖာတူး

(ခ) ဒေါ်မြမြဝင်းအမှု^(၁၀) တွင် ဘီနာမီ (ခ) အမည်ငှားဖြင့် အရောင်း အဝယ်ပြုလုပ်သောကိစ္စများ၌ အောက်ပါအချက်များအပေါ် မူတည်၍ စဉ်းစားသင့်ကြောင်း သုံးသပ်ဆုံးဖြတ်ထားသည်-

- “(၁) အမည်ငှားစနစ်ဖြင့် အရောင်းအဝယ်ပြုလုပ်ရန် အကြောင်း ရှိ မရှိ၊
- (၂) နာမည်ငှားများနှင့် တကယ်တမ်းဝယ်ယူသူတို့ ဆက်စပ် နေပုံအရ တကယ်တမ်းဝယ်ယူသူက ထိုနာမည်ငှား များကို ရွေးချယ်ရန်အကြောင်း ရှိ မရှိ၊
- (၃) ပစ္စည်းပိုင်ဆိုင်မှုနှင့်စပ်လျဉ်းသည့် စာချုပ်စာတမ်းများ မည်သူ့ထံတွင်ရှိသနည်း၊
- (၄) ပစ္စည်းသည် မည်သူ့လက်ဝယ်တွင်ရှိသနည်း၊
- (၅) မည်သူ့ထံမှ အဖိုးငွေကို ရရှိသနည်း။”

အလားတူ ဒေါ်အေးတင် ပါ ၂ နှင့် ဦးခေးဝှက် (ခ) ဦးစိန်တင် အမှု^(၁၁) တွင်လည်း အထက်ပါ စီရင်ထုံးကို လိုက်နာလျက် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။

ယုံမှတ်အပ်နှံခြင်းဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၈၂ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ညီညွတ်ရန်အတွက် ဘီနာမီ (ခ) အမည်ငှားဖြင့် အရောင်းအဝယ် ပြုလုပ်သောကိစ္စများ၌ အထက်ဖော်ပြပါ စဉ်းစားရမည့် အချက် (၅) ချက် အပြင် အောက်ပါအချက်ကိုပါ ထည့်သွင်းစဉ်းစားရမည်ဖြစ်သည်-

“ (၆) ငွေပေးသူက လွှဲပြောင်းရရှိသူဟု ဖော်ပြထားသူ၏ အကျိုးငှာ ငွေပေးချေရန် ရည်ရွယ်ခဲ့ခြင်း ရှိ မရှိ။ ”

၂၀၁၅

ဦးဝင်းနိုင်
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဒေါ်ခင်ချိုဦး)

နှင့်
ဦးချစ်မောင် ပါ ၄

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ အောက်မြန်မာပြည် မြို့နှင့်ကျေးရွာမြေများ အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၆ (က) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ ဂရန်ပေးခြင်း၊ မြေငှားစာချုပ် ချုပ်ဆိုပေးခြင်းဟူသည် ဆိုင်ရာမြေ (ဂရန်ပေးသောမြေ၊ ငှားရမ်းသောမြေ) တွင် ဂရန်ရသူ သို့မဟုတ် မြေငှားအား အကျိုးခံစားခွင့် ရရှိစေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ထိုမြေကို အမွေဆက်ခံခွင့်ရှိသည်။ ဂရန်ရသူက လွှဲပြောင်းခွင့်လည်းရှိသည်။ **ဒေါ်သိန်းမေနှင့် မိုဟာမက်အီဆွတ် ပါ ၂ အမှု^(၃)**ကို ရည်ညွှန်းသည်။ ဂရန်စာချုပ်တွင်မပါသော အခြားသူတစ်ဦး ၏အကျိုးငှာ အမည်ခံအမည်ငှားအား မြေဂရန်ထုတ်ပေးခြင်းဟူ၍ မရှိကြောင်း အထက်ပါပြဋ္ဌာန်းချက်များကို သုံးသပ်ကြည့်ပါက ပေါ်လွင် သည်။ အမည်ခံအမည်ငှား ဂရန်ထုတ်ပေးနိုင်ရန် ရည်ရွယ်ကြောင်း အောက်မြန်မာပြည်မြို့နှင့်ကျေးရွာများအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၆ (က) ၌ အရိပ်အမြွက်ပင်မတွေ့ရသဖြင့် အထက်ပါ ပြည်ထောင်စုတရား လွှတ်တော်ချုပ်၏ အကြောင်းပြဆုံးဖြတ်ချက်တို့သည် ပုဒ်မ ၁၆ (က) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက် များနှင့် မညီညွတ်ချေ။ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က တရားမအယူခံမှုတွင် ကိုးကားသော စီရင်ထုံးတွင် ဂရန် သို့မဟုတ် မြေငှား စာချုပ်ကို အမည်ခံအမည်ငှားအား ထုတ်ပေးနိုင်ကြောင်း ပြဆို

၂၀၁၅

ဦးဝင်းနိုင်

(၎င်း၏အခွင့်ရ

ကိုယ်စားလှယ်

ဒေါ်ခင်ချိုဦး)

နှင့်

ဦးချစ်မောင် ပါ ၄

ထားခြင်းမရှိသကဲ့သို့ အခြားမည်သည့်ထုံးသဘာဝမျှလည်း မရှိပေ။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ယခုအမှုတွင် မိဘများဖြစ်ကြသည့် ဦးချစ်မောင်တို့က သားသမီး (၄) ဦးစလုံး၊ သားသမီးအားလုံး၏ အကျိုးအတွက် ဝယ်ယူခြင်းသည် အမည်ငှားဖြင့်ဝယ်ယူသည်ဟု မဆိုနိုင်သည့်အပြင် အခြားအမွေဆိုင်များလည်း မကျန်ရှိသဖြင့် မည်သူ့ကိုမျှ နှစ်နာရန် အကြောင်းမရှိသောကြောင့် မိဘက သားသမီး အားလုံးအတွက် ရည်စူးဝယ်ယူခြင်းကို မြန်မာဓလေ့ထုံးတမ်းစဉ်လာအရ လက်ခံရန်မသင့်ဟု ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

ဒေါ်မင်းမင်းဦးအမှု^(၆) တွင် ဖော်ပြသည့် **မောင်ထွန်းပေ နှင့် ဘီကေဟာ(လ်)ဒါအမှု^(၁၂)** ပါ သုံးသပ်ချက်များသည် မြန်မာဓလေ့ထုံးတမ်း ဥပဒေနှင့် ဓမ္မသတ်ကျမ်းများအပေါ် အခြေမခံဘဲ အင်္ဂလန်နိုင်ငံဥပဒေကို ကိုးကားဆုံးဖြတ်ခြင်းဖြစ်၍ မြန်မာဓလေ့ထုံးတမ်း စဉ်လာနှင့် ညီညွတ်ခြင်း ရှိ မရှိ သံသယဖြစ်ဖွယ်ရာရှိပေသည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ သက်သေခံအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၅ တွင် ပိတ်ပင်ခြင်း (Estoppel) ဆိုင်ရာပြဋ္ဌာန်းချက်ကို ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ သက်သေခံအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၅ အရ ပိတ်ပင်မှုမြောက်ရန် အောက်ပါ အချက် (၂) ရပ်နှင့် ညီညွတ်ရန်လိုသည်-

- (က) လူတစ်ဦးက အကြောင်းခြင်းရာတစ်ခုခုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အခြားသူတစ်ဦးအား မှန်ကန်သည်ဟု ယုံကြည်စေရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် အပြုအမူ၊ အပြောအဆိုတစ်ခုခု ပြုခြင်း၊

(ခ) ထိုကဲ့သို့ ပြုမူပြောဆိုချက်ကို အခြားလူကယုံကြည်ပြီး
ယုံကြည်ချက်အတိုင်း ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ပြီးဖြစ်ခြင်း။

၂၀၁၅
ဦးဝင်းနိုင်
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဒေါ်ခင်ချိုဦး)
နှင့်
ဦးချစ်မောင် ပါ ၄

အချင်းဖြစ်ဂရန်မြေနှင့် အဆောက်အအုံကို ၃၀-၈-၁၉၇၄
ရက်စွဲပါ သက်သေခံအမှတ် (က) မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အရ သမီးဖြစ်သူ
ဒေါ်ခင်မြင့်ရီအပါအဝင် မောင်နှမ (၄) ဦး အမည်များဖြင့် ဝယ်ယူပြီး
နောက် ၎င်းတို့အမည်ဖြင့် ဂရန်အမည်ပြောင်းစေခဲ့ခြင်းက ဦးချစ်မောင်
သည် ဒေါ်ခင်မြင့်ရီတို့အား အမည်ပြောင်းသည့်မြေကို ၎င်းတို့ပိုင်ကြောင်း
ယုံကြည်စေရန် တမင်ခွင့်ပြုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ဦးချစ်မောင်၏ ဆောင်ရွက်
ချက်အရ ဒေါ်ခင်မြင့်ရီတို့သည် အချင်းဖြစ်မြေကို ၎င်းတို့ပိုင်သည်ဟု
ယုံကြည်ပြီး ထိုဂရန်သက်တမ်းကုန်ဆုံးသောအခါ သက်သေခံအမှတ် (ဃ)
မြေငှားစာချုပ်ကို ဒေါ်ခင်မြင့်ရီတို့က လျှောက်ထားခြင်းဖြစ်ပေသည်။
ဒေါ်ခင်မြင့်ရီတို့ ဂရန်လျှောက်ထားသည်ကို ဦးချစ်မောင်က
ကန့်ကွက်ခြင်းမရှိ၍ ၁၉၉၂ ခုနှစ်တွင် ဒေါ်ခင်မြင့်ရီတို့မောင်နှမ (၄) ဦး
အမည်ဖြင့် ဂရန်ရရှိခဲ့သည်။ ဦးချစ်မောင်က ဒေါ်ခင်မြင့်ရီတို့
မြေပိုင်သည်ဟု ယုံကြည်စေသည့်အတွက် ဒေါ်ခင်မြင့်ရီတို့ကလည်း
မြေပိုင်သည်ဟု ယုံကြည်ပြီး မြေဂရန်၊ မြေငှားစာချုပ်ရရှိရန်
လျှောက်ထားသဖြင့် မြေဂရန်ရရှိခဲ့သည့်အခြေအနေတွင် ဒေါ်ခင်မြင့်ရီ
တို့သည် အချင်းဖြစ်မြေကိုမပိုင်ဟု ဦးချစ်မောင်တို့က ငြင်းခွင့်မရှိတော့ပေ။
သက်သေခံအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၅ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များက ပိတ်ပင်
ထားသည်။

အယူခံတရားလိုအတွက် - ဦးအောင်သစ်၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

၂၀၁၅
ဦးဝင်းနိုင်
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဒေါ်ခင်ချိုဦး)
နှင့်
ဦးချစ်မောင် ပါ ၄

အယူခံတရားပြိုင်(၁)အတွက် - ဦးအုံးမောင်၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
အယူခံတရားပြိုင်(၂)(၃)(၄) - ဒေါ်ကေသီအုံး၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
အတွက်

ရန်ကုန် အနောက်ပိုင်းခရိုင်တရားရုံး၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊
တရားမကြီးမှုအမှတ် ၁၁၂၃ တွင် တရားလို ဦးချစ်မောင်နှင့် ဒေါ်တင်မြ
တို့က ဦးဝင်းနိုင် ပါ ၄ ဦးတို့အပေါ် ရန်ကုန်မြို့၊ မြို့မအနောက်တိုက်နယ်၊
မြေတိုင်းရပ်ကွက် အမှတ် (၂၂ X၂)၊ မြေကွက်အမှတ် (၂၅၈)၊ ပေ ၅၀ x
၂၅ ပေ ရှိ မြေနှင့် ယင်းမြေပေါ်ရှိ အိမ်ဥပစာတို့၏ ပိုင်ရှင်ဖြစ်ကြောင်း
မြွက်ဟကြေညာပေးစေလိုမှု စွဲဆိုရာ စွဲဆိုသည့်အတိုင်း ဒီကရီချမှတ်
ခဲ့သည်။ ယင်းဒီကရီကို တရားပြိုင်အမှတ် (၁) ဦးဝင်းနိုင်က မကျေနပ်
သဖြင့် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်သို့ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ တရားမ
ပထမအယူခံမှုအမှတ် ၂၀၀ တွင်လည်းကောင်း၊ ပြည်ထောင်စု
တရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ တရားမအယူခံမှု အမှတ် ၃၃၃
တွင်လည်းကောင်း အဆင့်ဆင့်အယူခံတင်သွင်းခဲ့သော်လည်း အောင်မြင်
မှုမရရှိခဲ့ချေ။ ထို့ကြောင့် ဦးဝင်းနိုင်က အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုရန် ၂၀၁၃
ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေလျှောက်လွှာ (အထူး) အမှတ် ၄၄၀ တွင်
လျှောက်ထားသောအခါ အောက်ပါပြဿနာကို ပြန်လည်စိစစ် ကြားနာ
နိုင်ရန် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုခဲ့သည်-

“မိဘက အရွယ်မရောက်သေးသည့် သားသမီးများ
အမည်ဖြင့် မြေကွက်ကို ဝယ်ယူ၍ ဂရန်အမည်ပေါက်အောင်
ပြုလုပ်ပေးခဲ့သဖြင့် သားသမီး (၄) ဦး ဂရန်အမည်ပေါက်

လျက်ရှိသည့် အချင်းဖြစ်မြေကွက်ကို မိဘများက ၎င်းတို့ ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း မြွက်ဟကြေညာပေးစေလိုမှုစွဲဆိုခဲ့ရာ ရန်ကုန်အနောက်ပိုင်းခရိုင်တရားရုံးက တရားလိုများ စွဲဆိုသည့်အတိုင်း မြွက်ဟကြေညာသည့် ဒီကရီ ချမှတ်ပေးခဲ့ပြီး ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်နှင့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တို့က ယင်းဒီကရီကို အတည်ပြုခဲ့ခြင်းသည် မှန်ကန်ခြင်း ရှိ မရှိ။”

၂၀၁၅
ဦးဝင်းနိုင်
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဒေါ်ခင်ချိုဦး)
နှင့်
ဦးချစ်မောင် ပါ ၄

အယူခံတရားလို၏ရှေ့နေက သက်သေခံအမှတ် (ဃ) မြေငှားဂရန်စာချုပ်ကို အောက်မြန်မာပြည်၊ မြို့နှင့် ကျေးရွာမြေများ အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၆ (က) အရ ထုတ်ပေးခြင်းဖြစ်၍ ဂရန်ရရှိသူ ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်ခင်မြင့်ရီ အပါအဝင် မောင်နှမ (၄) ဦးသည် အချင်းဖြစ်မြေတွင် ဂရန်စာချုပ်အရ အကျိုးခံစားခွင့်ရှိပါလျက် မူလရုံးတရားလိုများ ပိုင်မြေဟု ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် အဆိုပါ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၁ နှင့် ဆန့်ကျင်ကြောင်း၊ **ဒေါ်ကြင်ယု (ခ) ဒေါ်နှင်းအောင် ပါ ၂ နှင့် ဒေါ်စိန်တင် ပါ ၂ အမှု^(၁)** အရ တရားရုံးသည် မြေငှားဂရန်စာချုပ်အရ ခံစားခွင့် ပြုထားသူကို မြေမပိုင်၊ အခြားသူများပိုင်သည်ဟု စီရင်ဆုံးဖြတ်ခွင့် မရှိကြောင်း၊ အဆိုပါဥပဒေပုဒ်မ ၄၁ က အတိအလင်း ပိတ်ပင်ထားကြောင်း၊ ဂရန်ရသူ သို့မဟုတ် အစိုးရ၏ မြေငှားအခွင့်အရေးကို မြေပိုင်ရှင်နိုင်ငံတော်ကပင် ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၇ (က) အရ အတိအလင်း အသိအမှတ်ပြုထားရာ ဂရန်ရထားသူက မြေမပိုင်ဘဲ ဂရန်မရသော အယူခံတရားပြိုင်တို့က မြေပိုင်သည်ဟု ဆုံးဖြတ်ရန် အခွင့်အာဏာ

(၁) ၁၉၉၉ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၉၁။

၂၀၁၅

ဦးဝင်းနိုင်

(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဒေါ်ခင်ချိုဦး)

နှင့်

ဦးချစ်မောင် ပါ ၄

မရှိကြောင်း၊ သက်သေခံအမှတ် (က) စာချုပ် ချုပ်ဆိုဝယ်ယူပြီးနောက် ဒေါ်ခင်မြင့်ရီ ပါ ၄ ဦးတို့အမည်ဖြင့် ဂရန်လျှောက်ထားစေခဲ့ခြင်း၊ ဂရန်သက်တမ်းကုန်ဆုံးသောအခါ သက်သေခံအမှတ် (ဃ) မြေငှား ဂရန်ကိုလည်း ဒေါ်ခင်မြင့်ရီတို့အား လျှောက်ထားစေခြင်းတို့ကို ဦးချစ်မောင်က ကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာ ရယူဆောင်ရွက်ပေးခြင်းက ၎င်းတို့ မြေပိုင်ကြောင်း ၎င်းတို့ယုံကြည်ရန် ခွင့်ပြုခြင်းဖြစ်သောကြောင့် အချင်းဖြစ်မြေကို ဒေါ်ခင်မြင့်ရီတို့မပိုင်ဟု ဦးချစ်မောင်တို့က ငြင်းဆိုခွင့် မရှိတော့ကြောင်း၊ သက်သေခံအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၁၅ အရ ပိတ်ပင် ကြောင်း၊ **ဦးမောင်ညို (ခ) အေ၊ အမ်၊ အိုးမား နှင့် ပီ၊ အယ် (လ်)၊ ကေ၊ ကာစီချစ် တီးယား (ခ) ဦးကာစီအမှု^(၂)** တွင် သီးခြား သက်သာခွင့်အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၄၂ အရ သက်သာခွင့်မှာ Equity ရုံးများကပေးသော သက်သာခွင့်မျိုးဖြစ်၍ ထိုသက်သာခွင့်ကို တောင်းဆိုသည့် အမှုသည် တရားလိုသည် အပြစ်ကင်းစင်ရမည်၊ ယင်းပုဒ်မ ၄၂ အရ တရားရုံး၏ သဘောအတိုင်းသာလျှင် ယခုစွဲဆိုသော သက်သာခွင့်မျိုးကိုပေးမည်ဟု ပြဆိုထားကြောင်း၊ မူလရုံးတရားလို တို့သည် အချင်းဖြစ်မြေကို သမီး ဒေါ်ခင်မြင့်ရီ ဂရန်ရရှိသည်အထိ ပိုင်ရှင်ဖြစ်အောင် ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြောင်း၊ ဒေါ်ခင်မြင့်ရီ ကွယ်လွန်သည် အထိ နှစ်ပေါင်း (၃၆) နှစ်ကျော် ဒေါ်ခင်မြင့်ရီ အမည်ပေါက်ပိုင်ရှင် ဖြစ်ခြင်းကို ကြည်ဖြူလက်ခံခဲ့ပြီးကာမှ သမီး ကွယ်လွန်သောအခါ သမက်ဖြစ်သူ အယူခံတရားလိုအား မယား၏အမွေ ရခွင့်မရှိစေရန် ဤအမှုကို စွဲဆိုခြင်းဖြစ်၍ အပြစ်ကင်းစင်သူများ မဟုတ်သည့်အတွက်

(၂) ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ ၈-၄၆၄။

တောင်းဆိုသော မြွက်ဟဒီကရီကို ငြင်းပယ်ခြင်း သည် သာလျှင် ယင်းပုဒ်မ ၄၂ အရ အပ်နှံထားသော ဆင်ခြင်တုံတရား (discretion) ကို နည်းလမ်းတကျ သုံးစွဲရာရောက်ကြောင်း၊ **ဒေါ်သိန်းမေ နှင့် မိုဟာမက်အီဆွတ် ပါ ၂ အမှု** ^(၃) ကို ကိုးကားလျက် အောက် မြန်မာပြည်၊ မြို့နှင့် ကျေးရွာမြေများအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၆ (က) ပြဋ္ဌာန်း ချက်အရ ဂရန်ပေးခြင်း၊ မြေငှားစာချုပ် ချုပ်ပေးခြင်းသည် ဆိုင်ရာမြေတွင် ဂရန်ရသူ သို့မဟုတ် မြေငှားအား အကျိုးခံစားခွင့်ရရှိစေခြင်းဖြစ်၍ ထိုမြေကို အမွေဆက်ခံခွင့်၊ လွှဲပြောင်းခွင့်ရှိကြောင်း၊ တရားရုံးအဆင့်ဆင့်က အယူခံတရားလို၏ဇနီးအပါအဝင် မောင်နှမများအား မြေဂရန်ပေးထား သည့်ကိစ္စတွင် အမည်ခံ၊ အမည်ငှားနှင့် သက်ဆိုင်ခြင်း ရှိ မရှိ ဆင်ခြင် သုံးသပ်ရန် ပျက်ကွက်ခဲ့ကြောင်း၊ ဤအယူခံကို တစ်စိတ်တစ်ဒေသ ခွင့်ပြုပြီး အချင်းဖြစ်မြေနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဦးချစ်မောင်တို့ စွဲဆိုမှုကို ပလပ် သင့်ကြောင်းဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

အယူခံတရားပြိုင်အမှတ် (၁) ရှေ့နေက အယူခံတရားပြိုင် ဦးချစ်မောင်၏ ထွက်ဆိုချက်အရ အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အိမ်ကို မိမိတို့ငွေဖြင့် ဝယ်ယူခဲ့ကြောင်း၊ ထိုအချိန်က စာချုပ်၌ ဝယ်သူဟု ဖော်ပြထားသည့် သားသမီး (၄) ဦးလုံးသည် ကျောင်းသားများဖြစ်ကြပြီး ဝင်ငွေမရှိကြောင်း၊ အကြီးဆုံးသမီးတစ်ဦးသာ အရွယ်ရောက်ပြီး ကျန် (၃) ဦးမှာ အရွယ် မရောက်သေး၍ အုပ်ထိန်းသူအဖြစ် မိမိက လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့ကြောင်း၊ ၁၉၇၈ ခုနှစ်တွင် မူလအိမ်ကိုဖျက်၍ (၃) ထပ်တိုက်ကို မိမိတို့ငွေဖြင့် ပြင်ဆင်ဆောက်လုပ်ခဲ့ကြောင်း၊ သားသမီးများကို ချစ်မြတ်နိုးသဖြင့်

(၃) ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၃၃၇။

၂၀၁၅
ဦးဝင်းနိုင်
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဒေါ်ခင်ချိုဦး)
နှင့်
ဦးချစ်မောင် ပါ ၄

၂၀၁၅
ဦးဝင်းနိုင်
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဒေါ်ခင်ချိုဦး)
နှင့်
ဦးချစ်မောင် ပါ ၄

ဝယ်စဉ်က သားသမီးများအမည်ထား၍ ဝယ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ စာချုပ်
စာတမ်းနှင့် အိမ်မြေတို့မှာ မိမိတို့လက်ဝယ်ရှိကြောင်း ပေါ်ပေါက်သကဲ့သို့
သက်သေများကလည်း ထောက်ခံထွက်ဆိုထားကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ သားသမီး
များ၏ အမည်ခံ၊ အမည်ငှားဖြင့် ဝယ်ယူသည်မှာ ထင်ရှားကြောင်း၊ မြေငှား
ဂရန်တွင် သားသမီး (၄) ဦး အမည်ပေါက်ရုံဖြင့် ၎င်းတို့ပိုင်အဖြစ်သို့
ပြောင်းလဲမသွားနိုင်ကြောင်း၊ ယင်းမူသဘောကို **ဦးသိန်းနိုင် (ခ) ဦးဘိုနီ
နှင့် ဒေါ်အေးအေးအမှု^(၄)၊ ဦးအန့်ကူ (ခ) ဦးအောင်အောင် နှင့် ဦးတင်ဝင်း
ပါ ၁၀ အမှု^(၅)** တို့တွင် တွေ့နိုင်ကြောင်း၊ မိဘများ သက်ရှိထင်ရှား
ရှိနေသေးသဖြင့် အချင်းဖြစ် မြေနှင့် အိမ်မှာ သားသမီးများအတွက်
အမွေပုံပစ္စည်းမဟုတ်သေး ကြောင်း၊ **ဒေါ်မင်းမင်းဦး နှင့် ဦးဝင်းမြင့် ပါ
၅ အမှု^(၆)** အရ မိဘက သားသမီးအတွက် ရည်စူးဝယ်ယူခြင်းသည် မြန်မာ
ခလေ့ထုံးတမ်းအစဉ်အလာနှင့် ညီညွတ်ခြင်းမရှိသည့်အတွက် လက်ခံ
ကျင့်သုံးရန်မသင့်ဟု ထုံးပြုခဲ့ကြောင်း၊ အမည်ငှားစာချုပ်ကို အခြေခံ၍
ဂရန် အမည်ပေါက်သူများသည် အမည်ငှားများသာဖြစ်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့်
မိဘများကသာ ပိုင်ရှင်အစစ်အမှန်ဖြစ်ကြောင်း၊ မြွက်ဟဒီကရီချမှတ်
ပေးခဲ့ခြင်းမှာ မှားယွင်းမှုမရှိသောကြောင့် ဤအထူးအယူခံမှုကို ပလပ်
သင့်ကြောင်းဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

အယူခံတရားပြိုင်အမှတ် (၂) မှ (၄) တို့၏ ရှေ့နေက
အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အိမ်တို့မှာ မိဘများပိုင်သော မြေနှင့်အိမ်ဖြစ်ကြောင်း၊

(၄) ၁၉၉၂ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၁၅၉။

(၅) ၁၉၉၉ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၂၂၄။

(၆) ၂၀၀၄ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၉၉။

သက်သေခံအမှတ် (က) စာချုပ်မှာ အမည်ခံ၊ အမည်ပေးပြီး ချုပ်ဆိုခြင်း ဖြစ်ကြောင်းကို အယူခံတရားပြိုင်အမှတ် (၂) မှ (၄) တို့က မိမိတို့၏ အကျိုးကို ဆန့်ကျင်၍ တင်ပြနေသဖြင့် လက်ခံသင့်ကြောင်း၊ မိဘများက သားသမီးများအမည်ဖြင့် မြေငှားဂရန်ရယူခဲ့သော်လည်း ဝယ်ယူစဉ် ကတည်းက အချင်းဖြစ်မြေနှင့်အိမ်တို့ကို မိဘများသဘောကျ စီစဉ် ဆောင်ရွက်နိုင်ရန်အတွက် အထွေထွေကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာ လွှဲအပ် ပေးထားပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ မြေငှားဂရန်သည် အမည်ခံ၊ အမည်ပေးပြီး ချုပ်ဆိုခဲ့သည့် သက်သေခံအမှတ် (က) စာချုပ်ကို အခြေခံ၍ ရယူခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ အမည်ပေးပြီးဖြစ်သူ သားသမီးများသည် အချင်းဖြစ်မြေအိမ် တွင် အကျိုးခံစားခွင့်မရှိကြောင်း၊ **ဒေါ်မင်းမင်းဦး နှင့် ဦးဝင်းမြင့် ပါ ၅ အမှု**^(၆) အရ မိဘက သားသမီးအတွက် ရည်စူးဝယ်ယူခြင်းသည် မြန်မာ ဓလေ့ထုံးတမ်းစဉ်လာနှင့် ညီညွတ်ခြင်းမရှိသည့်အတွက် လက်ခံကျင့်သုံး ရန်မသင့်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ မိဘများပိုင်ဆိုင်ကြောင်း မြွက်ဟဒီကရီ ချမှတ်ပေးခဲ့သည့် ဒီကရီကို ပြည်ထောင်စုတရား လွှတ်တော်ချုပ်က အတည်ပြုခဲ့ခြင်းသည် မှန်ကန်ကြောင်းဖြေဆိုကာ ဤအယူခံမှုကို ပလပ်သင့်ကြောင်းဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

မူလရုံးတရားလိုများသည် တရားပြိုင်အမှတ် (၂) (၃) (၄) ဖြစ်သူ ဒေါ်နုနုရီ၊ ဦးမြင့်သိန်း (ခ) အောင်မြင့်သိန်း၊ ဦးဝင်းအောင်နှင့် တရားပြိုင်အမှတ် (၁) ဦးဝင်းနိုင်၏ဇနီး ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်ခင်မြင့်ရီတို့၏ မိဘများဖြစ်ကြသည်။ အချင်းဖြစ်မြေနှင့်အိမ်ကို တရားလိုများ၏ငွေဖြင့် သားသမီး (၄) ဦး အမည်ခံကာ ၃၀-၈-၁၉၇၄ ရက်စွဲပါ မှတ်ပုံတင်စာချုပ် ဖြင့် ဝယ်ယူပိုင်ဆိုင်ခဲ့ကြောင်း၊ ဝယ်ယူစဉ်က မနုဇရီမှာ ၁၉ နှစ်၊ မောင်မြင့်သိန်း

၂၀၁၅
ဦးဝင်းနိုင်
(၄င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဒေါ်ခင်ချိုဦး)
နှင့်
ဦးချစ်မောင် ပါ ၄

၂၀၁၅
ဦးဝင်းနိုင်
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဒေါ်ခင်ချိုဦး)
နှင့်
ဦးချစ်မောင် ပါ ၄

မှာ ၁၆ နှစ်၊ မခင်မြင့်ရီမှာ ၁၄ နှစ်၊ မောင်ဝင်းအောင်မှာ ၁၃ နှစ် အရွယ် ဖြစ်၍ ဝင်ငွေမရှိကြောင်း၊ သားသမီးများကို ချစ်မြတ်နိုး၍ ၎င်းတို့ အမည်ဖြင့် ဝယ်ယူခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ဝယ်ယူခဲ့သည့် ၁၉၇၄ ခုနှစ်မှ ယနေ့ထိ တရားလိုများလက်ဝယ်၌ ထိုမြေနှင့်အိမ်မှာ စဉ်ဆက်မပြတ် ရှိခဲ့ကြောင်း၊ မခင်မြင့်ရီကို ၁၉၉၅ ခုနှစ်တွင် ဦးဝင်းနိုင်နှင့် အိမ်ထောင် ချပေးပြီး တရားလိုများနှင့် အတူနေထိုင်ခဲ့ကြောင်း၊ ၂၀၀၉ ခုနှစ်တွင် လမ်းမတော်မြို့နယ်သို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ခဲ့ကြကြောင်း၊ မခင်မြင့်ရီသည် ၁၅-၄-၂၀၁၀ နေ့တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့ကြောင်း၊ ပိုင်ရှင်ဖြစ်သူ တရားလိုများ အမည်သို့ ပြန်လည်လွှဲပြောင်းပေးရန် တရားပြိုင်အမှတ် (၂) (၃) (၄) တို့က သဘောတူသော်လည်း တရားပြိုင်အမှတ် (၁) က ငြင်းဆိုသဖြင့် အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အိမ်တို့၏ ပိုင်ရှင်ဖြစ်ကြောင်း မြွက်ဟမှုကို စွဲဆိုခြင်း ဖြစ်ကြောင်းဖြင့် အဆိုပြုသည်။

တရားပြိုင်အမှတ် (၁) က အချင်းဖြစ်မြေနှင့်အိမ်ကို တရားလို များက ဝယ်ယူပိုင်ဆိုင်ခဲ့ခြင်းမဟုတ်ကြောင်း၊ တရားလိုများ၏ သားသမီး (၄) ဦး၏ အမည်ဖြင့် ဝယ်ယူခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ အဆိုပါ မြေနှင့်အိမ်တို့ကို သားသမီး (၄) ဦးအား အပြီးအပြတ် ဝယ်ယူပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ အမည်ငှားဖြင့် ဝယ်ယူခဲ့ခြင်းမဟုတ်ကြောင်း၊ နှစ် (၆၀) ဂရန်တွင် သားသမီး (၄) ဦးတို့၏အမည်များ တရားဝင်ပေါက်လျက်ရှိကြောင်း၊ တရားပြိုင် အမှတ် (၁) နှင့် ဇနီးတို့အား တရားလိုများက မနေစေလိုသဖြင့် အလုံမြို့နယ်ရှိ သူငယ်ချင်း၏အိမ်သို့ ပြောင်းခဲ့ရခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ဇနီးဖြစ်သူသည် အချင်းဖြစ်အိမ်မြေတွင် ၄ ပုံ ၁ ပုံ ပိုင်ဆိုင်အကျိုးခံစား ခွင့်ရှိ၍ ဇနီးကွယ်လွန်သွားသဖြင့် တရားပြိုင်အမှတ် (၁) က ခံစားခွင့်

ရှိကြောင်း၊ တရားလိုများသည် တရားဝင်ပိုင်ရှင်အစစ်အမှန်များ မဟုတ်ကြောင်းဖြင့် ချေပသည်။

တရားပြိုင်အမှတ် (၂) (၃) (၄) တို့က ပြောလွှာတင်သွင်းကြသည်။

ရန်ကုန်မြို့၊ မြို့မအနောက်တိုက်နယ်၊ မြေတိုင်းရပ်ကွက် အမှတ် (၂၂ x^၂)၊ မြေကွက်အမှတ် (၂၅၈)၊ ပေ ၅၀ × ၂၅ ပေ ရှိ မြေနှင့် ယင်းမြေပေါ်ရှိ ရန်ကုန်မြို့၊ ကမ်းနားလမ်း၊ အမှတ် (၅၈၂) ဟု ခေါ်တွင်သော အဆောက်အုံကို ဝယ်ယူခဲ့သော ၃၀-၈-၁၉၇၄ ရက်စွဲပါ သက်သေခံအမှတ် (က) အရောင်းအဝယ်မှတ်ပုံတင်စာချုပ်တွင် ဝယ်ယူသူများအဖြစ် တရားလိုများ၏ သားသမီး (၄) ဦး ဖြစ်သော မနုနုရီ၊ မောင်မြင့်သိန်း၊ မခင်မြင့်ရီနှင့် မောင်ဝင်းအောင်တို့က လက်မှတ်ရေးထိုးထားကြသည်။ မောင်မြင့်သိန်းသည် ၁၆ နှစ်၊ မခင်မြင့်ရီသည် ၁၄ နှစ်၊ မောင်ဝင်းအောင်သည် ၁၃ နှစ် ဖြစ်၍ အရွယ်မရောက်သေးသူများ ဖြစ်သောကြောင့် ၎င်းတို့ (၃) ဦး အတွက် အုပ်ထိန်းသူ ဖခင် ဦးချစ်မောင်က လက်မှတ်ရေးထိုးကြောင်း ဖော်ပြလျက် လက်မှတ်ရေးထိုးချုပ်ဆိုထားသည်။

အချင်းဖြစ်ဂရန်မြေနှင့် ထိုစဉ်က မြေပေါ်တွင်ရှိသော အဆောက်အုံကို ၃၀-၈-၁၉၇၄ ရက်စွဲပါ သက်သေခံ (က) မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အရ အမှတ် (၁) အယူခံတရားပြိုင် ဦးချစ်မောင်နှင့်ဇနီး ဒေါ်တင်မြတို့က အယူခံ တရားလို ဦးဝင်းနိုင်၏ဇနီး ဒေါ်ခင်မြင့်ရီအပါအဝင် သားသမီး (၄) ဦး အမည်များဖြင့် ဝယ်ယူခဲ့ပြီးနောက် ၎င်းတို့အမည်ဖြင့်ပင်

၂၀၁၅
ဦးဝင်းနိုင်
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဒေါ်ခင်ချိုဦး)
နှင့်
ဦးချစ်မောင် ပါ ၄

၂၀၁၅
ဦးဝင်းနိုင်
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဒေါ်ခင်ချိုဦး)
နှင့်
ဦးချစ်မောင် ပါ ၄

ဂရန်အမည် ပြောင်းခဲ့သည်။ နောက် ၁၈ နှစ်အကြာတွင် အထက်ပါ
ဂရန်သက်တမ်း ကုန်ဆုံးသောအခါ ၁၉၉၂ ခုနှစ်တွင် သက်သေခံအမှတ်
(ဃ) ဂရန် စာချုပ်ကို ဒေါ်ခင်မြင့်ရီအပါအဝင် မောင်နှမ (၄) ဦးအမည်ဖြင့်
ထုတ်ပေးခဲ့သည်။ ဤသည်တို့မှာ အမှုတွင် အငြင်းမပွားသော
အချက်များဖြစ်သည်။

၂၈-၁၀-၁၉၉၂ ရက်စွဲပါ သက်သေခံအမှတ် (ဃ) နှစ် (၆၀)
မြေငှားဂရန်စာချုပ်တွင် တရားလိုများ၏ သားသမီး (၄) ဦး ဖြစ်သူ
ဦးအောင်မြင့်သိန်း၊ ဒေါ်နုနုရီ၊ ဒေါ်ခင်မြင့်ရီနှင့် ဦးဝင်းအောင်တို့၏
ဂရန်အမည်ဖြင့် ဂရန်ထုတ်ပေးထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

ဦးစံဝင်းထိန် နှင့် $\frac{\text{ဦးကိစိန်}}{\text{ဦးစံဝင်းထိန်}} \text{အမှု}^{(၇)}$ တွင် ဂရန်ချထားခြင်း

နှင့် စပ်လျဉ်းသည့် လုပ်ပိုင်ခွင့်ကို ဥပဒေအရ ပြဋ္ဌာန်းထားရှိသည်။
အောက်မြန်မာပြည်ရှိ မြေများသည် အောက်မြန်မာပြည်၊ မြို့နှင့်ကျေးရွာ
မြေများအက်ဥပဒေနှင့်သက်ဆိုင်ပြီး အထက်မြန်မာပြည်ရှိ မြေများမှာ
အထက်မြန်မာပြည်မြေနှင့် အခွန်စည်းမျဉ်းဥပဒေတွင် အကျုံးဝင်သည်။
အဆိုပါဥပဒေများအရ အစိုးရက ချထားပိုင်ခွင့်ရှိသည့် မြေများတွင် လူနေ
ထိုင်ရန်အတွက်ဖြစ်စေ၊ စက်မှုလက်မှုလုပ်ငန်းများအတွက်ဖြစ်စေ၊
အဆောက်အအုံဆောက်လုပ်အသုံးပြုရန်အတွက်ဖြစ်စေ အငှားဂရန်နှင့်
လိုင်စင်များ ချထားပေးသည်။ မြို့မြေအဖြစ် အမိန့်ကြော်ငြာစာ ထုတ်ပြန်
ပြီးသော မြို့များတွင် လူနေထိုင်ရန်နှင့် စက်မှုလက်မှုလုပ်ငန်းများ လုပ်ကိုင်
ရန် အငှားသက်တမ်း အနှစ် (၃၀) ခွင့်ပြုပြီး အနှစ် (၃၀) ကုန်ဆုံးတိုင်း

(၇) ၁၉၉၉ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၁၁၃။

နောက်ထပ် အနှစ် (၃၀) စီဖြင့် စုစုပေါင်း အနှစ် (၉၀) အထိ လဲလှယ်ခွင့် ရှိသည့် မြေငှားစာချုပ်ကို ဂရန်ဟုခေါ်ဆိုသည်ဟု ထုံးပြုထားသည်။ ဤအမှုတွင် ဂရန်အမည်ပေါက်ရရှိထားသူ တရားလိုများ၏ သားသမီး (၄) ဦးသည် အစိုးရထံမှ မြေငှားအခွင့်အရေးအရ လူနေထိုင်ရန်၊ လုပ်ငန်း များလုပ်ကိုင်ရန် စသည်ဖြင့် မြေကို စီမံခန့်ခွဲအသုံးပြုပိုင်ခွင့် ရရှိသွားပြီ ဖြစ်သည်။

၂၀၁၅
ဦးဝင်းနိုင်
(၎င်း၏ အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဒေါ်ခင်ချိုဦး)
နှင့်
ဦးချစ်မောင် ပါ ၄

အောက်မြန်မာပြည်၊ မြို့နှင့်ကျေးရွာမြေများအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၆ (က) တွင် အောက်ပါအတိုင်း ပြဋ္ဌာန်းထားကြောင်း တွေ့ရသည်-

“S.16. Land at the disposal of Government may be disposed of-

(a) by grant or lease, conferring such interests therein and on such conditions as the President of the Union may by rule prescribe;”

အဆိုပါ ပုဒ်မ ၁၆ (က) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရဆိုလျှင် မူလရုံး တရားလိုများ၏ သားသမီး (၄) ဦးအား သက်သေခံအမှတ် (ဃ) မြေငှား ဂရန်စာချုပ်ကို အစိုးရက ထုတ်ပေးခြင်းဖြစ်သဖြင့် အချင်းဖြစ်ဂရန်မြေတွင် အယူခံ တရားလို၏ဇနီး ဒေါ်ခင်မြင့်ရီအပါအဝင် ဂရန်အမည်ပေါက်သူ မောင်နှမ (၄) ဦးတို့က အကျိုးခံစားခွင့်အရပ်ရပ်ကို ရရှိသွားပြီဖြစ်သည်။

ဂရန်ရသူ သို့မဟုတ် အစိုးရ၏ မြေငှား၏ အခွင့်အရေးကို မြေပိုင်ရှင် နိုင်ငံတော်ကပင် အဆိုပါ အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၇ (က) အရ

၂၀၁၅

ဦးဝင်းနိုင်

(၎င်း၏အခွင့်ရ

ကိုယ်စားလှယ်

ဒေါ်ခင်ချိုဦး)

နှင့်

ဦးချစ်မောင် ပါ ၄

အတိအလင်း အသိအမှတ်ပြုထားသည်။

အဆိုပါ အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၁ တွင် အောက်ပါအတိုင်း
ပြဋ္ဌာန်း ထားကြောင်း တွေ့ရသည်-

“S.41. No civil Court shall have jurisdiction to deter-
mine any matter which under this Act, is to be
determined by the Revenue Officer.”

အယူခံတရားလို၏ဇနီးအပါအဝင် တရားလို ဦးချစ်မောင်
တို့၏ သားသမီး (၄) ဦးသည် သက်သေခံ အမှတ် (ဃ) မြေငှား ဂရန်
စာချုပ်အရ အချင်းဖြစ်မြေတွင် အစိုးရထံမှ အကျိုးခံစားခွင့်ရရှိနေရာ
အချင်းဖြစ်မြေကို ၎င်းတို့နှင့်မသက်ဆိုင်၊ ဂရန်မရသော၊ အစိုးရ၏ မြေငှား
မဟုတ်သော တရားလို ဦးချစ်မောင်တို့ပိုင်သည်ဟု တရားရုံးက စီရင်ခွင့်
ရှိမည်မဟုတ်ချေ။ အဆိုပါ ပုဒ်မ ၄၁ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်က ပိတ်ပင်ထားသော
ကြောင့်ဖြစ်သည်။

အမှတ် (၁) အယူခံတရားပြိုင်၏ရှေ့နေက မြေငှားဂရန်တွင်
သားသမီးများအမည်ပေါက်သည် ဆိုရုံမျှဖြင့် မိဘများက ၎င်းတို့ပိုင်
ငွေကြေးများဖြင့် အချင်းဖြစ်မြေကို ဝယ်ယူပြီး အိမ်ဆောက်လုပ်နေထိုင်
ခဲ့သည့် အနေအထားမှ ဂရန်အမည်ပေါက်သူပိုင်အဖြစ် ပြောင်းလဲမသွား
နိုင်ကြောင်း **ဦးသိန်းနိုင် (ခ) ဦးဘိုနီ နှင့် ဒေါ်အေးအေး အမှု^(၇)**
ကို ကိုးကား၍ လျှောက်ထားတင်ပြသည်။

ထိုအမှုမှာ လင်မယားအဖြစ်ပေါင်းသင်းစဉ် နှစ်ဦးပိုင်ပစ္စည်း

အဖြစ် ရရှိခဲ့ကြသော မခွဲဝေရသေးသည့် နှစ်ဦးပိုင်လက်ထက်ပွားပစ္စည်းတွင် လင်မယားကွာရှင်းလိုက်ပြီးနောက် တစ်ဦးဦးအမည်ဖြင့် ဂရန်အမည်ပေါက်လာသည်ဆိုရုံမျှဖြင့် မူလ “လက်ထက်ပွား” ပစ္စည်း၏ အနေအထားမှ ဂရန်အမည်ပေါက်သူတစ်ဦးတည်းပိုင် ပစ္စည်းဖြစ်မလာနိုင်၊ မခွဲဝေရသေးသော လက်ထက်ပွားနှစ်ဦးပိုင် ဂရန်မြေအဖြစ်သာ တည်နေကြောင်း ဆုံးဖြတ်ခြင်းဖြစ်ရာ ယခုအမှုနှင့် ဖြစ်ရပ်ချင်းမတူပေ။

၂၀၁၅
ဦးဝင်းနိုင်
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဒေါ်ခင်ချိုဦး)
နှင့်
ဦးချစ်မောင် ပါ ၄

အလားတူစွာပင် ဦးအန့်ကူ (ခ) ဦးအောင်အောင် နှင့်

ဦးတင်ဝင်း ပါ ၁၀ အမှု^(၅) တွင် မြေကွက်နှစ်ကွက်နှင့် အဆောက်အအုံတို့မှာ မူလက ဒေါ်စန်းနု၏ မိဘများကျန်ရစ်ခဲ့သော အမွေဆိုင်ပစ္စည်းဖြစ်ရာ နောက်ပိုင်းတွင် ဒေါ်စန်းနုအမည်ဖြင့် ဂရန်ပေါက်နေသည့်တိုင်အောင် အမွေဆိုင်မြေကွက်များအဖြစ်မှ ဒေါ်စန်းနုတစ်ဦးတည်းပိုင်မြေအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲသွားမည်မဟုတ်ဟု ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြောင်း တင်ပြသည်။ ဤအမှုမှာ ဂရန်မြေကို အမွေဆက်ခံသည့်ကိစ္စအား ဆုံးဖြတ်ခြင်းဖြစ်၍ ယခုအမှုနှင့် မသက်ဆိုင်ပေ။ ယခုအမှုတွင် တရားလို ဦးချစ်မောင်တို့အမည်ဖြင့် တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ ဂရန်အမည်ပေါက်ခဲ့ခြင်းမရှိပေ။

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်နှင့် အောက်ရုံးများက ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည့် ဘီနာမီ (ခ) အမည်ခံအမည်ငှားစနစ်ဆိုင်ရာဥပဒေနှင့် စပ်လျဉ်း၍ KATHLEEN MAUD KERWICK နှင့် FREDERICK JAMES RUPERT KERWICK အမှု^(၈) တွင် “The Trusts Act” ပုဒ်မ ၈၂ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် သက်ဆိုင်ကြောင်း ညွှန်ပြခဲ့သော်လည်း

(၈) အောက်မြန်မာပြည်စီရင်ထုံးများ၊ အတွဲ ၉၊ ၈-၂၁။

၂၀၁၅ ဦးဝင်းနိုင် (၎င်း၏အခွင့်ရ ကိုယ်စားလှယ် ဒေါ်ခင်ချိုဦး) နှင့် ဦးချစ်မောင် ပါ ၄	နောက်စီရင်ထုံးများတွင် ထိုဥပဒေကို ရည်ညွှန်းဆုံးဖြတ်ခြင်းမပြုသဖြင့် ယခုအခါ ဆိုင်ရာဥပဒေကိုပင် သတိမပြုမိကြတော့ချေ။ ယုံမှတ်အပ်နှံခြင်းအက်ဥပဒေ “The Trusts Act” ပုဒ်မ ၈၂ ၌ အောက်ပါအတိုင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်- “Where property is transferred to one person for a consideration paid or provided by another per- son, and it appears that such other person did not intend to pay or provide such consideration for the benefit of the transferee, the transferee must hold the property for the benefit of the person paying or pro- viding the consideration.” (ပစ္စည်းကို အခြားသူတစ်ဦးကပေးချေသော သို့မဟုတ် စိုက်ထုတ်ပေးသော အဖိုးစားနားအတွက် တစ်ဦး တစ်ယောက်သောသူအား လွှဲပြောင်းသည့်ကိစ္စ၌ ယင်း အခြားသူသည် အဖိုးစားနားကို လွှဲပြောင်းရရှိသူ၏ အကျိုးငှာ ပေးချေရန် သို့မဟုတ် စိုက်ထုတ်ပေးရန် ရည်ရွယ် ခဲ့သည်မဟုတ်ဟု ယူဆရလျှင် လွှဲပြောင်းရရှိသူသည် ပစ္စည်း ကို အဖိုးစားနားပေးချေသူ သို့မဟုတ် စိုက်ထုတ်ပေးသူ၏ အကျိုးငှာ လက်ရှိထားရမည်။) ယုံမှတ်အပ်နှံခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၈၂ ပါ ယင်းအခြားသူ သည် အဖိုးစားနားကို လွှဲပြောင်းရရှိသူ၏အကျိုးငှာ ပေးချေရန် သို့မဟုတ်
---	--

စိုက်ထုတ်ပေးရန် ရည်ရွယ်ခဲ့သည်မဟုတ်လျှင်ဆိုသည့် ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ညီညွတ်ပါမှ အဖိုးစားနားကို လွှဲပြောင်းရရှိသူသည် ငွေပေးချေသူ၊ ငွေစိုက် ထုတ်ပေးသူ၏အကျိုးငှာ အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းကို လက်ဝယ်ထားရမည်ဖြစ် သည်။ တစ်နည်းဆိုပါက လွှဲပြောင်းသောပစ္စည်းကို ငွေပေးချေသူ၊ ငွေစိုက် ထုတ်ပေးသူက လွှဲပြောင်းရရှိသူအား ယုံမှတ်အပ်နှံရာရောက်မည် ဖြစ်သည်။

၂၀၁၅
ဦးဝင်းနိုင်
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဒေါ်ခင်ချိုဦး)
နှင့်
ဦးချစ်မောင် ပါ ၄

ယုံမှတ်အပ်နှံခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၈၂ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်က ဆိုလိုသည်မှာ ငွေစိုက်ထုတ်ပေးသူက လွှဲပြောင်းရရှိသူ၏အကျိုးငှာ ငွေပေးချေခြင်းမဟုတ်လျှင် ပစ္စည်းကို လွှဲပြောင်းရရှိသူသည် ငွေပေးသူ၏ အမည်ငှားအနေဖြင့် ထိုသူ၏အကျိုးငှာ လက်ရှိထားခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။

ကိုသာဒင် ပါ ၄ နှင့် ကိုကျောက်ခိုး ပါ ၅ အမှု(၉)

တွင် “ပဋိညာဉ်စာချုပ်တစ်ခုတွင် ဝယ်သူအမည်ကို ဖော်ပြထားသော် လည်း ဥပဒေသဘောအရဆိုလျှင် ပိုင်ဆိုင်သူမှာ ငွေရှင်ဖြစ်သည်။ အမည်ဖော်ပြထားသည်မှာ ဘီနာမီ (ခ) အမည်ငှားများသာ ဖြစ်သည်ဟု ယူဆရပေမည်” ဟူသော သုံးသပ်ချက်ကို အဖျားဆွတ်၍ စီရင်ထုံး ခေါင်းစီး၌ ဖော်ပြထားခြင်းသည် ဆိုင်ရာဥပဒေကို အပြည့်အစုံဖော်ပြခြင်း မဟုတ်သဖြင့် အဓိပ္ပာယ်ကောက်ယူရာ၌ မှားယွင်းနိုင်ပေသည်။ အမှန်မှာ ထိုအမှုစီရင်ထုံး စာမျက်နှာ ၁၅၀၊ ၁၅၁ ၌ သုံးသပ်တင်ပြထားသော အောက်ပါအကြောင်း အချက်များအပေါ် အခြေခံကာ ဆုံးဖြတ်ကြောင်း တွေ့မြင်နိုင်သည်-

(၉) ၁၉၆၄ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၁၄၈။

၂၀၁၅

ဦးဝင်းနိုင်

(၎င်း၏အခွင့်ရ

ကိုယ်စားလှယ်

ဒေါ်ခင်ချိုဦး)

နှင့်

ဦးချစ်မောင် ပါ ၄

“ ငွေချေးစဉ်ကပင် ချေးငွေမှာ ကိုသာဒင်ပိုင်မဟုတ်ကြောင်း အသင်းပိုင်ငွေဖြစ်ကြောင်းကို ကိုကျောက်ဦး၊ ကိုသိန်းဟန်တို့ သိရှိကြ၏။ ကိုသာဒင်ကိုယ်တိုင်က ငွေ ၁၀၀၀၀ ကျပ် ချေးရန် မိမိ၌ ငွေမရှိကြောင်း ၎င်းတို့အား ပြောကြား၏။ ယင်းသို့ဖြစ်ရာ စပါးတင်းရေ တစ်သိန်းကျော်ကို ကိုကျောက်ဦးတို့စက်၌ ကြိတ်ရန် ပေးအပ်သူမှာ ကိုသာဒင် မဟုတ်ကြောင်း၊ အသင်းသာလျှင်ဖြစ်ကြောင်းကို ကိုကျောက်ဦးတို့ သိကြမည်ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင်လည်း အထက် ၌ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း အခင်းဖြစ်မြေကို ဝယ်ယူရာ၌ ကိုကျောက်ဦးတို့ချေးယူသော ငွေဖြင့် ဝယ်ခြင်းမဟုတ်၊ အသင်းကိုယ်တိုင်ကပင် ဝယ်ယူခြင်း ဖြစ်သည်။ စာချုပ်တွင် ဝယ်သူမှာ ကိုသာဒင်ဟု ဖော်ပြထားသည်ကားမှန်၏။ သို့ရာတွင် ကိုသာဒင်သည် မိမိကိုယ်ပိုင်အလုပ်ဖြစ်သော ကျောင်းဆရာအလုပ်ကို ဖော်ပြခြင်းမပြုဘဲ အောင်မြန်မာ သမဝါယမအသင်းဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်သာ ဖော်ပြလေသည်။ တရားဥပဒေသဘောကို နားမလည်သဖြင့် အသင်း၏အမည် ဖြင့် မဝယ်ယူဘဲ ကိုသာဒင်၏အမည်ဖြင့် ဝယ်ယူခဲ့ဟန်တူ သည်။ မည်သို့ပင်ဆိုစေ အသင်းပိုင်ငွေနှင့် ဝယ်သည်ဖြစ်ရာ ထိုမြေမှာ အသင်းပိုင်မြေဖြစ်လေသည်။ ကိုသာဒင်သည် ထိုမြေနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဗနာမီး (ခ) အမည်ဌားမျှသာ ဖြစ်သည်ဟု ယူဆရပေမည်။ **မောင်ထွန်းဖေ နှင့် ဘီ၊ ကေ၊ ဟာ(လ်)ဒါ အမှု^(၁)** ကို ကြည့်ပါ။ ထိုဥပဒေသဘော

အရသာမဟုတ်ဘဲ အကြောင်းခြင်းရာအရလည်း အခင်းဖြစ်
မြေကို အသင်းပိုင်သည်မှာ ထင်ရှား၏။ ကိုကျောက်ဒိုးတို့
တင်သွင်းသော ဦးပိုင်မှတ်ပုံစာရင်းစာအုပ် (၁-က) တွင်
အခင်းဖြစ်မြေမှာ အသင်းအမည်နှင့်ပေါ်ထွက်၏။ ကိုသာဒင်
သည် အချင်းဖြစ်မြေကိုပိုင်လျှင် ထိုဦးပိုင်မှတ်ပုံစာရင်းတွင်
၎င်းအမည်ဖြင့်သာ ထွက်တန်ရာပေသည်။ ကိုသာဒင်က
အသင်းအား ထိုမြေကို လှူဒါန်းကြောင်း သက်သေမရှိချေ။
လှူဒါန်းသည်လည်း မဟုတ်တန်ရာပေ။ ထိုမှတစ်ပါးလည်း
လယ်ယာမြေနိုင်ငံပိုင် ပြုလုပ်ရေးကိစ္စ ပေါ်ပေါက်လာသော
အခါ အခင်းဖြစ်မြေကို အောင်မြန်မာသမဝါယမအသင်းပိုင်
လယ်မြေအဖြစ် ကင်းလွတ်ခွင့်ပြုခဲ့ လေသည်။

၂၀၁၅
ဦးဝင်းနိုင်
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဒေါ်ခင်ချိုဦး)
နှင့်
ဦးချစ်မောင် ပါ ၄

အထက်ဖော်ပြပါ အကြောင်းများကြောင့် အခင်းဖြစ်
မြေသည် အောင်မြန်မာသမဝါယမ အသင်းပိုင်မြေဖြစ်
သည်ဟု ယူဆဆုံးဖြတ်ရပေမည်။”

ဖော်ပြပါသုံးသပ်ချက်အရ အသင်းက အချင်းဖြစ်မြေကို
ဝယ်ယူရာတွင် ကိုသာဒင်၏အကျိုးငှာ အဖိုးစားနားပေးချေခဲ့ရန် ရည်ရွယ်
ခဲ့ခြင်းမဟုတ်သဖြင့် ကိုသာဒင်သည် အမည်ငှားသာဖြစ်သည်ဟု ထုံးဖွဲ့ခြင်း
ဖြစ်သည်။

ငွေရှင်သည် ပိုင်ရှင်ဖြစ်သည်ဟု တရားသေကောက်ယူပါလျှင်
ယုံမှတ်အပ်နှံခြင်းအက် ဥပဒေပုဒ်မ ၈၂ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ဆန့်ကျင်မည်
ဖြစ်သည်။ ငွေရှင်က စာချုပ်၌ လွှဲပြောင်းရရှိသူဟု ဖော်ပြထားသူအား

၂၀၁၅

ဦးဝင်းနိုင်

(၎င်း၏အခွင့်ရ

ကိုယ်စားလှယ်

ဒေါ်ခင်ချိုဦး)

နှင့်

ဦးချစ်မောင် ပါ ၄

အပိုင်ဝယ်ပေးလိုသော ရည်ရွယ်ချက် ရှိ မရှိသည် အဓိကအချက်ဖြစ်သည်။ ထိုရည်ရွယ်ချက်မရှိပါက ငွေရှင်သည် ပိုင်ရှင်ဖြစ်မည်ဖြစ်သည်။

ဒေါ်အစူရာဘီ (ခ) ဒေါ်ချစ်တီးယား နှင့် ဒေါ်ဖာတူး

(ခ) ဒေါ်မြမြဝင်းအမှု^(၁၀) တွင် ဘီနာမီ (ခ) အမည်ငှားဖြင့် အရောင်းအဝယ် ပြုလုပ်သောကိစ္စများ၌ အောက်ပါအချက်များအပေါ် မူတည်၍ စဉ်းစားသင့်ကြောင်း သုံးသပ်ဆုံးဖြတ်ထားသည်-

“ (၁) အမည်ငှားစနစ်ဖြင့် အရောင်းအဝယ်ပြုလုပ်ရန် အကြောင်း ရှိ မရှိ၊

(၂) နာမည်ငှားများနှင့် တကယ်တမ်းဝယ်ယူသူတို့ ဆက်စပ်နေပုံအရ တကယ်တမ်းဝယ်ယူသူက ထိုနာမည်ငှားများကို ရွေးချယ်ရန်အကြောင်း ရှိ မရှိ၊

(၃) ပစ္စည်းပိုင်ဆိုင်မှုနှင့်စပ်လျဉ်းသည့် စာချုပ်စာတမ်းများ မည်သူ့ထံတွင်ရှိသနည်း၊

(၄) ပစ္စည်းသည် မည်သူ့လက်ဝယ်တွင်ရှိသနည်း၊

(၅) မည်သူ့ထံမှ အဖိုးငွေကို ရရှိသနည်း။”

အလားတူ ဒေါ်အေးတင် ပါ ၂ နှင့် ဦးခေးဝှက် (ခ)

ဦးစိန်တင် အမှု^(၁၁) အမှုတွင်လည်း အထက်ပါစီရင်ထုံးကို လိုက်နာလျက် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။

(၁၀) ၁၉၆၉ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၁၄၈။

(၁၁) ၁၉၉၃ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၈၁။

ယုံမှတ်အပ်နှံခြင်းဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၈၂ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ညီညွတ်ရန်အတွက် ဘီနာမီ (ခ) အမည်ငှားဖြင့် အရောင်းအဝယ်ပြုလုပ်သော ကိစ္စများ၌ အထက်ဖော်ပြပါ စဉ်းစားရမည့်အချက် (၅) ချက်အပြင် အောက်ပါအချက်ကိုပါ ထည့်သွင်းစဉ်းစားရမည်ဖြစ်သည်-

“ (၆) ငွေပေးသူက လွှဲပြောင်းရရှိသူဟု ဖော်ပြထားသူ၏ အကျိုးငှာ ငွေပေးချေရန် ရည်ရွယ်ခဲ့ခြင်း ရှိ မရှိ။”

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က တရားလိုတို့သည် လူမမည်သားသမီး (၄) ဦးအား ၎င်းတို့ပိုင်ငွေကြေးဖြင့် သားသမီးများ အမည်ခံကာ ဝယ်ယူပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီး မြေဂရန်အမည်ပေါက်ရန်အတွက် မိဘကပင် ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့ခြင်း၊ အချင်းဖြစ်မြေနှင့်အိမ်တွင် ၁၉၇၄ ခုနှစ် မှစ၍ ယနေ့တိုင် တရားလိုများသည် သားသမီးများနှင့်အတူ အစဉ်တစိုက် လက်ရှိထားနေထိုင်လာခဲ့ပြီး မြေဂရန်မှာလည်း တရားလိုများ၏လက်ဝယ် ထားရှိခြင်း စသည့် အချက်များကြောင့် ဦးချစ်မောင်တို့၏ ငွေကြေးဖြင့် သားသမီး (၄) ဦး အမည်ခံဖြင့် ဝယ်ယူကြောင်း ထင်ရှားသည်ဟု သုံးသပ်ခဲ့သည်။

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သည် **ဒေါ်အုရုရာဘီ (ခ) ဒေါ်ချစ်တီးယား နှင့် ဒေါ်ဖာတူး (ခ) ဒေါ်မြမြဝင်းအမှု^(၁၀)** တွင် ဖော်ပြထားသည့် အမည်ငှားဖြင့် အရောင်းအဝယ်ပြုလုပ်သည့် စနစ်ကို အသုံးပြုနိုင်စရာအကြောင်း ရှိ မရှိ စဉ်းစားရမည့်အချက် (၅) ချက်အနက် ပထမဆုံးသောအချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ စဉ်းစားသုံးသပ်ရန် ပျက်ကွက်ခဲ့သည်။ ထိုအချက်မှာ အမည်ငှားစနစ်ဖြင့် အရောင်း

၂၀၁၅
ဦးဝင်းနိုင်
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဒေါ်ခင်ချိုဦး)
နှင့်
ဦးချစ်မောင် ပါ ၄

၂၀၁၅
ဦးဝင်းနိုင်
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဒေါ်ခင်ချိုဦး)

နှင့်
ဦးချစ်မောင် ပါ ၄

အဝယ်ပြုလုပ်ရန်အကြောင်း ရှိ မရှိ ဖြစ်သည်။ များသောအားဖြင့် ကြွေးရှင်များကို လှည့်ဖြားရန်၊ အခွန်တိမ်းရှောင်ရန် စသည့် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် အမည်ဌာနစနစ်ကို ကျင့်သုံး လေ့ရှိကြသည်။

ယခုအမှုတွင် တရားလို ဦးချစ်မောင်တို့သည် ကြွေးမြီပေးဆပ် ရန်ရှိကြောင်း၊ အခွန်ထမ်းဆောင်ရန်ရှိကြောင်း၊ အမည်ဌာနစနစ်ကျင့်သုံး ရန်ရှိကြောင်း အထောက်အထားမတွေ့ရှိပေ။ ဦးချစ်မောင်က သားသမီး (၄) ဦး အား အမည်ခံစေသည့် အကြောင်းမရှိကြောင်းလည်း ဝန်ခံထား သည်ကို တွေ့ရှိရသည်။ ထို့ပြင် ဝင်ငွေမရှိသူ ကလေးများကို အမည်ခံ အဖြစ်ရွေးချယ်ရန်လည်း အကြောင်းမရှိချေ။

သို့ဖြစ်ရာ ဦးချစ်မောင်သည် ဝင်ငွေမရှိသူ သားသမီး (၄) ဦး လုံးကို ဝယ်ယူအဖြစ်ဖော်ပြခြင်းမှာ အမည်ခံဖော်ပြခြင်းမဟုတ်ဘဲ သားသမီးများအား ချစ်မြတ်နိုးသဖြင့် ၎င်းတို့အကျိုးခံစားခွင့်ရရှိစေရန်၊ ၎င်းတို့အပိုင်ရစေရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ဝယ်ယူပေးခြင်းဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှား ပေသည်။

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က ဦးချစ်မောင်တို့ ငွေကြေးဖြင့် သားသမီး (၄) ဦး အမည်ခံဖြင့် ဝယ်ယူကြောင်း ထင်ရှား သည်ဟု သုံးသပ်ခြင်းမှာ မှားယွင်းသည်။

အမှတ် (၁) အယူခံတရားပြိုင်၏ရှေ့နေက မိဘများဖြစ်ကြ သော တရားလို ဦးချစ်မောင်တို့က ၎င်းတို့ပိုင်ငွေဖြင့် အချင်းဖြစ်မြေကို ဝယ်ယူစဉ်က သားသမီးများကို ချစ်မြတ်နိုး၍ ၎င်းတို့၏အမည်ဖြင့် ဝယ်ယူ ထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ အဆိုပါ အမည်ဌာနစာချုပ်ကို အခြေခံ၍ ဂရန်

အမည်ပေါက်သူများလည်း အမည်ငှားသာဖြစ်ကြောင်း တင်ပြသည်။ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ တရားမအယူခံမှု အမှတ် ၃၃၃၊ စီရင်ချက်စာမျက်နှာ ၄၊ ဒုတိယစာပိုဒ်အဆုံး၌ “အမည်ငှားသူ သားသမီးများသည် မြေဂရန်တွင် အမည်ပေါက်ရုံမျှဖြင့် ပိုင်ရှင် အစစ်အမှန်ဖြစ်မလာနိုင်ပေ” ဟူ၍လည်းကောင်း၊ နောက်ဆုံးအပိုဒ်တွင် “သားသမီး (၄) ဦး ပိုင်ဆိုင်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ” ဟူ၍လည်းကောင်း အကြောင်းပြဆုံးဖြတ်ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

အောက်မြန်မာပြည် မြို့နှင့်ကျေးရွာမြေများအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၆ (က) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ ဂရန်ပေးခြင်း၊ မြေငှားစာချုပ် ချုပ်ဆိုပေးခြင်းဟူသည် ဆိုင်ရာမြေ (ဂရန်ပေးသောမြေ၊ ငှားရမ်းသောမြေ) တွင် ဂရန်ရသူ သို့မဟုတ် မြေငှားအား အကျိုးခံစားခွင့်ရရှိစေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ထိုမြေကို အမွေဆက်ခံခွင့်ရှိသည်။ ဂရန်ရသူက လွှဲပြောင်းခွင့် လည်းရှိသည်။ **ဒေါ်သိန်းမေနှင့် မိုဟာမက်အိဆွတ် ပါ ၂ အမှု^(၇)** ကို ရည်ညွှန်းသည်။ ဂရန်စာချုပ်တွင်မပါသော အခြားသူတစ်ဦး၏ အကျိုးငှာ အမည်ခံအမည်ငှားအား မြေဂရန်ထုတ်ပေးခြင်းဟူ၍ မရှိကြောင်း အထက်ပါပြဋ္ဌာန်းချက်များကို သုံးသပ်ကြည့်ပါက ပေါ်လွင်သည်။ အမည်ခံ အမည်ငှား ဂရန်ထုတ်ပေးနိုင်ရန် ရည်ရွယ်ကြောင်း အောက် မြန်မာပြည်၊ မြို့နှင့် ကျေးရွာများအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၆ (က) ၌ အရိပ်အမြွက်ပင်မတွေ့ရသဖြင့် အထက်ပါ ပြည်ထောင်စုတရား လွှတ်တော်ချုပ်၏ အကြောင်းပြဆုံးဖြတ်ချက်တို့သည် ပုဒ်မ ၁၆ (က) ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များ နှင့် မညီညွတ်ချေ။ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က တရားမအယူခံတွင် ကိုးကားသော စီရင်ထုံးတွင် ဂရန် သို့မဟုတ်

၂၀၁၅

ဦးဝင်းနိုင်

(၎င်း၏အခွင့်ရ

ကိုယ်စားလှယ်

ဒေါ်ခင်ချိုဦး)

နှင့်

ဦးချစ်မောင် ပါ ၄

၂၀၁၅
ဦးဝင်းနိုင်
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဒေါ်ခင်ချိုဦး)
နှင့်
ဦးချစ်မောင် ပါ ၄

မြေငှားစာချုပ်ကို အမည်ခံအမည်ငှားအား ထုတ်ပေးနိုင်ကြောင်း
ပြဆိုထားခြင်းမရှိသကဲ့သို့ အခြားမည်သည့် ထုံးသာကေမျှလည်း မရှိပေ။

စီရင်ထုံးအားလုံး၌ အမည်ခံအမည်ငှားစနစ်ကို အရောင်း
အဝယ်ကိစ္စများတွင်သာလျှင် အသုံးပြုကြောင်း ပြဆိုထားသည်ကို တွေ့မြင်
နိုင်သည်။ ယုံမှတ်အပ်နှံခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၈၂ နှင့် စီရင်ထုံးများတွင်
ညွှန်ပြသော လွှဲပြောင်းမှုသည် အဖိုးစားနားဖြင့် လွှဲပြောင်းခြင်းမျိုးကို ဆိုလို
သည်။ အောက်မြန်မာပြည်၊ မြို့နှင့်ကျေးရွာမြေများအက်ဥပဒေအရ
ဂရန်ထုတ်ပေးခြင်း၊ မြေငှားစာချုပ် ချုပ်ဆိုငှားရမ်းခြင်း၊ လိုင်စင်ပေးခြင်း
တို့သည် နိုင်ငံတော်က နိုင်ငံပိုင်မြေကို နိုင်ငံသားများ အသုံးပြုနိုင်ရန်
ဦးတည်လွှဲပြောင်းပေးခြင်းဖြစ်သည်။ အဖိုးစားနားရရှိရေးကို အဓိက
ရည်ရွယ်လွှဲပြောင်းခြင်းမျိုးမဟုတ်သဖြင့် ထိုလွှဲပြောင်းခြင်းမျိုးသည်
အမည်ခံ အမည်ငှားစနစ်နှင့် သက်ဆိုင်ရန် အကြောင်းမရှိ၍
ထုံးသာကေမရှိရခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

အမှတ် (၁) အယူခံတရားပြိုင်၏ရှေ့နေက မိဘက သားသမီး
များအတွက် ရည်စူးဝယ်ယူခြင်းသည် မြန်မာလေ့ထုံးတမ်းစဉ်လာနှင့်
ညီညွတ်ခြင်းမရှိသဖြင့် ကျင့်သုံးရန်မသင့်ကြောင်း **မောင်ထွန်းဖေ နှင့်
ဘီကေဟာ(လ်)ဒါ အမှု^(၁၂) နှင့် ဒေါ်မင်းမင်းဦး နှင့် ဦးဝင်းမြင့်
ပါ ၅ အမှု^(၆)** တို့တွင် တညီတညွတ်တည်း ပြဆိုနေသဖြင့် မူလရုံး၏
စီရင်ချက် နှင့် ဒီကရီ၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏
စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီတို့ကို ဆက်လက်အတည်ပြုခဲ့သည့် ပြည်ထောင်စု

တရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီသည် လုံးဝမှားယွင်းမှု မရှိကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

မောင်ထွန်းဖေ နှင့် ဘီကေဟာ(လ်)ဒါ အမှု^(၁) တွင် ထုံးဖွဲ့ သည်မှာ မြန်မာနိုင်ငံ၌ အမှန်တကယ်ဝယ်သူက အခြားသူတစ်ဦး၏ အမည်ဖြင့် ပစ္စည်းဝယ်ယူသည့်အလေ့မှာ တစ်ခါတစ်ရံသာ ဆောင်ရွက်မှု ဖြစ်သော်လည်း အများအပြားမရှိကြောင်း၊ မြန်မာမိဘများက ကလေးအား လက်ဆောင်ပေးရန်ရည်စူးပြီး ကလေးအမည်ဖြင့် ပစ္စည်းဝယ်ယူခြင်းမှာ ရှားပါးကြောင်း၊ အမည်ငှားဝယ်ယူခြင်းသည် အမှန်တကယ်လွှဲပြောင်းခြင်း ဖြစ်၍ ဥပဒေအရ အတည်ပြုနိုင်ကြောင်း၊ ယုံကြည်အပ်နှံမှုတစ်ရပ် ပေါ်ပေါက်စေကြောင်း ထုံးဖွဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ယုံကြည်အပ်နှံမှုတစ်ရပ် ပေါ်ပေါက်သည်ဆိုခြင်းမှာ ငွေပေး ချေသူသည် လွှဲပြောင်းရရှိသူ၏အကျိုးငှာ ရည်ရွယ်ခဲ့ခြင်းမရှိပါမှ လွှဲပြောင်း ရရှိသူအား ယုံမှတ်အပ်နှံရာရောက်မည်ဖြစ်သည်။ ထိုစီရင်ထုံးတွင် ဤအချက်ကို အတိအလင်းဖော်ပြသုံးသပ်ခဲ့ခြင်းမရှိသည်ကို တွေ့ရသည်။ ငွေပေးချေသူက လွှဲပြောင်းရရှိသူ၏အကျိုးအတွက် ရည်ရွယ်ပြီး အဖိုး စားနားပေးချေကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည့်ကိစ္စတွင် ယုံကြည်အပ်နှံမှုတစ်ရပ် ပေါ်ပေါက်သည့်အတွက် အမည်ငှားလွှဲပြောင်းခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဆုံးဖြတ် ပါလျှင် ထိုဆုံးဖြတ်ချက်သည် ယုံမှတ်အပ်နှံခြင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၈၂ နှင့် ဆန့်ကျင်မည်ဖြစ်ပေမည်။

အမှတ် (၂) (၃) (၄) အယူခံတရားပြိုင်တို့တင်ပြသည့် **ဒေါ်မင်းမင်းဦး နှင့် ဦးဝင်းမြင့် ပါ ၅ အမှု^(၆)** တွင် မိဘက

၂၀၁၅

ဦးဝင်းနိုင်

(၎င်း၏အခွင့်ရ

ကိုယ်စားလှယ်

ဒေါ်ခင်ချိုဦး)

နှင့်

ဦးချစ်မောင် ပါ ၄

၂၀၁၅
ဦးဝင်းနိုင်
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဒေါ်ခင်ချိုဦး)

နှင့်
ဦးချစ်မောင် ပါ ၄

သားသမီးအတွက် ရည်စူးဝယ်ယူခြင်းသည် မြန်မာလေ့ထုံးတမ်းစဉ်လာနှင့် ညီညွတ်ခြင်း ရှိ မရှိ၊ မိဘက သားသမီးအတွက် ရည်စူးဝယ်ယူခြင်းကို မြန်မာလေ့ထုံးတမ်းစဉ်လာအရ လက်ခံကျင့်သုံးရန် သင့် မသင့် နှင့်စပ်လျဉ်း၍ အောက်ပါအတိုင်း သုံးသပ်ခဲ့သည်-

“ **မောင်ထွန်းဖေ နှင့် ဘီကေဟာ(လ်)ဒါနှင့် အခြားသူများ အမှု^(၇)** တွင် မိဘများသည် သားသမီးများအတွက် ရည်စူး၍ ဝယ်ယူသည့် အလေ့အထသည် မြန်မာလေ့ထုံးတမ်းစဉ်လာနှင့် ကိုက်ညီခြင်းမရှိကြောင်း စုံညီခုံရုံးဖြင့် လမ်းညွှန် ထုံးပြုခဲ့သည်။ ယင်းစီရင်ထုံးမတိုင်ခင် မိဘက သားသမီး အတွက်ရည်စူး၍ ဝယ်ယူသည်ဆိုခြင်းကို လက်ခံခြင်းမရှိ သလို လက်ခံသည့်သာဓကများ ရှိခဲ့ဖူးသည်။

ထို့ပြင် ဦးမောင်ကလေး ပါ ၄ နှင့် ဒေါ်စိန်နု (ခ) ဒေါ်နုမေ အမှု^(၇) တွင် အထက် ဖော်ပြပါ **မောင်ထွန်းဖေ စီရင်ထုံး^(၇)** ကို ခြားနားပြကာ “တစ်ဦးတည်းသောသားအတွက် ဦးစားပေး၍ အကျိုးခံစား ခွင့်ရရှိစေရန် အချင်းဖြစ်အိမ်ကို ဝယ်ယူသူတစ်ဦးအနေဖြင့် ထည့်သွင်းထားခြင်းမှာ အခြားအမွေစားအမွေခံ သားသမီးများမရှိ သဖြင့် ၎င်းတို့အကျိုးကို ပိတ်ပင်ရာမရောက်သောကြောင့် အယူခံတရားလို၌ အကျိုးခံစားခွင့်ရှိသည်ဟု ယူဆကြောင်း” သုံးသပ်ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။

ယင်းအမှုတွင် အမွေစားအမွေခံတစ်ဦးတည်းသာရှိခြင်း အပေါ် ဝေဖန်သုံးသပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ရာ ယခုအမှုတွင် အမွေခံ

တစ်ဦးမက ရှိနေခြင်းကြောင့် ယင်းစီရင်ထုံးကို လိုက်နာရန်
လိုမည်မဟုတ်ပေ။

သို့ဖြစ်၍ တရားရုံးချုပ်က အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းကို ဖခင်က
သားအတွက် ရည်စူးဝယ်ယူခဲ့၍ ၎င်းပိုင်ပစ္စည်းဖြစ်ကြောင်း၊
အမွေဆိုင်ပစ္စည်းမဟုတ်ကြောင်း သုံးသပ်ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည်
အထက်ဖော်ပြပါ **မောင်ထွန်းဖေ နှင့် ဘီကေဟာ(လ်)ဒါ
နှင့် အခြားသူများလမ်းညွှန်စီရင်ထုံး** ^(၃) ကို လိုက်နာ
ခြင်းမရှိဘဲ ကွဲလွဲဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြောင်း မြင်သာသည်။

ဦးခင်မောင်သည် အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းများကို ဦးဝင်းမြင့်
အမည်ငှားဖြင့် ဝယ်ယူခဲ့ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည့်အပြင်
မိမိ၏ကိုယ်ပိုင်ငွေဖြင့် သားအတွက်ရည်စူး၍ ဝယ်သည်
ဆိုခြင်းသည် ဖခင် ကွယ်လွန်စဉ် ကျန်ရစ်သည့်ပစ္စည်းတွင်
ကျန်အမွေဆိုင်များအတွက် နှစ်နာဖွယ်ရာ အကြောင်းရှိ
သဖြင့် မြန်မာဓလေ့ထုံးတမ်းစဉ်လာအရ လက်ခံရန်
မသင့်ပေ။”

ထိုအမှုတွင် ဦးခင်မောင်သည် အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းများကို
ဦးဝင်းမြင့်အမည်ငှားဖြင့် ဝယ်ယူခဲ့ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည့်အပြင် အခြား
အမွေဆိုင်များကျန်ရှိနေသဖြင့် ၎င်းတို့အတွက် နှစ်နာဖွယ်ရာ အကြောင်း
ရှိသောကြောင့် ဖခင်က သား ဦးဝင်းမြင့်အတွက် ရည်စူး၍ ဝယ်ယူသည်
ဆိုခြင်းသည် မြန်မာဓလေ့ထုံးတမ်းစဉ်လာအရ လက်ခံရန်မသင့်ဟု
ဆုံးဖြတ်ခြင်းဖြစ်သည်။

ယခုအမှုတွင် မိဘများဖြစ်ကြသည့် ဦးချစ်မောင်တို့က

၂၀၁၅

ဦးဝင်းနိုင်

(၎င်း၏အခွင့်ရ

ကိုယ်စားလှယ်

ဒေါ်ခင်ချိုဦး)

နှင့်

ဦးချစ်မောင် ပါ ၄

၂၀၁၅
ဦးဝင်းနိုင်
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဒေါ်ခင်ချိုဦး)
နှင့်
ဦးချစ်မောင် ပါ ၄

သားသမီး (၄) ဦးစလုံး၊ သားသမီးအားလုံး၏ အကျိုးအတွက်
ဝယ်ယူခြင်းသည် အမည်ငှားဖြင့်ဝယ်ယူသည်ဟု မဆိုနိုင်သည့်အပြင်
အခြားအမွေဆိုင်များလည်း မကျန်ရှိသဖြင့် မည်သူ့ကိုမျှ နစ်နာရန်
အကြောင်းမရှိသောကြောင့် မိဘက သားသမီးအားလုံးအတွက် ရည်စူး
ဝယ်ယူခြင်းကို မြန်မာဓလေ့ထုံးတမ်းစဉ်လာအရ လက်ခံရန်မသင့်ဟု
ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

ဒေါ်မင်းမင်းဦးအမှု^(၆) တွင် ဖော်ပြသည့် **မောင်ထွန်းပေ
နှင့် ဘီကေဟာ(လ်)ဒါအမှု^(၁၂)** ပါ သုံးသပ်ချက်များသည်
မြန်မာဓလေ့ထုံးတမ်း ဥပဒေနှင့် ဓမ္မသတ်ကျမ်းများအပေါ် အခြေမခံဘဲ
အင်္ဂလန်နိုင်ငံဥပဒေကို ကိုးကားဆုံးဖြတ်ခြင်းဖြစ်၍ မြန်မာဓလေ့
ထုံးတမ်းစဉ်လာနှင့် ညီညွတ်ခြင်း ရှိ မရှိ သံသယဖြစ်ဖွယ်ရာရှိပေသည်။

သက်သေခံအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၅ တွင် ပိတ်ပင်ခြင်း
(Estoppel) ဆိုင်ရာပြဋ္ဌာန်းချက်ကို ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ သက်သေခံအက်
ဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၅ အရ ပိတ်ပင်မှုမြောက်ရန် အောက်ပါအချက် (၂) ရပ်နှင့်
ညီညွတ်ရန်လိုသည်-

(က) လူတစ်ဦးက အကြောင်းခြင်းရာတစ်ခုခုနှင့်စပ်လျဉ်း၍
အခြားသူတစ်ဦးအား မှန်ကန်သည်ဟု ယုံကြည်စေရန်
ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် အပြုအမူ၊ အပြောအဆိုတစ်ခုခု
ပြုခြင်း၊

(ခ) ထိုကဲ့သို့ ပြုမူပြောဆိုချက်ကို အခြားလူကယုံကြည်ပြီး
ယုံကြည်ချက်အတိုင်း ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ပြီးဖြစ်ခြင်း။

အချင်းဖြစ်ရန်မြေနှင့် အဆောက်အအုံကို ၃၀-၈-၁၉၇၄ ရက်စွဲပါ သက်သေခံအမှတ် (က) မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အရ သမီးဖြစ်သူ ဒေါ်ခင်မြင့်ရီအပါအဝင် မောင်နှမ (၄) ဦး အမည်များဖြင့် ဝယ်ယူပြီး နောက် ၎င်းတို့အမည်ဖြင့် ဂရန်အမည်ပြောင်းစေခဲ့ခြင်းက ဦးချစ်မောင် သည် ဒေါ်ခင်မြင့်ရီတို့အား အမည်ပြောင်းသည့်မြေကို ၎င်းတို့ပိုင်ကြောင်း ယုံကြည်စေရန် တမင်ခွင့်ပြုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ဦးချစ်မောင်၏ ဆောင်ရွက်ချက်အရ ဒေါ်ခင်မြင့်ရီတို့သည် အချင်းဖြစ်မြေကို ၎င်းတို့ ပိုင်သည်ဟု ယုံကြည်ပြီး ထိုဂရန်သက်တမ်းကုန်ဆုံးသောအခါ သက်သေခံ အမှတ် (ဃ) မြေငှားစာချုပ်ကို ဒေါ်ခင်မြင့်ရီတို့က လျှောက်ထားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ဒေါ်ခင်မြင့်ရီတို့ ဂရန်လျှောက်ထားသည်ကို ဦးချစ်မောင်က ကန့်ကွက်ခြင်းမရှိ၍ ၁၉၉၂ ခုနှစ်တွင် ဒေါ်ခင်မြင့်ရီတို့မောင်နှမ (၄) ဦး အမည်ဖြင့် ဂရန်ရရှိခဲ့သည်။ ဦးချစ်မောင်က ဒေါ်ခင်မြင့်ရီတို့ မြေပိုင်သည်ဟု ယုံကြည်စေသည့်အတွက် ဒေါ်ခင်မြင့်ရီတို့ကလည်း မြေပိုင်သည်ဟု ယုံကြည်ပြီး မြေဂရန်၊ မြေငှားစာချုပ်ရရှိရန် လျှောက်ထားသဖြင့် မြေဂရန်ရရှိခဲ့သည့် အခြေအနေတွင် ဒေါ်ခင်မြင့်ရီတို့သည် အချင်းဖြစ်မြေကိုမပိုင်ဟု ဦးချစ်မောင်တို့က ငြင်းခွင့် မရှိတော့ပေ။ သက်သေခံအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၅ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များက ပိတ်ပင်ထားသည်။

အချင်းဖြစ်မြေကွက်ကို ကွယ်လွန်သူ သမီး ဒေါ်ခင်မြင့်ရီ မပိုင်၊ မိမိတို့လင်မယားပိုင်သည်ဟု ဦးချစ်မောင်နှင့်ဇနီးတို့က တရားရုံးတွင် သက်သေခံအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၅ အရ ငြင်းဆိုခွင့်လုံးဝမရှိသည့် အခြေအနေ၌ တရားရုံးက အချင်းဖြစ်မြေကွက်ကို ဒေါ်ခင်မြင့်ရီ မပိုင်၊

၂၀၁၅

ဦးဝင်းနိုင်
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဒေါ်ခင်ချိုဦး)

နှင့်
ဦးချစ်မောင် ပါ ၄

၂၀၁၅
ဦးဝင်းနိုင်
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဒေါ်ခင်ချိုဦး)
နှင့်
ဦးချစ်မောင် ပါ ၄

ဦးချစ်မောင်တို့ လင်မယားပိုင်ဖြစ်သည်ဟု ဆုံးဖြတ်နိုင်ရန် အမှု၌ တရားဝင် သက်သေခံချက် (legal evidence) မရှိသဖြင့် မြွက်ဟဒီကရီချမှတ်ခြင်း ပြုနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

သက်သေခံအမှတ် (က) မှတ်ပုံတင်စာချုပ်ဖြင့် အချင်းဖြစ် မြေနှင့် မြေပေါ်ရှိ အုတ်ခုံကို ၃၀-၈-၁၉၇၄ နေ့တွင် ဝယ်ယူပြီးချိန်မှစ၍ (၁၈) နှစ် ကာလကြာသည့်တိုင် သက်သေခံအမှတ် (ဃ) အရ နှစ် (၆၀) မြေငှားဂရန် ရရှိသည်အထိ တရားလို ဦးချစ်မောင်တို့၏ သားသမီး (၄) ဦးကသာ ဂရန်စာချုပ်အရ အကျိုးခံစားခွင့်ရရှိခဲ့သည်။ တရားလို ဦးချစ်မောင်တို့အနေဖြင့် ၎င်းတို့ပိုင်ဆိုင်ခံစားခွင့်ရှိသည်ဆိုပါက ၎င်းတို့ အမည်သို့ ဂရန်အမည်ပေါက်ပြောင်းလဲရန် အခွင့်အရေးရှိပါလျက် ပြောင်းလဲဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းမရှိဘဲ သမီးဖြစ်သူ ဒေါ်ခင်မြင့်ရှိသည် ၁၅-၄-၂၀၁၀ နေ့တွင် ကွယ်လွန်ပြီးနောက် မကြာမီ ၄-၈-၂၀၁၀ နေ့တွင်မှ ဤအမှုကို စွဲဆိုလာခြင်း ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။

မူလရုံးတရားလို ဦးချစ်မောင်တို့က အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အိမ် တို့ကို ၎င်းတို့၏ငွေဖြင့် ဝယ်ယူခဲ့ခြင်း၊ ၎င်းတို့လက်ဝယ်ထားရှိ အကျိုးခံစား နေခြင်းတို့ကြောင့် တရားလိုများသည် မြေနှင့်အိမ်တို့၏ ပိုင်ရှင်ဖြစ်ကြောင်း သီးခြားသက်သာခွင့်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂ အရ မြွက်ဖော်ချက် သက်သာခွင့်ကို တောင်းဆိုခြင်းဖြစ်သည်။

သီးခြားသက်သာခွင့်အက်ဥပဒေသည် တရားမျှတမှုနှင့် စပ်လျဉ်းသည့် အခြေခံသဘောတရားများပေါ်တွင် အခြေခံထားရာ ထိုအခြေခံသဘောတရားများအရ တရားမျှတမှုသက်သာခွင့်ကို လိုလားသူသည် မိမိကိုယ်တိုင် အပြစ်ကင်းမဲ့သန့်ရှင်းမှုရှိရန်လိုသည်။

ထို့အပြင် သီးခြားသက်သာခွင့်ကို ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၄၂ အရ တရားစွဲဆိုသည့် အမှုများ၌ တရားရုံးသည် ဆင်ခြင်တုံတရားကို အသုံးပြုရန် သင့်လျော်သည်ဟု ထင်မြင်မှသာလျှင် သက်သာခွင့်ပေးသည်။ အခါခပ်သိမ်း တရားလိုကို တောင်းဆိုသည့်သက်သာခွင့်ကို ပေးရမည်ဟု ဥပဒေ ပြဋ္ဌာန်းချက်မရှိပေ။

ဤအမှုတွင် အယူခံတရားလို၏ဇနီး ဒေါ်ခင်မြင့်ရီ အပါအဝင် တရားလို ဦးချစ်မောင်တို့၏ သားသမီး (၄) ဦးက ဝယ်ယူစဉ်မှစတင်၍ အစိုးရထံမှ ဂရန်အမည်ပေါက် အကျိုးခံစားခွင့်ရရှိထားသော အချင်းဖြစ်မြေတွင် တရားလို ဦးချစ်မောင်တို့က ပိုင်ဆိုင်အကျိုးခံစားခွင့်ရှိသည်ဟု တရားရုံးက မြွက်ဖော်ချက်ဒီကရီကို ချမှတ်ပေးလိုက်မည်ဆိုပါက အောက်မြန်မာပြည်၊ မြို့နှင့်ကျေးရွာမြေများအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄၁ အရ ပိတ်ပင်ချက်ကို ချိုးဖောက်ရာ ရောက်ပေလိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍ အချင်းဖြစ်မြေနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားလို ဦးချစ်မောင်တို့ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း မြွက်ဖော်ချက်သက်သာခွင့်ကို တရားရုံးက ချမှတ်ပေးရန် သင့်မည်မဟုတ်ပေ။

သက်သေခံအမှတ် (က) မှတ်ပုံတင်အရောင်းအဝယ်စာချုပ်အရ ဝယ်ယူစဉ်ကပင် အချင်းဖြစ်မြေကွက်နှင့် အဆောက်အအုံသေးသေးလေးသာပါရှိကြောင်း၊ ၁၉၇၈ ခုနှစ်တွင် ထိုအိမ်လေးကိုဖျက်၍ (၃) ထပ်တိုက်ကို တရားလိုတို့လင်မယားပိုင်ငွေဖြင့် ပြင်ဆင်ဆောက်လုပ်ခဲ့သည်ဆိုသည်မှာ အမှုတွင် အငြင်းမပွားသည့်အချက်ဖြစ်သည်။ အချင်းဖြစ်အဆောက်အအုံမှာ တရားလို ဦးချစ်မောင်တို့ ဆောက်လုပ်ပိုင်ဆိုင်ခဲ့ကြောင်း ထင်ရှားသဖြင့် ထိုအဆောက်အအုံကို တရားလိုများ

၂၀၁၅

ဦးဝင်းနိုင်

(၎င်း၏အခွင့်ရ

ကိုယ်စားလှယ်

ဒေါ်ခင်ချိုဦး)

နှင့်

ဦးချစ်မောင် ပါ ၄

၂၀၁၅
ဦးဝင်းနိုင်
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဒေါ်ခင်ချိုဦး)
နှင့်

ဦးချစ်မောင် ပါ ၄

ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း မြွက်ဖော်ချက်သက်သာခွင့်ကိုမူ ရထိုက်သည်။
ဤအခြေအနေတွင် မူလရုံးတရားလို ဦးချစ်မောင်တို့ တောင်းဆိုသည့်
အတိုင်း မူလရုံးက တရားလိုတို့သည် အချင်းဖြစ်မြေနှင့် အဆောက်အုံ၏
ပိုင်ရှင်ဖြစ်ကြောင်း မြွက်ဟဒီကရီ ချမှတ်ခဲ့သည်ကို အယူခံတရားရုံး
အဆင့်ဆင့်တို့က အတည်ပြုခဲ့ခြင်းသည် မှန်ကန်မှုမရှိပေ။

ထို့ကြောင့် ကြားနားခဲ့သော ပြဿနာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ “မိဘက
အရွယ်မရောက်သေးသည့် သားသမီးများအမည်ဖြင့် မြေကွက်ကို ဝယ်ယူ
၍ ဂရန်အမည်ပေါက်အောင် ပြုလုပ်ပေးခဲ့သဖြင့် သားသမီး (၄) ဦး
ဂရန်အမည်ပေါက်လျက်ရှိသည့် အချင်းဖြစ်မြေကွက်ကို မိဘများက
၎င်းတို့ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း မြွက်ဟဒီကြေညာပေးစေလိုမှု စွဲဆိုခဲ့ရာ ရန်ကုန်
အနောက်ပိုင်းခရိုင်တရားရုံးက တရားလိုများစွဲဆိုသည့်အတိုင်း မြွက်ဟ
ဒီကရီချမှတ်ပေးခဲ့ပြီး ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတရား
လွှတ်တော်နှင့် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တို့က ယင်းဒီကရီကို
အတည်ပြုခဲ့ခြင်းသည် မှန်ကန်ခြင်းမရှိကြောင်း” ဖြေဆိုလိုက်သည်။

ဤတရားမအထူးအယူခံမှုကို တစ်စိတ်တစ်ဒေသခွင့်ပြု၍
မူလခရိုင်တရားရုံးနှင့် အယူခံတရားရုံးအဆင့်ဆင့်တို့၏ စီရင်ချက်နှင့်
ဒီကရီများကို ပယ်ဖျက်လိုက်သည်။ အချင်းဖြစ်မြေနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အယူခံ
တရားပြိုင် ဦးချစ်မောင်စွဲဆိုမှုကို ပလပ်လိုက်ပြီး အချင်းဖြစ်
အဆောက်အုံကိုမူ အယူခံတရားပြိုင် ဦးချစ်မောင်ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း
မြွက်ဟဒီကရီကို ချမှတ်ပေးလိုက်သည်။

အယူခံတရားလိုသည် တစ်စိတ်တစ်ဒေသသာ အနိုင်ရရှိ၍
စရိတ်ခွင့်မပြု။

တရားမအထွေထွေလျှောက်ထားမှု

+ ၂၀၁၅ ခုနှစ်
ဒီဇင်ဘာလ ၇ ရက်

ပြည်ထောင်စုတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော
ဦးစိုးညွန့် နှင့် ဦးအောင်ဇော်သိန်းတို့ရှေ့တွင်

ဒေါ်ဝင်းဝင်းခိုင် (ပိုင်ရှင်)
(၎င်း၏အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ် ဦးကျော်ဇေယျာ)
Gallant Ocean အအေးခန်းစက်ရုံ

နှင့်

ခုံသမာဓိကောင်စီ ပါ ၃*

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ စာချွန်တော်အမိန့်
ထုတ်ဆင့်နိုင်ခွင့်အာဏာ၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအခန်း
(၈) ပါ အခွင့်အရေးတစ်ရပ်ရပ်အတွက်သာ စာချွန်တော်
အမိန့် ထုတ်ဆင့်နိုင်သည်ဟု ကန့်သတ်ထားမှုမရှိခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ
အခြေခံဥပဒေ အခန်း (၈)၊ အပိုဒ် ၃၇၃ နှင့် ၃၇၈ တို့တွင် ဤအခန်း
ကပေးအပ်ထားသော အခွင့်အရေးတစ်ရပ်ရပ်ကို ရယူလိုပါလျှင်
သတ်မှတ်ချက်များနှင့်အညီ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့

* ၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေလျှောက်ထားမှုအမှတ်-၅၀။

၂၀၁၅
ဒေါ်ဝင်းဝင်းခိုင်
(ပိုင်ရှင်)
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဦးကျော်ဇေယျ)
Gallant Ocean
အအေးခန်းစက်ရုံ
နှင့်
ခုံသမာဓိကောင်စီ
ပါ ၃

လျှောက်ထားနိုင်ပြီး ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က ထိုသို့
လျှောက်ထားလာသည့် ကိစ္စရပ်များအပေါ် စာချွန်တော်အမိန့်
တစ်ရပ်ရပ်ကို ထုတ်ဆင့်ပေးခွင့်အာဏာရှိကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

ယင်းပုဒ်မများပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များမှာ ထိုအခန်းက ပေးအပ်
ထားသည့် အခွင့်အရေးတစ်ရပ်ရပ်ကို ရယူလိုလျှင် စာချွန်တော်အမိန့်
လျှောက်ထားနိုင်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်းဖြစ်သည်။ ဤသို့ ပြဋ္ဌာန်း
ထားခြင်းကြောင့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအခန်း (၈) ပါ အခွင့်အရေး
တစ်ရပ်ရပ်ကို ရယူရန်အတွက်သာ စာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ဆင့်နိုင်
သည်ဟု ကျဉ်းမြောင်းစွာ အဓိပ္ပာယ်ကောက်ယူရန်မဟုတ်ပေ။

ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအခန်း (၆)၊ ပုဒ်မ ၂၉၆ တွင်
ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သည် စာချွန်တော်အမိန့် (၅) မျိုးကို
ထုတ်ပိုင်ခွင့်အာဏာရှိကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ ထိုသို့ ပြဋ္ဌာန်းရာ၌
အခန်း (၈) ပါ အခွင့်အရေးတစ်ရပ်ရပ်အတွက်သာ စာချွန်တော်အမိန့်
ထုတ်ဆင့်နိုင်သည်ဟု ကန့်သတ်ထားခြင်းမရှိပေ။

လျှောက်ထားသူအတွက် - ဦးသူရနိုင်၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ
အမှတ် (၁) (၂) လျှောက်ထား - ဒေါ်လဲ့လဲ့ဝင်း၊ ညွှန်ကြားရေးမှူး
ခံရသူများအတွက် ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး
အမှတ် (၃) လျှောက်ထားခံရသူ - ကိုယ်တိုင်
အတွက်

ဒေါ်ဝင်းဝင်းခိုင် Gallant Ocean အအေးခန်းစက်ရုံပိုင်ရှင်
က ၎င်း၏အခွင့်ရကိုယ်စားလှယ် ဦးကျော်ဇေယျမှတစ်ဆင့် ခုံသမာဓိ

ကောင်စီပါ ၃ ဦးအပေါ် ခုံသမာဓိကောင်စီနှင့် ခုံသမာဓိအဖွဲ့တို့၏ ဆုံးဖြတ်ချက်များအား ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၁၆(က)(၅)အရ အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ဆင့်ပယ်ဖျက်ပေးရန် လျှောက်ထားလာခြင်းဖြစ်သည်။

ခုံသမာဓိအဖွဲ့၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးက ရန်ကုန်တိုင်း ဒေသကြီး၊ လှိုင်သာယာမြို့နယ်၊ မင်းကြီးမဟာမင်းခေါင်လမ်းရှိ Gallant Ocean အအေးခန်းစက်ရုံပိုင်ရှင်နှင့် အလုပ်သမား ဒေါ်လှလှတို့ ဖြစ်ပွားသော အငြင်းပွားမှုတွင် ဒေါ်လှလှအား အလုပ်ပြန်လည်ခန့်အပ်ရန်နှင့် အလုပ်ထုတ်သည့်နေ့ (၅-၁-၂၀၁၅) မှစ၍ အလုပ်ပြန်လည်ခန့်အပ်သည့် နေ့အထိ နောက်ဆုံးထုတ်လစာ (OT မပါ) နှုန်းဖြင့် တွက်ချက်၍ ကြားကာလနစ်နာကြေးပေးရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ အဆိုပါဆုံးဖြတ်ချက်ကို ခုံသမာဓိကောင်စီက အတည်ပြုခဲ့သည်။

ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး၊ ညွှန်ကြားရေးမှူးက ခုံသမာဓိကောင်စီ၏ အဖွဲ့ဝင်အဖြစ်ပါဝင်သူ ဦးဌေးသည် အလုပ်သမားအရေးဆောင်ရွက်နေသူဖြစ်ပြီး အခြေခံအလုပ်သမားအဖွဲ့အစည်း တည်ထောင်ရာတွင် ပါဝင်သူတစ်ဦးဖြစ်သည်ဟုဖော်ပြထားသော်လည်း ယင်းအချက်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ သက်သေအထောက်အထား တစ်စုံတစ်ရာတင်ပြထားခြင်း မရှိကြောင်း၊ ဦးဌေးသည် ခုံသမာဓိကောင်စီအဖွဲ့စည်းမီ (၁၂) လအတွင်း အဆိုပါ အလုပ်သမားအဖွဲ့အစည်းတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သူ မဟုတ်ကြောင်းနှင့် အလုပ်သမားအဖွဲ့အစည်း ဖွဲ့စည်းတည်ထောင်ရာတွင် ပါဝင်သူမဟုတ်ကြောင်း၊ ခုံသမာဓိကောင်စီကို အလုပ်သမားရေးရာ

၂၀၁၅

ဒေါ်ဝင်းဝင်းခိုင်

(ပိုင်ရှင်)

(၎င်း၏အခွင့်ရ

ကိုယ်စားလှယ်

ဦးကျော်ဇေယျ)

Gallant Ocean

အအေးခန်းစက်ရုံ

နှင့်

ခုံသမာဓိကောင်စီ

ပါ ၃

၂၀၁၅
ဒေါ်ဝင်းဝင်းခိုင်
(ပိုင်ရှင်)
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဦးကျော်ဇေယျ)
Gallant Ocean
အအေးခန်းစက်ရုံ
နှင့်
ခုံသမာဓိကောင်စီ
ပါ ၃

အငြင်းပွားမှုဖြေရှင်းရေး ဥပဒေပုဒ်မ ၁၉၊ နည်းဥပဒေ ၂၂ နှင့်အညီ ဖွဲ့စည်းထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ဒေါ်လှလှသည် အလုပ်သမားညွှန်ကြားရေး ဦးစီးဌာန၏ တရားဝင်ဖိတ်ကြားချက်အရ ခွင့်တိုင်ကြားပြီး တရားဝင် သင်တန်းတက်ရောက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူသည် အလုပ်သမားနှင့် အလုပ်ခန့်ထားမှုဆိုင်ရာ သဘောတူစာချုပ် ချုပ်ဆို ပေးရန်ပျက်ကွက်ခဲ့ကြောင်း၊ ဒေါ်လှလှကျူးလွန်သည်ဆိုသော ပြစ်မှုများ နှင့်စပ်လျဉ်း၍ စက်ရုံက ဒေါ်လှလှအား သတိပေးခဲ့ခြင်းမရှိဘဲ အလုပ်မှ ထုတ်ပယ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ခုံသမာဓိကောင်စီ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်သည် အလုပ်သမားရေးရာအငြင်းပွားမှုဖြေရှင်းရေးနည်းဥပဒေ ၂၃၊ ၂၅ တို့နှင့်အညီ ချမှတ်ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သောကြောင့် လျှောက်ထားသူ၏ အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ဆင့်ပေးပါရန် လျှောက်ထားချက်အား ပယ်သည့်အမိန့် ချမှတ်သင့်ပါကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

အမှတ် (၃) လျှောက်ထားခံရသူ ဒေါ်လှလှက Gallant Ocean အအေးခန်းစက်ရုံ၊ အခြေခံအလုပ်သမားအဖွဲ့အစည်းသည် ၁၇-၇-၂၀၁၂ နေ့တွင် သက်တမ်းနှစ်နှစ်ပြည့်ခဲ့ပြီးဖြစ်၍ အလုပ် အမှုဆောင်အဖွဲ့ဝင် (အသစ်) ကို ၃၁-၁၂-၂၀၁၄ ရက်နေ့တွင် ပထမ အကြိမ် သင်းလုံးကျွတ်အစည်းအဝေးဆုံးဖြတ်ချက်ဖြင့် ရွေးချယ်တင် မြှောက်ခဲ့ခြင်းအား မြို့နယ်မှတ်ပုံတင်အရာရှိထံသို့ ၃၁-၁၂-၂၀၁၄ ရက်နေ့တွင် အကြောင်းကြားခဲ့ပြီး ၁-၁-၂၀၁၅ ရက်နေ့တွင် တရားဝင် စာတင်ခဲ့ကြောင်း၊ Gallant Ocean အအေးခန်းစက်ရုံပိုင်ရှင်သည် အခြေခံအလုပ်သမား အဖွဲ့အစည်းဝင်များကို အကြိမ်ကြိမ် အလုပ်မှ ထုတ်ပယ်ခဲ့သည်မှာ (၄) ကြိမ်တိတိရှိကြောင်း၊ အလုပ်ခန့်ထားမှုဆိုင်ရာ

သဘောတူစာချုပ်ကို ယနေ့တိုင် မချုပ်ဆိုရသေးကြောင်း၊ ဒေါ်လှလှသည် အလုပ်သမားအခွင့်အရေး နစ်နာဆုံးရှုံးခဲ့သည်သာမက ၂၀၀၈ခုနှစ်၊ ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေပါ နိုင်ငံသားများ၏ အခွင့်အရေးများလည်း နစ်နာဆုံးရှုံး ခဲ့ကြောင်း၊ ခုံသမာဓိကောင်စီ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်သည် လျှောက်ထားသူအား ၂၀၀၈ခုနှစ်၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအခန်း (၈) ၌ ပေးအပ်ထားသော ပုဒ်မ ၃၄၇ ပြဌာန်းချက်ပါ နိုင်ငံသားများ၏ အခွင့်အရေးများ နစ်နာဆုံးရှုံးမှုမရှိပါသဖြင့် ပြည်ထောင်စုတရား လွှတ်တော်ချုပ်မှ အမှုခေါ်စာချွန်တော်ထုတ်ဆင့်ရန်မသင့်ကြောင်း ရေးသားလျှောက်လဲချက်ကို တင်သွင်းသည်။

လျှောက်ထားသူ၏ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေက ခုံသမာဓိ ကောင်စီဝင် ဦးဌေးသည် အလုပ်သမားအရေးဆောင်ရွက်နေသူဖြစ်ပြီး Gallant Ocean အအေးခန်းစက်ရုံ အခြေခံအလုပ်သမားအဖွဲ့စည်းအား ဖွဲ့စည်းတည်ထောင်ရာတွင် ပါဝင်သူတစ်ဦးဖြစ်သည့်အပြင် လူထုပုံရိပ် ပြည်တွင်းသတင်းစာတွင်လည်း အလုပ်သမားအရေးအတွက် ဆောင်ရွက် နေသူအဖြစ် အတိအလင်းဖော်ပြထားသဖြင့် အလုပ်သမားရေးရာ အငြင်းပွားမှုဖြေရှင်းရေးနည်းဥပဒေပုဒ်မ ၂၁ (ဂ) နှင့် ညီညွတ်ခြင်းမရှိ ကြောင်း၊ သင်တန်းတက်ရောက်ရန် အခြေခံအလုပ်သမားအဖွဲ့အစည်း ဥက္ကဋ္ဌ ဒေါ်မာမာခင်အား On Duty ပေးရန် ပေါ်ပေါက်နေပါသော်လည်း ထည့်သွင်းသုံးသပ်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ ဒေါ်လှလှသည် ၂၃-၁၂-၂၀၁၄ ရက်နေ့တွင် အလုပ်သမားများအား အလုပ်မဆင်းရန်နှင့် ဗန်းမတိုက်နိုင် ကြောင်း စည်းရုံးလှုံ့ဆော်ခဲ့သည့်မှတ်တမ်း၊ ၂၇-၁၁-၂၀၁၄ ရက်နေ့တွင် ဒေါ်လှလှမှ အလုပ်သမားအဖွဲ့ဝင်များနှင့် Meeting လုပ်နေကြောင်း၊

၂၀၁၅
ဒေါ်ဝင်းဝင်းခိုင်
(ပိုင်ရှင်)
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဦးကျော်ဇေယျ)
Gallant Ocean
အအေးခန်းစက်ရုံ
နှင့်
ခုံသမာဓိကောင်စီ
ပါ ၃

၂၀၁၅
ဒေါ်ဝင်းဝင်းခိုင်
(ပိုင်ရှင်)
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဦးကျော်ဇေယျ)
Gallant Ocean
အအေးခန်းစက်ရုံ
နှင့်
ခုံသမာဓိကောင်စီ
ပါ ၃

အလုပ်မဆင်းကြောင်းမှတ်တမ်းနှင့် ၂-၁၀-၂၀၁၄ ရက်နေ့တွင် ဒေါ်လှလှ
နှင့် လုံခြုံရေးဂိတ်တို့ စက်ရုံအတွင်း မယူရမည့်ပစ္စည်းများအား ယူဆောင်
သွားသောကြောင့် လုံခြုံရေးအဖွဲ့မှတားမြစ်ခဲ့ရာတွင် ဒေါ်လှလှနှင့်
အချင်းများခဲ့ရသည့် မှတ်တမ်းမှတ်ရာများအရ တားဆီးခြင်း၊ ဆန္ဒပြရန်
အားပေးအားမြှောက်ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ခြင်းတို့ကြောင့် ၃၀-၁၂-၂၀၁၄
ရက်နေ့တွင် အသိပေးနို့တစ်စာထုတ်ပြန်ခဲ့ပြီးနောက် လိုက်နာ
ဆောင်ရွက်ခြင်းမရှိဘဲ ဆက်လက်လုပ်ဆောင်နေသဖြင့် ၅-၁-၂၀၁၅
ရက်နေ့တွင် အလုပ်မှထုတ်ပယ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ဒေါ်လှလှ၏
ပြန်ကြားလွှာနှင့် ကျမ်းကျိန်ပြန်ကြားလွှာတို့တွင် ပြည်ထောင်စု
တရားလွှတ်တော်ချုပ်က ကနဦးအမိန့်ချမှတ်ခြင်းသည် တရားစီရင်ရေး
တိမ်းစောင်းရာကျရောက်စေကြောင်းတင်ပြထားခြင်းသည် တရားရုံးတစ်ရုံး
က ချမှတ်ထားသော အမိန့်တစ်စုံတစ်ရာအပေါ် မထိမဲ့မြင်ပြု တင်ပြနေ
ခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း၊ ဒေါ်လှလှသည် Gallant Ocean အအေးခန်းစက်ရုံ၊
အခြေခံအလုပ်သမားအဖွဲ့အစည်း၏ သဘောတူညီချက်မရှိ၊ လှိုင်သာယာ
မြို့နယ်မှတ်ပုံတင်အရာရှိမှလည်း ခန့်အပ်သဘောတူညီခြင်းမရှိပါဘဲ မိမိ
သဘောနှင့် အခြေခံအလုပ်သမားအဖွဲ့အစည်း၏ ဥက္ကဋ္ဌဟုဆိုကာ စည်းရုံး
လှုံ့ဆော်သိမ်းသွင်း၍ အလုပ်ခွင်အေးချမ်းသာယာရေးကို နှောင့်ယှက်
ဟန့်တားနေသည့်အပြင် အခြားသော အခြေခံအလုပ်သမားအဖွဲ့အစည်း
၏ အဖွဲ့ဝင်ဟောင်းများနှင့်လည်း သဟဇာတမဖြစ် အေးချမ်းသာယာစွာ
လုပ်ဆောင်နိုင်မှုကို ဟန့်တားဆောင်ရွက်လျက်ရှိသဖြင့် အသိပေး
အကြောင်းကြားစာပေးအပ်ပြီးနောက် ထပ်မံကျူးလွန်ခဲ့သည့်အတွက်
လျှောက်ထားသူစက်ရုံမှ အလုပ်ထုတ်ပယ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ခုံသမာဓိ

ကောင်စီ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်သည် အမှုတွဲပေါ်ပေါက်ချက်များနှင့် လုံးဝကွဲပြားနေသဖြင့် အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့်ဖြင့် ပယ်ဖျက်ပေးရန် ဖြစ်ကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

Gallant Ocean အအေးခန်းစက်ရုံတွင် အမှတ် (၃) လျှောက်ထားခံရသူ ဒေါ်လှလှသည် အလုပ်သမားတစ်ဦးဖြစ်သည်။ ဒေါ်လှလှအား ၂၃-၁၂-၂၀၁၄ ရက်နေ့တွင် အလုပ်သမားများ အလုပ်ဝင်ရောက်မှုကို တားဆီးခြင်း၊ ၃၀-၁၂-၂၀၁၄ ရက်နေ့တွင် ခွင့်မဲ့ ပျက်ကွက်ခြင်း၊ အလုပ်သမားအဖွဲ့စည်းဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင် ရခြင်းမရှိသေးဘဲ အနည်းဆုံးအခကြေးငွေ သတ်မှတ်နိုင်ရေးအတွက် စာရင်းကောက်ယူရေးဆိုင်ရာသင်တန်းသို့ တက်ရောက်ခြင်းတို့ကြောင့် အလုပ်မှထုတ်ခဲ့သည်။

အဆိုပါအလုပ်ရှင်အလုပ်သမားအငြင်းပွားမှုကို လှိုင်သာယာ မြို့နယ် ညှိနှိုင်းဖျန်ဖြေရေးအဖွဲ့မှ လွှဲအပ်သဖြင့် ခုံသမာဓိအဖွဲ့က ကြားနာ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ခုံသမာဓိအဖွဲ့က အလုပ်သမား ဒေါ်လှလှအနေဖြင့် စည်းကမ်းအကြိမ်ကြိမ်ချိုးဖောက်ကြောင်း၊ အလုပ်ခွင်တည်ငြိမ်အေးချမ်းမှု ပျက်ပြားအောင်ဆောင်ရွက်ကြောင်း၊ အလုပ်သမားများ အလုပ်ဝင်ရောက် ရန် တားဆီးပိတ်ပင်ကြောင်း၊ အထောက်အထားများကို အလုပ်ရှင်မှ ခိုင်လုံသော အထောက်အထားတင်ပြနိုင်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ သင်တန်း တက်ရောက်ခြင်းမှာ အလုပ်သမားညွှန်ကြားရေးဦးစီးဌာန၊ လှိုင်သာယာ မြို့နယ်ရုံးမှ ဖိတ်စာအရ တက်ရောက်ခြင်းဖြစ်၍ အလုပ်ပျက်ကွက်ခြင်း

၂၀၁၅
ဒေါ်ဝင်းဝင်းခိုင်
(ပိုင်ရှင်)
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဦးကျော်ဇေယျ)
Gallant Ocean
အအေးခန်းစက်ရုံ
နှင့်
ခုံသမာဓိကောင်စီ
ပါ ၃

၂၀၁၅
ဒေါ်ဝင်းဝင်းခိုင်
(ပိုင်ရှင်)
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဦးကျော်ဇေယျ)
Gallant Ocean
အအေးခန်းစက်ရုံ
နှင့်
ခုံသမာဓိကောင်စီ
ပါ ၃

မဟုတ်ကြောင်း၊ ဒေါ်လှလှအား အလုပ်ထုတ်ခြင်းမှာ ခိုင်လုံသော အထောက်အထားမရှိကြောင်းသုံးသပ်၍ ဒေါ်လှလှအား အလုပ်ခန့်ထား ရန်နှင့် ကြားကာလနစ်နာကြေးပေးရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။

ခုံသမာဓိကောင်စီက ခုံသမာဓိအဖွဲ့၏ သုံးသပ်ချက်များ အပြင် အလုပ်ရှင်ဘက်မှ အလုပ်ရှင်၊ အလုပ်သမားသဘောတူစာချုပ်ကို ပီပြင်အောင် အကောင်အထည်ဖော်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ အလုပ်ရှင် စက်ရုံ စီမံခန့်ခွဲရေးအနေဖြင့် ပီပြင်ကောင်းမွန်သောလုပ်ငန်းစနစ်၊ အလုပ်ရှင်၊ အလုပ်သမားဆက်ဆံရေးထူထောင်ရန်လိုအပ်နေကြောင်း၊ အလုပ်သမား များ၏ အခွင့်အရေးကို ထူထောင်ရန် လိုအပ်နေကြောင်းတို့ကိုပါ ထည့်သွင်း သုံးသပ်၍ ခုံသမာဓိအဖွဲ့၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို အတည်ပြုခဲ့သည်။

လျှောက်ထားသူက ခုံသမာဓိကောင်စီဝင် ဦးဌေးသည် အလုပ်သမားအရေးဆောင်ရွက်နေသူဖြစ်ပြီး အခြေခံအလုပ်သမား အဖွဲ့ အစည်းအား ဖွဲ့စည်းတည်ထောင်ရာတွင် ပါဝင်သူဖြစ်၍ အလုပ်သမား ရေးရာ အငြင်းပွားမှုဖြေရှင်းရေးနည်းဥပဒေ ၂၁ နှင့် ညီညွတ်မှုမရှိကြောင်း တင်ပြသော်လည်း ၎င်းသည် မည်သည့် အခြေခံ အလုပ်သမား အဖွဲ့ အစည်းတည်ထောင်ရာတွင် ပါဝင်ကြောင်းနှင့် မည်သည့်အလုပ်သမား အရေးများကို မည်သည့်နေ့မှ မည်သည့်နေ့အထိ ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခဲ့ ကြောင်း အထောက်အထားတစ်စုံတစ်ရာ ပူးတွဲတင်ပြထားခြင်းမရှိချေ။

ထို့ကြောင့် ခုံသမာဓိကောင်စီတွင် အဖွဲ့ဝင် ဦးဌေးအား ပါဝင် ဖွဲ့စည်းခြင်းကြောင့် အလုပ်သမားရေးရာအငြင်းပွားမှု ဖြေရှင်းရေးနည်း ဥပဒေများ ၂၁ (ဂ) နှင့်ညီညွတ်ခြင်းမရှိဟု မဆိုနိုင်ပေ။

၎င်းအပြင် အလုပ်သမားရေးရာ အငြင်းပွားမှုဖြေရှင်းရေး နည်းဥပဒေများ ၃၄ တွင် ကြားနာစစ်ဆေးနေသည့် အငြင်းပွားမှုများသည် ခုံသမာဓိအဖွဲ့ဝင် သို့မဟုတ် ခုံအဖွဲ့၏ အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးဦး ရာထူးလစ်လပ် သည့် အကြောင်းကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ ခုံသမာဓိအဖွဲ့ဝင် သို့မဟုတ် ခုံအဖွဲ့၏ အဖွဲ့ဝင်ခန့်ထားရာတွင် ချို့ယွင်းချက်တစ်ခုခုရှိသည့် အကြောင်း ကြောင့်သော်လည်းကောင်း ပျက်ပြယ်ခြင်းမရှိစေရဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ သို့ဖြစ်၍ ခုံသမာဓိကောင်စီ (ခုံအဖွဲ့) ၏ အဖွဲ့ဝင်အဖြစ် ဦးဌေးအား ခန့်ထားခြင်းတွင် ချို့ယွင်းချက်တစ်ခုခုရှိသည့် အကြောင်းကြောင့် ပျက်ပြယ် ခြင်းရှိမည်မဟုတ်ချေ။

၂၀၁၅
ဒေါ်ဝင်းဝင်းခိုင်
(ပိုင်ရှင်)
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဦးကျော်ဇေယျ)
Gallant Ocean
အအေးခန်းစက်ရုံ
နှင့်
ခုံသမာဓိကောင်စီ
ပါ ၃

လျှောက်ထားသူ၏စက်ရုံတွင် အလုပ်ရှင်နှင့် အလုပ်သမား ဒေါ်လှလှတို့သည် အလုပ်ခန့်ထားမှု သဘောတူစာချုပ်ချုပ်ဆိုထားခြင်း မရှိချေ။ အလုပ်သမားဝန်ကြီးဌာနက စံနမူနာအဖြစ် လက်ခံထားသည့် အလုပ်ခန့်ထားမှုဆိုင်ရာ သဘောတူစာချုပ်ပါ စည်းကမ်းချက်များတွင် အလုပ်မှရပ်စဲခြင်း၊ ထုတ်ပယ်ခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ သတ်မှတ်ထားသော စည်းကမ်းချက်များကို ဖောက်ဖျက်ကျူးလွန်သည့် အလုပ်သမားများအား သာမန်ပြစ်မှုများအတွက် ပထမအကြိမ် နှုတ်ဖြင့် သတိပေးခြင်း၊ ဒုတိယ အကြိမ်စာဖြင့်သတိပေးခြင်း၊ တတိယအကြိမ် ဝန်ခံကတိ လက်မှတ်ရေးထိုး စေခြင်း စသည့် သတိပေးခြင်း ၃ ကြိမ် ပြုလုပ်ပြီးနောက် ထပ်မံကျူးလွန်လျှင် ဖြစ်စေ၊ ကြီးလေးသောပြစ်မှု တစ်ကြိမ်ကျူးလွန်ခဲ့ လျှင်ဖြစ်စေ အလုပ်ရှင်က ယင်းအလုပ်သမားများအား အလုပ်ထုတ် နှိမ်နင်းပေးရန်မလိုဘဲ အလုပ်မှထုတ်ပယ်နိုင်သည်။

၂၀၁၅
ဒေါ်ဝင်းဝင်းခိုင်
(ပိုင်ရှင်)
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဦးကျော်ဇေယျ)
Gallant Ocean
အအေးခန်းစက်ရုံ
နှင့်
ခုံသမာဓိကောင်စီ

ပါ ၃

အလုပ်သမားဒေါ်လှလှသည် ၂၃-၁၂-၂၀၁၄ ရက်နေ့တွင် အလုပ်သမားများ အလုပ်ဝင်ရောက် မှုကိုတားဆီးခြင်း၊ ၃၀-၁၂-၂၀၁၄ ရက်နေ့တွင်ခွင့်မဲ့ပျက်ကွက်ခြင်း၊ အခြေခံအလုပ်သမားအဖွဲ့အစည်းဥက္ကဋ္ဌ အဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ရခြင်းမရှိသေးဘဲ သင်တန်းသွားရောက်ခဲ့ခြင်း တို့နှင့်စပ်လျဉ်းသည့် ပြစ်မှုများအတွက် အလုပ်ရှင်မှ ပထမအကြိမ် သတိ ပေးခြင်း၊ ဒုတိယအကြိမ် စာဖြင့်သတိပေးခြင်း၊ တတိယအကြိမ် ဝန်ခံ လက်မှတ်ရေးထိုးစေခဲ့ခြင်း စသည်ဖြင့် သတိပေးခြင်း (၃) ကြိမ်ကို ဒေါ်လှလှ အပေါ်၌ ပြုလုပ်ခဲ့ကြောင်းမတွေ့ရှိရချေ။

အဆိုပါအချက်များကို အလုပ်သမား ဒေါ်လှလှက ကျူးလွန်ခဲ့ ကြောင်း အလုပ်ရှင်က ခုံသမာဓိအဖွဲ့ရှေ့တွင် တင်ပြခဲ့ခြင်း မရှိကြောင်း၊ စက်ရုံတွင် အလုပ်သမား ၃၀ ကျော်လျှင် အဖွဲ့အစည်း ဖွဲ့စည်းခြင်းကို အသိအမှတ်ပြုရမည်ဖြစ်ပြီး အလုပ်သမားအဖွဲ့အစည်းကို တစ်ဖွဲ့ထက်ပို၍ ဖွဲ့စည်းခွင့်ရှိကြောင်း၊ ဒေါ်လှလှ ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် တာဝန်ယူ ဖွဲ့စည်းသည့် အလုပ်သမားအဖွဲ့အစည်းကို အသိအမှတ်ပြုရမည်ဖြစ်ပြီး ဒေါ်လှလှက ၁-၁-၂၀၁၅ ရက်နေ့တွင် မှတ်ပုံတင်အရာရှိထံ တင်ပြထားပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ ဒေါ်လှလှသည် သင်တန်းတက်ရောက်ရန် ဦးထင်အောင်ထံ အကြောင်းကြားခဲ့ကြောင်း ခုံသမာဓိအဖွဲ့၏ ပြန်ကြား အစီရင်ခံစာနှင့် ပူးတွဲတင်ပြထားသော စာရွက်စာတမ်း အထောက် အထားများတွင် တင်ပြထားသည်ကို တွေ့ရှိရသည်။ လျှောက်ထားသူ၏ လျှောက်ထားလွှာတွင်မူ ဒေါ်လှလှ ဖောက်ဖျက်ကျူးလွန်ခဲ့သည့် ပြစ်မှု များနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အထောက်အထား ပူးတွဲတင်ပြထားခြင်းမရှိချေ။

ထို့အပြင် လှိုင်သာယာမြို့နယ် ညှိနှိုင်းဖြန့်ဖြေရေးအဖွဲ့ အမှုအမှတ် ၁၀၃ / ၂၀၁၄ တွင် ၂၁-၇-၂၀၁၄ ရက်နေ့၌ အလုပ်ရှင်နှင့် အလုပ်သမား ဒေါ်လှလှ ပါဝင်သော အလုပ်သမား ၁၄ ဦးတို့ သဘောတူ လက်မှတ်ရေးထိုးထားသည့် နှစ်ဖက်သဘောတူစာချုပ်အပိုဒ် (စ) တွင် စက်ရုံရှိ အလုပ်သမားများအပေါ် အပြစ်မရှိဘဲ၊ ခိုင်လုံသော အကြောင်းပြချက်မရှိဘဲ အလုပ်ထုတ်ပယ်ခြင်းမပြုရန် ဖော်ပြပါရှိသည်။

အလုပ်သမားရေးရာ အငြင်းပွားမှုဖြေရှင်းရေးနည်းဥပဒေ များ ၂၅ အရ ခုံသမာဓိအဖွဲ့ သို့မဟုတ် ခုံအဖွဲ့သည် (က) အလုပ်ရှင်မှ အလုပ်သမား၏ မူလရာထူး သို့မဟုတ် အခြားသင့်လျော်သော ရာထူး တစ်ခုခုကို ပြန်လည်ခန့်အပ်စေရန်၊ (ခ) အလုပ်ပြန်လည်ခန့်အပ်စေရန် ဆုံးဖြတ်သည့်ကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ သင့်လျော်သော ကြားကာလအတွက် နစ်နာကြေးပေးစေရန် ဆုံးဖြတ်နိုင်သည်။

ထို့ကြောင့် ခုံသမာဓိအဖွဲ့က အလုပ်သမား ဒေါ်လှလှအား အလုပ်ထုတ်ခြင်းမှာ အလုပ်ထုတ်နိုင်သော ခိုင်လုံသော အထောက်အထား မရှိ၍ ၎င်းအား အလုပ်ပြန်လည်ခန့်အပ်ရန်နှင့် အလုပ်ထုတ်သည့် ၅-၁-၂၀၁၅ နေ့မှ အလုပ်ပြန်လည်ခန့်အပ်သည့်နေ့အထိ နောက်ဆုံး ထုတ်လစာ (OT မပါ) နှုန်းဖြင့်တွက်ချက်၍ ကြားကာလနစ်နာကြေး ပေးသင့်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းနှင့် အဆိုပါ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို အတည် ပြုခဲ့သည့် ခုံသမာဓိကောင်စီ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်တို့သည် ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်မျှတခြင်းမရှိဟု ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ချေ။

သို့ပါ၍ ခုံသမာဓိအဖွဲ့နှင့် ခုံသမာဓိကောင်စီတို့၏

၂၀၁၅

ဒေါ်ဝင်းဝင်းခိုင်
(ပိုင်ရှင်)
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဦးကျော်ဇေယျ)
Gallant Ocean
အအေးခန်းစက်ရုံ
နှင့်
ခုံသမာဓိကောင်စီ
ပါ ၃

၂၀၁၅
ဒေါ်ဝင်းဝင်းခိုင်
(ပိုင်ရှင်)
(၎င်း၏အခွင့်ရ
ကိုယ်စားလှယ်
ဦးကျော်ဇေယျ)
Gallant Ocean
အအေးခန်းစက်ရုံ
နှင့်
ခုံသမာဓိကောင်စီ
ပါ ၃

ဆုံးဖြတ်ချက်များအပေါ် အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ဆင့်ပယ်ဖျက်
ပေးရန် လိုအပ်မည်မဟုတ်ပေ။

ဤစီရင်ချက်အဆုံးမသတ်မီ မှတ်ချက်ပြုလိုသည်မှာ အမှတ်
(၃) လျှောက်ထားခံရသူ ဒေါ်လှလှ၏ ပြန်ကြားအစီရင်ခံစာနှင့် ပြန်လှန်
ကျမ်းကျိန်လွှာအပိုဒ် ၅ တွင် လျှောက်ထားသူ၏ လျှောက်ထားလွှာ၌
၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအခန်း (၈) ၌ ပေးအပ်ထားသော
ဥပဒေ ပြဋ္ဌာန်းချက်ပါ နိုင်ငံသားအခွင့်အရေးများ ရယူလိုကြောင်း
ထည့်သွင်းလျှောက်ထားခြင်းမရှိသဖြင့် ပြည်ထောင်စုတရား
လွှတ်တော်ချုပ်က ကနဦးအမိန့် ချမှတ်ခဲ့ခြင်းသည်ပင် တရားစီရင်ရေး
တိမ်းစောင်းရာ ကျရောက်စေကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။ လျှောက်ထားသူ
၏ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေက အမှတ် (၃) လျှောက်ထားခံရသူ၏
အဆိုပါ တင်ပြချက်သည် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်မှ
ချမှတ်ထားသော ကနဦးအမိန့်အား မထိမဲ့မြင်ပြုလျှောက်ထားနေခြင်းဖြစ်
ကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ
ဥပဒေအခန်း (၈)၊ အပိုဒ် ၃၇၇ နှင့် ၃၇၈ တို့တွင် ဤအခန်းက
ပေးအပ်ထားသော အခွင့်အရေးတစ်ရပ်ရပ်ကို ရယူလိုပါလျှင်
သတ်မှတ်ချက်များနှင့်အညီ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့
လျှောက်ထားနိုင်ပြီး ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က ထိုသို့
လျှောက်ထားလာသည့် ကိစ္စရပ်များပေါ် စာချွန်တော်အမိန့်တစ်ရပ်ရပ်ကို
ထုတ်ဆင့်ပေးခွင့်အာဏာရှိကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

ယင်းပုဒ်မများပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များမှာ ထိုအခန်းက ပေးအပ်ထားသည့် အခွင့်အရေးတစ်ရပ်ရပ်ကို ရယူလိုလျှင် စာချွန်တော်အမိန့်လျှောက်ထားနိုင်ကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်းဖြစ်သည်။ ဤသို့ပြဋ္ဌာန်းထားသောကြောင့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအခန်း(၈)ပါ အခွင့်အရေးတစ်ရပ်ရပ်ကို ရယူရန်အတွက်သာ စာချွန်တော်အမိန့်ထုတ်ဆင့်နိုင်သည်ဟု ကျဉ်းမြောင်းစွာ အဓိပ္ပာယ်ကောက်ယူရန်မဟုတ်ပေ။

ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ အခန်း (၆)၊ ပုဒ်မ ၂၉၆ တွင် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်သည် စာချွန်တော်အမိန့် (၅) မျိုးကို ထုတ်ပိုင်ခွင့်အာဏာရှိကြောင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ ထိုသို့ပြဋ္ဌာန်းရာ၌ အခန်း (၈) ပါ အခွင့်အရေးတစ်ရပ်ရပ်အတွက်သာ စာချွန်တော်အမိန့်ထုတ်ဆင့် နိုင်သည်ဟု ကန့်သတ်ထားခြင်းမရှိပေ။

တရားရုံးတစ်ရုံးရုံး သို့မဟုတ် တရားစီရင်မှု သဘောသဘာဝရှိသည့် ကိစ္စရပ်တစ်ခုခု၏ ဆုံးဖြတ်ဆောင်ရွက်ချက်သည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်မှုမရှိကြောင်း စိစစ်တွေ့ရှိရပါက ထိုဆုံးဖြတ်ဆောင်ရွက်ချက်ကို ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်စေရန် အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့် ထုတ်ဆင့်နိုင်သည်။

စာချွန်တော်အမိန့်လျှောက်ထားမှုများဆိုင်ရာ နည်းဥပဒေများ ၅၁ အရ ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ် ကနဦးကြားနာဆုံးဖြတ်ရေးအဖွဲ့သည် မိမိသဘောအရဖြစ်စေ၊ လျှောက်ထားသူအားကြားနာ၍ဖြစ်စေ လျှောက်ထားခံရသူထံ အကြောင်းပြစေရန် ကနဦးဆုံးဖြတ်ချက် ချပေးနိုင်သည်။

၂၀၁၅

ဒေါ်ဝင်းဝင်းခိုင်

(ပိုင်ရှင်)

(၎င်း၏အခွင့်ရ

ကိုယ်စားလှယ်

ဦးကျော်ဇေယျ)

Gallant Ocean

အအေးခန်းစက်ရုံ

နှင့်

ခုံသမာဓိကောင်စီ

ပါ ၃

၂၀၁၅

ဒေါ်ဝင်းဝင်းခိုင်

(ပိုင်ရှင်)

(၎င်း၏အခွင့်ရ

ကိုယ်စားလှယ်

ဦးကျော်ဇေယျ)

Gallant Ocean

အအေးခန်းစက်ရုံ

နှင့်

ခုံသမာဓိကောင်စီ

ပါ ၃

ထို့ကြောင့် လျှောက်ထားသူ၏ အမှုခေါ်စာချွန်တော်အမိန့်

ထုတ်ဆင့်ပေးရန် လျှောက်ထားလွှာအပေါ် ပြည်ထောင်စုတရား
လွှတ်တော်ချုပ်က ကနဦးအမိန့်ချမှတ်ခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေနှင့်အညီ
ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၍ တရားစီရင်ရေးတိမ်းစောင်းရာ ကျရောက်ခြင်း
မရှိချေ။

အမှတ်(၃) လျှောက်ထားခံရသူ ဒေါ်လှလှက ၎င်း၏

ပြန်ကြားအစီရင်ခံစာတွင် ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်မှ
လျှောက်ထားသူ၏ လျှောက်ထားလွှာအပေါ် ကနဦးအမိန့်ချမှတ်ခဲ့ခြင်း
သည် တရားစီရင်ရေးတိမ်းစောင်းရာ ကျရောက်စေကြောင်း ရေးသား
ဖော်ပြထားခြင်းသည် တရားရုံးများမထိမဲ့မြင်ပြုရာ ရောက် မရောက်
စိစစ်ရန် အကြောင်းအပေါ်ပေါက်နေသဖြင့် အဆိုပါကိစ္စရပ်အပေါ်
သီးခြားဆောင်ရွက်မည်ဖြစ်ကြောင်း မှတ်ချက်ပြုလိုက်သည်။

အထက်ပါအကြောင်းများကြောင့် ဤတရားမအထွေထွေ

လျှောက်ထားမှုကို ပယ်သည်။

ရှေ့နေစရိတ် ကျပ် ၁၅၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

တရားမပြင်ဆင်မှု

+ ၂၀၁၅ ခုနှစ်

ဇူလိုင်လ ၂၀ ရက်

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
ဦးစိုးညွန့်ရှေ့တွင်

ဦးအောင်သိန်း ပါ ၄

နှင့်

ဒေါ်သိက္ခီထွန်း*

ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုမှု၌ အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းကို တရားလိုနှင့်
တရားပြိုင်တို့သည် အကျိုးခံစားမှု သို့မဟုတ် အခွင့်
အရေးအညီအမျှရှိမှုနှင့်အညီ လက်ရှိဖြစ်မှုတို့လိုသည်
ဟု စီရင်ထုံးများတွင် ထုံးဖွဲ့ထားခဲ့ရာ အညီအမျှဟူသော
ဝေါဟာရသည် တိကျမှုမရှိခြင်း၊ အကျိုးခံစားခွင့် အညီ
အမျှရှိမှု (Unity of interest) ဆိုသည်မှာ ပူးတွဲပိုင်ရှင်
များ၏ အကျိုးခံစားခွင့်တို့ ပေါင်းစည်းမှုရှိခြင်းကို
ဆိုလိုပြီး အညီအမျှလက်ရှိဖြစ်မှု (Unity of possession)

* ၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၁

+ ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂ တွင် ချမှတ်သော ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ
၁၅ ရက်စွဲပါ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏အမိန့်ကို ပြင်ဆင်မှု။

၂၀၁၅
ဦးအောင်သိန်း ပါ ၄
နှင့်
ဒေါ်သီရိထွန်း

ဆိုသည်မှာ နှစ်ဦး သို့မဟုတ် နှစ်ဦးထက်ပိုသူများသည်
အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းကို မခွဲဝေရသေးသောအစုများ
အလျောက်လက်ရှိဖြစ်ခြင်း ပေါင်းစည်းမှုကိုဆိုလိုခြင်း။

**ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဒေါ်ကြည်ကြည်ဇင် (ခ) ဝိုင်အိုလက်လင်းနှင့်
ဒေါ်ဝိကြိန် (၎င်း၏အထွေထွေကိုယ်စားလှယ်စာရသူ ဦးမျိုးခင်)
အမှု၊ မောင်ဘတူနှင့် မသက်စု အမှု၊ ဦးဘန်စွမ်းနှင့် ဒေါ်သီ ပါ ၆**
အမှုများတွင် ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုမှု၌ အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းကို တရားလိုနှင့်
တရားပြိုင်များ အကျိုးခံစားမှု သို့မဟုတ် အခွင့်အရေးအညီအမျှရှိမှု
ဖြစ်ရန်လိုသည်။ ထို့ပြင် အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းတွင် တရားလိုနှင့် တရားပြိုင်
တို့သည် အညီအမျှ လက်ရောက်ရရန်လိုသည်ဟု ထုံးဖွဲ့ထားသည်။
ထိုအမှုများ၌ ရည်ညွှန်း သော အကျိုးခံစားခွင့်အညီအမျှရှိမှု (Unity of
interest) ဆိုသည်မှာ ပူးတွဲပိုင်ရှင်များ၏ အကျိုးခံစားပိုင်ခွင့်များ
ပေါင်းစည်းမှုရှိကြခြင်းကိုဆိုလို သည်။ အညီအမျှလက်ရှိဖြစ်မှု (Unity of
possession) ဟူသော စကားရပ်မှာ နှစ်ဦး သို့မဟုတ် နှစ်ဦးထက်
ပိုသောသူများသည် မြေအဆောက်အအုံတစ်ရပ်တည်းကို မခွဲဝေ
ရသေးသော အစုများအလျောက် လက်ရှိဖြစ်ခြင်း ပေါင်းစည်းမှုကို
ဆိုလိုသည်။ အစုအသီးသီး (အကျိုးခံစားပိုင်ခွင့်များ) ပေါင်းစည်း
ထားသော၊ ဖွဲ့စည်းထားသော မြေ၊ အဆောက်အအုံ စသည်တို့တွင်
ပိုင်ဆိုင်သူများ၏ အနေအထား၊ အစုများတူညီခြင်း ရှိနိုင်သည့်နည်းတူ
မတူကွဲပြားခြင်းလည်း ရှိနိုင်သည်ဖြစ်ရာ အညီအမျှဆိုသော ဝေါဟာရ
သည် တိကျမှုမရှိနိုင်ပေ။

တရားလို၏ အဆိုလွှာပါအချက်များအရ တရားလို
ဒေါ်သိင်္ဂီထွန်းသည် ၎င်း၏ခင်ပွန်း ဦးအောင်နိုင်ဦး မကွယ်လွန်မီက
အမှတ် (၁) တရားပြိုင် ဦးအောင်သိန်း၊ အဒေါ် ဒေါ်တင်အောင်တို့နှင့်
အတူ (၃) ဦး အကျိုးတူပူးပေါင်း လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည့် စိန်
ရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်းမှ ဖြစ်ထွန်းလာသည့် အကျိုးအမြတ်များအား
တစ်ဦးလျှင် ၃ ပုံ ၁ ပုံ ကျစီ ခွဲဝေခံစားရယူရန် သဘောတူညီချက်အတိုင်း
အကျိုးဖြစ်ထွန်းလာသည့် (နောက်ဆက်တွဲ-က) နှင့် (နောက်ဆက်တွဲ-
ခ) ပါ ပစ္စည်းများကို ၎င်းတို့ (၃) ဦး အညီအမျှပိုင်ဆိုင်ကြောင်း၊
ယင်းပစ္စည်းများ၏ ၃ ပုံ ၁ ပုံကို ခွဲဝေပေးရန် အဆိုပြုကာ သက်သာခွင့်
တောင်းဆိုထားခြင်းသည် တရားလိုတောင်းဆိုသည့် ပစ္စည်းခွဲဝေ
ပေးစေလိုမှုတွင် ပြည့်စုံရန်လိုအပ်သည့် အင်္ဂါရပ်များဖြစ်သည့် ပူးတွဲ
ပိုင်ရှင်များ၏ အကျိုးခံစားခွင့်များ ပေါင်းစည်းမှုနှင့် မခွဲဝေရသေးသော
အစုများ အလျောက် လက်ရှိဖြစ်ခြင်း ပေါင်းစည်းမှုတို့ ဖော်ပြပါရှိကြောင်း
စိစစ်တွေ့ရှိရသဖြင့် တရားလို၏ အဆိုလွှာတွင် အဆိုပြုထားသည့် အချက်
များသည် တရားလိုစွဲဆိုသည့် ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုမှုအတွက် ညီညွတ်
ပြည့်စုံရန် လိုအပ်သည့်အင်္ဂါရပ်များနှင့် ကိုက်ညီမှုရှိကြောင်း တွေ့ရှိရ
သည်။ ထို့ကြောင့် တရားလိုစွဲဆိုသည့် အမှုပုံစံမှာ မှားယွင်းမှုမရှိပေ။

လျှောက်ထားသူများအတွက် - ဒေါ်သင်းသင်းရီ၊

တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

လျှောက်ထားခံရသူအတွက် - ဦးထွန်းဝေ၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၊ ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊

၂၀၁၅
ဦးအောင်သိန်း ပါ ၄
နှင့်
ဒေါ်သိင်္ဂီထွန်း

၂၀၁၅
ဦးအောင်သိန်း ပါ ၄
နှင့်
ဒေါ်သီဂီထွန်း

တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂ တွင် လျှောက်ထားခံရသူ ဒေါ်သီဂီထွန်းက လျှောက်ထားသူ ဦးအောင်သိန်း၊ ဒေါ်ရွှေစင်မိ၊ ဒေါ်ရွှေစင်အိ၊ ဒေါ်ရွှေစင်မြိုင်တို့ (၄) ဦး အပေါ် ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုမှု စွဲဆိုသည်။ ယင်းအမှုတွင် ဥပဒေဆိုင်ရာငြင်းချက်အား “အမှုကို ဤပုံစံအတိုင်း စွဲဆိုခွင့်မရှိဟု မဆိုနိုင်ကြောင်း” ဖြေဆိုအမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ အဆိုပါ အမိန့်ကို လျှောက်ထားသူများ (မူလရုံးတရားပြိုင်များ) က မကျေနပ်သဖြင့် ဤပြင်ဆင်မှုကို လျှောက်ထားလာခြင်းဖြစ်သည်။

မူလ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က တရားလို နှင့် ကိုအောင်နိုင်ဦးသည် မြန်မာဓလေ့ထုံးတမ်းနှင့်အညီ လက်ထပ် ပေါင်းသင်းကြောင်း၊ ကိုအောင်နိုင်ဦးသည် စိန်ရောင်းဝယ်ရေးအကျိုးတူ လုပ်ငန်းကို ဒေါ်တင်အောင်၊ ဦးအောင်သိန်းတို့နှင့်အတူ လုပ်ကိုင် ခဲ့ကြောင်း ထင်ရှားစွာ ပြသရန်လိုအပ်ကြောင်း၊ ထိုအကြောင်းခြင်းရာ အချက်အလက်များမှာ အဆိုလွှာပါ တရားလို၏ ဖော်ပြထားချက် မျှသာရှိသေးကြောင်း၊ ဖော်ပြပါအချက်အလက်များ မှန်ကန်ပါက တောင်းဆိုသော သက်သာခွင့်ကို တရားလိုရနိုင်ကြောင်း၊ တရားလိုသည် ၎င်းတောင်းဆိုသော သက်သာခွင့်ကိုရနိုင်လျှင် အမှုပုံစံမှားယွင်းသည်ဟု ကောက်ယူနိုင်မည်မဟုတ်ကြောင်း သုံးသပ်ကာ သက်သာခွင့်တောင်းသည့် အမှုပုံစံအတိုင်း တရားစွဲဆိုနိုင်ခွင့်မရှိဟု မဆိုနိုင်ကြောင်း ဖြေဆိုအမိန့် ချမှတ်ခဲ့သည်။

လျှောက်ထားသူများ၏ရှေ့နေက မူလရုံးတရားလို၏ အဆိုလွှာအရ မူလရုံးတရားလိုတောင်းဆိုနေသည့် နောက်ဆက်တွဲ (က) ပါ ဒေါ်တင်အောင်အမည်ဖြင့် ဝယ်ယူပိုင်ဆိုင်သည့် မရွှေ့ပြောင်းနိုင်သော

ပစ္စည်းများနှင့် နောက်ဆက်တွဲ (ခ) ပါ ရွှေ့ပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းများမှာ မူလရုံးတရားလို၏ လက်ဝယ်တွင်မရှိကြောင်း ပေါ်လွင်ထင်ရှား နေကြောင်း၊ အဆိုလွှာအပိုဒ် (၁၇) တွင် အမှတ် (၂) (၃) (၄) တရားပြိုင်များမှာ ဒေါ်တင်အောင်၏ တရားဝင်ကိစ္စိမသားသမီးများ ဖြစ်ကြောင်း၊ နောက်ဆက်တွဲ (က) နှင့် (ခ) ပါ ပစ္စည်းများမှာ ၎င်းတို့၏ လက်ဝယ်တွင်ရှိနေကြောင်း ဖော်ပြအဆိုပြုချက်အရ လျှောက်ထားသူများ နှင့် လျှောက်ထားခံရသူတို့သည် အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းများတွင် အတူပူးတွဲ ပိုင်ဆိုင်မှုနှင့် ပူးတွဲလက်ရှိဖြစ်မှုမရှိသည့်အလျောက် ပစ္စည်းခွဲဝေ ပေးစေလိုမှု စွဲဆိုသောအမှုပုံစံမှာ မှန်ကန်ခြင်းမရှိကြောင်း၊ အဆိုလွှာအပိုဒ် (၄) နှင့် (၅) တို့အရ မူလရုံးတရားလိုနှင့် ကိုအောင်နိုင်ဦးတို့ လက်ထပ်ခဲ့သည့် ၁၉၉၈ ခုနှစ်ကတည်းက အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းများတွင် တရားလိုသည်လည်းကောင်း၊ ခင်ပွန်း ကိုအောင်နိုင်ဦးသည်လည်းကောင်း တူညီသော လက်ရှိ ထားမှု မရှိသည်မှာ ပေါ်လွင်ကြောင်း၊ **ဦးဖုန်းဝင်း၊ ဒေါ်ယူဇာမော်ထွန်း၊ ဦးရဲထွန်း နှင့် ဒဂုံအင်တာနေရှင်နယ် လီမိတက်အမှု^(၁)၊ ဒေါ်ကြည်ကြည်ဇင် (ခ) ဝိုင်အိုလက်လင်း နှင့် ဒေါ်ဝိကြိန် (၎င်း၏အထွေထွေကိုယ်စားလှယ်စာရသူ ဦးမျိုးခင်) အမှု^(၂)၊ မောင်ဘတူ နှင့် မသက်စုအမှု^(၃)၊ ဦးဘန်စွမ်း နှင့် ဒေါ်သီ ပါ ၆ အမှု^(၄)** တို့တွင် ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုမှုတွင် အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းကို

၂၀၁၅
ဦးအောင်သိန်း ပါ ၄
နှင့်
ဒေါ်သီဝီထွန်း

(၁) ၁၉၉၉ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၁၄၁။

(၂) ၁၉၉၉ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၁၀၃။

(၃) ၅ ရန်ကုန်၊ စာ-၇၈၅။

(၄) ၁၉၆၇ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၅၂၅။

၂၀၁၅
ဦးအောင်သိန်း ပါ ၄
နှင့်
ဒေါ်သီဂီထွန်း

တရားလိုနှင့် တရားပြိုင်များ အကျိုးခံစားမှု သို့မဟုတ် အခွင့် အရေး အညီအမျှရှိရန်လိုကြောင်း၊ ထို့ပြင် အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းတွင် တရားလို နှင့် တရားပြိုင်တို့သည် အညီအမျှ လက်ရှိဖြစ်ရန်လိုသည်ဟု ဆုံးဖြတ်ထားကြောင်း၊ **ဒေါ်ဌေးဌေးရင် ပါ ၂ နှင့် ဦးကျော်ဇော ပါ ၃ အမှု^(၅)၊ ဒေါ်ခင်မြင့် နှင့် ဒေါ်မြင့်မြင့် ပါ ၇ အမှု^(၆)** တို့တွင် အဆိုအချေအရ ဆုံးဖြတ်ရသည်ဆိုရာ၌ အဆိုလွှာနှင့် ဝန်ခံထားသည့် ချေလွှာတို့ကို ရည်ညွှန်းကြောင်း၊ အဆိုလွှာတွင် တရားလိုနှင့် တရားပြိုင်တို့သည် တူညီသောအကျိုးခံစားခွင့်နှင့် တူညီသောလက်ရှိထားမှုရှိကြောင်း ဖော်ပြမထားသဖြင့် တရားလိုစွဲဆိုသည့် အမှုပုံစံမမှန်သောကြောင့် ဥပဒေဆိုင်ရာငြင်းချက်အပေါ် မူလရုံးတရားလိုဘက်သို့ အသာပေး ဖြေဆိုခဲ့ခြင်းမှာ ဥပဒေအရလည်းကောင်း၊ အကြောင်းခြင်းရာအရ လည်းကောင်း မှားယွင်းနေသဖြင့် ဤပြင်ဆင်မှုကို လက်ခံခွင့်ပြုပြီး မူလမန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ပြီး အဆိုလွှာကို စရိတ်နှင့်တကွ ပလပ်ပေးရန် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

လျှောက်ထားခံရသူ၏ရှေ့နေက အဆိုလွှာအပိုဒ် (၁) (၄) (၅) တို့တွင် ကိုအောင်နိုင်ဦးမှာ အမှတ် (၁) တရားပြိုင်၏ သားအရင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ ကိုအောင်နိုင်ဦးနှင့် တရားလိုတို့သည် မြန်မာဓလေ့ထုံးတမ်း နှင့်အညီ ၃၁-၅-၁၉၉၈ နေ့က လက်ထပ်ပေါင်းသင်းခဲ့ရာ သမီး မသဒ္ဒါတင်တင်အား မွေးဖွားခဲ့ကြောင်း၊ တရားလိုမှာ ရုပ်ရှင် သရုပ်ဆောင် တစ်ဦးဖြစ်နေ၍ ကိုအောင်နိုင်ဦး၏ ဆွေမျိုးမိဘများက သဘောမတူ

(၅) ၁၉၈၇ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၂၇။

(၆) ၁၉၉၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၅။

သည့်ပြင် သမီး မသဒ္ဒါတင်တင်ကိုလည်း သွေးသားရင်းချာအဖြစ် အသိ
အမှတ်ပြုခြင်းမရှိဘဲ စွန့်ပစ်ထားကြောင်း၊ အဆိုလွှာအပိုဒ် (၆) (၇) (၈)
တို့တွင် ကိုအောင်နိုင်ဦး အသက် ၁၄ နှစ်သားအရွယ် ၁၉၈၃ ခုနှစ်
ဝန်းကျင်ခန့်ကတည်းက ဦးအောင်သိန်း၊ ဒေါ်တင်အောင်တို့နှင့်အတူ
စိန်ရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်းများကို အတူပူးတွဲလုပ်ဆောင်ခဲ့ပြီး ၎င်းတို့
နှစ်ဦးက ငွေအရင်းအနှီးတစ်စုစီ စိုက်ထုတ်၍ ကိုအောင်နိုင်ဦးက လုပ်အား
အရင်းအနှီးတစ်စုစိုက်ထုတ်ကာ ရရှိလာသည့် အကျိုးအမြတ်များကို
ကိုအောင်နိုင်ဦးအရွယ်ရောက်သည့်အခါ တစ်ဦးလျှင် ၃ ပုံ ၁ ပုံကျစီ
ခွဲဝေ ခံစားရယူကြရန် သဘောတူလုပ်ကိုင်ခဲ့ကြောင်း၊ ၎င်းတို့ (၃) ဦး
အကျိုးတူ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ခဲ့ကြ၍ အကျိုးစီးပွားများနှင့်
အမြတ်ငွေများစွာ ဖြစ်ထွန်းခဲ့ကြောင်း၊ နောက်ဆက်တွဲ (က) နှင့် (ခ) ပါ
ပစ္စည်းများမှာ ကိုအောင်နိုင်ဦး၊ ဦးအောင်သိန်း၊ ဒေါ်တင်အောင်တို့ (၃)
ဦး အကျိုးတူ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရာမှ ဖြစ်ထွန်းလာသော
ပစ္စည်းများဖြစ်၍ တစ်ဦးလျှင် တစ်စုစီ ခွဲဝေခံစားခွင့်ရှိကြောင်း၊ ယခုအခါ
ဒေါ်တင်အောင်နှင့် ကိုအောင်နိုင်ဦးတို့ (၂) ဦး ကွယ်လွန်ကြပြီးဖြစ်၍
အမှတ် (၂) (၃) (၄) တရားပြိုင်နှင့် တရားလိုတို့မှာ ၎င်းတို့၏
အခွင့်အရေးအသီးသီးကို ဆက်ခံခွင့်ရှိကြောင်း အဆိုပြုတင်ပြချက်အရ
ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုမှု စွဲဆိုထားသည့် ယခုအမှုမှာ အမှုပုံစံမှားယွင်းခြင်း
မရှိကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏
အမိန့်ကို အတည်ပြုပြီး ဤပြင်ဆင်မှုကို စရိတ်နှင့်တကွ ပလပ်သင့်ကြောင်း
လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

အမှုတစ်ခုကို တရားလိုတရားစွဲဆိုသော ပုံစံအတိုင်း စွဲဆိုနိုင်

၂၀၁၅
ဦးအောင်သိန်း ပါ ၄
နှင့်
ဒေါ်သိက္ခိထွန်း

၂၀၁၅
ဦးအောင်သိန်း ပါ ၄
နှင့်
ဒေါ်သီရိထွန်း

ခြင်း ရှိ မရှိမှာ အဆိုအချေတို့အရ ဆုံးဖြတ်ရမည့်ပြဿနာဖြစ်သည်။ သက်သေခံချက်များရယူပြီးမှ ဆုံးဖြတ်ရမည့်ပြဿနာမဟုတ်ပေ။

ဒေါ်ဌေးဌေးရင် ပါ ၂ နှင့် ဦးကျော်ဇော ပါ ၃ အမှုတွင် ကြည့်ပါ။ အမှုပုံစံ မှန် မမှန် စိစစ်ရာ၌ တရားလို၏ အဆိုလွှာတွင် အဆိုပြု ထားသည့်အချက်များကို စွဲဆိုသည့် အမှုအမျိုးအစားအလိုက် ညီညွတ်ပြည့်စုံရန် လိုအပ်သည့် အင်္ဂါရပ်များနှင့် ကိုက်ညီမှု ရှိ မရှိကို စိစစ်ရမည်။ ထိုသို့ စိစစ်ရာ၌ ချေလွှာတွင် ဝန်ခံထားသည့်အချက်များ ကိုလည်း ထည့်သွင်းစဉ်းစားနိုင်သည်။ ထို့ကြောင့် အမှုပုံစံမှန်ကန်ခြင်း ရှိ မရှိကို အဆိုအချေများအရ ဆုံးဖြတ်ရသည်ဆိုရာတွင် အဆိုလွှာနှင့် ဝန်ခံ ထားသည့် ချေလွှာတို့ကို ရည်ညွှန်းသည်။ **ဒေါ်ခင်မြ နှင့် ဒေါ်မြင့်မြင့် ပါ ၇** အမှုတွင်ကြည့်ပါ။

မူလရုံးတရားပြိုင်များ၏ ချေလွှာတွင် တရားလို၏ အဆိုလွှာပါ အဆိုပြုချက်များအား ငြင်းဆိုချေပထားသဖြင့် မူလရုံး တရားလို၏ အဆိုလွှာပါ အဆိုပြုချက်သက်သက်ကိုသာ စိစစ်ကြည့်ရှု သည့်အခါ အဆိုလွှာအပိုဒ် (၄) တွင် “ဦးအောင်သိန်း (အမှတ် ၁ တရားပြိုင်) နှင့် ဒေါ်လှလှမြိုင်တို့၏ သားအရင်းဖြစ်သူ ကိုအောင်နိုင်ဦးနှင့် တရားလိုတို့သည် မြန်မာဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေနှင့်အညီ ၃၁-၅-၁၉၉၈ နေ့က အကြင်လင်မယားအဖြစ် လက်ထပ်ပေါင်းသင်းခဲ့ရာ မသဒ္ဒါတင်တင်ဆိုသည့် သမီးတစ်ဦး ထွန်းကားကြောင်း၊ × × ×” အဆိုလွှာအပိုဒ် (၆) တွင် “တရားလို၏ခင်ပွန်း ကိုအောင်နိုင်ဦးမှာ အသက် (၁၄) နှစ်သားအရွယ် ၁၉၈၃ ခုနှစ်ခန့် ဝန်းကျင် လောက်ကတည်းကပင် ၎င်း၏ဖခင် ဦးအောင်သိန်း (အမှတ် ၁ တရားပြိုင်)၊ ၎င်း၏အဒေါ်

အရင်းဖြစ်သူ ဒေါ်တင်အောင်တို့နှင့်အတူ စိန်ရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်းကိစ္စရပ်များကို အတူပူးတွဲလုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ခဲ့သူဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုသို့ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ရာတွင် ကိုအောင်နိုင်ဦး အရွယ်ရောက်သည့်အခါ ဦးအောင်သိန်းနှင့် ဒေါ်တင်အောင်တို့က ငွေအရင်းအနှီးတစ်စုစီ စိုက်ထုတ်ရန်၊ ကိုအောင်နိုင်ဦးက လုပ်အားအရင်းအနှီးတစ်စု စိုက်ထုတ်ရန်နှင့် ရရှိလာသည့် အကျိုးအမြတ်များကို တစ်ဦးလျှင် ၃ ပုံ ၁ ပုံ ကျစီ ခွဲဝေခံစားရယူကြရန်ကိုလည်း သဘောတူညီချက်များအရ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြကြောင်း၊ x x x” အဆိုလွှာအပိုဒ် (၇) တွင် “ဦးအောင်သိန်းတို့ (၃) ဦး စိန်ရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်းများကို အကျိုးတူပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ခဲ့ကြရာ တွင် အကျိုးစီးပွားများစွာနှင့် အမြတ်ငွေများစွာတို့ ဖြစ်ထွန်းခဲ့ကြကြောင်း၊ x x” အဆိုလွှာအပိုဒ် (၈) တွင် “၎င်းတို့ (၃) ဦး အကျိုးတူပူးပေါင်း ရှာဖွေပြီး ဖြစ်ထွန်းခဲ့ကြသည့် ပစ္စည်းများအပေါ်တွင် ဒေါ်တင်အောင်မှာ အသက်အရွယ်အကြီးဆုံး ဖြစ်၍ မြန်မာဓလေ့ထုံးတမ်းဥပဒေအရ ၎င်းအား ဦးထိပ်ပန်ဆင်ပြီး အဆိုပါ ဒေါ်တင်အောင်အား အမည်ခံစေခဲ့ကြောင်း၊ ဒေါ်တင်အောင် အမည်ပေါက် နေသော်လည်း အဆိုပါပစ္စည်းများအပေါ်တွင် တရားလို၏ခင်ပွန်း ကိုအောင်နိုင်ဦး၊ ဦးအောင်သိန်းနှင့် ဒေါ်တင်အောင်တို့ (၃) ဦး အညီအမျှပိုင်ဆိုင်သည့် ပစ္စည်းရပ်များသာဖြစ်ကြောင်း၊ x x x” အဆိုလွှာအပိုဒ် ၁၂ တွင် “ဦးအောင်သိန်း (အမှတ် ၁ တရားပြိုင်)၊ ဒေါ်တင်အောင်နှင့် ကိုအောင်နိုင်ဦး (တရားလို၏ခင်ပွန်း၊ ကွယ်လွန်သူ) တို့ (၃) ဦး အကျိုးတူပူးပေါင်းလုပ်ကိုင် ရှာဖွေခဲ့ကြရာတွင် မရွှေ့ပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်း (နောက်ဆက်တွဲ-က)၊ ရွှေ့ပြောင်းနိုင်သော

၂၀၁၅
ဦးအောင်သိန်း ပါ ၄
နှင့်
ဒေါ်သီဂီထွန်း

၂၀၁၅
ဦးအောင်သိန်း ပါ ၄
နှင့်
ဒေါ်သီဂီထွန်း

ပစ္စည်း (နောက်ဆက်တွဲ-ခ) ဖြစ်သည့် စိန်ရတနာပစ္စည်းများ ဖြစ်ထွန်း
ကျန်ရစ်ခဲ့ကြောင်း၊ x x” အဆိုပြုထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

**ဒေါ်ကြည်ကြည်ဇင် (ခ) ဝိုင်အိုလက်လင်းနှင့်
ဒေါ်ဝိကြိန် (၎င်း၏အထွေထွေကိုယ်စားလှယ်စာရသူ ဦးမျိုးခင်) အမှု၊
မောင်ဘတူ နှင့် မသက်စု အမှု၊ ဦးဘန်စွမ်းနှင့် ဒေါ်ဦး ပါ ၆**
အမှုများတွင် ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုမှု၌ အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းကို တရားလိုနှင့်
တရားပြိုင်များ အကျိုးခံစားမှု သို့မဟုတ် အခွင့်အရေး အညီအမျှရှိမှု
ဖြစ်ရန်လိုသည်။ ထို့ပြင် အချင်းဖြစ်ပစ္စည်းတွင် တရားလိုနှင့် တရားပြိုင်
တို့သည် အညီအမျှ လက်ရောက်ရရန်လိုသည်ဟု ထုံးဖွဲ့ထားသည်။
ထိုအမှုများ၌ ရည်ညွှန်းသော အကျိုးခံစားခွင့် အညီအမျှရှိမှု (Unity of
interest) ဆိုသည်မှာ ပူးတွဲပိုင်ရှင်များ၏ အကျိုးခံစားပိုင်ခွင့်များ
ပေါင်းစည်းမှုရှိကြခြင်းကို ဆိုလိုသည်။ အညီအမျှ လက်ရှိဖြစ်မှု (Unity
of possession) ဟူသော စကားရပ်မှာ နှစ်ဦး သို့မဟုတ် နှစ်ဦးထက်
ပိုသောသူများသည် မြေအဆောက်အအုံတစ်ရပ်တည်းကို မခွဲဝေရ
သေးသော အစုများအလျောက် လက်ရှိဖြစ်ခြင်း ပေါင်းစည်းမှုကိုဆိုလို
သည်။ အစုအသီးသီး (အကျိုးခံစားပိုင်ခွင့်များ) ပေါင်းစည်းထားသော၊
ဖွဲ့စည်းထားသော မြေ၊ အဆောက်အအုံ စသည်တို့ တွင် ပိုင်ဆိုင်သူများ၏
အနေအထား၊ အစုများတူညီခြင်း ရှိနိုင်သည့်နည်းတူ မတူကွဲပြားခြင်း
လည်း ရှိနိုင်သည်ဖြစ်ရာ အညီအမျှဆိုသော ဝေါဟာရသည် တိကျမှု
မရှိနိုင်ပေ။

တရားလို၏ အဆိုလွှာပါအချက်များအရ တရားလို

ဒေါ်သီဂီထွန်းသည် ၎င်း၏ခင်ပွန်း ဦးအောင်နိုင်ဦး မကွယ်လွန်မီက အမှတ်

(၁) တရားပြိုင် ဦးအောင်သိန်း၊ အဒေါ် ဒေါ်တင်အောင်တို့နှင့်အတူ

(၃)ဦး အကျိုးတူပူးပေါင်းလုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည့် စိန်ရောင်းဝယ်ရေး

လုပ်ငန်းမှ ဖြစ်ထွန်းလာသည့် အကျိုးအမြတ်များအား တစ်ဦးလျှင် ၃ ပုံ

၁ ပုံ ကျစီ ခွဲဝေခံစားရယူရန် သဘောတူညီချက်အတိုင်း အကျိုးဖြစ်ထွန်း

လာသည့် (နောက်ဆက်တွဲ-က) နှင့် (နောက်ဆက်တွဲ-ခ) ပါ ပစ္စည်းများကို

၎င်းတို့ (၃) ဦး အညီအမျှပိုင်ဆိုင်ကြောင်း၊ ယင်းပစ္စည်းများ၏ ၃ ပုံ ၁ ပုံ

ကို ခွဲဝေပေးရန် အဆိုပြုကာ သက်သာခွင့်တောင်းဆိုထားခြင်းသည်

တရားလိုတောင်းဆိုသည့် ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုမှုတွင် ပြည့်စုံရန်

လိုအပ်သည့် အင်္ဂါရပ်များဖြစ်သည့် ပူးတွဲပိုင်ရှင်များ၏ အကျိုးခံစားခွင့်များ

ပေါင်းစည်းမှုနှင့် မခွဲဝေရသေးသော အစုများအလျောက် လက်ရှိဖြစ်ခြင်း

ပေါင်းစည်းမှုတို့ ဖော်ပြပါရှိကြောင်း စိစစ်တွေ့ရှိရသဖြင့် တရားလို၏

အဆိုလွှာတွင် အဆိုပြုထားသည့်အချက်များသည် တရားလိုစွဲဆိုသည့်

ပစ္စည်းခွဲဝေပေးစေလိုမှုအတွက် ညီညွတ်ပြည့်စုံရန် လိုအပ်သည့်

အင်္ဂါရပ်များနှင့် ကိုက်ညီမှုရှိကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။ ထို့ကြောင့် တရားလို

စွဲဆိုသည့် အမှုပုံစံမှာ မှားယွင်းမှုမရှိပေ။

သို့ဖြစ်၍ ဥပဒေဆိုင်ရာငြင်းချက်ဖြစ်သည့် ဤအမှုကို ဤပုံစံ

အတိုင်း စွဲဆိုခွင့်မရှိဆိုသည်မှာ မမှန်ကြောင်း မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး

တရားလွှတ်တော်က ချမှတ်ခဲ့သည့်အမိန့်သည် ဥပဒေအရ မှားယွင်းမှုမရှိ

သောကြောင့် ဤရုံးမှ ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ရန် အကြောင်းမရှိပေ။

ထို့ကြောင့် မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏

၂၀၁၅
ဦးအောင်သိန်း ပါ ၄
နှင့်
ဒေါ်သီဂီထွန်း

၂၇၀

၂၀၁၅
ဦးအောင်သိန်း ပါ ၄
နှင့်
ဒေါ်သီရိထွန်း

စီရင်ချက်နှင့် ဒီကရီကို အတည်ပြုပြီး ဤပြင်ဆင်မှုကို စရိတ်နှင့်တကွ
ပလပ်သည်။

ရှေ့နေစရိတ် ကျပ် ၁၀၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။

